

شهره‌نامه

نووسینی

شهره‌فخان بدلیسی

وهرگیرانی

سه‌لاحددین ناشتی

۲۰۱۷

سه‌په‌رستی چاپ‌مه‌نبیه‌کانی بنکه: سدیق‌سالح

زنجیره: ۱۸۰

کتیب: شه‌ره‌فنامه

نوسه‌ر: شه‌ره‌ف‌خان بدلیسی

وه‌رگنر: سه‌لاحه‌ددین ناشتی

پیت‌چن: په‌روین پیره‌بابی

پو‌وبه‌رگ: ئاوات‌حه‌کیم‌زاده

سالی چاپ: ۲۰۱۷

به‌رگه‌ژمیر: ۱۰۰۰

ژماره‌ی سپاردن:

سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی وه‌رگنر: شه‌ره‌فنامه، تاریخ مفصل کردستان، تألیف شرف‌خان بن شمس‌الدین بدلیسی، به‌اهتمام ولادیمیر ولیامینوف زرنوف، دو‌جلد در یک مجلد، چاپ اول ۱۳۷۷ خورشیدی / ۱۹۹۸ میلادی، انتشارات اساطیر، تهران.
(توضیح: جلد اول سال ۱۸۶۰ و جلد دوم سال ۱۸۶۲ در پترزبورگ به‌اهتمام ولادیمیر مقلب به ولیامینوف زرنوف، تدوین و توشیح و انتشار یافته‌اند.)

بنکه‌ی ژین

بۆ بو‌ژاندنه‌وه‌ی که‌له‌پووری به‌لگه‌نامه‌یی و پرۆژنامه‌وانیی کوردی

عیراق: هه‌ریمی کوردستان، سلیمانی، شه‌قامی پیره‌مه‌گروون، گه‌ره‌کی به‌رانان (۱۰۷)،

ته‌نیشتی مزگه‌وتسی شیخ‌فریید، ته‌له‌فون ۲-۳۱۹۴۷۳۱ ئاسیا ۰۷۷۵۶۳۳۵۷۷۵ یسا

۰۷۷۰۱۵۶۵۸۶۴ کۆره‌ک ۰۷۵۰۱۱۲۸۳۰۹، سندوقی پۆست: ۱۴

مالپه‌ر: WWW.Binkeyjin.com ناو‌نیشانی ئه‌لکترۆنی: Info@binkeyjin.com

بەرگی یه کهم

ژیان و به سه رهاتی میرانی کوردستان

پیرست

- ٢٥..... بهرای
- ٤١..... سه رتا
- ٥٧..... پیشه کی
- ٦٩..... کتیبی یه که م
- باسی کز مه لیک له و میرانه ی کوردستان که ئالای سه ربه ستیان هه لداوه و
میژوونوسان له ریزی پادشایان دا ریزیان کردوون و پینج به شیان بو ته رخان کراوه
- ٦٩..... به شی یه که م
- باسی میرانی دیار به کر و جزیره (جزیر)
- ٧١..... نه سر کوپی نه سرودده وله ئه حمه د
- ٧١..... سه عید کوپی نه سرودده وله ئه حمه د
- ٧١..... مه نسوور کوپی نه سر کوپی نه سرودده وله ئه حمه د
- ٧٢..... به شی دو وه م
- باسی میرانی دینه وهر و شاره زوول (شاره زوور) که ناسراون به حه سنه وییه
- ٧٣..... به در کوپی حه سنه وییه
- ٧٤..... هیلال کوپی به در
- ٧٤..... تاهیر کوپی هیلال
- ٧٥..... به در کوپی تاهیر کوپی هیلال
- ٧٥..... ئه بولفه تح محه ممه د کوپی عه ییار
- ٧٥..... ئه بوششۆک کوپی محه ممه د کوپی عه ییار

- ۷۶..... موهلههل
- ۷۶..... سورخاب کوپی محهمه
- ۷۶..... «سهعدی»ی کوپی ئه بوششۆک
- ۷۷..... سورخاب کوپی به در کوپی موهلههل
- ۷۷..... ئه بولمه نسور
- ۷۸ بهشی سیهه م

باسی میرانی فهزلهوییه که به لوپی گوره به ناوبانگن

- ۸۱..... ئه بووتاهیر کوپی محهمه کوپی علی کوپی ئه بولحه سنی فهزلهوی
- ۸۲..... ههزار ئه سپ
- ۸۳..... ئه تابهک تۆکله کوپی ههزار ئه سپ
- ۸۵..... ئه تابهک شه مسه ددین ئه لب ئه رغوون
- ۸۵..... ئه تابهک یوسفشا کوپی ئه لب ئه رغوون
- ۸۶..... ئه تابهک ئه فراسیاب کوپی یوسفشا
- ۸۹... ئه تابهک نه سره ته ددین ئه حمه کوپی یوسفشا کوپی ئه لب ئه رغوون
- ۸۹..... ئه تابهک پوکنه ددین یوسفشا کوپی ئه حمه
- ۸۹..... موزه فقه ره ددین ئه فراسیاب ئه حمه کوپی یوسفشا
- ۹۰..... ئه تابهک په شهنگ کوپی یوسفشا
- ۹۰..... ئه تابهک ئه حمه کوپی په شهنگ
- ۹۰..... ئه تابهک ئه بووسه عید کوپی ئه حمه
- یوسفشا کوپی ئه بووسه عید کوپی ئه حمه کوپی په شهنگ کوپی
- ۹۱..... یوسفشا
- ۹۱..... بهشی چواره م

باسی میرانی لوپی بچووک

- شوجاعەددىن خورشيد كوپى ئەبووبەكر كوپى محەممەد كوپى خورشيد .. ۹۳
- سەيفەددىن پۇستەم كوپى نوورەددىن محەممەد كوپى ئەبووبەكر كوپى محەممەد
كوپى خورشيد ۹۵
- شەرەفەددىن ئەبووبەكر كوپى نوورەددىن محەممەد ۹۷
- عيززەددىن گرشاسف (گرشاسپ) كوپى نوورەددىن محەممەد ۹۸
- حيسامەددىن خەليل كوپى بەدر كوپى شوجاعەددىن خورشيد.... ۹۹
- بەدرەددىن مەسعوود كوپى بەدر كوپى شوجاعەددىن خورشيد... ۱۰۰
- تاجەددىن شا كوپى حيسامەددىن خەليل كوپى بەدر كوپى شوجاعەددىن
خورشيد ۱۰۲
- جەمالەددىن خدر كوپى تاجەددىن شا كوپى حيسامەددىن خەليل كوپى بەدرەددىن
كوپى شوجاعەددىن خورشيد..... ۱۰۳
- حيسامەددىن عومەربەگ ۱۰۴
- سەمسامەددىن مەحموود كوپى نوورەددىن محەممەد ۱۰۴
- عيززەددىن محەممەد ك...وپى مير عيززەددىن حوسەين ك...وپى بەدرەددىن
مەسعوود ۱۰۵
- دەولەت خاتوون ژنى عيززەددىن محەممەد ۱۰۶
- عيززەددىن حوسەين براى دەولەت خاتوون ۱۰۶
- شوجاعەددىن مەحموود ۱۰۶
- مەلىك عيززەددىن كوپى شوجاعەددىن مەحموود ۱۰۷
- سەيدى ئەحمەد ۱۰۷
- شاحوسەين كوپى مەلىك عيززەددىن ۱۰۸
- شارپۇستەم كوپى شاحوسەين ۱۰۸
- ئۇغور كوپى شارپۇستەم ۱۰۸

- جانگیر کوپی شارۆسته م ۱۰۹.....
- شارۆسته م کوپی جانگیر ۱۰۹.....
- محهممهدی کوپی جانگیر ۱۱۲.....
- شاویردی کوپی محهممهدی ۱۱۷.....
- بهشی پینجه م ۱۱۹.....

باسی سولتانهکانی میسر و شام، که ناسراون به بنه ماله‌ی ئه‌ییووبی

- سه‌لاحه‌ددین یووسف کوپی نه‌جمه‌ددین ئه‌ییووب ۱۲۳.....
- ئه‌بولفه‌تح عوسمان کوپی سه‌لاحه‌ددین یووسف ۱۳۵.....
- پادشایه‌تیی مه‌لیک ئه‌فزه‌ل کوپی سه‌لاحه‌ددین یووسف ۱۳۶.....
- پادشایه‌تیی مه‌لیک عادل کوپی نه‌جمه‌ددین ئه‌ییووب ۱۳۹.....
- باسی مه‌لیک ئه‌شره‌ف مووسا کوپی مه‌لیک عادل ۱۴۱.....
- باسی مه‌لیک کامیل محهممهد کوپی مه‌لیک عادل ۱۴۲.....
- باسیک سه‌باره‌ت به‌ مرگ و نه‌مانی پادشایانی میسر و شام و یه‌مه‌ن ۱۴۴.....
- باسی پادشاکانی دیکه‌ی ئه‌ و مه‌زنه‌خانه‌دانه و چۆنیه‌تیی ئاوابوونی هه‌تاوی
به‌...ه‌خت و ده‌سه‌لاتیان ۱۴۶.....
- [په‌پاویزه‌کانی مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی] ۱۵۳.....

کتیپی دووه‌م ۱۷۹.....

باسی کۆمه‌لیک له‌و مه‌زنه‌میرانه‌ی کوردستان که هه‌ر چه‌نده به‌ شیوه‌یه‌کی
سه‌ربه‌خۆ خۆیان به‌ پادشا دانه‌ناوه و به‌ره‌و لووتکه‌ی ده‌سه‌لات تیه‌له‌نه‌چوون،
به‌لام دیسانیش جاروباره‌ سکه و خوتیه‌یان به‌ناوییه‌وه لێدراوه و خوتیدراوه‌ته‌وه و

پینچ به‌شیان پێ تاییه‌ت دراوه

۱۷۹..... به‌شی یه‌که‌م

باسی میرانی ئه‌رده‌لان

باسی مه‌ئموون کوپی مونزیر کوپی بابلۆ کوپی حه‌سه‌ن کوپی خدر کوپی

۱۸۵..... ئه‌لیاس کوپی خدر کوپی کلۆل کوپی بابائ‌ه‌رده‌لان

۱۸۵..... به‌گه‌به‌گ کوپی مه‌ئموون به‌گ

۱۸۶..... مه‌ئموون به‌گ کوپی به‌گه‌به‌گ

۱۸۷..... سورخاب به‌گ کوپی مه‌ئموون به‌گ

۱۸۸..... محه‌مه‌د به‌گ کوپی مه‌ئموون به‌گ

۱۸۹..... سولتان عه‌لی کوپی سورخاب

۱۸۹..... بیسات به‌گ کوپی سورخاب به‌گ

۱۹۰..... ته‌یموورخان کوپی سولتان عه‌لی

۱۹۲..... هه‌لۆخان کوپی سولتان عه‌لی کوپی سورخاب به‌گ

۱۹۲..... به‌شی دوو هه‌م

باسی میرانی حه‌ککاری (هه‌کاری) که ناسراون به‌شه‌نیۆ

۱۹۶..... باسی ئه‌سه‌ده‌ددین کوپی گولای کوپی عیما ده‌ددین

۲۰۰..... مه‌لیک عیززه‌ددین شیر کوپی ئه‌سه‌ده‌ددینی چنگ‌زیرین

۲۰۰..... زاهید به‌گ کوپی عیززه‌ددین شیر

۲۰۰..... مه‌لیک به‌گ کوپی زاهید به‌گ

۲۰۴..... سه‌ید محه‌مه‌د کوپی زاهید به‌گ

۲۰۸..... زه‌ینه‌ل به‌گ کوپی مه‌لیک به‌گ

۲۱۰..... زه‌که‌ریا به‌گ کوپی زه‌ینه‌ل به‌گ

۲۱۳..... به‌شی سیهه‌م

باسی میرانی عیما دییه (ئامیدی) که به‌به‌هادینان (بادینان) به‌ناوبانگن

- ۲۱۹..... میر زهینه‌ددین (زیندین)
- ۲۱۹..... میر سه‌یفه‌ددین (سیوه‌ددین)
- ۲۱۹..... حه‌سه‌ن کوپی سه‌یفه‌ددین
- ۲۲۰..... سولتان حوسین
- ۲۲۱..... قوبادبه‌گ کوپی سولتان حوسین
- ۲۲۳..... به‌یرام‌به‌گ کوپی سولتان حوسین
- ۲۲۵..... سه‌یدی‌خان‌به‌گ کوپی قوبادبه‌گ
- ۲۲۶..... به‌شی چواره‌م

باسی میرانی جزیره (جزیر)، که ناسراون به بوختی و ده‌بنه سئ لک

- ۲۳۴..... باسی سوله‌یمان کوپی خالید
- ۲۳۵..... لکی یه‌که‌م

باسی میرانی جزیره که ناسراون به عزیزان

- ۲۳۶..... میر سه‌یفه‌ددین کوپی عه‌بدولعه‌زیز
- ۲۳۶..... میر عیسا
- ۲۳۷..... میر به‌دره‌ددین
- ۲۳۷..... میر ئه‌بدال
- ۲۳۷..... میر عزیزه‌ددین
- ۲۴۰..... میر ئه‌بدال کوپی میر عزیزه‌ددین
- ۲۴۰..... میر برایم کوپی میر ئه‌بدال
- ۲۴۰..... میر شهره‌ف
- ۲۴۱..... میر به‌در
- ۲۴۱..... کاک محه‌مه‌د کوپی میر برایم
- ۲۴۲..... میر شهره‌ف کوپی میر به‌در

- ۲۴۴..... شاعه‌لی‌به‌گ کوپی میر به‌دربه‌گ
- ۲۴۵..... به‌دربه‌گ کوپی شاعه‌لی‌به‌گ
- ۲۴۸..... میر محهمه کوپی به‌دربه‌گ
- ۲۵۱..... سولتان محهمه کوپی میر محهمه
- ۲۵۲..... ناسربه‌گ کوپی شاعه‌لی‌به‌گ
- ۲۵۷..... میر عزیز کوپی کاک محهمه
- ۲۶۱..... میر محهمه کوپی خان‌ئه‌بدال
- ۲۶۳..... میر شهره‌ف کوپی خان‌ئه‌بدال
- ۲۶۵..... لکی دووه‌م

باسی میرانی گورکیل

- ۲۶۶..... میر سهید ئه‌حمه کوپی میر شه‌مسه‌ددین
- ۲۶۸..... میر شه‌مسه‌ددین کوپی میر به‌در
- ۲۶۸..... میر برایم کوپی میر به‌در
- ۲۶۸..... میر ئه‌حمه کوپی میر برایم
- ۲۷۰..... میر محهمه کوپی میر ئه‌حمه
- ۲۷۰..... میر ئه‌حمه کوپی میر محهمه
- ۲۷۰..... لکی سیئه‌م

باسی میرانی فنیک

- ۲۷۱..... به‌شی پینجه‌م
- باسی میرانی‌ه‌سنکیفا (ه‌سنکیف-ه‌سه‌نکیف-حوسنکیفا)، که ناسراون به‌مه‌لیکان
- ۲۸۰..... مه‌لیک سوله‌یمان
- ۲۸۰..... مه‌لیک محهمه
- ۲۸۰..... مه‌لیک عادل کوپی مه‌لیک محهمه

- ۲۸۱..... مه‌لیک ئه‌شرف کو‌ری مه‌لیک عادل
- ۲۸۱..... مه‌لیک خه‌لیل کو‌ری مه‌لیک ئه‌شرف ناسراو به مه‌لیک کامیل
- ۲۸۲..... مه‌لیک خه‌له‌ف ناسراو به چاوسوور
- ۲۸۳..... مه‌لیک خه‌لیل کو‌ری مه‌لیک سوله‌یمان
- ۲۸۷..... مه‌لیک حوسین کو‌ری مه‌لیک خه‌لیل
- ۲۸۷..... مه‌لیک سوله‌یمان کو‌ری مه‌لیک خه‌لیل
- ۲۸۹..... مه‌لیک محهمه‌د کو‌ری مه‌لیک خه‌لیل
- ۲۹۰..... مه‌لیک سولتان حوسین کو‌ری مه‌لیک محهمه‌د
- ۲۹۱..... [په‌راویزه‌کانی ماموستا جه‌میل رۆژبه‌یانی]

۲۹۹..... کتیبی سیهه‌م

باسی میران و حوکمدارانی دیکه‌ی کوردستان که بریتین له‌ سئ ده‌سته

ده‌سته‌ی یه‌که‌م ده‌بیته‌ نۆ به‌ش

۲۹۹..... به‌شی یه‌که‌م

باسی میرانی چه‌مشکه‌زه‌ک (چه‌شمه‌که‌زه‌ک)، که بریتین له‌ سئ لک

۳۰۲..... حاجی رۆسته‌م به‌گ

۳۰۵..... پیرحوسین به‌گ کو‌ری حاجی رۆسته‌م به‌گ

۳۰۸..... لکی یه‌که‌م

باسی میرانی مچه‌نکوورد

۳۱۰..... لکی دووه‌م

باسی میرانی په‌رتک

۳۱۱..... لکی سیهه‌م

باسی میرانی سوقمان

۳۱۵..... به‌شی دووهه م

باسی میرانی مه‌داسی که ده‌بنه سی لک

۳۱۸..... لکی یه‌که م

باسی میرانی نه‌گیل که ناسراون به بولدوقانی

۳۲۳..... میر برایم کوپی میر بولدوق

۳۲۴..... میر محه‌مه‌د کوپی میر برایم

۳۲۴..... میر عیسا کوپی میر محه‌مه‌د

۳۲۵..... ده‌ولت‌شای کوپی میر عیسا

۳۲۵..... میر عیسای کوپی ده‌ولت‌شا

۳۲۵..... شامحه‌مه‌د‌به‌گ کوپی میر عیسا

۳۲۵..... قاسم‌به‌گ کوپی شامحه‌مه‌د‌به‌گ

۳۲۶..... مراد‌به‌گ کوپی عیسا‌به‌گ

۳۲۷..... جه‌عفر‌به‌گ کوپی قاسم‌به‌گ

۳۲۷..... لکی دووهه م

باسی میرانی پالوو

۳۲۸..... حوسین‌به‌گ کوپی میر هه‌مزه

۳۲۹..... جه‌مشید‌به‌گ کوپی پؤسته‌م‌به‌گ

۳۳۳..... حوسین‌جان‌به‌گ کوپی جه‌مشید‌به‌گ

۳۳۴..... حه‌سه‌ن‌به‌گ کوپی جه‌مشید‌به‌گ

۳۳۴..... سوله‌یمان‌به‌گ کوپی حه‌سه‌ن‌به‌گ

۳۳۶..... لکی سیهه م

باسی میرانی چه‌رموگ (چه‌رمک)

۳۳۶..... میر سه‌یفه‌ددین

- شایووسف ۳۳۷
- وهلات بهگ ۳۳۷
- شاعه لی بهگ ۳۳۷
- نیسفه ندیار بهگ ۳۳۷
- بایوندور بهگ ۳۳۷
- محه ممه دبهگ ۳۳۸
- به شی سیهه م ۳۳۹

باسی میرانی ساسۆن که ناسراون به چه زۆ

- خدر بهگ کوپی میر ئه بوو به کر ۳۴۰
- عه لی بهگ کوپی میر ئه بوو به کر ۳۴۰
- خدر بهگ کوپی عه لی بهگ ۳۴۱
- محه ممه دبهگ کوپی عه لی بهگی ساسۆنی ۳۴۱
- سوله یمان بهگ کوپی محه ممه دبهگ کوپی عه لی بهگ ۳۴۳
- به هائه ددین بهگ کوپی محه ممه دبهگ کوپی عه لی بهگ ۳۴۴
- ساروو خان بهگ کوپی محه ممه دبهگ ۳۴۶
- محه ممه دبهگ کوپی ساروو خان بهگ ۳۴۷
- ئه حمه دبهگ کوپی خدر بهگ و محه ممه دبهگی برای ۳۵۰
- به شی چواره م ۳۵۸

باسی میرانی خیزان (هیزان)، که بریتین له سی لک

- لکی یه که م ۳۵۹

باسی میرانی خیزان و چۆنیه تی ناودیر کرانیان

- میر داود کوپی میر مه لیک ۳۶۲
- سولتان ئه حمه د کوپی میر داود ۳۶۲

- ۳۶۶.....میر محممد کوڀی سولتان ئه حمده
- ۳۶۷.....مه لیک خه لیل کوڀی سولتان ئه حمده
- ۳۶۷.....میر مه حمود کوڀی سولتان ئه حمده
- ۳۶۸.....میر هسه ن کوڀی مه لیک خه لیل
- ۳۷۰.....لکی دووه م

باسی میرانی مؤکس

- ۳۷۰.....ئه حمده به گ کوڀی میر ئه بدال
- ۳۷۱.....ئه بدال به گ کوڀی میر ئه حمده
- ۳۷۱.....ږسته م به گ کوڀی هسه ن به گ
- ۳۷۲.....لکی سیهه م

باسی میرانی ئه سبایرد (ئه سپايرد)

- ۳۷۲.....سولتان برایم کوڀی محممه د به گ
- ۳۷۳.....محممه د به گ کوڀی سولتان برایم
- ۳۷۳.....میر شه ره ف کوڀی محممه د به گ
- ۳۷۴.....به شی پینجه م

باسی میرانی کلیس

- ۳۷۷.....جان پؤلابه گ کوڀی قاسم به گ کوڀی ئه حممه د به گ
- ۳۸۰.....جه عفه ربه گ کوڀی جان پؤلابه گ
- ۳۸۱.....حه بیب به گ کوڀی جان پؤلابه گ
- ۳۳.....حوسین به گ کوڀی جان پؤلابه گ
- ۳۸۵.....به شی شه شه م

باسی میرانی شیروان که ده بنه سی لک

۳۸۶..... لکی یہ کہہ م

باسی میرانی کفرا

۳۸۶..... میر شامحہ ممہد کوپی میر حسہن

۳۸۷..... میر ٹہ بدال کوپی میر شامحہ ممہد

۳۸۷..... میر شامحہ ممہد کوپی میر ٹہ بدال

۳۸۸..... محہ ممہد بہگ کوپی میر شامحہ ممہد

۳۸۹..... ٹہ بدال بہگ کوپی میر شامحہ ممہد

۳۹۰..... مہ حمووبہگ کوپی ٹہ بدال بہگ

۳۹۱..... زہینہ ل بہگ کوپی ٹہ بدال بہگ

۳۹۲..... ٹہ بدال بہگ کوپی زہینہ ل بہگ

۳۹۳..... لکی دووہہ م

باسی میرانی کرنی

۳۹۴..... لکی سینہہ م

باسی ناوچہی ٹیروون

۳۹۴..... بہشی حہوتہ م

باسی میرانی زہرقی کہ چوار لکیان لئ دہ بیتہ وہ

۳۹۶..... لکی یہ کہہ م

باسی میرانی دیرزینی

۳۹۶..... میر ہمزہ کوپی میر خلیل کوپی میر غازی

۳۹۷..... علی بہگ کوپی محہ ممہد بہگ

۳۹۷..... شاقولی بہگ کوپی محہ ممہد بہگ

۳۹۷..... یاقووب بہگ کوپی محہ ممہد بہگ

۳۹۸..... محہ ممہد بہگ کوپی دوومان بہگ

۳۹۹..... لکی دووهه م

باسی میرانی گردکان

۴۰۰..... محه ممه دبهگ کوپی ناسربهگ

۴۰۱..... ناسربهگ کوپی محه ممه دبهگ

۴۰۲..... لکی سیهه م

باسی میرانی عیتاق

۴۰۴..... شاهم بهگ کوپی نه حمه دبهگ

۴۰۵..... یووسف بهگ کوپی نه حمه دبهگ

۴۰۵..... حه سه ن بهگ کوپی یووسف بهگ

۴۰۶..... وه لی بهگ کوپی حه سه ن بهگ

۴۰۷..... لکی چواره م

باسی میرانی ته رجیل

۴۰۹..... عومه ربهگ کوپی حه سه ن بهگ

۴۱۰..... بوداق بهگ کوپی عومه ربهگ

۴۱۰..... نه حمه دبهگ کوپی بوداق بهگ

۴۱۰..... عه لی بهگ کوپی بوداق بهگ

۴۱۳..... شه مسی بهگ

۴۱۳..... حه یدره بهگ کوپی شه مسی بهگ

۴۱۳..... بوداق بهگ کوپی حه یدره بهگ

۴۱۳..... حوسین بهگ کوپی بوداق بهگ

۴۱۴..... سمایل بهگ کوپی بوداق بهگ

۴۱۴..... عومه ربهگ کوپی حه یدره بهگ

٤١٤..... به‌شى هه‌شته م

باسى مىرانى سويدى

٤١٨..... مىر جه‌لال كورپى مىر شه‌هاب

٤١٩..... مىر محهمهد كورپى مىر جه‌لال

٤١٩..... مىر حه‌سه‌ن كورپى مىر فه‌خره‌ددين

٤١٩..... مىر فه‌خره‌ددين كورپى مىر حه‌سه‌ن

٤٢٠..... ئه‌بدال‌به‌گ كورپى مىر محهمهد

٤٢١..... سوبحان‌به‌گ كورپى ئه‌بدال‌به‌گ

٤٢٢..... سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گ كورپى ئه‌بدال‌به‌گ

٤٢٢..... مه‌قسوودبه‌گ كورپى سوبحان‌به‌گ

٤٢٣..... مرادبه‌گ كورپى سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گ

٤٢٤..... سوله‌يمان‌به‌گ كورپى مرادبه‌گ

٤٢٦..... به‌شى نۆهه‌م

باسى مىرانى سليمانى (سليقانى) كه ده‌بنه دوو لك

٤٣١..... لكى يه‌كه م

باسى مىرانى قوالب و باتمان

٤٣٣..... عه‌لى‌به‌گ كورپى شاوه‌له‌دبه‌گ

٤٣٣..... سولتان حوسين‌به‌گ كورپى عه‌لى‌به‌گ

٤٣٤..... سه‌يد ئه‌حمه‌دبه‌گ كورپى سولتان حوسين‌به‌گ

٤٣٥..... لكى دووهه م

باسى مىرانى مه‌يافارقين

٤٣٦..... مىرخان‌به‌گ كورپى بالوول‌به‌گ

٤٣٧..... عومه‌ربه‌گ كورپى بالوول‌به‌گ

۴۳۸..... دەستەى دووھەم

ئەم دەستەىە برىتتىيە لە دواز دە بەش

۴۳۸..... بەشى يەكەم

باسى مىرانى سۆھران (سۆران)

۴۴۰..... شاعەلى بەگ كورپى عىسا

۴۴۰..... پىربوداق كورپى شاعەلى بەگ

۴۴۱..... مىر سەيفەددىن كورپى پىربوداق

۴۴۱..... مىر حوسىن كورپى پىربوداق

۴۴۱..... مىر سەيدى كورپى شاعەلى بەگ

۴۴۲..... مىر سەيفەددىن كورپى مىر حوسىن كورپى پىربوداق

۴۴۴..... قولى بەگ كورپى سولەيمان بەگ كورپى مىر سەيدى

۴۴۶..... بوداق بەگ كورپى قولى بەگ كورپى سولەيمان بەگ

۴۴۶..... سولەيمان بەگ كورپى قولى بەگ كورپى سولەيمان بەگ

۴۴۸..... عەلى بەگ كورپى سولەيمان بەگ

۴۴۸..... بەشى دووھەم

باسى مىرانى بابان

۴۴۹..... پىربوداق كورپى مىر ئەبدال

۴۵۱..... پىرنەزەر كورپى بەيرام

۴۵۲..... سولەيمان

۴۵۲..... برايم

۴۵۳..... حاجى شىخ كورپى برايم

۴۵۴..... بوداق كورپى حاجى شىخ

۴۵..... مىر حوسىن كورپى سولەيمان

٤٥٩..... به‌شى سٲهه م

باسى مىرانى موكرى

٤٦٠..... سارم كوڤى سه‌يفه ددڤنى موكرى

٤٦٢..... مىره كوڤى حاجى عومه ر كوڤى سارم كوڤى سه‌يفه ددڤن

٤٦٢..... مىره به‌گ كوڤى شىخ حه‌يدهر

٤٦٩..... به‌شى چواره م

باسى مىرانى برادؤست كه ده‌بنه دوو لك

٤٧٠..... لكى يه‌كه م

باسى مىرانى سؤماى (سؤما)

٤٧٠..... شامحه ممه‌دبه‌گ كوڤى غازى قران

٤٧٠..... بوداق به‌گ كوڤى شامحه ممه‌دبه‌گ

٤٧١..... حه‌سه‌ن به‌گ كوڤى شامحه ممه‌دبه‌گ

٤٧١..... عه‌لى به‌گ كوڤى غازى قران

٤٧٢..... ئه‌وليا به‌گ كوڤى بوداق به‌گ كوڤى شامحه ممه‌دبه‌گ

٤٧٢..... لكى دووهه م

باسى مىرانى ته‌رگه‌وه‌ڤ و قه‌لاى داود

٤٧٣..... ناسر به‌گ كوڤى شىر به‌گ كوڤى شىخ حه‌سه‌ن به‌گ

٤٧٤..... به‌شى پٲنجه م

باسى مىرانى مه‌حموودى (ماموودى)

٤٧٤..... مىر حوسٲن به‌گ كوڤى شىخ مه‌حموود

٤٧٥..... مىر حاميد كوڤى مىر حوسٲن

٤٧٥..... عه‌وٲز به‌گ كوڤى مىر حاميد

٤٧٨..... مىره به‌گ كوڤى مىر حاميد

۴۸۰.....حہسہن بہگ کوہی عہویز بہگ کوہی میر حامید

۴۸۴.....شیر بہگ کوہی حہسہن بہگ

۴۸۴.....بہشی شہشہ م

باسی میرانی دونبولی

۴۸۶.....حاجی بہگ کوہی شیخ بالوول بہگ

۴۸۸.....ٹہمہد بہگ کوہی بالوول بہگ

۴۸۸.....مہنسوور بہگ کوہی محہمہد بہگ کوہی بالوول بہگ

۴۸۹.....وہلی بہگ کوہی مہنسوور بہگ

۴۸۹.....حاجی بہگ کوہی حاجی بہگ

۴۹۰.....سوالتان عہلی بہگ کوہی جہمشید بہگ کوہی بالوول بہگ

۴۹۱.....نہزہر بہگ کوہی سوالتان عہلی بہگ

۴۹۲.....قلیچ بہگ کوہی سوالتان عہلی بہگ

۴۹۳.....بہشی دہہ م

باسی میرانی کہلہوہ کہ بریتین لہ سی لک

۴۹۴.....لکی یہ کہ م

باسی میرانی پانگان (پالہنگان)

۴۹۴.....غہیبوولابہگ

۴۹۴.....محہمہد کوہی غہیبوولابہگ

۴۹۵.....میر ٹہسکہندہر

۴۹۶.....لکی دووہہ م

باسی میرانی دہرہتہنگ

۴۹۷.....عومہر بہگ کوہی سڑہراب بہگ

۴۹۷.....قوباد بہگ کوہی عومہر بہگ

- ۴۹۸..... لکی سیہم
- باسی میرانی ماہیدہشت
- ۴۹۹..... بہشی یازدہہم
- باسی میرانی بانہ
- ۴۹۹..... میرزابہگ کوپی میر محہمہد
- ۵۰۰..... بوداق بہگ کوپی میرزابہگ
- ۵۰۰..... سلیمان بہگ کوپی میرزابہگ
- ۵۰۱..... دہستہی سیہم
- باسی میرانی کوردانی ئیران کہ دہینہ چوار لک
- ۵۰۳..... لکی یہ کہ م
- باسی میرانی سیامہ نسوور[ی]
- ۵۰۴..... دہ ولہ تیار کوپی خہ لیل خان
- ۵۰۷..... لکی دووہم
- باسی میرانی چگنی
- ۵۰۹..... لکی سیہم
- باسی میرانی زہنگہنہ
- ۵۰۹..... لکی چوارہم
- باسی میرانی پازووی
- ۵۱۰..... شاسوار بہگ کوپی حوسین عہ لی بہگ
- ۵۱۱..... وہیسہ بہگ کوپی خالید بہگ
- ۵۱۲..... قلیچ بہگ کوپی وہیسہ بہگ
- ۵۱۲..... زولفہ قار کوپی وہیسہ بہگ

- یادگار به گ ک... وپی مهنسوور کورپی زهینه ل کورپی شوکور کورپی
 ۵۱۳..... حوسین عه لی به گ
- ۵۱۴..... نیاز به گ کورپی یادگار به گ
- ۵۱۴..... وهیسه به گ ناسراو به قلیچ به گ
- ۵۱۵..... [په پراویزه کانی ماموستا جه میل پوژ به یانی]
- ۵۲۳..... کتیبی چوارهم
- باسی میرانی بدلیس که ده بنه باوانی نووسه ری ئەم لاپه رانه و ئەویش بریتیه
 له سهرده قیک و چوار برگه له گه ل کۆتایی
- ۵۲۳..... سهرده ق
- باسی شار و قه لای بدلیس که کئ به ردی بناغهی داناوه و کردوویه ته ئاوه دانی
 برگی یه که م
- ۵۵۲.....
- باسی ژیان و به سه رهاتی خیلێ پوژه کی و چۆنیه تیی ناودیر کرانیان
 برگی دووه م
- ۵۵۸.....
- باسی بنه و بنه چه که ی میرانی بدلیس، که ده چنه وه سهر کئ
 برگی سیهه م
- ۵۶۳.....
- باسی هه لسه و که وتی جوان و پیزدارانه ی پادشایانی پیشوو له گه ل میرانی بدلیس،
 که بریتیه له چوار بهش
- ۵۶۳..... به شی یه که م
- باسی مه لیک ئەشهره ف
- ۵۶۹..... به شی دووه م
- باسی حاجی شه ره ف کورپی زیائه ددین

- ۵۷۱..... به‌شی سیټه‌م
 باسی میر شه‌مسه‌ددین کورپی میر حاجی شهره‌ف
- ۵۸۶..... به‌شی چواره‌م
 باسی میر برایم کورپی میر حاجی محهمه‌د
- ۶۰۲..... برگی‌ی چواره‌م
 باسی هژکاری پروو‌خانی حکوومه‌تی بدلیس و برانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی میرانی،
 که بریتیه له چوار سهردیږر
- ۶۰۲..... سهردیږری یه‌که‌م
 باسی میر برایم و کیش‌ه‌ی له‌گه‌ل میر شهره‌فی خودالی‌خو‌شبوو
- ۶۱۱..... سهردیږری دووه‌م
 باسی پال‌دانه‌وه‌ی میر شهره‌ف له‌سهرته‌ختی ده‌سه‌لاتی بدلیس له جی‌ی میر برایم
- ۶۲۰..... سهردیږری سیټه‌م
 باسی پزگار کردنی بدلیس له چنگ قزلباشان به‌ده‌ست میر شهره‌ف
- ۶۴۵..... سهردیږری چواره‌م
 باسی ژیان و به‌سهره‌اتی میر شه‌مسه‌ددینی کورپی شهره‌ف‌خان
- ۶۵۶..... کۆتایی
 باسی ژیان و سهر‌بورده‌ی منی کلۆلی شکسته‌بالی به‌له‌نگاز، هر له پوژی
 له دایک‌بوونه‌وه‌ه‌تا ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه
- ۶۷۳..... [په‌پاویزه‌کانی مامۆستا جه‌میل پوژبه‌یانی]

به رايی

وهكوو ئاشكرايه نووسينه وهی میژوو، بریتیه له زیندوو کردنه وهی
پووداوه کانی رابردوو. تیکه لآو بوونی هر میژوونوو سیك له گه ل سهرده می ژیانی،
شیوهیه ک تیکه یشتن و تیروانین و زمانی دهر برینی بۆ به ره م دیتی و دهیکاته
چرایه ک بۆ شیوازی پۆچوونی به ناخی رابردوو دا. له راستی دا نووسینه وهی
میژوو تیکرشانیکه بۆ خویندنه وهی پووداوه کانی پیشوو به پیتی پیوه ری زانست و
ئاستی به رچاوپروونی ریواری ئەم ریگایه. له لایه کی دیکه وه نووسینه وهی میژوو،
سهره پای تۆماری پووداوه کان، چه شنیک هه لسه نگانندی په وتی ژیانی کۆمه لگا و
شیوهیه ک شی کردنه وه و دۆزینه وهی هۆکاری هه ل و هه لکه وته کانه و به ره و
ئا کامیک په ل ده کوتی.

گه شه و نه شه و هه راز چوون یان سیس هه لگه پان و داگه پانی نه ته وهیه ک له
په وتی زه مان دا، بریتین له کۆمه لیک باریکه پیتی هه زار به هه زار و هالۆز که زۆر به یان
ته نیا به نوقلانه و بۆچوون لیک جودا ده کرینه وه یان ده چنه وه سه ر پیاز و
شا پییه ک. ته رازووی ئاوه ز و تی فکرین و زانیاری ده وریکی یه کجار به رچاویان
هه یه له شیوازی گپرا نه وه و چینه وهی ئاکام و لیکدانه وهی مه ودای میژوویی دا و
پوانگه ی نووسه ره وهی میژوو ده توانی په وتی پووداوه کان ئال وگۆر پی بکا یان

به‌پیچه‌وانه پارسه‌نگی زانستی‌یانه رابگری و خو له ده‌سکاری و گزپین و به لادا بردن بپاریزی.

شهره‌ف‌خانی بدلیسی، باوکی میژووی نه‌ته‌وهی کورد، که له پوژگاری خزی‌دا گه‌یو‌ته شیوه‌یه‌ک وه‌خو هاتنه‌وهی نه‌ته‌وهی و بوته‌پیشه‌نگی بی‌ری سه‌رده‌می به‌رله په‌یدا بوونی مؤدی‌رنیته و دارپ‌ژرانی پایه‌کانی نه‌ته‌وه‌خو‌زی، به‌گه‌لیک قوناخی تاریک و پروون‌دا تیپه‌پویه و خرمانیک ئە‌زموونی خست‌وته سه‌ریه‌ک و پاشان له ئاسۆی میژوویه‌کی له بی‌رکراودا گزینگی داوه. ^۱ بی‌انوی بی‌ر و باوه‌پی خه‌ست و خو‌لی دینی له هه‌ریمی جی‌ژیانی شهره‌ف‌خان و هه‌را و بگری توند و تیژی ده‌سه‌لات‌دارانی شیعه‌ی ئیرانی و سونتیی توورانی، که‌ش و هه‌ویه‌کی تالیان بو مرؤفی سه‌رده‌مه‌که به‌دی هیتاوه. په‌روه‌ده بوون له کۆمه‌لگایه‌کی ئە‌وتۆدا، غه‌یری ده‌مارگرژی و ناخۆشه‌ویستی و شه‌ر و ئازاوه چی دی لئ به‌ره‌م نه‌هاتووه. له بارودۆخیکی ئاوا چه‌ق‌به‌ستووی فکری‌دا، که‌متر ئاو‌ر له توخم و تۆره‌مه دراوه‌ته‌وه و ئە‌م په‌وته ریگای پوو‌کانه‌وهی نه‌ته‌وه که‌م‌ده‌سه‌لاته‌کانی له نیو فه‌ره‌نگی دینی‌دا خو‌ش کردووه. سینه‌ری سه‌نگینی دینی .. مه‌زه‌به‌ی بوته له‌مپه‌ریک له‌سه‌ر ریبازی خو‌ناسین و گه‌رانه‌وه سه‌ر خو.

شهره‌ف‌خان که په‌روه‌ده بووی بارگای سه‌فه‌وی و پیگه‌یشتووی قه‌له‌مپه‌وی ئیرانه، به‌هه‌ناوی هه‌ست و هه‌لو‌یستی ده‌سه‌لات‌داران و جه‌ماوه‌ری به‌ر فه‌رمانیان‌دا پو‌چوووه و له ریگای خو‌یندن و خو‌یندنه‌وه و ئە‌زموونه‌وه بوته‌سیاسه‌تمه‌دار و زانیویه‌تی ده‌بی بو پاراستنی خیل و تیره و تۆره‌مه‌ی خزی دانووی له‌گه‌ل فه‌رمانپه‌روایان بکولئ. وا دیاره ده‌بی تیگه‌یشتبی که بو راهیتانی وه‌چه‌کانی ئە‌وسا و داها‌توو پشو‌ودریژی پی‌ویسته. ئە‌گه‌ر تووره‌ ده‌بی و به‌دابی نه‌یاران

۱- له‌م چه‌ند بره‌گه‌یه‌دا که‌لکم له نووسراوه‌یه‌کی دوکتۆر ئیسماعیل شه‌مس وه‌رگرتووه که کاتی خزی بو‌ی نارده‌بووم و به‌سه‌ری کردبوومه‌وه. و.

کوردی دیوسرشتی به قه‌له‌می دا دئ، که دیتته سهر باسی مه‌زنایه‌تی، ئازایه‌تی، خوینده‌واری، دل‌اوایی، دل‌زوانی و چاکی و پاکیش حه‌قی خۆیان ده‌داتتییه. به‌پئی ده‌قی شهره‌فنامه لام وایه شهره‌ف‌خان ده‌یه‌ه‌وی بلئی که ته‌نیا ریگای مان و نه‌توانه‌وه، یه‌کییه‌تی و خۆناسینه و هه‌ستیکی نه‌ته‌وه‌یی ئاوا گه‌را داده‌نی و دواتر ده‌گه‌ووری، بۆیه هینده به یه‌که‌نه‌بوونیا‌نه‌وه وه‌په‌زه.

نووسه‌ر هه‌رگیز له بی‌ری نه‌بر‌د‌وته‌وه که کورده و زانیویه‌تی نیشتمان‌ه‌که‌ی پی‌ویستی به ده‌ست و قه‌له‌می نه‌خشینه و خۆی له‌م خۆبه‌خشینه نه‌دزیوه‌ته‌وه و نه‌که‌وت‌وته شوین ئاگره‌سووری، له خۆم دووری. شهره‌ف‌خان وه‌کوو سیاسه‌توانیکی دنیادیده پاساوی بۆ کاره‌که‌ی هیتاوه‌ته‌وه و ویستویه‌تی خۆی له زمانی ناحه‌زانی کورد و که‌سانی دوور‌از و دوور‌مان کلا‌بکا. هه‌ر له سه‌ره‌تای کاره‌که‌ی دا ئه‌م مه‌به‌سته به‌روونی ده‌رده‌که‌وی و که به‌شی دووه‌میشی ده‌ست پئ کردووه، پتری پئ له‌سه‌ر داگرتووه. بۆ وه‌ی سولتانی عوسمانی ده‌ره‌له‌نه‌بئ و دلی گه‌ردی لئ نه‌نیشئ و نه‌لئ بۆچی میژووی سولتان و شاهانت وه‌دوا داوه و ناوی کۆتایی و پاشکۆت لیناوه و کوردت له پیش‌دا راناوه؟! دوو به‌لگه‌ی به‌پیزی نیشان داوه و سه‌روبه‌ری کاره‌که‌ی چاک و ڤکه‌پناوه.

نووسه‌ر له‌م به‌ره‌مه‌دا نه‌وه‌نده‌ی توانویه‌تی خۆی له خلیسکان و تالسا بوون پاراستوووه. ئه‌گه‌ر جاری وایه به‌گویره‌ی کۆمه‌لئیک سه‌رچاوه‌ی نووسراویان زاره‌کی، هه‌لکه‌وت و پووداویکی دووره ئاوه‌ز ده‌گپه‌پته‌وه، له‌په‌وه‌ه‌نگ هه‌له‌ده‌برئ و ده‌نوووسی، هه‌ر خودا بۆخۆی ده‌زانئ! ئه‌م شیوه‌ه‌ه‌رپه‌نه‌ زۆرجاران له زمانی فارسی و کوردی‌دا، به‌هه‌و نه‌بوونی گپه‌په‌نه‌وه‌که‌ داده‌ندری و قسه‌یه‌کی مه‌ند و مه‌تینه. نامه‌ه‌وی پاکانه بۆ هه‌له و په‌له‌ی کاری شهره‌ف‌خان و چۆنیه‌تی نیوه‌رۆکی به‌شیک له سه‌رچاوه‌کانی بکه‌م، که ویده‌چئ هه‌ر به‌ئانقه‌ست خۆیان له چه‌واشه‌کردنی میژووی نه‌ته‌وه‌کانی غه‌یری خۆیان هه‌لکردبئ. دۆزین و

دۆزینه وهی که له بهرەکان له م پێشهکیه دا ناگونجی و پێوستی به نووسینی تیر و تهسهلی سهربه خۆیه .

وهکوو دیاره شهرفنامه بریتییه له دوو بهرگ، که یهکه میان سهبارهته به میژووی مهزن و میرانی کوردستان و ئهوی دیکهیان سهبروردهی پادشایان و سولتانهکانی ئێران و تووران له خۆ دهگرێ؛ بهلام وهک پۆژ پوونه که ماکه و ههوینی سهرهکی کتیبه که گێرانه وهی دیرۆکی دهسهلاتدارانی کورد و میرنشینهکانی کوردستانه و ئهوانی دیکه ی کردوونه پاشکۆ.

شهرفخان زۆر ژیرانه ئامانج و مهبهستی پێکاوه و به زیرهکی بیر و بۆچوونی خۆی دهبرپویه و له سهرهتای کتیبه که ی دا دهلی: «منی گياوردیلهی بابرده لهی سهرسووتاو که ده مزانی تیقتیفه ده رانی بوکی وته و وتار و پۆلی تووتییانی شه کستانی باس و خواسی کۆنه و نوێ له ههچ دهوور و زهمانیکدا نه که وتوونه سهر باری گێرانه وهی ژیان و سهبروردهی میرانی کوردستان و له و باره دا کتیبیکی سهربه خویان دانه ناوه، به بیرم دا هات تا کوو به پیتی برست و توانا شانم له نووسینه وهی چۆنیهتی ژیان و به سه رهاتی ئه و میرانه شل بکه م. له و پێبازه دا ویستم ئه و هیندهی که له میژووی عهجه مان دا وه بهرچاوم هاتووه، یان له زمان خه لکی راستگۆوه بیستوومه و ئه وه ندهی به چاوی خۆم دیتوومه و لئی ئاگادارم، گه وی هه ودای هه موویان بهرمه وه سه ری که تر و بیاننووسمه وه و ناوی بنیم شه ره فنا مه . بۆیه وا لیبرام هه تا چی دیکه به سه رهاتی میره مالانی کوردستان تۆزی به سه ر نه کشی و نه شاردریته وه . ئاواته خوازم که زانایانی چاک و پاک لیرو له وی به وردبینی له م نووسینه کرچ و کاله م بروانن و ئه گه ر تووشی هه له و به سه ردا تییه پرین و له بیرچوونیکم بوون، به قه له می گه وه ربار و به پیتووسی زیړه وشانی خویان په له م بۆ هه لگر نه وه . ئه وان لێیان پوونه که سرشتی ئاده می وا دارژاوه نا کرێ له هه تله بوون و فه رامۆشی به دوور بی، بۆیه لئ تیکچوونم به

تلاسان دابنن باشه، نهک به نه زانین.» ئەم شیوه هه لویست و دهربرینه پالپشته بۆ ئەم بۆچوونه، که وریابوونه وهیهکی نه ته وهیی هانی شهره فخاننی داوه و له لایهکی دیکه شه وه دهرده که وی نووسه ههست به هه تله بوون و به سه ردا تێپه پینی سه لماندووه و ئەمهش نیشانهی به رچاوبه رینی و سینگ فره وانیهی و چاوه پێی هه لسه نگاندن و په خنه ی به پێ و جیهی. به کورتی و پوختی به رگی یه که می شهره فنامه پیشینه ی نه ته وه ی کورد و مه زن و میرانی کوردستان و چۆنیه تی هه لسه و که وتی حکوومه ت و نه ته وه بالاده سته کانه له گه لی و خه زینه یه که بۆ لیکۆلینه وه ی باری ئابووری، کۆمه لایه تی، سیاسی و فره هنگی و ئاوینه ی بالانویتی جوغرافیای سروشتی ئەم خاکه یه که کوردی تیدا ده ژین و ئەو به کوردستانی ده زانی.

نووسه ر ئە وه نده ی خۆی به به رگی یه که مه وه ماندوو کردووه، قه ت هینده ی گوێ نه داوه ته به رگی دووه م و زۆر به په له تێپه پیه و قه له مبهازی هاویشتووه و به دابی کۆن چی دلی لێی ترسایێ نه یدرکاندووه و خاتری ده سه لاتدارانی گرتووه. ئە وه نده ی وشه ی جوان و په نگینی زمانێ فارسی که له به رگی یه که م دا باسی کوردانی پێ رازاندۆته وه و دیمه نی دلگری پێ به دی هیتاوه، قه ت هینده ی بۆ گێرانه وه ی رابردووی ده سه لاتدارانی ئێران و تووران ده کار نه کردووه. به کوردی شهره فخان به رگی دووه می به دل و داو نه نووسیوه و به دهردی زی پرنۆف ده لێ قازانجیکی واش به میژووی کورد ناگه یه نی، به لام خۆ له چه ند سه رانه وه خیری پێوه یه:

- ۱- کورد هه تا راده یه ک له گه ل میژووی دراوسێیانی ئاشنا ده کا.
- ۲- تێروانیکی کوردیکی میژوونوس و نووسه ریکی میژووی کوردان سه به رته به ئاکار و هه لویستی پادشایان و سولتانه کانی سه فه وی و عوسمانی دهرده خا، جا با زۆریشی پارێز کردبێ.

۳- ږاگیرانی پارسه‌نگی قه‌له‌م له نیوان سه‌فه‌وی و عوسمانی و نه‌شکانه‌وه به لایه‌ک‌دا دهرده‌که‌وئ.

۴- دهرکه‌وتنی توانایی و زانستی کوردیک بژ نووسینی میژووی دراوسییانی و خۆ پاراستن له دهرپړینی هه‌ستی خۆشه‌ویستی و ناخۆشه‌ویستی و زمان‌چه‌پره‌کی.
۵- ده‌سه‌لاتدارانی سه‌ره‌کیی ده‌ناسینئ که بریتین له شاهانی سه‌فه‌وی و سولتانه‌کانی عوسمانی.

۶- تا ږاده‌یه‌ک چۆنیه‌تیی باری سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، ئابووری و فره‌ه‌نگی دوو ولاتی ئیزان و ږۆم نیشان ده‌دا.

۷- سه‌نگ و بایه‌خی ده‌سه‌لات و ده‌سه‌لاتپه‌رستی و چۆنیه‌تیی ږوانگی حاکمان له‌سه‌ر حکوومه‌ت ده‌خاته‌ږوو.

۸- ده‌وری دین و مه‌زه‌ب بژ هه‌لگیرساندنئ شه‌ر و کیشه و نیازی پینچه‌وانه و چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کان ږوون ده‌کاته‌وه.

۹- باو بوونی خویندن و نووسین به فارسی له و ناوچه و مه‌لبه‌ندانه‌ش ده‌سه‌لمینئ که فارس‌زمان نه‌بوون.

ده‌بئ بزاین که هه‌ر له کۆنه‌وه نووسینه‌وه‌ی میژوو له ږۆژه‌لاتی نیوه‌ږاست به سئ زمانی عه‌ره‌بی، فارسی و تورکی، که زمانی ده‌سه‌لات بوون، بۆته باو و شه‌ره‌ف‌خان که خۆی ږاهاتووی زمانی فارسی بووه و وه‌ک ویزه‌وانیکی زمان‌ږاراو دهرکه‌وتووه، شه‌ره‌ف‌نامه‌ی پئ نووسیوه‌ته‌وه و گوئی نه‌داوه‌ته حکوومه‌تی زال به سه‌ر بدلیس‌دا، که تورکانی عوسمانی بوون. نووسه‌ری شه‌ره‌ف‌نامه بپنجه‌ له نایاتی قورثانی و چه‌ند جییه‌کی ده‌گمه‌نی دیکه نه‌بئ، زمانی عه‌ره‌بیی له ده‌قی نووسینه‌که‌ی خۆی وه‌رنه‌داوه و بژ تورکیش ته‌نیا پشستی به‌ستووه به چه‌ند کورته شیعریک.

زمانی شهره فنامه، زمانیکی که م گری و گزل و په وانه و گه لیک جار ئه دیبانه و شاعیرانه یه و مرؤف به ره و دنیا ی نه خشین قه له م راده کیشی و پشوی پی تازه ده کاته وه. پتر له دووسه د جار بڑ سه لماندنی قسه ی خزی و په نگاندنی ده قه که ی شیعی کورت و دریژی به نمونه هینا ونه وه. ئه م کاره نیشانه ی پووحی شاعیرانه ی شهره فنامه و لام وایه به شیک له شیعه رکانش هر به ره می قه له می خونی و له چند جیه ک به ئاشکرا ئه م مه به سته دیاره.

زمانی ویزه وانانه ی شهره فنامه ده کری به زمانی له گریژنه چوی بی سه ربه ره ی ئیستا بگریته کوردی و شيله و هویتی به تام و خزی زمانه که ی بگری و به ناوی و هر گپانی میژوویه کی پووته وه په پوپوی پیوه نه میتی و ئاو پووت بگری، به لام ئه وانه ی له م پوانگه یه وه چاو ده برنه ده قیکی کونی وه ک شهره فنامه، بی گومان نابه له دی که لین و قوژبن و جوانیبه کانی زمانی فارسی و هیچ شتیکی ئه وتوش له ورده کاری و به گیان خوشی زمانی کوردی نازانن، به تایبهت بڑ ئه م شیوه ده قانه.

خوینده واری بواری میژوو، به تایبهت وانه خوینی ده قی کونی میژویی بی ونه بی ده بی له ویزه و زمان بزانی و مادام وانه بی، خزی که مته رخمه و زمانه که بی تاوانه. من له م بابه ته دا خزم به دروه سستی ده قی نووسه ر و زمانه که ی و چۆنیه تی و هر گپان ده زانم و ده شکرئ گله و گازنده ی هیندیگان به چی بی که ده لین خوینده واری ئه م پوی ئیمه هینده دربه سستی زمان نیبه و پیویسته له مه ش ساکارتری بڑ بنووسری. په نگه وایی، به لام هه تا ده ق ساکارتر بی، خوینده وه که متر قول ده بیته وه و باریکه ریسیبه کانی زمانی لا گوم ده بی و به ره به ره چیره ی ئه ده بی ده گزپی و ده بیته هه سستی که ره ق وته ق و پشوو سواری مکانیکی و هینده ی پی ناچی که ویشک هه لدی و تیدا ده چی. به نده له گه ل ئه و پوانگه یه نیم که خزی به

ده‌روستی زمان نازانج و ملی ریگای شیوه‌یه‌ک تزویر کردن یان لانی‌کم هه‌لداشتنی ده‌گریته به‌ر.

له‌م باسه‌که بترانیم ده‌گه‌ریمه‌وه سهر ئسه‌و ده‌قه‌ی به‌ماکه‌ی وهرگیرانم داناه‌و و یه‌کیکه‌له‌کاره‌ناوازه‌کانی زانای پروسی فیلادیمیر فیلادیمیر ژفیچ ناسراو به‌فیلیامینوف زیننوف (۱۸۳۰-۱۹۰۴). زیننوف پاش به‌دواداچوون و وردبوونه‌وه له‌چوار ده‌قی ده‌سنووسی شهره‌فنامه‌توانیویه‌تی سالی ۱۸۶۰ به‌رگی یه‌که‌م و سالی ۱۸۶۲ به‌رگی دووه‌م له‌سنت پیتریزبوورگ (لینینگراد) چاپ و بلاو بکاته‌وه. دیاره‌له‌م‌کاره‌دا ده‌ستی به‌کوئترین ده‌قی ده‌سنووسی شهره‌فنامه‌راگه‌یشتووه‌که‌سالی ۱۵۹۸ نووسراوته‌وه و خودی نووسه‌ر پیندا چۆته‌وه و ده‌بیته‌دو و سال پاش نووسرانی شهره‌فنامه.

به‌گوته‌ی دوکتور که‌مال مه‌زه‌ر ئه‌حمه‌د، پاش ئه‌م‌کاره‌به‌نرخه‌شهره‌فنامه‌وه‌رگیردراوته‌سهر چهند زمانیکی وه‌ک پروسی، ئالمانی، فه‌رهنسی، عه‌ره‌بی و تورکی. هه‌ر له‌م‌ره‌وته‌دا مه‌لا مه‌حموود بازیدی (۱۷۹۷-۱۸۶۷)، سالی ۱۸۵۸-۱۸۵۹ به‌هان‌دانی کوردناسی پروسی «ئه‌لیکساندر ژابا» به‌رگی یه‌که‌می شهره‌فنامه‌ی کردۆته‌کوردی و سالی ۱۹۸۶ به‌وینه‌چاپ له‌پروسیا بلاو کراوته‌وه و به‌خته‌وه‌رانه‌کاک سه‌عید دیره‌شی سالی ۲۰۰۷ له‌ده‌زگای سپیریژی ده‌وک سه‌رله‌نووی چاپی کردۆته‌وه و پیشه‌کی و په‌راویزی پوخت و پیویستی بۆ نووسیوه.^۲

۱- شهره‌فنامه‌ی شهره‌فخانی بدلیسی، وهرگیراوی هه‌ژار، لاپه‌ره‌سه‌ت و شینست هه‌تا سه‌ت و حه‌فتا و شه‌ش، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی جه‌واهیژی، تاران، سالی ۱۹۸۱. و.
 ۲- شهره‌فنامه‌یا شهره‌فخانی بدلیسی، ته‌رجه‌ما مه‌لا مه‌حموودئ بازیدی، لیکۆلینه‌وه و پینداچوونه‌وه‌ی سه‌عید دیره‌شی، ده‌وک، ۲۰۰۷. و.

هه‌روه‌ک ئاشکرایه مامۆستا هه‌ژار سالی ۱۹۶۹-۱۹۷۰ سهرله‌نووی به‌رگی به‌که‌می شهره‌فنامه‌ی له‌رووی ده‌قی سه‌ره‌کیه‌وه‌ کردۆته‌ کوردی و سالی ۱۹۷۳ له‌ به‌غدا چاپ کراوه و دیسانیش به‌رگی دووه‌م هه‌ر لای لێ نه‌کراوته‌وه. مامۆستا جه‌عفر که‌ خۆی که‌سیکی تییین و شاره‌زایه، هانی دام هه‌تا به‌رگی دووه‌م به‌که‌مه‌ کوردی و به‌نابه‌دلی پێشنیاره‌که‌ یم سه‌لماند. بۆ به‌نابه‌دلی؟ چونکه‌ به‌رگی به‌که‌م کاری مامۆستایه‌کی که‌م وینه‌ی وه‌ک هه‌ژاره‌ و خۆ له‌ قهره‌دانی زۆری پێده‌وێ. هه‌رچۆنیک بوو کاره‌که‌م راپه‌راند و چه‌ندی بۆم کرا وینه‌م له‌ شیوه‌ی کاری مامۆستا هه‌لگرته‌وه، به‌لام خۆم له‌ وه‌رگێرانی ئازاد پاراست. بنکه‌ی ژین سالی ۲۰۰۷ وه‌رگێرانه‌که‌ی به‌رگی دووه‌می بلاو کردمه‌وه و چه‌ند سال دواتریش هه‌میسان له‌ چاپی دایه‌وه. له‌م ماوه‌یه‌دا خۆشه‌ویستانم له‌ بنکه‌ی ژین که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌م برۆایه‌ به‌رگی به‌که‌میش به‌که‌مه‌ کوردی، به‌لام هه‌ر خۆم ده‌بوارد و ده‌مگوت پاش مامۆستا هه‌ژار پێویست به‌ وه‌رگێرانی ناکاته‌وه. ئه‌وان هه‌ر سوور بوون له‌سه‌ر بۆچوونی خۆیان و ده‌یانگوت کتیب زۆرن که‌ چه‌ند جاریک ته‌نیا وه‌رگێردراونه‌ سه‌ر زمانیک و هه‌ر خۆدی شهره‌فنامه‌ جاریک مامۆستای کورد محه‌مه‌ده‌علی عه‌ونی (۱۸۹۷-۱۹۵۲) کردوویه‌ته‌ کوردی و جاریکیش مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی (۱۹۱۲-۲۰۰۱). له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ چه‌ند ده‌سنووسیکی شهره‌فنامه‌ دۆزراونه‌وه‌ که‌ به‌کیان به‌ خه‌تی خودی شهره‌فخانه‌ و وه‌رگێرانه‌که‌ی پێ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بێ و له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشوینه‌ وینه‌ی ته‌واوی ده‌سنووسه‌کانیان بۆ ناردم.

له‌ راستی دا ئه‌و ده‌قه‌ی که‌ خودی شهره‌فخان به‌ خه‌تیکی خۆشی نه‌سته‌علیق نووسیه‌وه‌ ته‌وه‌ له‌ هه‌موو ده‌قه‌کانی دیکه‌ پتر بوو به‌ یاریده‌دهرم و لێزه‌دا به‌ ده‌قی «بودلیان» ناو‌دیز کراوه. وه‌کوو دیاره‌ ئه‌م ده‌قه‌ به‌ ۲۱ تابلۆی نه‌خشینی مینیاتۆر نه‌خشینه‌دراوه‌ و به‌پێی لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی مامۆستا عه‌بدوهره‌قیب یوسف له‌

کتیپی «تابلۆکانی شه‌ره‌فنامه» دا سه‌رجه‌میان کاری خودی شه‌ره‌فخانن، که به‌داخه‌وه خۆی باسی نه‌کردوه. ^۱ شه‌ره‌فخان باسی فیزبوونی ویتته‌کیشانه‌وهی ده‌کا له بارگای شاته‌هماسبی سه‌فه‌وی و دوو جاریش قه‌له‌می خزی به‌قه‌له‌می یه‌حیا واسیتی شو‌به‌اندوه، که ویتته‌گهر و خه‌تخۆشیکي به‌ناوبانگی عه‌ره‌به. جگه له‌مه‌ش ئاشکرایه که پاش ته‌واو بوونی له نووسینه‌وهی ده‌قه‌که تابلۆکان کیشراونه‌وه و هه‌ر بۆ نموونه کاتیک شه‌ره‌فخان ئال وگۆرپیکي له لاپه‌ره‌ی پیش تابلۆی ژماره‌سیژده‌دا به‌دی هیناوه و سه‌رله‌نووی نووسیویه‌ته‌وه، چونکه جیی نه‌بۆته‌وه، نیو پرسته‌یه‌ک له نووسینه‌که‌ی خستۆته لای سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه و ره‌نگه ئه‌مه‌ش یه‌کینک له به‌لگه‌کان بی بۆوه‌ی که کاری خۆی بی. من له شویتی خزی دا باسی جیاوازیی ئه‌م جییه و ده‌قی زیرنۆقم کردوه. هه‌ر چۆنیک بی هه‌تا زه‌مانیکي پیچه‌وانه‌ی بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا عه‌بدوپه‌رقیب یوسف نه‌سه‌لمیندری، ئه‌م تابلۆیانه شه‌ره‌فخان کیشاونییه‌وه و ئیمه‌ش چۆن هاتوون له ده‌سنووسه‌که‌ی خودی نووسه‌ردا ده‌یانخه‌ینه‌وه‌پوو.

وه‌ک پیشتر باسم کرد، بۆ وه‌رگیزانی به‌رگی دووه‌م تا ئه‌ندازه‌یه‌ک شیوازی مامۆستا هه‌ژارم په‌چاو کرد تا کوو زۆر دوودان نه‌بی. له به‌رگی یه‌که‌میش دا هه‌روا پیدا پۆیشتووم به‌لانی زمانی دا، به‌لام ته‌واو شیوازی نووسین و دابه‌شینه‌که‌ی شه‌ره‌فخانم پاراستوه و لک و پۆپی زیادیم لی نه‌کردۆته‌وه. له وه‌رگیزانی هۆنراوه‌کان دا تووشی کویره‌وه‌رییه‌کی زۆر بووم، چونکه به‌پراستی نووسه‌ر زۆرجاران ویستوویه‌تی پر به‌پستی شویتته‌که‌ی بی هه‌تا ئامانجی پیکایی. ده‌ستم له دار و په‌ردوویان نه‌دا، نه‌کا چه‌شنیک شیوانی به‌ئانقه‌ست بیانگریته‌وه. گه‌ر به شیویه‌کی ئازادم وه‌رگیزابان چاکترم ده‌هاتته به‌ر که‌مه‌ندی، که چی لێیان گه‌رام

۱- تابلۆکانی شه‌ره‌فنامه، عه‌بدوپه‌رقیب یوسف، چاپی سیه‌هم، بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۵ و.

تامی پیکهاتهی خویان نه گۆرئ، به لام خۆم یه کجار به دهرهستی کیشیان داننا و هینانی مه عنام به لاهه گرینگتر بوو.

بۆ راگرتنی پارسهنگی زمانی کوردی و دهربرپین و نووسینه وهی کۆمه لیک ناو، ته واو به لای زمانی باوی سه رده م دا شکامه وه و له شیوهی شهره فناخان تالاسا بووم و چهند نموونه یه کیان دهخمه بهر چاو: شاره زوول (شاره زوور)، بوختی (بۆتانی)، عه قره (ئاگرئ)، به هادینان (بادینان)، عیمادییه (ئامیدی)، طاسنی (داسنی) و سۆهران (سۆران).

ههروه ها بیجگه له م مه به ستانه چهند خالیکی دیکه ش پئویستیان به وه بیرهینانه وه یه:

-- بۆ راسته ی کاران، له بهرامبهر سالی کۆچی دا، سالی زاینیم داناون. له بهرگی دووه م دا که سه رباسه کان به سال دیاری کراون، ئه وانهی که وتوونه لای راست سالی کۆچین و ئه وانهی لای چه پ سالی زاینین.

-- وهرگیژانی ئایه ته کانی قورئان له بهرگی دووه م دا، تیکرپایان له پووی وهرگیژانی قورئانی مامۆستا هه ژار نووسراونه وه و له بهرگی یه که م دا نا. -- نیشانه کانی پرسیار له ده قی بهرگی دووه م دا خودی زیژنۆف دایناون. -- به پئی پئوه ری زانستی لیزگه ی ناوه کانی بۆ ریکخراوه و لئی زیاد کراوه. -- سه رچاوه ی تابلۆکان، کتیپی «تابلۆکانی شهره فنامه» ی مامۆستا عه بدورپه قیب یووسفه.

-- ئه و تیبینی و په راویزانه ی که مامۆستا عه بدورپه قیب یووسف زه حمه تی کیشاوه و بۆ ئه م وهرگیژانه ی نووسیون به کورته نیشانه ی «ع.ی» دیاری کراون و ده توانن گه لیک پوونکه ره وه و یاریده ر بن.

-- ئه و تیبینی و په راویزانه ی که دوکتۆر زرار سدیق توفیق خۆی پئوه ماندوو کردوون و بۆ ئه م وهرگیژانه ی نووسیون، سه ره رای پئوانی په وتیکی زانستی و

پرووناکیده‌ر، توانیویانه چه‌ندین هه‌له‌ی دیرۆکیش راست بکه‌نه‌وه و به کورته‌نیشانه‌ی «ز.س» دیاری کراون. له راستی‌دا به‌پێزیان زۆری خۆ به به‌رگی یه‌که‌مه‌وه سه‌رقال کرد تا به باری زمانی‌دا شیوازیکی ساکاری تیدا وه‌به‌ر چاو بگیری و ئه‌وه‌نده‌ی کرا تیبینییه‌کانی ته‌واو به هیند وه‌رگی‌پان. ده‌رباره‌ی په‌راویزه‌کانی ده‌بی بلیم که زۆربه‌یان به‌پێی پینداچوونه‌وه‌ی خۆم دا‌پێژانه‌وه، هه‌تا له‌گه‌ل ده‌قه‌که یه‌کده‌ست بن.

.. ته‌واوی په‌راویزه‌کانی مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی له وه‌رگی‌پانه عه‌ره‌بیه‌که‌ی شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگی‌پاوی خۆی وه‌رگی‌راون و مامۆستا سدیق سالیح به‌وردی کردوونی به کوردی و دوکتۆر زرار سدیق توفیق هه‌لییژاردوون. سه‌باره‌ت به‌م په‌راویزه ده‌وله‌مه‌ندانه‌ش پێویسته بلیم که زۆربه‌یان به‌گویره‌ی پینداچوونه‌وه‌ی خۆم دا‌پێژاونه‌وه، هه‌تا باری یه‌کده‌ست بوونی ده‌قه‌که پارێزراو بی.

.. له‌م چاپه‌دا سه‌ره‌له‌نوێ به به‌رگی دووه‌مه‌دا چوومه‌وه و هه‌له و په‌له‌کانیم هه‌لگرتۆته‌وه و به‌پێی زانیاری و سه‌رچاوه‌ی نوێ په‌راویزم لی زیاد کردووه. به‌شیک له پێشه‌کیی به‌رگی دووه‌م، که سالی ۲۰۰۷ چاپ کرابوو راگوێزراوته ئیره. بۆ په‌راویزه‌کانی خۆم له هه‌ردک به‌رگدا کورته‌نیشانه‌ی «و» دیاری کراوه، به‌واتای وه‌رگی‌پ.

.. بیجگه له ده‌قی زی‌رپۆف، که کردوومه‌ته سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی وه‌رگی‌پان، وه‌ک پێشتر ئاماژه‌یه‌کم پێ کرد، مامۆستا ره‌فیق سالیح له بنکه‌ی ژین ویتیه‌ی له‌به‌رگی‌راوه‌ی چوار ده‌سنووسی شه‌ره‌فنامه‌ی بۆ ناردووم که بریتین له:

- ۱- کتیبخانه‌ی بودلیان، زانستگای ئاکسفۆرد، ده‌سنووسی خودی شه‌ره‌فخان، که سالی ۱۰۰۵ی ک / ۱۵۹۷ی ز، نووسیویه‌ته‌وه و تابلۆکانیشی تیدان.
- ۲- کتیبخانه‌ی سلیمانی، که بایه‌زید کوپی سمایل ئه‌فه‌ندی سالی ۱۲۵۲ی ک / ۱۸۳۶ی ز، نووسیویه‌ته‌وه.

۳- کتیبخانه‌ی دیاربه‌کر (تورکیا)، که ویده‌چی سالی ۱۲۷۳ی ک/ ۱۸۵۶ی ز، نووسراپیتته‌وه و ناوی «عه‌بدولمه‌جیدخان» ی پڌوه‌یه.

۴- کتیبخانه‌ی پارلمانی ئیران، که نه‌نووسراوه‌چ سالیک نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام که‌سیک به‌ناوی «جه‌مشید ئه‌میربه‌ختیاری» خۆی به‌خاوه‌نی زانیوه و به‌خشیویه‌تی به‌کتیبخانه‌ی یه‌کیک به‌ناوی «په‌رویزخان». له‌لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می ده‌سپیکی ده‌قی ئه‌م شهره‌فنامه‌یه‌دا نووسراوه: «ئه‌م کتیبی شهره‌فنامه‌یه‌ ناودیره‌ به‌ میژووی لوران و کوردان و سه‌بارته‌ به‌ سه‌ربورده‌ی مه‌زن و میران و فه‌رمانه‌روایانی پایه‌به‌رزی لورستان و کوردستان.»

له‌لایه‌کی دیکه‌وه بی له‌م ده‌سنووسانه، ده‌قی چاپ‌کراوی به‌رگی یه‌که‌می ئه‌م شهره‌فنامه‌یه‌شم به‌ده‌سته‌وه بوو که «مه‌مه‌د مه‌مه‌دلوی عه‌بباسی» سالی ۱۳۴۳ی ک/ ۱۹۶۴ی زایینی، چاپی کردوه و پیشه‌کی و په‌راویزی بۆ نووسیوه. عه‌بباسی ده‌لی من هه‌ر به‌ ویتنه‌چاپ ده‌قه‌که‌ی چاپخانه‌ی شیخ «فه‌ره‌جوللا زه‌کی کوردی» م چاپ کردۆته‌وه که له‌ میسر چاپ کراوه. دیاره‌ ئه‌م شهره‌فنامه‌یه‌ کاری مامۆستا «مه‌مه‌د‌عه‌لی عه‌ونی» یه‌ که به‌پیتی سه‌رده‌می خۆی په‌راویزی تیر و ته‌سه‌لی بۆ نووسیوه و مامۆستا فه‌ره‌جوللا زه‌کیش ده‌سباری له‌گه‌ل گرتوه.

**

پاش تیپه‌رین له‌م مه‌به‌ستانه، ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر نه‌مانی خودی شهره‌فخان و باسه‌که‌ی پئی ته‌واو ده‌که‌م. شهره‌فخان له‌ دوایین لاپه‌ره‌ی شهره‌فنامه‌دا ده‌لی ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، به‌مه‌یلی خۆم ده‌ستم له‌ کاروباری میرایه‌تی کیشاوه‌ته‌وه و شه‌مه‌د‌دین‌به‌گی کوره‌گه‌وره‌م له‌ جیم داناوه؛ به‌لام به‌پیتی چهند به‌لگه‌نامه‌یه‌ک ده‌بی وا نه‌بی و حکوومه‌تی ناوه‌ندی تینی بۆ هینابی و له‌سه‌ر کاری لادابن...!

پوژیک له پوژانی زستانی سالی ١٣٩٥ ی هتاوی / ٢٠١٧ ی زاینی، هر سهبارت به شهرفنامه تهلهیفونم کرد بۆ ماموستا نهوهر سولتانی و له گهرمه ی قسان دا پیی راگه یاندم، که تووژینه وه ی تازه کراوه سهبارت به شهرفخان و مه بهستی نوئ دهرکه وتوو و بابه تهکان و ئیمه یلی نووسرهکانی بۆ ناردم. پاش به دوا داچوون بۆم پوون بۆوه که دوو نووسهر و تووژهری کورد، به پیزان کاک مسته فا دیهقان و کاک قورال گهنچ، سالی ٢٠١٥ دوو وتاری به پیزان به زمانی ئینگلیسی سهبارت به ژیان و به سه رهاتی شهرفخان نووسیوه و له گو قاری «مه نوسکریتا ئوریتتالیا» دا له «سهنت پیتریزبورگ» بلاو کراونه وه. په یوه ندیم به کاک مسته فاوه کرد و ئیزدم لی خواست تا وتارهکانیان پاش وهرگیزان بۆ سه ر زمانی کوردی، وهک پاشکۆ له م وهرگیزان دا چاپ بکرین. ئه و به پیزهش ویپای دهربرینی خو شحالی، له لایه ن خو ی و کاک قورالی هاو پیه وه ره زامه ندیی دهربری. به پیی ئه م لیکۆلینه وه یه سالی مه رگی شهرفخان که ١٠١٢ ی کۆچی بوو به یه کجاری هه لده وه شیتته وه و ته واو پوون ده بیته وه که شهرفخان به مردنی خو ی نه مردوو و به ده ست هیزی په لامارده ری عوسمانی کوژراوه. ویپای ده سخۆشانه له م دوو به پیزه که توانیویانه تیشک باو یته سه ر چۆنیه تی په وتی پووداوه کان و تانه ندازه یه کی ته واو چاره نووسی شهرفخان پوون بکه نه وه، چی دیکه ی دریزه ناده م با له زمان خو یانه وه بیبیستن.

وه رگیزانی وتاری یه که م که وته ئه ستۆی کاک سه لمان عه لی له له نده ن و وه رگیزانی وتاری دووه م کاری کاک «عه بدورپه حمان په نا ههنده» یه له مه هاباد و ئه رکی پی داچوونه وه شیان هاته سه ر شانی خو م و وتارهکان کراونه پاشکۆی به رگی دووه م. پر به دل سپاسی ئه م به پیزانه و ته واوی ئه و که سانه ش ده که م که لیژهدا ناویان تو مار کراوه و ئه گه ر یارمه تی هه موویان نه بووبا، که م وکوورپی کاره که زۆر زیاتر ده بوو.

**

خاتوو په روین پیره بابی ئه رکی تایی که و ته ئه ستوی و کاک ئاوات که کیمزاده
بوو به سه رپه رستی رازاندنه وه و ریکاندنی و به هه ناسه ی که رمیان ئه م کاره ش له
کل ده رچوو.

سه لاهه ددین ئاشتی

مه هاباد ۱۳۹۵/۱۲/۱۰ ی هه تاوی - ۲۰۱۷/۲/۲۸

بنکه ی ژین

www.zheen.org

سەرەتا

بەناوی یەزدانی دلّاوا و دلّوڤان

سەرەتای وتار شایانی سپاس و تاريفی ئەو مەزنەمیرەیه که گزینگی پەسن و پیداهەلدانی لە دەروونی پووناکەووە هەستی و چەشنی هەتاوی دنیاڤاگر بەرەو پەرۆچکە ی ئاسمانی بانى سەر تێهە لچى . جیى خۆیەتی کلکە ی وتاریش هەر بە شوکرانە و پێهە لگوتنی ئەو جیهاندارە ڤاکووزی که گەشە و نەشە ی یادی لە ناخی دلّ و سینەووە بەرەو پلە ی هەرە بەرزى بە ختەوهرى سەرکەوئى .
لە نووکەووە تا کۆتایی شوکرانە بۆزى ئەو پادشایەم که بە دەنگی ئایەتی «ئێوهمان لە م خاکەدا کردە جیئشین»^۱ ، پەشنگی داوہ بە شان و شکۆی ئادەمی و دەستی پۆزى لێناوہ و لە نۆ نەۆمی تەختی ئاسمان دا جیى بۆ دابین کردووە . پەرەردگار خاوەن دەسەلاتیکە که سکه ی عەیارچاکى مەزنايەتیی مرۆڤی لە سکه خانە ی بەسەرکردنەوہ ی بى برانەوہ ی دا لێداوہ و فەرموویەتی: «ئیمە ریزمان دانا بۆ تۆرەمە ی ئادەم.»^۲

۱- «... وجعلناکم خلائف فی الارض...»؛ بەشیکە لە ئایە ی ۱۴ ی سوورە ی یونس . و .

۲- «ولقد کرمتا بنی آدم ...»؛ بەشیکە لە ئایە ی ۷۰ ی سوورە ی ئیسراء . و .

یه‌زدان بالاده‌ستیکه که ئالای شه‌کاوه‌ی خونکارانی به‌شان‌وشکۆی ئاده‌میزادی هه‌وراز بردووه و «هه‌تا پله‌ی بالاش هه‌لیکیشاوه». ^١ هه‌ر خۆیه‌تی که به‌یادخی پادشایانی له‌شاران و سه‌رتاسه‌ری هه‌ریم و مه‌لبه‌نده‌کانی دنیا ر‌اشه‌کاندووه و ر‌یگای جیهانگیری و سه‌رکردایه‌تی بۆ خۆش کردوون. خواوه‌ندی به‌رزه‌جی شه‌قاوی خاقانه داده‌وانه‌کانی که‌یاندۆته سه‌ر ئه‌ستیره‌ی دووبرالان و له‌بان ته‌ختی ده‌سه‌لات دایناون و «له‌چاو زۆریک له‌خولقاوه‌کانی خۆی شانه‌به‌رزهی پتری پئی داون» ^٢؛ که‌وایه‌ به‌گویره‌ی یاسای دادپه‌روه‌ری جله‌وی ده‌سه‌لاتی خه‌لات کردوون. ئه‌و خودایه‌ی نه‌مر بۆخۆیه‌تی، له‌پیی شمشیری پادشایانی جیهانگیری کردۆته ئاوینه‌ی بالانوینی دیمه‌نی بووکی سه‌رکه‌وتن و به‌پیی سه‌نگ‌وته‌رازووی ماکه‌ی فره‌زانیی خۆی، هه‌وساری کاروباری گرینگی دنیا و ر‌یکخستنی تان و پۆی ژیانی بنیاده‌می داوه‌ته ده‌ست خونکارانی دادپه‌روه‌ری دل‌اوا. به‌پیی مه‌یل و لیترانی بی‌نوقسانی ده‌سته‌یه‌کی له‌نیو هۆز و عه‌شیره‌تان دا ر‌ه‌سه‌ر خستوون و خه‌لاتی هه‌ره‌ به‌نرخ‌ی به‌بالای بریون و پله‌ی به‌رزهی ده‌سه‌لاتی پئی به‌خشیون. په‌روه‌ردگار هه‌موو خه‌لکی «کردوونه‌تیره و تۆرهمه» ^٣ ی جیاواز و کئی چی لیوه‌شاییتته‌وه پئی به‌خشیوه و پله‌ی پادشایه‌تی و قه‌رالی و میرایه‌تی بۆ دیاری کردووه.

تساییه‌ت به‌تسۆیه‌ پادشایه‌تی له‌ماسی تا مانگ تۆو خودایه‌تی
چون چا ده‌ناسی هه‌مووان بی‌گرئ یسه‌ک ده‌که‌یه‌ته‌ شامه‌یلت بی‌گرئ

١- «ورفعناه مکانا علیا» سووره‌ی مریم، ئایه‌ی ٥٧. باسی ئیدریس پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ خوداوه‌ند فه‌رموویه‌تی: «هه‌تا پله‌ی به‌رزیش هه‌لمانکیشا». و.

٢- «... وفضلناهم علی کثیر ممن خلقنا فضلا»؛ به‌شیکه‌ له‌ ئایه‌ی ٧٠ی سووره‌ی ئیسراء: «له‌چاو زۆریک له‌خولقاوه‌کانی خۆمان شانه‌به‌رزهی پترمان پئی داون». و.

٣- «... وجعلناکم شعوباً و قبایل...»؛ به‌شیکه‌ له‌ ئایه‌ی ١٣ی سووره‌ی حوچورات. و.

مانگی بارگای پیغه مبه‌رایه‌تی، پادشای هیوانی شکۆمه‌ندی مه‌زنایه‌تی، مۆری برانه‌وه‌ی په‌وتی په‌یامبه‌ری، سندووچه‌ی پر گه‌وه‌ری به‌خشه‌ری، گلته‌ی نیو قاپیلکی دین، سۆمای^١ و ترووسکه‌ی ئاسمانی شین، سه‌رتۆبی پیغه‌مبه‌رانی نیو دام و ده‌زگای گه‌ردوون، سه‌رده‌قی په‌راوی بی‌ری شاراوه‌ی ده‌روون، سه‌رخیلی کۆمه‌لی نێردراوان، میر و سه‌رۆکی بروه‌یتاوان محه‌مه‌دی مسته‌فایه، دروودی خودا بۆ سه‌ر خۆی و بنه‌ماله و یارانی.

په‌سووی عاره‌ب و شاه‌ی مه‌دینه بۆته‌ پێشه‌نگی ئه‌م سه‌ره‌زه‌مینه
مانگی پیروزی ئاسمانی شه‌ره‌ف مرواری تاق و قورپه‌یشی سه‌ده‌ف
کتیبه‌ی به‌رزی په‌یامبه‌ری به‌وی داگیرسا و گه‌بیه‌ ئه‌و سه‌ری
دروودی خ‌وای گیان‌په‌روه‌رین وه‌ک ده‌نکی باران بێن و داوه‌رین
بۆ سه‌ر گیانی خۆی، ئه‌ولادی پاکی نه‌وه و نه‌تیزه و یارانی چاکی

بنکه‌ی زین
www.zheen.org

پاش بژاردنی شوکرانه‌ی خودای ده‌سپۆشتوو، دوا‌ی لێدانی سلالات له‌ دیداری سه‌روه‌ری چاکان و پاکان، تاریفات شیاو‌ی ئه‌و سولتانه‌یه‌ که‌ هه‌یوانی ئاسمان سه‌ره‌پای به‌رزی و ته‌رزی، دیسانیش که‌ترین خشله‌ بۆ سه‌ره‌رانه‌ی. خونکاری سه‌یوانی چواره‌م که‌ خۆری ناوه‌ و ترووسکه‌ و تیریژی هه‌موو جیهان داده‌گری، ده‌که‌ ویته‌ پێزه‌ی به‌ره‌ژیرترینی پاسه‌وانان و ده‌رکه‌وانانی. ئه‌م پادشایه‌ گه‌وه‌ری تاجی سه‌ری فه‌رمان‌په‌روایانی جی‌به‌رز و خانه‌دانه. لووتکه‌ی هه‌ره‌ بالایه‌ له‌ نیو ئه‌و قه‌رالانه‌دا که‌ بوونه‌ سه‌رچاوه‌ی تیشک و پووناک‌ی. په‌نا و په‌سیوی قه‌یسه‌ره‌ مه‌زنه‌کانه‌ و دالده‌یه‌ بۆ کیسرا پایه‌به‌رزه‌کان. چی خاقانه‌ دووقه‌د ده‌بنه‌وه‌ و ده‌چنه‌

١- ئاماژه‌یه‌ به‌ ئایه‌ی ١٧ی سوورپه‌ی نه‌جم: «ما زاغ البصر وما طغی». و.

پامووسانی ژیرده‌رانه‌ی هیژای. ئەم پادشایه سوننی‌مەزەبان دەپاریزی و خاشە‌ی پەوتی لە دین لادان و لاپی بوون دەکیشی و لپی دەبیزی. پۆپەنشینی دەسەلاتە و میریکی یە کجار دادەوانە و هەموو کەس سەری وەبەردیتی. بە پێبازی چاکە و دادپەرەری دا داژووی و لەسەر ئەم بار و هەوایە هەلیداوێ ئالای پێشەوایەتی و بۆتە نووسەرەوێ ئایاتی پڕ پیت و بەرە‌کەتی یەزدانی. هەموو کاتیک لە هەر شوپینیک پێ دەستی بووبی، لاپەری پێ نەخشانوون و کردوونی بە کتیب. سەرۆکی دین و دنیا‌یە و بەختەوێ هەردوو لایە. خاوەنی دوو دەریا^۱ و دوو بەژانە،^۲ غولام و خزمە‌تکاری مەککە و مەدینە‌یە. سێهەمین «عومەر»^۳ و دوو هەمین ئەسکە‌ندەری جووت‌قۆچە. پەری داوێ بە ئارامی و ولاتی لە هەرا و ئاژاوێ پاراستووە. خودای سەرچاوە‌ی خێر و بێر بە سیلە‌نیگای شاهانە‌ی خۆی بەسەری کردۆتە‌و. ئەم مەزە‌نە‌میرە‌ی کە‌وا باسی دەکەم، ئەبۆلموزە‌فەر سولتان محە‌ممە‌دخانە^۴ و هیوادارم خودای گە‌ورە‌پاوە‌ستاوی کا و دەستی بە ژیر بالی بگری و خێر و چاکە‌ی بته‌نیتتە‌و و هە‌موو کەس بگریتە‌و.

یەزدانی مەزن، بۆ خە‌لک یاری	کە ئەم سێبەرەت کردۆتە دیاری
شاهی سەربە‌رن، پە‌سنی پێ ناوی	چلۆن هە‌لب‌لیم بە تیشکی تاوی
دە‌پاری‌مە‌وێ زۆر بە‌ ملکە‌چی	ئەم حکوومە‌تە‌ن قە‌ت تێدانه‌چی

۱- هەردک دەریای رۆم و فارس کە یە‌کتر دە‌گرنە‌و. دەریای رەش و سپی. و.

۲- ئەو هە‌ریمانە‌ی کە لە دەورە‌ی دەریای رەش و سپی هالاون. و.

۳- عومەری یە‌کەم، عومەری کوری خە‌تتابە و دوو هە‌مین عومەر، دە‌بیتە عومەری کوری عە‌بدولعە‌زیز (۶۱-۱۰۱ی ک/ ۶۸۰-۷۱۹ی ز) کە بە هە‌شتمین خە‌لیفە‌ی ئە‌مە‌وی دادە‌ندری و تە‌نیا دوو ساڵ و نیوی خە‌لیفایە‌تی کردووە. (بڕ: دێ‌خودا، ب ۱۱، ل ۱۶۳۵۴). و.

۴- سولتان محە‌ممە‌دخانە‌ی سێهە‌م، کوری سولتان مرادی سێهە‌مە و دە‌بیتە سێ‌زده‌هە‌مین سولتانی عوسمانی. ساڵی ۱۰۰۳-۱۰۱۲ی ک/ ۱۵۹۴-۱۶۰۳ی ز. پادشایە‌تی کردووە و ماوێ ۳۸ ساڵ ژیاوێ. و.

ئینجا وا باشه باسی ئه‌و که‌سانه بکه‌ین که‌ گرشه و ورشه‌ی ده‌رونیان وه‌کوو مساکسه‌ی گسه‌وه‌ر باره و له‌ بوا‌ری ده‌م‌پاراوی‌دا ملوانکه‌ی مرواری ده‌هۆننه‌وه و بیریان له‌گوین مانگ تریفه داوی و قه‌له‌میان به‌ ره‌وگه‌ی ره‌وانیژی‌دا دا‌ژی. ئه‌وانه با بزانه‌ن و لیبان ئاشکرا بی که‌ زانایانی زۆرزان و بلیمه‌تانی به‌ستیتی فره‌زانی لایان وایه ئه‌گه‌ر بی و زانستی میژوو چواربه‌نده‌ی به‌ ئایه‌ت و حه‌دیسان لی‌کبدری، کاریکی جوان و هیژایه. هه‌نگاویکی هینده‌شازه که‌ قه‌له‌م ناتوانی به‌ شیرن‌زمانی و شه‌کروه‌شانی باسی قازانج و ده‌سکه‌وت و ده‌رکه‌وته‌کانی بکا و نه‌قل و نه‌زیله‌ی ورده‌کارانه‌ی بخاته به‌رچاو. هه‌ر له‌سه‌ر پی‌وشویتی ئه‌م بۆچوونه محه‌مه‌دی کو‌ری خواندشا، کو‌ری مه‌حموود ناسراو به‌ میرخواند،^١ نووسه‌ری میژووی «ره‌وزه‌توسسه‌فا»، له‌ پیشه‌کی کتیبه‌که‌ی خزی‌دا نووسیویه‌تی زانیی میژوو له‌ ده‌ سه‌رانه‌وه‌ ده‌سکه‌وتی پیوه‌یه: ١- زانیاری مرؤف هه‌وراز ده‌با. ٢- دل‌ پی ده‌گه‌شیته‌وه و خه‌مه‌ویته. ٣- سه‌ره‌پای زۆر بوونی به‌هه‌ره و به‌ری، خیرییه‌کی به‌ره‌می چاکسی لئ هه‌لده‌گیری و چه‌رمه‌سه‌ری و کویره‌وه‌رییه‌کی واشی ناوی و بیرری مرؤشی پی تیژ ده‌بی. ٤- چونکه‌ قسه‌ی ئه‌م و ئه‌وی تئدایه و هه‌ر یه‌که‌ی له‌ ساز و ئاوازیکه، مرؤف راست و درؤی بۆ روون ده‌بیته‌وه و ده‌توانی هه‌ق و ناهه‌ق لی‌ک جودا بکاته‌وه. ٥- ژیران و خاوه‌ن‌بیران گوتووایانه‌تاقی‌کردنه‌وه له‌ کاران‌دا

١- میرخانده (٨٢٨، ٩٠٣ی ک/١٤٣٤-١٤٩٧ی ز)، نازناوی محه‌مه‌دی کو‌ری خاوه‌ندشایه. به‌ مندالی باوکی مردوو و به‌ هه‌تیوی گه‌وره‌ بووه و له‌ به‌ر هه‌ژاری و نه‌داری له‌ بوخاراوه چۆته به‌لخ و له‌وی لای زانایان خویندووویه‌تی و بۆته‌ پیاویکی هه‌لکه‌وته. ئه‌م میژوونووسه ئیرانییه له‌ به‌لخه‌وه‌ رووی کردۆته هه‌رات و که‌وتۆته به‌ر دلی سولتان حوسیتی بايقورا و میر‌عه‌لی‌شیری نه‌وایی که‌ وه‌زیری بوو. میژووی ره‌وزه‌توسسه‌فای به‌ناوی ئه‌م وه‌زیره‌وه‌ نووسیوه. یه‌کیک له‌ به‌ره‌مه‌کانی دیسه‌کی دیوانی شیعرری خویه‌تی. (فه‌ره‌نگی ئه‌علامی سوخه‌ن، ب ٣، ل ٢١٢٥، ٦). و.

یہ کیکہ لہ تاییہ تیہ بہ رزہ کانی ئادہ میزاد و فرہ زانان عہ قلی تاقی کردنہ وہیان بہ لکیک لہ دہ لک...ہی ع...ہ قیل داناوہ. ٦- ئہ و کہسہی شارہ زای باری میژوو بیج، لہ جہنگہی قہ ومانی پروداوان دا، پیویستی بہ راویژی ئاوہ زمندان نابج. ٧- ئہ و دہسہ لاتدارانہی خویان بہ خویندنہ وہی دیرؤکہوہ خہریک دہکەن، باری دل و دہروونیان لہ کاتی کارہسات و تہنگانہ دا تووشی تیکچوون و شلہ ژان نابج.

٨- زانینی زانستی میژوو گہشہ بہ ئاوہزی مرؤف و پەرہ بہ تیگہ یشتوویسی و راویژ و راوہوچوونی بہ پئی وجی دہ دا. ٩- ئہ گہر کہسیک بہ کہ لین وکولیتی باس وخواسی میژوو بزانی، پشوودریژی و لہسہرہخوی رہچاو دہکا. ١٠- ئہ گہر پادشایان ئاگاداری میژوو بن، دہزانن دہسہ لاتی لووتکہ بہ زیتی خودای بانسہر چہندہ بر دہکا و وایان لی دئ بہ خویان دا بچنہ وہ تاکوو ئہسپی بادیبہ وایی ہہ لیاننہ گری و ہہ ہہ لپہی پ...ہ لاماری چارہرہشی پہ ژارہ و دلتہنگی دایاننہ گری. جا لی رہ دایہ کہ خودای شای شایانی فرہ زانا بؤ بہرچاوپوونی و قول بوونہ وہ و رامانی ئادہ می، لہ قورٹان دا کہ پەرہ جوئیہ کی ریک وپیکہ فرموویہ تی: «لہ چیرؤکی سہر بوردہی ئہ مانہ دا، پەند ہہیہ بؤ ئاوہ زمندان.»^١

جا لہسہر ئہ م پئی وشوینہ منی چاو لہ دہستی یہ زدانی گہورہ میری پیتوین، کہ نووسہری ئہ م لاپہر انہ م و ناوم «شہرہ ف» ی کورپی «شہ مسہ دین» ہ و بؤ پرووسووری لہ رؤژی دین و دنیا دا خؤم لہ خہ لاتی پەرورندہم خؤش کردوہ، بوومہ ریبواری ئہ م ریبازہ. ہر لہ تافی لای و ہہرہتی بہ ہاری تہمہنہ وہ، پاش ئہ وہی لہ زانستہ کانی دینی راہاتم و بہ قولایی نہ ہیتیہ کان دا رچووم و بہرہ و پوختہ بوونی دہروون تیہہ لچووم و کہ وتمہ شوین کاروباری دیوانی، جارچارہ خؤم بہ خویندنہ وہی بہسہرہاتی رابردووان و چؤنیہ تی ژیان و چارہنووسی

١- «لقد کان فی قصصہم عبرة لاولی الالباب»، بہ شیکہ لہ ئایہی ١١١ ی سوورہی یوسف. و.

پادشایانه‌وه خه‌ریک ده‌کرد. وام لی‌هات که له‌م زانست و کاره به‌نرخ و پر ورده‌کارییه‌دا شاره‌زا بووم و له‌خۆم‌پادی هه‌تا به‌پینی توانا بکه‌ومه‌تۆمار کردنی. به‌خه‌یالی سست و له‌رزۆکم‌دا هات هه‌تا له‌و زانسته‌جی به‌رزده‌دا بکه‌ومه‌سه‌ر نووسینی کتیبیکی وا که تا‌کوو ئیستا تیشکه‌ی هۆشی چازانانی میژووی وئ‌نه‌که‌وتیبی و بیرى قوولی شویتگی‌پانی باری ژیان و سه‌رگوریشته‌ی پادشاهانی کۆنه و تازه‌ی بۆ نه‌چوو‌بئ؛ به‌لام له‌به‌ر که‌ند و کۆسپی زه‌مانه و چه‌پا‌و‌چه‌پ گه‌پانی پۆژگار، ئه‌و ئا‌واته‌م وه‌دی نه‌ده‌هات و که‌ت‌بو‌ویه ژیر چارشییوی حه‌شار و هه‌ر چه‌ندی خۆی دیتا و ده‌برد، نه‌یده‌توانی پ‌وو‌به‌ندی له‌پ‌ووی دامالنی. له‌هه‌موو بالانه‌وه گۆه‌بای دژایه‌تی ده‌به‌وولاند و گه‌رده‌لوولی ئاژاوه‌به‌ره‌و ئاسمان کۆله‌که‌ی ده‌به‌ست.

زه‌مانه هه‌روه‌کوو پرچی گراویلان په‌شی‌واوه
 هه‌موو دنیا سه‌راسه‌ر هه‌ر جمه‌ی دئ‌وا له‌ئاژاوه
 له‌سایه‌ی زالمانی فرسه‌سواره‌تووشی گیژاوه
 له‌زنجیری به‌لادا گه‌روه‌بهنده و مات و داماوه
 به‌کۆ دین له‌شکری جه‌نگن به‌جاری ده‌وره‌یان داوه
 شه‌پۆلی خه‌م چه‌پۆکانی ده‌کا و هه‌ر خه‌لکه‌تاساوه

کۆمه‌لانی خه‌لک له‌گیژاوی سه‌رلی‌شی‌واوی و سه‌رگه‌ردانی‌دا تیمابوون و ده‌سته‌ودۆعا به‌ره‌و ده‌رگانه‌ی که‌ریمی کارسازی دلۆقان پ‌اوه‌ستا‌بوون.

جه ماوهرى كلؤل به چوكدا هاتبون و به خاكه رايى دهپارانه وه و دهيانگوت:
«ئهى خوداي هه موومان، ئهركى وامان مه خه ره سهر شانى كه تاقه تمان پيى
نه شكى.»^١

راست له و كات و ساته دا له ناكاو شنهى لاوئته ره وهى يه زندانى و گر شه گرشى
هه تاوى به سهر كردنه وهى خواوه ندى پاك به ره و هه ناوى زامارى هه ژاران و
دهرده داران بزوت و شوقى دايه وه. له سايه سهرى چاكه و هه نكاوى
دادپهروه رانهى ئه م پادشا خاوه ن شكويه وه، په ردهى زولم لادرا و هه شامه تى
به سته زمان و داماو له مال و نيشتمانى خزياندا ئوقره يان گرت و ئاسووه يى بالى
به سهر كيشان و له وپه پى تيرى و ته سه لى و هيمنايه تى دا سهر يان وه سهر
سهرينى خاترجه مى كرد و بوى خه وتن.

له و هه ل و هاته دا سهر له نوئى ترووسكه ي بيري نووسيني كتيب له ناخم دا
وه كو و پزلوو كه شايه وه و تووتى قسه خووشى قه له م به گفت و لفتى شيرنى وه زمان
هات و له ئاوئنهى خه يال دا ديمه نيكي ته پ و تازهى نواند و مانگى دلخوشكه ره
مه به ست و زانيارى رووبه ندى له روخسارى فرى دا و چاوى دلئى پى روون بووه.
منى گياورديله ي بابرده له ي سهر سووتاو كه ده مزانى تيفتفه ده رانى بووكى وته و
وتار و پولى تووتيانى شه كرستانى باس و خواسى كزنه و نوئى له هيج دور و
زه مانى كدا نه كه وتوونه سهر بارى گيپرانه وهى ژيان و سهر بوردهى ميرانى
كورده ستان و له و باره دا كتيبى كى سهر به خزيان دانه هيتاوه، به بيرم دا هات تاكوو
به پيى برست و توانا شانم له نووسينه وهى چوئيه تى ژيان و به سهرهاتى ئه و
ميرانه شل بكه م. له و ريبازهدا ويستم ئه و هيتدهى كه له ميژووى عه جه مان دا
وه به رچاوم هاتووه، يان له زمان خه لكى راستگروه بيستومه و ئه وه ندهى به

١- «ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به»، به شيك له ئايه ٢٨٦ى سووره ي به قهره. و.

چاوی خۆم دیتوومه و لئی ئاگادارم، گهوی هه‌ودای هه‌موویان به‌رمه‌وه سهر به‌کتر و بیانوووسمه‌وه و ناوی بنیم «شهره‌فنامه». بۆیه وا لئیرام هه‌تا چی دیکه به‌سه‌ره‌ساتسی می‌سه‌ره‌سالانسی کـ.وردستان تۆزی له بیرچوونه‌وه‌یان به‌سه‌ر نه‌کشئ و نه‌شاردرینه‌وه. ئاواته‌خوایم که زانایانی چاک و پاک لێروله‌وئ به‌وردبینی له‌م نووسینه‌کرچ و کاله‌م بروانن و ئه‌گه‌ر تووشی هه‌له‌ و به‌سه‌ردا تیپه‌رین و له‌ بیرچوونیکم بوون به‌قه‌له‌می گه‌وه‌ربار و به‌پیتووسی زیپه‌وشانی خۆیان په‌له‌م بۆ هه‌لگرنه‌وه. ئه‌وان لئیان پوونه‌که‌ سرشتی ئاده‌میزاد وا هه‌وین کراوه‌ناکرئ له‌ هه‌تله‌ بوون و فه‌رامۆشی به‌ دوور بی، بۆیه‌ لئ تیکچوونم به‌ تالسان دابنن باشه، نه‌ک به‌ نه‌زانین.

هه‌له‌م نه‌دۆزی به‌ تیری تانه‌ و لیم بکه‌ی به‌ قاو
 سرشتی وایه‌ و بی‌هه‌له‌ ناژی چونکه‌ ئاده‌می
 گه‌رچی خۆره‌تاو به‌رچاوی پوونه‌، وه‌ره‌ بروانه
 کوا رپی هام‌وشۆی ته‌نیا شوینیکه‌ و ریگه‌ی هه‌رده‌می

ئێستاش ده‌چینه‌ سه‌ر خسته‌پرووی پیکهاته‌ی سه‌ره‌کی ئه‌م به‌ره‌مه‌که‌ بریتیه‌ له‌ پیشه‌کییه‌ک و چوار کتیب و پاشکۆیه‌ک.
 پیشه‌کی: باسی بنه‌ و بنه‌چه‌که‌ی کوردان که‌ له‌ کویوه‌ په‌یدا بوون و چۆن هه‌ستاوان و دانیشتوون و به‌ چ بارودۆخیکدا تیپه‌ریون.
 کتیبی یه‌که‌م: باسی کۆمه‌لێک له‌و میرانه‌ی کوردستان که‌ ئالای سه‌ربه‌ستیان هه‌لداوه‌ و میژوونووسان له‌ ریزی پادشایاندا ریزیان کردوون و پیتج به‌شیان بۆ ته‌رخان کراوه‌.

به‌شی یه‌که‌م: باسی میرانی دیاربه‌کر و جزیره (جزیر)
به‌شی دووه‌م: باسی میرانی دینه‌وهر و شاره‌زوول (شاره‌زوور) که ناسراون
به‌سه‌سنه‌وییه.

به‌شی سیئه‌م: باسی میرانی فه‌زله‌وییه که به لوپی گه‌وره به‌ناوبانگن.
به‌شی چواره‌م: باسی میرانی لوپی بچووک
به‌شی پینجه‌م: باسی سولتانه‌کانی میسر و شام، که ناسراون به‌بنه‌ماله‌ی
ئه‌پیووبی.

کتییی دووه‌م: باسی کزمه‌لیک له‌و مه‌زنه‌میرانه‌ی کوردستان که هر چه‌نده به
شیویه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ خۆیان به پادشا دانه‌ناوه و به‌ره‌و لووتکه‌ی ده‌سه‌لات
تیئه‌لنه‌چوون، به‌لام دیسانیش جاروباره‌سکه و خوتپه‌یان به‌ناوییه‌وه لیدراوه و
خویندراوه‌ته‌وه و پینچ به‌شیان پی تایبته‌ دراوه:

به‌شی یه‌که‌م: باسی میرانی ئه‌رده‌لان
به‌شی دووه‌م: باسی میرانی حه‌ککاری (هه‌کاری) که ناسراون به‌شه‌نبۆ.
به‌شی سیئه‌م: باسی میرانی عیمادییه (ئامیدی) که به‌ه‌ادینان (بادینان)
به‌ناوبانگن.^۱

۱- عیمادییه (ئامیدی)، قه‌لایه‌کی قایم و گه‌وره بووه له باکووری مووسل. ئه‌م قه‌لایه
سه‌ره‌تا نیشتمانی کوردان بووه و به «ئاشیب» ناسراوه. هینده گه‌وره و به‌رچاو بووه
هه‌لیانکو‌تا‌وه‌ته سه‌ری و خاپووریان کردووه. عیماده‌دین زه‌نگی، کورپی ئاق‌سونقور سالی
۵۳۷ه‌ی ک/ ۱۱۴۲ی ز، سازی کردۆته‌وه و ناوی ناوه عیمادییه.

عیماده‌دین سه‌ره‌زنجیره‌ی ئه‌تابه‌کانی مووسل و جزیره و شامه. سه‌ره‌تا
غولامه‌تورکه‌ی مه‌لیک‌شای سه‌لجوقی بووه. سالی ۴۷۸ تا ۴۸۷ه‌ی ک/ ۱۰۸۴-۱۰۹۴ی ز،
له‌ه‌له‌ب کراوه‌ته بریکاری «تۆتۆش»ی کورپی ئه‌سه‌لانی سه‌لجوقی و حکومه‌تی
کردووه. پاش کوژرانی باوکی له مووسل (۵۲۰ه‌ی ک)، سالی ۵۲۱ه‌ی ک/ ۱۱۲۷ی ز، جیی
گرتۆته‌وه و بۆته حوکمرانی به‌غدا. هر له‌و ساله‌دا مووسلی خراوه‌ته سه‌ره‌قه‌له‌مه‌روی
ده‌سه‌لاتی. سالی ۵۲۳ه‌ی ک/ ۱۱۲۸ی ز، «حومس» و «حه‌ما»ی گرتووه و سالیک دواتر ←

به‌شی چواره‌م: باسی میرانی جزیره (جزیر) که ناسراون به بوختی^۱ و ده‌بنه سی لک:

لکی یه‌که‌م: باسی میرانی جزیره^۲

لکی دووه‌م: باسی میرانی گورکی‌یل

لکی سی‌هه‌م: باسی میرانی فنیک

به‌شی پینجه‌م: باسی میرانی حه‌سنکیفا (حه‌سنکیف ← حه‌سه‌نکیف ← حوسنکیفا)، که ناسراون به مه‌لیکان.

کتیبی سی‌هه‌م: باسی میران و حوکمدارانی دیکه‌ی کوردستان که بریتین له سی ده‌سته:

ده‌سته‌ی یه‌که‌م: ئەم ده‌سته‌یه ده‌بیته نو به‌ش:

به‌شی یه‌که‌م: باسی میرانی چه‌مشکه‌زه‌ک (چه‌شمه‌که‌زه‌ک)، که بریتین له

سی لک:

لکی یه‌که‌م: باسی میرانی مچه‌نکورد

لکی دووه‌م: باسی میرانی په‌رتک

ده‌ستی به‌سه‌ر «حه‌له‌ب» ی‌ش‌دا گرت‌وو‌ه. سالی ۱۱۳۹/ک ۱۱۳۴ه‌ی ز، دیاربه‌کر و کوردستانی‌شی که‌وته نیو‌جه‌غزی ده‌سه‌لاتی. سالی ۱۱۴۱ه‌ی ک ۱۱۴۶ه‌ی ز، کۆمه‌لیک غولامی زه‌نگی له‌جه‌نگه‌ی په‌لاماردانی قه‌لای «جه‌عبر» دا کاکه‌وبراله‌یان لی کرد و به‌سه‌ریان‌دا دا و کوشتیان. له‌و کاته به‌دواوه به «ئه‌تابه‌کی شه‌هید» ناسرا. (بر: وشه‌دانی دیه‌خودا، چاپی دووه‌می خولی نو، ب ۱۱، ل ۱۶۳۱۳ و ۱۶۳۲۰، سالی ۱۳۷۷ه‌تاوی، ۱۹۹۸ه‌ی ز، تاران.)

بادینان ویده‌چسئ له بیهدینان وەرگیرابئ، واته دین‌باشان. په‌یسره‌وانی دینسی زه‌رده‌شتی. و.

۱- بو‌تانی. و.

۲- ناسراون به‌عزیزان. (نووسه‌ر له‌م پی‌رسته‌دا نه‌ینووسیه، به‌لام له باسه‌که‌دا هه‌یه. و.)

(.و)

لکی سیہم: باسی میرانی سوقمان
بہشی دووہم: باسی میرانی مہرداسی کہ دہبنہ سی لک:
لکی یہ کہم: باسی میرانی ٹہ گیل^۱
لکی دووہم: باسی میرانی پالوو
لکی سیہم: باسی میرانی چہرمووک (چہرمک)
بہشی سیہم: باسی میرانی ساسون کہ ناسراون بہ حہ زؤ.
بہشی چوارہم: باسی میرانی خیزان (ہیزان) کہ بریتین لہ سی لک:
لکی یہ کہم: باسی میرانی خیزان و چؤنیہ تیی ناودیر کرانیان.^۲
لکی دووہم: باسی میرانی مؤکس
لکی سیہم: باسی میرانی ٹہ سبایرد (ٹہ سپایرد)
بہشی پینجہم: باسی میرانی کلیس
بہشی شہ شہم: باسی میرانی شیروان کہ دہبنہ سی لک:
لکی یہ کہم: باسی میرانی کفرا
لکی دووہم: باسی میرانی ٹیروون
لکی سیہم: باسی میرانی کرنی^۳
بہشی حہ وتہم: باسی میرانی زہرقی کہ چوار لکیان لہ دہبیتہ وہ:
لکی یہ کہم: باسی میرانی دیرزینی
لکی دووہم: باسی میرانی گردکان
لکی سیہم: باسی میرانی عیتاق

۱- ناسراون بہ بولڈوقانی. (نوسہر لہم پیڑستہدا نہینووسیوہ، بہلام لہ باسہ کہدا
ہہیہ. و.)

۲- کہرتی دووہمی رستہ کہ لہم پیڑستہدا نہہاتووہ و لہ دہقی باسہ کہ وەرگیراوہ. و.

۳- لہ دہقی کتیبہ کہدا کرنی دہبیتہ لکی دووہم و ٹیروون لکی سیہم. و.

- لكى چوارەم: باسى مىرانى تەرجىل
 بەشى ھەشتەم: باسى مىرانى سويدى
 بەشى نۆھەم: باسى مىرانى سەلىمانى (سەلىقانى) كە دەبنە دوو لك:
 لكى يەكەم: باسى مىرانى قولىب و باتمان
 لكى دووھەم: باسى مىرانى مەيافارقىن
 دەستەي دووھەم : ئەم دەستەيە برىتتەيە لە دواز دە بەش:
 بەشى يەكەم: باسى مىرانى سۆھران (سۆران)
 بەشى دووھەم: باسى مىرانى بابان
 بەشى سەھەم: باسى مىرانى موكرى
 بەشى چوارەم: باسى مىرانى برادۆست كە دەبنە دوو لك:
 لكى يەكەم: باسى مىرانى ئوشنى^۱
 لكى دووھەم: باسى مىرانى سۆمى^۲
 بەشى پىنجەم: باسى مىرانى مەحمودى (ماموودى)
 بەشى شەشەم: باسى مىرانى دونبولى
 بەشى حەوتەم: باسى مىرانى زەرزا^۳
 بەشى ھەشتەم: باسى مىرانى ئەستۆنى^۴
 بەشى نۆھەم: باسى مىرانى تاسنى (داسنى)^۵

۱- ئەمە وەرگىراوى پىرستەكەيە، بەلام لە دەقەكەدا نووسراو: باسى مىرانى سۆمى و بەناوى ئوشنى نىيە. و.

۲- ئەمە وەرگىراوى پىرستەكەيە، بەلام لە دەقەكەدا نووسراو: باسى مىرانى تەرگەوهر و قەلاى داود. و.

۳- تەنيا سەردىرە و لە دەقەكەدا ھىچ باسىكىان پى تايبەت نەدراو. و.

۴- تەنيا سەردىرە و لە دەقەكەدا ھىچ باسىكىان پى تايبەت نەدراو. و.

۵- تەنيا سەردىرە و لە دەقەكەدا ھىچ باسىكىان پى تايبەت نەدراو. و.

به‌شی ده‌ه‌م: باسی میرانی که لهور که بریتین له سی لک:
لکی یه‌که‌م: باسی میرانی پلنگان (پاله‌نگان)
لکی دووه‌ه‌م: باسی میرانی ده‌ره‌ت‌ه‌نگ
لکی سیه‌ه‌م: باسی میرانی ماهیده‌شت
به‌شی یازده‌ه‌م: باسی میرانی بانه
به‌شی دوازده‌ه‌م: باسی میرانی ته‌رزا^۱
ده‌سته‌ی سیه‌ه‌م: باسی میرانی کوردانی ئیران^۲ که ده‌بنه چوار لک:
لکی یه‌که‌م: باسی میرانی سیامه‌نسور[ی]
لکی دووه‌ه‌م: باسی میرانی چگنی
لکی سیه‌ه‌م: باسی میرانی زه‌نگه‌نه
لکی چواره‌م: باسی میرانی پازووکي
کتیبی چواره‌م: باسی میرانی بدلیس که ده‌بنه باوانی نووسه‌ری ئەم لاپه‌رانه و
ئه‌ویش بریتییه له سه‌رده‌قیک و چوار برگه له‌گه‌ل کۆتایی.
سه‌رده‌ق: باسی شار و قه‌لای بدلیس که کئی به‌ردی بناغه‌ی داناو و کردوویه‌ته
ئاوه‌دانی.
برگه‌ی یه‌که‌م: باسی ژیان و به‌سه‌ره‌اتی خێلی پۆژه‌کی و چۆنیه‌تی
ناو‌دی‌رکرانیان.
برگه‌ی دووه‌ه‌م: باسی بنه و بنه‌چه‌که‌ی میرانی بدلیس، که ده‌چنه‌وه سه‌ر کئی
برگه‌ی سیه‌ه‌م: باسی هه‌لس‌وکه‌وتی جوان و پێژدارانه‌ی پادشایانی پیشوو
له‌گه‌ل میرانی بدلیس، که بریتییه له چوار به‌ش:
به‌شی یه‌که‌م: باسی مه‌لیک ئەشره‌ف

۱- ته‌نیا سه‌ردی‌ره و له ده‌قه‌که‌دا ئەم میرانه هیچ باسیکیان پین تایبته نه‌دراوه. و.

۲- له هه‌شته‌م لاپه‌ره‌ی ده‌قی «بوللیان» دا نووسراوه: «ئه‌مانه ناسراون به‌گۆران». و.

به‌شى دووهه‌م: باسى حاجى شه‌ره‌ف كوڤرى زياته‌ددين
 به‌شى سيهه‌م: باسى مير شه‌مه‌سه‌ددين كوڤرى مير حاجى شه‌ره‌ف
 به‌شى چواره‌م: باسى مير برايم كوڤرى مير حاجى محه‌مه‌د
 بره‌گى چواره‌م: باسى هۆكارى ڤووخانى حكومه‌تى بدليس و برانه‌وه‌ى
 ده‌سه‌لاتى ميرانى، كه برىتييه له چوار سه‌ردىڤر:
 سه‌ردىڤرى يه‌كه‌م: باسى كيشه‌ى نيوان مير شه‌ره‌ف و مير برايم
 سه‌ردىڤرى دووهه‌م: باسى پالدانه‌وه‌ى مير شه‌ره‌ف له سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لاتى
 بدليس له جىي مير برايم
 سه‌ردىڤرى سيهه‌م: باسى ڤزگار كردنى قه‌لاى بدليس له چنگ قزلباشان
 به‌ده‌ست مير شه‌ره‌ف.
 سه‌ره‌دىڤرى چواره‌م: باسى ژيان و به‌سه‌ره‌اتى مير شه‌مه‌سه‌ددينى كوڤرى
 مير شه‌ره‌ف
 كوڤتايى: باسى ژيان و سه‌ر بوردى منى كلۆلى شكسته‌بالى به‌له‌نگاز، هر له
 ڤوژى له دايك بوونه‌وه هه‌تا ئىستا كه سالى ۱۰۰۵ى كوچييه.
 پاشكو (به‌رگى دووهه‌م): پاشكو سه‌باره‌ته به‌ فه‌رمانڤه‌وايانى خاوه‌ن‌شكوڤى
 خانه‌دانى عوسمانى و پادشايانى ئيران و تووران و زۆربه‌ى نه‌و خونكارانه‌ش كه
 هاوچه‌رخيان بوون.

پیشہ کی

۱. ۱- «وہو علی کل شی قدیر»، بہ شیکہ لہ چہ ندین ئایہ تی قورئان. و.
۲- زہاک، زہاک، ئەژدہاک، ناسراو بہ بیوراسپ، گۆیا لہ سہرہمی حہزہ تی
نوحدا ژیاوہ و ہزار سالی پادشایہ تی کردوہ (؟). کساوہی ئاسنگہر لیسی
ہلہ زیوہ تہوہ و جہ ماوہری لی ہان داوہ و فہرہ دیدوونی لہ جیی داناوہ (؟). و.
۳- پیشداد سہرناوی «ہووشہنگ»ی کوری «سیامہک»ہ. ئەم بہرہ بابہ بۆیہ بہم ناوہ
ناوڈیر کران، چونکہ ہووشہنگی پادشا یہ کہم کہسہ «داد»ی ہیتاوہ و دادی خہلکی
داوہ، یانی دادہوانیی کردۆتہ باو. لہ پیشدا بناغہی دادی داناوہ. حہمدوللا موسستہ و فی
دہلی یازدہ پادشایان لی ہلکہ وتووہ و ۲۴۵۰ سالیان فہرمانرہ وایی کردوہ (؟). ئەم
پادشایانہ تہ نیا لہ چوارچیرۆکاندا مساوہوہ و میژووہیہ کی
ریکوپیٹ و جیی باوہر و متمانہ یان لہ پاش بہ جینتہ ماوہ. (بۆ زانیاری زیاتر برواننہ
وشہدانی دہخودا، ب ۴، ل ۵۹۷۷، چاپی دووہمی خولی نوی، ۱۳۷۷ی ک/ ۱۹۹۷ی ز،
تاران.) و.

۴- چہند وشہیہک لہ قہلہم کہوتووہ. و.

ئەوئەندە مله‌ور و بئ دین بووه که تاقمیک له دیرۆکتوسان به «شه‌داد» یان لیکداوه‌ته‌وه.^۱ زانایه‌کی زمان‌پاراو سه‌بارته به زولم و زۆرییه‌کانی زوحاک ده‌لی:

پاش ئەوه‌ی جه‌مشید بارگه‌ی پێچاوه له دنیای به‌سام
 زوحاک هاته جیی، تازه به‌سه‌رچوو دنیای جه‌م و جام
 چاره‌نووس هینای هه‌ریمی ژین که وای به‌سه‌ر بی
 شه‌دادسهرشتی بیته مله‌ور و له بانی سه‌ر بی
 ئەو دوژمنه‌ی دین چی شه‌ر و گه‌ره کردی به‌تیشوو
 کویری کرده‌وه پێگه و پێبازی شایانی پێشوو
 بۆ پۆژگاری به‌زه‌برونه‌نگی په‌ندی بوو به‌باو
 پۆژگاری وا ره‌ش قه‌ت ئاده‌میزاد نه‌یدیوه به‌چاو

سه‌رباری ئاکاری زالمانه‌ی، دوو ده‌ماریش وه‌کوو دوو مار له‌سه‌ر شانی
 هه‌ستا بوون، که له‌م پۆژگاره‌دا پزیشکان پێی ده‌لین شیرپه‌نجه. زوحاک به‌و
 نه‌خۆشییه‌ به‌ژان و ئیش و سه‌یروسه‌مه‌روه‌ ده‌نالی و ئاراوقارای لی هه‌لگیرابوو.
 ئەوه‌نده‌ی پزیشکانی شه‌سه‌ره‌زا و هه‌کیمانی ورده‌کار زۆر باش پێیه‌وه خه‌ریک
 بوون و به‌چاکی سه‌ریان پێوه ئیشاند، هه‌چیان بۆ نه‌کرا و له‌ چاره‌سه‌ری دا تێمان.
 ماوه‌یه‌کی پێچوو هه‌تا پۆژیکێ شه‌یتانی به‌له‌عنه‌ت‌کراو هات و خۆی کرده

۱- گۆیا شه‌داد کوری «عاد». فه‌رمانه‌وایه‌ک بووه که داود پێغه‌مبه‌ر بانگه‌یه‌شت به‌ره‌و
 خوداپه‌رستی و واده‌ی به‌هه‌شتی پێدا. ئەویش کۆشک و باغیکی گه‌وره‌ی ساز کرد و
 دار و میوه‌ی له‌ گه‌وه‌ران تێدا رانا و... پاش ته‌واو بوونی کاری ئەو شوینته، ویستی
 بچی به‌چاوی خۆی بیبینی، به‌لام لاقیکی گه‌یبویه زه‌وی و ئەو دیکه‌ی له‌ ئاوزه‌نگی دا بوو
 که ئیزرائیل گیانی لی ستاند. «باغی شه‌داد» له‌ ئه‌ده‌بیاتی زاوه‌کی دا یسه‌کجار
 به‌ناوبانگه. (بۆ زانیاری زیاتر برواننه وشه‌دانی دێه‌خودا، به‌رگی ۹). و.

پزیشک و به زوحاکی گوت ئه‌گه‌ر می‌شکی لاوان بکهنه شه‌آته و بیهاوینته سهر شیرپه‌نجه‌ی سهرشانت، هه‌ر یه‌کاویه‌که و به‌جاریکی ژانیان ده‌شکی. وا‌هات وه‌ختایه‌ک له‌ دووی قسه‌ی ئه‌ و که‌تنگیڤه‌ ڤڤیشتن، ده‌رمانه‌که‌ی پیکه‌وت و ژانی ڤۆمرکا. له‌سهر ئه‌م ڤڤی‌وشوینته‌ هه‌موو ڤۆژی دوو لاوی مه‌زلوومیان ئه‌سپارده‌ی شیریی خوینخۆره‌وه‌ی ئه‌و زالمه‌ ده‌کرد و می‌شکی تازه‌یان له‌ شانی هه‌لده‌سوو. ئه‌م ڤه‌وته‌ بی‌فه‌ڤه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر دریژه‌ی کیشا، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌رکی کوژرانی لاوانی خرابوویه‌ سهر شانی، پیاویکی یه‌کجار خاوه‌ن‌به‌زه‌یی و دلۆقان و چاکه‌کار بوو،^۱ به‌ۆیه‌ هه‌موو ڤۆژیک له‌بری سهر‌ڤینی دوو که‌سان، هه‌ر یه‌کیکی ده‌کوشت و می‌شکی مه‌ڤیکی له‌گه‌ل لیکه‌دا و که‌سه‌که‌ی دیکه‌ی به‌نه‌هیتی ئازاد ده‌کرد و مه‌رجی بۆ داده‌نا نابیی له‌و نیشتمانه‌ بمیتی و ده‌بی ڤوو بکاته‌ چیا و چۆله‌واران و له‌وی خۆی بشاریته‌وه‌. ئه‌وانه‌ی ئاوا ده‌رباز‌بوون به‌ره‌به‌ره‌ ڤه‌ریان گرت و تووشی زه‌ماوه‌ند و خزمایه‌تی و ژنخوازی بوون و تۆرمه‌یه‌کی زۆریان لیکه‌وته‌وه‌ و به‌ کورد ناودیر کران. له‌به‌روه‌ی ماوه‌یه‌کی دریژ له‌ کۆمه‌لانی دیکه‌ی خه‌لک هه‌لب‌ڤابوون و نه‌یانده‌ویڤا ڤوو بکهنه‌ هیچ‌شار و ئاوه‌دانیه‌ک، له‌ شاخ و ته‌لان و می‌شه‌ و لیڤه‌واران، زمانیکیان بۆ خۆیان داهیتا و جیی حه‌وانه‌وه‌یان ساز کردن و ملیان نا له‌ کشت وکال و بوونه‌ خاوه‌نی ئاوه‌دانی. هیتدیکیان به‌ سهر ده‌وله‌مه‌ندی‌دا که‌وتن و بوونه‌ ئاژه‌لدار و ڤوویان کرده‌ بنار و پینده‌شتان و وه‌ک ده‌لین ئه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌، ئه‌وه‌نده‌ ئازا و به‌جه‌رگ و چاونه‌ترس بوون که‌ ناوی کوردیان خرایه‌ سهر شانی. تا‌قمیک له‌ فره‌زانان گوتوویانه‌ کورد له‌ توخمه‌ی جندۆکه‌ن و

۱- وه‌ک ئه‌بوو‌ڤیحانی بیروونی ده‌لی ئه‌و پیاوه «ئه‌رمائیل»ی وه‌زیری زوحاک بووه‌ و زگی به‌و لاوانه‌ سووتاووه‌ و ئه‌م دابی ڤزگار کردنه‌ی داهیتاوه‌. (بۆ زانیاری زیاتر ڤروانته‌: وشه‌دانی دیه‌خودا، ب ۱۰، ل ۱۵۱۴۲-۱۵۱۴۳). و.

خودا سەرپۆشى لەسەر لاداوان. بەپىي گىرانه‌وه‌ى چەند ميژوونوسىك تۆرەمە‌ى كورد له زەماوه‌ندى نيوان ديو و مرؤف كه‌وتۆته‌وه و ئه‌وه‌ش هەر خودا ده‌يزانى؟! پاش لى‌بوونه‌وه له و نه‌قل و نه‌زىلانه، ده‌بى بزانين كورد به‌سەر چوار بالى سەرەكى دا دابه‌ش ده‌بى، كه زمان و داب و نهرىتيان پىكه‌وه جياوازه و برىتين له:

۱- كرمانج (كرماج) ۲^۱ - لوڤ ۳ - كه‌لهوڤ ۴ - گوڤان.

سنوورى خاكى كوردستان له «هۆرمز»^۲ سەر لىوارى ده‌رياي هينده‌وه^۳ ده‌ست پى ده‌كا و له‌وي. وه هيليك راسته‌و‌راست هه‌لده‌كشى و هه‌تا هه‌رىمى مه‌لاتىيه و مه‌رعەش ده‌روا. هه‌رىمى فارس و عىراقى عه‌جەم^۴ و ئازەربايجان و ئه‌رمه‌نستان^۵ كه‌وتوونه بالى باكوورى ئه‌و هيله. دياره‌كه‌ر و مووسل و عىراقى عه‌رب^۶ له شانى باشوورى هه‌لكه‌وتوون. سەرەراى ئه‌وه‌ش تيره و تۆرەمە‌ى كورد له‌وپه‌رى هه‌رىمى خۆر‌هه‌لاته‌وه هه‌تا ئه‌وپه‌رى خۆرنشين بلا‌وبوونه‌وه. زۆر به‌ى كوردان به‌كار و بوير و دلاوا و به‌فيز و ده‌مارن. ئه‌وه‌نده ئازا و مه‌رد و په‌ند و جواميرن، ناوى دز و رىگر ده‌خه‌نه سەر شانى خويان و له‌م پىناوه‌دا گيانيان به‌خت ده‌كه‌ن، به‌لام بۆ نائىك نابنه‌ چاوشۆڤى كه‌سانى نزم و چنۆك. ئه‌وان كاكل و نيوه‌رۆكى پرا‌وپه‌رى ئه‌م شىعره‌ ناهيئنه به‌رچاو كه‌ ده‌لى:

۱- شه‌ره‌فنامه، ميژووى دووردرىژى كوردستان، نووسىنى مير شه‌ره‌فخانى بدلىسى، محه‌مه‌د عه‌بباسى پيشه‌كى و په‌راويزى بۆ نووسيوه، ل ۶۰۶: (پروفسۆر مينۆرسكى لاي وايه كورمانج پىكهاتوو له سى به‌ش: ۱- «كور»، كه هه‌مان «كورد» ه. ۲- «مان»، كه له «مانئايى» يان «ماندايى» وه‌رگىراوه. ۳- «ج» كه نيشانه‌ى ئاوه‌لئاو و دانه پاله‌ه. و.

۲- ده‌رياي هۆرمز. و.

۳- مه‌به‌ستى مه‌زنه‌ده‌رياي هينده. و.

۴- هه‌رىمىكى نيوان ئوستانى ئيسفه‌هان و هه‌مه‌دان و تاران. كرماشان، هه‌مه‌دان، مه‌لاير، ئه‌راك، گولپايه‌گان و ئيسفه‌هان وهختى خۆى كه‌وتوونه نيو بازنه‌ى عىراقى عه‌جەمه‌وه. و

۵- ئه‌رمه‌نستانى بچووك و ئه‌رمه‌نستانى گه‌وره (ده‌قى بودليان، ل ۱۰). و.

۶- له‌گه‌ل ناوچه‌ى ره‌ققه و ئه‌لبوستان (ده‌قى بودليان، ل ۱۰). و.

گه‌دایی کردن بۆ وەرگرتنی دهنکه جۆیهک زیو له‌وهی چاتره دەس به برین چی بۆیهک دانگ و نیو^۱

پیشینیان گوتووایانه هەر کهس بیر له دواړوژی کاران بکاته‌وه، ترسه‌نۆک ده‌بئ، هەر بۆیه کورده‌کان له زۆربه‌ی کاروباری گرینگی دنیا‌دا هەر و‌ه‌سه‌ر ده‌په‌رن و بیر له به‌رودوای هه‌لوئیس‌ت و جوولانه‌وه‌ی خۆیان ناکه‌نه‌وه. زۆربه‌یان که‌وتوونه شوین رینچکه‌دینی شافعی^(۱) و به‌رپیازی ئیسلام و سه‌رتۆپی ئاده‌میزادان‌دا ده‌پۆن، که‌ه‌زهرتی محهممه‌ده سلّووی خودای له‌سه‌ر بئ. شوین‌پیی یارانی پیغه‌مبه‌ر و خه‌لیفه مه‌زنه‌کانی به‌رناده‌ن و خۆیان به‌نویژانه‌وه خه‌ریک ده‌که‌ن و پۆژوو ده‌گرن و چی زه‌کاتی له‌پشيان‌دا بئ ده‌یده‌ن و خۆ بۆ چوونه‌هه‌ج ده‌کوتن و چاک سه‌ر به‌و کارانه‌وه دیشینن.

چهند تیره‌یه‌کی دیکه‌ی کوردان له‌ناوچه‌ی مووسل و شام، که‌ بریتین له‌تاسنی (داسنی)، خالیدی (خالتی)، به‌سیان (په‌سیان)، له‌گه‌ل کۆمه‌لێک بوختی (بۆتانی)، مه‌حموودی و دونبولی له‌سه‌ر رینچا‌زی به‌زیدین و که‌وتوونه شوین شیخ «عه‌دی» ی کورپی موسافیر و ئه‌ویش په‌یره‌وی پیشه‌وایانی مه‌روانی بووه.^۲

۱- گولستانی سه‌عدی، به‌شی ۳، حیکایه‌تی ۲۶:

«دزیک له‌گه‌دایه‌کی پرسى: ئه‌رى تۆ شه‌رم ناکه‌ی بۆ برى دهنکه‌جۆیه‌ک زیو، ده‌ست له‌به‌ر هه‌موو ناکه‌سه‌به‌چه‌یه‌ک پان ده‌که‌یه‌وه؟ گه‌دا له‌ ولام گوتى:

دست دراز از پی یک حبه سیم به که بپرند به دانگی و نیم!

مه‌عنای هۆنراوه‌که له‌ده‌قی سه‌ره‌وه‌دا نووسرا، دانگ به‌ردیکى دوو قیراتیبه و هەر قیراتیکیش چوار دهنکه‌جۆیه. دانگ و نیویک ده‌بیته شه‌ش هینده‌ی دهنکیک جۆ، واته «حه‌به» یه‌ک. و.

۲- عه‌دی، کورپی موسافیر، کورپی سمایی هه‌کتاری (هه‌کاری)، یه‌کیکه له‌شیخانی سه‌ر به‌رپیازی سوڤییاتی. عه‌ده‌ویه‌کان، سه‌ په‌یره‌وی وی داده‌ندرین. که‌سیکی دیندار و پیاوچاک بووه و سالی ۱۰۷۴ی ک/ ۱۰۷۴ی ز، له‌به‌له‌به‌ک پیی ناوه‌ته جه‌غزی ژیان. له ←

يه زیدی (ئيزه‌دی) ^(٢) له سهر باوه‌ريکي پوچن و ده‌لین شیخ «عه‌دی» ^(١) نوێژ و پۆژووی ئيمه‌ی خستۆته پای خۆی و له پۆژی رابوونه‌وه‌دا هه‌لمانتا پینچن و لیمان ناپرسنه‌وه و یه‌کسه‌ره و بی‌پایه ده‌مانبه‌نه به‌هه‌شت. ئەم یه‌زیدییانه زۆریان مامۆستا مه‌زن و پاکزه‌کان ناخۆش ده‌وی و ده‌یان بوغزیتن. له خاکی کورده‌واری‌دا، به‌تایبه‌ت له ئامیدی گه‌لیک زانا و باش‌مه‌لای چازان هه‌ن و له هه‌ردک بواری زانستی عه‌قلی و نه‌قلی‌دا شاره‌زان و خۆیان داوه‌ته‌ بابه‌تی هه‌دیس و شه‌ریعه‌ت و پینووس و پیزمان و مه‌نتیق و ماناناسی و هه‌رچی باوه‌ له‌و به‌ستینه‌دا، زۆر ویده‌چی له‌و بواران‌دا کتیبیشیان نووسیین، به‌لام ناوبانگیان ده‌نگی نه‌داوه‌ته‌وه، گه‌ه‌رچی خۆیان زۆر به‌ پۆچـوون به‌ پوو‌په‌ران‌دا خه‌ریک ده‌که‌ن. ^(٣)

ئهم مامۆستایانه زۆر سه‌ریان به‌ هۆنینه‌وه‌ی شیعر و دارپشتنی په‌خشان و خه‌تخۆشی و داب‌ونه‌ریتی تیکه‌له‌او بوون له‌گه‌ڵ فه‌رمانه‌ه‌وایان و میرانه‌وه‌ نایه‌شینن و کاریکی وا ناکه‌ن که‌ لای پادشایانی داده‌وان ^٢ بینه‌ به‌رچاو و پله‌ و پایه‌یان به‌رز بیه‌ته‌وه.

ئاپۆره‌ی خه‌لک و نه‌خوینده‌واری کورد بۆ ربه‌چاو کردنی مافی دایک و باوک و ئه‌رکی پیز گرتنی میوان و پێ‌وشوینی میوانداری پيشه‌نگن. خۆیان به‌ سه‌رله‌پیناوی باوه‌رپیان داناوه و ئه‌مه‌گی مه‌زنی به‌سایه و سپیه‌ریان ده‌ده‌نه‌وه و ئاماده‌ن له‌م ریبازه‌دا گیانی خۆیان به‌خت بکه‌ن و چاکی له‌ ده‌زانن.

چیاکانی ناوچه‌ی هه‌کاری خانه‌قه‌ییه‌کی بۆ خۆی داناوه و له‌وی بئهی داکوتاهه. سالی ٥٧ه‌ی ک/١١٦١ی ز، هه‌ر له‌وی ده‌ستی له‌ داوینی ژبان به‌رداوه. (بهر: وشه‌دانی دیه‌خودا، ب ١٠، ل ١٥٧٧٥). بۆ زانیاری زیاتر به‌ر: فه‌ره‌نگی ئه‌علامی سوخه‌ن، ب ٢، ل ١٢٥٩؛ شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار، ل ٣٢. و.

١- شه‌ره‌فنامه‌ی عه‌بیاسی، ل ٢٧: [که‌] مه‌رقه‌دی له‌ چپای لالشی سه‌ر به‌ ناوچه‌ی مووسله‌. و.

٢- پادشایانی ئێران و تووران و رۆم (ده‌قی بودلیان، ل ١١). و.

ویده‌چی و شه‌ی کورد به مانای نازا و دلیر بی، چونکه زۆر به‌ی بویرانی پۆژگار و پالەوانانی ناودار کوپی کوردن. وه‌کوو ئاشکرایه پالەوانی چاونه‌ترسی فیله‌ته‌نی زه‌مانه، یانی پۆسته‌می زال که له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وایه‌تی «که‌یقوباد» دا ژیاوه کورده و چونکه له مه‌لبه‌ندی سیستان پیی ناوته‌جه‌غزی ژیان، به پۆسته‌می زابولی ناودیر کراوه. خاوه‌نی شانامه «فیرده‌وسی» ی تووسی، به ره‌حمه‌تی خودا شاد بی، سه‌رناوی پۆسته‌می کوردی بۆ تۆمار کردووه. هه‌روه‌ها سپاسالاری ناودار و قاره‌مانی پۆژگار بارامی چووین که له تورکستان و خوراسان هه‌لیداوه و گه‌شه‌ی کردووه و له زه‌مانی پادشایه‌تی «هۆرمز» ی کوپی «نۆشیروان» دا ژیاوه و میرانی «کریت» و «غور» په‌گه‌زیان ده‌چیته‌وه سه‌ر وی، کورد بووه. «گورگین میلاد» ی مه‌ردازای زه‌بروه‌شیتی به‌ناووده‌نگ ئه‌ویش هه‌ر کورده و ئیستا نیزیکی چاره‌زار ساله که نه‌وه و نه‌تیژه‌کانی له مه‌لبه‌ندی «لار»^۱ میری سه‌ربه‌خۆن و حکومه‌تیاں ده‌ستاوده‌ستی نه‌کردووه و جاری وایه سکه و خوتیه‌یان به‌ناوییه‌وه لیدراوه و خویندراوته‌وه. فه‌رمانه‌وایانی خاوه‌ن‌شکوژی عه‌جه‌م به‌تۆزیک پیشکەشی و دیاری، لیان پازی بوون و دلیان ئاوپرژین کراوه و ده‌ستیاں له هه‌ریمی ده‌سه‌لاتیاں وه‌رنه‌داوه. مه‌ولانا تاجه‌ددینی کوردی سه‌ره‌تا مامۆستا بووه له «بوروسا»^۲، پاشان بۆته مه‌زنه‌وه‌زیری ئوورخان^۱ و سه‌رناوی «خه‌یره‌ددین‌پاشا» ی باربوو کراوه. ئینجا وا

۱- شاری لار ناوه‌ندی شارستانی لاره و به‌یه‌کیک له شاره‌ کۆنه‌کانی ئێران داده‌ندری له پارێزگای فارس. ده‌سته‌یه‌ک له میژوونووسان لایان وایه گورگین میلاد سازی کردووه و تاقمیکیش پییان وایه به‌لاشی کوپی فیرووز به‌ردی بناغه‌ی داناوه. (بۆ زانیاری زیاتر بر: وشه‌دانی دێهخودا، ب ۱۳، ل ۱۹۵۲۱). و.

۲- بوروسه، شاریکه له خۆرنه‌شینی دورگه‌واله‌ی ئاسیای بچووک، له باشووری خۆره‌لاتی ده‌ریای مه‌رمه‌ره. له سه‌ره‌تای دامه‌زرانی حکومه‌تی عوسمانی دا ساوه‌یه‌ک پایته‌خت بووه. و.

باشه ئاورپک بدهينه‌وه سهر هه‌لکه‌وته‌ي ده‌وران و تاقانه‌ي زه‌مان، پيشه‌نگي ئه‌وينداران^٢ و سه‌رخي‌لي وه‌فاداران‌ي مه‌ينه‌تکيش، واته «فه‌ره‌اد»^٣ ي کوردي که‌له‌ورپ پاله‌واني جيهان که له سه‌رده‌مي «خوسره‌وپه‌رويز» دا^٤ ژياوه و بۆته:

ئاواره‌ي پيگا و بچه‌ي دلداري زنجيرک‌راوي پي‌ي ئه‌وينداري
ته‌پلي پولا ژهن، چهن به‌نالهنال ره‌به‌ن کليساي برياي تفت‌وتال
خوسره‌وي بي‌تاج، يه‌کي بي‌تهخت خوي دلخوشک‌ره‌ي گه‌لي به‌دبهخت
وه‌کوو قانوني ده‌ستي چاوه‌شان کپياري ناله‌ي کردن زي‌پروه‌شان^٥

١- ئوورخاني سولتاني عوسمان‌ي (١٢٨٨-١٣٥٩ ي ز). پاش مير عوسمان‌ي يه‌که‌مي باوکی ده‌سه‌لاتي به‌ده‌سته‌وه گرت (١٣٢٦-١٣٥٩ ي ز). ئيمپراتوري بي‌زانسي شکاند و ده‌ستي به سهر به‌شيکي زوري ئاسيای بچووک‌دا گرت و پاش مردني، مرادي يه‌که‌مي کورپي جيبي گرت‌وه. (فه‌ره‌نگي ئه‌علامي سوخهن، ب ١، ل ٢٤٤). و.

٢- له ده‌قي «زيرنوق» دا نووسراوه «عاشقان جفاکيش» که بي‌گومان هه‌له‌يه و «جفاکش» دروسته، ياني «جه‌فاکيش». ئه‌و که‌سه‌ي جه‌فای له هه‌قي دا کراوه. له لاپه‌ره ١٢ ي ده‌قي «بودليان» دا نووسراوه: «سرحلقه‌ي عاشقان و سسر دارخيل وفاکيشان، پيش‌رو محبت‌اندیشان». و.

٣- به‌پي ده‌قي «خوسره‌و و شيرين» ي نيزامي گه‌نجه‌وي، فه‌ره‌اد دلي به شيريني کچي پادشاي ئه‌رمه‌نستانه‌وه نووساوه و بۆته رکه‌به‌ري خوسره‌وپه‌رويزي پادشاي ساساني. پادشا سزاي داوه و له بيستون کردوويه‌ته کوکهن. به درو هه‌والی نه‌مانی شيرينيان بو بردووه و ئه‌ويش له‌تاوان خوي هه‌لداشتووه. بو زانياري زياتر بر: وشه‌داني ديخودا، ب ١١، ل ١٧١٣٠. و.

٤- خوسره‌وپه‌رويز (٥٩٠-٦٢٨ ي ز) يان هه‌مان خوسره‌وي دووه‌م، کور و جيگره‌وه‌ي هورمزي چواره‌م؛ يه‌کيکه له پادشاکاني ساساني. بر: فه‌ره‌نگي ئه‌علامي سوخهن، ب ١، ل ٦٤٦. و.

٥- هونراوه‌ي نيزاميه. خه‌مه‌سي نيزامي، له‌يلي و مه‌جنون. و.

ئەوێ پاستی بێ کورد هیچی سەر وەبەر هیچی ناهیتی و دووره له یەک بوون. مەزنە مەلای زانا سەعدەددین ئەفەندی که زەمانیکی بۆتە مامۆستای پادشای خودالی خۆشبوو «سولتان مرادخان»، له میژوو تورکییه‌که‌ی خۆی دا که سەبارەتە بە خانەدانی عوسمانی، له بابەت ئەم ئاکار و کردارە‌ی کوردانە‌وه دە‌ئێ: هەر کوردیک بە‌تاقی‌تە‌نیا ئالای مله‌ورپی هە‌ل‌دە‌دا. کوردان بە‌شی‌وه‌یه‌کی سە‌ر‌بە‌خۆ له بە‌رزایی و لووتکە‌ی شاخ و کێوان دا پە‌ر‌و‌ه‌ر‌دە‌ بوون و له‌ تاقانە‌پە‌رستی دا نە‌بێ‌ یە‌ک‌تر ناگرنە‌وه. وه‌ک دە‌گێ‌رنە‌وه هۆ‌ی ئە‌م یە‌کنە‌بوونە‌ی کوردان دە‌گە‌رێ‌تە‌وه بۆ سەر‌پووداویک. دە‌لێ‌ن کاتی‌ک دە‌نگ و ئاوازی دینی محە‌ممە‌دی و چریکە‌ی بانگ‌اوازی پی‌غە‌مبە‌ری نازدار (د.خ)، له‌ و‌سەر‌ه‌و‌سە‌ری دنیا دە‌نگی دا‌و‌تە‌وه، خونکاران و فەرمانرە‌وایانی پایە‌بە‌رزی جیهان لێ‌ب‌راون هە‌تا بێ‌ن و بێ‌ن بە‌ ئالقه‌بە‌گویی ئە‌و سە‌ردارە‌ مە‌زنە و سە‌ری وە‌بە‌ر‌بێ‌تن و زین‌پۆشی پێ‌مل بوون ب‌خە‌نە سەر شانی خۆیان. بۆ ئە‌م مە‌بە‌ستە‌ ئۆ‌غوزخانی گە‌ورە‌پادشای تورکستان پیا‌و‌ما‌ق‌و‌ل‌ئ‌یک‌ی زل‌خۆ‌رتی رە‌زاگرانی رە‌شتالە‌ی کوردی بە‌ناوی بو‌غ‌دو‌وز وە‌کوو راسپارده‌ ناردۆ‌تە‌ دەر‌گانه‌ی بە‌خ‌تە‌لانی سەر‌گۆ‌لی هە‌ردوو دنیا و سە‌روە‌ری ئادە‌میزاد و جندۆ‌کان، دروود و سلاویکی یە‌ک‌جار خە‌ست و خۆ‌لی لێ‌ بێ‌. کاتی‌ک ئە‌م نێ‌ردراوه‌ خوینتالە‌ گە‌ی‌وه‌تە‌ خزمە‌ت پی‌غە‌مبە‌ری سە‌رتۆ‌پی جیهان و راسپارده‌ی سەر شانی و چۆ‌نیە‌تی با‌وه‌‌پی پاکی دل و دە‌روونی فەرمانرە‌وای خۆ‌ی پێ‌ راکە‌یان‌دوو، حە‌زرت لێ‌ی بێ‌زراوه‌ و پرسیی‌وه‌تی تۆ‌ له‌ کام توخم و تۆ‌رە‌مە‌ی؟ بو‌غ‌دو‌وز گوتوویە‌تی من له‌ رە‌گە‌زی کوردانم. پی‌غە‌مبەر فەر‌موویە‌تی پە‌ر‌و‌ه‌ر‌دگاری پاکی پایە‌بە‌رز یە‌کییە‌تی و یە‌ک‌بوونی نە‌هاویش‌تۆ‌تە‌ نێ‌و کوردان، دە‌نا دنیا‌یه‌کیان بە‌دە‌ستی دە‌چوو. ئیدی له‌و رۆ‌ژە‌وه دامە‌زرانی دە‌سە‌لاتی بالا و پادشایە‌تی گە‌ورە‌یان بە‌دە‌ستە‌وه نە‌هات‌وه، بێ‌جگە‌ له‌ پێ‌نج دە‌ستی‌ان که خۆیان بە‌ پادشا و مە‌زن و سە‌ردار داناوه‌ و جاری وایە‌ سکه‌یان لێ‌داوه‌ و خوتپە‌یان بە‌ناوییه‌وه

خويندراو ته وه و پرژگاري دهسه لاتيان هيندهي کيشاوه که به هيوای خودای مه زن له جيی خزی دا باسيان ده که ين.

له بهروهی فه رمانره وايه کی قسه پرؤيشتووی يه کلاکه ره وه له نيو کوردان هه لنه که وتووه، زوربه يان دلره ق و خويتریز و به زه بروننگن و له سهر هه له و تاوانیکی بچووک، کيشه و هه رایه کی يه کجار ناله بار ده نيته وه. کيزیک يان نه سپيک يان چند سهر نازه ليک بؤ تولهی خويتی مرؤيه ک ديارى کراوه. سه قهت بوونی دهست و پئی و ددان و چاو هيچ باربه هايه کی بؤ وه بهرچاو نه گيراوه. کورد له سهر دابی پيغه مبه (دخ) دهرون و چوار ژن ديتن^١ و چوار که نيزيشی ده خه نه سهر. خودا به زانايی خزی وای هيتاوه که زه ووزوويان زوره و وهک خيز و خؤل منداليان له پشتی پهيدا ده بي. نه گهر ده میان تيکنه نابا و خويتی يه کتريان نه رشتبا، رهنگه نه وهنده يان په ره نه ستاندا که ولاتی ئيران و بگره جيهانيش به سهر قاتی و قری دا که وتبا، به لام «خودا چونی بوئ دهیکا و هه خۆشی برپاری لی ده دا.»^٢

بنکەي ژين

www.zheen.org

ئافرانی جيهان هه مووی هه جوانه يه ک وای نه بينی سوچی چاوانه

له نيو ميرانی کوردستان دا نه وانهی خاوهنی هۆزی گه وه و پر جه ماوه و هيژدارن، به ناوی هۆزه که يانه وه ده ناسرين. وه کوو هه کاری، سوژان، بابان، نه رده لان و نه و حوکمدارانهش که به سهر قه لا و شارۆکه يه که راده گن، به ناوی

١- بودليان، ل ١٣: «نه گهر ده ستیان بروا و بۆيان به خۆيو بکري». و.

٢- «يفعل الله ما يشاء ويحكم ما يريد»؛ به شيك له ئايهی ٢٧ی سوورهی ئيبراهيم و ئايهی يه که می سوورهی مائیده. و.

ئه و شـوینـده وه نـاسـراون، وهک میرانی حهسه‌نکیف، بدلیس، جزیره،^۱ ئه‌گیل و چه‌ندی دیکه‌ی ئاواش.

وه‌کوو دیاره‌ خاکی کوردستان به لورستانیشه‌وه، ناوچه‌یه‌کی سه‌خت و چرپ و شاخاوی و لیژه‌واره و به‌ره‌م و داها‌تی ناگاته‌ ئاستی خۆبژیوی حه‌شامه‌تی، به‌ناچار له‌چاو خه‌لکی دیکه‌ زۆر کویری ده‌بینن و به‌ کویره‌وه‌ری رایده‌بوین. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش بئ‌پووبینی و پیداهه‌‌دان ده‌بی بئیم نه‌ته‌وه‌یه‌کی چاوتیرن و ئاپۆره‌ی کوردان زۆرجاران به‌ نانی هه‌رزن و گال شوکرانه‌بژین. له‌پیناوانی گه‌نم و پیکه‌وه‌نانی مال و سامان‌دا، زاره‌خواره‌ له‌به‌ر که‌س ناکهن و پوو ناکه‌نه‌ ده‌رگای ده‌وله‌مه‌ندان و کامه‌ه‌وایان. پادشایانی مه‌زن و جئ‌گه‌وره‌ و خانه‌دانی چاویسان نه‌به‌رپه‌وه‌ته‌ خاک و ژینگه‌یان و ته‌نیا به‌ وه‌رگرتنی دیاری وازیان لی هیناون و ئه‌وه‌نده‌ی هه‌یه‌ ده‌بی له‌ جه‌نگه‌ی سه‌فه‌ر و گه‌له‌جا‌ردا بین و خۆ لانه‌دن و سه‌ر وه‌به‌سه‌ر فه‌رمانی فه‌رمانه‌ه‌وایان بینن.

خۆ ئه‌گه‌ر چه‌ند پادشایه‌کیش خۆیان له‌ گرتنی کوردستان هه‌لگردوه‌ و له‌و پیناوه‌دا به‌جاریک تووشی چه‌رمه‌سه‌ری و کویره‌وه‌رییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر هاتون، ئاخریه‌که‌ی په‌ژیوان بوونه‌وه‌ و به‌ خاوه‌نی پیشوویان ئه‌سپاردۆته‌وه‌. بۆ نمونه‌ ناوچه‌ و هه‌ریمه‌کانی گورجستان، شه‌ککی، شیروان، تالش، گیلان، رۆسته‌مدار،^۲ «ئه‌سته‌راباد» ی باکووری ئیزان که‌ به‌ سه‌ر خاکی کوردستانه‌وه‌یه، بارودۆخکی ئاویان به‌سه‌ردا تیپه‌رپوه‌.

۱- بودلیان، ل ۱۴، پاش جزیره‌ نووسراوه «حه‌زۆ».

۲- له‌ لایه‌ره‌ ۱۴ ده‌قی بودلیان‌دا پاش رۆسته‌مدار نووسراوه «مازنده‌ران». و.

زۆر بهى خاكى نـاـوـچـه و مه‌لـبه نـده كـانى كوردستان كه وتـوـنه نـيو هـريـمى سـيـهـم و چـوارـهـم و تهـنـيا چـهـند شارۆچـكه يه كى ئه وپهـرى كوردستان نهـبـى كه زانايان لايان وايه سهر به هـريـمى پـيـنـجه من.^١

ئـيـستا كه لـيـره دا قهـلـهـمى «واسيتى» سرشتم^٢ به ياريدهى مهـرهـكـب له نووسينى ئهـم پيشه‌كـيـيه بـزـوه و سهـرهـتـاي كاره‌كه‌ى دامه‌زاند، به‌پـيـى ئهـو به‌لـيـته‌ى كه له پـيـرستـه‌كه‌دا داومه، ده‌چمه سهر خستنه‌پـووى نـيـوه‌رۆكى كـتـيـبى يه‌كه‌م.

پـيـم خۆشه به دلى هـمـوو لايه‌ك بـى له‌م جيهانه‌دا!

١- زانايان گۆى زهوى به چوار بهش داده‌نـيـن و ده‌لـيـن چـوار يه‌كى ئاوه‌دانه و ئه‌وى ديكه‌ى ئاوه. ئه‌م به‌شه ئاوه‌دانه‌ش ده‌كه‌نه‌هوت بهش يان هـوت هـريـم كه له ساكـوـره‌وه ده‌ست پـيـده‌كا و ده‌گاته خه‌تى ئوستوا واته كه مه‌ره‌ى زهوى.

هـريـمى سـيـهـم برىتييه له ميسر و شام.

هـريـمى چـوارـهـم ده‌بـيـته ئـيران و ئـيرانـشار.

هـريـمى پـيـنـجه م رۆم و سه‌قـلابه. و.

٢- مه‌به‌ستى «يه‌حيا واسيتى»ى وـيـنه‌گـه‌ر و خه‌تـخۆشى عه‌ره‌به. و.

کتیبي يه گه م

باسی کۆمه لیک له و میرانهی کوردستان که ئالای سهر به ستیان
هه لداوه و میژوونووسان له ریزی پادشایان دا ریزیان کردوون و
پینج به شیان بو ته رخان کراوه

به شی يه گه م

باسی میرانی دیار به کر و جزیره (جزیر)

ئه م مه به سته له ئاوینهی پاک و بیگهرد و پرووناکیدهری دل و دهروونی زانایانی
شاره زادا خۆی ده نوین و دیاره که یه که مین کورپه کوردیکی وا له ناوچهی
دیار به کر و جزیره له سه ر ته ختی ده سه لات پالی داوه ته وه، «ئه حمه د» ی کورپی

۱- ئه حمه د کورپی مه روان، کورپی دۆستک ئه بوونه سیری کوردی چه میدی. له سه رده می
ئه لقائیمووبیلای خه لیفه ی عه بباسی دا بو ته حوکمرانی مه یافارقین و دیار به کر. پاش
ئه بووسه عید، مه نسووری برای بو ماوه ی ۵۲ سال حکوومه تی کردووه (۴۰۱-۴۵۳ی
ک/۱۰۱۰-۱۰۶۱ی ز). سالی دا ۴۵۳. له ته مه نی ۷۷ سالی ده سته ی له داوینتی ژیان به رداوه.
وشه دانی ديه خودا، به رگی یه که م، ل ۱۳۶۹). و.

به پیتی سه رچاوه کانی دیکه، ئه حمه دی کورپی مه روان، کورپی «که ک»، خوارزای
«باد» ی کورپی دۆستکه، نه ک کورپی دۆستک. ز.س.

«مەروان» ە. ^(۴) ئەم میره له زەمانی «قادر» ی عەبباسی دا ^۱ دەسەلاتی بەرهو چلەپۆپە تێهەلچوو و گەه یووتە شەوینیک که خەلیفە «قادر» نازناوی «نەسروددەولە» ی پێ بەخشوو. ^(۵) ماوهی ۸۰ ساڵ ژیاوه و لەو پەری تیری و تەسەلی و کامرەوایی دا، ۵۲ سالی رەبەق لەسەر تەختی پادشایەتی دیار بەکر و جزیره دانیشتوو و حکوومەتی کردوو. ^(۶) راسپاردەیهکی ناردۆتە لای سولتان توغرۇل بەگی سەلجوقی و گوتوو یەتی دل و دەروونم لەگەلی پاکە و خلتە و خالی تیدا نییە. یه کیک له و دیارییه به نرخانهی بۆی ناردوو، یاقووتیکی بهرچاوه بووه که به نرخیکی گران له سولتانەکانی دەیلەمی کرپوووی ^۲.

«فەخروددەولە» ی کوپی جه هیر، ^(۷) که دواتر بوو به وهزیری خەلیفەکانی عەبباسی، لەگەل «ئەبولقاسم» ی مەغریبی، دوو کەس بوون لە وهزیرانی. وهک دەلین ۳۶۰ که نیزی ^۳ خۆشه ویستی له گەله نرخانهی دا راکرتوو و هەر شهوهی

۱- سالی ۳۸۱-۴۲۲ی ک/ ۹۹۱-۱۰۳۰ی ز. حکوومەتی کردوو. و.

۲- دیاره شهرفەخان له باس و بابەتی سەبارەت به میرنشینهکانی سەردەمی عەبباسی دا، دەستی به سەرچاوه بنەرەتییەکان رانهگەیشتوو که زۆر به بیان به عەرەبی نووسراون؛ بۆیه زۆر به کورتی تەنها لەسەر سییان دواوه و پوختەیی بابەتەکی یادداشت کردوو و ئەوانی دی، وهک: گوانی، رەوادی، شەددادی و هەزبانایی فەرمانۆش کردوو و دوور نییە سەرچاوهی سەرەکیی بۆ نووسینی میژوووی ئەم سە میرنشینه، کتیبەکی قازی ئەحمەد غەففاری (م: ۹۷۵ی ک/ ۱۵۶۷ی ز) بێ. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانه: (تاریخ جهان آرا، نشریات کتابفروشی حافظ، تهران، ۱۳۴۳هـ. ش). ز. س.

بۆ ئاشنا بوون لەگەل تەواوی میژوووی دەولەتی دۆستکی (مەروانی)، بڕوانه: الفارقی، احمد بن يوسف علی بن الازرق (ت بعد ۵۷۷ هـ/ ۱۱۸۱ م). تاریخ آمد و میافارقین (تاریخ الفارقی)، (الدولة المروانية)، دارالکتب اللبنانی، بیروت، ۱۹۷۴)؛ (عبدالقیب یوسف، الدولة الدوستکیه فی کردستان الوسطی، ج ۱، مطبعة اللواء، بغداد، ۱۹۷۲ و ج ۲، القسم الحضاری، دار ئاراس، أربیل، ۲۰۰۱). ز. س.

۳- له سەرچاوهکانی سەردەمی عەبباسی دا هەر وایه، که چۆسی له دهقه فارسییه کهی محەممەد عەبباسی و هەرگیرانه کهی رۆژبه یانی دا ۳۶۶ که نیزه. ز. س.

له گه‌ل يه‌كيان پاي‌بواردووه و هيچيان سالي دوو جاريان سه‌رجيبي
وه‌به‌رنه‌كه‌وتووه. سالي ٤٥٣ ي/ك ١٠٦١ ي ز، به مردني خوي مردووه.

نهر كوري نه‌سرودده‌وله نه‌حمهد^(٨)

پاش نه‌ماني باوكي هه‌وساري ده‌سه‌لاتي به‌ده‌سته‌وه‌گرتووه و ماوهي ٢١ سالي
ته‌واو به هه‌ول و تيكن‌شاني كوري جه‌هيري وه‌زيري، حكومه‌تي كردووه. له‌گه‌ل
«سه‌عيد» ي براي كه‌وتوته سه‌براري شهر و تيكه‌ه‌لچوون. نهر له مه‌يافارقين و
سه‌عيد له ئامهد^١ بوونه جيگره‌وهي باوكيان.^(٩) مانگي قورياني سالي ٤٧٢ ي
ك/١٠٨٠ ي ز، ده‌ستي له داوييني ژيان به‌رداوه.

سه‌عيد كوري نه‌سرودده‌وله نه‌حمهد

ماوه‌يه‌كي زور حوكمداري ئامهد بووه و له‌گه‌ل هه‌ژاران و نه‌داران به
ميهره‌باني و دلاويي جوولاه‌ته‌وه. له رزگاري وي دا ئاپوره‌ي خه‌لك و پياواني
له‌شكري له‌وپه‌ري ئارامي و هيمنايه‌تي دا ژياناون. سه‌ره‌نجام سالي ٤٦٥ ي
ك/١٠٧٢ ي ز، مردووه.

مه‌نسور كوري نهر كوري نه‌سرودده‌وله نه‌حمهد

ئه‌م ميرزاده‌يه جيني باوكي گرتووه و سه‌ره‌نجام له شه‌ري «فه‌خروده‌وله» ي
كوري جه‌هيري وه‌زيردا شكستي به سه‌ر شاني‌دا هات.^(١٠) پاشان «جگه‌رمش» ي
سپاسالاري مووسل گرتي و بردي بژ جزيره و له ماله جووله‌كه‌يه‌ك ده‌سه‌به‌سه‌ري
كرد. مانگي محه‌ره‌مي سالي ٤٨٩ ي/ك ١٠٩٥-١٠٩٦ ي ز، نه‌ماني له چاره‌ي

نووسرا۔ چوار کہس له م بنه مالہ یہ ماوہی ۹۱ سالیان حکومت کردوہ و بہ مردنی مہنسور دہسہ لاتیان بنہ بر بوہ۔

بہشی دووہم

باسی میرانی دینہ وەر و شارہ زوول (شارہ زوور) کہ ناسراون بہ
حہسنہ وییہ

با تہ واوی شوینگی پرائی باس و ہہ والی ٹیستا و رابردو و بزائن و لہ چاوی
خہ یالی خوراسای پاریزہ رانی بہ سہ رہاتی مہ زنان و بہرہ ژیران بز نہ بی کہ
تیکر ای میژوونوسان لایان وایہ «حہسنہ وییہ» ی کورپی حوسین^(۱۱) ہا وچہرخی
«پوکنوددہ ولہ» ی کورپی «بوویہ» ی دہیلہ می بووہ و لہ سہرہمی ٹہودا
کاروباری حہسنہ وییہ چاکی گہشہ کردوہ و پہرہی ٹہستاندوہ۔ سہرہ پای
ٹہ مہش شہقی لہ ہات و داہاتی خزی ہہ لداوہ و لہ پوکنوددہ ولہ ہہ لگہ راوہ تہ وہ۔
ٹہ ویش سالی ۳۵۹ ی ک/۹۶۹ ی ز، «ٹینوولعہ مید» ی وہزیری خزی بہ لہ شکرکی
گہورہ و گرانہ وہ ناردو تہ سہری۔ حہسنہ وییہ کہ ی خودای ناردوون و چون
پیکیان ہینانہ وہ و بہ ناشتی و ئارامی لہ شکرہ کہ بہرہ ودوا گہ راوہ تہ وہ۔^(۱۲) دہ لین
پیاویکی یہ کجار زہنگین و دہسرویشتوہ بووہ و ہموو سالیک مال و سامانکی
زور و زہوہندی لہ پئی خودای پاکی پایہ بہرزا دہ کردہ خیر و دہییہ خشییہ وہ۔

۱- حہسنہ وییہ (حہسہ نہوی) کورپی حوسینی «بہرہ کانی» یان «بہرہ زیکانی» یہ و بہ
یہ کیک لہ سہرہ زانی کورد ناسراوہ۔ (بؤ زانیاری زیاتر بر: وشہ دانسی دیہ خودا، ب ۶،
ل ۹۰۱۴)۔ و۔

شەم مـیرە پۆژی شەممۆ سیهەمی مانگی مه‌لوودی سالی ۳۶۹ی ک/۹۷۹ی ز،
کۆچی دوايي کردوه.

به‌در کورپی حەسنه‌وییه^۱

پاش نه‌مانی حەسنه‌وییه به‌دری کورپی جیی گرتۆته‌وه.^(۱۳) سالی ۳۸۸ی ک/۹۹۸ی ز،
بالاپۆش مه‌زنایه‌تی خراوته سه‌ر شانی و له بارگای به‌غداوه به‌رناوی
«ناسرودده‌وله»ی پێ به‌خسراوه. هەر له دینه‌وه‌ره‌وه بگـره تا ئه‌هواز و
خوزستان و له‌ویوه تا کوو برووجێرد و ئه‌سه‌داباد و نه‌هاوه‌ند، سه‌رله‌به‌ریان به
دهشت و چیا و چۆله‌وه که‌وتوونه نیو قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی. جاریکی سالی ۴۰۵ی
ک/۱۰۱۴ی ز، هه‌لیکوتاوته سه‌ر قه‌لای کووسجهد و له‌وی حوسینی کورپی
مه‌نسووری که‌مارۆ داوه^۲. زستانیکی ئه‌وه‌نده سارد و تال و تووش بالی به‌ سه‌ر
ئه‌و شوینه کیشاوه، که هەر چه‌ندی سپاکه‌ی ویستوویه‌تی بگه‌رپه‌ته‌وه و ده‌ست له
که‌مارۆ هه‌لگرئ، به‌لام ده‌رفه‌تی ده‌ربازبوونی بۆ نه‌په‌خساوه. له‌م کاته‌دا تیره‌یه‌کی
«جووره‌قان»ی^۳ هێرشیان کردۆته سه‌ری و ئه‌ویش خۆی بۆ رانه‌گیراوه و
به‌ناچاری رایکردوه.^(۱۴)

۱- له راستی‌دا خه‌لیفه سالی ۳۸۸ی ک/۹۹۸ی ز، نازناوی، «ناصرالدین والدوله»ی پئی
به‌خشی. ز.س.

۲- به‌گوێره‌ی سه‌رچاوه عه‌ره‌بییه‌کان، له راستی‌دا حوسینی کورپی مه‌سعووده، نه‌ک کورپی
مه‌نسوور؛ که‌چی له کتیی «مجله‌ التواریخ والقصص»دا که سالی ۲۰ه‌ی ک/۱۱۲۶ی ز، به
زمانی فارسی نووسراوه، حوسین کورپی مه‌سعود، به‌ شیوه‌ی خۆشینی کورپی مه‌سعود
هاتوه؛ هه‌روه‌ها ده‌بی بزاین که میر به‌در له‌م شه‌ره هه‌لته‌هات به‌لکوو کوژرا. ز.س.

۳- جووزه‌قان گونډیکی سه‌ر به‌ ناوچه‌ی حولوانه و به‌ناوی کوردانی جووزه‌قانه‌وه کراوه.
جووزه‌قان دروسته، نه‌ک جووره‌قان. و.

هیلال کوری بهدر

هیلال هینده نیوانی له گه‌ل باوکی خو‌ش نه‌بووه.^(۱۵) سالی ۴۰۵ ی ک/۱۰۱۴ ی ز، جاریکی پیکه لپژاون و چه کداریان به گزیه کتردا کردون. سه‌ره‌نجام هیلال له شه‌ری «فه‌خرو لمولک» ی وه‌زیر له به‌غدا به دیل گیراوه و خراوته سیاچاله‌وه.^(۱۶) جه‌لالوده‌وله‌ی کوری به‌هائوده‌وله کوری عه‌زوده‌وله کوری پوکنوده‌وله که له و کاته‌دا حوکمرانی به‌غدا بوو، وه‌ختایه‌ک بیستی شه‌مسوده‌وله‌ی کوری فه‌خروده‌وله کوری پوکنوده‌وله حه‌سن کوری بوویه، میر و مه‌زنی هه‌مه‌دان چاوی بریوه‌ته ناوچه و مه‌لبه‌ندی به‌در، هیلالی له به‌ند ده‌رکیشا و له‌شکر و چه‌ک و چۆلی خسته به‌رده‌ستی و ناردی بۆ ناوچه‌ی به‌میرات به‌جیماوی باوکی. مانگی قوربانی سالی ۴۰۵ ی کۆچی شه‌ریکی قورس له نیوان هیلال و شه‌مسوده‌وله‌دا فه‌وما. هیلال له و هه‌رایه‌دا نه‌یتوانی خزی له ئاست ترووسکه‌ی شیریی شه‌مسوده‌وله رابگری و له ئاسۆی پۆژداگه‌رانی‌دا به‌ده‌ست دلیرانی خوینخۆره‌وه‌ی شه‌ر و تیکه‌له‌چوون به‌ره‌و شه‌وی چاره‌په‌شی گلۆر بۆوه.

تاھیر کوری هیلال

تاھیر^۱ هیشتا باوکی هه‌ر له زیندانی شاره‌زووردا بوو که له ترسی په‌نای برده به‌ر ئه‌و شاره.^(۱۷) دوا‌ی ماوه‌یه‌ک هه‌لیکوتایه سه‌ر قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی باپیری، به‌لام چی بۆ نه‌کرا و که‌وته‌ داوی که‌مه‌ندی شه‌مسوده‌وله. سالی ۴۰۶ ی ک/۱۰۱۵ ی ز، ئازاد کرا، به‌لام هه‌ر له و ساله‌دا بیه‌چنگ «ئسه‌بوششوک» به‌کوشت چوو.

۱- وشه‌دانی دینه‌خودا، ب ۶، ل ۹۰۱۴، زاھیر (ظاهر). و.

بهدر کورپی تاهیر کورپی هیلال^(۱۸)

سالی ۴۸۸ ی ک/۱۰۹۵ ی ز،^۱ به فرمانی برایم یه نال کراوته فه‌رمان‌په‌وای سهر به‌خوی قومش و دینه‌وهر.

ئه‌بولفه‌تخ محهمهد کورپی عه‌یار^(۱۹)

ئه‌بولفه‌تخ ماوه‌ی بیست سال له حولان حکومه‌تی کردووه و سالی ۴۰۱ ی ک/۱۰۱۰ ی ز، له دنیای نه‌مینه‌وه پروی کردۆته دنیای هه‌تاهه‌تایی. ئه‌وله بنه‌چه‌که‌یه‌کی دیکه‌ی کوردانه و ناچیتته‌وه سهر به‌ره‌بابی حسنه‌وییه‌کان،^(۲۰) به‌لام میژوونوسان به‌یه‌کیک له میرانی دینه‌وهر و شاره‌زووریان داناوه و قومش و شاره‌زوور ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی بوون^۲.

ئه‌بوششۆک کورپی محهمهد کورپی عه‌یار^(۲۱)

ئه‌بوششۆک به‌حیسامودده‌وله ناویانگی ژۆیشتووه. سالی ۴۲۱ ی ک/۱۰۳۰ ی ز، توانیویه‌تی ده‌ست به‌سهر هه‌ریمی «قوما» دا بگری. ئه‌وه‌نده‌ی ژیاوه له‌گه‌ل

۱- له ل ۱۶ ی ده‌قی بولیازدا نووسراوه: ۴۳۸ ی ک/۱۰۴۶ ی ز، ده‌بی ئه‌مه‌یان دروست بی، چونکه‌ وادیاره‌ برایم یه‌نال سالی ۴۵۰ کوژراوه. (بو زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی شهره‌فخانی بدلیسی، وهرگیرانی هه‌ژار، په‌راویزی ل ۵۵، سالی ۱۹۸۱، تاران.) و. له ده‌قه‌که‌ی محهمهد عه‌بباسی و وهرگیرانه‌که‌ی رۆژبه‌یانی‌دا، سالی ۴۲۸ ی ک به‌هه‌له‌ کراوه به‌ ۴۸۸ ی کوچی. ز.س.

۲- شهره‌فخان میرانی حسنه‌وی و عه‌یاری عه‌تنازی له دووی یه‌ک داناون، که‌چی له راستی‌دا دوو بنه‌ماله‌ی جیاوازن، ته‌نانه‌ت نه‌یار و دوژمنی یه‌کدی و له دوو هۆزی جیاوازیش بوون. بنه‌ماله‌ی حسنه‌وی له هۆزی به‌رزه‌کانه و عه‌تنازیش له هۆزی شاره‌نجان (شاره‌نگان) ؛ هه‌روه‌ها له هه‌موو سه‌رچاوه عه‌ره‌بییه‌کان‌دا، عه‌نان یان عه‌ییار به‌عه‌نناز هاتوون.

له وهرگیرانه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی رۆژبه‌یانی‌دا مردنی ئه‌بولفه‌تخ سالی ۴۲۱ ی ک-کوچی، که‌ بی‌گومان هه‌له‌یه و راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ لێزه‌دا تۆمار کراوه. ز.س.

براکانی هر شهر و کیشهی بووه. سهره نجام سالی ۴۳۷ ی ک/ ۱۰۴۵ ی ز، مردووه^۱.

موهه لهل (۲۲)

ئه م برایهی ئه بوششوک نازناوی «ئه بووماجید» ی خرابوویه سهر شانی. سالی ۴۴۲ ی ک/ ۱۰۵۰ ی ز، چۆته خزمهت توغرؤل بهگی سه لجویوقی و زۆر چاکی لی پاپاوه ته وه و تکای لی کردووه ههتا «سورخاب» ی برای له زیندان ئازاد بکا. سولتان به جوانی ولامی داوه ته وه و خاتری گرتووه و بهری داوه.

سورخاب کوری محهممهده (۲۳)

سورخاب پاش دهباز بوونی له بهندی توغرؤل بهگ به ره و حکومهتی ماهه کی بزوتوه و له وی دریژه ی داوه به ژیانی. به سه ره له م پووداوه، سالی ۴۳۷ ی ک/ ۱۰۴۷ ی ز، خزمه کانی لی که وتوونه پیلانگپران و گرتوویانه و بردوویانه و داویانه ته دهست برایم یه نال و ئه ویش کویری کردووه و چرای چوانی کووژاندۆته وه.

«سه عدی» ی کوری ئه بوششوک (۲۴)

سه عدی، سورخابی مامی گرتی و له قه لای خۆی دا بهندی کرد. ئه بولعه سکه ری ک- وپی سورخاب، مساویه ک پاش کویرکرانی باوکی، له زیندان ئازادی کرد. سالی

۱- مه لاجه میل رۆژبه یانی قومای به قومس لیکداوه ته وه و من دلنیام له وهی که قوما هه له ی نووسینه وهیه و راستییبه که ی داقووق یان داقوقایه، چونکه وهک ده زانین میر ئه بوششوک محهممه دی کوری عهنناز، جگه له شاره زوور توانی داقوقیش بگری. ز.س.

۱۹۴۴ ی ک/۱۰۵۲ ی ز، توغرۆل بهگ لهشکرێکی قورس و گرانی خسته ژێر ڕکێفی و ئه‌ویش ڕووی کرده عێراقی عه‌ره‌ب و موهله‌له‌لی مامی خۆی ده‌رده‌ست کرد.

سورخاب کورپی به‌در کورپی موهله‌له‌ل^(۲۵)

سورخاب نازناوی «ئه‌بولفه‌ وارس» ه و ناسراوه به کورپی ئه‌بوششۆک و ماوه‌یه‌ک حوکمداری هه‌ریمی شاره‌زوور و قوما بووه. سالی ۱۹۹۵ ی ک/۱۱۰۱ ی ز، توانیویه‌تی ده‌ست به سه‌ر قه‌لای «جه‌قنده‌کان» دا^(۲۶) بگرێته‌وه که ماوه‌یه‌ک پێشتر له چنگیان ده‌ره‌ینابوون. ۱ پیاویکی یه‌کجار دارا و ده‌سزێشتوووه بووه و مانگی شه‌شه‌کانی سالی ۱۹۵۰ ی ک/۱۱۰۶ ی ز، مردوووه.

ئه‌بولمه‌نسوور

دوای سورخابی باوکی بۆته حوکمران و ئه‌م خانه‌دانه بۆ ماوه‌ی ۱۳۰ سال میر و ده‌سه‌لاتدار بوون. ^(۲۷) بنکه‌ی ژین

www.zheen.org

۱- خوفتیزگان؛ ئه‌م قه‌لایه که وتۆته رۆژه‌لانی گوندی گۆپته‌په له ناوچه‌ی ئاغجه‌له‌ر. ع.ی. به‌پێسی سه‌ره‌چاوه‌کانی سه‌رده‌می عه‌بیاسی جه‌قنده‌کان هه‌له‌یه و راسه‌ستییه‌که‌ی «خه‌فتیده‌کان» ه، که قه‌لایه‌ک بووه له سه‌ر زێی بچووک له ده‌شتی کۆیه. ز.س.

به شی سیهه م

باسی میرانی فەزله و ییه که به لورپی گه وره به ناوبانگن^۱

له کتیبی «زوبده توتته واریخ» دا نووسراوه بۆیه به وانه ده لاین لور، چونکه له ناوچهی «مانرپود» گوندیک ههیه به ناوی «کوردا». له دهورانیشتی ئه و دینه ده ربه ندیک ههیه که به لورپی پئی ده لاین کول و له ویش شوینیک ههیه که پئی ده لاین لور. جا چونکه بنه چه که ی لوران له و یوه پهیدا بوون به م ناوه ناویدر کراون. هه ر له م باره وه چه ند نه قل و نه زیله یه کی دیکه ش ده گێر نه وه، به لام چونکه وه به ر دلی منی کلۆل نه که وتن و به لاوازم هاتنه به رچاوی نه منووسینه وه.

خاکی لورستان دوو به شه: لورپی گه وره و لورپی بچووک. گۆیا ده ورو به ری سه سالسی ۳۰۰ی ک/ ۹۱۲ی ز، دوو برپا پیکه وه بوونه حوکمداری لورستان. ئه وه ی به سه ر ناوچه ی لورپی گه وره راگه یشتوو ه ناوی به در و حوکمرانه که ی لورپی بچووک ناوی مه نسوور بووه.

به در ماوه یه کی درێژ له سه ر ته ختی میرایه تی پالی داوه ته وه و پاش نه مانی، نه سیره ددین محهمه د کوپی هیلال کوپی به در،^(۲۸) که کوپه زای بووه جپی گرتۆته وه.

۱- شه ره فخان له سه ره تای ئه م بابه ته وه که تایبه ته به لورستان تا ده گاته سه ر باسی ژیا ننامه ی ئه تابه ک روکنه ددین یوسف شا، به ده سکار ییه کی زۆر که مه وه له «حه مدوللا مسته وفی» ی وه رگرتوو ه؛ بر: (تاریخ گزیده، ص ۵۳۷-۵۴۸). ئه م کاره ی شه ره فخان ه یچ خه وشیک ی تیدا نییه و دیاره ده یه کی زۆر ئاسایی یه و وا باو بووه له نیو میژوونووسان دا که زۆر به یان ئه م کاره یان کردوو ه، به تایبه ت ئه گه ر له و راستییه ئاگادار بین که سه رچاوه عه ره بی و فارس ییه کانی دی، زانیارییه کی وه هایان تیدا نییه سه باره ت به لور و لورستان. با ئه وه ش بلیین که زانیارییه کانی خودی حه مدوللا مسته وفی بی که م و کووپی نیسن و که لاین و هه له ی گه وره یان تیدایه و له گه ل ره وتی رووداوه کان یه ک ناگر نه وه. ز.س.

نه‌سیره‌ددین محهمه‌د، «حه‌مه‌خورشید»ی کردۆته وه‌زیری خۆی. سالی ۵۰۰ه‌ی ک ۱۱۰۶ی ز، چوارسه‌د ماله^۱ کوردیکی چپای «سماق»ی شام، که له‌گه‌ل مه‌زنی خۆیان تووشی شه‌ر و کیشه‌ هاتوون، خیل و باریان تیکه‌وه‌پنچاوه‌ و به‌ره‌و لو‌رستان هاتوون. پاش ئه‌وه‌ی گه‌یشتوونه‌ وئ، سه‌ریان وه‌به‌ر به‌ره‌بابی حه‌مه‌خورشید هیناوه‌ و دامه‌زراون.^(۲۹)

پۆژیک له‌ پۆژان یه‌کیک له‌ نه‌وه‌ و نه‌تیزه‌کانی حه‌مه‌خورشید که ئه‌ویش هر وه‌زیر ده‌بئ، ئه‌و کوردانه‌ بانگه‌یشتن ده‌کا و خوانیکی جوان ده‌پازینتته‌وه‌. له‌ چیشته‌دانانی میوانان‌دا، ئه‌بولحه‌سه‌نی فه‌زله‌وی، سه‌رۆکی ئه‌و کوردانه‌ سه‌ره‌گایه‌کی وه‌به‌ر ده‌که‌وئ. پوو ده‌کاته‌ خزمه‌کانی و ده‌لئ چاکی هیناوه‌ و ئیمه‌ ده‌بینه‌ مه‌زنی ئه‌م هۆزه‌.

ئه‌بولحه‌سه‌ن کورپیکی هه‌بوو به‌ناوی عه‌لی. پۆژیکی ده‌چپته‌ راوی و سه‌گیکیش له‌گه‌ل خۆی ده‌با. له‌ پنگایه‌ تووشی چه‌ند که‌سینک ده‌بئ، له‌گه‌لی ده‌که‌نه‌ ده‌مه‌قاله‌ و هینده‌ی به‌ شه‌پ و پیلایه‌ و مست و ک...وته‌کان لئ ده‌دن، که له‌ هۆش خۆی ده‌چی و هه‌ست و خوستی لئ ده‌بئ. زه‌بره‌شینه‌کان پینان وا ده‌بئ نه‌ماوه‌، بۆیه‌ لینگی ده‌گرن و رایده‌کیشن و ده‌یخه‌نه‌ ئه‌شکه‌وتیکه‌وه‌. سه‌گه‌ی عه‌لی ده‌که‌ویتته‌ شوین ئه‌وه‌ خه‌نیمانه‌ و لسه‌ دوویان ناییته‌وه‌. دوای ئه‌وه‌ی شه‌و دادئ و هه‌موو لایه‌ک خه‌ویان لئ ده‌که‌وئ، ده‌چپته‌ زگ سه‌رگه‌وره‌یان و قه‌پ به‌ باتووی‌دا ده‌کا و هینده‌ی داده‌کرۆژی هه‌تا دلی ده‌تۆقی و پاشان به‌ره‌و مال ده‌بیتته‌وه‌. وه‌ختایه‌ک ده‌گاته‌وه‌ و نۆکه‌رانی عه‌لی ده‌بینن ده‌م‌وله‌وسی خویتاوییه‌، ده‌زانن

۱- ئه‌وه‌ی راستی بس و هک له‌ ده‌سنووسه‌کانی دیسه‌کی شه‌ره‌فنامه‌ و له‌ لاپه‌ره‌ ۲۹ه‌ی تاریخی گوزیده‌دا هاتووه‌، سه‌د بنه‌ماله‌یه‌ نه‌ک چوارسه‌د. ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رسورمانه‌ ئه‌وه‌ سه‌د ماله‌ کورده‌، له‌ لایه‌ن «موعینه‌ددین نه‌ته‌نزی»یه‌وه‌ کراوه‌ به‌ سه‌د بنه‌ماله‌ی عه‌ره‌ب؛ بر: (منتخب التواریخ معینی، ص ۲۸). ز.س.

شتیک قه و ماوه. خیرایه کی سه که وه پیش خویان ددهن و به دواى دا دهرۆن هه تا ده گاته زارکی ئه شکه وته که. کاتیک خورد دهبه وه دهینن ئه وه عه لی به برینداری که وتوو و شپ-رپ-وه. خیرایه کی هه لیده گرن و به ره و مالى دهبه نه وه و شان له تیمار کردنی خۆش ده که ن، هه تا چاک ده بیته وه.

پاش مردنی عه لی،^(۳۰) «محه ممه د» ی کوپى^(۳۱) ده چپته ژیر رکیفی «سولغورییه کان» ی هوکمرانی هه ریمی فارس، که هیشتا خویان به پادشا دانه نابوو. چونکه محه ممه د که سیکى زۆر ئازا بوو، هینده ی پینه چوو که ولى مه زنايه تیبی خرایه سه ر شانی. دواى مردنی محه ممه د، ئه بو و تاهیری به چه رگ و مه ردازای کوپى بوو به ها و رکیف و جی متمانەى ئه تابه ک سونقور. له و دمه دا ئه تابه ک له گه ل میرانی شه بانکاره (شوانکاره) که تبه ویه دژایه تی و که له وه کیشی، بۆیه ئه بو و تاهیری به له شکرکی گه وره و گرانه وه نارده یاریده یان^۱ و ئه ویش به زاندنی و به کامپه وایی گه راپه وه فارس. ئه تابه ک سونقور ده سخۆشی لى کرد و گوتی ته له ب که مالى دنیايه. ئه بو و تاهیر داواى ئه سپیکى چاکى خۆى لى کرد و له رپوه باربووی کرا. دیسان گوتی ده ی بخوازه. ئه بو و تاهیر ده سته له سه ر درۆشمی خانه دانی میری دانا؛ میر دلئى نه شکاند. بۆ سه ری سى جاره ی ئه تابه ک گوتوویه تی دیسانیش بخوازه. ئه بو و تاهیر گوتوویه جا ئه گه ر وایه ئیزن بفرموو هه تا به ره و لوپستان ببزووم و ئه و هه ریمه بگرم و بیخه مه نیو قه له مپه وى ده سه لاتی میر. میر ئه م داوايه شى لى قبول کرد و له شکرکی تیر و ته یاری خسته ژیر رکیفی و ناردی بۆ لوپستان ئه سپی لینگ داوه.^(۳۲)

۱- زینرۆف له لاپه ره ۲۵دا نیشانه ی پرسیارى بۆ ئه م رسته یه داناوه و به هه له ی زانیوه. ل ۱۸ ده قى بودلیان ده لئى ناردوویه ته شه ریان. ئه مه یان دروسته. و.

ئەبووتاهیر کورپی محەممەد کورپی علی کورپی ئەبولحەسەنی فەزلەوی

ئەبووتاهیری پشت‌ئەستور بە یاریدەیی ئەتابەک سونقور، خۆی گەیانە خاکی لورستان و جارجارە بە زەبروزەنگ و نیوہ‌نیوہ بە قسەیی خۆش و نەرم‌وینیان دەستی بە سەر ھەریمەکەدا گرت. وەختایەک بارودۆخەکەیی ئاوا ھاتۆتە بەرچاوی، ھەوای سەر بەستی کە وتۆتە میشکی و فەرمانی داوہ تا لەوہی بەولاوہ خەلک پێی بلێن ئەتابەک. کورپەکانیشی ھەر لەسەر ئەو پێوشوینەیی باوکیان پۆیشتوون و ئەم دابەیان داھیناوە و ئاوا بوونە زەرەئەتابەک.

وہکوو دیارە ئەتابەکی رەسەن کۆمەلێک لەو میرانەیی سنورنشین بوون کە پادشاکانی سەلجوقی^(۲۳) مندالەکانی خۆیان پێ دەسپاردن ھەتا ئاگیان لێیان بچ و پەرورەدیان بکەن. شازادەیی کال و مندالیش دەبوو پێیان بلێن ئەتابەک، واتە «باوکەبەگ»^۱.

بە کورتی دەبێ بلێم ئەبووتاهیر پاش ئەوہی لورستانی خستۆتە ژێر دەسەلاتی، سالی ۵۵۰ ھ/ک ۱۱۵۵ ی ز،^۲ لە ئەتابەک سونقوری سەسایە پەرورەرینی ھەلگەراوہتەوہ و ماوہیەک لەسەر بار و ھەوای سەر بەستی جەلوی حکومەتی بە دەستەوہ گرتووە و سەرەنجام بەرەو دنیای پاشین گەراوہتەوہ و پینچ کورپی وەکوو یادگار لە پاش بەجیماوە کە بریتی بوون لە: ھەزارئەسەف (ھەزارئەسەپ)، بە ھەمەن، عیما دەدین پالەوان، نەسرەتو دەوہ لە ئیلواکوش و قزل ئەتابەک.

۱- ئەتابییک، ئەتابیگ، ئەتابەگ. پەلەیی بەگ ھاتۆتە نیو کوردانیش. وشەکە تورکییە «بەگزاہ» و «دەرەبەگ» یشی لیکەوتۆتەوہ. و.

۲- خودی زێرنۆف ھەلە نووسینەوہکانی راست کردۆتەوہ، دەنا نووسراوہ ۵۰۵. لە دەقی کتیبخانەیی پارلمانی ئێرانیش دا ھەر نووسراوہ ۵۰۵ ھ/ک، بەلام دیارە ھەلەچنینەوہکەیی زێرنۆف دروستە. و.

هه زار ئه سب

له سه ر دوائه سپارده ی باوکی و قوئل له سه رکیشانی تیڭرایی براکانی و پیاوماقوولان، بوو به میری سه ربه خوئی لوپستان. له سه رده می ده سه لاتی ئه ودا، هه رییم و مه لبه ندی لوران وایان گه شه کرد که باغی به هه شت خوژگهی بو خواستن. جا هه ر بوئه تیره و توره مه یه کی زور^(۲۴) له چیا ی سماقی شامه وه به ره و لوپستان هاتن و چوونه ژیر سیبه ری ده سه لاتی. بو نمونه تیره ی عه قیلی له توخمه ی عه قیلی کوپی ئه بوتالب و کۆمه لئیکی هاشمی له وه چه ی هاشمی کوپی عه بد و لمه ناف روویان تیگرد. چه ندین هۆز و تیره و به ره ی دیکه ش هاتن کسه به سیریتی بوون له: ۱- ئه سه ته رکی ۲- مه ماکوئه (مامه کوپی؟) ۳- به ختیاری ۴- جوانه کی ۵- بیدانیان ۶- زامیدیان ۷- عه لانی ۸- لوتوه ند ۹- بوتوه ند ۱۰- بازه کسه ی ۱۱- شنه وه ند ۱۲- راکی ۱۳- خاکی ۱۴- هه ا پرونی ۱۵- ئه شه کسه ی^۴ ۱۶- کوه وئسه ی ۱۷- لیراوی ۱۸- مووی^۵ ۱۹- به حسه وه ی^۶ ۲۰- که مانکه شی ۲۱- موماسه تی^۷ ۲۲- ئومله کی^۸ ۲۳- ته وایی^۹ ۲۴- که داوی^{۱۰} ۲۵- مه دیحه ۲۶- ئاکورد ۲۷- کوولارد.

www.zheep.org

-
- ۱- بودلیان ل ۱۹: (زاهیدیان). و.
 - ۲- بودلیان ل ۱۹: (عه لایی). و.
 - ۳- بودلیان ل ۱۹ و پارلمان ل ۱۷: (کووتوه ند). و.
 - ۴- دهقی پارلمان ل ۱۷: (شه ککی). و.
 - ۵- بودلیان ل ۲۰: (مووینی). و.
 - ۶- بودلیان ل ۲۰: (ته حسه وه ی). و.
 - ۷- دهقی پارلمان ل ۱۷: (موماسه نی) (مه مه سه نی؟). و.
 - ۸- عه بیاسی ل ۴۷: ئومه کی. و.
 - ۹- بودلیان ل ۲۰: (ته وایی)، پارلمان ل ۱۷: (ته وایی). و.
 - ۱۰- شه ره فنا مه ی وه رکیزاوی هه ژار ل ۶۷: (گراوی). و.

هروه‌ها گه لیک تیره و توره‌مه‌ی دیکه‌ش که ئیمه به بنه‌چه‌که‌یان نازانین هاتن و دایانه پال هه‌زارئه‌سپ و براکانی و هیژ و شان و شکویان ئاوا پهره‌ی ته‌ستاند. وای لی‌هات که له‌شکری لوپستان توانی ده‌ست به‌سه‌ر «شوو‌لستان» یش‌دا بگری و ده‌سه‌لاتی هه‌زارئه‌سپ به‌ره و چله‌پزی‌هی خوی تی‌هه‌لچی. ئەم میره‌ پرووی کرده هه‌ر جینی‌هک و زانی بۆ ئاوه‌دانی و کشت‌وکال ده‌شی و ده‌نالی، گوندی لی بنیات نا و خه‌لکی لی نیشته‌جی کرد و نه‌یه‌نیشته‌هیچ شوینیکی لوپستان و شوو‌لستان به‌چۆله‌واری بمیتی و جووتیر تۆوی لی نه‌چیتی. ده‌رگای داده‌وانی و خیز و چاکه‌ی به‌پرووی خه‌لک و هه‌شامه‌تی به‌ر فه‌رمانی‌دا کردۆته‌وه و خه‌لیفه‌ی به‌غدا خه‌لات و نامه‌ی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی بۆ ناردوه‌وه. (۳۵) پاش تی‌هه‌پینی رۆژگاریک فریشه‌ی پیمردن گه‌یشته‌سه‌ری و پرووی کردۆته‌دنیای هه‌تا‌ه‌تایی.

بنکه‌ی ژین

ئه‌تابه‌ک تۆکله‌ کۆری هه‌زارئه‌سپ

ئه‌تابه‌ک تۆکله له‌ دایکه‌وه ده‌چۆوه سه‌ر په‌سه‌نی سولغوری و پاش مه‌رگی باوکی له‌سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌وايه‌تی پالی دایه‌وه. کاتی‌ک هه‌والی مردنی هه‌زارئه‌سپ گه‌یشه‌ فارس، ئه‌تابه‌ک «سه‌عد»ی سولغوری له‌به‌روه‌ی ده‌یزانی ئه‌و پیاوه که‌وتۆته کیشه له‌گه‌ل باوکی، سنج جاری له‌شکر نارده‌ لوپستان و له‌ ته‌واوی ئه‌و په‌لاماران‌ه‌دا تۆکله سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سته‌وه هات. (۳۶)

سالی ۶۵۵ی ک / ۱۲۵۷ی ز، وه‌ختایه‌ک هۆلاکۆخان^۱ ئه‌سپی هه‌لمه‌تی به‌ره‌و به‌غدا تاو دا، تۆکله خۆی گه‌یانه‌ خزمه‌تی و سه‌ری وه‌به‌ره‌ینا و ئه‌ویش خسته‌یه

۱- هۆلاکۆخان (۶۱۴-۶۶۳ی ک / ۱۲۱۷-۱۲۶۴ی ز)، یه‌که‌مین ئیلخانی مه‌غۆله له‌ ئیران (۶۵۳-۶۶۳ی ک / ۱۲۵۵-۱۲۶۴ی ز)، کۆری توولی‌خان و نه‌وه‌ی چه‌نگیزخان سوو. بـ: فه‌ره‌نگی ئه‌علامی سوخه‌ن، ب ۳، ل ۲۳۹۳-۲۳۹۴. و.

پال له شكري ده هه زار كه سه ی كیتمۆقا نۆیین. پاش گیرانی به غدا هۆلاکۆخان بیستییه وه كه تۆكله كوژرانی خه لیفه ی به غدا و شكستی مسولمانانی پئ ناخۆش بووه و داخ و په ژاره ی خۆی ده ربړیوه.^(۳۷) هۆلاکۆئه و قسانه ی له دلّی گران هاتن و لیبرا بیکوژی، به لام پیش ئه وه ی دهستی لئ بیزیوی پپی زانی، بۆیه له ریوه سه ری رکیزی وهرسوواند و بی ئیزن خواستن به ره و لوپستان ئاژاوتی و فری.

هۆلاکۆخان کیتمۆقا نۆیین و چه ند سه رکرده یه کی دیکه ی به مه بهستی گرتی تۆکله به ره و لوپستان گال دا. وا ریککه وت ئه م سپایه له مه ودا ی ریگادا تـ. ووشـی «ئه لب ئه رغوون» ی^(۳۸) برای تۆکله هات که به ره و هۆردوو ده بزووت و گرتیان. سیلاوی له شكري [مه غۆل] گه یشته هه ریمی لوپستان و تۆکله خۆی له بهر نه گرتن و په نای برده بهر قه لای مانخوست (؟).^۱ سه رکرده کانی سپای هۆلاکۆخان جاریک به هه ره شه و چاوسوورکردنه وه و هه لیک به نه رمی و نیانی و دلدا نه وه پیوه ی خه ریک بوون، به لام هیچیان هیچی لئ شین نه بوو. سه ره نجام هۆلاکۆخان ئه نگوستیله ی خۆی به مانای لیووردن بۆ نارد. تۆکله باوه ری پیکرد و ده روازه ی گاله دراوی قه لای خسته سه ره پشت و هاته ده ر. سه رکرده کانی سپای [مه غۆل] له ته ورئز بردیانه خزمهت هۆلاکۆخان. ئه ویش پاش هه لپچان و لیپرسینه وه و روون کردنه وه ی تاوانی، کوشتی. پیاوه کانی به نه هیتی ته رمه که یان برده وه لوپستان و له گوندی «دزوه»^۲ ناشتیان.

۱- زبیرنۆف ئه م نیشانه ی پرسیاره ی داناوه. مامۆستا جه میل رۆژبه یانی و مامۆستا هه ژار لایان وایه ده بی «جان به خشست» بی. بر: شه ره فنا مه ی وهرگیزاوی هه ژار، ل ۷۱. و.
 ۲- له لایه ره ۱۸ ده قی کتیبخانه ی پارلمان دا نووسراوه: «دوزه» یانی «دزه». ل ۲۱ بولیان: «دروه». له ل ۵۰ ه ی شه ره فنا مه ی عه بیاسی دا نووسراوه: «زه رده» (؟). و.

ئەتابەك شەمسەددین ئەلب ئەرغوون^(۳۹)

پاش ئەوہی کہ تۆکلەہی برای شانازی شەہید بوونی پێ برا، ھۆلاکوخان حکوومەتی لوپستانی پێ بەخشی. ماوہی پازدە سالان بە پیاوچاکی و دادەوانی ئەو ھەریمەہی بەپێوہ برد و گەشە و پەرہی دا بە ئاوەدانی. سەرەنجام بە مردنی خۆی مرد و ئالای دەسەلاتی بردە دنیای دیکە و لەم دنیایە دوو کورپی لە پاش بەجیما، کہ بریتی بوون لە یووسفشا و عیمادەددین پالەوان.

ئەتابەك یووسفشا کورپی ئەلب ئەرغوون

دوای مردنی باوکی، ئەتابەك یووسفشا بە فەرمانی «ئەبەقاخان» ی^۱ کورپی ھۆلاکوخان بوو بە حوکمرانی لوپستان. چونکہ ھەمیشە بە خۆی و دووسەت سوارەوہ لە رکیزی ئەبەقاخاندا بوو، پیاوانی باوەرپیکراو و دەمرستی، کاروباری قەلەمرەوی دەسەلاتیان بەپێوہ دەبرد.

ئەتابەك یووسفشا لە زۆر شەر و سەفەرەدا خزمەتی گەلیک شایانی بە ئەبەقاخان^(۴۰) کرد؛ ھەر بۆیە وەبەر دلی فەرمانرەوا کەوت و بە سیلەنیگای میرانە خویندراہوہ و ناوچەہی خووزستان و کۆھگیلۆیە و شاری فیروزان و «جوربادەقان» یشی خرایە سەر قەلەمرەوی دەسەلاتی. دوای نەمانی ئەبەقاخان، ئەتابەك بوو بە ھاوڕکیزی ئەحمەدخان. پاش شەہید بوونی ئەحمەدخان، ئەرغوون خانیش بە چاوی پێزەوہ لە یووسفشای دەروانی^(۴۱) جاریکی ناردی بۆ ئیسفەھان ھەتا خواجە شەمسەددین محەممەدی ساحیب‌دیوانی بۆ بیستی و لە نیو

۱- ئەباقاخان، ئەبەقانان، ئەباقانان. کورپی ھۆلاکوخان. پاش نەمانی باوکی لە سالی ۶۶۳ی ک/ ۱۲۶۴-می زاینسیدا، لە مەرغە سوو بە پادشا. ماوہی ۱۷ سال و چەند ماسانگی حکوومەت کرد و لە ھەمەدان دەرمانداو کرا و مرد. (وشەدانی دێخودا، ب ۱، ل ۲۸۴). و.

هۆردووی دایبه زینتی. خواجه خۆی به ره و له شکری میری دههات و له پێیه تیکهه له نگوتن و پیکه وه هاتنه نیو هۆردوو.^(۴۲) ئەرغوون خان بهرگی شههید بوونی به بالای خواجه بری. زانایه ک ئاواى شین بۆ خواجه شه مسه ددین گێراوه و شیعرى بۆ داناوه:

له گه ل ئاوا بوونی شه مس، سه ر ئاسۆ خویتی لئ باری
مانگ هات و روومه تی رنی، ناهید پساته لی تارى
شه و گار بهرگی ره شی پۆشی، كه وته داوی كش و ماتى
به یان بهرۆكى دادپی و هه ناسه ی سه رد بوو به كاری

ئه تابه ك یووسف شا له دوا پۆژه كسانى ژيانى دا ئیزنى له ئەرغوون خان وهرگرت و گه رایه وه لورستان. له وێوه رووی كرده كۆهگیلویه و له مه وداى پێیه دا خه و نیكى ناخۆشى دیت و سه رى ركیفی وه رسو و پرا ند و به ره و مال بۆوه، به لام مه رگ مه وداى نه دا و هه ر ئه و كاته كه سالى ۶۸۴ ی ك/ ۱۲۸۵ ی زاینی بوو، ده ستی له دنیا به ردا و «ئه فراسیاب» و «ئه حمه د» ی له پاش به جیمان.

ئه تابه ك ئه فراسیاب كورپی یووسف شا

به پێی فه رمانى ئەرغوون خان بوو به جیگره وه ی باوکی و گه رایه وه لورستان و ئه حمه دی براشی له ركیفی ئەرغوون خان دا به جییه شت. ده ستی كرد به كاری ناله بار و به زوالم و خیره سه ری تیکه وت و كه وته وێزه ی ریش سپی و كه یخودا و كار به ده ستان و خزمانی^(۴۳) خۆی و په لپی پێ گرتن و هه لیبیچان و تینان پۆهات و تالانى كردن. سه ره نجام ته واویانی دانه بهر له په شیرى زۆره ملی و حه یاتی لئ

برین. کۆمه لیک له کهس و کار و نیزیکانی له ترسانی په نایان برده ئیسفه هان و له وئ بنه یان داکوتا.

ئه تابه ک ئه فراسیاب، قزلی ئامۆزای نارده ئیسفه هان و رایئه سپارد هه کهسی له و پراکردووانه ی وه بهر دهستی هات بیگری و گلی بداته وه. له و جهنگه یه دا هه والی مه رگ و نه مانی ئه رغوون خان بلاو بۆوه و قزل له گه ل سولغورشا پاپه پری و «بایدوو» ی دارۆغه ی شاری ئیسفه هانی کوشت و خو تپه ی به ناوی ئه فراسیابه وه لیدا. ئه تابه ک ئه فراسیاب خۆی به پادشای سه ره بخۆ دانا و تا قمیک له خزمان و یارانی نیزیکی خۆی به ربژار کردن بۆ ناوچه و مه لبه نده کانی عیراق. پاشان لیبرا بر و و پایته ختی مه غۆلان^(۴۴) له چنگیان ده ربیتن؛ هه ر بۆیه «جه لاله ددین» ی کوپی ئه تابه ک تۆکله ی به له شکرکی قورس و گرانه وه کرده پیشه نگی په لاماری و ناردی بۆ ده ره بندی که ره پروود. لوپ له وئ تووشی سه دان چه کداری مه غۆل بوون و له گه لیان تیکه ه لچوون و شکستیان به سه ر شانی دا هیتان و پراویان نان. پاشان گه رانه وه سه ر بارگه و بنه و جئ سه سانه وه یان و ملیان نا له که یف و رابواردن و داوین پیسی. مه غۆل که ئا وایان زانی غیره تیان بزووت و به پرتا و گه رانه وه و به سه ر له شکرکی لوپانیان دا دا و سه گ به چه وشه یان پیکردن و ده ماریان ده ره تیان. وه ک ده گیژنه وه له و شه ره دا ژنیکی مه غۆل به تاقی ته نئ ده پیای لوری به دهستی چوو بوو. کاتیک ئه م هه واله گه یشته وه نیو له شکر و که یخاتوو پاپه رینی ئه فراسیابی بۆ بوون بۆوه، له پۆوه له شکرکی ده هه زار که سه ی سواره ی مه غۆل و میرانی لوری بچووکی نارده سه ر ئه فراسیاب و «تولدا ی یه لدا جی» ی کرده سه ر کرده ی ئه م په لاماره. تولدا ی پاش شه ر و لیكدانیک ئه فراسیابی به دیل گرت و بردی بۆ

لای که یخاتوو خان.^۱ ئورووک خاتوون و پاشاخاتوونی کرمانی^(۴۵) بۆی که وتنه تکا پارانه وه و ئه ویش قه له می به خشینی به سهر تاوانه کانی دا کیشا و سهرله نوئی لوپرستانی خسته وه ژیر دهسه لاتی.

ئه فراسیاب، ئه حمه دی برای له رکیف که یخاتوو خان دا به جیهیشت و ئه سپی به ره و لوپرستان تاو دا. ههر که گه یشته وه له هیچی نه بوو، کوره مامیکی خۆی و کۆمه لیک سهرکرده و پیاوماقوولی لوپری قه لت و بر کردن.

کاتیگ غازان خان^۲ بوو به فرمانره وای جیهان، ئه فراسیاب خۆی گه یانده رایه خرامووسانی و پادشاش بالی به ختی دا و هه مان دهستور کردیه وه حوکمرانی لوپرستان. سالی ۶۹۵ ی ک/ ۱۲۹۵ ی ز، ئه وده مه ی که غازان خان به ره و به غدا ده بزوت، ئه تابه ک ئه فراسیاب له نیزیگ هه مه دان جاریکی دیکه ش به خزمه تی گه یشت و به چاوی ریژی میرانه به سهرکرایه وه و به ره و قه له مره وی دهسه لاتی گه رایه وه. له مه ودا ی ریشه دا میر هورقوداق که له فارسه وه ده هاته وه و ده چۆوه بۆ لای غازان خان، توشی هات و به نیوه زۆر و نیوه خواهیشت گێرایه وه. پاش ئه وه ی گه یشته وه لای خان، سهرله به ری کار و کرده وه ی دزیو و ناله باری ئه فراسیابی له قاو دا و هینده شی بۆ تیچاند تا به کوشتی دا.

۱- که یخاتوو یان گه یخاتوو، یه کیکه له ئیلخانانی مه غۆلی ئیران. سالی ۶۹۰ تا ۶۹۴ ی ک/ ۱۲۹۱-۱۲۹۴ ی ز، حکومه تی کردووه و به دهست یه کیگ له نه وه کانی چه نگیزخان به ناوی «بایدوو» کوژراوه. و.

۲- غازان کوری ئه رغوون کوری ئه به قا کوری هۆلاکۆ کوری توولی (توولووی) کوری چه نگیز، به چه و ته م پادشای مه غۆلانی ئیلخانیی ئیران داده ندری پاش هۆلاکۆخان. غازان خان (۶۷۰-۷۰۳ ی ک/ ۱۲۷۱-۱۳۰۳ ی ز)، سالی ۶۹۴ هه تا ۷۰۳ ی کۆچی بۆ ته فرمانره وای ئیران و برۆای به دینی ئیسلام هیناوه. له ته مه نی ۳۳ سالی دا له شاری ته وریزی ئازهر بایجانی ئیران کۆچی دوا یی کردووه و له شه نبی غازان نیژراوه. بر: دیخودا، ب ۱۱، ل ۱۶۵۲۲-۱۶۵۲۹؛ ههروه ها بر: فه رهنگی ئه علامی سوخن، ب ۲، ل ۱۳۰۵. و.

ٹہ تابہک نہ سرہ نہ ددین ٹہ حمہد کوری یوسف شا کوری ٹہ لب ٹہ رغوون

نہ سرہ نہ ددین پاش ک۔۔ وژرانی براکہی، بہ پئی فہرمانی غازان خان پووی کردہ لورستان و لہ سہر تہ ختی حوکمداری پالی دایہ وہ۔ دستہ کرد بہ کاری چاک و بوو بہ پہ چاوکہری دادپہرہری و خاشہی کہ لہ زہری و زولم و زوری کیشا و خہ لکی گہ شانده وہ۔ ٹہ و ہندہی بڑی دہکرا لہ پئیازی پاکی دینی خوی لای نہ دہدا و بہ پڑیوہی دہبرد۔ ماوہی ۳۸ سال لہ ولاتی بہ میراتگہ پراوی، لہ وپہری کامہ پانی دا ژیانی تیپہر کرد و سالی ۷۳۳ی ک/۱۳۳۲ی ز، بہ مردنی خوی مرد و یوسف شای پہسہ ن زادہی کوری جی گرتہ وہ۔

ٹہ تابہک پوکنہ ددین یوسف شا کوری ٹہ حمہد

یوسف شا بڑ ماوہی شہس سال لہ لورستان جلہوی حکومہتی بہ دہستہ وہ گرت و کہوتہ پئی و شوینی دادہوانی و لہ گہل جہ ماوہری بہر فہرمانی بہ وپہری جوانی جو ولایہ وہ۔ پڑی شہ شہمی مانگی جہ مادی یہ کہمی سالی ۷۴۰ی ک/۱۳۳۹ی ز، کڑچی دواپی کرد و لہ «مہ درہسہی پوکناباد» ناشتیان.^۱

موزہ فہرہ ددین ٹہ فراسیاب ٹہ حمہد کوری یوسف شا

ٹہ م میرزادہیہ دواپی مردنی باوکی لہ لورستان تاجی میرایہ تپی نایہ سہری و لہ پڑگاری ٹہ ودا مانگیلہی سہر نووچکہی داری ٹالای ٹہ میر تہیمووری گورکانی^۲

۱- دہربارہی ٹہ میرانہی لور پروانہ: (معین الدین نطنزی، منتخب التواریخ معینی، ص ۴۸-۵۳؛ قاضی احمد غفاری، تاریخ جهان آرا، ص ۱۷۰-۱۷۲). ز.س.

۲- تہیمووری گورکانی (۷۳۶-۸۰۷ی ک/۱۳۳۵-۱۴۰۴ی ز)، سہر زنجیرہی تہیمووریہ کانی ٹیرانہ. لہ تورکستان گورہ بووہ و لہ شہر یکدا ٹہنگواوہ و پئی شہل ←

تریفه ی دنیای داگرت و لوپرستانیش وهکورو تهواوی ناوچه و مهلبندهکانی ئیران که وته نیو بازنه ی دهسه لاتی و گیرا. پرژی دووشه ممر ۲۳ ی مانگی جه مادی دووه می ۷۹۵ ی ک/ ۱۳۹۳ ی ز، تهیمووری [لهنگ] جلّه وی حکومه تی لوپرستانی دایه دهستی. پاش ئه م پرووداوه هینده ی نه برد که موزه ففهره ددین مرد و پرووی کرده دنیای خاموشان.

ئهتابهک په شهنگ کوری یوسفشا

دوای نه مانی مامی بوو به حوکمداری لوپرستان و چند سالیکی وای به سهر دهسه لاتی دا^(۴۶) تینه په پی که مهرگ بهرۆکی گرت.^(۴۷)

ئهتابهک ئه حمهد کوری په شهنگ

ئهتابهک ئه حمهد پاش نه مانی باوکی تاجی میرایه تی له سهری نا، به لام له سهرده می دهسه لاتی دا تیکه ولیکه و ویرانی بالی به سهر لوپرستان دا کیشا.

ئهتابهک ئه بووسه عید کوری ئه حمهد

دوابه دوای باوکی بوو به حوکمران، به لام چند سالیکی پتر پینه چوو که مهرگ له دهرگای دا و سالی ۸۲۷ ی ک/ ۱۴۲۳ ی ز، دهستی له م دنیایه بهر بوو.

بووه و له و کاته وه به تهیمووری لهنگ ناسراوه. له شهر دا دهستی نه پاراستووه و گلیک مناره ی له کهله سهری خه لک ساز کردووه و تهواوی ته مهنی کردو ته بهختی شهر و تیکهه لچوون. بر: فرههنگی ئه علامی سوخن، ب ۱، ل ۵۰۰. و.

ئەتابەك شاحوسین كۆپى ئەبووسەئید كۆپى ئەحمەد كۆپى پەشەنگ كۆپى

یوسفشا

شاحوسین چەند مانگ پتر نەیتوانی لەسەر تەختی مەزناپەتی ئۆقرە بگری و
هەر لە و سالەدا دوابەدوای باوکی، غیاسوددینی كۆپى كاوس كۆپى ھوشەنگ
كۆپى پەشەنگ^(۴۸) كۆشتی. پاشی ئەم ڕووداوە میرزا سولتان برایم كۆپى میرزا
شاڕوخ لەشكری ناردە سەر غیاسوددین و لە ولاتی دەرپەراند و پەرەوازەى كرد.
ئیدی لەوہى بە ولوہ هیچ كەس لە و بنەمالەپە نەیتوانی لەسەر تەختی دەسلەلاتی
لورستان دا بنیشی.

نەكەى دل بەدەى بە و پیریژنە بەناز و نووزەى چەرخى زەمانە
چونكە یەكێكە و مارەكراوى گەلن زاویە و بووكى جیھانە^۱

بەشى چوارەم

باسى میرانى لۆپى بچووك^۲

لە بەشى پێشوو دا باسى ئەوہمان كرد كە ناوی لۆپ لە چیبەوہ ہاتووہ و چۆن
سەرەتا لە كوولى مانرود ژیاون و پاشان پەرەیان ئەستاندووہ و وەچەیان زیادى
كردووہ و جیگەیان پى تەنگ بووہ و تیرە و بەرەیان لیکداپراون و ہەر یەكەى
ڕووى كردۆتە قۆلیك. كى لە كوئى نیشتەجى بووی ناوی ئەو شویتەى خراوتە

۱- ھۆنراوہى «خوجاوى کرمانى» یە. و.

۲- شەرەفخان ئەم بەشەى لە سەرەتاوہ تا كۆتایی دەنگ و باسى دەوڵەتخاتون ہەر لە
ڕووى تاریخی گوزیدەوہ نووسیوہتەوہ؛ بپ: (تاریخ گزیدە، ص ۵۴۹-۵۶۲). ز.س.

سه ر شانی. بۆ نموونه جنکروی^۱ و ئوتهری هر له و جیگایه ژیاون و هر تیره و تایفه یه کی لوپان که له وی بنه یان دانه کوتایی، لوپی ره سه ن نین و به سه ر چه ندین تیره و به ره باب دا دابه ش ده بن که بریتین له: که سه کی، له نبه کی، پووزبه هانی (پوژبه یانی)، ساکی، شادلووی، داودعیانی، محهمه د کوماری.

تیره ی جنکروی که میرانی لوپی بچووک له وانن، ده گه نه وه سه ر به ره بابی شه لپووری. خزم و تسایفه کسانسی دیکسه ی لوپان بریتین له: کارانه،^۲ زه ره جنکروی، فه زلی، ستوه ند، ئالانی، کاهکاهی، په خواره کی، ده ری، برارهند، مانگره دار، ئه ناره کی، ئه بولعه باسی، عه لی مه مایی، کیجایی،^۳ سوله کی، خوده کی، نه ده رووی و چه ندیکی دیکه ش. به لام تایفه ی سامی، ئه سبان، سه هی و ئه رکی ئه گه رچی به زمانی لوپی داخیون، خۆ به ره سه ن لوپ نین و جه ماوه ری گوندنشینی ره مه کین. ئه مانه هه تا سالی ۵۵۰ی ک/ ۱۱۵۵ی ز، خاوه نی مه زن و خیوی سه ره به خۆ نه بوون و سه ریان وه بهر کۆشکی خه لیفه ی [به غدا] هیتاوه. پاشان که خراونه سه ر دام و ده زگای ده سه لاتی عیراق، حیسامه ددین شوه لی، له تۆرمه ی تورکانی «ئه فشهر»^۴ ی سه ر به فه رمانه وایانی سه لجووقی کراوه ته حوکمرانی لوپستان و به شیک له خاکی خووزستان.

محهمه د و کرامی، کوپانی خورشید له تیره ی جنکروی چوونه خزمه ت حیسامه ددین شوه لی و به ره و پله ی بهرز هه راز چوون. گه لیکیان کوپی پۆله و لپوه شاوه لیکه وته وه، بۆ وینه شو جاعه ددین خورشید که لێره دا باسی ده که یین.

۱- ئه مه ی زپرنۆف نووسیویه ته وه هه له یه. بۆ زانیاری زیاتر بره وانه وشه دانی دپه خودا: «جنکردی» جنکردی یان جه نکوردی (؟). و.

۲- ل ۲۴ی بودلیان: کارنه. و.

۳- ل ۲۴ی بودلیان: کومایی. و.

۴- ل ۲۴ی بودلیان: ئاقسه ری. ئه فشهری یان ئه فشاری هه له ن. و.

هر له و پوژگارهدا، سورخابی کورپی عه‌بیاریش - که پیشتر کورته ئاورپیکمان له ژیان و به‌سهرهاتی دایه‌وه.. ببوو به یه‌کئیک له پیاوانی بارگای حیسامه‌ددین شوهرلی. پوژئیکی له جه‌نگه‌ی پاودا، شو‌جعه‌ددین خورشید و سورخابی کورپی عه‌بیار له‌سهر که‌رویشکئ لییان بوو به قه‌ه و ده‌ستیان برد بو خه‌نجران و ده‌گژ یه‌کتر پاچوون، به‌لام حیسامه‌ددین که‌وته نیوانیان و لیکی کردنه‌وه؛ که‌چی هه‌ردکیان وه‌دلایان گرت و له یه‌کتر به‌پیدا چوون. پاش ماوه‌یه‌ک حیسامه‌ددین شوهرلی ده‌سه‌لاتی هیندی‌ک ناوچه‌ی هه‌ریمی لورپی بچووکی دایه‌ده‌ست شو‌جعه‌ددین خورشید و چه‌ند ناوچه‌یه‌کی دیکه‌شی ئه‌سپارده سورخابی کورپی عه‌بیار.

له و کاته‌دا میرانی عی‌راق به‌پانه‌وه که‌وتبوونه چه‌وساندنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ری لورستان و خه‌لک لی‌برابوون پا‌په‌رن و ده‌سه‌لاتیان تی‌که‌وه‌پێچن. هانایان بو شو‌جعه‌ددین خورشید برد و گوتیان هه‌رچی تۆ بی‌لئی له قسه‌ت ده‌رناچین و ده‌بی له و کۆت و به‌نده پزگارمان بکه‌ی و ئه‌وه‌ش کاغزی مۆرکراوی په‌یمانمان با له خزمه‌ت تۆ بی. راست له و سه‌روبه‌نده‌دا حیسامه‌ددین شوهرلی مرد و شو‌جعه‌ددین خورشید بوو به میری سه‌ربه‌خۆی ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی. به‌ره‌به‌ره مه‌لبه‌نده‌کانی دیکه‌ی له چنگ سورخابی کورپی عه‌بیار ده‌ردیتا و هینده‌ی تین بو هینا هه‌تا به‌هزی و له ژیر فه‌رمانی‌دا بوو به ده‌سه‌لاتداری مان‌رود. له‌سهر ئه‌م بار و هه‌وايه ته‌واوی خاکی لورپی بچووکی که‌وته نیو جوغزی ده‌سه‌لاتی و گریی له‌به‌ر نه‌ما.

شو‌جعه‌ددین خورشید کورپی نه‌بووبه‌گر کورپی محه‌مه‌د کورپی خورشید

پاش ئه‌وه‌ی که خودای پاک و مه‌زن بالی گرت و به‌سهر لورستانی بچووکی‌دا زالی کرد و میر توانی سه‌روبه‌ری کاران ریک‌وپیک بکا و ئارامی و سه‌قامگیری

بته نیته وه، کورانی خزی، بهدر و حیدهری ناردنه ناوچهی سهما بۆ شه‌ری تیره‌ی جنکروی (جنکوردی یان جه‌نکوردی). کاتیک کورانی گه‌یشتنه‌جی له‌ریوه باوه‌شیان به‌دهوری «دژی‌سیا» دا هیئا و مه‌چه‌که‌یان لی ئه‌نگاوت. له‌جه‌نگه‌ی گه‌مارژدا حیدهری کورپی کوژرا. شو‌جعه‌ددین له‌تۆله‌ی خویتی کورپی تووشی هر که‌سیکی ئه‌م تیره‌یه بووایه ده‌یکوشت. وای لی‌هات ته‌واوی ئه‌و جه‌ماوهره‌لی بی‌زران و خاکی «مان‌روود» یان بۆ چۆل کرد و پ‌ویشتن.

پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لیفه‌ی [به‌غدا] ناردی به‌شوین شو‌جعه‌ددین خو‌رشید و نووره‌ددین محه‌مه‌دی برای‌دا و داوایان لی کرا تا‌کوو له‌قه‌لای مانگره‌بکشینه‌وه. گو‌تیان شتی وا نابج و نا‌کرئ، بژیه‌هر‌دووکیان گرتن و له‌به‌ندیان توند کردن. نووره‌ددین محه‌مه‌د له‌و بنده‌دا ده‌رینه‌برد و مرد، به‌لام پیش ئه‌وه‌ی سه‌ر بنیته‌وه شو‌جعه‌ددینی برای راسپارد و گو‌تی نه‌که‌ی ئه‌و به‌رده‌لان و تمتانه‌ له‌کیس بده‌ی. ئه‌ویش له‌سه‌ر وه‌سیتی برا‌که‌ی ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش کۆلی نه‌دا و هه‌روا له‌زیندان دا مایه‌وه، به‌لام سه‌ره‌نجام بژی پوون بژوه هه‌تا قه‌لاکه‌ به‌ده‌سته‌وه نه‌دا له‌و به‌نده‌ ده‌ریاز نابج، بژیه‌به‌ناچار ملی دا.

شو‌جعه‌ددین له‌به‌رامبه‌ردا داوای له‌خه‌لیفه‌ کرد هه‌تا قه‌لاتیکی دیکه‌ی بداتییه و داواکه‌ی لی سه‌لمیندرا و ناوچه‌ی «ته‌رازه‌ک» ی سه‌ر به‌خو‌زستانی پی به‌خه‌شرا. ئه‌وسا گه‌رایه‌وه لو‌رستان و بۆ ماوه‌ی سی سالی دیکه‌ش درێژه‌ی به‌ده‌سه‌لاتی دا، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ پیر بیوو که‌چاکه‌ و خراپه‌ی لیک نه‌ده‌کرده‌وه و خه‌رفابوو. هه‌میشه‌ به‌دری کورپی و سه‌یغه‌ددین پ‌وسته‌می برا‌زای، که‌کورپی نووره‌ددین محه‌مه‌د بوو، له‌ده‌وره‌ی بوون و چاویان لی خافل نه‌ده‌کرد.

له‌و ده‌مه‌دا «مه‌لیک به‌یات» ی تورک هه‌لیکو‌تایه‌ سه‌ر لو‌رستان و ده‌ستی له‌تالان و ب‌رژ نه‌پاراست و خه‌لکی دارووتاند. به‌در و سه‌یغه‌ددین پ‌وسته‌م به‌خۆیان و له‌شکری لو‌رستانه‌وه به‌ره‌گه‌یان لی گرت و به‌گژی‌دا چوونه‌وه و پاش شه‌ر و

لیکدانیک کی زور به زانديان و هه لبردا بريان ويخت و دهستان گهيانده ناوچه ی بهيات و گرتيان و خستيانه سهر قه له مپه وی خويان.

شوجاعه ددين، به در و سه يفه ددين روسته می به جيگره وهی خزی دانان، به لام سه يفه ددين مامی هه ليفريواند و دلی کرمی کرد و گوتی به دره ددینی کورپ له گه ل ناموژنم پيلانيان گيپراوه و ده يانه وهی سهرت تيدابه رن. ئه ويش له بهر خه رفاوی باوه پی کورد و گوتی ئه گهر وایه برؤ به دری بکووژه.

سه يفه ددين به نيشانه ی په زامه ندی ئه نگوستيله يه کی له مامی وه رگرت و به دری کوشت. به در چوار کورپی له پاش به جيما که بریتی بوون له حيسامه ددين خه ليل، به دره ددين مه سهوود، شهره فهددين ته همته ن و مير عه لی.

دوای تپه پبوونی ماوه يه ک به سهر کوژرانی به دردا، رؤژيکی شوجاعه ددين پرسى ئه رى به در له کوئیيه، بؤ به ينيکه ناييبنم؟ چه ند که سيک له نيزيکان و هاونشيانی به سه رهاتى کوژرانی به دريان بؤ گيپرايه وه. له رپوه ته می خه ميکی قورسى به سهر کشا و ژانی زايه دل و دهروونی، هه تا ئاخرييه که ی سالی ۱۶۲۱ ک/ ۱۲۲۴ ی ز، پرووی کرده ژير دالده ی په حمه تباری په روه رداگار. ده لاین پتر له سه ت سال ژياوه و له بهر پياوچاکی، گۆپه که ی بؤ ته جي زياره ت و نه زرگه ی لوپان.

سه يفه ددين روسته م کورپی نووره ددين محهمه د کورپی ئه بووبه کر کورپی محهمه د کورپی خورشيد

سه يفه ددين روسته م دوای نه مانی مامی، کاتيک توانی به شينويه کی سه ره به خو جله وی ده سه لاتی خاکی لوپستانی بچووک به ده سه ته وه بگری، حيسامه ددين خه ليل کوپه که وره ی به در پرووی کرده [به غدای] نيوه ندی ده سه لات و له وی بنه ی دا کوتا. سه يفه ددين روسته م له ولاتی خو ی که وته سه ر پچه و رپيازى چاکه و داده وانى. ده لاین له و رؤژگار ه دا ژنيک له گوندى «واشجان» له بری ئيزنگ و

وشکه له دار، جۆی کردۆته تهن دور و به ئاوردوی داناوه و نانی پێ کردووه. وه ختایه ک به گوپی سهیفه ددین گه یشته وه ژنه ی هه لپنچا که بزچی وای کردووه و ده غل و دانی به ئاوره وه ناوه؟ ژنه له ولام دا گوته: بزیم واکردووه هه تا له دوار پۆژدا به داستان بیگیزنه وه که له سهردهمی تۆدا خه لگ واکه وتۆته نیو خۆشبژیوی و ههرزانی که ژنان له جیاتی ئاوردوو جزیان هیتاوه و تهن دوریان پێ داخستوووه و نیلیان داوه و نانیان پێ کردووه. سهیفه ددین پۆستم قسه ی ئه وه زه عیقه یه ی به دله وه نووساوه و خه لاتی کردووه و ئۆخزنی خستۆته دهروونی. ههروه ها دهگیزنه وه که له سهردهمی دهسلاتی ئه وه سهیفه ددینه دا پۆله پیاویکی شیست کهسه ی رهشید و به دهست و بردی لورپان بوونه چهته و ریگر و سامیان به سه ر پێ و بانان کشاوه و که لکی هام و شزیان پیدا نه ماوه. هه ر چهندی میران و فه رمانه و ایانی عیراق دهستیان لێ بزواتوون هیچیان بۆ دهگه ل نه کراون، به لام که سهیفه ددین پۆستم لییان وه خۆ که وتوووه، به زاندوونی و گرتوونی. کپیار لئی هالاون و گو توویانه یه کی به شیست سه ر یه ستی یه که رنگ دهیان کړنه وه، به لام پیی نه فرۆشتوون. گو توویه تی شتی واکه م با له رووپه ری کتیبی شه و و پۆژی زه مانه دا نه نووسری که سهیفه ددین دزفرۆشی کردووه. به پیی ئه م بیرو بۆ چوونه ی فه راقی رهشی له هه مووان بریوه و کوشتوونی. جا چونکه لور به و ناکاره به پارسه نگ و دادپهروه رانه ی رازی نه بوون و له دلایان گران هات، چوونه لای شه ره فه ددین ئه بووبه کری برای و دهستیان له گه ل تیکه ل کرد و گو تیان با بکو و ژری. سهیفه ددین له گه ر ماودا به و کهینه و بهینه ی زانی و به سه ری نه تا شراو راپکرده دهروه وه و له گه ل پیاویک فره ی و لاقی لێ بوونه بال. خزمه کانی ده م له سه ر پشت که وتنه شوینی و کاتیک تازه له داویتی چپای «کلاو» تپه له ده بوو، پیاوه ی هاو پیی که له گه ل دوژمنانی قسه ی کردبوو به یه ک، شیر ی دا هیتایه و قاچی په راند. سهیفه ددین پۆستمی له پێ که وتوو له سه ر به ر دیک تۆته که ی گرت.

شهره فه ددین ئەبووبه کوری برای تیریکی پیوهنا و ئەنگاوتی و له میره‌لی کوری به‌دری راخوری که برۆ و به تۆله‌ی باوکت سه‌ری بېره و ئەویش یه‌که و دووی لی نه‌کرد.

شهره فه ددین ئەبووبه کر کوری نووره ددین محهممه‌د

شهره فه ددین ئەبووبه کر پاش کوشتنی براکه‌ی له چپای کلاو، گه‌راپه‌وه نیو خیل و خزمانی. خیزانی به‌در که دایکی حیسامه‌ددین خه‌لیل بوو، چونکه به تۆله‌ی میژده‌که‌ی خوینی برای خۆی رشتبوو، چووینه پیشوازی و پیا‌له‌ی خۆشای ژه‌هراوی‌کراوی دایه‌دهستی و ئەویش نۆشی. پینی نه‌خۆش کهوت و پاش ئەوه‌ی کفنی دپی و نه‌مرد و بووژاوه، مه‌یلی راوی بزوت. عیززه‌ددین گرشاسف (گرشاسپ) ی برای بیانوی به‌میره‌لی کوری به‌در گرت و گوتی جا با براشم برای خۆی کوشتی، ئەتۆ بۆ خۆت تیوه‌رده‌دا و چت به‌وه‌ی‌دا بوو بچی سه‌ری بېری؟ بۆیه جییه‌تی بتکووژم و هه‌رواشی کرد.

کاتی‌ک ئەم هه‌واله‌ گه‌یشته به‌غدا، حیسامه‌ددین خه‌لیل کوری به‌در گه‌راپه‌وه لورستان. شهره فه ددین ئەبووبه کر ده‌ست و پیوه‌ندی خۆی تیگه‌یاندن ئەگه‌ر حیسامه‌ددین خه‌لیل هاته سه‌ردانم، هه‌ر کاتی‌ک لی‌فه‌م به‌سه‌ر خۆم هه‌لکیشا بیکووژن. حیسامه‌ددین خه‌لیل هاته سه‌ردانی و وه‌ک چۆنی دانا‌بوو، ئاوا جوولایه‌وه، به‌لام هیچیان ده‌ستیان له حیسامه‌ددین نه‌بزاوت و پاش ئەوه‌ی رۆی، شهره فه ددین گوتی بۆچی گۆره‌هووتان نه‌کرد؟ گوتیان ئەی میر تۆ له‌سه‌ر جیگا که‌وتووی و په‌نگه‌ خۆش نه‌بیه‌وه و ئەگه‌ر نه‌مای، خودا شک ده‌به‌ین و حیسامه‌ددین، بۆیه نه‌مانکوشت.

شهره فه ددین دیسانیش هه‌دای نه‌دا و گوتی حیسامه‌ددین هه‌ر ده‌کووژم. وه‌ختایه‌ک به‌و لیبرانه‌ی زانی، دیسان به‌ره‌و به‌غدا گه‌راپه‌وه. شهره فه ددین له‌سه‌ر

جییه هه لئه ستاوه و بهرگه ی نه خو شیه که ی نه گرت و له سه سه رای بادیهه وایی را پووی کرده سه را و په رده ی شادمانی و عزیزه ددین گرشاسپی برای جیی گرت هه.

عیزه ددین گرشاسف (گرشاسپ) کوری نووره ددین محه ممه د

هه ر ئه و پوژه ی که برا که ی تییدا مرد، عزیزه ددین هه وساری راپه راندنی کاروباری ده سه لاتی به ده سه ته وه گرت. پاشان مه له که خاتوونی خوشکی سوله یمان شای له خوی ماره کرده وه، که دوا ی نه مانی برای به بیوه ژنی مابوویه وه. کاتیک حیسامه ددین خه لیل له به غذا به م باس و خوا سه ی زانی، به مه به سه تی بزگار کردنی لو رستان پووی کرده خووزستان و له وپوه له شکرکی چروپپی خسته ژیر رکیفی و بۆ شه ری عزیزه ددین گرشاسپ به ره و هه ریمه که بزوت، که چی ئه وه ی راستی بی خو عزیزه ددین به هیچ باریک دا سه ری له شه ر نه ده خورا و ده یهه ویست به بی کیشه و هه را و تیکه هه لچوون حکومه ته که ی به ده سه ته وه بدا؛ به لام خوشکه گانی خو یان لی هه لکرد و گو تیان نابی کاری وا بکه ی و ئه گه ر تۆش به ره نگاری رانه وه سه تی، ئیمه به ژنی تی خو مان چه ک هه لده گرین و کاری پیاوانه ده که یین و بز ی ده چینه مه یدان.

عیزه ددین گرشاسپ به گوپی ئا فره تانی کرد و له شکرکی هیتایه شه رگه و له نیزیک گوندیکی ناوچه که هیزه کان به گزیه کنردا چوون، به لام زۆر به ی چه کدارانی لو ر بـ وونه لاگیری حیسامه ددین خه لیل و سپای عزیزه ددین ته ق و په وی تیکه وت و به زی. ئه م سه سه رکرده یه پاش را کردنی ویستی خوی بگه یه نیته قه لای «کیریت» که مه له که خاتوونی خیزانی له وئ بوو. حیسامه ددین خه لیل پی زانی و پۆله سواریکی ناردن و به ره گه یان لی گرت و نه یان هیشته ده روازه ی قه لا بقه لشیته وه و بچیته ژووره وه. هینده ی پینه چوو که حیسامه ددین خه لیل گه یشته سه ری و قۆلبه سه تی کرد و له رشتنی خوینی خو ش بوو. ئه وسا له پپوه قه لای «کیریت» ی ئابلۆ قه دا و

پاش تیپه‌پوونی سی پوژ به پیی فرمانی عزیزه‌ددین گرشاسپ، مه‌له‌که‌خاتوون ده‌روازه‌ی قسه‌لای خسته‌سه‌ر پشت و هه‌را و ئاژاوه‌دامرکان و ده‌سه‌لاتی هه‌ریمه‌که‌که‌وته‌چنگ حیسامه‌ددین خه‌لیل.

حیسامه‌ددین خه‌لیل کوپی به‌در کوپی شو‌جعه‌ددین خو‌رشید

حیسامه‌ددین خه‌لیل پاش ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی لو‌رستان ئو‌قره‌ی گرت، عزیزه‌ددین گرشاسپی وه‌ک جیگره‌وه‌ی خزی دیاری کرد. دوی سالیکی، پوژیک ناردی به‌شوینی‌دا، به‌لام مه‌له‌که‌خاتوونی خیزانی ده‌به‌ری‌گه‌را و گوتی مه‌چو؛ که‌چی گوپی نه‌دایه و بی‌سی‌ودوو پوژی بو‌خزمه‌ت حیسامه‌ددین خه‌لیل، ئه‌ویش زور ناجوامیزانه له‌گه‌لی جو‌ولایه‌وه و له‌پویه‌ده‌ستوری‌دا بیکوژن. وه‌ختایه‌ک مه‌له‌که‌خاتوون پیی زانی، شو‌جعه‌ددین خو‌رشید و سه‌یفه‌ددین پو‌سته‌م و نو‌ره‌ددین محه‌مه‌د، که‌سه‌ه‌رسیکیان کوپی خزی و عزیزه‌ددین گرشاسپ بوون، یه‌که‌وجی به‌دزی ناردنی بو‌لای سوله‌یمان‌شای برای. له‌سو‌نگه‌ی ئه‌م کاره‌وه‌ئوری دوژمنایه‌تی له‌نیوان حیسامه‌ددین خه‌لیل و سوله‌یمان‌شادا هه‌لگیرسا و گره‌مه‌شقه‌لانی وا به‌رز بزه‌که‌له‌ماوه‌ی مانگیک‌داسی‌ویه‌ک جار تیکه‌ه‌لچوون و سه‌ره‌نجام هیزه‌کانی سوله‌یمان‌شا شکستیان له‌چاره‌ی نووسرا و بوو به‌هه‌لات‌هه‌لات و قه‌لای به‌هار و چه‌ند ناوچه و مه‌له‌بندیکی کوردستان که‌وته به‌رده‌ستی لو‌ران. پاش ماوه‌یه‌ک سوله‌یمان‌شا توانی سپایه‌ک کز بکاته‌وه و له‌شوینیک که‌پی ده‌لین «دیه‌لیز» له‌گه‌ل حیسامه‌ددین خه‌لیل پیکداهات و ئه‌م جاره‌یسان سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سته‌وه‌هات و شکاندی و به‌ره‌ودوا‌گه‌رایه‌وه. حیسامه‌ددین خه‌لیل به‌تو‌له‌ی ئه‌و تیشکانه‌شوینی هه‌لگرت و خزی‌گه‌یاندنه‌پاشکزی له‌شکری و عومه‌ربه‌گی برای سوله‌یمان‌شای کوشت و کومه‌لیکی به‌رچاوی خزمه‌کانیشی لی قه‌لاچو کرد.

سوله یمان شا هانای برده بهر کۆشکی خه لافه تی به غدا و له ویوه به خۆی و شینست هه زار چه کداره وه گه رایه وه بۆ جه سته ی خه نیمی. حیسامه ددین خه لیل سئ هه زار سواره و نۆه زار پیاده ی جار دان و له ده شتی شاپوور له گه لی کرده شه پ. سه ره تا له شکر ی سوله یمان شا شکستی به سه ر شانی دا هات، به لام خۆی میژانه له مه یدان چه قی و ئازایانه دهستی کرده وه و له گه رمه ی ئه و بگه وه به رده یه دا راکردووانی له شکر ی گه رانه وه و ملیان له شه پ نایه وه. حیسامه ددین خه لیل ته لاقی خواردبوو که له وه شه په رده دا پوو له دوژمنی وه رنه گێرئ و ده بی بیبه زینئ یان گیانی خۆی به خت بکا. نه یارانی ده وره یان دا و کوشتیان و سه ری بر او یان برده لای سوله یمان شا و ته رمه که یان سووتاند. سوله یمان شا گوتی ئه گه ر به زیندوویی هیناباتان بۆ لای من نه مده کوشت و لئی خۆش ده بووم، به لام تازه کاره و کراوه. له رپوه ئه م چوارخشته کییه ی بۆ دانا:

خه لیلی به در ئه م سیابه خته به سه ره رگه ردانی
تۆوی به هاری ژینی داها تووی پرژانده گیانی
هه لپه ی بوو له شوین ته ختی سوله یمان دیوی ئاواتی
که چی دیوانی سوله یمان نووسیان چاره ی نه مانی

پوو داوی کـ. و ژرانی حیسامه ددین خه لیل ده گه رپته وه بۆ سالی ۱۶۴۰ی
ک/ ۱۲۴۲ی زایینی.

به دره ددین مه سهوود کوری به در کوری شو جاعه ددین خورشید

به دره ددین مه سهوود پاش کورانی براهکی له ده شتی شاپوور سکالای برده بهر «مه نکو و قاتان» و به خزمه تی راگه یاند چونکه ئیمه هه ر له کۆنه وه خۆمان به

لاگیری ټه و خانهدانه داناره، له خانهدلیفه ی [به غداوه] یاریده ی نه یاری ټیمه یان داوه، جا بویه هاتووم و هیژم دهوی و ټه وانیش له رکیفی هولاکوخان دا ناردیانه وه ټیران. له جهنگه ی هه لکو تانه سهر به غدادا تکای له هولاکوخان کرد هه تا سوله یمان شای پی ببه خشی. هولاکوخان لئی وه جواب هات و گوتی ټه وه قسه یه کی گه وره یه و ههر خودا بوخوی ده زانی چۆن ده بی. پاش ټه وه ی که به غدا گیرا و سوله یمان شا بهرگی شه هید بوونی به به ژنی برآ، به دره ددین مه سعود پاراپه وه که ژن و مندال و کس و کاری سوله یمان شای پی ببه خشرین. هولاکوخان تکای گرت و ټه ویش ته واویانی له گه ل خوی هی نانه وه لوړستان. پاشان چۆن چاکه ټاویان له گه ل بزووتسه وه و چاوی لی خافل نه کردن و به ده وره یان دا هات و نه یه یشته له هیچیان که م بی.

دوای ټه وه ی که به غدا پروی کرده وه ټاوه دانی و بووژانه وه، به دره ددین به مال و مندالی سوله یمان شای راگه یاند و گوتی بوخوتان سهرپشک بن و ههر که س مه یلی لټیه بجیتته وه به غدا دهستی وه بهرنا هیتم و ههر که سیکش پی خوشه لیره بمینټته وه هه لی زه ماوه ندی له گه ل خزمانی خۆم بو دره خسیتم. دهسته یه کیان به ره و به غدا مال و کوچیان لټنا و تا قمیکش ههر له لوړستان مانه وه و به پی پیشنیاری میر جوولانه وه و به خزمایه تی ټیکه لاوتر بوونه وه.

به دره ددین مه سعود پشاش شسازده سال فرمانره وایه تی، سالی ۶۵۸ هـ ک/ ۱۲۵۹-۶۰ هـ ز، مه ودای ته مه نی براره ته وه. وهک ده لټن ټه و پیاوه داده وان و دلؤقانه چواره زار پرسی له مه زه بی ټیمامی شافعی دا - خودای لی پازی بی - له بهر بووه و قهت زیناحی نه کردوه.

دوای نه مانی به دره ددین، کوره کانی: جه مالده ددین به در و ناسره ددین عومر له سهر وه چنگ هی نانی کورسی ده سه لات، له گه ل تاجه ددین شای کورپی حیسامه ددین لټیان بوو به قره و بویه کلابوونه وه ی کټشه که یان پرویان کرده

له شکرگای ئه به قاخان و به پئی فرمانی وی کورانی به دره ددین کوژران و جله وی حکوومه تی لوپرستان درایه دهست تاجه ددین شای کوپی حیسامه ددین.

تاجه ددین شا کوپی حیسامه ددین خلیل کوپی به در کوپی شو جاعه ددین خورشید

دوای ده رچوونی فرمانی ئه به قاخان، تاجه ددین بز ماوهی حه فده سال بوو به حوکمرانی لوپرستان و سالی ۶۷۷ی ک/ ۱۲۷۸ی ز، به فرمانیکی دیکه ی ئه به قاخان کوژرا. فه له که ددین حه سن و عیزه ددین حوسیتی کورانی به دره ددین مه سعود کرانه مه زنی لوپرستان. فه له که ددین کرا به میر «وه لای»^۱ و عیزه ددین به میر «ئینجوو»^۲ داندرا و واش بریار درا که عیزه ددین جیگره وه و جیشینی کاک ی بی. ئه و دوو برایه ماوه ی پازده سال پیکه وه حکوومه تیان کردوه و به سهر کاروباری لوپرستان راگه یشتون و هه ریمه که یان گه شان دۆته وه. دهستیان له دوژمنانی خو یان وه شان دووه و زۆر به یان به زاندوون و به دبختیان له چاره ی نووسیون. زۆر جاران هه لیان کوتا وه ته سهر ناوچه ی «به یات» و «بیشر» و «نه ها وه ند» و دهستیان به سهر دا گرتوون و لیان بوونه میر و مه زن. که وشه نی ده سه لاتیان له هه مه دانه وه تا شو وشته ر و له ویوه هه تا ده ورا نپشتی ئیسفه هان رۆیشتووه و به ره و مه لبه ندی جی ژیانی عه ره بان ره گا ژۆی کردوه.

فه له که ددین حه سن هه تا بلئی پیاویکی زیره ک و زانا و به دین بووه، به لام زۆری سهر له گالته و گه پ و پیکه نین خوراوه. به پیچه وانه عیزه ددین حوسیتی برای که سیکی مچ ومۆن و پقئه ستوور بووه و زگی به تاوانباران نه سووتاوه و به

۱- میرده لای به و که سه پایه به رزه گوتراوه که به سهر ملک و ماش و داراییی خانی مه غۆل راگه یشتووه. له دهقه که دا به هه له نووسراوه «وه لا». که چی «ده لای» دروسته. و.

۲- میرئینجوو سهرناوی ئه و به رپر سه به رزه جییه بووه که بۆته چاوه دیری زهوی وزاری تاییه تی خانی مه غۆل. و.

هیچ ناوایه‌ک پر حومی پی نه‌کردون. ه‌ردو وکیان به‌وپه‌ری دادپه‌روهری حکوومه‌تیاں کردووه و له‌تۆله‌ی خه‌یاریک، ه‌لئانکیشاوه‌ریشه‌ی چناریک. پینکه‌وه یه‌کجار ته‌باورپه‌با بوون و سه‌ری چه‌کداری له‌شکریان گه‌یوه‌ته‌ه‌ه‌زار که‌س. پادشایانی ئیران لییان رازی بوون و به‌دلیانه‌وه‌نوساون و تیره‌یان له‌توند نه‌کردون و ئیشیان پی نه‌گه‌یاندون. دوا‌ی تپه‌ربوونی زه‌مانیک وا به‌سه‌ردا هات که ه‌ردو وکیان سالی ۶۹۲ی ک/۱۲۹۲ی ز، له‌سه‌رده‌می «که‌یخاتووخان» دا، مردن. فه‌له‌که‌ددین کورپکی له‌پاش به‌جیما به‌ناوی به‌دره‌ددین مه‌سعود و عزیزه‌ددین حوسینیش ه‌ریه‌کی له‌دوا به‌جیما که «نوره‌ددین مه‌مه‌د»ی نساو بوو.

جه‌ماله‌ددین خدر کورپ تاجه‌ددین شا کورپ حیسامه‌ددین خه‌لیل کورپ به‌دره‌ددین کورپ شو‌جعه‌ددین خورشید

به‌فرمانی که‌یخاتووخان جه‌ماله‌ددین خدر بوو به‌پیشه‌نگی ده‌سه‌لات، به‌لام حیسامه‌ددین عومه‌ربه‌گی کورپ شه‌مه‌ددین کورپ شه‌ره‌فه‌ددین ته‌همته‌ن کورپ به‌در کورپ شو‌جعه‌ددین خورشید و شه‌مه‌ددین له‌نبه‌کی ببوونه‌کۆسپ و گرتی سه‌ر پینگای و سه‌ریان وه‌به‌ر نه‌دیتنا. سه‌ره‌نجام سالی ۶۹۳ی ک/۱۲۹۳ی ز، به‌یاریده‌ی له‌شکری مه‌غۆل که‌له‌و ده‌وروبه‌رانه‌له‌شکره‌زیان کردبوو، شه‌ویکی له‌نیزیک خورپه‌م‌ئاباد له‌ناکاوه‌لئانکرده‌سه‌ری و له‌گه‌ل چه‌ند خزم و که‌سیکی له‌خوینیان گه‌وزاند و مه‌رگیان له‌چاره‌ی نووسی و تۆره‌مه‌ی حیسامه‌ددین خه‌لیل به‌یه‌کجاره‌کی خاشه‌به‌ر بوو.

حیسامه ددین عومره به گ

حیسامه ددین به که له زه پری بوو به حوکمرانی لوپرستان، به لام سه مسامه ددین مه محمودی کوری نووره ددین محهمه د و عیززه ددین محهمه د، که میرزاده ی هه ریمه که بوون لی هی هه لته زینه وه. نه میر دانیا که له توخمه ی گر شاسپی بوو، له گه ل چه ند سه ر کرده یه کی دیکه قسه یان کرد به یه ک و داوای تۆله ی کورانی تاجه ددین شایان کرد و گوتیان عومره به گ رپی ناکه وی میر بی، چونکه نه و به ره بابه قه تیان میر لی هه لته که وتوو. نه وه ی راستی بی سه مسامه ددین مه محمود شیاوی ته ختی ده سه لات، چونکه پشتا و پشت باب و باپیری حوکمداری لوپرستان بوون.

سه مسامه ددین مه محمود لایکی یه کجار نازا و به جهرگ و جوامیر و فره زان و ده ست و دل ئاواله بوو. به خۆی و له شکر یکی بی ئامانه وه له خووزستانه وه گه یشته ده ورو پشتی خو رپه م ئاباد. تکاکاران که وتنه نیوان و وایان دانا که شه هابه ددین نه لیاسی له نه کی و براکانی که مایه فیتنه بوون له و ئارامانه نه میتن و خاکی لوپرستان به جی بیلن. هه روه ها ده بی حیسامه ددین عومره به گیش ده ست له کار بکیشیتته وه و جله وی ده سه لات بداته سه مسامه ددین مه محمود. هه ردوو لا به و که یخودایه تی و نیوبژیوانییه رازی بوون و ئاوا سه مسامه ددین مه محمود بوو به میری سه ره به خۆی لوپرستان.

سه مسامه ددین مه محمود کوری نووره ددین محهمه د

له پاش لیخران و لاچوونی عومره به گ، به وپه ری به خوزانینه وه له پاله و پشتی میرایه تی پالی دایه وه و گه شه و په ره ی دا به کاروباری لوپرستان و ماوه یه ک ئاوا تیپه ری. رژیکی خۆی له شه هابه ددین نه لیاسی له نه کی و براکانی هه لکرد و به تاقی ته نیا په لاماری دان و نه وانیش لی وه ده ست هاتن و له په نجا و چوار جیوه

برینداریان کرد، به لام هر پرووی لئ وهرنه‌گیزان و پشتی لئ نه‌کردنه‌وه و تینی بۆ هینان و خته‌ی دان بۆ چیا‌یه‌کی هه‌له‌مووتی پڕ به‌فر و به راکیش‌پراکیش هه‌مووی به‌ره‌و داوین هینان و تلی پیدان و کوشتنی.

پاش ئەم پرووداوه نه‌وه‌زایه‌کی شیخ کاهوویه (کاکوویه) به‌مه‌به‌ستی کوشتنی عومه‌ربه‌گ و سه‌مسامه‌ددین مه‌حموود پرووی کرده له‌شکری غازان‌خان و بوو به‌ده‌سته‌و داوینی و گوتی وا باشه‌ خوینی جه‌ماله‌ددین خدر و شه‌هابه‌ددین ئەلیاس ون نه‌بی. به‌پیی فه‌رمانی خانی هه‌ردووکیان هینان و له‌وینان پراگرتن. غازان‌خان له‌عومه‌ربه‌گی پرسى بۆچی جه‌ماله‌ددین خدرت کوشتووه؟ گوتی چونکه‌ ئە و منی نه‌کوشت. گوتی باشه‌ بۆچی ده‌ستت له‌و کوپه‌ کال و منداله‌ی نه‌پاراست؟ عومه‌ربه‌گ هیچی پئ نه‌ما و تیما؛ هه‌ر بۆیه فه‌رمان‌په‌وای مه‌غۆل دایه‌ چنگ خوینگرانی جه‌ماله‌ددین خدر و ئەوانیش کوشتیانه‌وه. هه‌روه‌ها سه‌مسامه‌ددین مه‌حموودیش له‌ تۆله‌ی خوینی شه‌هابه‌ددین ئەلیاس کوژرا. ئەم پرووداوه‌ سالی ۱۲۹۵ی زایینی قه‌وماوه.

زنجی ژین
www.zheen.org

عیززه‌ددین محهممه‌د کوپی میر عیززه‌ددین حوسین کوپی به‌دره‌ددین

مه‌سعوود (۴۹)

عیززه‌ددین محهممه‌د پاش کوژرانی عومه‌ربه‌گ و سه‌مسامه‌ددین مه‌حموود، هیشتا هه‌ر کال و مندال بوو که وه‌کوو میری لوپستان دیاری کرا. به‌دره‌ددین مه‌سعوودی کوپی فه‌له‌که‌ددین چه‌سه‌نی ئامۆزای که له‌وی به‌ته‌مه‌نتر بوو، له‌سه‌رده‌می پادشایه‌تی سوڵتان محهممه‌دی خودابه‌نده‌دا، به‌«میره‌ولای» داندر و نازناوی «ئه‌تابه‌ک» یشی باربوو کرا. عیززه‌ددین محهممه‌دیش وه‌کوو

«میرئینجوو» فه رمانی بۆ ده رچوو. دواى ماوه یه کی هه ر دوو ئه رک خرا نه سه ر شانى عیززه ددین محه ممه د و ئه م کاره گرینگانه ی راپه راندن. سه ره نجام رۆژى پیمردنى سه رى له ئاسۆ وه درنا و سالى ۷۱۶ ی ک/ ۱۳۱۶ ی ز، له م دنیا بى به روپشته وه ته شريفى برده سه راي هه رمان.

ده ولته خاتوون ژنى عیززه ددین محه ممه د

ده ولته خاتوون دواى نه مانى میرده که ی بوو به شاژنى لورستان، به لام کاروبارى حکومه ت به سه ر له نگ ولۆرى دا که وتن و بنه ماله ی میرى بره وى ده سه لاتیان نه ما. وای لیته ات که زۆر به ی جاران میرانى دیکه له بارگای مه غۆله راده سپێردران هه تا ره وتى کاره کانى لورستان بخه نه سه ر بارى ریک و پیکى. سه ره نجام هيجى له چنگ نه هات و جله وى ده سه لاتى دایه ده ست برایه کی خۆى.

عیززه ددین حوسین برآى ده ولته خاتوون ژین

پاش ئه وه ی له جیبى خوشکى بوو به پیشه وای حکومه تى لورستان، خه لکى ئه و خاک و سه رزه مینه بۆ ماوه ی چارده سال له ژیر سییه رى ده سه لاتى دا تیرى و ته سه لى و شادمانى بالى به سه ر کیشان.^(۵۰)

شو جاعه ددین مه حموود

دواى نه مانى عیززه ددین حوسین، شو جاعه ددین مه حموودى کورى جیبى گرته وه، به لام خه لک له ده ستى وه ته نگ هاتن و لیبى وه خۆکه وتن و سالى ۷۵۰ ی ک/ ۱۳۴۹ ی ز، کوشتیان.^(۵۱)

مه‌لیک عزیزه‌ددین کوری شو‌جاءه‌ددین مه‌حموود

دوای کوژرانی باوکی ده‌سه‌لاتی لورستانی^(۵۲) به‌ده‌سته‌وه گرت و سولتانه‌کانی عیراق به‌سه‌ریان کرده‌وه و له‌م سۆنگه‌یه‌وه پله‌ی هه‌وران پژی و ناوبانگی به‌رز دره‌وشایه‌وه؛ به‌لام سه‌ره‌نجام ئه‌میر ته‌یمووری گورکان^۱ سالی ۷۹۰ی ک/۱۳۸۸ی ز، دهوره‌ی قه‌لای «بامیان» ی لئ گرت و ده‌ریکیشا و ناردی بۆ سه‌مه‌رقه‌ند. له‌وه‌رایه‌دا سه‌یدی ئه‌حمه‌دی کورپیشی راپیچه‌ک درابۆ ئه‌نده‌کان. پاش سئ سالان به‌سه‌رکرایه‌وه و حکومه‌تی لورستانی درایه‌وه ده‌ستی و له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالی دایه‌وه؛ که‌چی له‌به‌ر ئاکاری ناحه‌ز و ناله‌بار و لاساری سه‌یدی ئه‌حمه‌دی کورپی، کاربه‌ده‌ستانی مه‌غۆل گرتیان و سالی ۸۰۴ی ک/۱۴۰۱ی ز، به‌تاوانی سه‌ربزیوی که‌ولیان کرد و هه‌تا حه‌وت پۆژان له‌بازاری سولتانییه هه‌لیانواسی.^۲

سه‌یدی ئه‌حمه‌د

هه‌تا ئه‌میر ته‌یموور مابوو، به‌کوله‌مه‌رگی و شر و شپریوی له‌چیاکانی لورستان ده‌سوورپایه‌وه و خۆی ده‌بوارد. پاش نه‌مانی ئه‌میر ته‌یموور^۳ هه‌تا سالی ۸۱۵ی ک/۱۴۱۲ی ز، بوویه‌وه مه‌زنی لورستان.

۱- نووسراوه گورکان، به‌لام گورکانی و گوره‌کانیش باون. و.

۲- سولتانییه که‌وتۆته پارێزگای زهنجان. له‌به‌ر که‌ش و هه‌وای خۆش و فینک بوونی که‌وتۆته به‌ر دلی مه‌غۆلان. ئه‌رغون‌خان به‌ردی بناغه‌ی شاریکی له‌و جییه‌ داناه و ئولجایتووی جیگره‌وه‌ی کاره‌که‌ی ته‌واو کردوه و به‌پایته‌ختی داناه. (بۆ زانیاری زیاتر بر: فه‌ره‌نگی جو‌غرافیایی سوخه‌ن، ل ۵۴۹). و.

۳- ئه‌میر ته‌یمووری گورکان (۷۳۶-۸۰۷ی ک/ ۱۳۳۵-۱۴۰۴ی ز)، بناغه‌دانه‌ری زنجیره‌ی ته‌یمووریانی مه‌غۆله. و.

شاحوسین کوری مه لیک عزیزه ددین

دوای نه مانى سهیدی ئەحمەد، شاحوسین بوو به میری لورستان؛ به لام هه دای نه دها و له هه ریمی خۆیه وه ده بزوت و هه لیده کرده سه ر ناوچه ی هه مه دان و جورباده قان و مه لبه نده کانی ده ورانپشتی ئیسفه هان. سه ره نجام له جه نگه ی هه را و ڤووداوه تاله کانی سولتان ئەبووسه عیدی گوورکانی دا هه مه دانی گرت و ڤووی کرده زستانه هه واری شاره زوور و هه لیکوتایه سه ر خیلێ به هارلوو. کۆر ڤیره لى کوڤی عه لى سه کر، سه رۆک خیلێ به هارلوو، ڤئی ڤیگرت و به ره گه ی لئ ته نی و سالی ۸۷۳ ی ک/ ۱۶۸۱ ی ز، له خوینی خۆی گه وزاند.

شارۆسته م کوری شاحوسین

شارۆسته م ماوه یه کی زۆر به سه ر هۆز و تیره و تایفه ی لوران ڤاگه یشت و له ڤاله وپشتی میرایه تی ڤالی دایه وه. له دوایی دا ڤووی کرده شاسمایلی سه فه وی^۱ و به سیله چاوی چاکه ی شاهانه به سه ر کرایه وه و که ولی شانازی و سه ره برزی خرایه سه ر شانی؛ به لام هینده ی ڤینه چوو که گیانی ئەسپارد.^(۵۳)

ئوڤوور کوری شارۆسته م

ئوڤووری کوره گه وره ی شارۆسته م بوو به جیتشینى باوکی. سالی ۹۴۰ ی ک/ ۱۵۳۳ ی ز، وه ختایه ک شاته هه ماسب به مه به ستی به ره ڤه رچدانه وه ی عه ولاخانی

۱- شاسمایلی سه فه وی (۸۹۲-۹۳۰ ی ک). ناسراو به شاسمایلی یه که م، بنساغه دانه ری حکومه تی سه فه ویه کانه له ئیران. پشتاوپشت ده گاته وه شیخ سه فیه دینی ئەرده ویلی، که ڤیشه وایه کی ناسراوی سوننیه. شاسمایلی که سالی ۹۰۵ ی کۆچی بوته پادشا، مه زه به بی شیعه ی دوازه ئیمامی کردۆته مه زه به بی ره سمیی حکومه ت. بر: ئیرانی سه رده می سه فه وی، راجر سینقیری، وه رگیزانی سه لاهه دین ئاشتی، بنکه ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۶ و.

ئوزبەك بەرەو خوراسان بزوت، ئەویش كەوتە ریزی لەشكری هەمیشە سەرکەوتووی و جانگیری برا بچووكی خزی وەك بریکار لە لورستان دانا. جانگیر پاش ئەو هی چاوی كاكی لئ ون بوو، دەستی بە سەری مەزن و ماقوولان و هۆزی خزی دا هینا و لە گەورە خزی هەلگەرایەو و لەسەر تەختی میری بنە ی داکوتا. لە جەنگە ی گەرانەو هی لەشكری دنیا داگری پادشایەتی دا، ئۆغور ئەم هەوالە تالە ی بە گوپی ئاشنا کرا. پاش مالوایی لە پادشا، ئەسپی ئازوت و لەشكری وەدوا دا. کاتیک گەیشتە دەورو بەری نەهاوند کۆمە لیک لاتە و پاتە و گەندە مەندە ی لورستانی لە دەوری هالان؛ بەلام مەزنان و سەرۆک و سەردارانی لور لەسەر پەیمانی خزیان راوەستان و پشتی جانگیریان بەرنەدا و هەر لاشیان لە كاكی نەکردهو. پاش شەر و تیکهه لچوونیک ی بی مەودا، ئۆغور گیرا و کوژرا.

جانگیر کوپی شارۆستەم

جانگیر لە دوا ی كوشتنی كاكی بوو بە جوکمرانی سەربەخۆ ی لورستان و بۆ ماوە ی نۆ سال بە خۆشی و کامەرانی حکومەتی کرد و سالی ۹۴۹ی ک/ ۱۵۴۲ی ز، لە لایەن شاتە هەماسبەو سزا درا و کوژرا.

شارۆستەم کوپی جانگیر

پاش ئەو هی شاتە هەماسب، جانگیری كوشت، ئەبوو موسلیمی گۆدەری کە لالای شارۆستەم و پیاویکی دەوالەتخوا بوو، بە نیوہ خۆشی و نیوہ ناخۆشی شارۆستەمی پەلکیش کرد بۆ لای پادشا. ئەویش لە رێوہ فەرمانی دا کە بیخەنە زیندانەو و بەلبەستە بردیانە قەلای ئەلەمووت (هەلەمووت). شاتە هەماسب لە چاکە ی ئەم کارە

باشه‌ی، پله‌ی میرئاخو‌رپی تاییه‌تی شاهانه‌ی پی به‌خشی و له هاوشانه‌کانی خۆی تیپه‌راند.

کو‌رپکی دیکه‌ی جانگیر، که ناوی «محه‌مه‌دی» بوو، له‌به‌ر مندالیانی شیواو نه‌بوو بۆ میرایه‌تی و نه‌یده‌توانی کاروباری لو‌رستان هه‌لسوو‌رپیتن. لو‌ران له ترسی سه‌ر به گۆم‌دا کرانی بردبوویانه جییه‌کی سه‌خت و لاده‌سته به‌ناوی چه‌نگله و شار‌دبوویانه وه. ئیتر چاوسووری میراتگری وا له م‌بنه‌ماله‌یه‌دا نه‌ما‌بوو هه‌تا نه‌هیئێ ته‌ختی ده‌سه‌لاتی لو‌رستان چۆل بی.

ئه‌م بارودۆخه زه‌مانیکی به سه‌ردا تیپه‌ری، هه‌تا وا هات کابرایه‌کی خو‌یرپه‌له‌ی لو‌رستانی که زۆر شیوه‌ی شار‌ۆسته‌می ده‌دا، هه‌لقولی و گوتی من شار‌ۆسته‌م و له قه‌لای ئه‌له‌مووته‌وه هه‌لاتووم. پیاوه‌ی گۆزین بی‌ئه‌وه‌ی سل بی و ترسی رپیتیشی ڤووی کرده مالی شار‌ۆسته‌م. ژنی شار‌ۆسته‌م که چه‌ند سالیک بوو له می‌رده‌که‌ی هه‌لب‌رابوو، ئه‌م گه‌رانه‌وه‌ی به ده‌سکه‌وتیکی گه‌وره‌زانی و له‌گه‌لی که‌وته سه‌ر باری تیکه‌ل بوون و ژن و می‌ردایه‌تی. وه‌ختایه‌ک لو‌ران به‌و گه‌رم و گو‌رپی و شاگه‌شکه‌بوونه‌یان زانی، ته‌می گومانیان ڤه‌وی و گوتیان بی‌ونه‌بی ئه‌وه خودی شار‌ۆسته‌مه؛ بۆیه به‌دله‌وه سه‌ریان وه‌به‌ره‌ینا و له قسه‌ی ده‌رنه‌چوون. کاتیک پادشای خاوه‌ن‌شکو له [قه‌زوین] هه‌والی ئه‌م کاره سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی پیگه‌یشت، شار‌ۆسته‌می له زیندان به‌ردا و فه‌رمانی حکومه‌تی خو‌رڤه‌م‌تابادی کوانووی ده‌سه‌لاتی خو‌یانی بۆ ده‌کاغه‌زی کرد و که‌ولی میرایه‌تی لو‌رستانیشی هاویشه سه‌ر شانی و به‌په‌له به‌رپی کرده‌وه و ئه‌ویش به سه‌رڤه‌وات و دوو بازی کردن به بازیک و وه‌ک بای شه‌مال فری. کاتیک سه‌روسۆراغی په‌یدا بۆوه و گه‌یشته‌وه نیو خزم و که‌سانی، شار‌ۆسته‌می تاین، هه‌ر لاقه‌ی لی بوون به بالیک و

په‌وی، به‌لام پیاوان و دست‌ویپوهنده‌کانی شارپ‌سته‌می خاسه و په‌سه‌ن گه‌یشتنه سه‌ری و نه‌یان‌ه‌یشت دهرچی و گرتیان و داری ته‌پ و سه‌لای سه‌گیان پیکرد و به‌برد و گل‌مه‌تان و هریگه‌رانی و میشکیان پ‌ژاند و له‌ه‌له‌تی بایه‌وی‌پرا ه‌لیانداشت و تۆله‌ی نامووسیان کرده‌وه.

له‌و سه‌روبه‌نده‌دا «م‌مه‌دی» ی‌برای شارپ‌سته‌م که ده‌یتوانی چاکه و خراپه لیک جوئی کاته‌وه و ببوو به‌پیاویکی ته‌واو، له‌سه‌ر میرایه‌تی لورستان خۆی ه‌له‌بریه‌وه ه‌تا به‌گ‌ژ ک‌ک‌اکی‌دا بچی و ته‌نانه‌ت کار گه‌یشته وه‌شان و ه‌ژانی شیر و نیژان و پ‌ژانی خوینی سه‌رله‌پیتاوان. که‌بخودا و به‌پیاوان که‌وتنه نیوان و وایان دانا کاک‌ی به‌سه‌ر چوار دانگی لورستان رابگا و م‌مه‌دی دوو دانگه‌که‌ی دیکه‌ی به‌ده‌سته‌وه بی و ئاوا پیکه‌وه حکومه‌ته‌که ه‌لسوورپیتن و ده‌ست له‌یه‌کتر نه‌وه‌شینن. ب‌راکان به‌م قه‌رارو بریه‌ی رازی بوون و ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م بارو‌ه‌ه‌وایه پ‌ویشن، ه‌تا زه‌مان تیپه‌ری و ه‌له‌لیک ره‌خسا.

وه‌کوو پیشتر به‌سه‌رچلی باسی کرا، میرانی^۱ لور تۆوب‌بوون و له‌سه‌رده‌می شاته‌هماسبی [سه‌فه‌وی] دا، مه‌زنایه‌تی هۆز و تیره و خیلاتی لوران ئه‌سپارده‌ی ده‌ستی تاجمیری ئه‌سته‌ره‌کی کرابوو، که‌ئه‌سته‌ره‌کی به‌یه‌کیک له‌خیلاتی گه‌وره‌ی لوران داندراوه. پادشا وای دانا‌بوو که ه‌موو سالیکی دراویکی به‌رچاو وه‌کوو دیاری بنیریته خه‌زنه‌خانه‌ی میری. تاجمیر بۆی ه‌له‌نه‌سوورا و ئه‌م بره‌دراوه‌ی بۆ نه‌درا و پادشا حوکمی کوشتنی دا. پاش کوژرانی تاجمیر، به‌فرمانی شاته‌هماسب، میر جانگیری به‌ختیاری، که‌ئه‌ویش یه‌کیک بوو له‌گه‌وره‌پیاوانی خیالی خۆی، کرا به‌مه‌زنی لورستانی گه‌وره. له‌جه‌نگه‌ی دهرچوونی فرمانه‌که‌دا

شارپۆسته م^۱ وه ئه ستۆی خۆی گرتبوو که میر جانگیر هه موو سالی ده هه زار سه ر یه ستر بداته ده ست کارگیران و باجوه رگرانی بارگای پادشا.

سالی ۹۷۴ ی ک/ ۱۵۶۶ ی ز، به فرمانی شاته هه ماسب، ئه میرخانی مووسلوو،^۲ پاسپیردرا هه تا برۆا و باج و پیتاکی هه ریمی لۆری گه وره که ناسراوه به به ختیاری کۆ بکاته وه و هه ریمی خووزستانی، که به ده ست عه ره به کانی «موشه عشه ع» هوه بوو، وه پاش نه دا و بیچنیته وه.

ئه میرخان بۆ راپه راندنی ئه رکی سه ر شانی هات و به ره و خووزستان شۆر بۆ وه و رۆوی کرده دزفول و شووشته ر. له م ده رفه ته دا شاپه ره وه ری کچی ئۆغوور و ژنی شارپۆسته م، که توانیبوی په نامه کی فرمانی گیرانی «مه ممه دی» وه رگری له لایه ن ئه میرخانه وه له هه لی گونجاودا، کاری خۆی کرد. به کورتی پاش ئه وه ی که ئه میرخان گه یشته لای خوهره م ئاباد، مه ممه دی چوو بۆ به خیره تانی. چه ند رۆژیک دواتر ئه میرخان، مه ممه دی و کۆمه لیک له ده ست و پێوه نده کانی بانگێشتن کرده شوینی حاوانه وه ی خۆی. له و کۆرپه دا و پرای سه ت که سیک له مه زن و ماقوولانی لۆرستانی گرتی و هه موویانی قۆلبه سته ناردن بۆ بارگای شاهی. به پیتی فرمانی پادشا هه موویان بردن بۆ زیندانی قه لای ئه له مووت.^(۵۴) به پشتیوانیی خودای گه وره دواتر ده گه رپینه وه سه ر به سه ره اتی مه ممه دی و شارپۆسته م.

مه ممه دی کۆری جانگیر

مه ممه دی بۆ ماوه ی ده سال له قه لای ئه له مووت زیندانی کرا. له و ماوه یه دا چوار کۆری مه ممه دی که بریتی بوون له: عه لی خان، ئه سه له مز، جانگیر و

۱- ل ۳۵ بۆدلیان: «مه ممه دی» بۆی ده سته به ر بیوو. و.

۲- مووسلوو تیره یه کن له خیلێ قه شقای. و.

شاویردی، که وتبونه سهر باری دوژمنایه‌تی کردنی شارپوسته‌می مامیان و ژیانیان لئ کردبوو به ژاری مار. دابوویانه لانی سهر بزویوی و هه‌لیانده‌کوتایه سهر قه‌له‌مپه‌وی ده‌سه‌لاتی پادشاش. هه‌مه‌دان و جورباده‌قان و ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی ئیسفه‌هانیشیان داپووتاند و له په‌روپزیان کرده‌وه. هه‌ر چه‌ندیکی شارپوسته‌م و فه‌رمانده‌کانی قزلباشان له‌سهر سنووران، به‌ده‌میان‌دا چوونه‌وه و زور چاکیان خۆ لئ تیژ کردن و به‌وپه‌ری زه‌بروزه‌نگه‌وه له‌گه‌لیان تیکه‌وتن، به‌لام ده‌ره‌قه‌تیان نه‌هاتن و هیچیان بۆ به‌هیچ نه‌کرا.

سهره‌نجام سهرۆکان و سپاسالارانی ده‌وله‌ت به‌خزمت پادشایان راگه‌یاند که وا باشه بۆ چاره‌سهریی نه‌و گرفت و ئاژاوویه محهمه‌دی له‌زیندانی قه‌لا ئازاد بکه‌ی و دلای بدیه‌وه و بفرمووی ده‌تخه‌مه‌سهر سکهی میرایه‌تی و له‌و کاره‌دا به‌سهر کرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی قزلباشی بسپیره. بۆی دانی که کوره‌کانی بیته‌ی بۆ به‌رده‌رانه‌ی به‌رزی بارگای پادشایه‌تی، هه‌تا ئاگری ئاژاوه‌دامرکی و ئه‌ویش ئاوا رازی ده‌بێ. هه‌روه‌ها گه‌وتیان بیخه‌نه‌سهر شانی که‌سی هه‌زار سهر ئه‌سپ و یه‌ستر و مه‌ری سپیش ده‌بێ وه‌کوو دیاری بدا به‌پادشای به‌رزه‌جی. ئه‌وسا وه‌ختایه‌ک کوره‌کانی هینان و له‌گریوی نان، با فه‌رمانی میرایه‌تی لورستانی بۆ بنووسری و به‌پێ بکریته‌وه.

به‌گویری ته‌گبیر و پرای پیاوماقوولان و مه‌زنانی بارگا، به‌فه‌رمانی شاته‌هماسب، له‌قه‌لای ئه‌له‌مووته‌وه محهمه‌دی په‌وانه‌ی قه‌زوین کرا و ئه‌سپاردیانه‌ ده‌ست حوسین‌به‌گی ئوستاجلوو. محهمه‌دی هه‌ر یه‌که‌نده‌ردوو کاغه‌زیکی نووسی بۆ کوره‌کانی و داوای لئ کردن تا هه‌رچی زووه‌سی هه‌زار ئه‌سپ و یه‌ستر و مه‌رکۆ بکه‌نه‌وه و وه‌کوو دیاری بیهینن و خۆشیان بین بۆ قه‌زوینی پایته‌خت. کوره‌کانی پاش ئه‌وه‌ی نامه‌که‌یان گه‌یشته‌ ده‌ستی هه‌ر له‌په‌یوه ده‌هه‌زار سهر یه‌کسم و ئاژه‌لیان کۆ کرده‌وه و به‌دوو برایان‌دا راپه‌چیان دان بۆ قه‌زوین و پاش ئه‌وه‌ی

نیزیک بوونه وه محهمه دی به خزمهت حوسین به گی راگه یاند ئیستا که کوره کانم گه یشتوونه شه ره فاباد^۱ وا باشه ئیزن بفرموی بچم و چاو یک به مهر و مالاته که دا بگیچم و بزائم نه گهر شایانی شان نه وه چاکه، دهنه گهر وانه بوو، چه ند رۆژیک راده وه ستم با نه وهی دیکه ش بپتن، نه وهی کامه ی شیایوی پادشا بوو ده یهینم و گه جهر و گوجهری لی هه لداویرم.

حوسین به گ داواکه ی لی سه لماند و له گه ل چه ند پیاویکی باوه پینکراوی خۆی ناردی بۆ لای کورانی. هه تا نه وان گه یشتنه شه ره فاباد، بوو لیله داهاتبوو. محهمه دی پرووی کرده هاو پیتیانی و گوتی نه وه تازه شه و به سهر دهستان دا هات و هیچ ناکرئ، بۆیه وا باشه نه مشه و لیتره بین و کاره که بخهینه سبهینی بۆ دوا ی تا وه لات که جهنگه ی خۆیه تی. منیش له میژه چاوم به کوره کانم نه که وتوو، با له گه لیان تیر قسه بم و دل و دهر و ونم ئۆخزنی تیگه ری. قزلباشه کان پیتشیناره که یان به باش زانی و وایان بریار دا شه و له وئ بمیننه وه.

پاش نه وهی شه و ته واو بالی به سهر ولات کیشا، محهمه دی له گه ل کورانی پیتیانی نایه رکیف و خۆیان هاو یشته سهر خوانی زین و مامزه یان له که له که ی نه سپانی دهره اتوو ی شه پان نه نگاوت، که بای شه مال و شنه ی به یانیش تۆزی نه ده شکاندن و به ره و لوپستان فرین. وه ختایه ک به یانی نه م هه واله له شاری قه زوین گه را، شاته هماسب، نه میرخانی حوکمرانی هه مه دانی له گه ل پۆلیک سهرۆک و سهر کرده ی دیکه پاسپاردن که خیرایه کی بکه ونه په یکه رده یان، به لام چونکه نه سپانی ژیر رکیفیان خیرایه کی به خا و که وتن و شان و پیلان گیرا و جه مام بوون، ههر چه ندی کردیان و کراندیان دهرنه چوون و ده ستیان پیتیانی رانه گه یشت. له و غار و ره وه دا چه ند سهر یه کسمیشیان پسان و سه که ت بوون.

۱- ل ۳۶ ی بودلیان: «شه ره فاباد فرسه خیک له قه زوین دوور بووه.» و.

محمه‌مدهی و کوره‌کانی پپی ده پوژه‌پریان به چوار پوژ پری و خویمان گه‌یاندده‌وه لورپستان. کاتیک شارپ‌وسته‌م به‌و گه‌پانه‌وه‌یه‌ی زانی، سی‌به‌رده‌ی نایه مستی بووکی ده‌سه‌لات و هر‌ئه‌و ساله^۱ پووی کرده‌قه‌زوین و پاشماوه‌ی ژیانی له چاره‌په‌شی و به‌ش‌مه‌ینه‌تی دا تیپه‌ر کرد. میر تازه چاوی به‌تختی ده‌سه‌لاتی لورپستان نه‌که‌وته‌وه و له جه‌نگه‌ی خو‌ی‌دا گزه‌بای مه‌رگ هه‌لیکوتایه‌سه‌ری و تیکییه‌وه‌پینچا و بی‌سئ‌ودوو گیانی خۆشه‌ویستی خۆی نایه‌ده‌ستی گیان‌ئه‌ستیتی. محمه‌مده‌ی له‌خاکی لورپستان ئالای ده‌سه‌لاتی هه‌لدا و گوپی مه‌لاییکه‌ی ئاسمانانی زیرنگانده‌وه و گوتی هه‌ر خۆم هه‌م و که‌سی دیکه‌نا! به‌کورتی پاش‌ئه‌م پووداوانه، که‌وته‌سه‌ر پپی حاوانه‌وه و گونجان له‌گه‌ل شاته‌هماسب و شاسمایلی دووه‌م و دلی راگرتن و یاریده‌شی دان. دوا‌ی‌نه‌مانی ئه‌م پادشایانه، سه‌ری وه‌به‌ر سیبه‌ری بارگای خانه‌په‌نای لیئووردنی سولتان مرادخان هیتاوه، خودا لئی خۆش بی. ئه‌ویش هه‌موو سالی دوازده‌خالوار دراوی عوسمانی^۲ بو‌پپوه‌ته‌وه ده‌کاته‌شه‌شسه‌ت تمه‌نی بره‌وداری عیراق هه‌تا له‌داهاتی ناوچه‌کانی مه‌نده‌لی، جه‌سسان، بادرانی^۳ و ته‌رساق وه‌ریبگری که‌ملک‌وماشی تاییه‌تی شاهانه‌ی سه‌ر به‌داروسسه‌لامی به‌غدا بوون. وایان دانا هه‌تا ئه‌و ناوچانه‌بکه‌ونه‌نیو‌قه‌له‌مپه‌وی ده‌سه‌لاتی و هه‌تا زه‌مانیکی خو‌ی به‌غولام و خزمه‌تکاری سولتان بزانی و له‌و پدگایه‌تلاسا‌نه‌بی، هیچ ئال‌و‌گۆرپیک به‌سه‌ر چوار‌چیوه‌ی ده‌سه‌لاتی ملکی

۱- ل ۳۷ بولیان: «هه‌ر له‌و چه‌ند پوژهدا...». و.

۲- دوازده‌خالوار (خه‌روار، خه‌ربار)، که‌به‌پپی په‌سند کردنی ئیران هه‌ر خه‌رواریک ۳۰۰ کیلۆیه، ده‌بیته ۳۶۰۰ کیلۆ! ئه‌م بره‌یه‌کجار زۆره. له‌ده‌قه‌که‌دا نووسراوه «دوازده‌خروار زر عثمانی»، زه‌ری عوسمانی به‌پپی لیکنده‌وه‌ی دیه‌خودا ده‌کرئ به‌مانای دراو بی، جاچ زیر، زیویان مز؛ هه‌ر بۆیه‌ش نووسه‌ر ده‌لی ۱۲ باری که‌ر زه‌ری عوسمانی و ده‌بی مه‌به‌ستی دراو بی، نه‌ک هه‌ر زیپ. و.

۳- رهنه‌گه «به‌دران» بی. و.

به میراتگه پراوی دا نایه و ئه و شویتانهش که خراونه سهری، دستیان لئ نادرئ. به م پییه سولتان فهرمانی میرایه تیی لوپرستان و خه لاتی هه ره چاک و که مه ره و حه مایه له شیریی زیپرینی بۆ نارد.

پاش تیپه رپوونی چه ند سالیگ له سهر ئه و پین ودانه، چونکه زۆر چاکی به گوئی مه زنی سهر کرده کانی به غذا نه ده کرد و به گله رانیس لئی که وتبوونه گله و گازنده و ده یانگوت که وتۆته سهر باری گویته بیستی، به دزی فهرمانی پیروژ بۆ گیرانی مؤر کرا و وه رگیرا. محه ممه دی وه ختایه ک به و کهینه و بهینه ی زانی و ههستی کرد مه زنی سهر کرده کانی به غذا پیوه یه بیگری، هه میسه خۆی ده پاراست، به لام ناخری یه کیگ له به گله ران خۆی لئ خـۆش کرد و ته له ی بۆ دانایه وه، محه ممه دی پیی زانی و خۆی ده رباز کرد و دهستی له داها ت و قازانجی به غذا شوژد و تازه پووی له و خاک و مه له بنده نه کرده وه. شاویردی و جانگیر، کورانی محه ممه دی که وه کوو بارمه له به غذا گل درابوونه وه، پۆژیکی له جهنگه ی گهشت و سهیرانی پاشای به غدادا، خۆیان ده خواره بایان گرت و وه ختایه کی هه لیان بۆ هه لکه وت، له قهراغ شاره وه بۆی ده رچوون و پرویان کرده پین ده شتان و وا به گاله گال و چوارنال پۆیشتن که زریانی در نه ی توانی تۆزیان بشکینئ.

له و سه ر و به نده دا سولتان «محهممه د» ی کورپی شاته هه ماسب، ناردبوویه سهر کچی «محهممه دی» هه تا بۆ هه مزه میرزای کورپی بیخواری و ده یهه ویست ئاوا ته قولبابی ده رگای ئاشتبوونه وه و به رژه وهندی بکا و به لای خۆی دا بیشکینتیه وه. ئه ویش هه نگاوه که ی به دلّه وه نووسا و سه رله نوئ سهری وه بهر قزلباشان هینایه وه. پاش چه ند سالیگ پووی کرده دنیای پاشین.

شاویردی کوری محهمه‌دی

شاویردی له پاش نه‌مانی باوکی، به یاریده‌ی پیاوماقوولان و مهنانی لورستانی، دانیشته سهر ته‌ختی ده‌سه‌لات. له دیوانی شاسولتان محهمه‌ده‌وه فه‌رمانی حکومته‌ی هه‌ریمه‌که‌ی باربوو کرا. ^(۵۵) کاتیک جله‌وی کاروباری گرینگی پادشایه‌تیی ئیران که‌وته به‌ر ده‌ستی به‌هیزی شاعه‌بیاس^۱، خوشکه‌ی به‌روپشتی شاویردی له خۆی ماره کرده‌وه، که ژنی هه‌مزه‌میرزای [نه‌ماوی] برای بوو. هه‌روه‌ها ئامۆزایه‌کی خۆشی دا به شاویردی که نه‌تیژه‌ی بارام‌میرزا^۲ بوو، هه‌تا ده‌هات خزمایه‌تی و دۆستایه‌تیی نیوانیان چاکتری خۆ داده‌پرشت، به‌لام وه‌ختایه‌ک شاعه‌بیاس حکومته‌ی هه‌مه‌دانی دایه‌ چنگ ئۆغورلووبه‌گی به‌یات^۳، بارودۆخه‌که شله‌ژا. شاویردی و ئۆغورلووبه‌گ هه‌ر له کۆنه‌وه له‌سه‌ر خاکی ناوچه‌ی برووجی‌رد نیوانیان ناخۆش بوو. ئەم کۆنه‌برینه زارکی کرده‌وه و لور و به‌یات شه‌ریان له نیوانسی‌دا قسه‌وما و پمب و شیر هاتنه‌ گۆرئ. هه‌ردوو لا خۆیان ده‌ده‌سک نا و به‌ره‌و ناوچه‌ی برووجی‌رد بزوتن و له‌شکریان به‌ره‌و‌پووی یه‌کتر چه‌قین. وا هات که ئۆغورلووبه‌گی به‌یات له‌و تیکه‌ه‌لچوونه‌دا کوژرا و کۆمه‌لیکی به‌رچاوی چه‌کداری به‌یاتیش تینداچوون و بارگه و بنه‌یان که‌وته به‌ر شه‌پۆلی تالانی لوران و دایان‌پووتاندن.

۱- شاعه‌بیاسی یه‌که‌م پینجه‌مین پادشای خانهدانی سه‌فه‌وی و کوری محهمه‌دی خودابه‌نده‌یه. سالی ۹۷۸ه‌ی کۆچی/ ۱۵۷۰ه‌ی زاینی له هه‌رات پپی ناوه‌ته‌ جه‌غزی ژیان. له ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالی‌دا بوته‌ شا و ماوه‌ی ۴۲ه‌ی سالی فه‌رمان‌په‌وایه‌تی کردووه و سالی ۱۰۳۸ه‌ی ک/ ۱۶۲۸ه‌ی ز. له مازنده‌ران ده‌ستی له دامینی ژیان به‌رداوه. (بو زانیاری زیاتر بر: دپه‌خودا، ب ۱۰، ل ۱۵۶۹۲-۱۵۶۹۰). و.

۲- بارام‌میرزا ده‌بیته‌ کوری شاسمایلی یه‌که‌م و سالی ۹۵۵ه‌ی کۆچی مردن به‌رۆکی گرتووه. (بو زانیاری زیاتر بر: دپه‌خودا، ب ۴، ل ۵۱۱۴). و.

۳- به‌یات تیره‌یه‌کن له خێلی ئینانلووی پاریزگای فارس. (دپه‌خودا، ب ۴، ل ۵۱۳۶). و.

پاش داکوژانی شهـره که، شاقولی به گی برای ئوغورلوه به گ، له قه زوین هاوار و سکا لای برده خزمهت شاعه بیاس و چو نیه تی کوژانی برا که ی و خه لک و تالان و برؤی لورانی له نوو که وه بؤ گنر ایه وه. پادشا به بیستی نه و قسانه، له پئوه رقی هه ستا و ئاورگی دهروونی ئاورینگی دا و گری گه یشته که شکه لانی ئاسمان. هه ر نه و برؤه خؤی هاویشته سه ر پشتی نه سپ و له گه ل کؤمه له چه کداریکی ناماده ی بهر پیچکی ته ختی پادشایه تی رکیفکوت به ره و شایردی تئی ته قاند. کاتیک شایردی به هاتنی شاعه بیاسی زانی، له گه ل ژن و مندال و پؤلیک له یارانی به هه زار کویره وه ری له پروباری «سه میره» په رییه وه و خؤی گه یانده چپای کللو.^(۵۶) پاشماوه ی خیل و بار و زینده مال و مه ر و پاتالی له وه بری چؤم مانه وه و که وتنه به رده ستی له شکرچیانی حکوومه ت.^(۵۷) ئینجا پادشا هات و مه دی قولی سولتانی شاملووی کوره زای ئوغزوار سولتانی له سه ر ناوه ندی به ختیری و ده سه لاتی میرانی لور دانسا و کسردی به سپاسالاری هه ری مه که و به مه به ستی پاراستنی خیلات و مال و سامانی جه ماوه ر، چهنده سه ر کرده یه کی قزلباشی خسته بهر فه رمانی و سه ری رکیفی به ره و قه زوینی پایته خت وه رسو و پاند و گه رایه وه. شایردی دوی چو ونه وه ی شاعه بیاس، هات و به نیو هؤزی گؤران و تیره و خیلاتی دیکه دا گه را و کؤمه لیک خه لکی له ده وری خؤی کؤکرده وه و بؤ ده ر په راندنی مه دی قولی سولتان زؤر به چه قوت ته ف چه می سه میره ی هه لوارد و خؤی گه یانده پروکاری خو پرده م ئاباد و شانی له شه ر شل کرد و خه نیم پیکه له پرژان. پاش هه ول و هه لسو و پانی زؤر و زرم و کوتی ر م ب و شیران، له شگری لوران شکستی به سه ر شانی دا هات و بوو به راکه راکه و هه لات هه لات و وه کوو حه وته وانان هه ر یه که ی که وتنه قؤلکی. دوی نه م پروداوه شایردی پرووی کرده به غدا و سه ری وه بهر ده ر گانه ی به رزی خانه دانی عوسمانی هیتا، که مله ی ده کرد ده گه ل ئاسمانی نؤه م.

کاتیک شاعه بباس به و پروداوانه‌ی زانی، چاوی له تاوانه‌کانی پۆشی و حوکمی میرایه‌تی خورپه‌م‌ئاباد و لوپستانی بۆ نووسی و گوتی با بگه‌په‌ته‌وه سهر دۆخی جارانی و میر بی وه‌کوو باب و باپیرانی.^(۵۸) که‌مه‌ره‌شیری گه‌وه‌ره‌بند و خه‌لاتی پادشاهانه‌ی بۆ نارد و له نیو هاوشانه‌کانی دا هه‌لیکیشا و ئالای ده‌سه‌لاتی بۆ به‌رز کرده‌وه و هه‌تا هه‌وراز خۆر و مانگی پیه‌له‌بدرد. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، شاپۆردی شاد و که‌مه‌ره‌پان له‌سهر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی لوپستان پالی داوه‌ته‌وه.^۱

به‌شی پینجه‌م

باسی سولتانه‌کانی میسر و شام، که ناسراون به بنه‌ماله‌ی ئه‌بیووی

شاره‌وانانی شاری ده‌نگ‌وباس و قه‌لاداران‌ی نیشتمانی ژیان و به‌سه‌ره‌ت، سه‌باره‌ت به‌و شایانه‌ ئاویان قسه‌ی خزیان داگیرساندوه و گوتویانه: باپیری پادشاکانی میسر «شادی» ی کۆپی «مه‌روان» ه‌که به‌ ره‌چه‌لاک ده‌چپه‌ته‌وه سهر کورده ره‌وه‌نده‌کانی «دۆوین» ی^۲ ئازهر بایجان، که به‌ سهر ویزانی دا که‌وتوه و ئیستا دپیه‌کی له جیی ساز کراوه به‌ناوی «کرنی چخورسه‌عد»^۳.

۱- بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار، ل ۱۲۲-۱۲۴. و.

۲- بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار، ل ۱۲۵. و.

۳- ل ۳۹ بودلیان: «کرنی» (؟) نه‌مزانی سهر و ژیر و بۆری چۆنه‌ بۆیه‌ چۆنی نووسیوه هه‌ر ئاوام نووسیوه‌ته‌وه. چغورسه‌عد. و.

له زهمانی سولتان مهسعودی^۱ سهلجووقی دا، یه کیک له بریکاران ی شادی دهکاته میرقه لای تکریت. پاش ئه وهی په ژاره ی مهرگ گه شته سهر شادی و رۆبویه بهرۆکی ژیان ی و دایدپی، نه جمه ددین ئه ییووبی کورپه گوره ی جیی گرته وه. رۆژیکی نه جمه ددین ئه ییووب له گه ل ئه سه ده ددین شیرکزی برای به شوینیک دا ده رۆیشتن، له ناکاو ژنیک به گریانه وه خۆی ده بهر گیزان و گوتی پیاوینک له هیچ و خۆپایی ده ستم له کۆل ناکاته وه. ئه سه ده ددین کابرای دیته وه و ئه و چه که ی پپی بوو له چنگی ده رهینا و گرم زه بریکی کوشنده ی لیدا و له رپوه پپی مرد. ئه گه ر نه جمه ددین ئه ییووب ئه و دیمه نه ی بیی، براکه ی خۆی گرت و له به نده ی توند کرد و هه والی روودا وه که شی بۆ ئه و بریکاره ی سولتان مهسعود نووسی. ئه ویش له ولام دا روونی کرده وه و گوتی من له گه ل ئه و کوژراوه وه کوو برایان وا بووم و چه ندی بلئی یه کترمان خۆش ویستوه، جا بۆیه هه ر جاریکی تووشتان بم ده کری و ده رگرتنه وه ی تۆله ی خویتیم به دل دا بی، که وایه وا چاکه له شاری من وه ده رکه ون، هه تا چاومان به یه کتر نه که وی.^(۵۹)

کاتیک نه جمه ددین ئه ییووب ولامه که ی بۆ هاته وه و هه ل و مه رجه که ی بۆ روون بۆوه، له گه ل ئه سه ده ددینی برای پشان نایه رکیف و به ره و مووسل رینگایان کوتا. پاش ئه وه ی گه یشتنه جی، ئه تابه ک عیماده ددین زهنگی به گه رم و گوپی به خیری هینان. ئه تابه ک دوا ی ئه وه ی [شاری] به علبه کی گرت، هه وساری کاروباری هه ریمی ژیر ده سه لاتی خۆی نایه دهستی به هیز و برشتی نه جمه ده ددین ئه ییووب، که سه سه ره کرده یه ک بوو یه کجار جوانچاک و ده روون پاک و ئاقلمه ند و دیندار و

۱- سولتان مهسعودی سهلجووقی (۵۰۲-۵۴۷ه ق/ ک/ ۱۱۰۸-۱۱۵۲ی ز) غیاسوودین ئه بسولفته خ مهسعود کوری مهسهد کوری مهلیک شسا. سالی ۵۲۹-۵۴۷ه ق، له نازه ربایجان و عیراق پادشایه تی کردوه و له هه مه دان بناغه ی ده سه لاتی دامه زراندوه. (بۆ زانیاری زیاتر بر: فه رهنگی ئه علامی سوخن، ب ۳، ل ۱۹۷۹). و.

داده‌وان و ئەمین. لە و پڕۆژگارەدا کە بە سەر بە‌علبەک پراگە‌یشتووێ خانە‌قاییەکی بۆ سۆفییان دروست کردووێ و ناوی «نەجمیە» ی خستۆتە سەری.^۱

لە و هەریمەدا خۆی داوێتە لانی پاراستنی پارسەنگی دادپەرورەری و بآل بە‌سەرکێشانی ئاپۆرەری خە‌لک. پاش نەمانی عی‌مادە‌ددین زەنگی، لە‌گە‌ڵ ئە‌سە‌دە‌ددین شێرکۆی ب‌رای چوونە لای نوورە‌ددین مە‌حموود. ئە‌ویش هە‌ردووکیانی بە‌سەرکردنە‌وه و ئە‌سە‌دە‌ددینی کردە سپاسالار و گە‌ورە‌ری شەر و پە‌لامار و مە‌زنایە‌تیی «حومس» یشی پێ بە‌خشی.

بۆ بە‌رپەرچدانە‌وه‌ی فە‌رەنگییە‌کان «عازید ئی‌سماعیلی» ی^۲ والی میسر دە‌ستە‌و‌داوینی نوورە‌ددین بـوو و هە‌تا بگاتە فریای. ئە‌ویش سێ جارن ئە‌سە‌دە‌ددینی بە‌ لە‌شکرێکی قورس و گرانە‌وه‌ نارە‌ هانای و سە‌ری سێ جارە‌ی ئە‌سە‌دە‌ددین بە‌ پێی پە‌زامە‌ندی عازید «شاپۆر» ی^(۶۰) وە‌زیری لی کوشت و خۆی

۱- شێرکۆ و ئە‌ییووب، دوا‌ی ئە‌وه‌ی نیوانیان لە‌ گە‌ڵ مۆج‌ه‌یدین بێ‌ه‌رووز تیکچوو، روویان کردە مووسل و عی‌مادە‌ددین زەنگی بە‌گە‌رمی بێ‌شوازی لی کردن و پله و پایە‌ی کارگێ‌ری و سە‌ربازی بۆ دابین کردن. چونکە ئە‌و دە‌مه‌ی زەنگی سالی ۵۲۶ هـ/ک/ ۱۱۳۲ ز، لە‌ هێ‌رشێ بۆ سەر بە‌غدا شکستی هێ‌نا و کشایە‌وه‌ مووسل، کورانی ئە‌ییووب لە‌ تکریت بە‌ دە‌نگی‌ه‌وه‌ چوون و یارمە‌تییان دا و پێیان بۆ خۆش کرد تا لە‌ رووباری دیجلە‌ بپە‌ریتە‌وه‌.

ز.س.

۲- عاضد‌ل‌دین الله، ئە‌بوو محە‌مە‌د عە‌بدوللا (۵۴۶-۶۷۰ هـ/ک/ ۱۱۵۱-۱۱۷۱ ز)، دوا‌یین خە‌لیفە‌ی فاتمی میسرە. هەر بە‌روالە‌ت بە‌ پێ‌شە‌وا داندراو، دە‌نا هە‌وساری کاروباری و لاتە‌کە‌ تە‌واو بە‌دە‌ست مە‌زنانی خاوە‌ن‌ب‌رشتی بارگاکە‌ی‌ه‌وه‌ بوو. لە‌ شیعە‌گە‌ری‌دا ویشک‌وبرینگ و دە‌مارگرت بـوو و بە‌ عا‌لام ئاشکرا دە‌ستی لە‌ نازار و ئی‌شاندنی جە‌ما‌وه‌ری سوننی بزاتوو. (ب‌ر: فە‌ره‌نگی سوخە‌ن، ئە‌علام، بە‌رگی ۲، ل ۱۲۱۸). یە‌کیک بوو لە‌ پە‌یرە‌وانی رێچکە‌ی حە‌وت ئی‌مامی کە‌ پێیان وایە‌ پێ‌شە‌وا‌یە‌تیی رێ‌بازی شیعە‌ بە‌ «ئی‌سماعیل» ی کورە‌ گە‌ورە‌ی ئی‌مام جە‌ع‌فە‌ری سادق دادە‌کووژی. ئە‌مانە‌ چە‌ند ناویکی دیکە‌‌شیان پێ‌وه‌بە‌ستراو: باتنی، مولا‌حە‌ده، فە‌دائی، حە‌ش‌ش‌اشین، قە‌رمە‌تی، سە‌بعیە و فاتمی. و.

بوو به وهزیر؛ به لام هیشتا گولیکی له باخچۆلهی وهزارهت نه چنیوو، که پهنجهی مهرگ پهلی پهژارهی له دلای دا شکاند و تهنیا ۶۵ رۆژی دهرهفت هیتا وهزیر بی. سه ره نجام رۆژی جه مادی دووه می سالی ۵۶۴ هی ک/ ۱۱۶۸ ای ز، ئالای سه فه ری به ره و دنیا ی پاشین هه لدا و سه لاهه ددینی برزای که ده بوو به کوری نه جمه ددین ئه ییووبی برای، بوو به جینشینی.

سه لاهه ددین یوسف کوری نه جمه ددین ئه ییووب

وه کوو دیاره هینده ی نه کیشاوه که سه لاهه ددین له بهر شاره زایی و کارزانی، ته وای پایه به رزانی حکومته ی عازیدی کردونه چه په ره شپه و به دیواره وه هه لپه ساردوون. پاش ئه وه ی سه رناوی «مه لیک ناسر» ی بی به خشراوه و چاک ریشه ی ده سه لاتی دا کو... و تاوه، راسپارده یه کی ناردۆته خزمهت نووره ددین مه حموود و تکای لی کردووه هه تا رینگای باوکی بدا بچی بۆ میسر. نووره ددین مه حموود به گه وره یی خۆی داواکه ی بۆ به جی هیتاوه و له چاکه ی خۆی ئیزنی نه جمه ددین ئه ییووبی داوه برۆا بۆ میسر.

رۆژی ۲۴ ی ره جه بی سالی ۵۶۵ هی ک/ ۱۱۶۹ ای ز، له پایتهخت ئاسۆگی داوه و خه لیفه عازید چۆته پیشوازی.^۱ نه جمه ددین ئه ییووب که له خه مخانه ی دوری دا «چاوه کانی له سوئیانی تانه یان هینابوو»،^۲ به دیداری سه لاهه ددین پوون

۱- نه جمه ددین ئه ییووب رۆژی نه ورۆژ له دیمه شقه وه رۆیی بۆ میسر؛ ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی که نه ورۆژ ئه و کاتیش له لای کوردان به رۆژیکه ی تایبهت و پیرۆز داندراره. ز.س.

۲- «وابیضت عیناه من الحزن...»، به شیکه له ئایه ی ۸۴ ی سووره یوسف: «چاوه کانی له تاوانی تانه یان هینا...». و.

بوونه وه. سه لاهه ددینیش ئه وهنده ی خوا هز بکا به دهوره ی باوکی گوره ی دا هات و دهستی ریژی بو خسته سهر سینهی و له بهر پیی دا بوو به تنۆکه ئاوێک. [دوای ماوه یهک] ویستی له جیی وی بیی به وهزیر، به لام نه جمه ددین نه یسه لماند و سه لاهه ددین شانی له ریک و پیک کردنی کاروباری گرینگ و بهرچاوی میسر شل کرد. له سه ره تاکانی مانگی محهره رمی ۱۶۷ هـ کۆچی دا، خه لیفه عازید تیکه له گلا و بوو به نه خۆشی سهر جی و بان و له رۆژی عااش... وورادا، بارگهی به ره و دواسه فه ره ی تیگنا و رۆیی. (۶۱)

سه لاهه ددین دهستی به سهر خه زینه کانی ئیسماعیلییه دا گرت، که کۆماکۆما زیپ و گه وه ره و دراو و قوماشی تیدا هه لدرابۆوه و هه لچندرابوو. ئه و جار به تاقی ته نیا و سه ره به خۆ که وته راپه راندنی کاروباری ولات و به سهر مال و سامان راکه یشت و کۆمه لانی خه لک و هیزه چه کداره کانی دلخۆشی دانه وه و بۆیان بوو به پشتیوان. له میژووی «یافعی» دا نووسراوه: «هیندیک له وشته هه ره هیزا و چاکانه ی له خه زنه خانه ی عازیده وه که وتوو نه ده ست سه لاهه ددین بریتی بوون له وه کارزیک زمووت و سه ت هه زار به رگ کتییی به نرخی خه تخۆش.»

له سه ره تای مه زنایه تی سه لاهه ددین دا، له بهر چه ند هۆیه ک نووره ددین مه حموود دلی لپی ئیشا و ته نانه ت ویستی به ره و میسر بر و و بچی یه کی دیکه ی له جیی دابن. وه ختایه ک سه لاهه ددین ئه وه ی بیسته وه، باب و خال و خزمان و سه رکرده کانی خزی کۆکردنه وه هه تا دانیشن و راپوویژی لی بکه ن و پی چاره یه ک بدۆزنه وه. له و کۆره دا ته قییه ددینی برزای سه لاهه ددین هه ستا و گو تی وای به

۱- عه بدوللا یافعی (۶۹۹-۷۶۸ هـ ک / ۱۲۷۰-۱۳۶۶ ی ز)، ئه بوسسه عادات عه بدوللا کوری ئه سه ده یافعی یه مه نی، ناسراو به عه فیه ددین، سو فی، شه ریعه تزان و نووسه ری عه ره ب و خاوه نی چه ندین به ره مه می وه کوو: «روض الریاحین فی حکایات الصالحین، الدرالنظیم، مرآة الجنان، عبرة الیقطان ...». (بر: فه ره هنگی ئه علامی سوخن، ب ۳، ل ۲۴۱۷). و.

به رژه وهند ده زانم ئه گهر نووره ددین مه محمود به ره و ئیره هات، به هیژیکی زه وهنده وه بهری لئ بگرین و هه وساری دهسه لاتی ئه م ولاته ی نه دهینه دهستی. نه جمه ددین ئه بیووب له ته قبییه ددینی نه وهی خز ی راخوری و قسه ی سووکی نایه پارسه نگی و گوتی شتی وا ناکرئ و نابئ و پرووی کرده سه لاحه ددین و گوتی: کوپم من باوکی تو م و شه هابه ددینیش خالی تو یه؛ ئه گهرچی له ته واوی ئه و که سانه ی ئیره مان زیاتر خۆش ده ویی، به لام هه ر کاتیک چاومان به نووره ددین بکه وئ، بئ ونه بئ به ده ستووری جارن له گه لی هه لده ستین و داده نیشین و پژی شان و شکۆی ده گرین. ئه گهر بلئ له سه ریشتان ده دم، ملمان له ئاستی له موو باریکتره و ده لئین فه رموو! جا ئه گهر باب و خالت وا بن، کئی دیکه له مه زن و میرانی حکوومه تی تو هه قی هه یه بکۆخی! ئه م ولاته که وتۆته نیو قه له مره وی ده سه لاتی نووره ددین و به راستی ئیمه بۆ وی غولامین و هه ر ده میکی لیمان بخا، ته نیا پیمل بوونمان له ئه ستۆیه و هیچی دیکه نا.

جا ئیستا وا چاکه ههستی و نامه یه ک بۆ نووره ددین بنووسی و بلئی گه وره م، ئه ی خاوه ن شکۆ وه کوو بیستومه لیبراوی که به مه بهستی پزگارکردنی ئه م خاک و هه ریمه ئالای سه رکه وتن نیشانی له شکر هه لبدرئ و به ره و ئیره بئ؛ به لام ئه وهی راستی بئ خۆ پپوویست ناکا ئیوه ی پایه بهرز بۆ راپه راندنی ئه رکیکی ئاوا، زه حمهت وه بهر خۆتان بنین و ئه م ریکایه بکوتن، چونکه من به حال و دوو به لاش له پئیازی به ندایه تی لام نه داوه و له قسه ی مه زنانی به رپینچکه ی ده سه لاتی پادشایه تی دهرنه چووم. هه ر فه رمائیک که به پئی سه نگ و ته رازووی دادپه ره ریبی ئیوه دهرچئ، سه ری وه به ردینم.

هەر فه‌رمانیکی بیده‌ی، ده‌یخه‌مه سهر چاوانم
هەر کاریکی بیفه‌رمووی، خۆم به نۆکه‌ر ده‌زانم

ئه‌گه‌ر له لایه‌ن منی به‌ره‌ژیره‌وه تۆزه تۆزیک نیشته‌ته سهر ئاویتنه‌ی پهرشنگداری
ده‌روونتان، وا باشه یه‌که‌یک له نۆکه‌رانی تاییه‌تی خۆت بنیتری هه‌تا زنجیرم باویته
ملی و بمهینئ بۆ ده‌رگای بارگات که په‌نا و په‌ساره بۆ دنیا.

کۆیله چی بۆ ناکرئ، غه‌یری سهر وه‌به‌ر هیتان

سه‌لاحه‌ددین زۆر به په‌زامه‌ندی گوئی بۆ ئامۆژگارییه‌کانی باوکی شل کرد و
خه‌لکه‌که‌ی دیکه بلاوه‌یان لئ کرد. پاش ئه‌وه‌ی هه‌موو وه‌درکه‌وتن و که‌سی لئ
نه‌ما، نه‌جمه‌ددین ئه‌ییبوو ب‌ه‌رووی کرده سه‌لاحه‌ددین و گوتی کورم تۆ به‌ فیز و
هه‌وای لاوی تیکه‌وتووی و له‌ بۆته‌ی رۆژگاریدا قال نه‌بووی و له‌ چاکه و خراپه‌ی
کاران نازانی. ئه‌گه‌ر ئه‌ و خه‌لکه‌ی لێره دانیشتبوون زانیایان چت له‌ دلایه‌ و به
گوئی نووره‌ددینیان گه‌یاندبایه‌وه که پینشی پئ ده‌گری و ناهیتلی له‌ خاکی میسر
وه‌ژوور که‌وئ، ئه‌ و ده‌می ئه‌ویش خۆی هه‌لده‌ب‌پیه‌وه و به‌ هه‌موو هیزه‌وه
له‌گه‌لمان تیده‌که‌وت و ته‌واوی له‌شکری شام و مووسلی لئ کۆ ده‌کردینه‌وه و
هه‌لیده‌کرده سه‌رمان؛ به‌لام ئیستا ئه‌گه‌ر هه‌والی ئه‌م کۆبوونه‌وه‌یه‌ی به‌ گوئی ئاشنا
بئ و وا بزانی که ئیمه له‌ قسه‌ی ئه‌ و ده‌رناچین، خاترجه‌م ده‌بئ و سه‌ری به
کاریکی گرینگی دیکه‌وه دیشینئ و به‌جاریکی وازمان لئ دینئ.

ئه‌وه‌ی راستی بئ ته‌گه‌یروپا و مشووری نه‌جمه‌ددین ئه‌ییبوو جیی خۆی
گرت و کاتیک نامه‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین و قسه و باسی نیۆ کۆر و کۆبوونه‌وه‌که
گه‌یشته خزمه‌ت نووره‌ددین مه‌حموود، سه‌رله‌نوئ چۆوه سهر دۆخی جارانی و

سه لاهه ددینى به سه رکرده وه و وای به بهرژه وهند زانى له جیى خۆى نه ییژیوی و به هیچ شیوه یه که هیزی لی دهنگ نه دا.

سالی ۵۶۸ ی ک / ۱۱۷۲ ی ز، نه جمه ددین ئه ییوب له سه ر ئه سپ گلا و چه ند پرۆژیک به ده رد و ژانه وه تلاوتلی دا و سه ره نجام مه رگی له چاره ی نووسرا. سه لاهه ددین به پپی ریبازی سه رتزی پیغه مبه ران جوولایه وه و [ته رمی باوکی درایه ده ست مر دووشور و له سه ر تاته شواران، شورا و خه لاتى تیه پیچرا و نوژی له سه ر کرا و پیش مه ی تانه ی بۆ لی درا و به ره و دوامزلی به پی کرا]؛ ئه وسا له جیگایه کی شیاو نیژرا و چون چاکه ئاواى تازیه بۆ داگیرا و پر سه ی بۆ دان درا. نه جمه ددین ئه ییوب شه ش کورپی له پاش به جیما که بریتی بوون له: سه لاهه ددین، سه یفه ددین، شه مسوده وه له تووران شا، سه یفولئیسلام توغرۆلته گین، شه هه نشا و تاجولملوک بووری.^۱

سالی ۵۶۹ ی ک / ۱۱۷۳ ی ز، نووره ددین مه حموود مر د و سه لاهه ددین به یه کجاری هیچ گرینه کی له سه ر پیگای سه ره به ست بوونی نه ما و هر به میسه وه نه وه ستا و له ماوه یه کی که م دا ولاتی «شام» یشی گرت. گزینیگى داده وانى سه لاهه ددین هه موو دانیش تووانی ئه و خاک و هه ریمانه ی گرت ه وه و شاری به ی توله موقه ده سه و قودسی خه لیلور په رحمانی له چنگ مه سیحیه کان ده ره ی تا. پاشان «قه راقوش» ی برازای راسپارد هه تا له شکر به ری و چه ند هه ری میکی خۆراواش بگری؛ ئه ویش هیزی ده نگ دا و شاری ترابلو سی ژیر ده سته ی فه ره نگانی له چنگی ده ره ی نان. هر له و سه رو به نه ده دا هه تاوی به ختی شه مسوده وه لی برای سه لاهه ددینیش له ئاسۆی ولاتی یه مه نه وه هه لات. کابرایه کی له دین لادهر به ناوی عه بدوننه یی که توانیوی به زه بری زۆر یه مه ن

۱- ل ۴۳ ی بودلیان: «سه لاهه ددین یوسف، سه یفه ددین مه مه د، شه مسوده وه له تووران شا، سه یفولئیسلام توغته گین، شه هه نشا و تاجولملوک بووری». و.

بنیته ژیر چۆکی خۆی، هاته شه‌ری شه‌مسوده‌وله و پاش تیکه‌ه‌لچوون و ملانه و خوینرژان، ئه‌و سه‌ره‌ی هینابووی نه‌یبرده‌وه.

وه‌کوو باسی کرا سالی ۵۷۰ه‌ی ک/۱۱۷۴ی ز، شاری دیمه‌شق و زۆربه‌ی خاکی شام که‌وته ده‌ستی سه‌لاحه‌ددین و مه‌لیک صالح ئیسماعیلی کو‌پی نووره‌ددین مه‌حموودیش پرکیشیی نه‌کرد و ته‌نیا به‌ حکوومه‌تی حه‌له‌ب قنیاتی هیتا. سه‌لاحه‌ددین سالی ۵۷۲ه‌ی ک/۱۱۷۶ی ز، ده‌ستووری دا هتا شووره‌یه‌ک به‌ دریزایی ۲۹۳۰۰ گه‌ز، له‌ قۆلی بیابانه‌وه به‌ شانی شاری قاهیره‌دا بکیشن. وه‌ستاکاران ملیان لیتا و هتا دوا رۆژه‌کانی ژیانی سه‌لاحه‌ددین هه‌ر پینه‌وه خه‌ریک بوون. سالی ۵۷۳ه‌ی ک/۱۱۷۷ی ز، سه‌لاحه‌ددین هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ر عه‌سقه‌لان و زه‌بری له‌ مه‌سیحیه‌کان وه‌شاند و مال و سامانیکی زۆری لی گرتن. له‌ ویوه‌ پووی کرده‌ ره‌مله‌ش، به‌لام له‌ناکاوه‌ هیزیکی فه‌ره‌نگان هه‌لقولی و شه‌ریکی قورس قه‌وما. سپای ئیسلام شکستی به‌ سه‌رشانی دا هات و ته‌ق‌وپه‌وی تیکه‌وت. ته‌قییه‌ددینی ته‌مه‌ن بیست سالی برازای سه‌لاحه‌ددین، له‌گه‌ل کۆمه‌لیکی به‌رچاوی له‌شکری میسر، به‌ گه‌شمه‌رگی پوویان کرده‌ قاپیی خودا. خودی سه‌لاحه‌ددینیش به‌وپه‌ری شه‌ریوی و په‌ریشانی به‌ره‌و میسر په‌وی و مه‌سیحی خۆیان گه‌یانه‌ «حه‌ما» و بۆ ماوه‌ی چوار مانگ ده‌وره‌ی ئه‌و شاره‌یان دا. هه‌ر له‌ کلکه‌ی ئه‌و ساله‌دا قه‌لای حه‌له‌ب به‌بێ ک...ویره‌وه‌ری که‌وته ده‌ست سه‌لاحه‌ددین و مه‌لیک زاهیری کو‌پی له‌و هه‌ریمه‌ به‌ مه‌زن دانا.

سالی ۵۷۴ه‌ی ک/۱۱۷۸ی ز، فه‌رپوخ‌شای برازای سه‌لاحه‌ددین که‌ له‌بری وی به‌سه‌ر دیمه‌شق (ده‌میشق) راده‌گه‌یشت، شانی له‌ شه‌ری هیزیکی فه‌ره‌نگی شل کرد که‌ هاتبوونه‌ نیو شار و ئاوه‌دانیه‌کانی شام و په‌ران‌په‌رانی کردن و سه‌رکرده‌ی له‌شکری کافرانیشی کوشت. هه‌ر له‌م ساله‌دا شه‌هابه‌ددینی خالی سه‌لاحه‌ددین که‌ حوکمه‌رانی حه‌ما بوو کۆچی دوایی کرد و مه‌لیک موزه‌فهر ته‌قییه‌ددین عومه‌ر کو‌پی

شه هه نشا کورپی نه جمه ددین ئه ییووب بوو به جیگره وهی. ئه ویش هه تا سالی ۵۷۷ه ی ک/ ۱۱۸۱ی ز،^۱ له وی حکوومه تی کرد و مهرگ چی دیکه ی مه ودا نه دا. سالی ۵۷۶ه ی ک/ ۱۱۸۰ی ز، شه مسوده وه ی کورپی نه جمه ددین ئه ییووب که پیشتر تو انیبووی به زه بری شیر یه مه ن بگری و چو بوویه ئه سکه ندریبه، دهستی له دنیا ی پروخه ک به ردا. له پریوه تهرمه که یان هیتایه وه شام و له و خویندنگه یه ناشتیا ن که خوشکه که ی له قه راخ شاری دیمه شق سازی کردبوو. پاش نه مانی شه مسوده وه، سه ی فولئیسلامی برای بوو به جینشینی.

پژژیکی هه یینی له مانگی مه ولوودی ۵۸۳ه ی ک/ ۱۱۸۷ی زایینی دا، له ده وریبه ری ته به ریبه، شه پریکی گه وره له نیوان سه لاهه ددین و فه رهنگیانی پوره ش دا قه وما. خودا وه ند ئا ورپیکی به خیری له مسولمانانی شوینکه وته ی پیغه مبه ری پشتیوان دایه وه و مه زنی مه سیحیه کان گرا و گه لیک له چه کداره کانی کوژران.^(۶۲) پاشان سه لاهه ددین دهستی گه یانده «عه ککه» و توانی ئه و قه لاته له چنگ نه ساراکان (مه سیحیه کان) ده ربینئ. له و په لاماره دا چواره هزار که سیکی مسولمانان که دیلی کافران بوون، ئازاد کران. هر له سه ر ئه م هه وایه سه لاهه ددین سه ری جله وی شل نه کرده وه و گه لیک شار و گوند و ناوچه ی دیکه ی له چنگ فه رهنگان ده رهتیا ن و پشتی لئ نه کردنه وه. نابلوس، حه یفا، قه یساریبه، ناسره و عه سقه لانیشی لئ گرتن. پاشان سه ری جله وی به ره و به یتو لموقه ددهس وهر سو پراند و له شانی خو رنشینی ئه و شاره هۆردو و به زی کرد.^(۶۳) دوا ی چه ند پزژیک هیژی به ره و بالی خو ره لاتی ئاژاوت و ده وری گرت و دهستی کرد به شه ر.^(۶۴) ئه و کاته پتر له شیست هه زار مه سیحی دانیشتووی شاری به یتو لموقه ددهس بوون. له و شه پ و هه رایه دا مسولمانان شیلگیر و پته و چه قیوون و لیبرا وانه ئالایان ده شه کایه وه. پزژی هه یینی

۲۷ی مانگی ره‌ج‌بی ئه و ساله، سه‌لاحه‌ددین به زه‌بری مه‌نجه‌نیقی به‌رداوئژ، کونه‌مشکی لی کردن به قه‌یسه‌ری و کرژی هه‌لیت‌ان و شوئینه‌واری سه‌رکه‌وتن له پوخساری مسولمانان دا ره‌نگی دایه‌وه و کافرانی پی لی ون بوو، دلیان که‌وته جۆللانه و زراویان چوو. هاوارها واریان ده‌گه‌یشته ته‌شقی ئاسمان و ده‌یانگوت به‌سه و ده‌ستمان داوه و په‌نامان هیئاوه.

سه‌لاحه‌ددین گوتی نه که‌س ده‌کووژم و نه که‌سیش به‌دیل ده‌گرم و له‌سه‌ر ئه‌م پی‌وشوئینه‌گیرانی به‌یتو لموقه‌ده‌س مسۆگه‌ر بوو. مسولمانان له‌گومبه‌زی مزگه‌وتی ئه‌قسا وه‌سه‌رکه‌وتن و ئه‌و خاچه‌یان هه‌لکیشا و تیکیان‌شکاند که مه‌سیحیه‌کان له‌وییان چه‌قاندبوو. هه‌ر ئه‌و پۆژه‌نوئیزی هه‌ینی کرا و ده‌نگ و زه‌نای ئه‌للاهوئه‌کبه‌ری گه‌وره و بچووک به‌ره‌و په‌رچکه‌ی ئاسمان بالی گرت. وه‌کوو دیاره‌ ئه‌م شاره‌ له‌ سالی ۴۷۲ی کوچیبه‌وه^۱ هه‌تا ئه‌و کاته به‌چنگ رېبوارانی کویره‌ری سه‌رلی‌شئوانه‌وه بوو. سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ل ئه‌و خوداگرتوانه‌ پیکهات و وا بریار درا که هه‌ر پیاویکی کافر ببری سی دینار و هه‌ر ئافره‌تیک پینج دیناری سووری^۲ بدا به‌شوئیکه‌وتوانی دینی محهمه‌دی و ده‌بوو بنه‌ماله‌کان بۆ هه‌ر مندالیکیش دیناریکیان دابا.^(۶۵) ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌م دراوه‌ی بۆ نه‌درا، نه‌یده‌توانی له‌و شاره‌ وه‌ده‌رکه‌وی و ده‌بوو یه‌خسیری مسولمانان بی.

سه‌لاحه‌ددین ئه‌وه‌نده‌ دراوه‌ی له‌و سه‌رانه‌یه‌ وه‌ریگرت، هه‌مووی به‌سه‌ر شه‌رکه‌ران و مه‌لا و فه‌قی و پیاوانی ته‌رکه‌دنیا دا دابه‌ش کرد. پاشان سه‌ری جله‌وی به‌ره‌و قه‌لای سوور وه‌رسووړاند، به‌لام چونکه‌ جئیه‌کی یه‌کجار سه‌خت و ئه‌سته‌م بوو نه‌گیرا. سپای سه‌رما و کرپوه‌ سه‌ری ده‌ سوئییه‌ نا و قووله‌ی کرد، بۆیه

۱- زین‌نۆف له‌ پیش‌ه‌وته‌که‌ نیشانه‌ی پرسپاری داناوه، چونکه‌ مه‌سیحیه‌کان سالی ۴۸۲ی ک/۱۰۸۹ی ز، قودسیان گرتووه. و.

۲- صوری. و.

سه رکرده کان گه پانه وه یان به بهرژه وهند زانی. سولتان گوپی بۆ قسه ی خیرخوازانی خۆی کلۆر کرد و سه ری له شکری وهرگیترا و هه لیکوتایه سه ر «تهرتووس» و به زه ببری زۆر به چۆکی دا هینا و گرتی.⁽⁶⁶⁾ هه رچی مال و سامانی کافران به خه نیمه تی گرت و ته وای مه سیحیه کانی ئه و شاره ی ئه سیر کردن و پاشان به ئاوری توورپه یی گری پیوه نا و سووتاندی.

جله وی ئه سپی په لاماری شل نه کرده وه و یه ک له داوی یه ک به شاره وشاری گومرپیان دا هات و گرتی هه تا گه یشته باژیری به رزییه.⁽⁶⁷⁾ ئه گه رچی ئه و شوپته بۆ سه ختی و هه له مووتی ناوبانگی دهنگی دابوویه و به دیواری گه پانگه پیه وه سه ری له ۵۷۰ گه ز تپه پیبوو، به لام دیسانیش به زه ببری شیران و به فرکه ی تیران، که وته دهستی میسرپیه کان. پاشان سه لاهه دین هه لمه تی برده سه ر ئه تئاکییه؛ خه لکه که ی دهستی نه کرده وه و پیکه اتنیان به بهرژه وهند زانی و کافران تیکرای دیلانی مسولمانی راگیرکراوی نیو شاره که یان ئازاد کرد. سه لاهه دین له سه ر داوی مه لیک زاهیری کوپی، له ئه تئاکییه وه پرووی کرده هه لب و سی رۆژی لی مایه وه. مه لیک زاهیر چۆن چاکه ئاوا به ده وره ی باوکی دا هات و خوانی میرانه ی بۆ پازانده وه و گه لیک دیاریشی دایه خزمه تی. سولتان سه لاهه دین له ویوه رۆیی بۆ حه ما. ته قییه ددینی حوکمداری وی ئه وهنده ی له دهستی هات که وته خزمه ت کردنی و ئه ویش برازاکه ی خۆی به سه رکرده وه و جه به له و چهند جیگایه کی دیکه شی خسته سه ر هه ری می ده سه لاتی. ئینجا پرووی کرده دیمه شق و چهند رۆژیک له و شاره وچانی دا. له ویشه وه پکیفی به ره و باژیری «سه فه د» کوتا و به بی شه ر و گه ر و قره گرتی و «که ره ک» و «که وکه ب» یش هه ر به و ده ستوره خۆیان به ده سه ته وه دا. له ویوه به شه نگه شه نگ به ره و قودس بزوت و نوژی جیژنی قوربانی له و شوپته پیروژ به جی هینا. دوایه رۆیی بۆ عه سقه لان و ئه ویی له مه لیک عادلای برای ئه ستاند و له جیاتیان «که ره ک» ی دایه. پاش ئه م کاره به ره و

عه‌ککه کشا و فه‌رمانی دا هه‌تا شووره‌ی شاره‌که نۆژهن بکه‌نه‌وه. ئه‌وسا خودی خاوه‌ن‌شکۆی ته‌شرفی برده «شه‌قیف» و ئه‌و قه‌لا سه‌خت و پته‌و و گه‌ردنکه‌شه‌ی گه‌مارۆ دا. حوکمداری شه‌قیف که یه‌کیک بوو له‌ ئاقلمه‌ندان و پیاوماقوولانی فه‌رپه‌نگ، وه‌ختایه‌ک سۆسه‌ی سه‌رکه‌وتنی سپای ئیسلامی کرد، به‌تاقی‌ته‌نیا له‌ قه‌لا هه‌اتنه‌ده‌ر و به‌ره‌و خێوه‌تی ئه‌و خه‌دیوه‌ پایه‌به‌رزه‌ بزووت. سولتان ئیزنی دیداری دا و ده‌ستی پیزی لیتا و له‌ په‌نا خۆی دانا. جا چونکه‌ میوانی پیزدار چاکی زمانی عه‌ره‌بی ده‌زانی، به‌ خزمه‌تی راگه‌یانند بۆیه هاتووم و زه‌حمه‌تم وه‌به‌ر مه‌زنانی ده‌رگانه‌ی فه‌رمانه‌وايه‌تی ناوه‌تا به‌ گه‌وره‌یی خۆت به‌سه‌رم بکه‌یه‌وه و ئیزنم بده‌ی بپۆمه‌ دیمه‌شق و له‌وێ نیشه‌ته‌جی بم. ئه‌گه‌ر بکری مووچه‌ی سه‌له‌وساالم له‌ دیوانی به‌رزه‌وه بۆ بپه‌نه‌وه و ئه‌وه‌نده‌م له‌ ده‌غل‌ودان و دراو بۆ وه‌به‌ر چاو بگیری که خۆم و مال و مندالی پی به‌خێو بکه‌م و چاوم له‌ ده‌ستی که‌س نه‌بێ. بێتوو ئه‌م داوايه‌م قبول بکری، قه‌لاکه‌ ده‌ده‌مه‌ ده‌ست خزمه‌تکارانی پایه‌به‌رزی خاوه‌ن‌شکۆ.

سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌ پووی خوشه‌وه‌ داواکه‌ی لی سه‌لماند و حوکمداری شه‌قیف گه‌راوه‌ قه‌لايه‌ و سپای ئیسلام ده‌ستی له‌ هه‌لمه‌ت و پراسان و گه‌مارۆ هه‌لگرت و دلی دایه‌ سه‌ر باری پیکهاتن و ناشته‌واپی. دواي چهنه‌د پۆژیک پوون بۆوه که ئه‌و کافره‌ به‌ فرت‌وفیل له‌ قه‌لا ده‌رکه‌وتوووه و به‌م قسانه‌ ویستووویه‌تی که میسری چی دیکه‌ ته‌نگ به‌ خه‌لکی شاره‌که هه‌لنه‌چنن و هه‌لیک بره‌خسی بۆ نۆژهنی شووره و کلاو قووچه‌کانی ده‌ورانه‌وری و چی پاشه‌که‌وتیش پنیوسته‌ ببریته‌ نیو قه‌لاوه‌.

وه‌ختایه‌ک سولتان سه‌لاحه‌ددین گرتی و درۆ و ده‌له‌سه‌ی کابرای لی سوور بۆوه، شریخاندی و سه‌رله‌نوی ده‌نگی له‌شکری هه‌میشه‌ بالاده‌ستی دایه‌وه و به‌ دابی جاری پینشوو ده‌وری قه‌لا گیرایه‌وه. دلیرانی له‌شه‌پزان ده‌ست به‌ کار بوون و

ثامرازی قه لاشکین شانیان تیک کیشا و له جیی له بار دامه زرتندان. له و جهنگه یه دا هه والیان هیئا که لافاوی له شکرکی بیئامانی فه پرهنگیان گه یوه ته عه ککه و پیوه یه ئابلۆقه ی شاره که بدا. (۶۸) مه لیک عادل که ئاوی دی، ملی بۆ پیکهاتن له گه ل کافرانی شه قیف پراکیشا و بـرپار درا تا شاره که به ته واوی چه کوچۆل و جبه خانه و یه کسم و باره به رانه وه بدریته دهست فه پرهنگیان و سه رباری ئه وهش دووسهت هه زار دیناری زی پشیان بۆ بخریته سه ر. هه روه ها سهت کهس له پیاماقوولان و پینسهت کهس له بۆره پیوانی به دیل گیراو ئازاد بکریئ. له به رانه ردا ئه وانیش پئی بۆ مسولمانان به ردهن تا به سلامه تی له و شاره وه ده رکه ون. سولتان به بیستنی ئه م ریکه وتنه ویکهات و مچورکی پیندا هات و گوتی شتی وا نه ده بی و نه ده کری! به لام ته گیرکه ران و شاره زیان وایان به به رژه وه ند زانی دهست له گه مارۆی شه قیف هه لگری و ئه ویش گوتی با وایی. پاشان سه لاحه ددین، مه لیک ئه فزه لی حوکمداری دیمه شقی پاسپارد که هیزیک به ری و قه لای عه سقه لان خاپوور بکا، چونکه له وه ده ترسا ئه گه ر چاوی سپای ئیسلام له و شوینه ون بی، کافرانی فه رهنگی بیگرن و له وپوه به مال و سامانی خه لکی عه سقه لان ته یار و خه نی بن و په لاماری به یئولمو قه ددهس بدهن و بیگرن. مه لیک ئه فزه لی کوری پایه به رزی سولتان پرووی کرده عه سقه لان و داوا ی له دانیش تووانی کرد هه رچی زوه خۆیان کۆ که نه وه و مال و کۆچیان تیکه وه پیچن و پرایگو یزن بۆ ناوچه و مه لبهندی دیکه ی شام. به م فه رمانه جه ماوه ری عه سقه لان ته می خه میان لی باری و که وتنه سه ر باری لیۆ به باری و دل و دهروونیان تاریک داها ت و له و شتانه وه ده ستیان کرد به هه پاجسی مالی خۆیان که نه غد نه ده کرانه وه. بۆ نمونه شتیک ئه گه ر ده درمی دینا، داوا ی دره میکیان لی ده کرد و کهس نه یه ده کری و پووله سووتاویکی پئی نه ده دا.

له «میرئاتوججینان» دا نووسراوه: «عسقه‌لانی دوازده مریشکیان دها به دیناریک، جا ئه‌تۆ له و پئ‌ودانه بپۆ و سه‌ری لی بخوینه‌وه.»^۱

به‌کورتی هر له بیستی مانگی شابانه‌وه هه‌تا یه‌که‌م پۆژی په‌مه‌زان، کۆمه‌لیکی به‌رچاو خۆیان له خاپووراندنی ئه‌و شوینه هه‌لکرد و ئاداریان به سه‌ر پادارییه‌وه نه‌هیشت و سه‌ره‌نجام ئاوریان به‌گه‌ره‌که‌مالانه‌وه نا و کردیانه خاک و خۆله‌میش. دواتر چوونه زگ شاری «لودد» و قه‌لای «په‌مله» و ئه‌وانیشیان به‌ده‌ردی عه‌سقه‌لان بردن و داریان له‌سه‌ر به‌ردی نه‌هیشتن و به‌کاولی به‌جییان هیشتن. له‌و هات‌وباته‌دا مه‌لیک عادل نامه‌یه‌کی بۆ باوکی نارد و رایگه‌یاند که فه‌ره‌نگی به‌وه پازی بوون ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌که‌ناراوه‌کان هه‌لگرین، له‌گه‌لمان پیک بین و ئیدی بپه‌رای بپه‌ر تخوونی خاکی مسو‌لمانان نه‌بن. سولتان سه‌لاحه‌ددین ئیزنی دا و مسو‌لمان و فه‌ره‌نگی پیکهاتن و په‌یمانی ئاشتی مۆر کرا و سویندی خه‌ست‌وخۆلی دیندارانه‌ی له‌سه‌ر خورا. له‌و ساوه‌بازرگانان ده‌ستیان کرده‌وه به‌هام‌وشۆی نیوانیان و بازار پیمینی په‌یدا کرده‌وه. له‌دوایه‌ سولتانی پشت و په‌نای دین سه‌لاحه‌ددین، پۆیشته‌وه به‌یتو‌لموقه‌ده‌س و ئی‌زنی مه‌لیک زاهیر و مه‌لیک ئه‌فزه‌لیشی دا بگه‌رینه‌وه هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی خۆیان. سولتانی هیژا ته‌شریفی چه‌ند پۆژیک له‌به‌یتو‌لموقه‌ده‌س مایه‌وه و پاشان پۆیی بۆ دیمه‌شق. پۆژی ۲۷ی شه‌شه‌کانی سالی ۵۸۸ه‌ی ک/۱۱۹۲ی ز، گه‌یشته پایته‌ختی شام. ته‌واوی کره‌کانی له‌گه‌ل حوکمدارانی شام له‌خزمه‌تی‌دا کۆبوونه‌وه. چه‌ند مانگیک به‌کۆپی به‌زم و شادی و پیکه‌نین و میوان و میواندارییه‌وه خه‌ریک بوون.

سالی داهاتوو، پۆژی هه‌ینی ۱۵ی مانگی سه‌فه‌ری ۵۸۹ه‌ی ک/۲۱ی فیه‌رییه‌ی ۱۱۹۳ی ز، سولتان سه‌لاحه‌ددین، چوو بۆ خه‌یر هه‌تانه‌وه‌ی حاجییان و پاش

۱- به‌قه‌له‌می عه‌بدو‌للا یافعی. و.

گه پرانه وهی نه خوښ که وت و گهرمه تا دایگرت و به جی و بان بژی که وت. هر له و مانگه دا که ده بیته ۲۷ی سه فهری ۵۸۹ی ک/ع۴ی مارس ۱۱۹۳ی ز، پووی کرده بهر په ساری په حمهت و لی خوښ بوونی په روه ردگار. پاش نه مانی سولتان، خواروژووری کومه لانی خه لک به په مه کی و بژارده وه له قولی گرنیان داوه و گهرمه شینیان بژ گپراوه و ناراو قارایان لی هه لگپراوه. کاتیک جه ماوهر چاویان به تهرمی نه و پادشا داده وانه که و توه وایان له گابزپی داوه و کاره ساتیکیان گپراوه، که س شتی وای نه دیوه.

سولتان سه لاهه ددین پادشایه ک بوو دادپه روه و یه کجار نازا و [دلوا]'. زانایان و مه زنه خوینده وارانلی خوښ ده ویستن و هه میسه هه ولی دده له هیچیان که م نه بی. هر له و ساله وه که بوو به پادشای میسر وازی له شهراب و کار و ناکاری پی پینه دراو هینا. له رۆژگاری ده سه لاتی دا که لیک ناوه ندی خیر و چاکه ی له خاکی میسر و شام ساز کردن و ملک و ماش و زهوی وزاریکی زور چاک و به ریژه وی به و شوینه گرینگانه وه بهستن و بژی کردن به «وه قف» و لیزه دا به دریزی باسیان ده که یین: www.zheen.org

- ۱- مه دره سه ی فهر راقه ی بچووک، که له نزیک موغبره ی تیمامی شافعییه، په زای خودای لی بی. ۲- مه دره سه ی قاهره ی موغیزیه،^۲ که له تهنیشت نه و گومبه زه یه گ. ذیا تیمام حوسینی تیدا نیژراوه، پووسووری دنیا و قیامهت بی.
- ۳- خانسه قسای جی کوشکی سه عید سوعدا، یسه کییک لسه خه لیفه کانی

۱- له لاپه ره ۴۸ی بودلیان وهر گپراوه. و.

۲- مه بهست «موغیزووی لی دینیللا»، نه بووته میمه یه. نه بووته میمه یه کیکه له خه لیفه کانی فاتمی و سالی ۳۴۱-۳۶۵ی ک/ع ۹۵۲-۹۷۵ی ز، حکومه تی کردوه. نه م خه لیفه یه سالی ۹۶۹ی ز، قاهره ی ساز کردوه، بژی کورت کراوه ی ناوی نه وی ده خریتته سه ری. و.

ئیسماعیلییه. ۱- ۴- مه‌دره‌سه‌ی حه‌نه‌فیه که پیشتر کۆشک و سه‌رای هه‌باسی کوری سه‌لار بووه و ده‌ستیکی پیداهیتاوه و نۆژهنی کردۆته‌وه. ۵- مه‌دره‌سه‌ی شافعییه، که له میسر پیی ده‌لی...ن «زه‌ینوتتوچار». ۶- مه‌دره‌سه‌ی مالیکییه له ق...اهی...ره‌ی موعیززییه. ۷- نه‌خۆشخانه‌یه‌ک که له نیو کۆشکی خۆی دا بووه. ۸- مه‌دره‌سه و خانه‌قایه‌ک که له قودسی خه‌لیل بناغه‌ی داناوه و ته‌واوی کردووه. ده‌لین سولتان سه‌لاحه‌ددین ئه‌وه‌نده پیاویکی به‌دڵ و ده‌روون بووه، که سه‌ره‌پای به‌ربلاوبوونی قه‌له‌مه‌وی ده‌سه‌لاتی و داها‌تی به‌لیشاوی و ده‌سکه‌وت و خه‌نیمه‌تی خواپیداوی، دوا‌ی نه‌مانی که سه‌ری خه‌زنه‌یان داوه، ته‌نیا ۴۷ دره‌می زیوی له پاش به‌جیماوه. ئه‌وه‌ش هه‌ر خودا ده‌یزانی.

ئه‌بولفه‌تح عوسمان کوری سه‌لاحه‌ددین یوسف

سولتان سه‌لاحه‌ددین هه‌ر به‌ زیندی سه‌ر خۆی حکومه‌تی میسری دابوو‌یه ده‌ست عوسمانی کورپه‌ گه‌وره‌ی و ناسناوی مه‌لیک عه‌زیزی پی به‌خشییوو. کاتیک هه‌والی مه‌رگی ئه‌و عه‌زیزه‌ی میسری داده‌وانی گه‌یشه‌ لای عه‌زیزی میسر، له‌سه‌ر ته‌ختی پادشایه‌تی پالی داوه و مه‌زن و ماقوولانی ئه‌و خاکه‌ سه‌رله‌نووی بوونه‌وه سویندخۆری و په‌یمانیا‌ن له‌گه‌ل به‌ست. مه‌لیک عه‌زیز پاش ئه‌وه‌ی سه‌روبه‌ری کاروباری ولاتی بردنه‌وه سه‌ریه‌ک و دل‌ی هه‌سایه‌وه، له‌گه‌ل مه‌لیک عادلی مامی که‌وته که‌ینه‌وبه‌ینه و سی جار دژی مه‌لیک ئه‌فزه‌لی برای له‌شکری به‌ره‌و دیمه‌شق ئاژاوت. مانگی په‌جه‌بی ۵۹۲ ه‌ی ک/ ۱۱۹۶ ه‌ی ز، پاش گه‌مارۆی شاره‌که و شه‌ر پی‌فرۆشتنی، گرتی و مه‌لیک ئه‌فزل را‌کردنی له‌پاوه‌ستانی به‌باشتر زانی. پاش

۱- ئیسماعیلی ناسراون به‌حه‌وت ئیمامی، باتنی (باطنی)، هه‌ششاشین، مولا‌حیده، فاتمی و فیدایی. ئیسماعیلی لکیکن له‌رێبازی شیعه‌ که‌ بروایان وایه ئیمامه‌کانیا‌ن به‌ ئیسماعیلی کوری ئیمام جه‌عفهری سادق داده‌کوژی، که‌ هه‌وته‌م ئیمامه‌... بر: دیه‌خودا، ب ۲، ل ۲۵۴۸. و.

سه رکه وتن، مه لیک عهزیز، مه لیک عادللی برای لهوئ دانا و کردی به فه رمانره وا و خوی گه پراهه وه میسر. سالی ۵۹۳ هـ ک/ ۱۱۹۵-۱۱۹۶ ای ز، سه یفولئیسلام توغرؤلته گین (توغته گین) ی کوپی نه جمه ددین ئه بیووب که حوکمرانی یه من بوو، دهستی له دنیا ی نه میزن به ردا. پاش نه مانی فه تحه ددین سمایی کوپی که پینان ده گوت مه لیک موعیز، له یه مه ن بوو به شا. سالی ۵۹۵ هـ ک/ ۱۱۹۸ ای ز، مه لیک عهزیز له میسر کۆچی دوابی کرد. شۆره لایک بوو یه کجار مهند و مه تین و به ناموس و دلّاوا. پاش نه مانی، میسری بوونه دوو بالّ و لیکدبران. بالئیکان له سه ر پادشایه تیی کوپی مه لیک عهزیز پیکه اتن که ناوی عه لی بوو ناسراو به مه نسوور. باله که ی دیکه ناردیان به شوین مه لیک ئه فزه ل دا و سه ریان وه به رهیتا.

پادشایه تیی مه لیک ئه فزه ل کوپی سه لاهه ددین یوسف

ههروهک پیشتر باسی کرا مه لیک ئه فزه ل له سه رده می باوکی دا کرابوو یه حوکمداری دیمه شق، به لام پاش نه مانی سولتان سه لاهه ددین، مه لیک عهزیزی برای به یاریده ی مه لیک عادللی مامی، سئ که رهتی له شکر ناره سه ری و هه وساری حکوومه تی له چنگ ده رکیشا. پاشان سه رخه دی باربوو کرد و لهوئ ده ژیا. کاتیک مه لیک عهزیز پووی کرده دنیا ی خاموشان، ئه سپی به ره و میسر تاو دا و چه ند پوژیک له سه ر ته ختی مه زنا یه تی پالی دایه وه. هینده ی پینه چوو که مه لیک عادللی مامی به خوی و له شکر یکی به جهرگ و ئازاوه گه یشته میسر و له سه ر ده سه لاتی لابرده و شاری شمیشاتی پی به خشی. ^(۶۹) به م شیویه حکوومه تی میسر که وته ده ست مه لیک عادل و مه لیک ئه فزه ل پووی بو شمیشات و هه تا ئاخری ته مه نی لهوئ بوو. ^(۷۰) سالی ۶۲۲ هـ ک/ ۱۲۲۵ ای ز، سه ری برده بهر په ساری په حمه تی یه زدانی مه زن.

له میژووی «یافعی» دا نووسراوه: مه‌لیک ئه‌فزل پیاویک بووه پږ و پیتۆل و زانا. گویسی بۆ مامۆستا و مه‌لامه‌زنه‌کانی زه‌مانی خو‌ی راداشتووه و هه‌دیسسی لئ وه‌رگرتوون و خه‌تیشی یه‌کجار خو‌ش بووه. زۆری پږز داناوه بۆ زانایان و چاکیان پږپراگه‌یشتووه. ته‌ک‌ولۆی نه‌خستۆته کاروباری داده‌وانی و ده‌ست‌ودل‌وازی. چاکی لسه‌ نووسینی په‌خشان و نسامیلکه و نامه‌ زانیوه. له‌ به‌سستی هۆنینه‌وه‌ی هه‌ژنراوه‌دا ئالای شاره‌زایی هه‌لداوه؛ بۆ وینه‌ پاش ئه‌وه‌ی عه‌زیزی برای ناسراو به‌ عوسمان و عادل‌ی مامی که پږیان ده‌گوت ئه‌بووبه‌کر چوونه‌ سه‌ری و دیمه‌شقیان لسه‌ چن‌گ ده‌ره‌یناوه، ئه‌م شیعرا‌نه‌ی داناوه و نار‌دوویه بۆ ناسری خه‌لیفه‌ی [عه‌بباسی]:

به‌ زه‌بری شیر پږیشلیان کرد مافی عه‌لی بی‌سی‌ودوو
گه‌وره‌م، ئه‌بووبه‌کر و عوسمان که بوونه‌ یار و نه‌یاری
گه‌رچی باوکی به‌ زیندی‌سه‌ر عه‌لی کربوویه جیگری
به‌لام به‌یعه‌تیا‌ن وه‌لا نا و هیچیا‌ن نه‌چوونه‌ ژږر باری
وه‌کوو دیاره‌ خو‌ هه‌موو شت گه‌لی پوون و ئاشکرایه
بزانه‌ چۆن کوږر کراوه، ئه‌و پږبازه‌ی کرا دیاری

خه‌لیفه‌ ناسر له‌ ولام‌دا ئاوا به‌ شیعر ولامی داوه‌ته‌وه:

نامه‌ی تۆ گه‌یشته‌ ده‌ستم باخه‌به‌ر به‌ کوږی یووسف
که پږ بوو له‌ خو‌شه‌ویستی و پوون بوویه‌وه‌ په‌سه‌ن پاکی
پږخوس کرا مافی عه‌لی چونکه‌ له‌ پاشی پږغه‌مبه‌ر
له‌ نیو شاری مه‌دینه‌دا که‌س نه‌بوو به‌ یاری چاکی

مزگینى بى له دوارپوژا، مافى تو دیته وه جیبى خۆى
ناسر پشتیوانى تۆیه، له سه رخۆ به که سى کاکى

نه سرو لالا کوپى ئە بولکه پهم زیا ئه ددین محهمه د کوپى عه بدولکه ریم شه بیانی
جه زهرى، وه زيرى مه ليک ئە فزهل بووه. نه سرو لالاش هه روهک براکانى دیکه ی
خۆى، یانى عیززه ددین عه لى و مه جده ددین ئە بووسسه عادات به ناوبانگه به
ئیبینو وئە سیرى جه زهرى. ئە م ئیبینو وئە سیره سه رتۆپى ته واوى زانایانى زهمانى
خۆى بووه و له هه موو زانستیک دا هه تا لووتکه هه وراز چووه. ئە وهنده چاکى له
نووسینى په خشان و نامه زانیوه که شتى وا به خه یال دا نایه. له دایک بووى
جزیره ی ئیبینو و عومه ره و هه ر له وئ هه لیداوه و گه شه ی کردووه. له تافى کالى و
منالى دا هه موو قورئانى میرى مه زنى فره زانى له بهر کردووه. ده لاین هینده بیرتیز
بووه که ته واوى دیوانى ئە بووته ممام و بوخته رى و موته نه یی له بهر بووه.
له میژووى «یافعى» دا له زمان «ئیبینو و خه له کان»^(۷۱) «مه روى» یه وه
نووسراوه: کاتیک ئیبینو وئە سیر ده ستى له خویندنى زانستان بۆ ته وه و ته واوى
کردوون، چۆته خزمه ت سولتان سه لاحه ددین و ئە ویش وه به ردلى که وتووه و
کراوته وه زيرى مه ليک ئە فزهل.

ئیبینو وئە سیر هه تا ئە و پوژهى که عه زیز و عادل دیمه شقیان له ده ست مه ليک
ئە فزهل ده ره ینا، هه ر به کاروبارى وه زاره ته وه سه رقأل بووه. پاش ئە م پووداوه
چونکه ئیبینو وئە سیر دلى له م دووه ده ترسا و لیان تۆقیبوو، له که لیئیک خۆى
حه شار دا. یه کیک له په رده دارانى مه ليک ئە فزهل خستیه نیو سندو و قیکه وه و
قفل و قه رازه ی دا و له وشتریکى ناو له و شاره وه بردى بۆ میسر. له ویش بوو به
بریکار و وه زيرى کوپى عه زیز. کاتیک مه ليک عادل میسریشى داگیر کرد،
ئیبینو وئە سیر له ویشه وه پرایکرد و پوژى بۆ حه لب. ماوه یه ک لای مه ليک زاھیر

مايه وه و خزمه تي پيكرده. له وييش نه‌حه‌جمي و پروي كرده مووسل و له وييش گير نه‌بوو چوو بۆ سنجار (سنگال). پاش ماوه‌يه‌ك سه‌رله‌نوئ گه‌رايه‌وه مووسل و هه‌تا مرد هه‌ر له وي بوو. له پروي ئه‌و كتيبانه‌وه كه دايناون بليمه‌تي و زۆرزانبي ئه‌و پياوه‌مان بۆ پروون ده‌بيته‌وه. بۆ نموونه يه‌كيان كتيبي «المثل‌الساير» ه، كه سه‌باره‌ته به‌و ربي وشوينه‌ي پيويسته شاعيران و نووسهران بيزانن. هه‌روه‌ها دوو كتيبي ديكه‌شي نووسيون كه بريتين له: «الوشى المرقوم فى حل المنظوم»، له‌گه‌ل «المعانى المخترعه فى صناعة الانشا». ئه‌م وه‌زيره مه‌زنه‌مامۆستايه، سالى ۱۲۳۷ى ك/ ۱۲۳۹ى ز، پروي له‌م دنيايه وه‌رگيژاوه. ^(۷۲) عيززه‌ددين عه‌لى و مه‌جده‌ددين ئه‌بووسسه‌عادات، هه‌ردوو براگه‌وزه‌ي بوون.

پادشاه‌تیی مه‌لیک عادل کورپی نه‌جمه‌ددين ئه‌بيووب

له ميژووي «يافعی» دا نووسراوه كه مه‌لیک عادل ژیر و به‌راوته‌گير بووه؛ هه‌ر بۆيه سه‌لاحه‌ددينی برای له جه‌نگه‌ی قه‌ومانی پروداوان دا راويژی پي ده‌کرد. تامه‌زرۆی رۆژوو گرتن و شه‌ونويزان بووه. له سه‌رده‌می پادشاه‌تیی سولتان سه‌لاحه‌ددينی كاکی دا ئالای حكوومه‌تي له چه‌ند شاريکی وه‌كوو «عه‌كکه» و «كه‌ره‌ك» ی شام هه‌لداوه. پاش نه‌مانی مه‌لیک عه‌زیزی برازای ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر میسر و شام دا شكايه‌وه و عه‌لی كورپی عه‌زیز كه ناسرابوو به‌مه‌نسور، ناردي بۆ شاری روه‌ها و راپه‌راندنی کاروبار و په‌ره‌پیدانی ئه‌و خاکی دایه‌ده‌ست مه‌لیک کامیلی كورپی. حكوومه‌تي ديمه‌شقی ئه‌سپارده كورپيکی ديکه‌ی كه مه‌لیک موعه‌ززه‌م بی. ده‌سه‌لاتی جزیره‌ی به‌خشی به‌مه‌لیک ئه‌شرفی سیه‌م كورپی و جله‌وی ده‌سه‌لاتی «ئه‌خلات» یشی دایه‌چنگ مه‌لیک ئه‌وحده‌ئه‌بيوویی چواره‌م كورپی. ئه‌وسا هات و به‌خاترجه‌می له میسر بنه‌ی داکوتا و سه‌ری ئالای ده‌سه‌لاتی هه‌تا هه‌یوانی به‌رزی ئاسمان پي‌هه‌لاچوو.

مانگی رهجه بی سالی ۵۹۸/ی ۱۲۰۲ی ز، مه لیک موعیز ئیسماعیل کوپی سه یفولئیسلا م توغته گین کوپی نه جمه ددین نه بیوب که له ولاتی یه مه ن دستى له زولم و زور و کارى ناله بار نه ده پاراست و هه میسه مه ی فر ده کرد و سه رخوش بوو، ده یگوت به ره گه ز ده چمه وه سه ر بنه چه که ی خلیفه کانی «ئه مه وی» له ناوچه ی «زوبه ید» به دست سه ر کرده کانی خوی کوژرا. دواى نه مانى، مه لیک ناسرى کوپی که هیشتا مندال بوو کرایه جینشینی.

ئه بوولغه نایم موسلیم کوپی مه محمودی شیرازی یه کیک له زانا پایه به رزه کانی هاوچه رخى مه لیک موعیز بووه. کتیبی «عجایب الاسفار و غرایب الاخبار» ی به ناوی ئه و مه لیک موعیزه وه داناوه.

سالی ۶۰۹ ی ک/ ۲۱۲ی ز، مه لیک ئه وحده ئه بیوب کوپی مه لیک عادل میری ئه خلات، که پیاویکی مله وری خویریز بوو مرد و حکومه تی بۆ مه لیک ئه شره فی برای به میرات به جیهیشت.

سالی ۶۱۲ ی ک/ ۲۱۵ی ز، مه لیک عادل نه وه یه کی مه لیک مه سعودی کوپی مه لیک کامیلی کرده میره ریمی یه مه ن و بالاپوشی شانازی خسته سه ر شانی. کاتیک مه لیک مه سعود گه یشته که وشه نی خاکی یه مه ن، گه وره پیاوان و مه زن و ماقولان به پیری وه چوون و سه ریان وه به ره یتا و له سه ر ته ختی به ختی جیان بۆ خۆش کرد.

سالی ۶۱۵ ی ک/۱۲۱۸ ی ز، مه‌لیک عادل، به سه‌د ئاخ و داخه‌وه دلی له‌م ئاووگله‌ی دنیا‌یه هه‌لکه‌ند و پرووی کرده دنیا‌ی پاشین. پازده کوپ‌ی به یادگار له پاش به‌جیما. له‌وانه پینجیان ئه‌ستیره‌ی به‌ختیان دره‌وشایه‌وه و له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالیان دایه‌وه که بریتی بوون له: کامل، موعه‌زهم، ئه‌شرف، سالح و شه‌هابه‌ددین غازی.

باسی مه‌لیک ئه‌شرف مووسا کوپ‌ی مه‌لیک عادل

مه‌لیک ئه‌شرف مووسای کوپ‌ی مه‌لیک عادل، له سه‌رده‌می پادشایه‌تیی باوکی‌دا، کرابوویه میری روها و پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ریمی «حه‌رپان» یشی خرایه سه‌ر قه‌له‌م‌ره‌وی ده‌سه‌لاتی. پاش مردنی مه‌لیک ئه‌وحه‌د، ده‌سه‌لاتی مه‌لیک ئه‌شرف زیاتری په‌ره‌گرت و «ئه‌خلات» یشی وه‌به‌ر خۆی دا.

سالی ۶۲۵ ی ک/۱۲۲۷ ی ز، مه‌لیک موعه‌زهم شه‌ره‌فه‌ددین عیسی [کوپ‌ی مه‌لیک عادل]، که ئالای ده‌سه‌لاتی له دیمه‌شق ده‌سه‌کایه‌وه، کزچی‌دوایی کرد و «داود» ی کوپ‌ی که پێی ده‌گوترا مه‌لیک ناسر جیی گرت‌ه‌وه. سالی ۶۲۶ ی ک/۱۲۲۸ ی ز، مه‌لیک کامیلی [کوپ‌ی مه‌لیک عادل] به‌مه‌به‌ستی گرتنی دیمه‌شق له میسره‌وه له‌شکری ده‌نگ دا. مه‌لیک ئه‌شرف شانی له یاریده‌ی برای خۆش کرد. مه‌لیک ناسر مه‌یلی له پینکهاتن بوو. پاش گۆرینه‌وه‌ی چه‌ندین نامه و هاتن و چوونی که‌یخودا و پاسپاردان، وایان دانا که ناسر به سه‌ر زکایه‌تیی که‌ره‌ک و شوبه‌ک و نابلۆس رازی بی و مه‌لیک ئه‌شرف له دیمه‌شق له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات ئۆقره‌بگری و روها (ئۆرفا)، ره‌ئسولعه‌ین (سه‌ریکانی)، حه‌رپان و «به‌ه‌ققه» ش به‌شی مه‌لیک کامیل بن. پاش ئه‌م به‌ش به‌شینه، مه‌لیک کامیل گه‌رایه‌وه میسر.

مه لیک نه شرف به پئ وقه ده می پیرۆزی خۆی بهرگی شانازی بری به بالایی دیمه شق و که و ته به سهرکردنه وه و دلدانه وهی کۆمه لانی خه لک و هیزی چه کدار و هه لیدا ئالای داده وانی. پادشایه کی یه کجار پشوودریژ و دللاوا بوو. ریشه ی زولم و زۆری ده کیشا و نه یده هیشت مافی خه لک پیشیل بی. ئاشقه دیداری پیاوانی ته گبیرو پرا بوو. خیروبیزی به لیشاوی خوینده واران و زانایانی ده گرتنه وه و له سه رده می ده سه لاتی دا له دیمه شق «دارولحه دیس» یکی دانا و شیخ نه بوو و عه مری کوپی «سه لاح» ی کرده سه روکی.^۱

مه لیک نه شرف سالی ۵۷۰ هـ / ک ۱۱۷۴ ی ز، له دایک بووه و سالی ۶۳۵ هـ / ک ۱۲۳۷ ی ز، بارگهی به ره و پاشه هه وار تیکناوه و چاوی لیکناوه.^(۷۳) سه رداران و مه زنانی بارگای پاش به جی هینانی داب و ده ستوری باوی به پیکردنی مردوو، سه ره تا بر دوویانه له قه لای دیمه شق ناشتوو یانه و پاش ماوه یه ک ده ریا نه یناوه ته وه و رایانگواستۆته وه نه و کۆشکه له ی که وا سازی کردبوو له لای مزگه وتی گه وره ی شاری دیمه شق و ناشتوو یانه ته وه.

باسی مه لیک کامیل محهمه د کوپی مه لیک عادل^(۷۴)

مه لیک کامیل پادشایه کی پایه به رزی خاوه ن شکۆ بوو. به خیرۆمه ند و دادپه ره ور ناسرابوو. تاریفاتی چاکه ی ده ماوده م ده گه پرا. بۆ مشوورخۆری و پراوته گیری له

۱- نه بوو و عه مر کوپی سه لاح ته قیه دین عوسمان کوپی عه بدورپه رحمان کوپی سه لاحی شاره زوورییه. هه لکه وته یه کی کورده و یه کیکه له زانا پایه به رزه کانی ریپازی شافعی و به پسپۆری بواری هه دیس و لیکدانه وه و زمان ناسراوه. ئیبنووخه له کان ده لئی سالی کم له خزمه تی خویندوووه. سالی ۵۷۷ هـ یان ۵۷۸ هـ / ک ۱۱۸۱-۱۱۸۲ ی ز، له دایک بووه و سالی ۶۴۳ هـ / ک ۱۲۴۵ ی ز، کۆچی دوایی کردوووه.

(بۆ زانیاری زیاتر بر: په راویزی ل ۱۷۸ ی شه ره فنا مه ی وه رگی راوی هه ژار و وشه دانی دیه خودا. و.)

نیو بژارده و ئاپۆردها به‌ناوبانگ بوو. پێبازی پێغه‌مبهری خودای به‌رنه‌ده‌دا و لێی لانه‌ده‌دا. ئه‌وانه‌ی هێزیان وه‌بهر دینی به‌رزی هه‌لبژارده‌ی محهممه‌دی هه‌تاپوو، وای خۆش ده‌ویستن هه‌ر نه‌بیته‌وه. شه‌وانی هه‌ینی له‌گه‌ڵ زانایان و مه‌زنه‌مه‌لایان پرایده‌بوارد و له‌گه‌لیان ده‌که‌وته‌ قسه و باس و لێدوان و له‌ ورده‌کارییه‌کانی ده‌کۆلییه‌وه. له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی دا له‌ قاهیره‌ی موغیزیه‌ی خویندنه‌گه‌یه‌کی یه‌کجار گه‌وره و به‌رفه‌روانی هه‌دیسی دروست کرد. له‌سه‌ر گۆری هه‌زه‌تی ئیمامی شافعی، خودای مه‌زن لێی رازی بێ، گومبه‌زیکه‌ی یه‌کجار به‌رز و بلێندی ساز کرد.

مه‌لیک کامیل له‌ پۆژگاری ژبانی باوکی دا ئه‌رکی راگه‌یشتن به‌ سه‌ر کاروباری گرینگ و ئه‌سته‌می هه‌ریمه‌کانی میسری خرابوو یه سه‌ر شانی و ده‌بوو سه‌ره‌وبه‌ره‌ی پێدایان. ساڵی ۱۶۱۵ی ک/ ۱۲۱۸ی ز، پاش کۆچی دوایی مه‌لیک عادل باوکی، جێی گرت‌وه‌ و هه‌نده‌ی پێته‌چوو که حیجاز و یه‌مه‌ن و شامی گرت. له‌ ته‌واوی مزگه‌وته‌کانی هه‌ریم و مه‌لبه‌نده‌کانی نیو قه‌له‌مه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی، هه‌روه‌ختایه‌ک مامۆستایان له‌ خوتپان دا ده‌گه‌یشتنه‌ ناوه‌ینانی ئه‌و پادشا خاوه‌ن‌شکۆیه‌ ده‌یانگوت: «مه‌زنی مه‌که‌که‌یه‌ به‌ عوبه‌یدانه‌وه، سه‌رداری یه‌مه‌نه‌ به‌ زوبه‌یدانه‌وه، سه‌روه‌ری میسره‌ به‌ سه‌عیدانه‌وه،^۱ خاوه‌نی شامه‌ به‌ مه‌زنانه‌وه، سه‌رۆکی جزیره‌یه‌ به‌ گچکانه‌وه. سولتانی هه‌ردوو پووکانه، خێوی ئالای هه‌ردوو دنیا، خزمه‌تکاری مه‌که‌که‌ و مه‌دینانه. یار و یاریده‌ری دینه، بۆ پێغه‌مبهر جێنشینه‌.»

۱- سه‌عید بریتیه‌ له‌ سی ناوچه‌ی به‌ربلاوی میسر. و.

مه لیک کامیل ئیواریه کی درهنگی رۆژ چوارشه ممۆ ۲۱ی مانگی رهجه بی ۱۳۵ی ک/۸ی مارس ۱۲۲۸ی زایینی، له قه لای دیمه شق گیانی ده رچوو. ئه م پادشا داده وانه چل به هاریکی به سه ر ته مه نی دا تیپه ریپوو.

باسیک سه بارت به مهرگ و نه مانی پادشایانی میسر و شام و به مه ن

له میژووی «یافعی» دا نووسراوه: سالی ۶۱۲ی ک/۱۲۱۵ی ز، مه لیک مه سعوود یوسف کوپی مه لیک کامیل له سه سه سه ر فه رمانی باپیری له شگری برده سه ر به مه ن و گرتی و خاکی حجازیشی خسته ئیو بازنه ی ده سه لاتی خۆیه وه. مه لیک مه سعوودی فه رمانه وا سالی ۶۲۶ی ک/۱۲۲۸ی ز، له شاری مه ککه ی به رزه جی مردن به رۆکی گرت و له جهنگه ی داگه ران به دۆلی نه مان دا پاشه واری راسپاردن، نه که ن پاشی نه مانم، مالی به میرات به جیماوم بیتن و بیکه نه تیچووی خه لات و نیژرانم. ده بی ته ره مه که م بسپرینه ده ست شیخ سه دیق، که یه کیکه له پیاوچاکانی رۆژگار. با ئه و له مالی حه لال وزه لال و له سه ر رچه و ریپازی حه زره تی پیغه مبه ری پشتیوان، دروودی خودای له سه ر بی، به رگی قیامه تم بۆ بیری و بمنیژی. مه زنان و میرانی بارگای به پینی وه سیتی خۆی جوولانه وه و شیخ سه دیق ئه و بالا پۆشه جاوه ساکاره ی خۆی بۆ کرده خه لات که حه ج و عه مره ی پیوه کردبوون و پاشان هینای له گۆرستانی ئاپۆره ی مسوالماتان ناشتی. هه ر له سه ر راسپارده ی خۆی له سه ر کپله که ی نووسرا بوو: «ئه مه گۆری یوسفی کوپی محه ممه د کوپی ئه بووبه کر کوپی ئه بیووبه، که هه ژاریکی چاو له دهستی ره حمه تی خودای مه زنه.»

کاتیک هه والی مردن و نه مانی مه لیک مه سعوود گه یشته میسر، مه لیک کامیل په ژاره یه کی قورسی به سه ر شانی دا هات و تازییه ی بۆ داگرت و پرسه ی بۆ دانا.

سالی ۶۳۲ ی ک/ ۱۲۳۴ ی ز، «سه‌واب خادم» ی سهرله‌شکری مه‌لیک کامیل، که به شۆرّه‌سواری نازایه‌تی ده‌ناسرا و ناوبانگی ده‌نگی دابوویه‌وه، بوو به میوانی مه‌رگ. ئەم سهرکرده‌یه سه‌ت غولامی وای له پاش به‌جیمان، که هیندیک له پالّه‌و‌پشتی میرایه‌تی پالیان دایه‌وه. هەر له‌م ساله‌دا، مه‌لیک زاهیری^۱ کورپی سولتان سه‌لاحه‌ددین یوسف که داود بوو ناوی و پینی ده‌گوترا ئەبووسوله‌یمان و له قه‌لاتی «بیره» حکوومه‌تی ده‌کرد، کۆچ‌وباری به‌ره‌و دنیای پاشین لیتا و ته‌مه‌نی براهیه‌وه. پاش نه‌مانی مه‌لیک زاهید، مه‌لیک عه‌زیزی برازای که کورپی مه‌لیک زاهیر بوو، ده‌ستی به‌ سهر ئەو قه‌لاته‌دا گرت.

سالی ۶۳۳ ی ک/ ۱۲۳۵ ی ز، مه‌لیک موحسین کورپی سولتان سه‌لاحه‌ددین مرد. پیاویکی یه‌کجار خوینده‌واری زانا بوو، که چاکی له زانستی هه‌دیس و کاکلی فه‌لسه‌فه‌ی دین و ری‌وشوینه‌کانی ده‌زانی. به‌ پیاوچاکی و خاکه‌پایی ده‌ژیا و زۆر به‌و بارانه‌دا شکابۆوه.

سالی ۶۳۴ ی ک/ ۱۲۳۶ ی ز، مه‌لیک غیاسوددین محهمه‌د کورپی مه‌لیک زاهیر (زاهید) کورپی سه‌لاحه‌ددین یوسف له‌هه‌لب‌رووی کرده‌جیهانی پاشین. ئەم مه‌لیکه‌ پاش نه‌مانی باوکی، له‌ته‌مه‌نی چوار سالی‌دا به‌جیگره‌وه‌ی داندرا‌بوو.

سالی ۶۳۵ ی ک/ ۱۲۳۷ ی ز، مه‌لیک ئەشرف له‌دیمه‌شق کۆچی‌دوایی کرد و مه‌لیک سالی‌ی برای که ناوی ئیسماعیل بوو، جینی‌گرت‌وه. مه‌لیک کامیلی کورپی مه‌لیک عادل، هیزشی هیند-ایه‌سه‌ر دیمه‌شق و ئیسماعیل ده‌رگای له‌سه‌ر‌خۆی گاله‌دا و بۆی دامه‌زرا. مه‌لیک کامیل ده‌وره‌ی تهنی و سه‌ره‌نجام پیکهاتن. هه‌روه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، مه‌لیک کامیل دوای دوو مانگ مانه‌وه‌ی به‌که‌یف‌خۆشی و ده‌سه‌لاته‌وه له‌دیمه‌شق، نه‌خۆش‌که‌وت و رۆژی بۆ سه‌فه‌ری بی‌گه‌رانه‌وه. دوو

۱- ده‌قی بودلیان، ل ۵۴: «زاهید»: ئەمه‌یان دروسته و «زاهیر» هه‌له‌یه. و.

شه و ورژ مردنه که ی بیده نگه ی لئ کرا، به لام رژی سیهه م که هینی بو، پیش
 نه وه ی مه لا له مینبر وه سه رکه وئ، یه کیک هه ستا پی و گوتی: «خودایه مه لیک
 کامیل باوییه بهر به زهیی خوت و سیبه ری پادشایه تی مه لیک عادلان له سه ر
 که م نه که ی!»

حه شیمه ته که به بیستنی ئه م هه واله به جاریک داچله کین و راپله کین و
 هارووژان و دایانه پر مه ی گریان و چوړاوی فرمیسیان لووزه وی به ست.
 مه زنان و سه رکرده کانی ده سه لات ایان به بهر ژه وه ند زانی تا موزه ففه ره دین
 یو ونسی برای که ناسرابو و به مه لیک جه واد، له بری مه لیک عادل کوری مه لیک
 کامیل به کاروباری دیمه شق رابگا و به پژه ی به ری. ئینجا چوون و له ته نیش
 مزگه وتی گه وره، گۆرپکیان بۆ مه لیک کامیل هه لکه ند و ته رمه که یان له قه لات وه
 برد و له وئ ناشتیا ن.

**باسی پادشاکانی دیکه ی ئه و مه زنه خانه دانه و چۆنیه تی ئاوابوونی هه تاوی به خت و
 ده سه لاتیا ن**

به پیی ده قی میژووی یافعی، پاش نه مانی مه لیک کامیل، مه لیک عادل کوری له
 میسر جیی گرتۆته وه و مه لیک جه واد له دیمه شق بۆته بریکاری. سالی ۱۶۳۷
 ک/ ۱۲۳۹ ی ز، پیا و ماقوولان و سپاسالاران، راپوژیان لئ کرد و گوتیا ن چونکه زۆر
 منداله و ناتوانی هه و ساری ده سه لاتی به ده سه ته وه بی، با مه لیک سالح ئه ییووبی
 برای پادشا بی. بۆ به دی هاتنی ئه م مه به سه ته، رژیک مه لیک عادلان نایه تای
 که ژاوه و له کۆشکی ده سه لات وه به ردیانه دهر و چه کداریکی زۆر ده وره یان
 ته نه سی و راپیانگه... واسته قه لاییه و له وئ ده ست به سه ریا ن کرد.

مه لیک سالح دوا ی گیرانی برا که ی، تاجی ده سه لاتی سه ره خزی نایه سه ری و
 به ده سه تی پر خیر و بییری چه تری داده وانی و چاکه ی له سه ر سه ری کۆمه لانی خه لک

هه‌لدا. دهستی به سه‌روپووی مسزگه‌وت و په‌ساری جی‌پاز و نیازی ولاته‌که‌دا کیشا و بووژاندنییه‌وه و چۆن چاکه‌ئاوا له‌گه‌ل جه‌ماوهر لاقی پراکیشا. پاش‌ئه‌وه‌ی سه‌ره‌وبه‌ره‌ی دا به‌کاروباری خاکی میسر و لی بۆوه، له‌شکری به‌ره‌و دیمه‌شق گال دا و مه‌لیک جه‌وادی له‌سه‌ر کار لابرد و ناردی بۆ‌ئه‌سکه‌نده‌رییه و له‌ویی به‌حوکم‌پران دانا. هه‌ر له‌ویش پینی نایه‌رکیف و فه‌رمووی تا جه‌وادی بی و سه‌رپۆشی زینه‌که‌ی باو‌یته‌ سه‌ر شانی و چه‌ند هه‌نگاو‌یکی له‌ به‌ر پکیفی‌دا بپروا؛ به‌لام پاشان له‌و سووکایه‌تی پیکردنه‌ی په‌شیمان بۆوه.

دوای ئه‌م کارانه، مه‌لیک سالح ئه‌سپی به‌ره‌و «غه‌ور» ئاژاوت و ناردی به‌شوین سمایلی مامی‌دا که‌حوکم‌پران بوو له‌به‌علبه‌ک و پینان ده‌گوت مه‌لیک سالح. مه‌لیکی به‌علبه‌ک وای به‌به‌رژه‌وه‌ند زانی سه‌ر وه‌به‌ر برازا‌که‌ی نه‌هیتی، بۆیه‌ داوای له‌«موجاهید»ی حوکمداری حومس کرد هه‌تا بچیتته‌ یاریده‌ی و ئه‌ویش به‌گه‌رمه‌پشتی گرت و هیزی بۆ نارد. پاش ئه‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه له‌شکری به‌ره‌و دیمه‌شق ده‌نگ دا و به‌کویره‌پیشه‌که‌دا به‌پرتاو پۆیی و هه‌تا له‌نیو‌شاره‌که‌هه‌لنه‌قوولی، که‌س پینی نه‌زانی. کاتی‌ک سه‌رکرده‌کان و کاربه‌ده‌ستانی بالاده‌ستی مه‌لیک سالح ئه‌م هه‌واله‌یان بیست، له‌ده‌وری ته‌کینه‌وه و به‌پشتیبه‌وه‌نه‌مان و هاتن و سه‌ریان وه‌به‌ر مه‌لیک سالح (سمایل) هینا.

پۆلیک له‌چه‌کداره‌کانی مه‌لیک ناسری حوکمداری که‌ره‌ک لووت‌وبزوت تووشی مه‌لیک سالح بوون و له‌پۆیه‌گرتیان و بردیانه‌لای مه‌زنی‌خۆیان و له‌قه‌لای که‌ره‌ک خستیانه‌زیندانه‌وه. مه‌لیک عادل پاش ئه‌وه‌ی چاوی مه‌لیک سالحی لی‌ون ببوو، توانیبوو‌ی خۆی له‌به‌ند‌ر‌زگار بکا و له‌میسر بچیتته‌وه سه‌ر دۆخی‌جاراتی؛ بۆیه‌ وه‌ختی‌ه‌ک بیستی مه‌ره‌دیکی ئاوای به‌سه‌ر هاتوو، رایسپارده‌لای مه‌لیک

ناسر که سہت دینارت^۱ به دیاری بؤ دہنیرم، ئە گەر مہلیک سالح بؤ بنیری. ناسر پیشنیارہ کہی نہ سہ لماند و دہ غالہ تی بہ مہلیک سالح کرد و شان بہ شانی بہرہ و میسر ہات و لہ شکر ی ہینا. پاش ئە وہی لہ سنورہ کانی ئەم خاکہ نیزیک بوونہ وہ، سہرلہ بہری مہ زنان و سہر کردہ کان، دلیان بؤ مہلیک سالحی کورکاند؛ بؤیہ سہرلہ نوئی مہلیک عادلان گرتہ وہ و بردیانہ وہ زیندانی قہ لآ. ئە وسا بہ پیریہ وہ چوون و ہینایانہ وہ سہر تہختی دہ سہ لاتی میسر و کردیانہ وہ بہ پادشا و مہلیک ناسریش گہراییہ وہ قہ لای کہرہک.

سالی ۱۶۳۸ ی ک/ ۱۲۴۰ ی ز، مہلیک سمایلی پادشای دیمہ شق، لہ بہر ہەر قینہ بہراییہ تیہ کی کہ بووی، قہ لای «شہ قیف» ی بہ دہست کافرانی فہرہ نگہ وہ دا. عزیزہ ددین عہ بدوسسہ لام و ئە بوو عہ مر کورپی ئە لحاجب کہ دوو کہس بوون لہ مہزنہ زانایانی شام، بہرہ لستی بوونہ وہ و کارہ کہیان بہ نابہ جی دانا. سمایل لیان بہ پقدا چوو، بؤیہ عزیزہ ددین عہ بدوسسہ لامی لہ ئیمام جومعہ یہ تی شاری دیمہ شق خست و لہ گہ ل ئە بوو عہ مری کورپی ئە لحاجب ناردی بؤ زیندان. سالی ۱۶۴۱ ی ک/ ۱۲۴۳ ی ز، ئە و مہلیک جہ وادہی کہ ماویہ ک دوا ی مہلیک کامیل جلہ وی حکوومہ تی دیمہ شقی بہ دہستہ وہ گرتبوو، پووی کردہ دنیای دیکہ. سالی ۱۶۴۵ ی ک/ ۱۲۴۷ ی ز، مہلیک عادل کورپی مہلیک کامیل لہ بہ ندیخانہ دا مرد.^(۷۰) کورپیکی لہ پاش بہ جیما بہ ناوی عومہر ناسراو بہ مہلیک موغیس. دوا ی نہمانی باوکی ئە ویشیان خستہ نیو زیندانی قہ لایہ. پاش قہ ومانی ئەم پووداوانہ، چہ ند جاریک شہر لہ نیوان مہلیک سالح ئە بیووبی فہرمانرہ وای میسر و مہلیک سالح سمایلی حوکمرانی دیمہ شق و مہلیک ناسری میری کہرہک دا ہلگیرسا و

زۆربه‌ی جاران مه‌لیک سمایل تیگشکا. سهرباری ئه‌وانه‌ش په‌تای تاعوون دیمه‌شقی داگرت و قاتی‌وقریش ریشه‌ی خه‌لکی کیشا.

نیوه‌پاست مانگی شابانی سالی ۱۶۴۷ی ک/ ۱۲۵۰ی ز، مه‌لیک سالیج ئه‌بیوب له مه‌نسوره کۆچی دواپی کرد. ^(۷۶) «قه‌تایا»ی زی‌خرید (مه‌ملوک)ی مه‌لیک سالیج، له‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌سه‌رۆکان و سه‌رکرده‌کان، هه‌تا سه‌ مانگان نه‌یانیه‌شت که‌س به‌ مردنی بزانی. له‌و ماوه‌یه‌دا ناردیان به‌ شوین مه‌لیک موعه‌ززه‌می ^(۷۷) کورپی‌دا که له‌شام ده‌ژیا و دۆزیانه‌وه و هینایانه‌وه و پاش‌گه‌یشتنه‌وه‌ی بۆ قاهیره، نه‌مانی باوکی له‌قاو درا و ئه‌وی له‌جیی داندرا. له‌پێوه‌ ده‌قی خوتپه‌ی مزگه‌وتان و دراوی و لات به‌ناوی مه‌لیک موعه‌ززه‌مه‌وه پازانه‌وه.

سالی ۱۶۴۸ی ک/ ۱۲۵۰ی ز، کافرانی فه‌رهنگی ^(۷۸) له‌شکریان به‌ره‌و میسر ده‌نگدا و مه‌لیک موعه‌ززه‌م لێیان وه‌ده‌ست هات و له‌ «مه‌نسوره» شه‌رپکی گه‌وره‌قه‌وما. شنه‌ی سه‌رکه‌وتن ئالای مه‌لیک موعه‌ززه‌می شه‌کانه‌وه و سپای په‌لامارده‌ران خۆی بۆ پانه‌گیرا و بوو به‌ پوژی‌هه‌شر و هه‌له‌لا و هه‌وت‌هه‌زار که‌سیان به‌ ده‌می تیخی مووکار تیداچوون. قه‌رالی فه‌رهنگ که‌وته به‌ر په‌نجه‌ی چاره‌نوس و به‌ دیل گیرا و له‌ قه‌لای مه‌نسوره خرایه‌سیاچاله‌وه. پاش ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌لیک موعه‌ززه‌م دایه‌لانی به‌ده‌فپی و لاساری، به‌لام غولامانی باوکی لێی هه‌لگه‌رانه‌وه و گرتیان و گوشتیان. عیززه‌دینی تورکمانیش که‌یه‌کێک بوو له‌و غولامه‌ زی‌خریدانه، کهردیانه‌سه‌رکرده‌ی سپا و له‌ «مه‌نسوره» وه‌ ئالایان به‌ره‌و گرتنی قاهیره‌ی موعیززییه‌هه‌لدا. قه‌رالی یه‌خسیرکراویش به‌ پینسه‌ده‌هه‌زار دینار ^(۷۹) خۆی کرپیه‌وه و شاری «دمیات»یشی دانه‌ده‌ستی و بۆی ده‌رچوو.

له‌و هات‌وباته‌دا، مه‌لیک ناسری حوکمرانی کهره‌ک، ^(۸۰) هیرشی کرده‌سه‌ر دیمه‌شقی و گرتی و پاشان له‌شکری شامی کۆکرده‌وه و به‌ره‌و میسر بزووت.

سپاسالارانی میسر لئی وهدهرکه وتن و له «عهبباسییه»، هیزی هردوولا تیکه له نگوتن و بوو به شه. چه کدارانی میسری خویان بۆرانه گیرا و شامی خویان گه یانده شاری قاهیره. مامۆستایانی مزگه وتان خوتپه یان به ناوی مه لیک ناسره وه خوینده وه و سکه شی به ناوییه وه لیدرا. عزیزه ددین و قه تایا به خویان و سیسه ت سواره ی خوینرپیژی غولامانی سالیحیه وه به ره و شام ره وین، به لام له مه و دای ریگادا تووشی پۆله چه کداریکی مه لیک ناسر هاتن که هه لگری خه زینه و ته پل و ئالای میری بوون. چه کدار وه نیویان که وتن و به زهبری شیر و ته وران شه ق و په قیان کردن و لییان قولاندن. شه مسه ددین لۆلوی ده مرستی مه لیک ناسریان گرت و وه ک مه ر سهریان گۆشا و گۆش بری. ته پل مه لیک درپندرا و خه زینه ی تالان کرا. پاشان هیرشیان برده سهر «غه زه» و کورپی سولتان سه لاهه ددین یوسف و مه لیک شه رفه موسای کورپی عادل (۹) ^۱ حوکمرانی حومسیان گرت و مه لیک سالیح سمایل کورپی عادل، که پیشتر هیندیگمان باس کردو وه، له گه ل چند سهر کرده یه کی دیکه ش به دلیل گیران و هه موویان کوژران و تۆویان برینه وه.

کاتیک هه والی ئەم کاره ساته دلته زینه به گوپی مه لیک ناسر ئاشنا کرا، خۆی له میسر بۆرانه گیرا، به ناچاری سی ته لاقه ی نایه پارسه نگی بووکی ده سه لات و به یه کجاری و پرووی کرده چند ناوچه و مه لیه ندیکی شام. ته وای ئەم پرووداوانه سالی ۱۶۴۸ ی ک / ۱۲۵۰ ی ز، قه و ماون.

سالی ۱۶۴۹ ی ک / ۱۲۵۱ ی ز، ته واشی که له لایه ن مه لیک ناسره وه کرابوو یه قه لاداری که ره ک، مه لیک موغیس عومه ر کورپی مه لیک عادل کورپی مه لیک کامیلی

۱- زینرئۆف به هه له ی دانساوه و شه رفه موسا کورپی مه نسوور دروسته. (بۆ زانیاری زیاتر بر: شه رفه نامه ی شه رفه خانی بدلیسی، وه رگیراوی هه ژار، ل ۱۹۲). و.

له زیندان هینایه دهر و کردی به پادشا و بوو به نانخوری ناندین دپ و ئاوا له مه‌زنی خۆی هه‌لگه‌پرایه‌وه.

سالی ۶۵۱ ی ک/ ۱۲۵۲ ی ز، مه‌لیک سه‌لاحه‌ددین کوپی مه‌لیک زاهیر کوپی مه‌لیک سه‌لاحه‌ددین ک...وپی نه‌جمه‌ددین ئه‌ییووب، ته‌مه‌نی چی دیکه‌ی بر نه‌کرد و مرد.

سالی ۶۵۲ ی ک/ ۱۲۵۴ ی ز، سه‌رۆکان و سه‌رکرده‌کانی میسری، عیززه‌ددینی تورکمانییان کرده پادشای خویان و سه‌رناوی مه‌لیک «موعیز» یان به بالای بری. وه‌کوو پیشتر باسی کرا ئه‌م عیززه‌ددینه یه‌کیک بوو له غولامانی مه‌لیک سالی ئه‌ییووب و به مه‌ملووک ناسراپوو. ئیتر له و پۆژه‌وه پادشایه‌تی میسر که‌وته ده‌ست غولامانه‌وه و خانه‌دانی ئه‌ییووبی ده‌سه‌لاتیان ویشکاوی هات و برپایه‌وه. جا چونکه تاقمیک له و غولامانه‌ی خانه‌دانی ئه‌ییووبی، پاش برانه‌وه‌ی وه‌چه‌ی ئه‌و پادشایانه، له میسر بوونه خاوه‌نی ده‌سه‌لات و دانیشتون...سه‌رته‌ختی مه‌زنایه‌تی و له‌گه‌ل خاوه‌ن‌شکزیانی عوسمانی هاوچه‌رخ بوون، له پاشکۆدا به‌کورتی ده‌چمه‌وه سه‌ریان و ئه‌گه‌ر خودا راست بیته‌ن له نیوبه‌ندی به‌سه‌رهاتی ئه‌وان دا بۆیان تینه‌لده‌چمه‌وه.

له درێژه‌ی ئه‌م باسه‌دا روون ده‌بیته‌وه مه‌لیک ناسر داودی کوپی موعه‌ززه‌م کوپی عادل که له ترسی عیززه‌ددین له هیچ جیگایه‌ک نه‌ده‌حه‌جمی و هه‌واره‌وه‌هاری ده‌کرد، سالی ۶۵۶ ی ک/ ۱۲۵۸ ی ز، ده‌ستی له دنیای پوو‌خه‌ک هه‌لته‌کاندوو. مه‌لیک‌ناسر مرۆیه‌کی بیرتیژ و ناسک‌خه‌یال بوو. ماوه‌یه‌ک وانه‌ی خویند و به زانستان دا پۆچوو. لای موئه‌بییه‌دی تووسی گوپی بۆ حه‌دیسان هه‌لخست. کری شیعرێ له‌وپه‌ری جوانی دا ده‌ته‌نی و گه‌وه‌هه‌ری مه‌عنای به‌نووی ئه‌لماسی خه‌یالی ده‌سمی.

مه لیک موغیس عومهر کورپی عادل، پاش ئه وهی چهند سالیگ له که رهک حکوومه تی کرد، سالی ۱۶۶۲ی ک/ ۱۲۶۳ی ز، له میسره وه چوونه سه ری، به لام ئه ویش وه خۆ که وت و قه لای دابه ست و ده روزه ی گاله دان. ماوه یه ک پاش که مارۆ، ته نگی پی هه لچندرا و هیچ چاره ی نه ما و خۆی به دهسته وه دا و پۆی بۆ بهر سیبه ری سولتانی میسر، به لام به دزی سه ری به گۆم دا کرا. پاش نه مانی وی تازه هه لی ده سه لات بۆ هیچ کام له کورانی به ره بابی نه جمه دین ئه ییووب نه په خسا.^۱ ویستی په روه ردگاری پایه به رزی خاوه ن ده سه لاتی بی به رگیژه وه، پوو په پی حکوومه تی ئه م خانه دانه ی وه رگیژا. «خودا چۆنی بوئ ده یکا و هه ر خۆشی بپاری لی ده دا.»^۲

۱- ئه و سه رچاوانه زۆرن که به درێژی له سه ر میژووی پر سه روه ری ئه ییووبیه کان ده دۆین، به لام شه ره فخان وه ک ئامازه ی پی ده کا ته نیا پشتی به یافعی (م: ۷۶۸ی ک/ ۱۳۶۶ی ز) به ستوه. با ئه مه ش بلین که توانیویه تی سه رکه وتوانه پوخته یه کی میژووی ئه ییووبی بخاته روو و خۆی له درێژداری بپاریژی. ز.س.

۲- «یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید»؛ به شیک له ئایه ی ۲۷ی سووره ی ئیبراهیم و ئایه ی یه که می سووره ی ما ئیده. و.

بەراويزەكانى مامۇستا جەمىل رۆژبەيانى

۱- ئىمامى شافعى، مەممەدى كورې ئىدرىس، يەككە لە موجتەھىدە ناسراوھكانى ئىسلام. سالى ۱۵۰ى ك/ ۷۶۷ى ز، لە شارى «غەزە» پىي ناوھتە جەغزى ژيانەوھ و سالى ۲۰۴ى ك/ ۱۹ى ز، لە مىسر كۆچىدوایى كردووه. قسەى شەرەفخان كە دەلى كورد ھەموويان پەيرەوى مەزھەبى شافعىن، رەنگە لە سەردەمى ئەودا و لەو دەقەرەنە وا بسووبى و ئەم رەوت و رېيازەيان سەلماندى؛ بەلام ئەمىرۇ لېمان روونە كە بەشىكى كوردەكانى ئىران و توركىا شىعەى جەغفەرى و كۆمەلىكان «عەلىوللاھى»ى توندېون. ھۆزى دىكەش ھەن كە لەسەر رچەى «كاكەبى»ن و ئەويش پاشماوھى ئابىنى «مانى - يەزدانى»يە. ژمارەيەكى دىكەش كورد ھەن كە لەسەر رېوشوئىنى مەزھەبى «حەنەفى»ن.

۲- يەزىدى (ئىزەدى) تىرەيەكى كوردن كە نىشتەجىي مەلبەندى چىاي شىنگار و جزىرە و ھەكارىي باكوورى كوردستانن و ئىستا ژمارەيان لە دووسەدھەزار كەس تىتاپەرى. لەسەر باوهرىكى تايبەتى پىچەوانەى باوهرى جەماوهرى مسولمانن و بە يەزىدى ناوڧىر كراون. چونكە لايەنگرى ئەمەوييەكان بوون، دراوھتە پال «يەزىدى»ى كورې موعاويە. وەك لە دەقى شەرەفنامەدا ھاتتووه و شارەزاىانى ئەم بواردە باسى دەكەن، يەزىدى برىتى بوون لە چەند خىلىكى ئازا و سوارچاكى بەناوبانگى كورد كە سەردەمى ئەمەوييەكان روويان كردۆتە شام ھەتا خزمەتى خەلىفەكان بكەن. لەسەر ئەم پىوشوئىنە ماوھەك لەوئ نىشتەجى بوون، بەلام ھەر دوابەدوای رووخانى حكومەتى ئەمەوييەكان، كۆچوبارىان لىئاوھ و بەرەو نىشتەمانى خۇيان گەراوھوھ و لە كەژ و كۆى سەخت و چىردا پەنايان گرتووه و بنەيان داکوتاوه. بەم شىوھە بۆچوونى سىياسى گۆراوھ بۆ مەزھەبىكى پىچەوانەى دىنى كۆمەلانى خەلكى مسولمان. م.ع.ع.

سەرچاوھى نوئى زانستى سوورن لەسەر ئەوھى كە ئابىنى «ئىزەدى» لە بنەرەتدا دەچىتەوھ سەر دوو ئابىنى «مانەوى و زەردەشتى». بىژراوى «ئىزەدى» لە راستىدا لە وشەى «ئىزەد» خوازراوھتەوھ كە خواوھندى خىرە يان لە «يەزدان»ى ھاوتساي وەرگىراوھ. بەراستى ھىچ پەيوھندىيەكى مەنتىقى لە ئىوان «ئىزەدى»ى و يەزىد و يەزىدى كورې موعاويە يان يەزىدى سەلەمى و يەزىدى كورې ئەنسىسەى خارىجىدا وەبەرچاواى. چەوسانەوھى كە مىسەنە بەچىنگ زۆرىسەن ئەم دابەى داخستووه، بەتايبەت لە سەردەمى

دهسه لاتی ئەمەوی و عەبیاسی دا. ئەم دوو حکومەتە که له روانگە یەکیسی رەگەزپەرەستانەوه دەیانروانی، تەواوی گەلانی مسولمانی ناعەرەبیان بە «مەوالی» دادەنا و نەدەبوو بێ رەزەمەندی و الیبه کان کچی عەرەب بخوازن.

۳- گەلێک زانای کورد بوونە نووسەر و خواوەنی کتییی بەناوبانگ و شاکاری گرانبايین و زۆریان ئیستا بەدەستەوهن؛ وەک «ئەحکام» ی ئامیدی که ئیستا له زانستگای ئەزەهر دەخویندري و «کافیه» و «شافیه» ی ئیبنووحاجب که له هەموو ولاتانی عەرەبی و ئیسلامی دەستاودەستیان پێ دەکری. هەرودها «تاریخ» ی ئیبنوئەسیری جەزەری؛ «مطلحات» ی ئیبنوسەلاحی شارەزوری و «کشف الغمە فی مناقب الائمة» ی عەلی کوری عیساى هەولیزی چەند شویتەواریکی دیارن. تەواوی ئەم نووسەرانه له ئیمامانی پیشەنگی کوردن. ئیمامە زاناکانی دواتریش زۆرن؛ بۆ نموونە: عەبدولقادری موهاجیر شەرکەری «تہذیب الکلام»، زەھاوی، حەیدەری، پینچوینی، بیتوشی و کۆمەلێکی دیکەش که ناوھێنان و ئەژماردنیان زۆری پێ دەوی.

۴- ئەوەی راستی بێ حکومەتی ئەحمەدی کوری مەروان لەسەر داروپەردوی حکومەتی لیکەلۆەشاوی دۆستکی دامەزراوە. دۆستک یان دۆشتیک، کەسیکە له بنەمالە ی کوردی حەمیدی (حەمسودی)، که دەورویەری سالی ۳۲۱ ی ک / ۹۳۳ ی ز، بنساغە ی حکومەتی خوێانی دارشتوو. میر ئەبووعەبدوللا حوسینی کوری دۆستک، ناسراو بە «باز ئەبووشوجاع» سالی ۳۲۴ ی ک / ۹۳۵ ی ز، له دیار بەکر له دایک بوو و له بۆتە ی رۆژگادا بۆتە پیاویکی ئازا و بەخشندە و خیرۆمەند و دیار و خەلک خۆشیان ویستوو و له دەوری هالاون. لەسەر ئەم رەوتە پەرهی داو بە حکومەت و دەسەلاتی و سالی ۳۴۵- ۳۴۶ ی ک / ۹۵۶-۹۵۷ ی ز، دواى گرتنی جزیرە و سعرد، حکومەتی خوێ دامەزراندوو. سالی ۳۴۸ ی ک / ۹۵۹ ی ز، که باوکی دەستی له داوینی ژیان بۆتە قەلەمەرەوی ئەویشی کەوتۆتە بەر فەرمانی و هەر بەم هیندەشەوه رانەوهستاوه و قوناغ بە قوناغ پەرهی داو بە قەلەمەرەوی دەسەلاتی و «مەلازگرد» و «ماکو» شی گرتوون و شاری شابازی بنیات ناو، که دواتر مەلیک عادل ناوی گۆریو بە «عادلجەواز». سالی ۳۵۰-۳۵۶ ی ک / ۹۶۵-۹۶۶ ی ز، ئەرجیش، دیار بەکر، مەیا فارقین، ئۆرفە، ئەخلات، وان، بدلیس و چەند شارێکی دیکە ی گرتوون. پاش ئەم سەرکەوتنە میرانی حەسەنکیف، جزیرە، بۆتان، سرووج و نەسیب سەریان وەبەر هیناوه و دیار بەکر کردۆتە پایتەخت و شان و شکۆی دەسەلاتی هیندە ی دیکە ی رەنگ داوئەوه. ئەلقادرو بیلالی خەلیفە ی عەبیاسی ناسناوی شاباز ئەبووشوجاعی پێ بەخشیوه و سالی ۳۶۰ ی ک / ۹۷۰ ی ز، سکە ی بەناوی خوێەوه لێداوه و له خوتبان دا

ناوی که‌وتۆته پال ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی. کاتیک شهر له نیوان عه‌زودوده‌وله‌ی ده‌یله‌می و ئه‌بووته‌غله‌بی حه‌مدانی قه‌وماوه، باز که‌وتۆته یاریده‌دانی عه‌زودوده‌وله. پاش نه‌مانی عه‌زودوده‌وله، باز مرخی له گرتنی مووسل خۆش کردووه و سالی ۳۷۲ی ک/ ۹۸۲ی ز، له شنگاله‌وه به‌ره‌و ئه‌و شوینه بزوتوووه هه‌تا بیگری. سه‌مساموده‌وله‌ی کوری عه‌زودوده‌وله وه‌ختایه‌ک پی زانیوه، له‌شکرکی به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بووسه‌عید بارامی کوری ئه‌رده‌شیر نارده‌وته به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی. سالی ۳۷۳ی ک/ ۹۸۳ی ز، شه‌ریکی قورس له نیوان‌دا قه‌وماوه و باز له «باجلایا» هیزی سه‌مسامی به‌زاندوووه. سه‌مساموده‌وله وازی لی نه‌هیناوه و له‌شکرکی گه‌وره‌ی دیکه‌ی به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بولقاسم سه‌عید نارده‌وته سه‌ری. هیزه‌کان له نزیک رووباری خابوور تووشی یه‌ک هاتوون و بۆته شه‌ریان، به‌لام ئه‌م هیزه‌ش به‌خت بالی نه‌گرتوووه و شکاوه و ته‌قورپه‌وی تیکه‌وتوووه. باز که‌وتۆته په‌یکه‌رده‌ی له‌شکرکی شکسته و هه‌تا مووسل هه‌لیبریوه و ده‌وره‌ی شاره‌که‌ی داوه، به‌لام پیاماقولان که‌وتوووه نیوان و سی مانگی بۆ داناون که‌ ده‌ستیان لی نه‌وه‌شینتی، به‌و مه‌رحه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا شاره‌که‌ی بۆ چۆل که‌ن.

ئه‌بووشوجاع، به‌شیک له هیزه‌که‌ی خۆی له ده‌وری مووسل به‌جیه‌یشستوووه و ئه‌بووعه‌لیی حاکمی فنیکی به‌سپاسالار داناوه و خۆی گه‌راوته‌وه دیاربه‌کر. سه‌ره‌نجام مووسلی گرتوووه و نیری داگیرکه‌رانی ده‌یله‌می له‌سه‌ر ئه‌ستۆی جه‌ماعه‌تی دامالیوه و شانی له‌ریکخستنی کاروباری شل کردوووه. دوائ ماوه‌یه‌ک ویستوووه به‌غداش بگری و ده‌یله‌مییه‌کانی لی ده‌ره‌په‌رینی. کاتیک سه‌مسام ئه‌م هه‌واله‌ی به‌گوپی ئاشنا کراوه، دلله‌راکه‌ داگیرتوووه و تۆقیوه، هه‌ر بۆیه له‌ریوه له‌شکرکی زۆر و زه‌ه‌ندی به‌سه‌رکردایه‌تی زیادی کوری کاکۆیه نارده‌وته به‌ره‌گه‌ لی ته‌نین و ریپاز لی گرتنی. دوو له‌شکره‌که‌ له‌ نزیک تکریت تووشی یه‌کتر هاتوون و شه‌ری قورسیان له‌ مابه‌ینی‌دا قه‌وما و باز شکاوه و به‌هه‌له‌داوان کشاوه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت له‌ مووسلیش خۆی رانه‌گرتوووه و هه‌تا دیاربه‌کر به‌ند نه‌بووه. سه‌ره‌نجام ئه‌بووشوجاع و سه‌مساموده‌وله پیکهاتوون و ئاشت بوونه‌وه.

پاش تیپه‌ریبونی ماوه‌یه‌ک، سالی ۳۷۷ی ک/ ۹۸۷ی ز، دیسان باز ئه‌بووشوجاع له‌شکرکی گه‌وره و گرانی پیکه‌وه ناوه و رووی کسردۆته مووسل. له‌و کاته‌دا شه‌ره‌فوده‌وله‌ی حوکمداری به‌غدا، ئه‌بووسه‌عید خواشازه‌ی کسردۆته حاکمی مووسل و فه‌رمانی پی داوه به‌ره‌رووی بپروا و به‌ره‌نگاری راوه‌ستنی. باز تینی بۆ هیناوه و ناچاری کردوووه بکشیته‌وه و هانا به‌ریته به‌ر هۆزه عه‌ره‌به‌کانی ئیبنووعقیل و ئیبنوونه‌میر، هه‌تا یاریده‌ی بده‌ن. ئه‌بووشوجاع، ته‌لیعه‌توده‌وله‌ی برای به‌هیژیکه‌وه نارده‌وته سه‌ریان، به‌لام ئه‌م سه‌ره‌کرده‌یه کوژراوه و هیزه‌که‌ی شکاوه.

باز سه‌ره‌له‌نوږ سالی ۳۸۰ی ک / ۹۹۰ی ز، به‌ئامانجی گرتنه‌وه‌ی مووسل له‌شکری ده‌نگ داوه. وا هاتووه‌ئسه‌په‌که‌ی هه‌لنووتاووه و باز هه‌لدیراوه و پساوه و رږژي دووه‌می جه‌مادی دووه‌م، گیانی ئه‌سپاردووه. ده‌لین عه‌ره‌بیکي ئیبنووعه‌قیلی له‌نیو کوژراوان‌دا دیو‌یه‌تی و ته‌ماشای کردووه‌ نیوه‌گیانیکي له‌به‌ردا ماوه و له‌ریوه سه‌ری بریوه و بردوویه‌تی بۆ حه‌مدانییه‌کان و ئه‌وانیش نارديوویانه‌ته‌ به‌غدا و ته‌رمه‌که‌شيان له‌به‌رده‌رگای خانه‌میری مووسل هه‌لاوه‌سیوه.

دوای نه‌مانی باز، ئه‌بووعه‌لی حه‌سه‌ن مه‌روانی حاکمی فنیک و سه‌رکرده‌ی سپای، که‌ برازا یا خوشکه‌زای بووه، بۆته‌جینشینی و خیرایه‌کی هیزی پرژوبلاوی میری کوژ کردوته‌وه و بردوونی بۆ حه‌سه‌نکئیف و به‌خاتوونی بازی سه‌لماندووه‌ ده‌روازه‌ی قه‌لای به‌ روودا بکریته‌وه. پاشان که‌وتوته‌ خو ساز کردن و سپا پیکه‌وه‌نان و وه‌ده‌ست هینانه‌وه‌ی قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی باز. هر له‌م سه‌روبه‌نده‌دا ئه‌بووتاهیر ئیبراهیم و ئه‌بووعه‌بدوللا حوسینی حه‌مدانی، خو‌یان له‌گرتنی ولاتی بارشیواوی باز خو‌ش کردووه و له‌شکریان بردوته‌ سه‌ری. ئه‌بووعه‌لی لیبان وه‌ده‌ست هاتووه و به‌رسینگی لسی بریونه‌وه و کوشت‌وبریکی تیخستون هر مه‌پرسه. له‌م شه‌ر و گه‌ر و هه‌رایه‌دا ئه‌بووعه‌بدوللاي به‌ دیل گرتووه و پاشان به‌پیاویتی خو‌ی به‌ری داوه. پاش ئه‌م سه‌رکه‌وته‌ رووی کردوته‌ دیاربه‌کر و حکومه‌تی به‌ناوبانگی مه‌روانسی لسی دامه‌زراندووه و به‌دادپه‌روه‌ری و جوامیری جوولاه‌ته‌وه و مشووری ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی خواردووه و چه‌ندی بۆی کراوه قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی به‌ره‌فروه‌وان کردوته‌وه. له‌بالی باکووری رږژه‌ه‌لا‌ته‌وه‌ هه‌تا مووسل و ده‌وروبه‌ری رږیوه و میریکي به‌سه‌روه‌ه‌ داناوه. ئه‌بووعه‌لی سه‌که‌ی به‌ناوی خو‌یه‌وه‌ لیداوه؛ به‌لام سه‌ره‌نجام سالی ۳۸۷ی ک / ۹۹۷ی ز، ده‌ستیکی ره‌ش له‌ناخافل کوشتوویه‌تی. وه‌ک ده‌گه‌ر نه‌وه‌ پیاویکی «ئیبسوودومه‌ینه» له‌سه‌ه‌ر راسپارده‌ی «عه‌بدولبه‌ر»ی شیخی ئامه‌د و ره‌زامه‌ندی خه‌لکه‌که، کوشتنی گرتوته‌ ئه‌ستۆی (دایره‌المعارف، ج ۱، ص ۴۷۷).

ئه‌بووسه‌عیدوله‌مه‌نسور مومه‌هیدوده‌وله‌ی برای که‌ پاش کاره‌ساتی کوژرانی باز که‌ر‌ابوویه‌ مه‌یافارقین و له‌وئ بنه‌ی داکوتابوو، کرایه‌جیگه‌روه‌ی. ئه‌ویش پاش ئه‌وه‌ی له‌سه‌ه‌ر کورسیی ده‌سه‌لات پالی داوه‌ته‌وه، که‌وتوته‌ مشوور خواردنی ولاتی ژیر ده‌سه‌لاتی و سه‌که‌ی به‌ناوی خو‌یه‌وه‌ لیداوه و به‌زانایی و ورده‌کاری دريژهي به‌ هه‌لسووران‌دنی کاروباری قه‌له‌مه‌روی داوه. وا هاتووه‌ که‌ سالی ۴۰۲ی ک / ۱۰۱۱ی ز، «شه‌روه»ی کوری «مامه» [سامه‌؟] خاوه‌ندی قه‌لای ئاتاخ (ئاتاق)، بانگه‌یشتنی کردووه و

پیلانی بۆ دارشتوو و هەر که پیی ناوه‌ته قه‌لا وهری تیدا بردوو پاش ئەم رووداو، مه‌لیک عادل ناسرودده‌له ئەحمەد، که جیی باسی ئیهمیه، جیی گرتۆته‌وه.

۵- نەسرودده‌وله سالی ۴۰۸ی ک/ ۱۰۱۷ی ز، له دایک بووه.

۶- قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاتی میر ئەحمەدی کوری مه‌روان، ته‌نیا هەر بریتی نه‌بووه له دیاربه‌کر و جزیره، به‌لکوو په‌لی هاویشتوو بۆ چەند ناوچه و هەریمیکی دیکه‌ش و توانیویه‌تی له گه‌لیک شه‌روشوور و گۆلمه‌زان ده‌رچی. میر زۆری بایه‌خ داوه به هەریمی توانیویه‌تی و به‌ره‌و شارستانییه‌تی بردوو و به زانست و زانین و هونەر ئاوه‌دانی کردۆته‌وه. وای لئ هاتوو که زانیان و ئەدیبان و شاعیران له هه‌موو لایه‌که‌وه روویان تیکردوو و شوینه‌واره‌کانی خزیان هیناوه و رایان‌ناوه. ئەبوونه‌سر ئەحمەد کوری یوسف سلکیی مه‌نازی، که نووسه‌ریکی به‌ناوبانگه، لای ئەو بۆته وه‌زیر (ابن خلکان، ۵۲).

۷- فه‌خرودده‌وله ئەبوونه‌سری موسلی ته‌غلوبی، ناسراو به کوری جه‌هیر، سالی ۳۹۸ی ک/ ۱۰۰۷ی ز، له موسل پیی ناوه‌ته جه‌غزی ژیان و [سالی ۴۸۳ی ک/ ۱۰۹۰ی ز، هەر له‌م شماره کۆچی‌دوایی کردوو. و.] له به‌غدا بۆته وه‌زیری عه‌باسییه‌کان و لای خانه‌دانی مه‌روانی کورد له دیاربه‌کر و مه‌یافارقین گه‌یوه‌ته په‌لی وه‌زیرایه‌تی.

۸- نووسه‌ری «وفیات الاعیان» به ئەبولقاسم نیزامه‌دین نه‌سر و نووسه‌ری «تاریخ الدول

والامارات الكردیه» به قاسم ئەبووناسر ناویان هیناوه.

۹- وه‌کوو ئاشکرایه نه‌سر میرنشینه‌که‌ی پاراستوو و میر سه‌عیدی برای شکاندوو، به‌لام سه‌ره‌نجام روحمی پئ کردوو و به پیاوه‌تی خۆی ئامه‌دی پئ به‌خشیوه. دواتریش په‌ره‌ی به خساکی هەریمی ده‌سه‌لاتی داوه و تا سالی ۴۵۷ی ک/ ۱۰۶۵ی ز، حه‌رپان و سه‌هیدا (سه‌یوه‌ره‌که‌ی پئوه زیاد کردوو و ئاخریه‌که‌ی ناسناوی «نیزامولمولک»ی خه‌لات کراوه.

۱۰- مه‌نسور وه‌ختایه‌ک بۆته میر و ده‌ستی به سه‌ر ته‌واوی قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاتی باوک و مامی‌دا گرتوو، فه‌رمانی داوه له خوتبه‌دا ناوی له پال ناوی خه‌لیفه‌ی فاتمی میسر بخویندیریتوه و ئەم کاره خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌غدای تووره و بیزار کردوو. ئەم کاره بۆته هۆی ئەوه‌ی تا مه‌لیک‌شای سه‌لجوقی ئامه‌د (دیاربه‌کر) بداته ده‌ست فه‌خرودده‌وله‌ی کوری جه‌هیر، که له پیش‌دا وه‌زیری مه‌لیک عادل نەسرودده‌وله ئەحمەدی باپیری مه‌نسور بووه. فه‌خرودده‌وله بی‌نمه‌کی کردوو و له مه‌زن و میری سایه‌چه‌وری خۆی هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه به له‌شکرکی گه‌وره و گرانه‌وه هیرشی بردۆته سه‌ر دیاربه‌کر. کاتیک مه‌نسور چاوی به لافاوی له‌شکری په‌لامارده‌ر که‌وتوو، زانیویه باشاری ناکا، بۆیه هانای

بردۆته بهر میرانی دراوسی و ئهوانیش ئهوهندهی بۆیان کراوه یاریدهیان داوه، بهلام بۆ ماوهیهکی دریژ دهستی بۆ نهکراوتهوه و بهزیوه و بهرهو جزیره کشاوتهوه، که پیشتر لهگهڵ بۆتان توانیبوی بیانگری. فخروددهوله پاش گه مارۆیهکی دریژخایه، سالی ۱۷۸۴ ک/ ۱۰۸۵ ی ز، دیاربهکری گرتووه و دواتر ههلیکوته سهر جزیره و ئابلقه شارهکی داوه. لهو شارهدا بنه مالهیهکی کۆنی کورد هه بوون به ناوی بهنی وهه بان و چهند که سیکان بوونه پیاوی خه نیم و خه یانه تیان پی کردووه و ده رگایهکی تایبهت و نه هینیی قه لایان بۆ له شکرێ کورپی جه هیر کردۆته وه و شار و قه لا داگیر کراوه. مه نسوور و پیاوه کانی به دیل گیراون و به م شیویه دهوله تی دۆستکی (مه روانی) هه رده سی هیناوه و به نه مانی مه نسووریش، بنه ماله که یان خاشه بر بووه.

۱۱- میر حوسینی به رزیکانی، سه رهۆزیکێ ئازا و دلّاوا و نان بده بووه له ناوچهی شاره زوور و هه ر بۆیه کوردیکێ زۆری له دهوری هالّاون و سالی ۱۳۳۰ ک/ ۱۹۴۱ ی ز، کردوو یانه ته مه زن و میری خۆیان و په ل و پۆی هاویش تووه و ملی ناوه له دارشتنی بناغه ی ده سه لاتی. کاتیک موته قی بیلا ئیبراهیم ئه مه ی بیستۆته وه لینی ترساوه و سپایه کی گه ره ی کۆ کردۆته وه و به سه رکردایه تی و ه زیری خۆی نار دوویه ته سه ری. له شکرێ به غدا چی پی نه کراوه و به ده سه به تالی گه راوته وه و میر حوسینیش خۆی گه یاندۆته گرانباری بارگه و به نی و چی به قیمهت و گرانه دهستی به سه ردا گرتووه. پاشان به نیازی په ره ی قه له مرهوی ده سه لاتی، چه ندین قه لا و قولغه و بنکه ی دراوسینیانی داگیر کردووه. هه ردوو براکه ی میر حوسین، یان راستتر بلین هه ردوو ژن برا و خالانی هه سنه وییه ی کورپی، یانی وه نداد و غانم، که سه رهۆکی خیلی عه یشان بوون، ناوچه کانی دینه وه ر، هه مه دان، نه هاوه ند، سامغان و چهند شاریکێ دیکه ی هه ری می ئازه ربا یان خستۆته ژیر ده سه لاتی خۆیان. کاتیک هه سنه وییه هه لیداوه و پیگه یوه، باوکی هه ر به زیندی سه ری خۆی هه وساری ده سه لاتی داوته دهستی و پاش ئه وه ی سالی ۱۳۴۸ ک/ ۱۹۵۹ ی ز، باوکی مر دووه، به ته واوی بۆته میری خاوه ن حکوومه ت. هه ره ها قه له مرهوی ده سه لاتی هه ردک مامانی - یان راستتر بلین هه ردک خالانی - که وتوونه ده ست هه سنه وییه. وه نداد سالی ۱۳۴۹ ک/ ۱۹۶۰ ی زایینی و غانم ۱۳۵۰ ک/ ۱۹۶۱ ی ز، مر دووه و ئاوا ناوچه و هه ری مه کانی ئه هواز، خووزستان، ئه سه داباد، شاره زوور و گه لیک شوینی دیکه ش که وتوونه نیو باز نه ی ده سه لاتی.

لهو سه ره وه نه ددها مو عیز زود ده وه ی «بسویه» چاوی ته مساحی بریوه ته قه له مرهوی ده سه لاتی، بۆیه فه رمانی داوه به «یه نال کوش» ی سه ره کرده ی خۆی هه تا سپایه ک له نیو به نی ته غله بی هه مدانی کۆ بکاته وه و هیرش به ریته سه ری. به بیستنی هه والی په لامار،

حەسنەووبیە لە رۆژاواى هەولێر بەرەى لى تەنیووە و هاتۆتە مەیدان و هیژەکانیان بەگژ بەکتردا چوون. یەنال کوش شکاوه و هەلاتوووە و تەواوی بار و بارخانە و چەکوچۆلى بەجیماوه و دەستى بە سەردا گیراوه.

کاتیک ئەم هەوالە تال و ناخۆشە گەيوه‌تەووە گویى موعیززوددەوولە، لە تۆلەى ئەم شکستە لەشکرىکى لە بەغداوه ناردۆتە سەر دینەوهر و تالان کراوه و دینەکانى دەورووبەریشى ئاگر دراوان. وەختایەک حەسنەووبیە پێى زانیووە، سپایەکی ئامادە کردووە تاکوو رینگایان لى بگرى، بەلام بەختیان چاکى هیناوه و تووشى نەهاتوون و بۆى دەرچوون.

لەم سەرۆبەندەدا روکنوددەوولەى بوویە کەوتبوویە شەرى دژوار لەگەل کوردەکانى گورگان و دەترسا بەرگەیان نەگرى و بشکى، بۆیە هاواری بۆ موعیززوددەوولەى براى بردووه بگاتە فریای. موعیززوددەوولە بۆ ئەوێ بتوانى بچیتە هانای براى ویستوویە لەگەل حەسنەووبیە پێک بى و ناوی لە خوتبەدا بخویندریتەووە، بەلام حەسنەووبیە نەیسەلماندووه و هیندەى نەماوه شەرى نیوانیان داگیرسیتەووە کە موعیززوددەوولە چەند مەزن و گەورەپیاویکى خۆى ناردوونە لای هەتا لە خشتەى بىبن و پەنجاهەزار دیناریشیان بە دیارى بۆ بردووه. میر حەسنەووبیە دلى کە یخوداکانى نەشکاندووه و پیکهاتوووە و ئاوا لەشکرى بردۆتە سەر کوردەکانى گورگان.

سالى ۳۵۶ى ک/ ۹۶۶ى ز، شەزیک لە نیوان عیززوددەوولە بەختیاری کورپی موعیززوددەوولە و حەسنەووبیەدا قەوماوه. عیززوددەوولە بەزیووە و بە شەپرپۆی شەرگەى چۆل کردووه و دەسەلاتى حەسنەووبیە پترى پەرە ئەستاندووه. سالى ۳۵۷ى ک/ ۹۶۷ى ز، پیکه‌ووە ئاششت بوونەووە و عیززوددەوولەش دیاریبەکى زۆرى بۆ ناردووه و دژى ئەبووتەغلەبى حەمدانى هانى داوه و گوتوویە بیتوو بیشکینى رپی هەیه قەلەمەرەوى دەسەلاتى هەتا سەر رووبارى زى گەورە پەل باوى. میر حەسنەووبیە هیرشى بردۆتە سەر ئەبووتەغلەب و شکاندوویەتى و هەتا «رەققە» راوه‌دووی ناوه و ئەوسا بە هەولێر و شارەزوردا گەراوه‌تەووە و ئالای سەرکەوتنى هەلداوه. روکنوددەوولە لەم ریککەوتنەى نیوان موعیززوددەوولە و حەسنەووبیە و دەدنگ هاتوووە و توورە بووه، هەر بۆیە ئیبنولعه‌مید ئەبولفازل محەممەدى وەزیری خۆى ناردۆتە داگیر کردنى دینەوهر و شارەزوور و دەرپەراندنى حەسنەووبیە و ئەوێ لە نیوانیاندا رووی داوه نووسەر بۆمان دەگیریتەووە.

۱۲- میژوونوسانى کورد، محەممەدئەمین زەکى بەگ و حوسین حوزنى دەلسین ئیبنولعه‌مید کە بەرەورووی دەرپۆی، نەگەیشتە هەمەدان و مرد. ئەبولفه‌تحى کورپی زیاتر مەیلی لى بوو بگەریتەووە «رەى» هەتا جى و رپی خۆش و پلە و پایەى پتەو بکا، نەک بچیتە

مهیدانی شه؛ هەر بۆیه وای به بهرژه وهند زانیوه له گه‌ل میر حسنه‌وییه ناشت بیته‌وه و ته‌نیا په‌نجاهه‌زار دینار زیانی شه‌ری لئ بستینی و واز بینی. حسنه‌وییه‌ش ئەم پیکهاتنه‌ی به‌دهسکه‌وتیکی گه‌وره‌داناو و زیانی بۆ‌بژاردوو.

۱۳- ئەبوونه‌جم ناسرودده‌وله‌به‌در، که‌خاوه‌نی ژیاننامه‌یه، هەر‌ئەو‌سال‌ئە‌و‌بۆ‌ته‌فرمان‌ه‌وا، هه‌لیکوت‌ه‌وه‌سه‌ر‌بالی‌خۆرنشینی‌هه‌ولیر‌و‌گه‌لیک‌قه‌لا‌و‌قولغه‌و‌بنکه‌ی‌له‌چنگ‌ده‌یله‌مییه‌کان‌ده‌ره‌یتاوه. عه‌زودوده‌وله‌له‌سه‌ر‌ئە‌وه‌ی‌که‌حسنه‌وییه‌ی‌باوکی‌به‌در‌به‌دزایه‌تی‌ئە‌و‌چوو‌بو‌یه‌یاریده‌ی‌فه‌خرو‌دده‌وله‌ی‌برای، له‌هه‌لیکی‌تۆ‌له‌ده‌گه‌را‌هه‌تا‌تۆ‌ماری‌ته‌مه‌نی‌حکوومه‌ت‌یان‌بپه‌چیت‌ه‌وه‌و‌به‌یه‌کجاری‌خاشه‌یان‌بکیشی. له‌سه‌ر‌ئە‌م‌په‌ی‌وشوینه‌کاغه‌زی‌ناردوو‌ه‌بۆ‌فه‌خرو‌دده‌وله‌و‌موئه‌ییه‌دوده‌وله‌و‌چه‌ند‌که‌سیکی‌دیکه‌و‌دنه‌ی‌داون‌خۆ‌ی‌لئ‌خۆ‌ش‌بکه‌ن‌و‌ده‌گژی‌را‌چن. وه‌کوو‌دیاره‌کو‌رانی‌حسنه‌وییه، واته‌به‌در، ئە‌بوعه‌لا، عه‌بدو‌رپر‌ه‌زاق، عاسم، ئە‌بو‌عه‌دنان، به‌ختیار‌و‌عه‌بدولمه‌لیک، هه‌تا‌بلی‌ی‌پیکه‌وه‌نالیک‌بوون‌و‌نه‌حاوا‌ونه‌وه. عه‌زودوده‌وله‌هه‌لی‌ئە‌م‌ناکۆکیه‌ی‌قۆ‌ستۆ‌ته‌وه‌و‌چه‌ندیکیانی‌به‌لای‌خۆ‌ی‌دا‌راکیشاون‌و‌گفتی‌لئ‌ئە‌ستاندوون‌قه‌لای‌را‌ده‌ست‌بکه‌ن. له‌گه‌رمه‌ی‌ئە‌م‌هه‌رایه‌دا‌له‌شکرکی‌گه‌وره‌ی‌پیکه‌یتاوه‌و‌به‌بسی‌هه‌یچ‌که‌ند‌و‌کۆ‌سپیک‌هه‌مه‌دانی‌گرتوه‌و‌به‌شیکی‌سه‌رکرده‌کانی‌فه‌خرو‌دده‌وله‌و‌سه‌رۆ‌کانی‌به‌ریکیانی‌چوونه‌پالی. له‌دیه‌ژێ‌ی‌په‌لاماری‌دا‌«نه‌هاوه‌ند»‌و‌«سه‌رماج»‌ی‌دا‌گیر‌کردوون‌و‌تالانیه‌کی‌زۆری‌وه‌ده‌ست‌که‌وتوو. کورانی‌حسنه‌وییه‌ش‌هه‌موو‌هاتوون‌و‌په‌لمی‌بوون‌و‌به‌فرمانی‌میر‌که‌وتوو‌ه‌ژێ‌ر‌چاوه‌دیزی‌و‌پاشان‌له‌که‌ل‌چه‌ند‌میریکی‌دیکه‌ی‌کو‌رد‌گیراون‌و‌خراونه‌زیندانه‌وه.

عه‌زودوده‌وله، ئە‌بوونه‌جم‌به‌دری‌به‌خشیوه‌و‌بانگی‌کردۆ‌ته‌لای‌خۆ‌ی‌و‌ده‌ستی‌رێ‌زی‌لێ‌تاوه‌و‌چاکی‌خه‌لات‌کردوو‌ه‌و‌شمشیریکی‌زێ‌ر‌و‌ئە‌سپیکی‌زین‌زیرینی‌په‌داوه‌و‌سه‌رۆ‌کایه‌تی‌کو‌ردانی‌به‌ریکیانی‌په‌ئە‌سپاردوو‌ه‌و‌خۆ‌ش‌بووه‌له‌عاسم‌و‌عه‌بدولمه‌لیک‌و‌ئە‌وانیشی‌به‌سه‌ر‌کردوو‌نه‌وه. دواتر‌ئە‌بوونه‌جم‌به‌در‌په‌ره‌ی‌داوه‌به‌ده‌سه‌لاتی‌و‌گه‌لیک‌شه‌ری‌کردوون‌بۆ‌پاراستنی‌هه‌ریمی‌حکوومه‌تی‌و‌له‌کاری‌خه‌رمه‌ندانه‌ش‌را‌نه‌وستاوه‌و‌گه‌لیک‌هه‌نگاوی‌گرینگی‌هاو‌یشتون.

۱۴- سه‌ید‌حوسین‌حوزنی‌ده‌لی‌میر‌به‌در‌هه‌لاتوو، به‌لام‌مه‌رگ‌مه‌دای‌نه‌داوه‌و‌هه‌ر‌ئە‌و‌ساله‌مردوو. مه‌مه‌ده‌مین‌زه‌کی‌به‌گ‌ده‌لی‌دوو‌جاریان‌به‌گوئی‌هه‌لێ‌تاوه‌که‌چه‌ند‌که‌سیکی‌له‌شکره‌که‌ی‌لێ‌براون‌بیکوژن، به‌لام‌گوئی‌به‌و‌قسانه‌نه‌بزوتوو. سه‌ره‌نجام‌چه‌کارانی‌خه‌لی‌کو‌ردی‌جووزه‌کان‌(جووزه‌قان)‌له‌سه‌ر‌گرديکی‌په‌ش‌له‌شکرگا‌په‌لاماریان‌داوه‌و‌کوشتوویانه‌و‌له‌و‌جیه‌ی‌دانیشتوو‌ه‌نایانه‌یشتوو‌ه‌چورته‌بکا. کاتی‌میر‌حوسینی

کوری مه‌سعوود هاتۆته سه‌ری و چاوی به تهرمی ساردوسری که‌وتووه، گوتوویه برۆن بییه‌ن و کفنی بکه‌ن و بینیرن بۆ نه‌جه‌ف و له‌وی بینیرن.

۱۵- دایکی هیلال ژنیک بووه له خێلی کورده‌کانی شازهنجانی. به‌دری باوکی لایه‌کی وای له هیلال نه‌کردۆته‌وه و ئه‌بووعیسا‌ی به‌له‌وه نووساوه که له ژنیک‌ی دیکه‌ی بووه. پاش ئه‌وه‌ی هیلال پیگه‌یوه بۆته که‌سیکی وا به‌جه‌رگ و ئازا که باوکی سامی لێ کردووه؛ هه‌ر بۆیه له خۆی دوور خستۆته‌وه و «سامغان»‌ی پێ داوه. کاتیکی گه‌یوه‌ته شوینی ده‌سه‌لاتی و بنه‌ی داناوه، خۆی له په‌لامار دانی کوری مازی خۆش کردووه که میر به‌در دایناوه به‌ حوکمداری شاره‌زور. کاتیکی میر به‌دری باوکی به‌م ته‌مایه‌ی زانیوه چاوی لێ سوور کردۆته‌وه و نامه‌ی لێ نووسیوه شتی وا نه‌کا؛ به‌لام گوئی به‌ راسپارده‌ی باوکی نه‌بزووتووه و هێرش‌ی کردۆته‌ سه‌ر کوری مازی و خۆی و کورانی کوشتوون و شاره‌زوری دارووتاندووه. باوکی به‌م هه‌نگاوه‌ی نیگه‌رانی دایگرتووه و لێپراوه چاکی ته‌می بکا، به‌لام هیلال سه‌رکرده‌کانی باوکی به‌ دیاری و خه‌لات خه‌له‌تاندووه و به‌ لای خۆی دا رایکیشاون و هێرش‌ی بردۆته‌ سه‌ر دینه‌وه‌ر. له‌ ده‌روازه‌یه‌ک تووشی سپای باوکی هاتووه و شکاندوویه‌تی و به‌ دیلی گرتووه. باوکی ده‌ستی له‌ ده‌سه‌لاتی به‌رداوه و داوای کردووه قه‌لایه‌کی بۆ دیاری بکری هه‌تا په‌نای لێ بگری و له‌وی خه‌ریکی خواپه‌رستی و روو وه‌رگیران بێ له‌ دنیا. پاش ئه‌وه‌ی هیلال داواکه‌ی باوکی به‌جێ هێناوه و قه‌لایه‌کی بۆ چۆل کردووه، بۆی روون بۆته‌وه باوکی فیلی لێ کردووه و نیازی خراپه‌ و له‌ ژیره‌وه نامه‌ی ناردووه بۆ ئه‌بولفه‌تح عه‌بیبار و ئه‌بووعیسا شادی و دژی هیلال هانی داون. ئه‌م دووانه‌ به‌ له‌شکره‌وه به‌ ده‌نگ کاغه‌زه‌که‌یه‌وه چوون و ئه‌بولفه‌تح کرماشانی گرتووه و ئه‌بووعیسا سابورخواستی داوته‌ به‌ر گورمی تالانی. هیلال بۆیان چۆته مه‌یدان و به‌زاندوونی و توانیویه‌تی به‌ده‌ست ئه‌بووبه‌کری کوری «رافعی»‌ی حاکی نه‌هاوه‌ند، ئه‌بووعیسا شادی بگری و نیزیکه‌ی چوارسه‌د چه‌کداری ده‌یله‌میش بکوژی، که نه‌وه‌د که‌سیان مه‌زن و سه‌رۆک بوون. کاتیکی میر به‌در ئه‌م هه‌واله‌ تاله‌ی پیگه‌یشتووه، هانی ببردۆته‌ به‌ر میر به‌هائودده‌وله‌ی ده‌یله‌می و ئه‌ویش سپایه‌کی زۆر و زه‌وه‌ندی به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی فخرولمولک ئه‌بووغالب بۆ ناردووه و لێرده‌ا خودی نووسه‌ر پاشماوه‌ی رووداوه‌کان ده‌گیریته‌وه.

۱۶- ده‌لین کاتیکی هیلال له‌ شاره‌زور گیراوه و له‌ به‌ندیخانه‌ توند کراوه و به‌رپۆه‌بردی حکومه‌ته‌که‌ی دراوته‌ ده‌ست تاهیری کوری، دانیشتووانی ناوچه‌که‌ ناچار بوون خاکی خزیان چۆل بکه‌ن و برۆن. ته‌نانه‌ت کوریک‌ی هیلالیش له‌گه‌ڵ که‌س و کار و چه‌کدارانی دا

چوټه ناوچه‌ی دیلمه‌کان، که دواتر به ده‌قهری برادوست ناسرا. نه‌وه‌کانی هم کورپی هیلال له دواړژدا بوونه بناغه‌دانه‌ری میرایه‌تیی برادوست.

۱۷- کاتیک هیلال سالی ۰۴/۱۰۱۳ ی ز، له شاره‌زور گیراوه، ناسرودده‌وله ههریمی شاره‌زور (زاموا) سپاردوټه ده‌ست پیاوه‌کانی به‌هاوئوده‌وله‌ی وه‌زیر. تاهیری کورپی هیلال له و سه‌روبه‌نده‌دا هاتوټه مه‌یدان و پالاماری داون و شاره‌زووری رزگار کردوه.

تاهیر هیشتا ته‌واو توټه‌که‌ی نه‌گرتووه و دانه‌مزراوه که له‌گه‌ل شه‌مسودده‌وله تووشی شه‌ر هاتووه و به‌ختی نه‌یه‌یناوه و به‌زیوه و به‌دیل گیراوه و له هم‌مدان خراوته زیندان. پاشان که شه‌مسودده‌وله زانیویه‌تی جه‌لال‌سودده‌وله [سولتانونده‌وله دروسته. م.ج.] شاره‌زور و ناوچه‌کانی ده‌ورو به‌ری داون به میر نه‌بولفه‌تخ محه‌ممه‌دی کورپی عه‌بیار [نه‌بوششوک کورپی نه‌بولفه‌تخ دروسته. م.ج.] له‌گه‌ل تاهیر که توټه گو‌فت‌وگړ و سالی ۰۶/۱۰۱۵ ی ز، له‌سه‌ر چند مه‌رجیک پیکهاتون. نه‌بولفه‌تخ محه‌ممه‌دی میری شازهنجان دواي هم پیکهاتنه له‌شکرکی به‌سه‌ر کردایه‌تیی نه‌بوششوک کورپی نارده‌وته سه‌ر تاهیر، به‌لام شکاوه و «سه‌عدی» برایشی له و شه‌ره‌دا کوژراوه و خاکی داگیرکراوی شاره‌زووری لی پاک کراوه‌ته‌وه. سه‌ره‌نجام تاهیر و نه‌بوششوک ناشت بوونه‌وه و تاهیر خوشکی نه‌بوششوک هیئاوه. گه‌رچی نه‌بوششوک له سه‌روهه خوئی به دوست نیشان داوه، به‌لام له بنه‌وه هه‌ر ناخوشی ویستووه و ئاخریه‌که‌ی زه‌قهری پی بردووه و له توټه‌ی خوینی براهه‌ی کوشتوویه‌تی. پاش کوژرانی تاهیر، ته‌ختی به‌ختی ده‌وله‌تی حه‌سنه‌وی وهر‌گه‌راوه و حکومه‌تی عه‌بیاری له جیی دامه‌زراوه.

۱۸- به‌دری کورپی تاهیر پاش کوژرانی باوکی رایکردوټه کرماشان و توانیویه‌تی خه‌لکیکی زوری خیلاتی کورد له خوئی هالینتی. برایم یه‌نال هیژیکی بو نارده‌وه و له‌گه‌ل چه‌کداری خیلاتی په‌لاماری دینه‌وه‌ری داوه و گرتوویه و کردوویه‌ته ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی. دواتر برایم یه‌نال کرماشانی پی نه‌سپاردووه، به‌لام سه‌رو به‌ری کارانی بو ریکنه‌خرا و سه‌ره‌نجام «موه‌لهیل» عه‌بیاری سالی ۲۸/۰۴ ی ز، هیرشی کردوټه سه‌ری و شکاندوویه‌تی و قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاته‌که‌ی لی زه‌وت کردووه و خستوویه‌ته نیو جه‌غزی حکومه‌تی خوئی.

۱۹- میر نه‌بولفه‌تخ محه‌ممه‌د کورپی عه‌بیار، میری خیلی شازهنجان و یه‌کیک له سه‌ر کرده‌کانی نه‌بوونه‌جم ناسرودده‌وله به‌دری حه‌سنه‌وی بوو، که به سه‌ر کاروباری حولوان راگه‌یشتووه. سالی ۳۸۰/۰۹ ی ز، یانی له و زه‌مانه‌وه که کراوه‌ته سه‌ر کرده،

بئوچان خوئی له دلدانه‌وهی خالک خووش کردووه هه‌تا بپروایان پی بیئنی که بیویسته حکومته له چنگ هه‌سنه‌وییه‌کان ده‌ریی و خوئی بیئته مه‌زن و میر.

۲۰- سه‌ید حوسین حوزنی پیی وایه خزمه‌تی به‌کتر بوون و ئه‌بولفه‌تج مه‌مه‌د کورپی هه‌بیار کورپی میر حوسینی به‌ریزیکانی بووه، که ده‌بیئته باوکی میری هه‌سنه‌وییه. [وه‌کوو دیاره قسه‌که‌ی بی‌بنه‌مایه و میر شه‌ره‌ف گوتوویه‌تی خزم نه‌بوون. م.ج.]

۲۱- ئه‌بوششۆک فارس و مه‌مه‌د هه‌بیاری باوکی له سه‌رکرده‌کانی حکومته‌تی هه‌سنه‌وی بسوون، به‌لام ئه‌بوششۆک راپه‌ری و تاهیری کوشست و بساوک و کورپ هه‌ریمه‌که‌یان داگیر کرد و حکومته‌تی بنی هه‌بیاریان لی دامه‌زراند. پاشان ئه‌بوششۆک رۆیی بۆ مه‌یدانی شه‌ری عه‌لائودده‌وله‌ی کورپی کاکۆیه و هه‌مه‌دان و ده‌وروبه‌ری گرت و جله‌وی هێرشی شل نه‌کرده‌وه و هه‌تا دینه‌وه‌ر و ناوچه‌کانی رۆیی، به‌لام سپاکه‌ی شکا و پاشه‌کشه‌ی پی کرا بۆ حولوان. ئه‌وسا که هه‌ستی پی کردووه بئ هیزه و خوئی له ئاست لافاوی له‌شکری په‌لاماردهر بۆ ناگیرئ، په‌نای بردۆته به‌ر شه‌ره‌فودده‌وله‌ی وه‌زیر. کاتیک عه‌لائودده‌وله‌ هه‌والی بالاده‌ستی و وره‌به‌رزیی شه‌ره‌فودده‌وله‌ی بیسته‌وه، سپاکه‌ی کیشایه‌وه و گه‌رایه‌وه بۆ هه‌مه‌دان. ئه‌بوششۆک به‌ره‌و‌پووی «غوز» هه‌کانیش راوه‌ستاوه که سالی ۱۰۲۹ی ک/ ۱۰۲۹ی ز، هروژمیان کردبوویه سه‌ر دینه‌وه‌ر و سپایه‌کی به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی ئه‌بولفه‌تجی کورپی نارده‌بوویه به‌ریه‌رچدانه‌وه‌یان. ئه‌م سپایه زۆر چاکی خو له شه‌ر هه‌لکرد و هه‌ریمه‌که‌ی پاراست و غوزه‌کانی به‌زاند و پرشوبلاوی کردن. ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ گه‌شه‌ی دا به‌ پله و پایه و ده‌سه‌لاتی. کاتیک ئه‌م هه‌واله به‌ گویی خه‌لیفه‌ی به‌غدا ئاشنا کرا، شمشیریکی جه‌وه‌رداری به‌ خه‌لات بسۆ نسا‌رد و ناسناوی «حیسامودده‌وله‌»ی پی به‌خشی. پاشان هه‌میشه هه‌ولی دها په‌ل به‌ ده‌سه‌لاتی خوئی به‌هوائ و ئاوا و لاته‌که‌ی پسان و به‌رین بۆوه و سه‌ره‌نجام سالی ۱۰۳۰ی ک/ ۱۰۳۸ی ز، کرماشان و ناوچه شاخاوییه‌کان و چه‌ند شاریکی دیکه‌ی به‌ قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتیه‌وه زیاد کرد و ئه‌بولفه‌تجی کورپیشی کرده جینشینی خوئی. ئه‌بولفه‌تج که له‌بری باوکی کاروباری دینه‌وه‌ری به‌رئوه بردووه، که‌وتۆته په‌لاماردانی میرانی ده‌وروبه‌ری و قه‌لای «بکوورا» و قه‌لای «پیران‌شا» و ناوچه‌کانی سند و سامغان و چه‌ند ناوچه و مه‌لبه‌ندیکی دیکه‌شی له چنگ موهله‌یسل ده‌ره‌یتاوان؛ به‌لام ئاخیرییه‌که‌ی موهله‌یسل به‌زاندوویه و گرتوویه و خستوویه‌ته زیندان و له‌وی مردووه.

۲۲- ئه‌بووماجید موهله‌یسل کورپی ئه‌بولفه‌تج کورپی هه‌بیار، له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی براهه‌ی‌دا، کرابوویه حوکمرانی «بکوورا» و شه‌ریکی زۆری کرد له‌گه‌ل ئه‌بولفه‌تج ئه‌بوششۆک و سه‌ره‌نجام گیران و نه‌مانی نه‌یاره‌که‌ی لی که‌وته‌وه. پاش نه‌مانی

ئەبوششۆک، موهه‌له‌پیل هه‌له‌که‌ی قۆستۆته‌وه و هێرش‌ی کردۆته‌ سه‌ر «سه‌عدی»‌ی کورپی و هه‌موو نیشتمانه‌که‌ی له‌ چنگ دهره‌یناوه. سالی ۴۳۸‌ی ک/ ۱۰۴۶‌ی زاینیش هرووژمی بردۆته‌ سه‌ر به‌دری کورپی تاهیری هه‌سنه‌وی و کرماشانی له‌ ده‌ست دهرکیشاوه و توانیویه‌تی به‌ سه‌ر سپای برام یه‌نالیش‌دا زال بی، که‌ سالی ۴۴۳‌ی ک/ ۱۰۵۱‌ی ز، چوو‌بوویه‌ یاریده‌دانی تاهیر. پاشان چۆته‌ لای سولتان توغرو‌ل‌به‌گ له‌ به‌غدا و ئه‌ویش دا‌قووق، شاره‌زوور، سامغان و سیروان و مه‌له‌بنده‌کانی ده‌وروبه‌ریشی پئ به‌خشیوه. ئاخیری‌که‌ی «سه‌عدی»‌ی کورپی ئەبوششۆک لێی راپه‌ریوه و به‌ دیلی گرتوه. سولتان توغرو‌ل‌به‌گ رووی لێناوه به‌ری بدا، به‌لام ره‌تی کردۆته‌وه. هه‌تا ئیستا نه‌زانراوه چی به‌ سه‌ر هاتوه و چۆن بی‌سه‌روشوین بووه.

۲۳- سورخاب دهرفه‌تی له‌ ناکۆکی نیوان ئەبوششۆک حیسام‌وده‌وله‌ فارسی کورپی مه‌مه‌د و عه‌لا‌ئوده‌وله‌ کاکۆیه‌ هیناوه و ده‌ستی به‌ سه‌ر ده‌کووکا (دا‌قووق)‌دا گرتوه. پاشان که‌ برام یه‌نال شالای بردۆته‌ سه‌ر سپای ئەبوششۆک و به‌زان‌دوویه‌تی، سورخاب دهرفه‌تی هیناوه و به‌ره‌و‌رووی «سه‌عدی»‌ی کورپی وه‌رێکه‌وت‌سووه و به‌ن‌دی‌نجین (مه‌ندلی)‌ی له‌ چنگ دهره‌یناوه و مال و سامانی به‌ تالان بردوه و ماوه‌یه‌ک حوکمی تیدا کردوه. دواتر پاش چهند شه‌رێکی خوینداری ده‌س‌گیری کردوه و له‌ به‌ندیخانه‌ی په‌ستاوتون. پاشان شه‌ر له‌ نیوان ئەو و ئەبو‌وعه‌سه‌که‌ری کورپی خۆی‌دا قه‌ماوه و خێلی ماهه‌کی بوونه‌ پشتیوانی کورپی و سورخاب شکاوه و به‌ دیل گیراوه. ئەبو‌وعه‌سه‌که‌ر باوکی نارذۆته‌ لای برام یه‌نال و ئه‌ویش بی‌سن‌و‌دوو هه‌ردوو چاوی دهره‌یناوه. دواتر ئازادی کردوه و قه‌لای ماهه‌کی پئ به‌خشیوه. له‌ کتیی «مشاهیر الکرد و کردستان»‌دا نووسراوه، هه‌مان سال کوژراوه.

۲۴- ئەم سه‌عه‌دیه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می باوکی‌دا میر بوو له‌ به‌ندی‌نجین (مه‌ندلی)، سورخابی مامی له‌ناکاو هێرش‌ی بردۆته‌ سه‌ری و لێی زه‌وت کردوه. پاش مردنی باوکی و هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی موهه‌له‌پلی مامی، خۆی داوه‌ته‌ ژیر بالی برام یه‌نال و تکای لئ کردوه خاک و ده‌سه‌لاته‌که‌ی بۆ بگێرێته‌وه. ئه‌ویش سپایه‌کی له‌ خێلی تورکمانی غوز خستۆته‌ به‌ر رکیفی و په‌لاماری حولوانی داوه و گرتوویه‌تی و دای مه‌یسه‌ل بوونی کاران، فه‌رمانی داوه‌ خوتبه‌ی جومه‌ به‌ناوی برام یه‌نال بخوینداریته‌وه. پاشان خۆی له‌ به‌رفه‌وان کردنی قه‌له‌مه‌روی خۆی خۆش کردوه و چهند دینه‌کی گرتوه. ماوه‌یه‌ک دواتر موهه‌له‌پیل هێرش‌ی بردۆته‌ سه‌ر حولوان و گرتوویه‌تی و سه‌عه‌دیی لئ دهرپه‌راندوه. ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پئ کراوه‌ په‌لاماری قه‌له‌مه‌روی سورخابی مامی بدا بۆ تالان و

چه‌ته‌یی؛ به‌لام سورخاب زه‌فهری پیئ بردووه و به‌دیسی گرتووه و سه‌ره‌نجام کوری سورخاب ئازادی کردووه. دوی دهر‌بازبوونی سه‌ره‌له‌نوئی په‌لاماری حولوانی داوه‌ته‌وه و گرتوویه‌ته‌وه و سولتان توغرولیش قه‌لای «راندبین» ی پیئ سپاردووه. دیسان له‌گه‌ل موه‌له‌هیل به‌گژ یه‌کتردا چوونه‌وه و به‌زاندوویه‌تی و گرتوویه‌تی و ده‌ستی به‌روی تسوغروله‌وه نساوه و به‌ری نه‌داوه و له‌ژی‌سره‌وه‌ش نیسوانی له‌گه‌ل مه‌لیک ره‌حسیم خۆش کردووه و بۆته‌هاوپه‌یمانی. کاتیگ توغرول به‌وه‌که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی زانیوه، میرایه‌تی ئه‌سپاردۆته‌ده‌ست ئه‌بولمه‌نسور به‌دره‌گی کوری موه‌له‌هیل و به‌هیزیکه‌وه ناردوویه‌ته‌شهری. دوو نه‌یار پیکه‌له‌پرژاون، به‌لام پاش شه‌ریکی خویناوی هیچیان سه‌رکه‌وتو نه‌بوون. دواتر به‌دره‌گ به‌ره‌به‌ره‌قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاته‌که‌ی په‌ره‌پی داوه و په‌لاماری بردۆته‌سه‌ر هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی سه‌عدی و ورده‌ورده‌لی ئه‌ستاندووه و سالی ۱۷۶۶ی ک/ ۱۰۵۴ی ز، خاشه‌ی کیشاوه. به‌م هه‌نگاوه حکومه‌تی سه‌ره‌به‌خۆی سه‌نه‌وی (به‌ریزیکانی = به‌نوعه‌نناز) رووخاوه و بۆته‌ده‌سه‌لاتیکی سه‌ر به‌سه‌لجووقیه‌کان. به‌دره‌گی کوری هیلال له‌شاره‌زوور و دینه‌وهر و حولوان بۆته‌بریکاری ده‌سه‌لاتداری سه‌لجووقی.

۲۵- ئه‌بولفه‌وارس سورخاب، پاش مردنی باوکی، به‌پشتیوانیی توغروله‌گه‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه گرتووه و به‌سه‌ر شاره‌زوور و خوفتیزگان و داقووق راگه‌یشتووه. پاشان له‌گه‌ل سولتان به‌ریکاری کوری مه‌لیک‌شا بۆته‌هاوپه‌یمان و سالی ۱۷۹۵ی ک/ ۱۱۰۲ی ز، سه‌رکرده‌یه‌کی تورکمانی به‌ناوی قه‌رابلی ستولغور شکاندووه. قه‌رابلی ده‌ستی هه‌له‌گرتووه و هیزشی کردۆته‌سه‌ری و دیسانیش شکاوه. قه‌رابلی بۆ سه‌ری سی‌جاری سپایه‌کی بی‌ژماری هیناوه و دژی کوردان شه‌ری کردووه و به‌زاندوونی و نیزیکه‌ی هه‌زار که‌سیکی لی‌کوشتون. له‌م شه‌ره‌دا که‌چار رۆژی خایاندووه، سورخابیش به‌ره‌و چیاکان کشاوه‌ته‌وه. له‌م سه‌روبه‌نده‌دا یه‌کیک له‌سه‌رکرده‌کانی که‌میری قه‌لای قایمی خوفتیزگان بوو، لی‌راست بۆته‌وه و ئه‌وه‌مه‌له‌نده‌ی داگیر کردووه و ده‌ستی گرتووه به‌سه‌ر پاشه‌که‌وتی که‌له‌وپه‌لی زۆر و زه‌وه‌ندی ئیو قه‌لادا. کاتیگ به‌ریکاری پیئ زانیوه هیزنی ناردۆته‌سه‌ری و سه‌ده‌ه‌زار دیناری زیری لی‌ئستاندووه. سورخاب ته‌نیا شاره‌زوور و داقووقی به‌ده‌سته‌وه ماون. وا ریکه‌وتووه نیوانی میری قه‌لای خوفتیزگان و یه‌کیک له‌هاوخه‌باته‌کانی تیگچووه. یه‌کیک له‌م دووانه‌به‌ده‌ست یه‌کیان کوژراوه. کابرای بکوژ که‌سیکی ناردۆته‌لای سورخاب و پیمل بوونی خۆی راگه‌یاندووه و گوتوویه‌تی قه‌لاکه‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌م به‌مه‌رجیک له‌تاوانم بیووری. سورخاب دلنای کردۆته‌وه که‌لی‌ی ده‌بووری و ئاوا قه‌لاکه‌ی وه‌ده‌ست هاتۆته‌وه.

سالی ١٩٩٩ی ک/ ١١٠٥ی ز، بهلکی کوری بارام کوری ئه رتوق، هیرشنی بردۆته سهر قهله مرهوی دهسه لاتی سورخاب و ماوه یهک گه مارۆی قه لای جانی جار (قه ره هه نجیری) داوه و سهره نجام گرتوویه تی. سورخاب سی جاری بی نیو بر به رهنگاری بۆته وه و هه موو جاریکیش به زیوه، ئاخریه که ی پیاوچاکان بوونه نیو بژیوان و پیکیان هیتاونه وه و قه لاکه یان بۆ سورخاب ئه ستاندۆته وه.

٢٦- ئاوا نووسراوه که دیاره، به لام دروسته که ی «خوفتیزگان» ه و مه به ست لیسی «ده ربه ندیخان» ه. بر: کامل، ١٠/ ١٣١، ئینووئه سیر.

٢٧- به پیی نووسینی سهید حوسین حوزنی، ئه بولمه نسووری کوری به در پاش مردنی ئه بولفه وارس سورخابی برای، جلهوی دهسه لاتی به دهسته وه گرتووه و بۆته میری شاره زوور و به باری کشت و کال و ئابووری دا گه شه ی داوه به قه له مرهوی دهسه لاتی و نزیکه ی بیست سال به سهر به خۆی حکومه تی کردووه.

٢٨- محه مه ده ئه مین زه کی به گ له کتیی «تاریخ الدول والامارات الكردیه» دا نووسیویه تی:

نه سره ددینی نه وه ی به در له لورستانی گه وره جیگای باپیری گرتۆته وه و له و سهرده می دا نیوه ی لورستان به ده ست کوردانی «شول» ه وه بووه، که پیشه وایان ناوی سه یفه ددین بوو. ئه م بنه ماله یه به پیی چیرۆک و سهر بوردی کۆن، دهسه لاتی خۆیان ده به نه وه بۆ سهرده می ساسانیه کان.

٢٩- له «دایرة المعارف، ج ٣» دا هاتووه ئه م خیله کورده له گه ل فه زله ویی سهرکرده یان چوونه مه یافارقین و پاشان چوونه ئازهریایجان و گیلان و له گه ل ئه میره دیباج پیکه اتوون. دواتر چوونه لورستان و سالی ٥٠٠ی ک/ ١١٠٦ی ز، له بساکووری شسوتوران کۆ [و شتران کۆ. و.] گیرسانه وه.

٣٠- به پیی دهقی «تاریخ عمومی، ٥-١٩٣»، ئه م عه لیه ماوه یهک به سهر کاروباری خیلاتی خۆی راگه یشتووه.

٣١- به پیی دهقی «تاریخ عمومی»، محه مه د و ئه بووتاهیری برای پیکه وه چوونه لای ئه تابهک سونقور و ههر یه که ی ئه رکیکی پی ئه سپاردوون.

٣٢- له «تاریخ الدول والامارات الكردیه، ٢-١٣٦» دا هاتووه: له سهر داوای خۆی ناوچه ی کۆهگیلۆیه ی پی به خشیه وه و سالی ٥٤٣ی ک/ ١١٤٨ی ز، سپایه کی خستۆته بهر فه رمانی هه تا بروا و لورستان بگری.

۳۳- پادشایانی سه‌لجوقی بریتین له پینج بنه‌ماله و له پینج هریم حکومتیان کردوه: ۱- ئەو بنه‌ماله‌یهی که له خوراسان و به‌شیکی خاکی ئیران بوونه فرمانبره‌وا و سالی ۴۲۹ی ک/ ۱۰۳۷ی ز، بناغه‌ی حکومتیان داناوه. ۲- ئەو بنه‌ماله‌یهی که سالی ۴۳۲ی ک/ ۱۰۴۰ی ز، له کرمان حکومتیان دامه‌زاندوه. ۳- ئەو بنه‌ماله‌یهی که سالی ۵۱۱ی ک/ ۱۱۱۷ی ز، بناغه‌ی ده‌سه‌لاتیان داریشتوو و بوونه فرمانبره‌وای عیراق و کوردستان. ۴- ئەو بنه‌ماله‌یهی که سالی ۴۸۷ی ک/ ۱۰۹۴ی ز، له شام بوونه مه‌زن و میر. ۵- ئەو بنه‌ماله‌یهی که سالی ۴۷۰ی ک/ ۱۰۷۷ی ز، له خاکی رۆم (ئاناتولی) بوونه خاوه‌ن حکومت.

۳۴- وه‌ک له «تاریخ الدول والامارات الكردية، ۲ / ۱۷۲» دا هاتوه، خێلی فه‌زله‌وی که چوونه وئ خۆیان کورد بوون و خێله‌کانی دیکه‌ش چونکه زۆریان لئ نزیک بوون، چاویان لئ کردوون و که‌وتوونه شوینیان.

۳۵- محهمه‌ده‌مین زه‌کی به‌گ، ل ۱۳۸، ب ۲: رۆژایه‌کی پیاویکی نارده بارگای ناسری خلیفه‌ی عه‌باسی و داوی لئ کرد تا ناسناوی «ئه‌تابه‌ک» پئ به‌خشی و ئه‌ویش داواکه‌ی لئ سه‌لماند و دیاری و خه‌لاتی چاکیشی بۆ نارد. کار و هه‌نگاوه سیاسییه‌کانیشی هه‌ر به‌م هینده‌وه نه‌وه‌ستان، به‌لکوو توانی بنچینه‌ی دۆستایه‌تی له‌گه‌ل سولتان محهمه‌دی «خاره‌زم‌شا» دا پته‌و بکا و نیوانی خۆش بی و کچی خۆشی بداتییه و هتد.

۳۶- محهمه‌ده‌مین زه‌کی به‌گ ده‌لی: ئه‌تابه‌ک «سه‌عه‌دی» سولغوری به‌ دووه‌زار که‌سه‌وه یان وه‌ک تاریخی عموومی ده‌لی به‌ ده‌ه‌زار که‌سه‌وه ... هیرشی هینا که «جه‌ماله‌ددین عومه‌ر»ی ئامۆزای هه‌زاره‌سه‌پ سه‌رکرده‌ی بوو. له‌شکری تۆکه‌ له‌ پینسه‌د سواری تینه‌ده‌په‌راند. هیزه‌کان له‌ نزیک قه‌لای «بیروونه» تیکه‌له‌نگوتن و کردیانه شه‌ر. هینده‌ی نه‌مابوو هیزێ تۆکه‌ بشکی، که خوداوارستان جه‌ماله‌ددین عومه‌ر به‌ تیریک ئه‌نگوا و کوژرا و سپاکه‌ی ته‌قوره‌وی تیکه‌وت. پاشان سپای سولغورییه‌کان سی جاری دیکه‌یان په‌لامار دا، به‌لام هه‌ر دهره‌ستی نه‌هاتن. له‌شکری ده‌نگ دا بۆ سه‌ر لورستانی بچوو و چه‌ندین ناوچه و مه‌له‌ندی له‌ چنگ میر حیسامه‌ددین خه‌لیل دهره‌یتا. داوی ماوه‌یه‌ک نیوانی له‌گه‌ل خه‌لیفه‌ی به‌غدا تیکچوو. خه‌لیفه له‌شکرێکی له‌ خووزستانه‌وه به‌ سه‌رکردایه‌تی به‌هائه‌ددین گرشاسب و عیماده‌ددین یونس نارده سه‌ری. هیزێ په‌لامارده‌ر توانی به‌ خاکی لورستاندا رۆبجی و ده‌ست به‌ری بۆ تالان و بۆر. ئه‌تابه‌ک تۆکه (تینگه) به‌ هیزێ ساز و په‌رداخه‌وه لئیان وه‌ده‌ست هات و په‌لاماری دان و شکاندنی و

عیماده ددینی کوشت و به هائه ددینی به دیل گرت، به لام له گه ل برای یه خسیری خوئی به یه کی گۆرینه وه.

٣٧- ئەم خەلیفە یە موسە عەسیمو بیللا کورپی موسە نەسیروو بیلای دوا بێن خەلیفە یە عەبباسیە و سالی ٦٤٠ی ک/ ١٢٤٢ی ز، پاش مردنی باوکی کراوه ته جینشینی. هیندیک لایان وایه رۆژی ٢٠ی مانگی محەررەم کوژراوه و دەستە یە کیش وای بو ناچن و له گه ل ئەم رایە ناکۆکن.

٣٨- شەمسە ددین ئەلب ئەرغوون (ئەلب ئەرغوون) چوارەم کەسە له ئەتابە کانی لورستانی گه وەر. یه که میان ئەبو تاهیر کورپی محەمەد که ئەتابەک سونقور ناسناوی ئەتابەکی پی بەخشبووه. ئەبو تاهیر که به یه کێک له سەر کردە کانی ئەتابەک سونقور دادەندری، سالی ٥٤٥ی ک/ ١١٥٠ی ز، بناغە ی حکومەتی خوئی دامەزاندووه. ئەتابە کانی لورستان نۆ کەس بوون و دوا هەمینان «موزە فەره ددین ئەفراسیاب» ٥. م.ع.ع.

ئەم شەمسە ددینە به براکە ی گوتوو و با شە بمانیری بۆ لای هۆلا کۆخان هەتا پیکتان بێنم و سپای مەغۆل بکشیتە وه. تۆکە قسە کە ی به دلە وه نووساوه و گفتی پی داوه هەتا نه گەریتە وه لورستان شەر نه کا له گه ل سپای مەغۆل. تۆکە به لینی خوئی بردۆته سەر له ترسی وه ی نه بادا براکە ی بکوژن و له قە لای جان بەخش خوئی قایم کردوو.

٣٩- کاتیک هۆلا کۆخان موزە فەره ددین ئەتابەک تۆکە ی کوشت، هەریمی لورستانی ئەسپارده دەست شەمسە ددینی برای و فەرمانی دا هەتا سپای لی بکشیتە وه. ئەو دەمە ی ئەلب ئەرغوون بۆته میری لورستان، بۆی روون بۆته وه که سپای مەغۆل زۆر بە ی ناوچە کانی به سەر وێرانی دا خستوو و تیک و پیککی داون و جه ماوهریش له ترسان بە رهو چیاکان رهویون و ولاته که به سەر چۆله واری دا که وتوو؛ بۆیه لیبرا شان بداته بهر ئاوه دان کردنه وه ی خاکی ژیر دەسه لاتی. خەلکی رهو بردوو لی خربوونه ته وه و به ره به ره هەریمە کە یان بوو ژاوه ته وه و ژیان رمینی په یدا کردۆته وه و ئابووری ژیاوه ته وه و ئارامی بالی به سەر قە له مرهوی لورستان کیشاوه ته وه ...

٤٠- کاتیک ئەبه قاخان و بوراق خان به شەر هاتوون، ئەتابەک و یوسف شا به له شکری لورستانه وه زۆر چاکی یاریده ی ئەبه قاخان داوه. هەر وه ها له گه لی چۆته سەر گیلان و هەریمی دهیله م. ئەو دەمە ی پۆلیک چه کداری دهیله می دهوری ئەبه قاخانیان گرتوو و په لاماریان بردۆته سەری، یوسف شا گە یشتۆته فریای و رزگاری کردوو. پاش گه رانه وه ی له وه سه فەر ره روی کردۆته کۆهگیلۆیه و په لاماری کوردانی خیلی «شول» داوه له مه لبه ندی مه مه سە نی و مه زنه کە ی که شتوون و کردوونی به ئاردی نیو درکان.

۴۱- به پیتی دهقی «تاریخ عمومی» چونکه دژی ئەو چۆته مه‌یدانی شهر و لانی سولتان ئەحمەدخانی گرتوو، نیوانی له‌گه‌ڵ ئەرغون‌خان تیکچوووه‌و له ترسان به‌ره‌و شاخ و کیوی لورستان هه‌لکشاو، به‌لام هیتده‌ی نه‌بردوو که گه‌راوته‌وه لای ئەرغون‌خان و داوای لیئووردنی لی کردوو.

۴۲- محهمه‌ده‌مینی زه‌کی‌به‌گ ده‌لی: کاتیک یوسف‌شا چوو هه‌تا خواجه شه‌مسه‌ددینی س‌ساحیب دیوان بیتنی، ر‌وی کردۆته لورستان و سه‌ره‌تا کچی لی خواستوو و پاشان به‌ دیلی ناردوو‌یه‌تی بۆ لای ئەرغون‌خان.

۴۳- له «تاریخ الدول والامارات الكردیه، ۲ / ۱۴۳» دا نووسراوه: پیاوان و وه‌زیرانی هه‌زارئه‌سفی ده‌سگیر کردن؛ بۆ نموونه خواجه نیزامه‌ددین، جه‌لاله‌ددین و

۴۴- مه‌غۆل هۆزیک «تاتار»ی نیشته‌جیی ده‌ریاچه‌ی «بیقال»ی باشووری سیبیری بوون. وه‌کوو هۆزه‌ کۆچه‌ره‌کانی دیکه‌ به‌ م‌الی تالانی و ریگری و گۆشتی راو به‌ریچوون و ناگه‌رینه‌وه سه‌ر هیچ شارستانیه‌تیک‌ی دیار و جیی باس. له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچی‌دا چه‌نگیزخان ناوبانگی پئی ده‌رکردوون و بریتی بوون له چوارسه‌ده‌ه‌زار که‌س، که له ژیر چله‌زار ده‌واردا ژیاون.

۴۵- پاشاخاتونی کرمانی، شه‌شه‌مین پاشای قه‌ره‌خه‌تاییه‌یه که له سه‌رده‌می چه‌نگیزییه‌کان‌دا بوونه مه‌زن و میری کرمان. پاشاخاتون کچی سولتان قوتبه‌ددین و ژنی بایدووخانی ئیلخانییه. سالی ۱۶۹۱ی ک / ۱۲۹۱ی ز، پاش کۆژانی «سۆیورغه‌تمیش»ی برای، به‌ فه‌رمانی بایدووخان بۆته حوکمداری کرمان.

۴۶- به‌پیتی نووسینی محهمه‌ده‌مینی زه‌کی‌به‌گ، له جیی نوورولووه‌دوود بۆته میر، که زۆری پئی له ئەه‌له‌خه‌رجی و ده‌س‌بالوی هه‌لب‌ریوه و له ساوه‌یه‌کی که‌دا خه‌زینه‌ی ئەتاه‌ه‌کانی هه‌لته‌کاندوو و چی تیدا نه‌هیشتوو.

۴۷- به‌پیتی دهقی «تاریخ عمومی، ۵ / ۱-۲»، زۆر به‌ دادپه‌روه‌ری حکومه‌تی کردوو؛ به‌لام محهمه‌ده‌مینی زه‌کی‌به‌گ له کتییی خۆی‌دا (۱۴۲-۱۴۶) رای پێچه‌وانه‌یه و ده‌لی قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی به سه‌ر خه‌سارباری‌دا که‌وتوو، به‌تایبه‌ت له‌به‌ر ئەو شه‌روشووران‌ه‌ی که له‌گه‌ڵ ب‌نه‌ماله‌ی موزه‌فه‌هر کردوونی

۴۸- محهمه‌ده‌مینی زه‌کی‌به‌گ نووسیویه‌تی غیا‌سوددین له ب‌نه‌ماله‌ی شاحوسینه؛ به‌لام ئەو شه‌ری پئی فرۆشت و پاش کۆژانی ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه گرت. نووسه‌ری تاریخی عموومی ده‌لی ئامۆزای شاحوسین بووه و پاش مردنی بۆته میر و هیچ باسی شه‌ری نیوانیان و پرو‌داوی کۆژانی نه‌کردوو.

٤٩- به پيی دهقی «تاریخ الدول والامارات الكردية»، «ئهممه ده» نهک محهممه ده.

٥٠- سهید حوسین حوزنی زانیاری به نرخى خستۆته سهه ئهم باسه و نووسیویه تی: پاش ئه وهی سولتان ئه بووسه عید دانسی به مه زنايه تیه که ی دا ناوه، حکسوومه ته که ی رۆژبه رۆژ که وتۆته گه شه و هه تا سه رده می ئه میر ته یموور هه بری کردوه. ئه میر ته یموور ویستوو یه تی سهه ری وه بهر بیسی، به لام ملیسی نه داوه. ئه ویسی له شکرى لئ کردوه و گرتوو یه تی و کوشتوو یه تی. هه روه ها بۆشمان روون بۆته وه که به نه مانى عیززه دین بنه مالهی پینشو تۆوبر بووه و خانه دانکی دیکه هاتوو و جی گرتۆته وه.

٥١- له «تاریخ الدول والامارات الكردية، ٢ / ١٥٢» دا نووسراوه: ئهم میره هه ولئى ددها به شیوه یه کی سه به خۆ کاروباری قه له مره وی به ریوه به ری، به لام خه لک رییان نه داوه ئهم ئاواته ی وه دی بی و لی رابه ریون و کوشتوو یانه.

٥٢- به پيی دهقی «تاریخ الدول والامارات الكردية»، مه لیک عیززه دین له کاتی مردنی باوکی دا، مندالیکی دوازه سالان بووه. سالی ٧٨٧ ی ک / ١٣٨٥ ی ز، کاتیک شاشوجاع به له شکریکه وه گه یوه ته خوهره مئاباد، مه لیک عیززه دین خوشکیکی خۆی داوه تیه و خوشکه که ی دیکه شی داوه به سولتان ئهممه دی جه لایری حوکمداری به غدا. پاش ئه وه ی ته یمووری گوورکانی سالی ٧٨٨ ی ک / ١٣٨٦ ی ز، هاتۆته ئیران، ئاگری په شیوی و ئاژاوه شی خستۆته لوپستان و ده رفه تی له کیس نه داوه و له «فیرووزکۆ» وه له شکرى دهنگ داوه و وهک بای شه مال فریوه و خیرا گه مارۆی «خوهره مئاباد» ی داوه و پاش ماوه یه کی که م گرتوو یه تی و داری له سهه به ردی نه هیشتوو و کردوو یه ته ویرانه یه کی چۆل وهۆل. شمشیری بی نامانی خستۆته گیانی جه ماوه ره که ی و زۆری لئ کوشتون و به تاییه دهستی له میر و مه زنانی لوپ نه پاراستوو.

٥٣- میژوونوسان محهممه ده مین زه کی بهگ و سهید حوسین حوزنی نووسیویانه: پاش ئه وه ی شاسمایل ده سه لاته که ی په ل و پیۆی هاویشتوو و به غدای گرتوو و به ره و هویزه چوو، سالی ٩١٤ ی ک / ١٥٠٨ ی ز، سپایه کی دهه زار که سه ی به سه رکرایه تی هسه نه گی لالای سه رۆکی کورده کانی تالش و به یرام به گی قه ره مانلو ناردۆته سهه شارۆسته م و شه ریکی قورسیان له نیوانی دا قه وماوه. شارۆسته م به رگه ی هیرشه که ی نه گرتوو و به ره و چیا کشاوه ته وه و که وتۆته ته نگه تاوی، بۆیه داوی پیکه اتنی کردوو و هسه نه بهگ و به یرام بهگ مه رجه کانیا لئ سه لماندوو و رۆژی دووه می مانگی جه مادی دووه م گه یوه ته خزمه ت شاسمایل. که هاتوو پینشوازییه کی شاهانه ی لئ کراوه و شا به رووی خۆشه وه چاوی پیی که وتوو و به زمانی کوردی و به شیوه ی لوری به

نهرمونیانی له‌گه‌لسی داووه و فهرمانی داوه تا پِیشی درِیژی به زیڤر و گه‌واهی‌یرات برانیننه‌وه و هەر تاله موویه‌کی گه‌وه‌ریکی پیوه هه‌لاوه‌سری. دای چه‌ند رۆژ مانه‌وه‌ی و به‌دوردا هاتنی، هه‌ردک مه‌لبه‌ندی شووشته‌ر و دزفولی پی به‌خشویه و دانسی به حکومه‌ته‌که‌ی‌دا هیناوه و ناردوویه‌ته‌وه بۆ ناوه‌ندی قه‌له‌م‌ره‌وی ده‌سه‌لاتی و هه‌تا سه‌ر نیوان و دراوسینه‌تیان هه‌ر خۆش بووه.

۵۴- سه‌ید حوسین حوزنی ئەم رووداوه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی تر گه‌راوه‌ته‌وه و نووسیه‌یه‌تی: محه‌مه‌دی هه‌ر هه‌دای نه‌ده‌دا و نساوچه و مه‌لبه‌نسه‌کانی ده‌وره‌به‌ری داده‌رووتانسن و په‌ره‌ی ده‌دا به‌ جوغزی قه‌له‌م‌ره‌وی ده‌سه‌لاتی و به‌ره‌به‌ره‌ سپاکه‌ی به‌هیز ده‌کرد. شاته‌هماسییش میرخانی حوکمداری هه‌مه‌دانسی راسپارد هه‌تا به‌ له‌شکرکی ته‌یار و پرچه‌که‌وه په‌لاماری بدا و بیگری و ئه‌ویش فهرمانه‌که‌ی نایه بان چاوی و به‌ هیزکی زۆر و زه‌وه‌نده‌وه رۆیی به‌ره‌و لورستان. محه‌مه‌دیش به‌ره‌نگاری بۆوه و به‌ری به‌ شالاوه‌که‌ی گرت و ماوه‌یه‌ک پاله‌وانانه‌ ده‌ستی کرده‌وه. له‌ ماوه‌ی شه‌ری سه‌ختی نیوانیان‌دا چه‌کداریکی زۆر تیداچوون؛ به‌لام سه‌ره‌نجام محه‌مه‌د شکا و که‌وته نیو داوی دیلی و نیردرایه لای شاته‌هماسب و ئه‌ویش فهرمانی دا له‌ قه‌لای ئەله‌مسوت بخریته زیندانه‌وه.

به‌پیی گه‌راوه‌یه‌کی دیکه‌ شارۆسته‌م بانگه‌یشتی کردوون و بۆته میوانداریان و فیلی لی کردوون و که‌هاتوون گرتوونی و له‌ زیندانی په‌ستاوتوون...

۵۵- شاویردی پاش ئەوه‌ی جله‌وی حکومه‌تی لورستانی که‌وته‌ته‌ ده‌ستی، شانسی له‌ ریکخستنی کاروباری ده‌سه‌لات و به‌رین کردنه‌وه‌ی قه‌له‌م‌ره‌وی شل کردووه. به‌ره‌به‌ره ده‌سه‌لاتی په‌ره‌ی ئەستاندووه و له‌شکری پیکه‌وه ناوه و خه‌زینه‌ی پر کردووه و چی چه‌کوچسۆل و پیداوایستی شه‌ره‌هه‌مسوی داب‌سین کردوون و به‌ دادپه‌روه‌ری جوولاه‌ته‌وه و به‌ سیله‌نیگای به‌زه‌یی له‌ خه‌لکی روانیوه و ژیانیکی خۆش و ئارامی بۆ ده‌سته‌به‌ر کردوون و چه‌ماوه‌ر خۆشیان ویستووه و بوونه‌ ملکه‌چی. له‌گه‌ل داهاتنی سالی ۹۹۷ی ک/ ۱۵۸۸ی ز، سنان‌پاشای جیغاله‌زاده‌ سپای به‌غدا‌ی هیناوه‌ته‌ سه‌ر نه‌هاوه‌ند و داگیری کردووه و قورقوماس‌خانی والیی هه‌مه‌دانسی خستۆته‌ ته‌نگه‌تاوی. میرانی کورد به‌تایبه‌ت خیلاتی شاره‌زور پشتیان گرتووه و دانیشتووانی ئەو نیوه‌ی پرش‌وبلاو کردووه و قه‌لایه‌کی لی بنیات ناوه و ده‌ستی گه‌یاندۆته‌ قه‌له‌م‌ره‌وی «عه‌لی شوکور»یش. کوردانی شاره‌زور له‌شکریان هیناوه‌ته‌ سه‌ر هه‌مه‌دان و شاویردیش به‌ هیزیکه‌وه به‌ره‌و ئەو نساوچه‌یه‌ بزوتووه هه‌تا فریای قورقوماس‌خان بسکه‌وی. له‌وی ئامۆژگاریی قورقوماس‌خانی کرد تا به‌و له‌شکره‌ که‌مه‌یه‌وه به‌ره‌نگاری سنان‌پاشا نه‌بیته‌وه؛ به‌لام پیی وا

بوو خه‌یانه‌تی پښ ده‌کا بویه گویی بۆ نه‌گرت. کاتیک شایردی وای زانی رقی هه‌ستا و گه‌رایه‌وه لورستان و ده‌ستی کرد به دابه‌ستن و قایم کردنی قه‌لا و سنوره‌کانی خاکی ژیر ده‌سه‌لاتی. ته‌واوی ئه‌و خه‌لک و خیلاته‌ی ره‌ویوون و سه‌ریان وه‌به‌ر هینابوو، هه‌مووی له جیی شیاو بنه‌گر کردن و ویرای پاراستنی حکومه‌تی سه‌ربه‌خۆ، نیوانی دراوسینه‌تی له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی خۆش کرد. پاش پیکهاتنه‌وه‌ی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و عوسمانی، شایردی نه‌تیوانی پشتیوانی عوسمانی به لای خۆی دابکیشی، بویه سالی ۱۰۰۰ی ک/ ۱۵۹۱ی ز، سه‌ری وه‌به‌ر ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی هینا و به‌ دارشتمی بناغه‌ی خزمایه‌تی له‌گه‌ل شاعه‌بباس، کیشه‌ی نیوانی داکوژاند.

۵۶- سه‌ید حوسین حوزنی له‌ کتیی «لورستان» دا نووسیویه‌تی: به‌ هیژیکه‌وه کشاوه‌ته‌وه بۆ چیا «گه‌وره‌کۆ»ی سه‌ر سنوری به‌غدا ... لورستان، که بیست فرسه‌خیک له «سه‌دمه‌ره» وه‌ دووره. شاعه‌بباسیش سپایه‌کی گه‌ره‌ی هیناوه‌ته سه‌ری و شایردیش که زانیویه‌تی ئاوی ده‌ست له‌ کۆل ناکاته‌وه به‌ره‌و ناوچه‌کانی به‌غدا رۆیشتوو و پادشا چی دیکه‌ی نه‌که‌وتۆته شوینی و گه‌راوه‌ته‌وه.

۵۷- به‌پیی ده‌قی کتیی «لورستان»، میرانی لورستان لانی شاعه‌بباسیان گرتوو و روویان له‌ شایردی وه‌رگیراوه؛ بۆ نمونه قه‌یسه‌رخانی بی‌دل یه‌کیک له‌ مزنه‌میرانی لور که سه‌رکرده‌ی دووه‌زار مالی خیلاتی بوو.

۵۸- شاعه‌بباس پاش وه‌درنانی شایردی له‌ ولاته‌که‌ی، په‌شیمان بۆته‌وه و زانیویه‌تی حاکمیک پایه‌به‌رز و پاله‌وانیکی به‌ناووده‌نگه و باش نییه‌ په‌نا به‌ری بۆ ده‌وله‌تی عوسمانی. شا ده‌یزانی شایردی ده‌ست هه‌لناگری و دانیشتوانی خووزستان، فارس، عه‌لی شوکور و لورستان ده‌خاته‌ دله‌راوکه و به‌ شالاری راووروت و تالان دایانده‌پاچی و ده‌وله‌تی عوسمانیش رۆژیک له‌ رۆژان هیژیکه‌ی ده‌داتییه‌ هه‌تا په‌لاماری ئیرانی پښ بد. له‌سه‌ر ئه‌م پښوشوین و لیکدانه‌وه‌یه‌ فه‌ره‌ادخانی ئیعتیمادوده‌وله به‌ شوینی دا ناردوو و سالی ۱۰۰۳ی ک/ ۱۵۹۴ی ز، له‌گه‌لی پیکهاتوو... .

۵۹- ماموستا محه‌مه‌دعلی عه‌ونی له‌ کتیی «التقدیم والحديث» دا نووسیویه‌تی: کابرای گه‌رپیکه‌ری ئه‌و ژنه، پیاویکی مه‌سیحی و یه‌کیک بووه له‌ ئه‌فسه‌رانی پارێزه‌ری قه‌لا. له‌و شه‌وه‌دا که نه‌جمه‌ددین ئه‌ییووب پښی راگه‌یاندره‌ ده‌بی له‌و قه‌لایه‌ بروا، سه‌لاحه‌ددین له‌ دایک بوو. باوکی پښوقه‌ده‌می به‌ شوم زانی و به‌رچاوی تاریک داهات و دلای پښیه‌وه نه‌نوسا؛ به‌لام میرزایه‌کی هاته لای و خاوی کرده‌وه و گوتی گوناھی ئه‌م منداله‌ چیه‌ که رووت لی وه‌رگیراوه؟ چووزانی له‌ داهاتوودا نابیته‌ پادشایه‌کی پایه‌به‌رز؟

۶۰- شاپوور (شاوور)، داوی بۆ تیدابردنی سەری ئەسەددەدین شیرکۆ و هاوپیانی دەنایە و پیووە بوو هەتا بانگهێشتنیان بکا و لە مالى خۆی هەموویان بکووژئ. شیرکۆ پیی زانسی و لەم داووە خەلەست و لیبرا تۆلەى لى بکاتەو. رۆژیک سەلاحدەدین لە سەربازخانەدا گرتی و قۆلبەستى کرد و ناردی بۆ لای خەلیفەى بەغدا هەتا بزانی فەرمانی چیه؟ خەلیفە بۆی ناردەووە و گوتی سەری بېرن و بە دیاری بۆ منى بنیرن. بەم شیوێهە ئەم وەزیرە خەیانەتکارە کە دەیههویست ولات بداتە فەرەنگیان سەری تیداچوو.

۶۱- بە پیی دەقی «اخبار الدول، ۹۹»، نووسەر کردووێهە چاوپراو کە سەلاحدەدین پاش ئەوێ بۆتە وەزیر، عازیدی گرت و لە کۆشکیکدا خستییە ژیر قەچەقەچی تیشکی خۆرەتاو هەتا پیی مرد؛ بەلام من ئەم هاشوھوشە بە راست نازانم. وەکوو دیارە سەلاحدەدین زۆر بە جوانی لە گەل فەرەنگیانى نەیارى جوو لاووەتەو و پزیشکی بە پیکردوووە بۆ تیماری زامانیان و بەفری ناردوووە هەتا لە بەفراو بی بەش نەبن؛ کە وایە لی ناو شەیتەووە کاری وای لە گەل مەزن و سایەچەوری خۆی کردبى! چۆن لە گەل کەسێک و اجوولاووەتەووە کە داوی مردنی مامی کردووێهە وەزیر، هەتا ئەم کورسیی پادشایەتیە درەنگ یان زوو ئەو پالی لەسەر بداتەو. زۆر بە میژوونوسان ئەم بۆچوونە دەبەنەو و پاش و پیی رازی نین. تەنانەت جۆرجی زەیدان ئەم تۆمەتەى هەلگیراوەتەو و گوتووێهە عازید پیلانی گیراوە بۆ کوژرانی سەلاحدەدین و شیخ سولهیمانی فیله بازیش کە ناوی خۆی نابوو ئەبۆلحەسەن، لەو پیناوەدا تەپکەى ناووەتەو و بە تەما بوو «سیتتولمەلیک»ی خوشکی خەلیفە بخوازی و پاشان بییته جینشینی. ئەم شازادە خاتوونە حەزی لى نەکردوو و دلی بە عیمادەددینی هاوئشینى سەلاحدەدینەو بوو و مەرگی خەلیفە عازید هەموو پیلانەکانى هەلوەشانوونەو.

۶۲- ئەمە شەری بە ناوبانگی «حیتین» لە میژوودا. هەلایسانی شەرەکە دەگەریتەو و سەر لادانی حاکمانی فەرەنگی لە دەقی ریککەوتن نامەکە و هەروەها «رینۆلد ئەرنات»ی حاکمی «کەرەک»یش کاروانیکی بازرگانى مسولمانانى تالان کرد و ژن و پیاووەکانیشی خستە زیندان و سووکایەتی بە دینی ئیسلامیش کرد. کاتیک سولتان سەلاحدەدین ئەم هەوالە تال و ناخۆشەى بیستەو، سپایەکی گەورەى بۆ گرتنى فەلەستین پیکهیتا و لە بنکەى «سەلامە»ی نیزیک «بوسیری» لەشکر بەزی کرد و راوێستا هەتا کاروانى حاجیان تێپەڕین و لە میسرەووە لەشکرى دیکەشى بۆ هات. ئەوسا سپاکەى گویزتەووە بۆ «تەلەشەتەرە» هەتا خۆى بۆ شەری گەورە ئامادە بکا. کۆریکی لە سەر کردە و

سپاسالاران پیکهینا بۆ راولیژ و گه لاله ی شه پریان دارشت و لیبران هتا بۆ هه تاهه تاهه فیه رهنگیان ته می بکن.

رۆژی پینج شه ممو، ۱۶ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۳ه ی ک / ۱۱۸۷ی ز، له شسکری رانواند و خوی وه دوا دا هتا نوژی جومعه ی کرد. رۆژی شه ممو له رووباری ئوردون و باشووری زریباری ته به رییه په رییه وه و هه والگرانی خوی ناردن هتا بزائن دوژمن له «سه فورییا» چۆن کۆبۆته وه و چ ده کا؟! هه ر ئه و رۆژه «تهل که فەر» ی گرت و ریگای ته نی و پۆلیک چه کداری ئازا و هه لپژاردی دانا هتا چاوه دیری جموجولی دوژمن بن و له گه ل پاشماوه ی له شکره که ی رووی کرده ته به رییه و دوا ی شه پریکی که م و کورت، گرتی. قه لای شاره که خوی به دهسته وه نه دا و ژن و مندال و پیاوهکانی «ریاموند» که تیمابوون، هاواریان برد بۆ «جۆی شا» ی خاوهندی سه فورییا. پاش گوفت و گۆیه کی دریژخایه ن و مشت و مریکی زۆر، سه ره نجام له سه ر بریاری سه رکرده کان، فه رهنگی لیبران بچنه شه پری مسولمانان. هه ر که به یانی داها، فه رمانیان دا به هیزهکانیان هتا له جیی خویان بیزوون و برۆن و ریی گه رانه وه له سولتان بگرن و نه هیئن دهستی به جه رگهی سپا و سه رچاوه ی ئاو رابگا؛ به لام نه ک هه ر ئه وهنده یان بۆ نه کرا، به لکوو به ته نگه تاوی گه رانه وه بنکه ی خویان. سپای ئیسلام بۆ رۆژی دواتر هه لیکردنه سه ر و و کاریکی پی کردن، با به دهواری شری نه کردبی. هیژیکی دوژمن په ران په ران بوون و جۆی شا و «رینۆلد» ی برای به دیل گیران. ئەم رووداوه ده گه ریته وه بۆ رۆژی ۲۶ی ره بیعی دووه می ۵۸۳ه ی ک / ۱۱۸۷ی ز، که رۆژیکی شوم و رهش بوو بۆ فه رهنگیان. پاش ئەم سه رکه وتنه سولتان خیه وتی هه لدا و له گه ل پیاوانی به راولیژ و ته گبیری خوی کۆبۆوه و سوژده ی شوکریان بۆ خودا برد که سه ری خستوون. دواتر فه رمووی دا دیله کان بیسن. «جۆی شا» و «رینۆلد» ی برایان هیئا و سولتان لای خوی داینان و به فراویان بۆ هیئان. پاشان که وته سه رکوئنه ی رینۆلدی خاوهندی که رهک که بۆچی ده رهق مسولمانان خراپ جوولاهه ته وه و سووکایه تیشی به پیغه مبه ر کردووه. له سه ر سویندیکی که خواردبووی به دهستی خوی له گه ردن رینۆلدی دا و سه ری په راند؛ به لام که وته دلداوه ی جۆی شا و به وپه ری ریزه وه له گه ل گیراوهکانی دیکه به شادمانییه وه ناردی بۆ دیمه شق.

۶۳- ۱۵ی ره جه بی سالی ۵۸۳ه ی کۆچی / مانگی سینتامبری سالی ۱۱۸۷ی زایینی.

۶۴- وهک ده لاین چسای زهیتوونی کردۆته له شکرگای خوی و ناوهندی جموجولی

هیزهکانی.

۶۵- له «تاریخ الدول والامارات الكردية، ۲/ ۲۱۰» دا هاتوو: دلنای کردنه‌وه که گیانیان پاریزراو ده‌بی، به مهرجیک له ماوه‌ی چل رۆژدا شارۆچکه و قه‌لاکه چۆل بکه‌ن و بریک پاره‌ی بابته‌ی لێ خۆش بوون بدەن که بۆ هەر پیاویک ۱۰ دینار؛ هەر ئافره‌تیک ۵ دینار و هەر مندالیکیش ۲ دینار بێ.

۶۶- نووسه‌ره‌وه‌ی ژيانی سه‌لاحه‌ددین، ته‌رسووسه‌ی به‌ئه‌نته‌رسووس هه‌تانه‌وه که شاریکه‌ی کۆنی قه‌له‌بەندی ده‌وری قه‌له‌ی کوردانی ئەمرۆیه (حصن الکراد).

۶۷- به‌رزیه‌ی شاریکه‌ی له‌ ولاتی شام. خاوه‌نی قه‌لا و ژن و مندالی به‌ دیل گیران. کیژیکی تازهبوک، که له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ر و هه‌رادا زاوی لێ هه‌لبرابوو. سولتان سه‌لاحه‌ددین فه‌رمانی دا به‌ شوین زاوادا بگه‌رین و دۆزیه‌نه‌وه و بریه‌یه‌نه‌وه لای بووک.

۶۸- له‌م گه‌له‌که‌وه‌ گه‌یه‌یه‌ی مه‌سیحیه‌کان دا، پادشایانی به‌ناویانگی ئوروپایی به‌شدار بوون؛ بۆ نمونه‌ی ریچاردی شیردلی پادشای ئینگلستان؛ فیلیپ ئاگستۆسی پادشای فه‌رانسه‌ و فریدریک باربارۆسی پادشای ئالمان. وا هات که فریدریک رۆژی ۲ی جه‌مادی دووه‌می سالی ۵۸۷ه‌ی ک/ ۱۰ی ژووه‌نی ۱۱۹۰ی ز. له‌ روبروی «سالف» دا خنکا و به‌م رۆدواوه‌ سپاکه‌ی ده‌ستی له‌ یه‌ک به‌ردا و بلاوه‌ی لێ کرد. ریچارد و فیلیپ چوونه‌ مه‌یدانی شه‌ر و کوشتار و ده‌ستیان له‌ کوشت‌و‌بر نه‌پاراست و درنده‌نه‌ جوولانه‌وه و ته‌ر و وشکیان پیکه‌وه‌ سووتاند، به‌لام سه‌ره‌نجام نیوانیان تیکچوو. پادشای فه‌رانسه‌ داوی تووره‌ بوونی، رۆژی ۷ی ره‌جه‌بی سالی ۵۸۶ه‌ی ک/ ۲۱ی ژووه‌نی ۱۱۹۱ی ز، فه‌له‌ستینی به‌جیه‌ه‌شت و به‌شی هه‌ره‌ زۆری له‌ شه‌کره‌که‌ی له‌وی به‌گه‌ر کرد و «کۆنارد»ی به‌ سه‌رکرده‌ی دانا. ریچاردی شیردلی هه‌تا مانگیک دواتر له‌ عه‌که‌که‌ مایه‌وه‌ و پاشان رۆی کرد «یافا» و له‌ مه‌ودای ریگادا په‌لاماری برده‌ سه‌ر هه‌زه‌کانی ئیسلام، به‌لام زه‌بری قورسی لێ وه‌شا. ئەوسا که‌وته‌ مشوور خواردنی کاران و دابه‌ستنی قه‌له‌ی یافا و ساز کردنی گه‌لیک قه‌لا و قایمه‌ی دیکه‌. سپای ئیسلام تینی بۆ هه‌تا و ته‌نگه‌تاوی کرد و ئەگه‌ر که‌سیک به‌ناوی «گیلیۆم» خۆی نه‌کردبا به‌ قوربانی و نه‌یگوتبا به‌ من شا ریچارد، هه‌نده‌ی نه‌مابوو به‌ دیل بگیری. سه‌ره‌نجام که‌ زانی وه‌ی سولتان سه‌لاحه‌ددین نارووخی، ده‌رگای و توویژی به‌رودا کرده‌وه‌ و ئاشتی بالی ئەنگاوت. ریچارد شازاده‌ خاتوونی خوشکی دا به‌ مه‌لیک عادل و بریار درا شاره‌کانی که‌نار ده‌ریا بۆ بووک و زاوا بێ و قودسیش له‌ ژیر فه‌رمانی ئەم دووانه‌دا بێ، که‌ بێ‌لایه‌نن و ئاوا مسولمان و مه‌سیحی بێ جیاوازی بتوانن بچنه‌ زیاره‌تی ئەم شوینه‌.

۶۹- محهمه‌ده‌ئەمین زه‌کی‌به‌گ ده‌لێ: کاتی‌ک مه‌لیک ئە‌ف‌زەل کرایه‌ پادشای میسر و هه‌مه‌کاره‌ی مه‌لیک مه‌نسوری ته‌مه‌ن کالی برازای، لیبرا تا تۆله‌ له‌ مه‌لیک عادل‌ی مامی بکاته‌وه‌. پیاویکی ناره‌ده‌ لای مه‌لیک زاهیری برای، که‌ فه‌رمانه‌ه‌وای هه‌له‌ب بوو. داوای لێ کرد دژی مامی یاریده‌ی بدا و که‌وته‌ خۆشی هه‌تا له‌شکر بنیتریه‌ سه‌ر مه‌لیک عادل. مامی به‌و گه‌ر و پیلانه‌ی زانی و نیوانی له‌گه‌ل سه‌رداران‌ی دا شیواند و به‌ له‌شکرکی قورس و گرانه‌وه‌ ر‌ووی تیکرد و ته‌نگی پێ هه‌لچنی و سالی ۵۹۶ه‌ی ک / ۱۱۹۹ی ز، ناچاری کرد خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ بدا و سه‌ری وه‌به‌ر بیئێ. مه‌لیک عادل، ئە‌ف‌زەل و مه‌نسوری له‌ میسر ده‌رپه‌ران‌دن و ده‌ستی به‌ سه‌ر قه‌له‌مه‌ه‌وی ده‌سه‌لاته‌که‌یان دا گرت.

۷۰- به‌پێی نووسینی محهمه‌ده‌ئەمین زه‌کی‌به‌گ، مه‌لیک ئە‌ف‌زەل دوورخراوه‌ته‌وه‌ بۆ قه‌لای «سه‌رخه‌د»، که‌ پێشتر له‌وێ بووه‌ و ماوه‌یه‌ک له‌وی ماوه‌ته‌وه‌. پاشان مه‌لیک زاهیری برای ویستوو‌یه‌تی شامی بۆ بگریته‌وه‌ و به‌ سپای هه‌له‌به‌وه‌ په‌لاماری داوه‌. لیزانینی مه‌لیک عادل گه‌ل‌اله‌ی زاهیری تیک‌وپێک داوه‌ و به‌رده‌ستی کردووه‌ و نیوانی براکانی شیواندووه‌. مه‌لیک زاهیر گه‌راوه‌ته‌وه‌ هه‌له‌ب و مه‌لیک ئە‌ف‌زەلیش به‌ ناهومی‌دی و دۆراوی چۆته‌وه‌ سه‌رخه‌د. سه‌ره‌نجام مه‌لیک عادل به‌زه‌یی پێیدا هاتووه‌ و قه‌لای نه‌جم و سروج و سمسادی پێ به‌خشیوه‌.

۷۱- ئینبووخه‌له‌کان، شه‌مه‌ددین ئە‌بولعه‌بیاس کوری برایم په‌که‌یکه‌ له‌ گه‌وره‌زانیان و میژوونووسانی به‌ناوبانگ. سالی ۶۰۸ی ک / ۱۲۱۱ی ز، له‌ شاری هه‌ولێر له‌ دایک بووه‌ و سالی ۶۷۱ی ک / ۱۲۷۲ی ز، له‌ دیمه‌شق کۆچی‌دوایی کردووه‌. خاوه‌نی چه‌ندین شوینته‌واری به‌نرخه‌، بۆ نموونه‌: «وفیات الاعیان و ابناء الزمان»، که‌ ده‌قیکی دیرۆکیه‌.

۷۲- ده‌لێن ئینبووئه‌سیر له‌ رێگای چوونه‌ به‌غدا کۆچی‌دوایی کردووه‌ و ناسرده‌دین مه‌حموود نار‌دوو‌یه‌تی بۆ ئە‌م سه‌فه‌ره‌.

۷۳- له‌ کتیبی «مشاهیر الکرد و کردستان» دا نووسراوه‌ سالی ۷۸ه‌ی ک / ۱۱۸۲ی ز، له‌ دایک بووه‌.

۷۴- مه‌لیک کامیل ئە‌بولمه‌عالی ناسرده‌دین محهمه‌د کوری مه‌لیک عادل سه‌یفه‌ددین ئە‌بووبه‌کر محهمه‌د کوری میر نه‌جمه‌ددین ئە‌ییووب، مانگی ره‌بیعی په‌که‌می سالی ۵۷۶ه‌ی ک / ۱۱۸۰ی ز، له‌ دایک بووه‌. چۆته‌ شه‌ری مه‌سیحیه‌کان و به‌وپه‌ری ئازایه‌تی و به‌جه‌رگی خۆی نواندووه‌ و ته‌نانه‌ت ر‌یچاردی شیردلی پادشای ئینگلستان ناسناوی «شووالیه‌» پێ به‌خشیوه‌.

۷۵- به پیتی دهقی «اخبار الدول والامارات الكردية، ۱۹۶»، مهلیک سالح نه‌جمه‌ددین ئه‌بیووب سالی ۱۶۴۴ی ک/ ۱۲۴۶ی ز، ویستوویه‌تی بچی بۆ شام، هه‌تا له‌ گێره و کیشه و گێچه‌لی مه‌لیک عادللی برای دور بئ. لیبراوه تاکوو عادللی برای بنیریتته قه‌لای «شوبه‌ک»، به‌لام ملی نه‌داوه. ئه‌ویش تاقمیک کۆیله‌غولامی خۆی ناساردونه سه‌ری و له‌ زینسدان‌دا خنکاندووینه و کردووینه‌ته قاو که به‌ مردنی خۆی مردوووه.

۷۶- مه‌نسوره شاریکی نیو قه‌له‌مره‌وی میسه‌ره.

۷۷- مه‌به‌ست له‌ مه‌لیک موعه‌ززه‌م، تووران‌شایه.

۷۸- سه‌ن لوییی، هه‌وته‌مین ئیمپراتۆری فه‌رانسه، سه‌رکردایه‌تی ئه‌م په‌لاماره‌ی کردوووه. [سه‌ن لوییی یان لوییی نۆیه‌م (۱۲۱۴-۱۲۲۷ی ز)، به‌ لوییی پیروژ ناسراوه. پیاویکی به‌دین و ئاسازا و دلۆقان بووه و له‌ سه‌رده‌می وی‌دا فه‌رانسه به‌ سه‌ر خیر و خۆشی و گه‌شه‌ی ئابووری و ئارامی‌دا که‌وتوووه. و.]

۷۹- مه‌مه‌ده‌ئه‌مین زه‌کی‌به‌گ نووسیویه‌تی سه‌ن لوییی به‌ بری ۸۰۰هه‌زار دینار خۆی کریوه‌ته‌وه و گه‌تیشی داوه ده‌سه‌رداری ده‌یات بئ بۆ مسولمانان.

۸۰- مه‌مه‌ده‌ئه‌مین زه‌کی‌به‌گ ده‌لی مه‌لیک ناسر یوسفی حاکمی هه‌له‌به.

بنکه ی ژین

www.zheen.org

کتیبي دووهه م

باسی کۆمه لیک له و مه زنه میرانه ی کوردستان که هه ر چه نده به شیوه یه کی سه ره به خۆ خۆیان به پادشا دانه ناوه و به ره و لووتکه ی ده سه لات تییه لئه چه وون ، به لام دیسانیش جاروباره سکه و خوتپه یان به ناوییه وه لی دراوه و خویندراوه ته وه و پینچ به شیان پین تایبته دراوه :

باسی میرانی ئه رده لان^۱

۱- میرنشینی ئه رده لان، به یه کیک له حکومه ته سیاسی و دیار و ناسراوه کانی کوردستان داده ندری، که له کۆتایی سه ده کانی نیوه راسته وه تا نیوه راستی سه ده ی نۆزده هه م، له ژیر سه ره پرشتی و چاوه دیزی ده وله تانی ناوه ندیی ئیران دا حوکمی پارچه یه کی کوردستانی کسردووه. ئه م میرنشینه له دروست کردنی میژووی کورد و به دی هیتانی ره وتی گۆرانکاری و رووداوه کانی ناچه دا ده وری گیراوه و کاریگه ریی خۆی داناوه. شه ره فخان میرانی ئه رده لانی له پیشه وه ی فه رمانه ره وایانی مه زنی کوردستان داناوه، ئه وانه ی هه رچه ند ته واو ئازاد و سه ره به خۆ نه بوون و بیریان له جیا بوونه وه نه کردۆته وه، به لام جاروبار ناو و نازناویان له خوتبه ی مزگه وته کان دا ده هیندرا و له سه ر دراوه کانیان دهنه خشیندرا؛ ئه م دوو هه نگاوه ش له هیتا و نیشانه کانی خۆ به سه ره به خۆ زانین. ←

سه ره پای ئەم راستییهش، هیچ قهوارهیهکی سیاسی کورد له میژوودا بهقهده ئەرده لانی سه ربورده و به سه رهاته کانی لیل و شاراو ه نین و ئەوهنده ده رکهوتن و پی گرتنی ته م و مژاوی نییه. هه ره له سه دهی شانزدهه مه وه چه ن دین تیروانین و رابوچوونی ناکۆک و دژ به یهک و هه وال و زانیاری گوماناوی و نادرست له ئارادا هه ن ده رباره ی تۆرهمه و ناسنامه ی میری دامه زرینه ر، بابائەرده لانی و رۆژگاری ژیان و چۆنیه تی بوونی به ده سه لاتدار و گه شه کردنی ده سه لاته که ی؛ ته نانه ت ناکۆکی هه یه له نیوان مه ئموون به گی ئەرده لانی و شه ره فخان ی بدلیسی دا که ته واو هاوچه رخی یه کدین و میژووی نووسینه وه ی کتیه کانیان ته نیا بیست سالی نیوانه.

به ردی بناغی میرنشینی ئەرده لانی له قه لای زه لیم و له ناوچه شاخاوییه لچه پ و دوورده سه ته کانی هه ورامان و شاره زوور داندره وه ک قه واره یه کی بچووک و سنووردار و له شوینکی سه خت و لچه پ، بۆیه به ریکه که وت نه بی هه وال و سه ربورده ی میره کانی نه گه یشتۆته ده ست میژوونووسانی و لاتانی ده وروبه ر و سه ره له به ری به سه ره اته قوناغ به راییه کانی به نه زانراوی ماوه ته وه و زانیاریه کی ئەوتۆی له سه ر نییه. سه رچاوه فارسییه کانی رۆژگاری مه غۆل و جه لایری و ته یمووری و تورکمانی قه ره قۆیلوو و ئاق قۆیلووی سه به ره ت به نیوه راستی سه ده ی ۷/ک ۱۳ی ز، تا شه ری چالیدیان، واته ۹۲۰ی ک/ ۱۵۱۴ی ز، میژووی بنه مه اله ی ئەرده لانیان به ته واوی فه رامشۆش کردوو و پشتگوینیان خستوو و ئەوه نده ی ئیمه ئاگادار بئین هیچ بایه خیکیان پی نه داوه. میژوونووسانی ئەو سه رده مانه به وردی دیرۆکی ئیران و هه ریمه کانی ده وروبه ریان تۆمار کردوو؛ ئەوان میژوونووسی تایبه تی پادشا و خان و سولتانه کان بوون و به لایه نگری و زیاده رۆیی یه وه ده نگوباسی چالاک ی و سه رکه وتن و ده سه که وته کانی ده سه لاتدارانیان تۆمار کردوو و ته نیا له میانه ی گیرانه وه ی ورده کاری هیرش برده سه کوردستان ناوی ئەو میره کوردانه یان هیناوه که بوونه به ره له ستیان و رووبه رووی له شه کری په لامارده ر راوه ستاون.

له ده قه کانی شه ره فه نامه دا هه ست به جیاوازی و بگه ره ده سه کاری کردنی میژووی میرنشینی ئەرده لانی ده کری. دیاره ئەم ده سه کاری کردنه ش له لایه ن خودی میرانی ئەرده لانی، یان به فه رمانی ئەوان ئەنجام دراوه. دوو ده قی ده سنووسی شه ره فه نامه له سه نه ی پایته ختی میرانی ئەرده لانه وه برده راون ته بریتانیا؛ یه کیان سالی ۱۸۱۵ی ز، سیژ جان مالکۆلم و ئەوی دیکه یان کۆدیۆس جیمس ریچ سالی ۱۸۲۰ بردوو یه تی. له م ده قه کوردیه دا، قوبادی کوری ساسان نییه و یه کیک له ده سه کارییه کان ئەوه یه که ئەحمه دی کوری مه روان کراوه به قوبادی کوری فیرووز. له ده قی هه موو ده سنوو سه کان دا، ←

ته‌نانهت ئه‌وه‌شيان که به خه‌تسی خودی شه‌ره‌فخان نووسراوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل ته‌واوی چاپه‌کان به چاپی فارسیشه‌وه، ئاوا هاتووه: بابائهرده‌لان له‌بنه‌چه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی کوری مه‌روانه. ته‌نها له‌دوو ده‌سنووسدا وه‌ک محمه‌دعلی عه‌ونسی ده‌لی کراوه به‌نه‌وه و نه‌تیزه‌ی بابه‌کی کوری ساسان. من وای بۆ ده‌چم، ئه‌م دوو ده‌سنووسه‌ ئه‌وانه‌ن که له‌لایه‌ن نووسه‌رانی ئه‌رده‌لانه‌وه ده‌سکاری کراون و ئه‌حمه‌دی کوری مه‌روان لایه‌راوه و بابه‌کی کوری ساسانی له‌شوین داندراره و ئه‌مانوللاخانی ئه‌رده‌لان (۱۸۰۰-۱۸۲۴ی ز) داوونی به‌گه‌رۆکانی ئینگلیسی، واته: سیر جان مالکۆلم، ۱۸۳۹-۱۸۶۹؛ کلۆدیۆس جیمس ریچ ۱۷۸۷-۱۸۲۱.

ئه‌وه‌تا محمه‌دئیراهیمی ئه‌رده‌لانی له‌پیشه‌کیی ئه‌م پاشکۆیه‌دا که ناروویه‌تی بۆ مالکۆلم، ده‌لی: (مؤلف تاریخ الاکرد شرف‌الدین بن شمس‌الدین رحمة‌الله در " تاریخ الاکرد " موسوم به "شرفنامه " انساب ولاة و حکام اردلان را از هلوخان بن سلطان‌علی بیگ تا بابک بن ساسان بن تھیل برشته تالیف درآورد: هلوخان... بن خضر بن کالول بن بابا اردلان از نیایر بابک بن ساسان...؛ پ: دوو‌ده‌لی شه‌ره‌فنامه‌ی بدلیسی، ئه‌نوه‌ر سولتانی، ل ۱۴۹).

سه‌باره‌ت به‌که‌سایه‌تی بابائهرده‌لان و هه‌ل و مه‌رجسی ده‌رگه‌وتنسی، عه‌لسی ئه‌که‌بر وه‌قایع‌نیگار و میرزا شوکرووللا سه‌نه‌نده‌جی، وه‌ک که‌سێکی ئه‌فسووناوی پیشانیان داوه و یستوویانه‌ جو‌ره‌ پیرۆزییه‌کی ئایینی پی‌به‌خشن. گۆیا به‌خزمه‌ت هه‌زهره‌تی ئیمام هه‌سه‌نی کوری عه‌لی گه‌یشتووه و ئه‌ویش خه‌لاتی کردووه و خاته‌میکی نه‌خشراوه‌ناوی خۆی پی‌به‌خشیه‌وه، وه‌ک هیمایه‌ک بۆ دان‌نان به‌شه‌رعه‌یه‌تی ده‌سه‌لاتی، دواتر به‌ره‌زامه‌ندی و پشتیوانی ئه‌بووموسلم مه‌روه‌زیی خوراسانی (؟ ... ۱۳۷ی ک) ده‌ستی گرتووه به‌سه‌ر کوردستان‌دا (میرزا شکرالله سنندجی، فخرالکتاب، تحفه‌ ناصری، سال ۱۳۱۹ه‌ق/ ۱۹۰۲م، انتشارات امیرکبیر، تهران ۱۳۶۶ ه‌ش، ص ۷۶-۷۷، علی‌اکبر وقایع‌نگار کردستانی، حدیقه‌ ناصری). سالی ۱۳۰۹ی ک/ ۱۸۹۲ی ز، ئه‌م کتیبه‌ی له‌لایه‌ن جان دۆسته‌وه کراوه به‌عه‌ره‌بی، ل ۹۲، هه‌ولیر ۲۰۰۲.

گرفتسی گه‌وره‌ی سه‌رچاوه‌کانی ئه‌رده‌لان ئه‌مه‌یه‌ که هه‌واله‌ راست و میژوویی‌یه‌کانیان ئاویتیه‌ ئاخافتنی پرۆپوچ و ئه‌فسانه‌یی ده‌که‌ن؛ به‌چه‌شنیکی وا ئه‌گه‌ر خوینته‌ر ئاگاداری سه‌رچاوه‌ دیرینه‌کان نه‌بن، ناچار ده‌بسی گومان له‌راستییه‌کانیش بکا؛ به‌لام چه‌ند ورده‌ زانیاری وایان تیداوه‌ که گه‌لێک به‌که‌لکن و له‌شه‌ره‌فنامه‌دا وه‌به‌رچاوا ناکه‌ون و وه‌بال بۆ نووسین و ئاخافتنی سه‌رچاوه‌عه‌ره‌بییه‌کان ده‌کیشن. ئه‌م راستیه‌ میژوویی‌یه‌انه ←

شویننه لگرانی باس وخواسی بهسرهاتی میرانی کوردستان و دهقی سهبارت به ئهتابهکانی لوپرستان، به زمانی قه له می دووزمان، پهسەنی میرانی ئهرده لان دهبەنەوہ سەر بنه چه که ی فرمانره وایانی دیاربه کر، که له بهرە ی ئهحمەدی کورپی مهروانن. له کتیبی پیشوودا تیشکمان هاویشته سەر که لین وکولیتی ژیانی و پیتیدا پزیشتین.

پیاویک به ناوی بابائهرده لان (بابه ئهرده لان) ، ماوهیه ک ژیانی خۆی له نیو هۆزی گۆران دا تینه پ کردووہ. له کلکه ی دەسه لاتی سولتانهکانی چهنگیزی دا،

دهماوهدم گێردراونه تهوه و دهتوانین له ژیر رووناکایی ئهواندا و به بهراورد کردنیان له گه ل هه واله میژوویی په کان بگهینه چه ند راستیهک:

ئهلف: بابائهرده لان ناوی «خوسرهو» ه و سالی ۵۶۴ ه ک/ ۱۱۶۷ ی ز، قه لای زهلمی له شاره زوور دروست کردووہ و دهستی گرتووہ به سەر شاره زووردا و دواتر قه لای پالنگانی گرتووہ که زیدی گۆران و که لهو بووه (تحفه ناصری، ص ۹۱-۹۲).

ب: میر بابلۆ کابرایه کی سهره پۆ و ملهور و خوینریژ بووه و جه ماوهری ژیر دهسه لاتی چه وساندوو نه وه و چاوی له بچوو کترین سه ریچی نه پۆشیوه.

ج: په کیک له یاوهره زیرهک و وریاکانی بابلۆ به نساوی ئیبراهیم که لام وایه ده بی «ئیراهیم به گ» بی، که وته نیو بیژنیوانی نیوان بابلۆ و خه لکه که و توانی بابلۆ رازی بکا دهسبهرداری دهسه لات بی (حدیقه ناصری، ص ۹۴-۹۵).

ئاخافتنی چه مدوللا مسته و فی له سهر ناوانانی شاره زوور که شه ره فخان لیسی وهر گرتووہ له م ده قه دا نییه و له وهر گه پراوه عه ره بییه که ی مه لا جه میل رۆژ به یانی دا هه یه. ز.س.

۱- «خۆی داناوه به قوبادی کورپی فیرووزی ساسانی. چه مدوللا مسته و فی ده لی ناوی شاره زوور ده گه پیته وه سهر دهسه لاتی بی پسانه وه ی میرانی کورد له وه هریمه و هر کهس هیژ و زوری پتر بووی لی بۆته میر، بۆیه پی گوتراوه شاره زوور [شاره زۆر].» ویناچی بابائهرده لان خۆی دانایی به قوبادی کورپی فیرووز، به لکوو ده بی تۆره مه ی خۆی بردیته وه سهر خانه دانی ساسانی یان ناوی گۆری بی به قوباد.

دهقی بودلیان ئه م برگه یه ی سهره وه ی تیدا نییه. به لام مامۆستا هه ژار له لاپه ره ۱۹۵- ۱۹۶ ی وهر گه پراوه که ی خۆی دا هی ناویه تی. مامۆستا عه بدور ره قیب یوسف له پیک گرتنی ده قه کان دا ئه م مه بهسته ی بۆ پوون بۆته وه و ئاگاداری کردوو مه وه. و.

تـوانیویتی به سهر ههریمی شاره‌زوردا زال بی و به هه‌ویتی ته‌گیروپا هه‌نگاو
بنی و ئەم خاکه بگری و بیته میریکی سهر به‌خۆ. دواي تپه‌پوونی ماوه‌یه‌ک به
سهر دهسه‌لاتی‌دا، به‌ناکامی دلی له هه‌ریمی شاره‌زور هه‌لقه‌ندوه و پووی
کردۆته شارستانی نه‌مان.

پاش مردنی باب‌ئه‌رده‌لان، «کلۆل» ی کورپی جیی گرتۆته‌وه و ئەویش له
کات و ساتی دیاری کراوی برانه‌وه‌ی ژيانی‌دا، که هیچ پاش و پپیشی پئ ناکری، به‌رهو
دنیاي پاشین داگه‌پاوه. ^۱ دواي ئەوه‌ی هه‌واری له‌م جیهانه‌ی بئ‌پاوه‌ستان و له‌نگه‌ره
گواستۆته‌وه، به‌م شیوه‌یه‌ وه‌چه‌ی هاتوون و بوونه‌ پپیشه‌نگی دهسه‌لات: ^۱

۱- کلۆلی کوری باب‌ئه‌رده‌لان خوسره‌و (؟ - ۹۵ه‌ی ک / ۱۱۹۹ی ز)، میریکی به‌توانا و
پایه‌به‌رز و ناسراو بووه و چوارچیه‌وه‌ی قه‌له‌مره‌وی باوکی به‌رفره‌وان کردوه و
ژماره‌یه‌ک گوند و قه‌لا و شارۆچکه‌ی خستۆته‌سهر. کلۆل، میران و خاوه‌ند قه‌لاکانی
ده‌وروبه‌ری خستوونه‌ته ژیر رکیفی خۆیه‌وه و باجی به‌سهردا سه‌پاندوون و به‌مه‌ش
ناوچه‌ میرنشینیکی له‌ نیو‌جه‌رگه‌ی کوردستان دامه‌زاندوه و بارگاشی گواستۆته‌وه بۆ
قه‌لای پالنگان له‌ ده‌ربه‌ندیکی سه‌خت و ناوچه‌یه‌کی شباخاویی یه‌کجار تووش و له‌گرتن
نه‌هاتوو له‌ دوازه‌ده‌ فه‌رسه‌نگی شاری سنه و ده‌شینی بلیین دامه‌زینه‌ری راسته‌قینه‌ی
میرنشینی ئەرده‌لانه.

ناووده‌نگی میر کلۆل سنووری کوردستانی به‌زاندوه و گه‌یشتۆته‌ عیراق و له‌کن
میژوونوسانی به‌غدا ناسراو بووه و مانگی ره‌جه‌بی سالی ۹۵ه‌ی ک / ۱۱۹۹ی ز،
کۆچی دواي کردوه.

إبن الساعی الخازن (م: ۶۷۴ ک / ۱۲۷۵ز) ده‌نووسی: میر مکلوا (؟) کوری خوسره‌و،
خاوه‌ندی ئەو ده‌ربه‌نده‌یه‌ که به‌ناوی خۆیه‌وه ده‌ناسری له‌سهر ریگی هه‌مه‌دان. یه‌کیکه‌ له‌و
میره‌ کوردانه‌ی، ده‌ستی به‌سهر قه‌لاگه‌لێکدا گرت له‌ ده‌ربه‌ند. چه‌کداره‌کانی ریگرییان
ده‌کرد و ده‌سکوت و تالانیان بۆ ده‌برد. گشت شا و میرانی دراوسینی لێی ده‌سله‌مینه‌وه و
بۆ خۆ پاراستن له‌ شه‌ر و گیچه‌لی دیاری و خه‌لاتیان بۆ ده‌نارد (الجامع المختصر، ۱۵/۹).

من هیچ گومانم نییه ئەم میره هه‌مان میر کلۆلی ئەرده‌لانه و ته‌نها به‌ هۆی هه‌له‌ی
پوونوسکه‌رانه‌وه نه‌ختیک شیواوه و له‌ راستی‌دا هه‌له‌ی پینوس و پوونوس له
ده‌سنوسه‌کاندا دیارده‌یه‌کی شاراهه‌ نییه. ده‌سنوس نییه‌ ده‌یان و سه‌دان هه‌له‌ی له‌م ←

١- خدر کوپی کلۆل ٢- ئەلیاس کوپی خدر ٣- خدر کوپی ئەلیاس ٤- حەسەن کوپی خدر ٥- بابلۆ کوپی حەسەن ٦- موزیر کوپی بابلۆ.

ئەوێ پاستی بێ، چونکە هیچ شتیکی وا پوون و پەوانم سەبارەت بە ژیان و بەسەرھاتی ئەم کەسانە نەدەزانی و هیچیشم لە کەسی باوەرپێکراو نەبیبستوو کە پشتم پێی گەرم بێ،^(١) بەناچاری چاوم لێ پۆشین و چوومە سەر باس و بەسەرھاتی هیندیکیان کە پیاوانی قسەپاست و جیی متمانە باسیان کردوون و ئەوێ گوتوو یانە پشتاوپشت هاتوو و سوور بۆتەو و تەنانەت بەشیکیشیانم بە چاوی خۆم دیتوون. وا پیکهاتووم لە گەڵ پینووسی دووزمان کە لەم دەقە شاش وواشەدا، کاکلی ساغی چیرۆک و سەرپوردهیان بێ زیاد و کەم بنووسمەو و خۆم لە درێژدادپی و گیرانەوێ قسە قۆر و بێ تامیش بدزمەو کە مرۆفی ئاقلەمەند بە درۆی بزاندن و پووی لێ وەرگیرن و لێی بتۆقن. «سلاو لەسەر ئەو کەسەش بێ، لە راستەپێیە لانا.»^٢

بابەتەنێ تیدا نەبێ و ئەگەر دەسنووسی سەرھکی کتیبە کە ببینن دەتوانن ئەم هەلانی پاست بکەینەو.

دەربەندی رێگای هەمەدانیس هەر مەبەست چیاکانی پالنگان و سنەیه کە دەکەوێ سەر رێگای «بەغدا - هەمدان» و ئەو زەمانی شوینە جوغرافیایییەکان بە رەنگیکی ورد دیاری نەکراون و لە رێگە شاره گەورە و ناودارەکانەو ناسیندراون. لونغریکیش ئاماژە بەو دەکا کە کلۆل باجی لە میرانی دەورووبەری وەرگرتوو (أربعه قرون من تاریخ العراق، ص ١٧).

ز.س.

١- دواي مردنی کلۆل و هاتنی خارەزمییەکان و دواتریش مەغۆل، سەرپاکی کوردستان کەوتە ژێر برشتی دەسەلاتیان و ئەردەلانیش هاوشیوێ میرنشین و دەسەلاتدارە خۆجییەکانی دیکە کوردستان پوکایەو و دەور و سەنگیکی وەهای نەما، بۆیە ئەم میرانە بەخامۆشی حوکیمان دەکرد و شەرەفخان هیچ زانیارییەکی لەمە پەست نەکەوتوون و ئەوەندە ئیمەش ئاگادار بین لە هیچ سەرچاوەیەکی دیکەدا هیچ باس وخواسیک سەبارەت بەم میرانە نییە. ز.س.

٢- «والسلام علی من اتبع الهدی»؛ بەشیکە لە ئایە ٤٧ی سوورە تاهە. و.

باسی مه‌ئموون کورپی مونزیر کورپی بابلۆ کورپی حه‌سه‌ن کورپی خدر کورپی ئه‌لیاس کورپی خدر کورپی کلۆل کورپی بابائهرده‌لان

مه‌ئموون دواى نه‌مانى باوكى بوو به مىرى سه‌ربه‌خۆى ئەم خاكه و بۆ
ماوه‌یه‌كى دوورودریژ له‌سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لاتى پالى دایه‌وه. پاشان مرد و پووی
كرده دنیاى دیکه. ^(۲) ئەم میره‌ سه‌ کورپی له‌ پاش به‌جیما که بریتی بوون له:
به‌گه‌به‌گ، سورخابه‌گ و محه‌مه‌دبه‌گ. ^۱

به‌گه‌به‌گ کورپی مه‌ئموون به‌گ

دواى ئەوه‌ى باوكى پشتى له‌م دنیا نه‌مینه‌ كرده‌وه، بوو به‌ جیشینی؛ به‌لام
باوكى هه‌ر به‌ زیندی‌سه‌رى خۆى نیشتمانی ژیر ده‌سه‌لاتى له‌ نیوان‌دا به‌ش
کردبوون. ناوچه‌ى زه‌لم، ^(۳) ته‌غه‌سوو، ^۲ شه‌میران (شمیران ← شمیران)، هاوار،
سیمان (شیخان؟)، راودان ^۳ و گولعه‌نیه‌ر بیوون به‌ به‌شى به‌گه‌به‌گ. ناوچه‌ و
مه‌لبه‌نده‌كانى دیکه‌ش وه‌به‌ر براكانى كه‌وتبوون و دواتر ده‌چینه‌ سه‌ر گێرانه‌وه‌ى
به‌سه‌ره‌تیاى.

به‌گه‌به‌گ پاش ۴۲ سال میرایه‌تى بارگه‌ و بنه‌ى تیکه‌وه‌پینچا و له‌م جیهانه
نه‌مینه‌وه‌ رایگواست بۆ جیهانى هه‌رمان و دوو کورپی به‌ یادگار له‌ دوا به‌جیما، که
بریتی بوون له‌ سمایل و مه‌ئموون. ^(۴)

۱- برایه‌كى دیکه‌شیاى بووه‌ به‌ناوى «قایته‌مز». ع.ی.

۲- نه‌فسوو، نه‌فسوود، نه‌سوو، نه‌سوود. و.

۳- ده‌قى بودلیان، ل ۵۹، داودان، که ده‌بى هه‌مان ده‌ودان بى. و.

مه‌ئموون به‌گ کوری به‌گه‌به‌گ

وه‌کوو دیاره، چونکه پیاویکی لیوه‌شاهه بوو، جیی باوکی گرت‌ه‌وه و دواي تپه‌رپوونی سالیگ به سهر ده‌سه‌لاتی‌دا، سولتان سوله‌یمان‌خان، خودا لئی خۆش بی، سولتان حوسین‌به‌گی حوکمداری «عیمادییه» و چند به‌گله‌ریکی کوردستانی راسپاردن تا برۆن و شاره‌زور بگرن. سولتان حوسین‌به‌گ به‌پنی فه‌رمانی بی‌به‌رگی‌ه‌وه‌ی، به مه‌به‌ستی رزگار کردنی هه‌ریمه‌که نه‌سپی ئازاوت و له‌قه‌لای «زه‌لم» مه‌ئموون‌به‌گی ئابلۆقه‌دا. پاش هه‌ول و هه‌لسوورپانیکی زۆر، به زمانی خۆش مه‌ئموون‌به‌گی له لانی خۆی ده‌رکیشا و ناردی بۆ به‌رده‌رانه‌ی سوله‌یمان‌ی.^(۵)

دواي گیرانی مه‌ئموون‌به‌گ، سورخاب‌به‌گی مامی، قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاته‌که‌ی ته‌ویشی خسته سهر خاکی خۆی که بریتی بوو له: توئی، مشیله، میهره‌وان،^۱ ته‌نوره، که‌لۆس و نشکاش.^۲ پاشان سه‌ری وه‌به‌ر ده‌رگای شاته‌هماسی سه‌فه‌وی هیئا. دواي نه‌وه‌ی سولتان سوله‌یمان‌خان بی تاوان بوونی مه‌ئموون‌به‌گی لی پوون بۆه، له به‌ند ئازادی کرد و مه‌لبه‌ندی «حلله»ی سهر به داروسسه‌لامی به‌غدایه‌ی به‌ملکایه‌تی دایه و گوتی هه‌تا ماوه بائی وی بی. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کزچیه، مه‌ئموون‌به‌گ ماوه و له جیی خۆیه‌تی و بی کۆسپ و گری و به شادی و کامه‌رانی ده‌یگوزهرینئ.

له بارگای خانه‌دانی عوسمانییه‌وه، مه‌لبه‌ندی سرۆچک درایه ده‌ست سمایل‌به‌گی برای و ماوه‌یه‌ک له‌وی مه‌زنایه‌تی کرد، به‌لام مه‌رگ هات و له‌گه‌ل خۆی به‌ره‌و دنیای پاشینی برد.

۱- وایاره مه‌به‌ستی «مه‌ریوان»ه. و.

۲- مه‌لبه‌ندیکی شان‌به‌شانی به مه‌ریوان، (نشکاش). و.

سورخاب‌به‌گ گوری مه‌ئموون به‌گ

وه‌کوو باسمان کرد، سورخاب‌به‌گ پاش گیرانی مه‌ئموون به‌گی برزای، له هه‌ریمی شاره‌زور و زه‌لم بوو به میری سه‌ر به‌ست و به‌شی محهمه‌دبه‌گی براشی بۆ خۆی دابری و په‌ره‌ی دا به‌قه‌له‌م‌ره‌وی ده‌سه‌لاتی.

وا هات که سالی ۹۵۶ ی ک/ ۱۵۴۹ ی ز، ئه‌لقاس میرزای برای شاته‌هماسب، به هیوای پادشایه‌تی ئیران، په‌نای برده‌به‌ر ده‌رگای سولتان سوله‌یمان خان.^(۱) دوی ماوه‌یه‌ک له‌به‌ر چه‌ند کاریکی نابه‌جی، له سولتانی عوسمانی تۆقی و سورخاب‌به‌گی کرده‌تاکار هه‌تا بچی و لای شاته‌هماسبی برای بۆی بپاڤیته‌وه تاکوو له تاوانه‌کانی خۆش بی و لئی‌گه‌پئی بچیتته‌وه سه‌ر دۆخی جارانی و حکومه‌تی شیروانی بدات... وه‌ده‌ستی و ئه‌ویش داده‌نیشی و هه‌لتۆزه‌لتۆز ناکا.^(۲) کاتیک سورخاب‌به‌گ ئه‌م داوایه‌ی به‌پینچی ته‌ختی پادشایه‌تی راگه‌یاند، شاته‌هماسب پئی گه‌شایه‌وه و به‌ده‌سکه‌وتیکی گه‌وره‌ی دانا، له‌پیره‌شانیمه‌توللای قه‌ه‌یستانی و چه‌ند مه‌زن و ماقوولیکی قزلباشانی ناردنه‌شوین ئه‌لقاس میرزا و ئه‌وانیش چوون و ئه‌رکی خۆیان راپه‌راند و گێراییانه‌وه ژیر پینچکه‌ی ته‌ختی ده‌سه‌لات. به‌فرمانی پادشا بی‌سی‌ودوو گیرا و راگوێزرایه‌قه‌لای «قه‌ه‌هه» دوی سالیکی به‌ویستی خاوه‌ن‌شکۆ له‌قه‌لایه‌را هه‌لیانداشت و گۆره‌هوویان کرد. شاته‌هماسب له‌چاکه‌ی ئه‌و کاره‌ی سورخاب‌به‌گ له‌گه‌لی کردبوو، سالی بری هه‌زار تمه‌نی^(۳) له‌خه‌زینه‌ی دارمالی شاهی بۆ بریبزوه و هه‌تا ما بی‌نیوهر و هه‌ریگرت.

سورخاب‌به‌گ زۆر ژیا و له‌رچه‌و ریبزای بی‌گری و گرفت و دۆستانه‌ی سه‌باره‌ت به‌شاته‌هماسب لای نه‌دا.^(۴) ماوه‌ی ۶۵ سالی حکومه‌ت کرد و پاشان

۱- چوونی ئه‌لقاس میرزا بۆ لای سولتان سوله‌یمان قانوونی له‌گه‌ل وهرگیرانه‌که‌ی مه‌لا جه‌میل رۆژبه‌یانی جیاوازن. ز.س.

جی و بانی ژیانی راگواسته جیهانی نه مانی. ^۱ یازده کوری به ختیار، له سهر پووکاری لاپه ره کانی پوژگار وه کوو یادگار له پاشی به جیمان، که بریتی بوون له: ۱- حه سه ن ۲- ئه سکه ندهر ۳- سولتان عه لی ۴- یاقووب ۵- بارام ۶- بیسات ۷- زولفه قار ۸- ئه سه له میش ^۲ ۹- شاسوار ۱۰- ساروو ۱۱- قاسم.

محهممه دبهگ کوری مه ئموون بهگ

محهممه دبهگ به شه میراتی باوکی پی برا و دهسه لاتی ناوچه کانی سرۆچک، قهره تاق (قهره داغ)، شه هر بازار (شاربازیر)، ئالان و «دمهران» ی ^۲ به دهسته وه گرت. پاشان به مه بهستی وه چنگ هینانی حکوومه تی به پشتاوپشت گه راوی باب و کالی، خوی هاویشته ژیر سیپهری دهسه لاتی سولتان سولهیمان خان. ئه ویش پوژسته م پاشای مه زنه وه زیر و عوسمان پاشای مه زنی سهرکرده کانی به غدای له گه ل چه ند دهره به گیکی کوردستانی ره گه ل خست و ناردی بو گرتی خاکی ئه رده لان. ئه م سهرکرده دانه به پیی فرمانی دلخواری سولتان له شکریان هینا و دهره ی قه لای «زه لم» یان دا، که به یه کیک له پته و ترین قه لاکانی ئه رده لان داده ندروی و ئه وه نده بلیند و پوژد و چه ره که شان له شانی شووره ی ئاسمان هدا. ماوه ی گه مارو دوو سالی کیشا و وا هه لکه وت که محهممه دبهگ به تفهنگ ئه نگوا و سه ری تیداچوو.

۱- سورخابه گی کوری مه ئموون بهگ به پیی وه رگی راوه عهره بیسه که ی مه لا چه میل روژبه یانی، ل ۱۱۱، ۶۷ سالی حکوومه ت کردوه؛ ههروه ها جیاوازی له چه ند بره گه یهک هه یه. ز.س.

۲- ل ۶۱ بودلیان: ئه سه له مز؛ ده بی به پیی به شه کانی پی شوو ئه مه یان دروست بی. و.
 ۳- له دهقی بودلیان، ل ۱۶۱ وه کوو «سهران» و «مهران» ده چی؛ به لام به پیی په راویزی لاپه ره ۲۰۵ شه ره فنا مه ی وه رگی راوی هه ژار، ماموستا جه میل روژبه یانی به «مهریوان» ی ده زانسی. هه ر لاپه ره یهک ئه ولاتسر به «مهروان» ی هینساوه. ره نسگه «مهریوان» دروست بی. و.

له و لاشه‌وه شاته‌هماسب هیژی پشتیوانی نارده یاریده‌ی گه مارۆدر اوان، عوسمان پاشا به هاتنی له‌شکری یاریده‌ر دهستی له گه مارۆ هه‌لگرت و پرووی کرده شاره‌زور. له‌وئ به مردنی خۆی مرد و مالوایی کرد له‌م خانووه‌رووخه‌لانه‌ی دنیا و هه‌تا جی‌حساوانه‌وه‌ی هه‌تاهه‌تایی گیر نه‌بوو.

له‌و جه‌نگه‌یه‌دا گه‌مارۆدر اوانی قه‌لای زه‌لم به‌جاریکی به‌ره‌و دهر بزووتن و کردیانه‌هه‌لات‌هه‌لات و بازره‌بوون. سالی ۹۶۹ه‌ی ک/ ۱۵۶۱ه‌ی ز، محهمه‌پاشا بالته‌چی، هه‌له‌که‌ی به‌خه‌نیمه‌ت زانی و خۆی به‌قه‌لادا کرد و قه‌لا و ناوچه‌کانی دیکه‌ی هه‌ریمه‌که‌شی به‌پیی ته‌گیرورا و هاویشتی هه‌نگاوی به‌پاریزانه‌وه‌گرتن. له‌و کاته‌وه‌هه‌تا ئیستا خاکی شاره‌زور که‌وتۆته‌نیو جه‌غزی ده‌سه‌لاتی سه‌ولتانی و به‌به‌شیک له‌و هه‌ریمانه‌داده‌ندری که‌عوسمانی توانیویه‌تی بیخه‌تاه‌نیو قه‌له‌مره‌وی خۆی.

سولتان عه‌لی کورپی سورخابه‌گ

پاش ئه‌وه‌ی سورخابه‌گی باوکی نه‌ما، سولتان عه‌لی بوو به‌حوکمرانی خاکی ئه‌رده‌لان. تازه‌سج سالیگ به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی دا‌تیپه‌ریبوو که‌قه‌له‌مداری نووسینگه‌ی چاره‌نووس تۆماری ته‌مه‌نی تیکه‌وه‌پیچا و دوو کورپی سه‌روپیچکه‌ی له‌پاش به‌جیما و ئه‌وانیش به‌ریتی بوون له‌ته‌یموورخان و هه‌لۆخان. ئه‌گه‌ر وا هات و چۆنیه‌تی ژیان و به‌سه‌رهاتی ئه‌وانیشم لی‌پوون بۆوه، خودا پشتیوان بی‌وه‌دوایان ناده‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه‌سه‌ریان.

بیسات‌به‌گ کورپی سورخابه‌گ

دوای مردنی کاکی، بیسات‌به‌گ جله‌وی ده‌سه‌لاتی ئه‌رده‌لانی به‌ده‌سته‌وه‌گرت و توانی سه‌روبه‌ری کاروباران به‌رپه‌ته‌وه‌سه‌ریه‌کتر و سه‌قامگیری دا‌یین بکا. کورانی

سولتان عهلی که کچهزای مونته شاسولتانی ئوستاجلوو بوون، به ههوای وهرگرتنی فهرمانی میرایه تی، چوونه ژیر دالدهی شاسمایلی دووهم. پاش مهرگی شاسمایلی، تهیموورخانی کورپه گه وره ی سولتان عهلی به سهر ههریمی ژیر دهسه لاتی بیسات به گی دا دا و دهستی له تالان وپرۆ نه پاراست. شهپ و کیشهی نیوانیان ههتا مردنی بیسات به گ ههروا دریزه ی کیشا.

تهیموورخان کوری سولتان عهلی^۱

پاش ئه وهی تۆماری ته مه نی حکومه تی بیسات به گ پینچرایه وه، تهیموورخانی برازای هه وساری دهسه لاتی ئه رده لانی که وته دهستی. سالی ۹۸۸ی ک/ ۱۵۸۰ی ز، سه ری وه بهر خودالی خوش بوو سولتان مرادخانی پادشای جیهان هیتا، ئه ویش به سه ری کرده وه و بپی سه ت هه زار «ئاقچه» ی عوسمانی له داهاتی ملکانه ی تایبه تی خۆی له شاره زوور خه لات کرد. له ههریمی ژیر دهسه لاتی قزلباشان «دینه وهر» یشی خسته سهر قه له مره وی و هه تاریزی سهر کرده هه ره مه زنه کانی عوسمانی هه لیکیشا و سهر ناوی «پاشا» شی باربوو کرد و بوو به تهیموورخان پاشا. سولتانی عوسمانی کورپه کانیشی خوینده وه و هه رکام چه ند ناوچه و مه لبه ندیکی دانه دهستی. سنه، حه سه ناوا و قه لای قزله، دران به کورپه گه وره ی که ناوی سولتان عهلی بوو. بوداق قه ره داغی وه بهرکه وت و مراد له ناوچه ی میهره وان (مه ریوان) بوو به مه زن. کوری هه ره چکۆله ی شارباژیری درایه دهستی.

۱- به پیتی وهرگیرانه که ی مه لا جه میل رۆژبه یانی، تهیموورخانی کوری سولتان عهلی سالی ۹۸۶ی کۆچی چۆته لای سولتان مرادی عوسمانی (ل ۱۱۴)؛ ههروه ها جیاوازی و پاش و پیش ههیه له نیوان ئه م دهقه و ئه وهی مه لا جه میل دا. ز.س.

دوای ماوه‌یه‌کی که م و کورت ته‌یموورخان‌پاشا، له‌بەر که‌له‌که بوونی فیز و هه‌وای شه‌یتانی له‌ ده‌روونی‌دا، ئه‌سپی بادیه‌ه‌وایی هه‌لیگرت و که‌لکه‌له‌ی دانانی حکوومه‌تی که‌وته‌ سه‌ری. بۆ وه‌دی هاتنی ئامانجی، وه‌کوو گوله‌به‌ر‌پۆژه‌ هه‌ر جاره‌ی ڤووی بۆ لایه‌ک وه‌رده‌سووراند و ڤۆژیک ده‌بوو به‌ ڤۆمی^۱ و ڤۆژیکی دیکه به‌ قزلباش^۲ ده‌رده‌چوو. بئ‌برانه‌وه‌ کیشه‌ی ساز ده‌کرد و دل‌ی مه‌زن و میرانی ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری له‌ خۆی ده‌کرد و تئیان ڤۆده‌هات و په‌لاماری ده‌دان و ده‌یدانه‌ به‌ر گوڤمی تالان و ولاتی لئ‌ داده‌ڤووتاندن. سه‌ره‌نجام وای لیهات هیژش به‌ریته‌ سه‌ر کوڤی عومه‌ربه‌گی که‌ له‌وڤ. له‌و گر مه‌ و هه‌رایه‌دا «شاویردی»ی حوکمرانی کوردستان، چوو به‌ هانای کوڤی عومه‌ربه‌گه‌وه‌ و پیکه‌وه‌ به‌ره‌گیان لئ‌ ته‌نی و له‌و ده‌مه‌دا که‌ به‌ ده‌ستی ڤڤ ده‌گه‌رایه‌وه‌ و ناوچه‌ی که‌ له‌وڤی تالان کردبوو، له‌ حه‌شارگه‌ لئی ده‌رپه‌ڤین و زۆربه‌ی گه‌وره‌گه‌وره‌ و سه‌رکرده‌کانی له‌ خویتی خۆیان گه‌وزین. له‌ جیگایه‌ک که‌ پینی ده‌لین «خه‌سر»، ته‌یموورخان‌گیرا و چه‌ند ڤۆژیک به‌ سه‌سه‌ری مایه‌وه‌ و پاشان چاکه‌یان له‌گه‌ل کرد و به‌ریان دا؛ به‌لام دیسانیش هه‌ر ته‌مبئ‌گرتوو نه‌بوو.

گه‌ر خووی ناله‌بار بنه‌ی داکوتا له‌ نیوخۆی ده‌روون
خاشه‌ڤر نابئ‌ تا ڤۆژی مه‌رگ و نه‌مان و نه‌بوون

ته‌یموورخان ده‌ستی هه‌لنه‌گرت و سه‌رله‌نوئ‌ په‌لی بزاون و به‌ مه‌به‌ستی گرتنی ناوچه‌ی «زه‌ڤین‌که‌مه‌ر» و ده‌وروبه‌ری که‌ له‌ بارگای قزلباشه‌وه‌ کرابوو په‌ باربووی ده‌وله‌تیار سوولتانی سیامه‌نسور، هیژی ده‌نگ دا. شه‌ریان له‌ نیوانی‌دا

۱- مه‌به‌ست عوسمانیه‌ی. و.

۲- مه‌به‌ست ئێرانییه‌ی. و.

قهوما و سالی ۹۹۸ ی ک/۱۵۸۹ ی ز، تهموورخان کوژرا و هه‌لۆخانی برای جیی گرته وه.

هه‌لۆخان کورپی سولتان عه‌لی کورپی سورخابه‌گ

هه‌لۆخان پاش ئه‌وه‌ی جیی تهموورخانی برای گرته‌وه و جله‌وی حکومه‌تی ئه‌رده‌لانی که‌وته ده‌ستی، سه‌ری هیتایه‌ به‌ر فرمانی پادشای خاوه‌ن‌شکۆی دلۆقان سولتان مرادخان، خودا بیبه‌خشی و لئی رازی بی. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌گه‌ل پادشاکانی قزلباش (ئیران) نیوانی تیکنه‌دا و خزی گونجانده. له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشویته توانی بناغه‌ی ده‌سه‌لاتی سه‌ربه‌خزی پته‌و دا‌پێژێ و که‌سه‌ ده‌ستی وه‌به‌رنه‌هیتێ و قسه‌ له‌ قسه‌ی نه‌کا. ئیستا که‌ سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، به‌بێ گری و کۆسپ و به‌ره‌ه‌ست، ده‌سه‌لاتداری هه‌ریمی خۆیه‌تی.^۱

به‌شی دووهه م

باسی میرانی هه‌ککاری (هه‌کاری) که‌ ناسراون به‌ شه‌نبۆ^۲

۱- بۆ زانیاری زیاتر سه‌باره‌ت به‌ درێژه‌ی ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی میرانی ئه‌رده‌لان بروانه‌ کتیبی «دوو نه‌یلی شه‌ره‌فنامه‌ی بتلیسی»، نووسینی «محهممه‌دئیبیراهیم کورپی مه‌لا محهممه‌دحوسینی ئه‌رده‌لان»، به‌ زمانی فارسی، ئاماده‌کردنی ئه‌نوه‌ر سولتانی، ل ۹۳-۱۲۴، بلاوکراوه‌ی بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵؛ هه‌روه‌ها شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگیس‌راوی هه‌ژار، ل ۲۱۲-۲۳۲. و.

۲- بێ‌گومان میرانی هه‌کاری له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردن و سه‌رچاوه‌کان هه‌موویان چه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌م راستیه‌ کردۆته‌وه. دیاره‌ له‌ رۆژگاری شه‌ره‌فخان‌دا به‌ مه‌به‌ست و ئامانجی تایبه‌ت، میرانی هه‌کاری خۆیان به‌ نه‌وه‌ی عه‌باسیه‌کان داناهه‌؛ که‌چی له‌ رۆژگاری مه‌غۆل‌دا به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ عه‌لی کورپی ئه‌حمه‌دی هه‌کاری (م: ۸۶/۱ ک/۱۰۹۲ ی ز)، ناسراو به‌ شیخولئیسلام عه‌ره‌بی ئومه‌وی و یه‌کیک بوو له‌ نه‌وه‌کانی عوتبه‌ی کورپی ئه‌بووسۆفیان، عومه‌ری و میژوونوسانی دی، هه‌موو هه‌کارییه‌کانیان به‌ نه‌وه‌ی عوتبه‌ی ←

با ئه‌وانه‌ی پرشنگی ده‌روونیان وه هه‌ر شتیکی بکه‌وی ده‌یکا به‌زێ و گه‌وه‌رفرۆشی بازاری گه‌فت و لفتی به‌وانن و خه‌یالیان بی‌خه‌وش‌وخاله‌ و بۆته‌ کانگای پووناکی، لییان پوون بیته‌وه‌ که‌ میرانی مه‌زنه‌وه‌جای هه‌کاری به‌ په‌چه‌لاک ده‌گه‌نه‌وه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌کانی عه‌بیاسی.^(۹) وه‌کوو دیاره‌ چونکه‌ هه‌تا ئێره‌ هیچ‌که‌س خۆی پیوه‌ ماندوو نه‌کردوو که‌ داخوا ده‌چنه‌وه‌ سه‌رکام خه‌لیفه‌ی عه‌بیاسی، جله‌وی ئه‌سپی قه‌له‌می خۆشاژۆم له‌ نووسینه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ئه‌م خانه‌دانه‌ جی‌پێزه‌ هه‌له‌نگاوت و نه‌چومه‌ سه‌ر باسی خه‌لیفه‌ مه‌زن و هیژاکان.^۱ ئه‌وه‌ی راستی بی‌ ئه‌م خانه‌دانه‌ به‌رزه‌شانه‌ له‌ نیو میرانی کوردستان به‌ مه‌زنه‌وه‌جای په‌سه‌ن‌زاده‌ ناسراون و چۆنیه‌تی هه‌لس‌وکه‌وت و ئاکاری جوان و له‌باریان که‌وتۆته‌ به‌ر دلان و خاقانان و پادشایانی خاوه‌ن‌شکۆ، به‌چاکی پێزیان گرتوون و چاویان نه‌بپیوه‌ته‌ قه‌له‌مه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتیان. ئه‌گه‌ریش چه‌ند سولتانیگ ده‌ستی به‌سه‌ر جه‌غزی ده‌سه‌لاتی‌دا گرتین، سه‌رله‌نوێ پێی به‌خشیونه‌وه‌ و له‌سه‌ر ملکی خۆیان هه‌لینه‌پچرپیون. هه‌ر سه‌باره‌ت به‌م مه‌به‌سته، مه‌ولانا شه‌ره‌فه‌ددین عه‌لی یه‌زدی، نووسه‌ری میژووی «زه‌فه‌رنامه‌» ده‌لی: ئه‌میر ته‌یمووری گوورکان

ئومه‌وی (ئه‌مه‌وی) داناوه‌. هاوکات بنه‌ماله‌ی هه‌کاریی واش هه‌بوون که‌ خۆیان به‌ نه‌وه‌ی هه‌سه‌نی کورپی عه‌لی کورپی ئه‌بووتالیب داده‌نا (ابن خلکان، وفیات الاعیان، ۳/۳۴۵، ۴۹۷).

میرنشینی هه‌کاری چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک به‌رله‌ میر عیززه‌ددین شیخ‌دامه‌زراوو، به‌لام ده‌بی شه‌ره‌فخان زانیاریه‌کی ئه‌وتوی سه‌باره‌ت به‌ سه‌رده‌مانی به‌رله‌ عیززه‌ددین شیخ‌وه‌چنگ نه‌که‌وتی. له‌ راستی‌دا ناو و ده‌نگ‌وباسی ژماره‌یه‌ک میری هه‌کاری له‌ سه‌رچاوه‌کان‌دا هاتوون و کۆنترین ئاماژه‌ بۆ خاوه‌ند قه‌لاکانی هه‌کاری ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌الی ۳۶۹ ک/۹۷۹ی ز؛ بپروانه: (الکامل فی التاریخ، ۷/۱۰۲). ز.س.

۱- به‌پێسی ئه‌و پروداوه‌ی که‌ له‌ به‌روه‌ ده‌خه‌ریته‌ به‌رچساو، شه‌ره‌فه‌ددین عه‌لسی یه‌زدی، عیززه‌ددین شیخ‌ به‌ کورد ده‌زانئ. (بۆ زانیاری زیاتر بپروانه: کرد و پیوستگی نژادی و تاریخی او، ره‌شید یاسمی، ل ۱۹۹، چاپی دووه‌م، تاران ۱۳۶۳، چاپه‌مه‌نی ئه‌میرکه‌بیر. و.

سالی ۷۸۹ ی ک/۱۳۸۷ ی ز، پاش گرتنی قه‌لای بایه‌زید، له‌شکری به‌رهو «وان» و «وستان» ده‌نگ دا. عیزه‌ددین شی‌ری میری هریمی هه‌کاری، په‌نای برده نیو قه‌لای وان و که‌وته خو قایم کردن بۆ به‌ره‌لست‌بوونه‌وهی ئەمیر تیمور و به‌گژدا‌چوونه‌وهی. ئەوه‌نده‌ی مستی له‌ چاوی ده‌ی ئەمیر تیمور مه‌چه‌که‌ی له قه‌لای وان ئەنگاوت و تینی بۆ گه‌مار‌ؤ‌دراوان هیتا. وه‌ختایه‌ک عیزه‌ددین شی‌ر دیتی چاری ناچاره و خو‌ی بۆ پاناگیری و به‌رگه‌ی په‌نجه‌شکیتنه‌ی پادشای به‌ختیار ناگری، دوا‌ی دوو پوژ له قه‌لا وه‌ده‌رکه‌وت و به‌لاره‌ملی خو‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ دا و پو‌یی بۆ پاره‌خ‌پاموسانی خاوه‌ن‌شکو‌ی پرده‌سه‌لات. شاعیر گوته‌نی:

هه‌ر که‌سیکی چوو به‌ گژ پۆ‌لادا
په‌نجه‌ی زیوینی فیزاند و بانا

دوا‌ی ئەم پروداوه، یه‌کیک له‌ خزمانی عیزه‌ددین شی‌ر، که‌ ناوی ناسره‌ددین بوو، سه‌ری بۆ فه‌رمانی به‌ده‌سته‌وه‌دانی قه‌لا شو‌ر نه‌کرد و ملی وه‌به‌ر چه‌له‌مه‌ی ئەمیر تیمور نه‌هیتا. له‌ نیو شووره‌ی قه‌لای وان سه‌نگه‌ری دابه‌ست و شانی له شه‌ر و به‌ره‌ره‌کانی شل کرد. پاش ۲۷ پوژ تیکه‌ه‌لچوون و خوین‌پژان، دلیرانی ده‌سکه‌ره‌وه و پاله‌وانانی قه‌لاشکین، به‌ زه‌بری زوری شان و باه‌زیان، ده‌ستیان به سه‌ر ئەو قه‌لا سه‌خت و هه‌له‌مووته‌دا گرت که‌ مله‌ی ده‌کرد له‌گه‌ل ئاسمان. زۆربه‌ی ئەوانه‌ی له‌و‌ی‌دا مابوون که‌ وتنه به‌ر له‌په‌شیری تیژ و خه‌نجه‌ری جه‌وه‌رداری مووکار. یه‌کیک له‌ زانایان پیکه‌وتی گیرانه‌که‌ی ئاوا هیناوه‌ته‌وه:

شایه‌ک به‌ زه‌بری شیری که‌ هات و ئیرانی گرت
مانگی سه‌ر په‌ری ئالای سینه‌ی ئاسمانی گرت

میژوی گیرانی شووره‌ی وانیان گهر له تو پرسی
بلسی، به‌لسی ده‌زانم پادشسا که یه‌وانی گهرت^۱

ئه‌میر ته‌یموور پاش گیرانی قه‌لای وان، ئه‌میر یادگاری «ئه‌ندخودی»‌ی
پاسپارد هه‌تا بروا و خاپووری بکا؛ به‌لام چونکه «شه‌داد»‌ی کوپی «عاد» سازی
کردوو و به‌گابه‌ردی و شووره و دیواری هه‌لچنیوه که هیچ شوینیک شتی وای
به‌خویه‌وه نه‌دیوه، هه‌ر چه‌ندی کردیان و کراندیان، چییان بۆ ده‌گه‌ل نه‌کرا.
سه‌ره‌نجام هه‌ر به‌تۆزه دارووخاندنیک وازیان هیتا و له‌شکری ته‌یمووری به‌ره‌و
«خوی» و «سه‌لماس» بزوت. هیز پوی و له‌ده‌شتی سه‌لماس بارگه‌وبنه‌ی
خست و تاو و ده‌واری ریزاو‌ریز سینی داکوتا و کاتیک قوبه‌ی خیه‌تی بارگای
به‌رزی شان به‌شانی خۆر و مانگ پاره‌ستا، ئه‌میر ته‌یموور مه‌لیک عیززه‌ددینی بانگ
کرد و لاواندییه‌وه و خاک و ده‌سه‌لاتی به‌میراتگه‌پاوی هه‌ریمه‌که‌ی خه‌لات
کرده‌وه و به‌مۆری سووری ته‌یمووری بۆی په‌نگاند و ئیزی گه‌رانه‌وه‌ی دا.
سالی ۱۸۲۴ی ک/ ۱۴۲۱ی ز، مه‌لیک محهمه‌دی کوپی مه‌لیک عیززه‌ددین له‌گه‌ل
«میر شه‌مه‌ددین»‌ی میره‌ه‌ریمی بدلیس و ئه‌خلات، به‌خت بالی گرتن و بردنی بۆ

۱- ده‌قی شیعره فارسیه‌که:

شاهی که به تیغ ملک ایران بگرفت
ماه عملش سرحد کیوان بگرفت
تاریخ گرفتن حصار وان را
پرسندت اگر، بگو که کیوان گرفت
«کیوان بگرفت» به حسابی ئه‌بجه‌ده‌بیته ۷۸۹ی ک/ ۱۳۸۷ی زایینی.

ئه‌م لینگه هۆنراوه‌یه ئاواش نووسراوه و مانا کراوه‌ته‌وه:
پرسندت اگر، بگو که کیوان بگرفت! و.

پایه خرامووسانی میرزا شاپوخی کوپی ئەمیر تەیمووری گوورکان و ئەویش بەسەری کردنەو و چۆن چاک و شاهانەیه ئاواي ئوخژن هاویشتنە دەروونی و فەرمانسی حکوومەتی بۆ لە نوێ نووسینەو. پێش ئەوێ شەری نیوان میرزا شاپوخ و کوپانی ئەمیر «قەرایووسف» ی تورکمان لە ناوچەي ئالشکوردا هەلگیرسی، ئیزنی فەرموون پوو بکەنەو خانە و لانەي خۆیان.

هەر وەها یەکیک لە پادشایانی خانەدانی چەنگیزی ملکنامەي بە خەتی ئویغووری بۆ نووسیون و خۆم دیتوو مە و وا دیارە کە پادشایانی پایەبەرز هەمیشە پزیزان گـرتوون و زۆر بە جوانی لە گەلیان جوولاونەو و هەریمەکیان بە ملکایەتی پێ بەخشیون. ئیستا بە پشتیوانیی خودا دەچمە سەر داگیرساندنی باس و بەسەرھاتی ئەو میرانەي هەکاری کە حکوومەتیان کردووە.

باسی ئەسەدەددین کوپی گولای کوپی عیبادەددین

خۆم زۆرجاران لە پیاوانی پوراستی بێ درۆم بیستوو کە پزۆیک لە پزۆانی سەردەمانی کۆن، یەکیک لە کوپانی میرانی هەکاری کە ئەسەدەددین گولابی (گـولای) بـی، بە هۆی کەندوکلۆی زەمانە، سەری خۆی هەلەگری و دەچیتە میسر. لەوێ خۆ داویتە بەر پکیفی پادشایانی «چرکەس» هەو. لە شەری پیرۆزی کافرانی چەپەلدا، وەکوو شیر ئازایانە تێراچوو و پشتی نەکردۆتە دوژمن و خۆی نواندوو. وا هەلەکەوێ لە شەریکیاندا دەستی دەپەڕی و پادشای سەردەمەکە دەستیکی لە زیر بۆ ساز دەکاتەو و بۆی ویدەخاتەو. زۆری بە دەورەي دا دی و دەستی پێـزی لێ دەنی و نازناوی «چنگزیرین» ی باربوو دەکا^۱.

۱- دیارە لەبەر بئسەرچاوهی و نەبوونی بەلگەنامەي میژووویی لە لایەک و ناریکی و تیکەل و پیکەلی هەوال و زانیارییەکانی باوی نیو کۆمەلانی خەلک لە لایەکی دیسکەو سەبارەت بە ئەسەدەددین گولابی، شەرەفخان ناحەقی نەبوو بەوێتە هەلەو. وا دیارە ←

کاتیڤ حه‌سه‌ن به‌گی ئاق قۆینلوو له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی پادشاهی‌تی ئێران داسه‌کنی، دلی له‌ میرانی کوردستان ره‌ش هه‌لگه‌را. له‌به‌ر هه‌ندی، سوّفی خه‌لیل و عه‌ره‌ب‌شابه‌گ که دوو مه‌زنه‌ سه‌رکرده‌ی ئاق قۆینلوو بوون، نارده‌یه سه‌ر هه‌کاری. سوّفی خه‌لیل هه‌روا گوێقولاغ و چاوه‌پێی ده‌رفه‌ت بوو، هه‌تا له‌ جیه‌نگه‌ی خه‌ی دا به‌ سه‌ر میری هه‌کاری دا بدا. پۆژیک له‌ پۆژانی چوارشه‌ممۆ، له‌ و زه‌مانه‌ دا که عیززه‌ددین شیخ میری هه‌کاری بوو، هه‌ر چه‌ندی پاسه‌وانانی سنوور و پێ و بانان هه‌والیان بۆ هه‌تا نه‌وه‌ دوژمن به‌ریوه‌یه و دێ، ده‌یگوت گوێی مه‌ده‌نی، ئه‌مه‌رۆ چوارشه‌ممۆیه و پۆژی کیشه و قه‌رقه‌شه‌ نییه و بۆ تیکه‌له‌چوون له‌گه‌ڵ دوژمن بێ فه‌ره. هه‌رچی ئامۆژگاران و لایه‌نگرانی ده‌سه‌لات وه‌به‌ریان هه‌لخویند و هانیان دا، به‌ گوێی دا نه‌چوو؛ که چی له‌ ناکا و سوّفی خه‌لیل و عه‌ره‌ب‌شابه‌گ که‌یشتنه‌ سه‌ری و کوشتیان و مه‌قیان لێ بێ. هه‌ریمی هه‌کاری گیرا و بسته‌خاکیان بیه‌چنگه‌وه‌ نه‌ما و عه‌شیره‌تی «دونبولی» یان لێ کرا به‌ ئاغا و کوێخا و له‌بری ئاق قۆینلوو به‌ سه‌ری پراگه‌یشتن.

کۆمه‌لیک له‌ مسکینانی کافری عیساویی که خه‌لکی ناوچه‌ی دز (دیز = دزه) بوون و پێیان ده‌لێن ئاسۆری،^(۱۰) له‌سه‌ر پێ و شوینی جاران بۆ کاروکاسپی چووبوونه‌ خاکی میسر و شام. وه‌ختایه‌ک چاویان به‌ پله و پایه و ئاکاری ئه‌سه‌ده‌دینی چنگ‌زێڕین ده‌که‌وی، ده‌لێن بێ و نه‌بێ ئه‌وه‌ بۆ حوکمرانی هه‌کاری

ئهم ئه‌سه‌ده‌دین گولابییه، سه‌رده‌می مه‌ملووکي چه‌رکه‌سی (۷۸۴-۹۲۳ی ک/ ۱۳۸۲- ۱۵۷۰ی ز)، ژیاوه و له‌ شه‌ری مه‌سیحیه‌کان دا جه‌نگاوه و ده‌ستیکی له‌ ده‌ست داوه و هه‌مان میره‌ که به‌ ئه‌سه‌ده‌دین مووسا «الاقطع»، واته‌ ده‌سپراو ده‌ناسرا، چونکه له‌ شه‌رێکدا ده‌ستیکی په‌رێندرابوو. ئه‌سه‌ده‌دین له‌ ژێر فشاری شالاوه‌کانی مه‌غۆل هه‌لات بۆ میسر و پاش ماوه‌یه‌ک گه‌رایه‌وه‌ کوردستان و له‌ کاتی به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی په‌لامارده‌رانی مه‌غۆلدا کۆژرا؛ هه‌روه‌ها سه‌د سه‌ال به‌رله‌ سه‌رده‌می مه‌ملووکي چه‌رکه‌سی شه‌ری مه‌سیحیه‌کان کۆتایی پێ هاتوو (ابن شداد، تاریخ الملک الظاهر، ص ۳۳۲-۳۳۳). ز.س.

دهبې، جا بويه وا چاكه دلخوشي بدهينه وه و له گه ل خزمان بييهينه وه و جله وى
 دهسه لاتی بدهينه دهستی. دواى نه م لپړانه، مبهسته كه به خزمهت نه سه ده ددين
 راده گه يه نن و نه ویش پيشناره كه يان لى دهسه لميټي و به چاوساغی ناسؤريه كان
 به ره و باو ده بيته وه و پروو ده كاته وه خاكى باب و باپيرانى. ماوه يه ك به نه هيټي له
 نيو ناسؤريه كان دا رايده بويرى و له هه لى گونجاو ده گه پرې. له نيو كافرانى نه و
 ناوچه يه دا وا باو ده بې كه هه موو رږژانى شه ممؤ پاش لى بوونه وه له كاروباران،
 چى پيداويستى قه لای دز بووبى، دابنيان كردون و له ئيزنگه وه بگره هه تا
 بږيوان و ټكر ايان راگويستون. به و پينه شه ويكي موباره ك له شه وانى شه ممؤ،
 نه سه ده ددين و پوليك مردازاى عه شيرت جل و به رگى كافران ده پوښن و
 چه ك وچولان له نيو باقه گيا و بارى وشكه له داران دا هشار ددهن و گوريسيان لى
 ده كيشن و له سهر برپارى خويان به ره و قه لا ده بزون. پاش نه وهى هه موويان
 ده چنه قه لاوه، باره دار و تفاق و گيا دانه گرن و چه ك وچولان دهرده كيشن و پر
 ددهنه شيرى خوينخوره وهى توله نه ستين و په لامارى جه ماوه رى قه لا ددهن و
 كومه ليك له عه شيره تى دونبولى له خوينى خويان ده گه وزينن و ده ستيان لى
 ناپاريزن و به شيكى ديكه يان به تيرى ژه هراوى ده پيكن و پيشه يان دهردينن.
 به كورتى و پوختى، پاله وانانى بويرى به ده ست وبرد، دهر وونى قه لايان له
 خه نيمانى ليقه و ماو دامالى. به شيرى برووقه دارى چه شنى ناويته قه لايان وه كوو
 ناخى خه لوه ت نشينانى ئاكارپاك و دلى سه راوپه رده نشينانى جى راز و نه هيټيه كانى
 يه زدانى و سينه ي رېبورانى نه م رېبازه تيفتيفه دا كه «به رى به يانان ده پارپته وه
 خودا لپيان ببوورى.»^۱ هاواريان له ټكر اى خه لك كرد و گوتيان: «نهى نه و

۱- «المستغفرون بالاسحار»؛ به شيك له نايه ي ۱۷ى سووره ي نالى عيمران. و.

که‌سانه‌ی چاوتان ده‌بینی پەند وەرگرن!«^۱ بەم پێشە سەرلەنوێ پۆپە‌ی خێوەتی حکوومەتی عەبباسی لە قەلای «دز»‌ه‌وه سەری لە مانگ و ئەستێزان تێپەری. ئەسە‌ده‌دە‌دین پۆژبە‌پۆژ ئە و هەریمە‌ی لە خەنیمان پاک کرد‌وه و پە‌لا‌سە‌پە‌شە‌ی تازیه‌دارانی سپای کردە‌جل و بە‌رگی عە‌بباسی و زمانی زەمانە‌ بۆ قە‌مانی ئەم پوودا‌وه سە‌یرانە، ئەم هۆ‌نرا‌وه د‌لگ‌رانە‌ی خو‌یندە‌وه:

پۆژی شە‌ممە بوو د‌یرێ شە‌مماسی بوو بە‌ خێوە‌تگە‌ی م‌لکی عە‌بباسی
دوژمن هە‌لاتن بە‌ خات‌رجە‌می شادی و عە‌یش و نۆش بوونە‌ هاودە‌می^۲

جا وە‌کوو پ‌یشت‌ریش لامان ل‌ی کرد‌وه، چونکە‌ حکوومە‌تی هە‌کاری بۆ‌ جاری دوو‌هە‌م لە پۆژی شە‌نبە‌دا دامە‌زرایە‌وه و لە‌و‌یش بە‌ شە‌نبە‌ دە‌ل‌ین: «شە‌نبۆ»، ئە‌و بە‌رە‌بایە‌ بە «شە‌نبۆ» ناوبانگیان پۆ‌یشت‌وو‌ه.
پاش تێپە‌ر‌بوونی ما‌وه‌یە‌ک بە‌ سەر حکوومە‌ت و ر‌اپە‌راندنی کاروباری هە‌کاری‌دا، ئە‌سە‌ده‌دە‌دین دە‌ستی لە‌ دا‌ویتی د‌نیای نە‌م‌ین بە‌ردا و پە‌نجە‌ی گە‌یانده‌ پ‌ی‌سیری د‌نیای ب‌ی‌‌برانە‌وه و هەرمانە‌وه.

کام بە‌رزە‌داری بە‌خته‌وه‌ری ب‌ی‌ سەر لە‌ ئاسمان
ملی بادە‌دا پۆژی سەر‌ه‌نجام گۆ‌ه‌ی بای نە‌مان

۱- «فاعت‌برو یا اولی‌‌الابصار»؛ بە‌شیک لە‌ ئایە‌ی ۲ی سوورە‌ی حە‌شر. و.

۲- هۆ‌نرا‌وه‌ی «نیزامی»‌یە. و.

مه‌لیک عیزه‌ددین شیر کوری ئەسه‌ده‌ددینی چنگ‌زپرین

مه‌لیک عیزه‌ددین پاش نه‌مانی باوکی بوو به پیشه‌وای حکومهت و کاروباری قورس و گرانی هه‌ریمه‌که‌ی که‌وته سه‌ر شانی و به‌وپه‌ری چاکه و داده‌وانی تیکه‌وت، به‌لام سه‌ره‌نجام مه‌رگ مه‌ودای نه‌دا و به‌مردنی خۆی مرد و به‌ره‌و دنیای دیکه‌رۆیی.

زاهیدبه‌گ کوری عیزه‌ددین شیر

زاهیدبه‌گ له‌ دوای باوکی بوو به‌ میری سه‌ربه‌خۆ و ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌تا شپست سالی‌ک بری کرد. له‌ و پۆژگارهدا که سه‌رقالی فه‌رمانه‌وایی بوو، سه‌ری وه‌به‌ر شاسمایلی سه‌فه‌وی هیتا و ئەویش به‌ سیله‌چاوی شایانه‌ خویندیییه‌وه و زۆر چاکی به‌سه‌رکرده‌وه و فه‌رمانی ملکی به‌میراتگه‌پراوی بۆ مۆر کرد. هیتده‌یان نیوان خۆش بوو که جاری وایه بانگی ده‌کرد: «مامه!» دوو کوری به‌خته‌وه‌ری هه‌بوو، بۆیه له‌ دوارپۆژانی ژبانی‌دا هه‌ریمه‌که‌ی به‌ سه‌ردا به‌ش کردن و پاشان پووی کرده ئۆقره‌خانه و دنیای بۆ مه‌لیک‌به‌گ و سه‌ید محه‌مه‌دبه‌گی کورانی به‌جیه‌پشت.

مه‌لیک‌به‌گ کوری زاهیدبه‌گ

مه‌لیک‌به‌گ له‌ قه‌لای «بای» جیی باوکی گرته‌وه و به‌وپه‌ری چاکه و داده‌وانی له‌گه‌ل خه‌لک هه‌ستا و دانپشت. خاوه‌نی حه‌وت کوری پاکسرشت بوو:

- ۱- زینه‌ل‌به‌گ ۲- بایوندوربه‌گ ۳- بوداق‌به‌گ ۴- بایه‌زیدبه‌گ ۵- حوسین‌به‌گ
- ۶- به‌سه‌ئه‌ددین‌به‌گ ۷- رۆسته‌م‌به‌گ.

تابلوی به‌کهم: راوله‌هکاری

تابلوی دووهم: گیرانی قه‌لای دژ له هه‌کاری

رؤسته مبهگ له زه‌مانی باوکی دا به سهر ناوچه‌ی کواش و قه‌لای ئه‌خته‌مار
راده‌گه‌یشت. له‌سهر ناوچه‌ی کواش له‌گه‌ل‌عه‌شیره‌تی روزه‌کی (رؤژه‌کی) تووشی
شهره‌هات و کوژرا.

زه‌ینه‌ل‌به‌گ به پشتیوانیی مه‌ممو‌دا‌غای قه‌لاداری «بای» و چه‌ند‌که‌سیک له
مه‌زن و ماقوولانی هۆز، له‌باوکی هه‌ل‌گه‌ر‌ایه‌وه و ده‌ستی به‌سهر قه‌لاکه‌دا‌گرت و
پاش‌شهره‌ و تیکه‌ه‌ل‌چوون، باوکی وه‌به‌ر ده‌ستی هات و ویستی بیکوژی؛ به‌لام
خۆی له‌رشتنی خوینی پاراست و بریاری دا کویری بکا. سهره‌نجام به‌خۆ
تیوه‌ردانی حوسین‌به‌گی کوپیکی دیکه‌ی توانی له‌و‌گیزاوی خویناوه‌ده‌رباز بی و
ر‌ابکا و پسه‌نا به‌ریتسه‌ به‌ر سه‌ید مه‌مه‌دبه‌گی برای، که‌ حوکمداری «وستان»
بوو. له‌ویش خۆی ر‌انه‌گرت و هه‌تا لای شهره‌فبه‌گی میری بدلیس گیر نه‌بوو.
شهره‌فبه‌گ چۆن چاکه‌ ئاواي به‌خیره‌ینا و به‌ده‌وره‌ی‌دا‌هات و بۆ
چاو‌ترووک‌انیکیش خۆی له‌ریز‌گرتنی نه‌بوارد.

زه‌ینه‌ل‌به‌گی کوپه‌گه‌وره‌ی، پاش سه‌ید مه‌مه‌دی مامی بوو به‌میری
سه‌ربه‌ستی هه‌کاری و دواتر ده‌چینه‌سهر گیزانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی. کوپه‌کانی
دیکه‌ی هه‌رکام تووشی بارود‌خیکی تایبه‌ت بوون که‌ لیزه‌دا‌باسیان ده‌کری.
بایوندوربه‌گ ر‌ایکرده‌ لای شاته‌ه‌ماسب، به‌لام چونکه‌ لایه‌کی وای لئ نه‌کرایه‌وه،
گه‌ر‌ایه‌وه‌ وان و پاشان به‌مردنی خۆی مرد. سئ کوپه‌ی له‌پاش به‌جیما که‌ بریتی
بوون له: زاهیدبه‌گ و مه‌مه‌دبه‌گ و حاجی‌به‌گ.

بوداق‌به‌گی کوپیکی دیکه‌ی مه‌لیک‌به‌گ ر‌ووی کرده‌ مالی خودا و له‌رینگای
حه‌ج‌دا‌مرد. دوو کوپه‌ی له‌دوا به‌جیما: میر‌عه‌زیز و سوولتان حوسین.
کوپیکی دیکه‌ی مه‌لیک‌به‌گ که‌ بایه‌زیدبه‌گ بوو، که‌وتبوویه‌نیو‌ر‌یزی مه‌زن و
ماقوولانی هاو‌ر‌کینی مسته‌فاپاشای سهر‌دار و به‌شداری په‌لاماری سهر‌شیروان
بوو. له‌شهره‌ی چه‌ل‌در بوو به‌ئه‌سیری هیزه‌کانی قزلباش (ئیزان). کاتیک له

قه زوین شاسولتان محهمه چاوی پنی کهوت، زاهدبهگی برزای راسپارد ههتا بیکووژی و ئه ویش فرمانه که ی راپه راند.

حوسین بهگ یه کی دیکه له کورپه کانی مه لیک بهگ، ماوهیه ک بوو به حوکمرانی ئه لباق و پاشان مرد و تاقانه یه کی له پاش به جیما که ناوی سمایل بوو. له گیزانه وهی به سه رهاتی زهینه ل بهگ دا، خودا پشتیوان بی، باسی به هائه ددین بهگی کورپیکی دیکه ی مه لیک بهگ ده که یین.

سهید محهمه کوری زاهد بهگ

سهید محهمه به یاری دهی عه شیره تی «پنیانشی» دهره قه تی زهینه ل بهگی برزای هات و توانی له هه ری می هه کاری دهری په ری تی و هیچ جیه کی به ده ستیه وه نه مینی. دوای ئه م شکانه زهینه ل بهگ په نای برده بهر حوسین بهگی میری عیمادییه (ئامیدی). ئه ویش نامه یه کی بۆ نووسی و ریگای بۆ خۆش کرد ههتا بچی بۆ لای دهرگانه ی وهک ئاسمان بهرزی سولتان سوله یمان خان. پۆسته م پاشای مه زنه وه زیری عوسمانی لاواندییه وه و گوئی ئه تر جاریکی له داخی ئاموزاکانت له زیدی خۆی تهره ببووی و چوو بوویه ئازهر بایجان و سه رت وه بهر شاته هماسب هینابوو، جا بۆیه پیاو ناتوانی لیت خاترجه م بی. ئه گهر برۆی و مال و مندالت له خاکی قزلباشانه وه بینیه وه، پیاو به ته واوی لیت خاترجه م ده بی و ئه وه می خاوه ن شکۆ به فرمانی حکوومه تی هه کاری به سه رت ده کاته وه.

زهینه ل بهگ سه لماندی و به هیوا ی هینانی ژن و مال و مندالی له ئاستانه ی سوله یمانی را پرووی کرده وه هه ری می هه کاری. له مه ودای ریته دا کاتیک به خاکی بوختی (بۆتان) دا تیده په پی، به دربه گی میری جزیره، چونکه هه ر له کۆنه وه دوژمنایه تی هه بوو له گه ل هۆزی هه کاری و له لایه کی دیکه شه وه دۆست بوو له گه ل سهید محهمه د و ده یهه ویست ئاوا قه رزدارباری بکا، چه ند مه ردا زایه کی

بۆتانیی ته یار کردن و ناردنیه سهر پئی زهینه‌ل‌به‌گ. پاش شهر و تیکه‌ل‌چوونیک چه‌کدارانی بۆتانی بوونه خه‌نیمی گیانی زهینه‌ل‌به‌گ و ر‌ه‌فیه‌کانی و هم‌مویان کوشتن. سهری هم‌مو هاورکیفانی ژئ‌کران و ته‌نیا‌ئه و سهری پیومه‌ما و به‌جیما و خو‌له و کاره پاریزرا. کاتیک سهره ب‌راوه‌کسانیان برد لای به‌دربه‌گ و چاوی پیداکتیران و سهری زهینه‌ل‌به‌گی نه‌دی، گوتی ئه‌دی زهینه‌ل‌به‌گ چی لی‌هات؟ گوتیان به‌زه‌بری شیر و نیزان ئه‌نجنیومه‌مانه و له مه‌یدانی خستومه‌مانه و خاتری پایه‌به‌رزبوونیمان گرتووه و سهریمان نه‌بریه.

کاتیک هه‌والی کوژرانی زهینه‌ل‌به‌گ له جزیره‌دا ته‌قییه‌وه و ژنی به‌دربه‌گ بیستیه‌وه، تکای له شووی خو‌ی کرد ته‌رمه‌که‌ی بیته‌وه‌شار و به‌پئی داب و نه‌ریتی دینی پئی‌پابگه‌ن و بینیزن. پاش رازی بوونی به‌دربه‌گ، خیزانی چه‌ند پیاویکی خو‌ی ناردن هه‌تا خیرا برۆن و بیته‌وه‌وه. ئه‌گه‌ر گه‌شسته‌جی و چاویان به‌کوژراوان‌دا گتیرا، ته‌رمی نیوه‌گیانی زهینه‌ل‌به‌گیان وه‌به‌رچاوی هات و ته‌ماشایان کرد هیشتاش هه‌ر ماوه، بۆیه خیرایه‌کی هه‌لیانگرت‌وه و به‌پرتاو به‌ره‌و جزیره‌گه‌رانه‌وه. کاتیک به‌خاتوونیان راگه‌یاند خو‌ زهینه‌ل‌به‌گ ماوه و هه‌تا ئیستاش گیانی نه‌داوه، چه‌ند هه‌کیمیکی نارده سهری هه‌تا تیماری بکه‌ن و به‌دوره‌ی‌دا بی‌ن و بچن و بیبووژیننه‌وه و نه‌هیلن له هیچی که‌م بی. گه‌رچی به‌دربه‌گ سوور بوو له‌سه‌ر کوشتنی، به‌لام خیزانی ده‌به‌ری گه‌را و زۆری خو‌هیتاوبرد و ده‌ستی وه‌به‌ره‌هینسا. به‌قسه‌ی چاک گری‌ئاگری تووره‌بوونی میرده‌که‌ی رۆمرکاند و به‌ئامۆژگاری خاوی کرده‌وه و ئاوا مه‌له‌می خو‌شبوونه‌وه‌ی گه‌یاندنه‌برینی له‌شی ئه‌و بی‌ده‌ره‌تانه. پاش ئه‌وه‌ی په‌روه‌دگاری پاکی به‌رزه‌جی له‌ماوه‌یه‌کی که‌م‌دا شفای بو‌نارد، خاتوون ته‌داره‌کی بو‌گرت و به‌وپه‌ری ریزه‌وه به‌ره‌و مالی کرده‌وه. زهینه‌ل‌به‌گ به‌ساغی و سلامه‌تی گه‌شسته‌وه خاکی هه‌کاری. دوا‌ی ته‌واو بوونی ئه‌م

باسه ی ئیستا، له پړوه دهچمه سر گیرانه وهی چۆنیه تیی به سهرهاتی زهینه ل بهگ و کوپه کانی.

به کورتی ده بی بلیم پاش نه وهی سهید محهمه دهسه لاتی بۆ دهسته بهر کرا، نه سکه ندهر پاشای مه زنی سر کرده کانی وان دلی چلکی لی هیتا و له بارگای بهرزی سولتانی عوسمانی داوای حکوومه تی هه کاری کرد بۆ زهینه ل بهگ. فه رمانی پیرۆزی بۆ هات که هه ر وه ختایه کی بۆی هه لکه وت سهید محهمه د بکووژی و جلوه ی دهسه لاتی هه کاری بداته دهست زهینه ل بهگ. نه سکه ندهر پاشا پیاوی نارد به شوین سهید محهمه ددا و بانگی کرده وان. نه ویش به و که تنه ی زانی و له گه ل چه کداریکی زۆر به ره و وان بزوت. له دهره وهی شار له نگه ری گرت و به بیانووی نه وهی که شاره که چاوقولکه و تاعوونی تیدایه، گوتی ناتوانین بیینه ژووره وه و نه گه ر پاشای پیزدار خۆی بی و له دهره وه به سه رمان بکاته وه، وه ک هه میسه خۆمان به قه رزدارباری ده زانین و کوئی بفرموئی له وئ حازر ده بین. نه سکه ندهر پاشا چاری نه ما و له شار وه دهر که وت و له شویتی دیاری کرا و چاوی پیی که وت. سهید محهمه د داوای دیداری له گه ل پاشا له پړوه به ره و وستان گه رایه وه. وه ختایه ک ته وا و دلی حه سایه وه و پیی وابوو نه سکه ندهر پاشا هیهچ فیل و فرتیکی نه ماوه، چه کدارانی هاوړکیفی ئیزن دا و به ئاسووده یی و دلنیایی چه ند پوژیک له وستان بنه ی داکوتا. کاتیک نه سکه ندهر پاشا پیی زانی، یه ک و دووی لی نه کرد و میرغولامانی وانی له گه ل چه کداریکی زۆر نارده سه ری و لئی راسپارد که هیندیک هه والی ناخۆش له لای قزلباشانه وه هاتوه، بۆیه پیوسته خیرا بگه یه وان. نه سکه ندهر پاشا میرغولامانی وانی په ند دادا و گوتی بی ونه بی ده بی ره کیشی بکه یه ئیره. کاتیک میرغولام گه یشته وستان و هه واله که ی دایه، هه ر چه ند سهید

محمده خوی گنخاند و ساوه‌ساوی کرد، به‌لام گوئی نه‌دایه و به نیوه زوری و نیوه خواهیشت بردی بسۆ وان. ئەسکه‌نده‌رپاشا، سەید محمده‌دی خسته به‌ندیخانه و یاقووب‌به‌گی کورپی به هه‌ویای حکومه‌تی هه‌کاری، به‌ره‌و هه‌ریمی ژیانی پپی نایه رکیف و ره‌وی.

حه‌سه‌ن‌به‌گی مه‌حموودی که ماکی ئەو گه‌ر و گۆبه‌نده بوو، به‌فرمانی ئەسکه‌نده‌رپاشا له‌گه‌ل پۆله‌نۆکه‌ریکی وان که‌وته په‌یکه‌رده‌ی یاقووب‌به‌گ و ئەویش پپی زانی و خۆی هاویشته نیو عه‌شیره‌تی پنیانشی و پپی وابوو به‌پشتیوانی شاقوولی بلیلان ده‌توانی ببی به‌حوکمرانی هه‌کاری. شاقوولی و حه‌سه‌ن‌به‌گی مه‌حموودی خزم و هاویشته‌یه‌کتری بوون و له‌سه‌ر خاشه‌کیشانی بنه‌ماله‌ی سەید محمده‌یه‌کدل و هاوه‌لوئیست جوولانه‌وه. شاقوولی به‌باری بی‌ئه‌مه‌گی دالی خورپی و رابردووی تینه‌هیتا و مه‌زن‌زاده‌ی خۆی دایه‌چنگ حه‌سه‌ن‌به‌گ و پیکه‌وه‌روویان کرد وان. ئەسکه‌نده‌رپاشا، باوک و کورپی ویکرا کوشتن و پاش نه‌مانی سەید محمده‌یه‌گ، فرمانی حکومه‌تی هه‌کاری دایه‌ده‌ست زه‌ینه‌ل‌به‌گ.

یاقووب‌به‌گ سنج کورپی له‌پاش به‌جیما: ئولامه، سولتان ئەحمده و میرزا. ئولامه‌به‌گ ئەگه‌رچی هه‌چی له‌ده‌سه‌لاتی به‌میراتگه‌راوی باب‌وبایی پی نه‌گه‌یشت، به‌لام له‌بارگای خودالی‌خوشبوو سولتان مرادخانه‌وه، ده‌سه‌لاتی ناوچه‌ی «خزی» باربوو کرابوو. پاش چه‌ند سالیگ ئەوه‌شیان پی ره‌وا نه‌دی و ئەویش هه‌ستا و له‌گه‌ل کورپیکی خۆی رووی کرده‌ده‌رانه‌ی به‌رزی سولتان و له‌ئیس‌تانبوولی پایته‌خت بنه‌ی لی خست و ته‌مه‌نی ئازیزی خزی به‌با دا و بارگه‌ی به‌ره‌و دنیای دیکه‌تیکه‌وه‌پێچا.

زهینه ل به گ کوری مه لیک به گ

له پینشوودا باسمان کرد که زهینه ل به گ جاری و ابو له باوکی هه لده گه پرایه وه و ده نا ده گژ مامی راده چوو. چۆنیتهیی به سه رهات و بی دهره تان بوونی له جزیره و چاکه ی خاترونی به دربه گمان بژ گیزانه وه و پرونمان کرده وه چۆن له و نه هاهمه تی و به لایه قوتاری کرد و ناردییه وه خاکی هه کاری. زهینه ل به گ دوا ی گه پرایه وه ی خه ریک بوو خۆی ساز ده کرد بر وا و سه ری ئیستانبوول بدا، به لام له نا کاو هه والی بژ هات که رۆسته مپاشای مه زنه وه زیر لیخراوه، بۆیه داترووسکا و هیچ هه ومی دی نه مه سا؛ نه ده ی توانی بگه ریته وه و نه له ویش ده حه جمی. هه ر چه ندی سه ری خۆی هیتا و برد هیچ چاره ی نه مه و به ره و ده رانه ی شاته هه ماسب بالی گرت و په وی. شاته هه ماسب له بهر دلی سه یید محه ممد ئاو پیک ی وای لی نه دایه وه و ماوه یه ک کاس و حۆل و سه رگه ردان خولایه وه، تا دیسان هه والی رۆسته مپاشا ده نگ ی دایه وه که چۆته وه سه ر دۆخی جارانی و سولتان سوله یمان کردوو یه ته وه مه زنه وه زیر. له و کاته دا زهینه ل به گ له خاکی قزلباشانه وه به مه به سته ی رامووسانی ژۆیه ده رانه ی سوله یمانی گه پرایه وه، به لام رۆسته مپاشاش لایه کی وای لی نه کرده وه و ملکیکی وه ک پی بژیو له خاکی «بۆسنه» بژ دیاری کرد و گوتی برۆ له وی دانیشه.

دوا ی گیرانی قه لای وان، سه یید محه ممد تاوانی پیوه به ستره که بۆته که یخودای نیوان شازاده سولتان مسته فا و شاته هه ماسب و قسه ی له نیوان دا هیتا و و بردوون و ریکه ی خستوون و چی و چی دیکه ش که باسی کرا و زانیمان نه سه که نده رپاشا چۆن کوشتی. دوا ی تپیه رپوونی ئه م قوناخه رۆسته مپاشا له سه ر کار لادرایه وه و نه سه که نده رپاشا به هیدوای وه رگرتنی فه رمانی حکومه تی هه کاری، زهینه ل به گی له رۆم ئیلییه وه هیتایه وه وان و له و کاره دا پرس ی به سولتان سوله یمان خان کرد. له ویوه بژ سیخوری ناردیانه خاکی قزلباشان (ئیزان). وا هات

که جاریکیان له ناوچه‌ی سه‌لماس تووشی بایوندوربه‌گی برای بوو که نه‌ویش قزلباشان کردبوویانه قسه‌هیتنه‌وه‌ی خویان. شهریان له نیوانی‌دا قه‌وما و سه‌ره‌نجام بایوندوربه‌گ به‌زی و چهند که‌س له هاوړینیانی گیران و زهینه‌ل‌به‌گ قولپچی کردن بۆ لای ئه‌سکه‌نده‌رپاشا. ئه‌م رووداوه شانی زهینه‌ل‌به‌گی پیه‌ه‌لا‌برد و ئه‌سکه‌نده‌رپاشا بۆی تیکه‌وت و گوتی پیاویکی باوه‌رپیکراوی پوورپاسته و شایانی حکوومه‌تی هه‌کارییه و پښویسته سهد محه‌ممه‌د سهری تیدابچی. ئاوا بوو که تیکه‌پرای داواکانی ئه‌سکه‌نده‌رپاشا وه‌دی هاتن و فه‌رمانی کوژرانی سهد محه‌ممه‌د نووسرا و کاغه‌زی میرایه‌تیی هه‌کاری بۆ زهینه‌ل‌به‌گ مؤر کرا و له شوپیتی دلخوازی بۆ ماوه‌ی چل سالیک حکوومه‌تی کرد. جارناجاریک به‌هائه‌ددینی برای له جیی وی ده‌کرایه میره‌هریم، به‌لام سه‌ره‌نجام به‌ده‌ست زهینه‌ل‌به‌گ و سه‌یدی‌خانی کوپری زهینه‌ل‌به‌گ کوژرا و دوا‌ی نه‌مانی براکه‌ی تازه کۆسپی له‌سه‌ر رینگا نه‌ما. زهینه‌ل‌به‌گ خاوه‌نی چوار کوپری جوانه‌ئاکار بوو: ۱- زاهیده‌گ ۲- سه‌یدی‌خان ۳- زه‌که‌ریابه‌گ ۴- برایم‌به‌گ. وه‌کوو ئاشکرایه زاهیده‌گ جاری وایه دژایه‌تیی باوکی کردووه و به‌ده‌وه‌ناشی له‌گه‌لی تیکه‌وتووه. هیتنه‌دی هه‌دا نه‌دا هه‌تا فه‌رمانی بی‌به‌رگیره‌وه‌ی سولتان هات و هه‌لیانداشت بۆ ناوچه‌ی بۆسنه، راست بۆ شوپیتی پیشووی باوکی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی کیشه‌ی کوپری له‌کۆل بۆوه، زهینه‌ل‌به‌گ هات به‌مه‌یلی خۆی سه‌یدی‌خانی له‌جیی خۆی دانا و ده‌ستی له‌کار کیشاپه‌وه. له‌پایته‌خته‌وه فه‌رمانی میرایه‌تی بۆ سه‌یدی‌خان هات، به‌لام هیتنه‌دی پینه‌چوو که له‌هه‌رته‌ی لاوی‌دا، له‌سه‌ر ئه‌سپ هه‌لدیرا و به‌جوانه‌مه‌رگی سهری نایه‌وه و گیانی دایه‌وه ده‌ست په‌روه‌نده‌ی گیان.

زهینه‌ل‌به‌گ فه‌رمانی حکوومه‌تی بۆ کوپریکی دیکه‌ی وه‌رگرت که زه‌که‌ریابه‌گ بی. ناوچه‌ی «ئه‌لباق» ی خسته ژیر ده‌سه‌لاتی برایم‌به‌گی کوپریکی دیکه‌ی. سالی ۹۹۲ی ک/ ۱۵۸۵ی ز، وه‌ختایه‌ک به‌پیی فه‌رمانی سولتان مرادخان، عوسمان‌پاشای

مه زنه وه زير، ئه ركي گرتني ئازهر بايجاني خرايه ئه ستوي، سولتاني خاوهن شكۆ
 فه رمانكي بۆ زهينه ل به گيش نووسي هه تا بي سئ و دوو هه پاكاته خاكي قزلباشان و
 بيداته بهر گوپمي تالان و دايپووتيني. راست له و ده مه دا شاسولتان محهممه د
 له گه ل هه مزه ميرزاي كورپي له ته وريز بوون و وهختايه ك شا و شازاده بيستيان
 زهينه ل به گ هاتۆته سهر مه ل به ندي مه رهند، كۆمه ليك فه رمانده و چه كداري
 توركمانيان پاسپاردن تا برون و به گزي دا بچنه وه. له و جهنگه يه دا كه هيزه كاني
 زهينه ل به گ به ده ستي پر له تالاني «كه ركه ر» و «زۆنووز» و «مه رهند»
 كه رابوونه وه و زهينه ل به گ و پراي چه ند كه سيك له ده ورو به ري كاروانسه راي
 «ئولكي» خه ريكي به جي هيناني نويزي ئيواره بوو، چه كداري توركمان گه يشته
 سه ري و شه ر قه وما و زهينه ل به گ له گه ل پياوه كاني شه هيد بووني له چاره ي
 نووسرا. له و هه رايه دا براي م به گي كورپي به دي ل گيرا و چه ند سه يديك و خه لكي
 مه رهند له وي تهرمي زهينه ل به گيان به خاك ئه سپارد. دواتر كه [عوسماني] هاتن و
 ته وريزيان گرت، ته رمه كه يان ده ر هينايه وه و برديانه وه جۆله مي رگ و له و
 خويندن گه يه ناشتيانه وه كه خۆي سازي كردبوو. سولتان مرادخان، له سه ر دۆخي
 سه رده مي باوكي ديسانه وه فه رمانی حكومه تي هه كاري بۆ زه كه ريبه گ نوئ
 كرده وه. به پووليكي چاك براي م به گي دي ل له به ندي قزلباشان پزگار كرا و هه ر
 له سه ر دابسي پيشوو و حكومه تي مه ل به ندي «ئه لباق» ي درايه وه ده ستي.

زه كه ريبه گ كورپي زهينه ل به گ

پاش تپه ر بووني دوو سال به سه ر حكومه تي زه كه ريبه گ دا، جه عفه رپاشاي
 وه زير، كه به سه ر هه ري مي وان راده گه يشت و پاراستي ئازهر بايجاني شي خرابوويه
 سه ر شاني، به دنه ي چه ند كه سيك فه رمووي به گويزه ي شه رعي محهممه دي و
 ياسا و داب و ده ستووري عوسماني، ميرايه تي مافي زاهيد به گي كورپه گه و ره ي

زهینه‌ل به‌گه و ده‌بئ ئه و پیاوه شیاوه میره‌هریم بی. بۆ وه‌دی هاتنی ئه‌م مه‌به‌سته له‌رێوه‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی گه‌یازده‌ ده‌ران‌ه‌ی به‌رزنی ده‌سه‌لات و له‌ دیوانی عوسمانی‌را زاهدب‌ه‌گ وه‌کوو میری هه‌ریمی هه‌کاری هه‌لبژێردرا و پاش هاتنه‌وه‌ی فه‌رمان، به‌پیی ئاماژه‌ی جه‌ عفه‌رپاشا، خۆی له‌ به‌رێوه‌بردنی کاره‌کانی هه‌لکرد؛ به‌لام چونکه زۆربه‌ی عیلات و تیره و تایفه‌کان به‌ لای زه‌که‌ریابه‌گ‌دا شکابوونه‌وه و دلایان پی‌وه‌ی بوو، سه‌ریان وه‌به‌ر زاهدب‌ه‌گ نه‌هینا و شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوون بالی ئه‌نگاوت و سه‌ره‌نجام زاهدب‌ه‌گ و کورپیکی کوژران.

کاتیگ جه‌ عفه‌رپاشا هه‌والی بوو داوه‌کانی بیسته‌وه، داوای کرد حکومه‌تی هه‌کاری بدریته‌ ده‌ست مه‌لیک‌به‌گی کورپیکی دیکه‌ی زاهدب‌ه‌گ و له‌ بارگای پیروزه‌وه فه‌رمانی حکومه‌تی بۆ هاته‌وه. پاشا له‌شکرینکی بی‌ئامانی وان و ته‌وریزی خسته‌گه‌ل مه‌لیک‌به‌گ و ناردی هه‌تا جله‌وی حکومه‌ت به‌ده‌سته‌وه بگری. ئه‌م جاره‌یان زه‌که‌ریابه‌گ خۆی پێ رانه‌گیرا و په‌نای برده‌ به‌ر سه‌یدی‌خانی میری ئامیدی. ئه‌ویش په‌نای دا و پیکه‌وه‌ چۆنی پیوسته‌ چۆنی‌هتی بارودۆخه‌که‌یان به‌ پێچکه‌ی ته‌ختی به‌رزنی ده‌سه‌لات راگه‌یاند. له‌ بارگای پیروزه‌وه سه‌رله‌نوێ فه‌رمانی میرایه‌تی بۆ نووسرایه‌وه و له‌ جیی خۆی داندرایه‌وه، به‌ مه‌رجیک بری سه‌ت‌ه‌زار فلۆری وه‌کوو دیاری بنیڕی بۆ دیوانی عوسمانی و له‌م رێیه‌دا سنان‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر بالی گرت و یاریده‌ی دا.

له‌سه‌ر ئه‌م به‌سار و هه‌وایه‌ زه‌که‌ریابه‌گ گه‌رپایه‌وه هه‌ریمی خۆی و مه‌لیک‌به‌گی ره‌پس‌ال نا و ئه‌ویش به‌ هیوای درێژه‌ی ده‌سه‌لاتی رۆیی بۆ ئیستانبول و له‌وێ به‌ نه‌خۆشییی تا‌عوون‌مرد. سالی ۱۰۰۵ی ک/ ۱۵۹۶ی ز، به‌ زمان چه‌په‌رکی و شو‌فارایی کابرایه‌ک به‌ناوی فه‌خره‌ددین، که‌ چه‌ند سالیگ وه‌کوو نوینه‌ری زه‌که‌ریابه‌گ له‌ بارگای سولتانی عوسمانی مابۆوه، ئه‌بووبه‌کراغای که‌یخودای زه‌که‌ریابه‌گ، که‌ به‌ خشل و گه‌وه‌ری راستی و دروستی و دینداری

پازابووه، به کوشت چوو. لیره دا چاوئیک به چیرۆکی ئەم رووداوه دا دهگیرین و دهبی بزانیین که کورانی شاقوئی به گی بلیان، له سایه سهری ئەمیر سهیغه ددینی برازایانه وه، به پئی چه ند مه رجیک ده سه لاتی ناوچه ی «خۆی» یان ادرابوویه سهره رای ئەمه ش فه خره ددینی گۆرین له بارگای سولتان محهمه دخانی خه زاکه ری دنیاگره وه، فه رمانی حکوومه تی ناوچه که ی وه رگرت بۆ حه سه ن به گی کوپی سهیدی خان به گی برازای زه که ریابه گ. ئەوه ی راستی بی ئەبووبه کراغا توانیبوو کیشه ی کۆنی نیوان زه که ریابه گ و کورانی شاقوئی به گی بلیان تیدابه ری و پیکه وه بیانکاته دۆست و هاوپیشت. به م ههنگاوه ی که فه خره ددین هاویشتی هه موو شتیک تیكچۆوه و کۆنه قین زیندوو بوونه وه و خۆشه ویستی و دۆستایه تی نه ما و بوو به ددان لیک کرۆژتن. برایم به گ چه ند جاریک هات هه تا ده ست به سه ر «خۆی» دا بگری، به لام ئەمیر سهیغه ددین به ره لهستی بۆوه و به زه بری شیر و تیران هه سی دایه وه و له و شه رانه دا چه کداریکی زۆر سهریان تیداچوو. گه رچی برایم به گ له و شه رانه دا هه موو جاریک هاواری ده برده به زه که ریابه گ و ئەویش به پوالت کۆمه لیک چه کداری خێلی ده نارده یاریده ی، به لام چونکه ئەبووبه کراغای که یخودا به نانه وه ی ئاژاوه رازی نه بوو، زۆری خۆ تیوه رنه دا.

پاش ماوه یه ک وا هات که ئەبووبه کراغا بۆ پیرۆزیایی و به خیره تانی سنان پاشای مه زنه سه رکرده ی عوسمانی له «وستان» وه هات و گه لیک دیاریشی له گه ل خۆی بۆ هینا. فه خره ددینی شهیتانی دوو زمان که دهیزانی سنان پاشا پیاویکی چاوچنۆکی مله وری به تیل و به نده، گوتی جا ئیستا جه نگیه تی سه ری ئەبووبه کراغا تیداب...ه.م. بۆ وه دی هانتی ئەم مه به سه له گه ل حه سه ن به گی کوپی سهیدی خان دوابه دوای وی هاته وان و له زمان زه که ریابه گ وه چه ند درۆیه کی سه ره به کولکه ی

۱- نووسه ر وشه ی سه نجاقی هیناوه که تورکییه و سه ره رای ئەوه ی به واتای ئالایه، شیوه دابه شینیکی خاکی ولات بووه له سه رده می عوسمانی دا. ده که ویتته به ره ژیری هه ری.م. و.

بہ گوی پاشا ہلینا و چونی خراپہ ناوای بڑ تیچاند۔ گوتی زہکے ریابہگ دہلئی لیم ناگہ پئی و چولہ پیچی کردووم و تہنگی پئی ہلچنیوم؛ بڑیہ ٹہگہر پاشای پیزدار بیگری و بیکو وژی، سئی خالوار دراوی و ہکوو دیاری دہنیرمہ خزمہ تی۔ پادشای چاوبرسی بہ بیستنی ناوی سئی خالوار دراو، زانی بہ سہر ہلئیکی زیپین دا کہ وتووہ؛ بڑیہ ہر لہ پڑیوہ ٹہ بوو بہ کراغای گرت و کوشتی۔

ٹیسٹا کہ سالی ۱۰۰۵ ی کڑچیہ، زہکے ریابہگ^۱ حکوومہ تی جڑلہ میرگی بہ دہستہ وہیہ کہ کوانووی خانہ دانی خویانہ و برایمہ گیش بہ سہر ٹہ لباق (ٹہ لباغ) پادہگا۔ ہیوادارم لہ کار و کرداری چاکدا سہرکہ وتووہ بن۔

بہشی سیپہم

باسی میرانی عیمادیہ (ٹامیدی) کہ بہ بہ ہادینان (بادینان) بہ ناوبانگن^۲

دہنگبیژانی گولستانی جیئی سہرسورمانی باس و خواسان و چیروکویژانی باغ و بیستانی پری دیمہنی سہیروسہ مہرہ، لایان وایہ کہ میرانی ٹامیدی دہچنہ وہ سہر

۱- لہ ناوہندی بہ لگہ نامہ کانی عوسمانی دا لہ ٹیستامبول، بہ لگہ نامہ کی ریزلٹینان ہئیہ، کہ وختی خوی سولتانی عوسمانی نویسیویہ تی بڑ زہکے ریابہگ۔ ٹہم بہ لگہ نامہ کی لہ دہفتہ ری ۱۶۶۴، بہ ژمارہ ۵۷۳ تۆمار کراوہ۔ نوسخہ ٹہم ریزلٹینانہ دراوہ تہ ۳۵ میری کورد، کہ یہ کہ مینیان شہرہ فخانہ۔ ع.ی۔

۲- وہ کوو ٹاشکرایہ دہوروبہ ری سالی ۷۰۰ ی ک/۱۳۰۰ ی ز، لہ سہرچاوہ مہ ملوکیہ کاندا ناوی خاوندی ٹامیدی «ساحب العادیہ» و بہرچاوی دئی و سالی ۷۴۰ ی ک/۱۳۳۹ ی ز، میری ٹامیدی ناوی حاجی کوری عومہر بووہ، کہ دواتر ٹہم میرانہ بہ بنہ مالہی بہ ہائہ دینان ناسران۔ ز.س۔

رېچه له کی خه لیفه کانی عه بیاسی^۱ به لām دهسته یه کی دیکه له شاره زایانی به رایى لایان وایه له به ره بابی پیاوماقو و لیکى به ناوبانگن به ناوی عه بیاس. ئه وهش هر خودا دهیزانی و هر چۆنیک بی پینان ده لاین «بنی عه بیاس»؛^۲ به لām وه کوو دیاره ئه م بنه ماله یه له خاکی شه مسه ددینان (شه مزینان) وه هاتونه ئامیدی. پیش ئه وه ی له ویوه به مال و کۆچه وه بچنه ئامیدی، پشتا و پشت به سهر قه لای «تاروون» ی سهر به شه مزینان راگه یشتوون. ئه و که سه ی له تاروونه وه چۆته ئامیدی ناوی به هائهددین بووه، هر بۆیه میرانی ئامیدی له نیو میران و حوکمدارانی کوردستان دا به به هادینان (بادینان) ناسراون. له لایه کی دیکه وه به پیتی گیزانه وه یه کی ساغ و پته و، وا دیاره ئه وه نیزیکه ی چوارسه ت ساله توخم و تۆرهمه ی به هائهددین له وه هریمه سهر قالی حکومه تن. قه لای ئامیدی، دهسکاریکی تازه یه و حوکمرانی مووسل و سنجار (شنگال) عیماده ددین زهنگی کوری ئاق سونقور^(۱۱) له سهرده می سولتانه کانی سه لجووقی دا سازی کردووه. قه لای و شار

نکه ی ژین

۱- سه بارت به بنه و بنه چه که ی میرانی بادینان بروانته: «امارة به دینان العباسیه» به قه له می «مه حقوز عومر»؛ هه روه ها به شی میرنشینی هه کاری هر له م ژیده رده ا.

حاجی کوری عومر که میری ئامیدی بووه، سالی ۷۴۰ی کۆچی نامه یه کی نووسیوه بۆ بارگای سولتانی میسر. به پیتی نیوه رۆکی کتبی «التقیفه» به قه له می عه بدورپه حمان کوری محهمه د ته میمی ناسراو به «ئینوونازیروجه ییش»، «قه لقه شه ندی» ش ئه م مه به سته ی له وه سه رچاوه یه وه رگرتووه، به لām له سهرده می قه لقه شه ندی دا، عیماده ددین کوری سمایل کوری عه لی کوری مووسا، میری بادینان بووه. (بر: «صحیح الاعشی» ب ۷، ل ۲۸۵، به قه له می شه ها به ددین ئه حمه د کوری عه لی ناسراو به قه لقه شه ندی.)

ئه وه ی راستی بی به گویره ی نووسینه کانی ئینوونازیروجه ییش و قه لقه شه ندی بنه ماله ی میرانی ئامیدی ناچنه وه سهر عه بیاسیه کان و به ره سه ن کوردن. ع. ی.

۲- بر: عه بدورپه قیب یوسف، «امراء به دینان لیسوا من العباسیین»، گۆقاری دهۆک، ژماره ۱۳، سالی ۲۰۰۱. هه روه ها: عه بدورپه قیب یوسف «شه جه را شیخولئیسلامی هه کاری»، گۆقاری دهۆک، ژماره ۲۵، سالی ۲۰۰۵. ع. ی.

له‌سه‌ر تاته‌به‌ردیگی گه‌راوگه‌ر ساز کراون. هه‌لچوونی ئه‌و به‌رده له‌جی‌جیان سه‌ت گه‌زه و هه‌روا نیوه‌نیوه داده‌شکی و ده‌گاته‌شیت و په‌نجا و تاکوو بیست گه‌زیش به‌ره‌و زه‌وی داده‌گه‌پئی. دوو چالاو له‌سه‌قه‌لادا لیدراون و ئاوی خویندنگه و گه‌رماو و چه‌ند جیی دیکه‌ش دابین ده‌کن و له‌جه‌نگه‌ی پیویست‌دا خه‌لک به‌پشتی باره‌به‌ران له‌ده‌ره‌وه‌ی شاره‌وه‌ ئاو دینن.

زمان و فه‌ره‌ه‌نگیان به‌کوردی و عاره‌بی هه‌وین کراوه. گه‌وره و بچووکیان پاک و به‌دین و خیرخولان و دلیان به‌چاکه‌وه‌ به‌نده. میرانی ئامیدی خویندنگه و مزگه‌وتیان له‌وئ ساز کردوون. مامۆستایان و زانایان سه‌رقالی په‌ره‌پیدانی زانستی دینین و له‌سه‌ر ئه‌و ریبازه‌ ده‌رۆن که‌ بر‌وا‌ی به‌ه‌قی تیدا سه‌لماوه. دوو عه‌شیره‌تی گه‌وره‌ی ئامیدی بریتین له‌ مزووری و زیباری. زئی، ناوی پووباریکه له‌ ئامیدی و چونکه‌ ئه‌و عه‌شیره‌ته له‌ گوئی پووباره‌که‌ن، پینان گوتراوه «زیباری». ئه‌م چه‌مه‌ وا به‌خوڕ داژوئ که‌ به‌ «چه‌مه‌شیته» ش به‌ناوبانگه. یه‌کیک له‌ عه‌شیره‌کانی دیکه‌ی ئامیدی «رادکانی» یه و له‌ پ‌او‌یژی کوردی دا‌بۆ‌ته «رێکانی». ^۱ چه‌ند عیالی دیکه‌شی لئ هه‌ن، بۆ نمونه: په‌روه‌ری (به‌رواری)، مه‌حه‌ل، ^۲ سیاب‌رووی، تیلی و بوه‌لی و خه‌لکی ناوچه‌که‌ به‌ دۆل ده‌لین «بوهل».

۱- هه‌ردوو هۆزی رادکی و زیباری له‌ کۆتایی سه‌رده‌می عه‌بباسیه‌وه‌ ناسراون. رادکی یان رادکانی سواوه و بۆته‌ رێکانی (ابن شداد، الأعلاق الخطیره، ۶۰/۳). میرانی زیباری به‌ فه‌رمان و په‌زنامه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی فه‌رمانه‌روای ولاتی زیبار بوون (العمری، مسالک الابصار، ۲۷۰/۳). ز.س.

۲- بولدیان، ل ۷۹: مه‌می. و.

یه کیک له قه لا به ناوبانگه کانی نامیدی قه لای عقره (ئاکری) یه و شاروچکه یه کی شان به شانی ساز کراوه و نیزیکی ۱۲۰۰ ماله مسولمان و جووله که ی لئ دهژین.^۱ قه لای «دهوک» و قه لای «دیر» یش هه ن که میرزاده کان و ناموزاکانی میرانی نامیدی به سهریان راده گه ن. قه لای «به شیری»^۲ به ده سست عه شیره تی «رادکانی» یه وهیه و قه لای «قه لاده»، «شوش»، «عیمرانی» و «بازیران» یش به چنگ عه شیره تی زیباریه وه ن.

ناوچه یه کی دیکه ی نامیدی «زاخو» یه و دوو عه شیره تی سه ره کی لئ دهژین و بریتین له: سندی و سلیمانی (سلیمانانی). له نیو خه لک دا زاخو پیشی ده گوتری ولاتی سندییان.^۳ زوربه ی زانایان و خوینده وارانی گه وره ی کوردستان له ویوه پهیدا بوون. هه ر له کزنه وه خاوه نی وه جاحی گه وره و میرانی تایبته بووه و سه ره به نامیدی نه بووه. پاش ئه وه ی میره کان به باری لاوازی دا که وتوون، میرانی نامیدی به خویانه وه به ستوون. ئیستاش یه کیک له خانه دانی ئه و کزنه میرانه ی زاخو ماوه و ناوی یووسف به گه و لای میرانی جزیره دامه زراوه. هیتدیک له وانیه سه ره به توره مه ی به هائه ددین بوون و له نامیدی حکومه تیان کردووه، هه ر نازانین کین و چۆن ژیاون و چییان کـردووه و ئـهـ وانـهـش که دیارن به هیوای خودای بی نیاز، به شوین یه ک دا باسیان ده که یین.

۱- ئاکری (عقره) به شه رابی تری ناودار بووه و بی گومان له لایه ن کریستیایانه کانه وه ساز کراوه که به شیک بوون له پیکهاته ی دانیشتوانی شار (حمدالله مستوفی القزوينی، زهته القلوب، ص ۱۵۹). ز.س.

۲- به شیری؛ ل ۶۵ ده قی تورکیا. و.

۳- هۆزی سندی له سه رده می مه غۆلی دا وه ک هیزیکه خیله کی مه زن و به ربلاو ده رکه وت (مسالك الابصار، ۲۶۷/۳، المقریزی، السلوک لمعرفة دول الملوك، ۳۷۰/۶)؛ بۆیه ناوچه که به ویلایه تی سندیان ناوده برا. ز.س.

تابلیزی سیئهه م: باژییری ئامیدی

تابلیزی چوارهم: قوتابخانه و کاشوبازی

میر زهینه‌ددین (زیندین)

میر زهینه‌ددین لسه سهرده‌می پادشایه‌تیی خاوه‌ن شکۆ ئه‌میر ته‌یمووری گوورکان و له پۆژگاری شاپوخ‌سولتانی کورپه‌گه‌وره‌ی‌دا، به‌سهربه‌رزی و به‌کاوی دلی خۆی زه‌مانی ژیا‌نی تیپه‌پ کردووه. پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌م میره‌ دۆست‌لاوین و دوژمن‌تاوینته‌ به‌شه‌نگه‌شه‌نگ پرووی کردۆته‌ باغ و باغاتی به‌هه‌شت، میر سه‌یفه‌ددینی به‌رزه‌ئه‌ستیره‌ی کورپی بۆته‌ جینشینی.

میر سه‌یفه‌ددین (سه‌یوه‌دین)

میر سه‌یفه‌ددین سه‌یبه‌ری بالی به‌خیروبیری به‌سه‌ر جه‌ماوهر کیشاوه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ئه‌ویش به‌ره‌و باغی به‌هه‌شت کۆچی کردووه و «حه‌سه‌ن» و «با‌یروک»ی له‌ پاش به‌جی‌ماون و حه‌سه‌نی کورپه‌گه‌وره‌ی جینی گرتۆته‌وه.

حه‌سه‌ن کورپی سه‌یفه‌ددین

له‌ زه‌مانی حکوومه‌تی حه‌سه‌ن‌دا، سوله‌ی‌مان‌به‌گی بیژهن ئۆغلی، به‌فه‌رمانی سولتانه‌کانی ئاق‌قۆینلوو بۆ گرتنی ئامیدی راسپێردرا. سوله‌ی‌مان‌به‌گ هات و دوو قه‌لای «ئاگرئ» و «شووش»ی گرتن، به‌لام هه‌ر چه‌ندی خۆی هینتاوبرد و چیر بۆوه، نه‌یتوانی قه‌لای ئامیدی بگرئ و سه‌ره‌نجام ده‌ره‌تانی نه‌ما و ده‌وری قه‌لای به‌ردا. پاش ئه‌وه‌ی که بنه‌ماله‌ی ئاق‌قۆینلوو گۆله‌یان که‌وته‌ لیژی و خاشه‌به‌بوون، حه‌سه‌ن چوو بۆ خزمه‌ت شاسمایلی سه‌فه‌وی و ریژی لی‌گیرا و به‌سه‌رکرایه‌وه. دواتر قه‌لای ده‌ۆکی له‌ مه‌لبه‌ندی داسنی دا‌بری و خستییه‌ سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی. ناوچه‌ی سن‌دیشی له‌ چنگ عه‌شیره‌تی سن‌دی ده‌ره‌یتا که خاوه‌نی میری سه‌ربه‌خۆ بوو. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک مه‌رگی له‌ چاره‌ی نووسرا و حه‌وت کورپی له‌ پاش به‌سه‌ی‌ما که‌ به‌بریتی بوون له: ۱- سولتان حوسین ۲- سه‌یدی قاسم ۳- مرادخان

۴- سوله یمان ۵- پیربوداق ۶- میرزا محهمه د ۷- خانئه حمه د. سولتان حوسین که کورپی له هه مووان گه وره تری بوو جیی باوکی گرتوه و دواى چهند دیرپکی دیکه باسی خۆی و کورپانی ده خریته بهرچاو.

سهیدی قاسم، عهلی خانی له دواى به جیماوه؛ مرادخان نیرینهی له پاش به جینه ماوه و خۆی له هه راکه ی قوبادبه گدا کوژراوه. سوله یمان کورپکی ههیه ناوی شارپۆسته مه و میرزا محهمه د، سولتان محموودی له پشتی که وتۆته وه. خانئه حمه د، کورپکی ماوه ناوی شایووسفه و بایروکی کورپی میر سهیغه ددین کورپکی شیتۆکه ی ههیه، که له سۆنگه ی ئه ورا قوبادبه گ سهری تیداچوو.

سولتان حوسین^۱

سولتان حوسین که سهرتۆپ و یه که پیاوی خانه دانی بنی عهبیاسه، دواى نه مانی باوکی به پینی فه رمانی سولتان سوله یمان خانی خاوه ن شکۆ بوو به میره رهیمی ئامیدی. که سیکی یه کجار زانا و شه رزان و داده وان بوو. هه میشه نیوه راستی داردهستی ده گرت و گه وره و گچکه و هه ژار و دهوله مند شوکرانه بژییری بوون. ئه وهنده چاکی له کاروباری میرایه تی ده زانی و ره چاوی خزمه تی هه موو لایه کی ده کرد، که هه ر باسی ناکرئ. له بهر ئاکارچاکی و پیمل بوونی ده سه لات و خۆ لادان له سه ربزیوی له ته وای هه و شانه کانی خۆی تیه رپیوو. مه زن و میرانی کوردستان ده چوونه لای و پرسیان پئ ده کرد و له قسه ی ده رنه ده چوون. هه ر مه به ستیکی که سه باره ت به کاروباری کوردستان و ته وای هه ریمه کانی دیکه ی نیو قه له مره وی عوسمانی بووبا و ئه و له بارگای سوله یمانی وروژاندبای، ره تکرانه وه ی بۆ نه بوو. ماوه ی سی سالان به م شیوهیه له ئامیدی و ناوچه کانی سه ر به ناوه ندی

۱- سولتان حوسین له میره ناودار و به هیزه کانی ئامیدییه له ده سپیکی سه رده می عوسمانی دا و وا دیاره قوتابخانه ی قوبا (قوبها) له سه رده می ئه م دا بنیاد تراوه. ز. س.

ده‌سه‌لاته‌که‌ی خۆی حکوومه‌تسی^(۱۲) کرد و سالی نۆسه‌ت و...^۱ مردن به‌رۆکی گرتووه و به‌ره و دنیا‌ی پاشین چووه. پینچ کۆپی له پاش به‌جیماوه که بریتین له: ۱- قوبادبه‌گ ۲- به‌یرام‌به‌گ ۳- رۆسته‌م‌به‌گ ۴- خان‌سمایل ۵- سولتان ئه‌بو‌وسه‌عید.

قوبادبه‌گ کۆپی سولتان حوسین

قوبادبه‌گ دوا‌ی نه‌مانی باوکی، به‌پیتی فه‌رمانی سولتان سه‌لیم‌خان بوو به‌ میری ئامیدی. ئه‌م میره‌ پیاویکی سه‌رسۆفیله‌ی مه‌یله‌وه‌درویش و هه‌تا خودا‌حه‌زبکا مسولمان و دلۆوان بوو. له‌ پینچ فه‌رزه‌ی نوێژان هیجیانی نه‌ده‌چوون و چی شه‌رع بۆی دانابوو لیتی لا نه‌ده‌دا. دلی زۆر خۆش بوو به‌ راوی و سه‌روقوونی رۆژان و شه‌وانی پی تیکده‌خسته‌وه؛ به‌لام بابی پوولیکی سووتاوی له‌ کاروباری دنیا‌ی و ده‌سه‌لاتداری نه‌ده‌زانی. بۆ تاوانیکی بچووک، تۆله‌یه‌کی قورسی داده‌نا و بۆ گوناهیکی گه‌وره‌ لی‌بووردنی سه‌یری تیدیتا. هینده‌ی وا کردبوو که ته‌واوی عیل و عه‌شیره‌ت و خیالات لیتی جارز بوون و خۆیان لی لادا و به‌ لای به‌یرام‌به‌گی برای‌دا شکانه‌وه؛ به‌لام خۆ ئه‌و ده‌روه‌ستی نه‌ده‌هات، هه‌ر بۆیه‌ هه‌لات و ته‌ره‌که‌مه‌ بوو. به‌یرام‌به‌گ له‌ قه‌زوین گه‌یشته‌ خزمه‌ت شاسمایلی دووه‌م و به‌ واده و به‌لینتی بی‌سنووری شاهانه دلخۆش کرا و که‌ولی شانازی خرایه‌ سه‌ر شانی. عه‌شیره‌تی مزووری که خۆیان به‌ لایه‌نگری به‌یرام‌به‌گ ده‌زانی، سه‌ریان له‌ ژیرنیری قوبادبه‌گ ده‌رکیتشا و لیتی راپه‌رین و لیان‌خست و هه‌ر بۆ گالته‌ سوله‌یمانی کۆپی بایروک کۆپی سه‌یغه‌دینی ئاموزایان کرده‌ مه‌زنی خۆیان.

۱- په‌راویزی لاپه‌ره ۲۶۳ی شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار: سالی ۹۷۴ک/۱۵۶۷ی ز. و.

وهكوو دياره زهينه ل بهگي ميري ههكاري زوري بق له قوبادبهگ كړو كړدبووه و له هه ليك دهگه را، بزيه پياوي نارد به شوين بهيرام بهگدا و له زينداني شاسولتان محهممه دهربازي كرد و هينايه لاي خوي. قوبادبهگ ترسيكي زوري رپنښت و دهستي له حكومته هه لگرت و بهره و مووسل و شهنگال فری. بهيرام بهگ به هيوای ميرايه تي پووي كرده ناميدي. سهركردهی ناودار و سپاسالاري خاوهن دهسه لات فهراه پاشای وهزير پي زانی و له پيوه كړدي به مهزني ناوچهی زاخو. قوبادبهگ كه هه روا ترسي نه نښتبووه، له مووسله وه پووي كرده «نامه د» و له وښه وه پزي بؤ ئيستانبوول. به هاوكاري و ياريدهي سیاوه ش پاشای مهزنه وهزير، فهرماني حكومته تي بؤ نوي كرايه وه و بهره و ناميدي گه پايه وه. كاتيک گه يشته وه قه لاي دهوك له وي بنهي داكوتا و ليبرا جاري نه و كه سانه بدوزيته وه و بيانكووژي كه به خراپه تيكه وتوون و كه تنيان گپراه و جا پاشان به دل ئاسووده يي برواته وه ناميدي.

نه و سوله يمانه ي كوپي بايروك، كه پښتر باسمان كرد، له گه ل ميرمه ليكي مزووري دهستيان تيكل كرد و چوون هه رچي چه په لكار و پياوخرابي هه ريمه كه يه كوځيان كرده وه و ته پيان دايه سهر قوبادبهگ و مه چه كه يان له قه لاي دهوك نه نگاوت. له ژيره وه له گه ل خه لكي قه لا پيكاها تبوون و نه وانښ دهره زه يان خسته سهر گازه رای پښت. قوبادبهگ و كورپكي و چند كه س له هاوپر كيفاني كوژران و مال و ساماني كه وته بهر شه پولي تالان و بړو و گه سكي ليديرا. كاتيک بهيرام بهگ به و پووداوه ي زانی، له زاخوه پي نايه پكيف و به چوارناله نه سپي تاو دا و خوي گه يانده نيو عيالاتي هه ريمه كه. سوله يمان بهگ و مير مه ليك بوونه پښتيواني و كرده يانه ميري ناميدي. نه و يش له خيز و چاكه ي عيالات و عه شيره تان لاي نه دا و خوايي نه خوايي هه وساري دهسه لاتي كه وته دهستي و سهري وه بهر باري حكومته هينا. سه يدي خان بهگ و سولتان نه بووسه عيد،

کورانی قوبادبگ به گریان و نالینه‌وه پرویان کرده به‌رده‌رانه‌ی سولتان مرادخان. زوربه‌ی خه‌لکی نامیدی له گه‌وره و گچکه‌وه بگره هه‌تا دارا و نه‌دار و کافر و مسولمان و چه‌کدار و بی‌چه‌ک، به لای به‌یرام‌بگ‌دا شکنه‌وه و کردیانه به‌زم و شادی و چه‌پله‌ریزان و خیر و سه‌ده‌قه‌یان به‌خشینه‌وه و نه‌زریان بردن بۆ نه‌زرگه و گۆری پیاوچاکان و نه‌مانی قوبادبگیان به‌سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌دانا.

به‌یرام‌بگ کوری سولتان حوسین^(۱۳)

وه‌کوو پیشتر باسی کرا، به‌یرام‌بگ له ترسی براهه‌ی سه‌ری وه‌بن بالی شاسمایلی دووه‌م هینابوو؛ ئه‌ویش چۆن چاکه‌ ئاوی ریز بۆ دانا و لاواندییه‌وه. دوی مردن و نه‌مانی شاسمایلی، شاسولتان محهمه‌دی برای لایه‌کی وای له به‌یرام‌بگ نه‌کرده‌وه و له‌به‌ر بی‌برشتی و هیچ له ده‌سته‌هاتویی رایاندایه‌ زیندانی قه‌لای ئه‌له‌مووت. کاتیک زه‌ینه‌ل‌به‌گی میری هه‌کاری به‌م کاره‌ی زانی، بـۆی تیکه‌وت و خۆی له‌ پزگارکردنی هه‌لکرد. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته داخوازه‌که‌ی گه‌یاندده لای ئه‌میرخانی والی ته‌وریز و وا‌بریار درا بری پینج‌ه‌زار فلۆری وه‌کوو دیاری و خه‌لات بدری به‌ شاسولتان محهمه‌د و ئه‌میرخان و ئاوا به‌یرام‌بگ له زیندانی قه‌لای ئه‌له‌مووت ئازاد بی و بدریته ده‌سته زه‌ینه‌ل‌به‌گ.

زه‌ینه‌ل‌به‌گ به‌پیی ریککه‌وتنه‌که‌ دراوه‌ی هینا و دای به‌ پیاوه‌کانی ئه‌میرخان و ئه‌وانیش به‌یرام‌بگیان دایه‌ ده‌ستی. له‌وه‌تی ئه‌و په‌نده‌ی به‌ سه‌ر هاتوو به‌یرام‌بگ بۆته‌ پیاوی چاک و به‌ دادپه‌روه‌ری له‌گه‌ه‌ل جه‌ماوه‌ری ژیر ده‌سه‌لاتی ده‌جوولیتته‌وه و هینده‌ باشه‌ نه‌بیته‌وه.

کاتیک عوسمان‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر و سپاسالار ئه‌و هه‌والانه‌ی بیسته‌وه و دیتی به‌یرام‌بگ ئاوا پیاوی چاکه، له «قه‌سته‌موونی» یه‌وه فرمانی حکومه‌تی نامیدی بۆ نووسی و ناردی، به‌لام چونکه‌ سه‌یدی‌خان به‌گی کوری قوبادبگ خۆی

هاویشتبوییه بهر سیبهری سولتان مرادخانهوه و چۆنیهتی کوزرانی باوکی و راپه پین و سهر بزیوی عیل و عه شیره تان و حکومه تی بهیرام بهگی به پیچکی تهختی بهرزی دهسه لات راگه یاندبوو، فرمانه که ی مهز نه وه زیر چی وای بر نه کرد. سولتان مرادخان لاواندییه وه و فرمانی حکومه تی نامیدی دایه دهستی و به دوا داچ. وونی بهیرام بهگ و لیدانی ئازاوه گیزانی نامیدی خرایه ئهستۆی سهر کرده ی مه ند و په ند فهادپاشا و فرمانی پیویستی بۆ نووسرا. ئه ویش بۆوه ی بهیرام بهگ بینئ و وه سهر ته له ی په رینئ و بیگری، نامه ی بۆ نووسی و دلخۆشیی دایه وه و گوتی به پینی فرمانی پیروز حکومه تی نامیدی دراوه ته دهست سهیدی خان بهگ، به لام بۆ ئه وه ی تۆش که م نه هیئی، ئه وه بۆت تیه له دیتمه وه و ناوچه ی حه سه نکیف ده خمه سهر زاخۆ و بچۆ له وئ میر به. قه رار وایه ئه م سال هیزه نه به زه کانی عوسمانی هیزش بهر نه سهر گورجستان و ئاواته کانی سولتان وه دی بینن، ئه تۆش له گه لیان بچۆ هه تا پاش گه رانه وه ت نۆکه رچاکی و بی غه ل و غه ش بوونت بگاته وه پایه ی تهختی چی له نگه ری گهردوون. ئه گه ر وا هات به هیوای خودا به فرمانی میرایه تی نامیدی به سه رده کرییه وه.

بهیرام بهگی ساویله که به م وادهیه هه لفریوا و پاش هه شت مانگ میرایه تی، جلهوی دهسه لاتی دایه دهست سهیدی خان بهگ و به مهزنایه تی حه سه نکیف رازی بوو. له ویشه وه ویرای له شکری وه ک خیز و خۆلی سهر داری هه میشه سهر که وتووی عوسمانی رۆیی بۆ گورجستان. پاش گه رانه وه له و په لاماره فهادپاشا گرتی و خستییه سیاچالی قه لای ئه رزه رۆمه وه. به هیوای په روه ردگاری پادشای شوکرانه بژیراوی پایه بهر ز، پاشماوه ی به سه رهاته که ی له بهر وه دهنووسریته وه.

سه‌یدی خان بهگ گوری قوباد بهگ

پاش ئه وهی له ده‌رگای به‌خته‌لانی سولتانه‌وه فه‌رمانی حکومه‌تی ئامیدی بۆ نووسرا و خرایه شوینی چی به‌رزی باوکی و به‌سه‌رکرایه‌وه، زۆر به‌توندی ده‌ستووریش درا به مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی به‌غدا و شاره‌زور و تیکرای سه‌رۆکان و حوکمدارانی کوردستان، که ئه‌گه‌ر به‌یرام بهگ خۆی گنخاند و له به‌ده‌سته‌وه‌دانی قه‌لای ئامیدی و ده‌سه‌لاتی‌دا به‌خاوه‌خاوتیکه‌وت، بچنه‌سه‌ری و به‌زه‌بری زۆر له‌و خاکه‌ ده‌ریپه‌رینن و سه‌یدی خان بهگی له‌جی دابنن؛ به‌لام کاتیک سه‌یدی خان بهگ گه‌یشته‌مووسل، به‌یرام بهگ سه‌ری وه‌به‌ر حوکمی پادشا هینا و قه‌لا و ده‌سه‌لاتی به‌جیه‌یشت و پۆی.

سه‌یدی خان بهگ به‌یاریده‌ی سوله‌یمان بهگی میری سۆران، له‌نیوه‌پراست مانگی قوربانی سالی ۱۹۹۲ی ک/۱۵۸۵ی زایینی‌دا، پینی نایه‌ ئامیدی و له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات ئۆقره‌ی گرت.^۱

هه‌روه‌ک پیشتر باسمان کرد، فه‌ره‌ادپاشا پاش گه‌رپانه‌وه‌ی له‌شه‌ری گورجستان، به‌پینی بریاری پیشوو به‌یرام بهگی گرت. ئینجا ناردی به‌دوای سه‌یدی خان بهگ‌دا و هینایه‌ ئه‌رزه‌پۆم. پاش ئه‌وه‌ی پارهی‌کی چاکی وه‌کوو ده‌سخۆشانه‌ له‌ سه‌یدی خان بهگ وه‌رگرت، له‌گه‌ل به‌یرام بهگ ناردی بۆ شه‌رعی و ئه‌ویش کوژرانی قوباد بهگی باوکی له‌سه‌ر سوور کرده‌وه. به‌پینی شه‌رعی پیرۆز به‌یرام بهگی دایه‌ ده‌ست سه‌یدی خان بهگ و ئه‌ویش سالی ۱۹۹۴ی ک/۱۵۸۶ی ز، له‌ تۆله‌ی باوکی کوشتییه‌وه. وا ئیستا ماوه‌ی یازده‌ ساله‌ که‌ میری سه‌ریه‌خۆی

۱- ب‌روانته‌ لاپه‌ره‌ ۱۵۵ی ده‌قی شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی، لیکۆلینه‌وه‌ی محهمه‌د عه‌بباسی: «سوله‌یمان بهگ خالی سه‌یدی خان بهگ بوو.» ئه‌م رسته‌یه‌ له‌سه‌ ده‌قی بودلیسان‌دا نییه‌ و ده‌بوو بکه‌وێته‌ لاپه‌ره‌ ۸۴. ع.ی.

ثامیدیه و ته وای کاروباری هریمه که ی به دسته ویه و هیچ گری و کۆسپی له بهر نییه و که سیش نه بیژته شهریکه دهسه لاتی. ئه گهرچی عه شیره تی مزووری ماوهیه ک لپی که وتنه که له وه کیشی و بهرنگاری پارهستان، به لام سه رهنجام چهند که سیکلی لی کوشتن و هیندیگانیشی به لاواندنه وه و دلدانه وه هیور کردوونه وه و سه ری پی چه ماندوون.

له راستی دا سهیدی خان بهگ^۱ لاویکی لیوه شاهه و ئازا و دلاییه و چهندی بلئی داده وان و به ویژدانه و خه لک لیی رازین و ده لئین پیاویکی مه شره فخره و ئاواته خوازم هه ره سه ر ئاکاری جوان و دلخواز پروا و سه رکه وتوویی.^(۱۴)

بهشی چواره م

باسی میرانی جزیره (جزیر)، که ناسراون به بوختی و ده بنه سی لک

له پروی دهقی ئاوپرژینکه ری دل و دهروونی باوه پیکراوان و نووسینی پرشنگذاری نووسه رانه وه، بۆم پوون بۆوه که زنجیره ی تۆرهمه ی میرانی جزیره له خه لیفه کانی ئه مه وی را ده گاته وه خالیدی کورپی وه لید. یه که م که سی ئه م خانه دانه که له جزیره بۆته فه رمانه وه، سوله یمانی کورپی خالید بووه. ئه م بنه ماله یه پۆژگاریک له سه ر پئی وشوین و ئایینی بی فه پی «یه زیدی» پۆیشتون و سه رهنجام خودا روحی پیکردوون و بالی گرتوون و له و تلاسابوونه گه راونه وه و که وتوونه وه سه ر ریبازی ئیسلام و له ریچکه دینی به رزه جینی سوننی دا خۆیان

۱- له په راولیزی ل ۸۴ دهقی بودلیان دا نووسراوه: ئه م سهیدی خان بهگه نیوه راستی سالی ۱۰۳۵ی کۆچی/ ۱۶۲۵ی زاینسی، له هه راکه ی حسافز ئه حمه دپاشادا که مه زنه وه زیمر و سپاسالار بوو، له به ره وی تۆمه تیکی زۆری خرابوویه ئه ستۆی کۆژرا. تیداچونه که ی ده گه ریته وه بۆ پاش شکانی که مارۆی به غدا و گه رانه وه ی سپا. و.

دۆزیوه‌ته‌وه.^۱ گه‌لیکیان مزگه‌وت و مه‌درسه‌سه‌ ساز کردوون و گوندی باش و زه‌وی‌وزاری به‌پژده‌ویان پی‌وه‌به‌ستوون و له‌سه‌ریان وه‌قف کردوون. عه‌شیره‌تی بۆتانی له‌ کوردستان‌دا به‌ ده‌سکه‌روه‌ه و مه‌ردازا و له‌شکرچی و سوارچاک ناسراون. هه‌میشه‌ په‌ساره‌ی به‌باش ده‌ده‌ن بۆ کرینی چه‌ک‌وچۆل و پیداو‌یستییه‌کانی مه‌یدانی تیکه‌له‌چوون و ئه‌سه‌پی په‌سه‌نی عه‌ره‌بی؛ به‌تاییه‌ت ئاشقی شیریی میسری و خه‌نجه‌ری دیمه‌شقیین. له‌ باوه‌رپیکی‌دا نموونه‌ن و له‌ پۆژی شه‌ر و هه‌رادا شان‌به‌شانی یه‌کتر به‌ره‌نگاری دوژمن راده‌وه‌ستن و له‌ مه‌ردی و په‌ندی لانه‌ده‌ن؛ جا هه‌ر بۆیه‌ له‌ نیو جه‌ماوه‌ری کوردستان‌دا له‌ شانی ئامپاکانی خۆیان تیپه‌ریون.^۲

۱- له‌م ده‌قه‌دا هاتوه‌وه‌ که‌ میرانی جزیره‌ له‌ ریگای خالیدی کوری وه‌لیده‌وه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی (ئه‌مه‌وی). له‌ «مه‌م و زین»ی خانی و له‌ رۆژنامه‌ی کوردستانی دایکدا که‌ به‌درخانییه‌کان بلاویان کردۆته‌وه‌، ئه‌وه‌ دووپات کراوه‌ته‌وه‌ که‌ میرانی جزیره‌ نه‌وه‌ی خالیدی کوری وه‌لیدن. که‌چی خالید ئومه‌وی نییه‌ و بیست سال به‌رله‌ بوونی ئومه‌وییه‌کان به‌ خه‌لیفه‌ی مسوولمانان مردووه‌؛ که‌چی له‌ لاپه‌ره‌ ۱۵۶ی ده‌قه‌ فارسییه‌که‌ی محه‌مه‌د عه‌بباسی و له‌ لاپه‌ره‌ ۱۴۷ی وه‌رگی‌راوه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی مه‌لا جه‌میل رۆژبه‌یانی‌دا، باسی خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی نه‌کراوه‌؛ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ جیاوازی هه‌یه‌ له‌ نیوان ده‌قه‌ ده‌سنووسه‌کانی شه‌ره‌فنامه‌دا. له‌ ده‌قی ده‌سنووسی خودی شه‌ره‌فخان‌دا خالید وه‌ک ئومه‌وی (ئه‌مه‌وی) باسی کراوه‌.

له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی‌دا ئه‌وه‌م وه‌به‌رچاوه‌ نه‌هاتوه‌وه‌ که‌ میرانی جزیره‌ی بۆتان چووبیتنه‌ سه‌ر ئایینی په‌زیدی، به‌لکوو سالی ۸۱۷ی ک/ ۱۴۱۴ی ز، میر عیززه‌ددینی بۆتانی و میر محه‌مه‌دی ئامۆزای خاوه‌ندسی قه‌لای گورکییل و چه‌ند میریکی‌دی، هه‌لیانکو‌تایه‌ سه‌ر لالش و ژماره‌یه‌کی زۆری کوردی عه‌ده‌وی (په‌زیدی) یان کوشت و ژماره‌یه‌کی دیکه‌یان به‌ دیل گرت و گۆره‌که‌ی شیخ عادیان هه‌لدایه‌وه‌ و ئیسکوپرووسکیان سووتاند (المقریزی، السلوک لمعرفه‌ دول الملوک، ۳۷۰/۶). ز.س.

۲- بوختی (بوختان) هۆزیکێ دێرینی کورده و بگه‌ره‌ یه‌که‌مه‌ین هۆزی کورده‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می ئومه‌وییه‌وه‌ ناوی له‌ سه‌رچاوه‌کان‌دا هاتوه‌وه‌ و یه‌کیکه‌ له‌ هۆزه‌ مه‌زن و ناو‌داره‌کانی کوردستان (ابن عساکر، تاریخ دمشق، ۶۳/۴۰). ز.س.

جزیره شاریکی کۆن و له میژینه یه و سالی حه قده هه می کۆچی، له سه رده می خه لیفایه تی عومه ردا .. خودای لی رازی بی - ئه بووموسا ئه شعیری و سه عد عه یازی کۆری عوسمان (۴) ^۱ به بی شه ر گرتوو یانه و لادینه ان یان پیوه به ستوون و ته نیا عه ره به کانی بنی ته غله ب، که خیله کی بوون و له ده ور به ری جزیره ژیاون، سه ریان وه به ر باری دانی لادینه نه هیتاوه. کۆچ و باریان لیتاوه و به ره و خاکی پۆم تییا نته قاندوو و گوتوو یانه ئه گه ر به سه ده قه بی دهیده یین، ده ناشتی ئاوا ناسه لمینین. ئه و قسه یه یان بر دۆته خزمه ت عومه ر - خودای لی رازی بی - ئه ویش فرموویه تی با وای بده ن، سه ده قه ش هه ر ده که و پته نیو جه غزی لادینه انه وه. قه لای جزیره کاری عومه ری کۆری عه بدولعه زیزه، که هه شته مین خه لیفه ی ئه مه وییه. له دادوه ری و دادپه ره ری و پاراستنی مافی خه لکدا به عومه ری دووه م داده ند ری. له پۆژگاری ده سه لاتی خه لیفه کانی ئه مه وی دا که بۆ ماوه ی سه ده یه ک له سه ر مینه به ر و له مزگه وتان قسه ی سارد و سووکیان به حه زره تی عه لی و پیشه وایانی پایه به رزی مسوولمانان حه سن و حوسین ده گوت - خودا قسه دریا ن بگری و لییا ن رازی بی - ئه و بنه بری کرد و خه لکی دنیای له و تاوانه قسه ور سه پزگار کرد ^۲.

۱- فه رجوللا زه کی «عه یاز کۆری غه نه م» به دروست ده زانی. زیرنۆف خودی ده قه که ی به هه له زانیوه بۆیه نیشانه ی پر سیاری داناوه. (بر: شه ره فنا مه ی وه رگی راوی هه ژار، ل ۲۷۴). و.

۲- جزیره ی بۆتان زید و نیشتمانی دیرینی کوردانه و ته نانه ت ناوی به ناوی کورده وه په یوه ست و لکاوه. له سه رده می پیش ئیسلامدا و بۆ ماوه یه کی درێژ پاش بلاو بوونه وه ی ئیسلامیش به (جزرتا، دوقردو، باقردا و بیت قردو) ده ناسرا، تا له نیوه راستی سه ده ی سیهه می کۆچی هه ر به «جزیره الاکرا د» ده ناسرا، که بی گومان هه ر وه رگی راوی «جزرتا دوقردو» ی سوریا نییه (ابن شداد، الاعلاق الخطیره، ۷/۳). ←

قه‌لا و شاری جزیره که وتۆته لیواری رووباری عاره‌بان و وهختابه‌ک سیلاو
هه‌لده‌ستی ناوی رووباره‌که ده‌بیتته دوو به‌ش و به دهوری قه‌لا و شاردا
لی‌ده‌هالیتته‌وه. به‌ندیکی گوره‌یان به به‌رد و قسل لسه سه‌رووی قه‌لاوه
هه‌لبه‌ستووه و ناهیلن لافاو خۆی پیدابکا و زیان به هیچ مال و خانوبه‌ریه‌ک

له هه‌موو ئه‌و هه‌والانه‌دا که‌وا ده‌رباره‌ی فه‌تحی جزیره‌ن، جه‌خت کسراوه‌ته‌وه که
زۆریه‌ی شار و ناوچه‌کانی جزیره به هه‌ریمی بۆتانیشه‌وه، له لایه‌ن سه‌رکرده‌ی مسولمان
عه‌یازی کوری غه‌نه‌می ئه‌شعه‌رییه‌وه گیراون و ئه‌بوو موسا ئه‌شعه‌ری هیچ ده‌وریکی له
فتوحاتی جزیره‌دا نه‌بووه.

بنی‌ته‌غله‌بی عه‌ره‌ب قبوولیان نه‌کرد وه‌کوو میله‌ته‌ ناعه‌ره‌به‌کان که نابنه‌ مسولمان
سه‌رانه، واته جزیه‌ بدن و ده‌یانگوت ئیمه‌ عه‌ره‌بین و ئه‌مه به سووکایه‌تی ده‌زانین.
گومان له‌وه‌دا نییه‌ که ئه‌و ئیبنووعومره‌ی وا هه‌اتۆته جزیره‌ی بۆتان و ئاوه‌دانی
کردۆته‌وه خه‌لیفه‌ عومره‌ی کوری عه‌بدولعه‌زیز نییه، به‌لام به‌دروستی ساغ نه‌بۆته‌وه کتیه‌ و
له‌ کوپوه هاتووه و هه‌واله‌کان ناوی چه‌ند که‌سایه‌تییه‌ک ده‌هینن، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یه‌ ناوی
باوکی عومره‌ بووه، بۆیه به جزیره‌ی ئیبنووعومره‌ ناودیر کراوه (ابن خلکان، وفیات الاعیان،
۳/۳۴۹).

له سه‌ده‌ی هی‌ک/۱۱ی ز، جزیره‌ی بۆتان واته جزیره‌ی ئیبنووعومره‌ ناوه‌ندی
ده‌سه‌لاتی کورده بوختیه‌کان بوو؛ پاشان له ئاکامی هاتنی تورکه سه‌لجوقیه‌کان و
دواتریش ده‌رکه‌وتنی حکومه‌تی ئه‌تابه‌کان، کوردانی بوختی جزیره‌ی بۆتانیان له ده‌ست
دا و شاره‌که که‌وته ده‌ست ئه‌تابه‌که‌ تورکه‌کان و بارگای میرنشینی بوختی گوپزرایه‌وه بۆ
قه‌لای گورکیل (هه‌زده‌قیل) له دامینی چپای جوودی. یاقووتی هه‌موی ده‌لی قه‌لای
هه‌زده‌قیل ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی مه‌مله‌که‌تی کورده بوختیه‌کانه (معجم البلدان، ۲/۱۲۴، ۳/۱۵۸).

ئه‌و میره‌ی وا هاته جزیره‌ی بۆتان و میرنشینی بۆتانی زیندوو کردووه، ده‌بی ناوی
عه‌زیز بی، نه‌ک عه‌بدولعه‌زیز، بۆیه پاش خۆی بنه‌ماله‌که‌ی له کوپ و کوپه‌زا و نه‌وه‌کانی به
مالباتی عه‌زیزان ناسران. من‌وای بۆی ده‌چم ئه‌م میر عه‌زیزه، هه‌مان حیسامه‌ددین
عه‌زیزی بۆتانییه‌ که له‌گه‌ل میر ئه‌سه‌ده‌دینی بۆتانی و چه‌ندین میری دی، سالی ۶۵۹
کوچی/۱۲۶۱ی زایینی، به‌ فه‌رمانی هۆلاکو هاتنه‌ کوشتن (الاعلاق الخطیره، ۳/۵۷۰، قرطای
الخزندی، تاریخ مجموع النوادر، ۱/۱۹۶). ز.س.

بگه یه نئ. خه لک هه میسه به سهر پردی شاره که دا ده پرنه وه و له پرووی ئەم دیمه نه وه که ئاو ده وره ی قه لا و شاری داوه، به جزیره ی عومریه ناودیر کراوه. شاری جزیره خاوه نی گه لیک قه لاتی چر و سهخت و ناوچه ی خوڤس و به پیت و پیژوهه. بۆ نمونه لیژدها باسی چارده قه لا و ناوچه ده کرئ و هیوادارم خوینده واران ی وریا و هیژا پی و ده رهن نه بن و ئەوانیش بریتین له: ۱- ناوچه ی گورکیل (جورده قیل) که چیا ی جوودی له وینه و گۆیا که شتییه که ی حه زه ته ی نووح -- دروودی خودا له سهر ویش و پیغه مبه ری خوڤسمان بی - له وینی له نگر گرتووه. له و ناوچه یه حه وت عیل ده ژین و چواریان حوسیتین و بریتین له: شه هریوره ی، شه هرلی، گورکیل و نه ستووری. سینه که ی دیکه یه زیدین: نیویدکاوان، شوورش^۱ و هیودل. ۲- قه لا و ناوچه ی برکه، که خیلی برکه ئەویان به ناوی خوینده وه ناودیر کردووه. ۳- ناوچه و قه لای ئاروخ، که خیلی ئاروخی لی بنه گر بووه و به یه کیک له قه لا قایم و به ناوبانگه کانی کوردستان ناسراوه. ۴- ناوچه و قه لای په رووز، که جی ژیا نی خیلی په رووزه و ئەوانیش سی تایفه ن: جاستۆلان، به زم و گرافسان (گرافان). ۵- قه لا و ناوچه ی بادان، که عه شیره ته ی کارسی^۲ له وین. ۶- ناوچه ی «ته نزی»^۳، که به قه لاکه ی ده لین «که لهۆک» و ئه ویش هه ر عه شیره ته ی کارسی لی ده ژین. ۷- قه لا و ناوچه ی فنیک، که چوار خیلی لینه و له جی خوی دا ده چمه وه سه ری. ۸- ناوچه ی توور. ۹- ناوچه ی هه یتم، که زۆربه ی دانیشتوانه که ی ئه رمه نی و نه سارین، بۆته نساوه ندی داها ت و حاسلاتی میرانی جزیره. هه روه ها خیلی «جیله کی» ش له وی

۱- ل ۸۷ ی بودلیان: «سوورش». و.

۲- گارسی. ع. ی.

۳- تانزه، تانزی. ع. ی.

تابلوی پیتجه‌م: میرنشینى بۆتان

تابلوی شه‌شهم: دهرک و دیوانی میری بوٲان

نیشت...ه‌جی...ن. ۱۰- ناوچه و قه‌لای شاخ، که هه‌ناری چاکی هه‌ریمی جزیره له‌وی به‌ره‌م دی و ئه‌ویش هه‌ر ئه‌رمه‌نی و نه‌سرانی لئ ده‌ژین. خیلئ «شیلدی» ش له‌وی بنه‌یان داکوتاوه. ۱۱- قه‌لای نه‌ش‌ئه‌ته‌ل. ۱۲- قه‌لای ئه‌رمه‌شات، که خاکی خیلئ «به‌راسپی» یه و یه‌کیکه له خیلاته پر جه‌ماوه‌ره‌کانی بۆتانی. ۱۳- قه‌لای کیۆهر، که «قه‌میز» یشی پئ ده‌لین و به‌ده‌ست عه‌شیره‌تی «کارسی» و «قه‌رشئ» یه. ۱۴- قه‌لای دیره، که له ناوچه‌ی «ته‌نزی» یه و به‌شیک له جه‌ماوه‌ره‌که‌ی عه‌ره‌بن و بریتین له: ته‌هیری، سه‌فان و بنی‌عه‌باهه. زۆربه‌ی ئه‌رمه‌نییه‌کانی وی به‌عه‌ره‌بی ده‌ئاخیون. هۆز و عه‌شیره‌ته‌کانی دیکه‌ی ئه‌وی ئه‌مانه‌ن: ۱- دونبولی ۲- نووکی ۳- مه‌حمودی ۴- شیخ‌ته‌ره‌نی ۵- ماسه‌کی ۶- په‌شه‌کی ۷- موخ‌نه‌هران ۸- په‌یکان ۹- بلان ۱۰- بلاستوران ۱۱- شیرۆیان (شیرۆیی) ۱۲- دووتوران.^۱

وه‌کوو پوون و ئاشکرایه دونبولی و مه‌حمودی به‌په‌سه‌ن خه‌لکی هه‌ریمی جزیره‌ن و له‌ویوه‌ کۆچاون و به‌بشتیوانیی یه‌زدانی شیاوی په‌رستن، به‌پیی پی‌رسته‌که له‌کتییی سیه‌م دا ده‌چمه‌وه‌ سه‌ریان. ئیستاش به‌هیوای په‌روه‌ردگاری سه‌رچاوه‌ی به‌خشین و چاکه‌ ده‌ست ده‌که‌م به‌گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی میرانی جزیره.^۲

۱- په‌نگه‌ دوو‌دیران بی. ع. ی.

۲- میرانی جزیره‌ی بۆتان له‌هۆزی بوختی (بۆتانی):

مووسه‌کی کوری «مجلئ» له‌سالی ۱۹۴۷ی ک/ ۱۰۵۵ی ز، هاته‌کوشتن.

ئه‌سه‌ده‌دینی بۆتانی و هیسامه‌دین عه‌زیزی بۆتانی (بوختی)، سالی ۱۶۵۹ی ک/ ۱۲۶۱ی ز، به‌فه‌رمانی هۆلاکۆ کۆژران.

عه‌بدولعه‌زیزی کوری سوله‌یمان، دامه‌زرینه‌ره‌وه‌ی میرنشینی بۆتان و باپیره‌گه‌وره‌ی مالباتی عه‌زیزان (ئازیزان) ه و دوور نییه‌ ئه‌م عه‌بدولعه‌زیز و هیسامه‌دین عه‌زیزه‌ هه‌ر یه‌که‌س بن. ←

باسی سوله یمان کوری خالد

وهک له پیش دا باسی کرا، یه که مین که سی باپیره که وری میرانی جزیره که له وی بۆته دهسه لاتدار، سوله یمانی کورپی خالیده. پاش ئه وهی له و خاکه به خوشی و کامه پانی رایوار دوو، له جزیره ی نه مانه وه پوی کردۆته شاری ههرمان و سی کورپی پسا که بره و شتی له پاش به جیماوه، که بریتین له: میر حاجی به در، میر عه بدولعه زیز و میر ئه بدال.

ئه وهی راستی بی بۆ لیوه شاوهیی و کارزانی میر عه بدولعه زیز به براگه و ره داده ندرا و له مهیدانی داده وانی دا توانیبوی گزی بردنه وه به گزچانی دلایوی وه به رخوی بدا و بیرفیتی. رۆژبه رۆژ شویته وار و نیشانهی مه زنایه تی و نازایه تی له

عیزه ددین ئه حمه دی کوری سه یفه ددینی بۆتانی (م ۷۶۴ ی ک/ ۱۳۶۳ ی ز). سه یفه ددین عیسای کوری عیزه ددین ئه حمه د (۷۶۴-۷۸۵ ی ک/ ۱۳۶۳-۱۳۸۳ ی ز) کوری سه یفه ددین عیسا.

میر عه بدوللا واته ئه بدال (۷۸۵ ی ک/ ۱۳۸۳ ی ز، تا پاش ۷۸۷ ی ک/ ۱۳۸۵ ی ز). میر عیزه ددینی دووهم هاوده می شالاره کانی ته یموری له نگ بووه بۆ سه ر کوردستان له (۷۸۹-۸۰۷ ی ک/ ۱۳۸۷-۱۴۰۴ ی ز)، لانی کهم تا سالی ۸۱۷ ی ک/ ۱۴۱۴ ی ز، ههر میری جزیره بوو.

میر مه جده ددین ده ورو به ری سالی ۸۲۰ ی ک/ ۱۴۱۷ ی ز. میر عه بدوللا، یانی ئه بدالی دووهم (۸۴۱ ی ک/ ۱۴۳۷ ی ز)، ناسراو به سولتان عه بدوللا. میر به دره ددینی کوری سولتان عه بدوللا ناسراو به میر به درۆ، دوا ی باوکی ده سه لاتی وهر گرت و میریکسی مه زن و به هیئز بوو. له شه ره فنا مه و سه ره چاوه فارسی و عه ره بییه کان دا ناوی هاتوو و سالی ۸۷۳ ی ک/ ۱۴۴۶ ی ز، له لایه ن ئووزون چه سه نی تورکمانه وه کوژاوه. میر به درۆ ناو دارترین و به ده سه لاترین میری جزیره و کوردستان بوو له سه ره ده می خسوی دا و ته و او خسوی به سه ره به خۆ داده نسا و خوتبه ی به ناوییه وه ده خویندرایه وه و دراوی به ناوییه وه ده نه خشا. **پروانه:** زین السدین عبدالباسط الحنفی (ت: ۹۲۰ هج/ ۱۵۱۴ م)، المجمع المفتن بالمعجم المعنون، المطبعة العصرية (صيدا، بیروت: ۲۰۱۱)، ۱۸۳/۲.

ئاوینەى نۆچاوانى دا دىيارى دەدا و دەمبە دەم ترووسكە ترووسكى ئەستىرەى بەخت و ئاواتى بەرز دەدرە وشاىە وە .

لە بانى سەرى، لە عەقلى تەرزى

دەدرە وشاىە وە ئەستىرەى بەرزى

لە سەر ئەم پى وشوینە، میر عەبدولعەزىز دواى نەمانى بابى، لە سەر تەختى دەسەلاتى جزیره پالى دایە وە . ناوچەى «گوركىل» ى دایە دەست میر حاجى بەدرى براى و ناوچەى «فنىك» ى ئەسپاردە براکەى دیکەى خۆى كە میر ئەبدال بوو . ئەم برايانە پیکە وە شانیان دایە بەر پاراستن و پىراگە یشتنى هەرىمەكە و چۆن چاکە ئاوا دەسەلاتیان هەلسووراند و نەیانەشت مافى كەس پىشیل بى و پرویان لە یەكتر وەرئەگىرا و لە قسەى یەكتر دەرئەچوون .

بنکەى ژین
www.zheen.org

لكى یەكەم

باسى میرانى جزیره كە ناسراون بە عەزیزان

دواى تىپە پوونى رۆژگارێك بە سەر حكومەتى میر عەبدولعەزىزدا، پى تالکەرى ژیان دەستى پى لە بەرۆكى شارى دارابى و دەسەلات بەردا و نەیهىشت چى دیکە بە دارستانى دنیاى لەرزۆكى نەمىن دا تىپەرى و گيانى لى ئەستاند . كە مرد دوو كورپى لە دواى بەجىما: میر سەیفەددىن و میر مەجەددىن و كورپى گەورەى بوو بە جىگرە وەى .

میر سه یفه ددین کوری عه بدولعه زیز

میر سه یفه ددین پاش ئه وهی جله وی دهسه لاتی که وته دهستی، له پئی و ریپازی باوکی لای نه دا و به دل و گیانه وه تیکۆشا چاکه ی رابردوو له دوو بدا. به دهوری خه لکدا هات و له شکریی ده لاواندنه وه و به جه ماوه ری عیلات و عاشیره تان راده گه یشت و ئۆخزنی داویشته ناخی هه مووانه وه و کهس نه بوو لئی دلمه ند بی. وه ختایه ک هه تاوی ژیان ی گه یشته سه ر که له پۆی ئاوابوون، گیان ئه سستی راسپارده ی په روه ردگار په راوی به سه رهاتی رۆژانه ی تیکه وه پیچا و تۆزی فه رامۆشیی به سه ر کیشا. پاش نه مانی، میری پاکباوه پی برای، میر مه جده ددین له سه ر کورسیی دهسه لات رۆنیشته. چاکتر له باوک و کاک ی گه شه و په ره ی دا به هه ری می جزیره و بۆ ماوه یه کی زۆر تیز به دلی خۆی حکومه تی کرد و سه ره نجام خۆری ته مه ن و دهسه لاتی له ئاسۆی خۆرنشین ی ئاوابوون زه رده ی لی برا و به یانه ی به ختی ژیان ی سه ره ی گه یشته وه شه وی په ریشانی نه مانی و میر عیسا ی کوری په سه نی جیی گرت ه وه.

www.zheen.org

میر عیسا

شاعیر گوته نی:

تیکۆشه له پئی دادپهروه ری دا

دادپهروه ر ده روا به سهروه ری دا

جا میر عیسا به و پێ و دانه جوولایه وه و ده رگای خیروبیز و چاکه ی به پووی خه لکدا کرده وه و له سه رده می دهسه لاتی دا خۆی له گه ل جه ماوه ر گونجان د و گوئی که سی له خۆ وه بانه دا و نه یه رنه جان د. پاش ئه وه ی مالاوایی خواست له دنیا ی کاتی،

ته‌شریفی رژیی بژ جیهانی هه‌تاه‌تایی. به‌ره‌می پاشه‌واری میر به‌دره‌ددین بوو که جیی گرت‌ه‌وه.

میر به‌دره‌ددین

میر به‌دره‌ددین پاش ئه‌وه‌ی جیی باوکی گرت‌ه‌وه، وا چاک و به‌جی‌وپړی به‌جه‌ماوهری ژیر بالی راگه‌یشت و چاوی پینانه‌وه بوو، هر باسی ناکری. به‌ده‌می شیریی جه‌وه‌رداری مش‌ت و مالی ئاوینه‌ی خه‌یالی گه‌وره و بچووکی دا و ژه‌نگ‌وژاری زۆرداری و گه‌رد و تۆزی زولمی لی ئه‌ستری. دهرگا و دهر‌وازه‌ی خه‌لات و چاکه و به‌راتی به‌رووی ته‌واوی ب‌واداران‌دا کرده‌وه. هه‌میشه به‌دوای دیداری پر خیر و به‌ره‌که‌تی پیاوچاکان و باوه‌ر‌مه‌ندان‌ی له‌زه‌بردا ده‌گه‌را و پاش نه‌مانی، میر ئه‌بدالی کو‌ری بوو به‌جینشینی.

میر ئه‌بدال

میر ئه‌بدال (عه‌بدال) که جیی باوکی گرت‌ه‌وه، له‌رینازی ره‌چه‌لاکی خۆی لای نه‌دا و هه‌موو بواریکی تی‌هینا و سه‌ره‌نجام رژیی خۆی ئالای ده‌سه‌لاتی له‌باغی به‌هه‌شت هه‌لدا و دوای نه‌مانی میر عزیزه‌ددینی کو‌ری چووه جیی^۱.

میر عزیزه‌ددین

میر عزیزه‌ددین دوای باوکی به‌ده‌رد و مه‌رگی هۆز و تیره و عیلاتی هه‌ریمی ژیر ده‌سه‌لاتی راگه‌یشت. له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا مانگۆله‌ی سه‌ر نووکی داری ئالای

۱- عه‌بدال که به‌کوردی کراوی عه‌بدوللایه، میریکی ناوداری جزیره‌ی بۆتانه و دوو جار ناوی له‌هه‌واله‌ میژوویی به‌کان‌دا هه‌اتووه و به‌پیی ئه‌و دوو هه‌واله‌ ده‌رده‌که‌وی تا سالی ۷۸۷ی ک/ ۱۳۸۵ی ز، میری جزیره‌ی بۆتان بووه (ابن حجر العسقلانی، انباء العر، ۱/ ۲۸۰،

ئەمیر تەیمووری گوورکان تریفە ی داگیرکردنی هاویشتبویە سەر تەواوی ئاوەدانییەکانی جیهان. بۆ پوونبوونەوہی ئەم بابەتە مەولانا شەرەفەددین عەلی یەزدی لە میژووی «زەفەرنامە» دا نووسیویەتی: «پاش ئەوہی خاوەن شکۆی زەمان، ئەمیر تەیمووری گوورکان، سالی ۷۹۶ی ک/ ۱۳۹۳ی ز، دەستی بە سەر داروسسەلامی بەغدادا گرت و قەلای تکریتی خاپووراند و چەند قەلات و ناوچە و ھەریمی دیکە ی گرتن، پووی کردە ماردین.

لە شوینیک بەناوی چەملیک، کە حەوت فرسەخی لەگەڵ ماردین نیوانە، میر عیززەددینی میری جزیرە، ھاتە بارگای جیهانپەنای و شانازی پرایەخراموسانی پێ بڕا. گەلیک دیاریی چاک و بەنرخى ھینا و بە سیلەنیگای شاھانە بەسەر کرایەوہ. قبوولی دانی باج و پادارانە ی لەشکری کرد، کە بریتی بوو لە نان و پیخۆر و تفاق و بژیو و گەپرایەوہ ھەریمی ژێر دەسەلاتی خۆی.

سولتان عیسای میری ماردین بە شیوہیەکی نالەبار لەگەڵ چەند چەکاریکی تەیمووری جوولایەوہ، کە گیرانەوہی لێزەدا بە کاریکی بەپێوجی نازانم. ئەمیر تەیموور ویستی دەورە ی قەلای ماردین بەدا، بەلام لەشکرەکە ی ھێندە زۆر بوو، کە لەوہری سوارەبەر و بارەبەران و ھەگیر نەدەکەوت، بۆیە وای بە بەرژوہەند زانی جارێ خۆ لەو کارە نەدا. رۆژی سێشەممۆ، ھەشتەمی رەبیعی دووہمی ئەم سالە (۷۹۶ی ک)، لەوێوہ گەپرایەوہ و پووی کردە مووسل. لەو شوینە خاوەن شکۆی دەریادل، پۆلەسواریکی ساز کردن و دیاری و خەلاتیکی چاکى بۆ خاتونان و شانازان پێدا ناردن بۆ سولتانییە. پیاویکی کوردی ھۆزی بۆتانی بەناوی شیخە، کە لە چەملیک وێرای میر عیززەددین شەرەفی پرایەخراموسانی پێ بڕابوو، بەلام ھەر لە خزمەتی دا مابوویەوہ و بە سۆزی میرانە بەسەرکراپوویەوہ، لەو جەنگە یەدا ئیزنی گەرانەوہی خواست و وێرای دیاری بەران پێی نایە رکیف و رۆیی. کاتیک گەیشتە دەوروبەری جزیرە، لە پێی چاکە و راستی لای دا و دەستی بەسەر باری

دیاری و خه‌لاتان‌دا گرت و همووی بردن بۆ جزیره. میر عزیزه‌ددینی میری وی، پیی له و به‌لینه‌ی نا که له‌گه‌ل پیاوانی خاوه‌ن‌شکۆ به‌ستبووی و له‌گه‌ل‌ئو سیابه‌خته بوو به‌هاوده‌نگ.

ئه‌میری به‌شان‌وشکۆی خاوه‌ن‌ده‌سه‌لات دوو جاری پیاو نارده‌لای میر عزیزه‌ددین و لینی راسپارد و تیی‌هه‌لپنچا و گوتی شیخه‌م بۆ بگه‌رو بۆم بنیزه‌هه‌تا له‌تاوانی تۆ خۆش بم. ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ی ته‌واوی قه‌لا و مال و سامان و عیل و عاشیره‌تی هه‌ریمی ژیر ده‌سه‌لاتت ده‌کرینه‌ پینخوستی سمی یه‌کسمان و تێدا‌ده‌چن. میر عزیزه‌ددین پشتی به‌قه‌لای چر و سه‌خت و ئاوی پووبار گه‌رم بوو، بۆیه هه‌ر گوپی به‌هه‌ره‌شه‌وگوره‌شه‌ی ئه‌میر ته‌یموور نه‌بزووت و شیخه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌دا. جا بۆیه خاوه‌ن‌شکۆ رۆژی دووشه‌ممۆ سینه‌ده‌هه‌می جه‌مادی یه‌که‌م، بار و بارخانه‌ی به‌جیه‌یشت و ئه‌سه‌پی تاو دا و وێرای ته‌واوی له‌شکری له‌پووباری دیجله‌په‌رییه‌وه و له‌جه‌نگه‌ی شه‌ودا وه‌سه‌ری گه‌را. پاش ئه‌وه‌ی خۆر سه‌ری ده‌سوپییه‌نا و به‌یانی به‌ربوو، سپای هه‌میشه‌سه‌رکه‌وتوو وه‌کوو به‌لای له‌ناکاو و ده‌ریای بی‌سنوور ده‌وره‌ی جزیره‌ی دا. ئه‌وه‌نده‌ی سه‌عاتیکی پینه‌چوو قه‌لا و شار گیران و هه‌موو خاک و هۆز و عیلاتی به‌ر فه‌رمانی که‌وتنه‌ به‌ر شه‌پۆلی تالان‌و‌ب‌پۆ. له‌وه‌په‌لاماره‌دا میر عزیزه‌ددین که‌وته‌چنگ چه‌کداریکی ته‌یمووری، به‌لام نه‌یناسی و پاش سووکایه‌تی پیکردن و تیهه‌لدانی، به‌وه‌رگرتنی شتیکی زۆر ده‌ستی له‌کۆل کرده‌وه و به‌ره‌لای کرد و به‌هزار کویره‌وه‌ری و چه‌رمه‌سه‌ری توانی نیوه‌گیانیک له‌وه‌گه‌رداوه‌ده‌رباز بکا.»

سه‌باره‌ت به‌وه‌رووداوانه‌خه‌لکی جزیره‌ده‌گیرنه‌وه و ده‌لین: ئه‌میر ته‌یموور زۆر پیزی میر عزیزه‌ددینی گرتوووه و ته‌نانه‌ت به‌ره‌ورپووی دانیشتوووه و کایه‌ی شه‌تره‌نجی له‌گه‌ل کردوووه. دیدار و پیکه‌وه‌بوونی وه‌به‌ر دلی ئه‌میر ته‌یموور که‌وتوووه و هانی داوه‌هه‌تا له‌هیرشی بۆ سه‌ر شام‌دا هاوسه‌فه‌ری بی، به‌لام

چونکه سولتانه کانی شام هه موو سالیکی پوولیکی چاکیان بۆ میر عزیزه ددین بریبۆوه، خۆی له و سه فه ره بوارد و نه چوو بۆ عاره بستان. ئه میر ته یموور له سه ره ئه وه دلی لیبی ئیشاوه و فه رمانی تالانی جزیره ی داوه .
میر عزیزه ددین خۆی له نئو عیلی «ئارۆخی» دا هشار داوه و ژیا نکی یه کجار تال و ناخۆشی رابواردووه و به که ساسی سه ری ناوه ته وه .

میر ئه بدال کورپی میر عزیزه ددین

میر ئه بدال دوا ی نه مانی باوکی له سه ره ته ختی ده سه لاتی جزیره پالی داوه ته وه و به سه ره هۆز و تیره و خیلات راگه یشتووه، به لام هینده ی پینه چووه که خۆی بۆ دواسه فه ری ژیا نی تیکناره و ته شریفی بردۆته دنیا ی پاشین.

میر برام کورپی میر ئه بدال

دوا ی ئه وه ی باوکی له خانووی با برده له ی ژیا نه وه رۆی بۆ سه ره رای هه رمان، جیگای گرته وه و له جزیره بوو به میری کورسی نشین. رۆژگاریک حکوومه تی کردووه و پاشان مردووه و سێ کورپی له دوا به جیماوه که بریتین له: میر شه ره ف، میر به در و کاک محه ممه د.

میر شه ره ف

سه ره تا میر شه ره ف جی باوکی گرتۆته وه و پاش تیه رپوونی ماوه یه که به سه ره ده سه لاتی دا، مه رگ بۆته میوانی.

میر به‌در

دوای نهمانی میر شهره‌ف، میر به‌دری برای بۆته جیتشینیی و ماوه‌یه‌کی دریژ حکوومه‌تی کردووه و سهره‌نجام مهرگ به‌رۆکی گرتووه و سنی کورپی له پاش به‌جی‌ماوه: میر شهره‌ف، میر محهممه‌د، شاعه‌لی‌به‌گ.^۱

کاک محهممه‌د کورپی میر براینم

کاک محهممه‌د دوای مردنی براکانی بۆته میره‌ریمی جزیره. له زهمانی وی‌دا حه‌سه‌ن‌به‌گی ئاق‌قۆینلوو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ئه‌و خاکه‌دا شکاوه‌ته‌وه و شه‌پۆلی خاپوورکرانی له‌گه‌ل خۆی هیناوه. زۆربه‌ی پیاوماقوولان و مه‌زنانی بۆتانی کوژراون. کاک محهممه‌د له‌گه‌ل دوو برازاکانی، یانی میر محهممه‌د و شاعه‌لی‌به‌گ گیراون و به‌ره‌و عیراق ته‌هرینچ کراون. هه‌ریمی جزیره سه‌رله‌به‌ری که‌وتۆته ژیر ده‌سه‌لاتی تورکمانانی ئاق‌قۆینلوو و کابرایه‌ک به‌ناوی «چه‌له‌بی» لئی کراوته ده‌مراست، که ئیستا تۆرهمه‌ی له‌نیو تورکمانان به‌چه‌له‌بی‌لوو ناسراون. چه‌له‌بی چۆن چاکه‌ ئاوا شانی له‌پاراستن و به‌رێوه‌بردنی کاروباری هه‌ریمی جزیره شل کرد و وای خۆ پێوه ماندوو کرد، که هه‌نگاوی له‌وه باشتر هه‌ر به‌خه‌یال‌دا نایه. ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌و خاکه‌ راگه‌یشت، به‌لام میر شهره‌فی کورپی میر به‌در توانی هه‌ریمی جزیره له‌چنگ ئاق‌قۆینلووان رزگار بکا.

۱- شهره‌ف‌خان زۆر به‌کورتی باسی میر به‌در (به‌درۆ) ده‌کا، که‌چی یه‌کیک بووه له‌میره هه‌ره‌ ناوداره‌کانی جزیره‌ی بۆتان و له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا میرنشینه‌که‌ گه‌شه‌ی کردووه و هه‌نگاوی بویرانه‌ی بۆ سه‌ره‌به‌خۆیی ناوه؛ ته‌نانه‌ت ئه‌م میره‌ دراوی به‌ناوی خۆیه‌وه لێداوه و خوتبه‌شی به‌ناوییه‌وه خویندراوه‌ته‌وه. ز.س.

میر شہرف کوری میر بہدر

ٺه و دهمی کاک محہمہدی مامی و براکانی میر محہمہد و شاعہلی بہگ بہ
 دیل گیرابوون و بہ چنگ ٺاق قوینلووانہ وہ دنالین، میر شہرف بہ پاکردوویی لہ
 پہساریک خوی شار دبووہ و ماتہی ہلگرتبوو، ہتا وا ہات کہ ہتای بہختی
 دہسہ لاتی سولتانہکانی ٺاق قوینلوو بہرہو لیواری زہردہ پہرتلی دا و بہیانہی
 ہاتیان سہری وہ بہر شہوی نہ ہاتیان ہینا و لہ میژہ گوتوویانہ:

تا یہک نہ مرئ بہ ناکاوی

یہکی دی ناگاتہ کاوی

وہ کوو دیارہ پوژ بہ پوژ نیشانہی بہختیاری لہ نیوچاوانی ٺاواتہکانی میر
 شہرف دا ٺاسوگی دہدا و دہم بہ دہم ٺہستیرہی بہختی لہ و پہری بہرزی دا
 دہدرہ وشایہ وہ۔ وای لیہات کہ توانی پاشماوہی چہکداری پہران پہرانی بوٺانی
 دلخوژی بداتہ وہ و دہستیان بہ سہری دا بیٺی و لہ دہوری خوین ہالیتی و تہمای
 حکوومہتی جزیرہ تی بیٺی۔ پاش سی سال دانیشن بہ لارہ ملی و دہست لہ ٺہژنوئی
 ناہومیڈی و ہریتان و چاوہ پروانی دہرفت مانہ وہ، و خو ہاتہ وہ۔ لہ ناکاو
 بہ ریٺوینی و یاریدہی بہختی بلند و سہرہ و خیری، بہ تہمای و دہست ہینانہ وہی
 جلہوی دہسہ لاتی حکوومہتی باب و باپیرانی، لہ کہ لیتی تہ نیایی و دوورہ پریزی
 ہاتہ دہر و پیئی نایہ پکیفی ٺہسپی ٺاواتی و بہرہو مہیدانی ٺازاہتی ٺاواتی و
 بہ زہبری شیرری و ہک ہہ ورہ برووسکھی ولاتی خوی بزگار کرد و بوو
 بہ میری سہر بہ خو۔ پاش ٺہم سہر کہ و تہ، کاک محہمہدی مامی و براکانی، یانی
 شاعہلی بہگ و میر محہمہد، لہ بہ نہدی تورکمانان دہرباز بوون و خوین
 گہ یاندہ وہ لای۔

پاش راپه‌پینی شاسمایلی سه‌فه‌وی و گرتنی عیراقی عه‌رب و عه‌جه‌م و نازه‌ربایجان و دهرپه‌پاندنی تورکمانان، دهستی گه‌یاندی دیاربه‌کر و مووسل و شه‌نگال و به‌مه‌به‌ستی داگیرکردنی جزیره، له‌شکری به‌ره‌و ئه‌و هه‌ریمه‌ده‌نگ دا. زۆرجاران قزلباش و میر شه‌ره‌ف پیکه‌لپژان و خوینیان که‌وته‌نیوانی، به‌لام هیچ جاریکی دهره‌وستی میری جزیره‌نه‌هاتن و ل...ه شه‌پیکیان دا ۱۷۰۰ که‌سیان ک...وژران و گه‌لیکی دیکه‌یان به‌دیل گیران.

قزلباش هه‌ر خۆیان هیناوبرد و هه‌دایان نه‌دا و جاریکیان خان‌مه‌مه‌دی ئوستاجلو و که‌مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر بوو، له‌گه‌ل قه‌راخانی برای به‌مه‌به‌ستی گرتنی جزیره هاتنه شه‌پی میر شه‌ره‌ف و ئه‌م که‌په‌ته‌ش سه‌ریان دا له‌به‌رد و شکان و گه‌پانه‌وه. جاری سیه‌م یه‌کان‌به‌گی ته‌که‌للووی قۆرچی باشی، له‌هه‌مه‌دانه‌وه و پێپای چه‌کدارانی ناودار و په‌نجه‌به‌خویتی بویری، به‌ئامانجی لیدانی میر شه‌ره‌ف و گرتنی هه‌ریمی جزیره هات. میر شه‌ره‌ف پشتی به‌یاریده‌ی په‌روه‌رگار به‌ست و ئه‌م ئایه‌ته‌ی قورئانی هیتایه‌وه یادی که‌ده‌فرموی: «زۆرجار پۆلیکی که‌م، به‌پشتیوانیی خودا، به‌سه‌ر کۆمه‌لنکی زۆردا سه‌رکه‌وتوون.» هه‌ر بۆیه دلیرانی شه‌پدیده و شیرانی شه‌رگه‌ی کۆکردنه‌وه و به‌ره‌نگاری یه‌کان‌به‌گ چه‌قی و له‌شکری له‌سان دا. پاش بگره‌وبه‌رده و تیکه‌له‌چوونیکی سه‌خت و خ...وینداوی، ئه‌ویشی شکاند و هه‌ی‌دی لی کرد و به‌قریوه‌قزیوی سواران و چه‌پله‌پیزانی میترخاسان له‌هه‌ریمی جزیره‌ی دهرپه‌پاند. ئیدی له‌و پۆژه‌وه هیزی قزلباشان نه‌یتوانیوه به‌تیلای چاویش له‌خاکی جزیره‌بپوانی. دوا‌ی تپیه‌بپوونی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر ئه‌م پووداوانه‌دا، میر شه‌ره‌ف له‌م دنیا دوو دهرگانه‌وه ب...ه‌ره‌و دنیسای ه...هرمان کۆچ‌وباری لینا.

۱- «کم من فئمة قليلة غلبت فئمة كثيرة باذن الله»؛ به‌شیک له‌ئایه‌تی ۲۴۹ی سوورپی به‌قه‌ره. و.

شاعلی بهگ کوری میر به در بهگ

پاش نه مانی میر شهره ف، شاعلی بهگی برای به پنی په سندی هژز و خیلات و پیاوماقوولانی بۆتانی به میری هریمی جزیره داندرا. قه لا و ناوچه کانی ده و روبه ری فنیکی^۱ نه سپارده ده ست میر محه ممدی برای. وا هات جاریکیان مه زن و میرانی کوردستان بۆ دیتنی شاسمایلی سه فهوی پیکه وه چوونه خۆی و ته وریز. شاعلی بهگیش هه لئه له تا و ئه و سووکایه تی و په ند و مه ره دانیه له بیر خۆی بردنه وه که بۆتانی به سه ر قزلباشانیان هیتابوون و له گه ل دوازه مه زن و میری دیکه ی کوردستان رۆیی بۆ خزمه ت شاسمایل. شاسمایل ئه و کار و کرده وانیه ی میر شهره فی له یاد نه چوو بزه و بزی قوت نه ده چوون؛ بۆیه و پرای ته واوی گه وره گه وره و حوکمرانی کوردستان گرتی و زنجیر پیچی کرد. پاش ماوه یه ک که ئه و میرانه هه ر یه که ی به شیوه یه ک نازاد کران، شاعلی بهگیش توانی له به ندی قزلباشان قوتار بی و گه رایه وه جزیره.^(۱۰)

له دوا ی گه رانه وه ی ته ماشای کرد هه ریمی جزیره گیراوه و شاسمایل، ئولاش بهگی برای خان محه ممدی ئوستا جلووی له سه ر داناوه. شه ر له نیوان هیزه کانی ئولاش بهگ و میری بۆتان دا قه وما و ئولاش بهگ شکستی به سه ر شانی دا هات و دهستی له حکومه تی جزیره هه لگرت و پرای کرد. ته واوی قه لا و ناوچه و مه لبه نده کانی جزیره که وتنه وه ده ست شاعلی بهگ. دوا ی ئه م روودا وه شاعلی بهگ هات و په یمانی برایه تی له گه ل میر شهره فی حوکمرانی بدلیس

۱- قه لای فه نیک (فه نه ک)، به یونانی «پیناکا» یه. قه لایه کی سه خت و دیرینه و له سه ده ی سنییه می کۆچی / نۆه می زاینییه وه پایته خت و بارگای کورده به شنه و بیه کان بووه که به نازیی و جوامیری و نان بهی به ناوبانگ بوون. «ابن الاثیر» بۆخۆی چۆته دیدنه ی و دیداریان و ستایشی

به‌ست و پیکه‌وه سه‌ریان وه‌به‌ر ده‌رگای بارگای سولتان سه‌لیم‌خان هیئا. ^(۱۶) نه‌وسا هانی سولتان سه‌لیمیان دا لسه‌شکر بنیئر و دیاربه‌کر و نازهریایجان و نه‌رمه‌نستان بگری.

شاعه‌لی‌به‌گ دوا‌ی چه‌ند سالتیک حکومته‌ مردنی له‌ چاره‌ی نووسرا و چوار کوپ‌ی له‌ پاش به‌جیما: به‌دربه‌گ، ناسربه‌گ، کاک محهمه‌د و میر محهمه‌د. به‌دربه‌گ بوو به‌ جیگره‌وی باوکی. کورانی ناسربه‌گ و کاک محهمه‌د که بوونه میری جزیره، له‌ دواتردا به‌وردی ده‌چمه‌وه سه‌ریان. میر محهمه‌د کوپ‌یکی ره‌شید و نازای له‌ پاش به‌جیماوه و ناوی سوله‌یمان‌به‌گه و ئیستاش هر ماوه.

به‌دربه‌گ کوپ‌ی شاعه‌لی‌به‌گ

به‌دربه‌گ له‌ پاش نه‌مانی باوکی له‌ پاله‌و‌پشتی میرایه‌تی پالی دایه‌وه و هه‌ریمه‌که‌ی به‌ داده‌وانی و هه‌نگاوی به‌خیرویی ئاوه‌دان کرده‌وه و گه‌شه‌ی پئدا. نیزیکه‌ی حه‌فتا سالتیکی به‌ شیوه‌ی سه‌ربه‌خو حکومته‌ کرد. له‌ سه‌رده‌می پادشایه‌تی و مه‌زنایه‌تی سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ردا، له‌ سه‌ره‌تاوه هه‌تا ئاخری شانی له‌ خزمه‌تی پادشای خوابه‌خشوو شل کرد و هه‌ر ئه‌رکیکی نه‌سپارده‌ی کرا به‌چاکی رایبه‌راند.

له‌ جه‌نگه‌ی بزووتنی له‌شکر بو سهر وان و ته‌وریز و به‌غدا و تیگرای ناوچه‌کانی عیراقی عه‌ره‌ب له‌ رکیفی پادشای هه‌میشه سه‌رکه‌وتوودا بوو، به‌لام له‌به‌ر دوو کاری دزیو که له‌ پووی نازایه‌تی و پشت‌به‌ستن به‌ خزمه‌ته‌کانی کردبوونی، سولتان و روسته‌م‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر دلیان لئی هه‌لگه‌را. یه‌کیان نه‌وه بوو که له‌ بارگای پیروژدا وه‌ختایه‌ک میران و مه‌زنان له‌ دوا‌ی هیرش بو سهر خاکی عه‌جه‌مان ده‌گه‌رانه‌وه و ویکرا چوو بوونه ده‌ست ماچ کردنی سولتان

[سولهیمان]، نه و مانی گرت و خوی له و کاره بوارد و گوتی چۆن دهیی سولتان حوسین به گی میری نامیدی وه پیش من که وی. ئاوا به بق ههستای له دیوانی میری وه درکهوت و بی نه وهی مالاوایی له پادشا و وهزیری بخوازی گه پرایه وه جزیره. پیشتر باسی کاره ناحهزه که ی جاری دووهمی کرا و گوتمان وهختایه ک زهینه ل به گی میری هه کاری به یاریده و پشتیوانی پۆسته مپاشای مه زنه وه زیر، له درگای بارگای سولتان سولهیمان وه گه پابۆه هه تا بچیتته وه و جله وی حکومت به دهسته وه بگری، کۆمه لیک چه په ل و پیاوکۆزی بۆتانی ناربدوویه سه ر پی زهینه ل به گ و یارانی و به شیر و نیزه و خه نجه ران هه موویان نه نجیبوون و نه ویش به نیوه گیانی به جیما بوو. وهختایه ک پۆسته مپاشا رو داوه که ی بیسته وه نه وهنده ی دیکه ی بق لی هه لگرت و که بۆ دووهم جار بووبه وه مه زنه وه زیر لیبرا پیی بریژی. بۆ نه م مه بهسته میر ناسری برای به دربه گی هه لخراند که ههستی و داوای حکومتی جزیره بکا و به ره و بارگای سولتانی عوسمانی وه پی که وی. ناسر به گ له سه ر فه رمایشتی مه زنه وه زیر به ره و بارگای سولهیمانی پۆیی و به یاریده ی پۆسته مپاشای هاوشانی ئاسه فی [وهزیری هه زه ته ی سولهیمان]، فه رمانی حکومتی جزیره ی وه رگرت و به ره و مال بۆه. کاتیک گه یشته وه به دربه گ له پۆه به ره و پییری پۆیی و خوی گه یانده سنجا^۱ و هه وساری حکومتی دایه دهستی. پاش دوو سالان به دربه گ رووی کرده وه درگای سولتان و داوی دابینی ناوچه ی توور و هه یتم له و قه له مره وه، سه ره لسه نو ی به دربه گ کرایه وه میری جزیره و فه رمانی حکومتی درایه وه دهستی و ئیتر هه تا ئاخری ته مه نی به فه رمانی سولتانی به شه و کهت و شان له و پله یه دا مایه وه.

به‌دربه‌گ به‌عالم‌ن‌اشکرا و له‌نیو‌کۆږ و کۆبوونه‌وان‌دا به‌نگی ده‌کیشا. وای پیوه‌گیرۆده‌ببوو که‌هه‌موو پۆژی بپی ۵۰۰ درمی له‌هه‌ویلی‌دا ده‌سووتا و ده‌بوو به‌چپه‌دوو‌که‌ل. له‌و ۵۰۰ درمه‌بپی ۱۰۰ی‌هه‌ر وه‌به‌رخۆی ده‌که‌وت و له‌به‌یانی‌را هه‌تا شه‌وی قرتی لی‌ده‌بپی. هه‌میشه‌خه‌زنه‌داری خۆی هه‌ل‌ده‌پێچا و تـوـنـدی لی‌ده‌کیشا و ده‌یگوت ده‌بی به‌پوولی‌هه‌لال‌وزه‌لال به‌نگم بۆ بکرن و نابی زیپی وای پی‌بدن که‌بۆنی‌هه‌رامی لی‌بی. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی به‌ولاوه‌نین، ته‌ماشاش ده‌که‌ین پیاو‌یکی یه‌کجار به‌ئاکار و دیندار بووه و له‌پێ‌وشویتی شه‌ریعت‌لای نه‌داوه و چۆن چاکه‌ئاوا قه‌دری مه‌زنه‌مامۆستایان و زانیانی گرتووه. ئه‌وه‌نده‌خوینده‌وار و زانا و شاره‌زایه‌ی که‌له‌سه‌رده‌می‌وی‌دا له‌جزیره‌کۆبوونه‌وه، له‌هیچ‌ده‌ور و زه‌مانیک‌دا هینده‌نه‌بوون. بۆ وینه‌مه‌ولانا محهمه‌دی به‌رقه‌لعی (به‌رقه‌لایی)،^۱ مه‌ولانا ئه‌بووبه‌کر، مه‌ولانا هه‌سه‌ن سوورچی، مه‌ولانا سه‌ید‌عه‌لی و مه‌ولانا زه‌ینه‌ددین به‌بی، که‌له‌زانسته‌کانی‌ن‌اشکرا و نه‌هیتی‌دا مه‌ل‌لای زاناکانی زه‌مانه‌و شیخانی‌ده‌ورانه. هه‌روه‌ها زۆر فره‌زانی دیکه‌ش هه‌بوون که‌نووسینه‌کانیان ده‌ستاوده‌ست پۆیشتووه و له‌حوجران‌دا بره‌وی بووه. ده‌لین‌جاریکی مه‌ولانا ئه‌بووبه‌کر دلی له‌به‌دربه‌گ ئیشاوه و لین‌پراوه‌مالی بارکا و له‌جزیره‌بروا. له‌تاوان به‌دربه‌گ کۆمه‌لیک‌گه‌وره‌گه‌وره و پیاو‌ماقوولان هه‌ل‌ده‌گرئ و ده‌چپته‌لای مه‌ولانا و دل‌داری ده‌داته‌وه و گه‌لیک‌دیاری و خه‌لاتی بۆ ده‌با و خاوی ده‌کاته‌وه و ناهیلی‌بروا.

۱- مه‌لا محهمه‌دی به‌رقه‌لایی، مه‌لایه‌کی‌ناوداری کوردستان بووه، وه‌لی مه‌خابن زانیارییه‌کی وه‌های له‌باره‌وه‌نییه، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌نه‌بی که‌فه‌توا و نووسینی دژی شیعه‌گری هه‌یه؛ بۆ زانیاری زیاتر بروانه: رسائل فی الرد علی الرافضة، جمع و تحقیق حمدی عبدالمجید السلفی، مطبعة خبات، ده‌وک ۱۹۹۷، ص ۹۱. ز.س.

پاش مردنی ناسر به گی برای، سه رله نوئی ناوچه ی توور و هه یتمی به دهستووری جاران خسته وه سه ر قه له مره وی هه ریمی دهسه لاتی باب و پاپیرانی. زور ژیاوه و دوی برینی نه وه د سال و نیزیک بوونه وه ی له سه ت، خه رفاوه و کاری سه یری کردوون. خوم له باوه رپیکراوانم بیستووه که جاریکیان که سیک له چنگ قه سابی شار وه زاله دی و سکالا ده باته بهر به در به گ و ده لی سووکایه تیی پی کردووم. به در به گ پی و ده بی هاواری له چنگ [گازره] که پی ده لین «قه سار». بویه ده لی دا برؤن کابرای «قه سار» بیتن و فه لاقه ی که ن. کابرا دوی ئه وه ی چیه و چه زه ی ده دن و لی ده بنه وه، پوو ده کاته به در به گ و ده لی قوربان تاوانم چ بوو؟ به در به گ ده لی قسه ی سار دوستووکت له پارسه نگی ئه و کابرایه ناوه. کابرا ده لی میرم ئه وه ی وای کردووه «قه ساب» ه و من «قه سار» م. به در به گ له و لام دا فه رموو یه تی: قه ساب و قه سار هر یه کن و له چند ده نگان دا پیکه وه شه ریکن تی هه لینانه وه ی ئه و هه له یه ش چی وای تیناچی.^۱

به در به گ وه ختایه کی که وته شوین بانگوازی هه ق و به شی له م ژیا نه برا، کوپیکی له پاش به جیما به ناوی میر محه ممه د.

میر محه ممه د کوپی به در به گ

میر محه ممه د له سه رده می ژیا نی بسا وکی دا به سه ر کاروباری ولات راگه یشتووه و له مال کوکردنه وه دا که سیک چنوک و به هه لپه بووه و قه ت چاوی تیر نه بووه. ده لین دوا زده هزار سه ر مه رزاوی بووه به به رخه وه و هه موو سالی رسقیکی زوری لی چنیونه وه و له به رو بووی دیکه ی خوار دوون و داهاتیکی

۱- ل ۹۵ بودلیان: «... له چند ده نگان دا پیکه وه شه ریکن، بویه به هه له چه چون به لیوانه و توله ی ئه و هه له یه ش له تۆ ده کریته وه» و.

چاکی پی وەسەریەک ناون. سەتەهەزار مریشکی بە سەر مەردار و پەشایی و جووتیاران دا بپیوه و هیلکانە ی بۆ بپیونەوه و هەموو سالی لێی وەرگرتون. بە کورتی لە مأل کۆکردنەوه دا کەس دەسکی لە دوو نەکردوو و زۆری مالی دنیا یە خستۆتە سەریەک.

پاش نەمانی بابی بۆتە میری سەربەخۆی جزیره و پاش تێپەربوونی حەوت سال بە سەر حکوومەتی دا، سالی ۱۹۸۶ ی ک/ ۱۵۷۸ ی ز، وەختایەک قەرا مستەفاپاشا لالای دوو م وەزیر بە پێی فەرمانی سولتان مرادخان پۆیی بۆ گرتنی هەریمی گورجستان و شیروان، میر محەممەدیش لە گەل سپای هەمیشە سەرکەوتووی ئیسلام پێی نایە رکێف. کاتیک لە شکری حەشربەپاکەری سولتانی عوسمانی گەپووتە گورجستان، محەممەدی خانی ناسراو بە تۆقماق، کورپەزای قازق هەمزە ی ئوستاجلووی مەزنی سەرکرده کانی چقورسەعد (چغورسەعد ← چخورسەعد) لە گەل ئیمام قولی سولتانی قەجەر، مەزنی سەرکرده کانی قەرەباغ و گەنجە ی ئاران (ئالان)، و پێرای دەهەزار سواری خویننرێژی قزلباش لە جیگایەک بە ناوی چەلدەر، بەرەگەیان لە مستەفاپاشا گرت و شەپیان لە نێوانی دا قەوما.

لە شکری ئیسلام کە لە ژمارە ی ئەستێرانی تێپەرانندبوو، لە و پۆژە دا دەرویش پاشای بە گەلرەگی دیار بە کری بۆ کرابوو یە پیشەنگ. شەپەکی چەلدەر لای تاو پەڕین لە داوینی چیا یەک روو دەدا. پالەوانانی کورد ئەو نەندە هیزەیان بە هیچ دانا و لە رووی ئازایەتی و بە هەوای فیز و دەمارەوه بە گژیان دا چون، گوێیان نەدایە فیل و فرتی زەمان و مانگ و سالان و هرووژمیان کردنە سەری.

ئەگەر شیریش بی نەیارەکی خۆت بە کەم دامەنی
نەکوو شیرگر بی، پارێزی بکە و زۆر خۆ رامەنی

به خۆت مه نازه و قهت مه لئ هیچ کهس دهروهستم نایه
 مه زنیش بی دنیا بالادهستی توئی گه لئ تیدایه
 مه لئ سه ره په نجه م ئاسن و پۆلایه چا دارژاوه
 لای ئاسنگه ران ئه م هات وهووته خه یالی خاوه

ته نیا دووسه هزار قزلباش وهکوو پیشهنگی له شکر هاتن و خۆیان به له شکری
 پۆم نیشان دا. دلیرانی له شه پزان و شیرانی شه پانی، خۆیان له جیحه شاری چیدا
 مه لاس دابوو. کاتیک ئه و بره چه کداره بی شکۆیه که وتنه بهرچاوی قۆشه نی
 چروپپی عوسمانی، کوردانی به جهرگ و بویر چه شنی شیر نه هره ته یان کیشا و
 هه لیانکرده سه ر کۆمه لی په ریشانی قزلباشان. ئه وهنده هیزه ی که وهکوو
 کۆئه ستیره ی کۆ لیکهالابوون، کردیانن به ئه ستیره ی هه وته وانان و هه ره که ی بۆ
 گۆشه یه کیان هه وا دان؛ به لام له ناکاو نیزیکه ی شه ش هزار سواری نیزه وه شیتی
 سه ره پستی حدوود و عه دالان، سه دوولانه ی چیاوه وهکوو لافاو سه ره وه خوار
 بوون و له گوین هه ژدیهای هارووژا و پریشکاندیان و به کۆمه ل خۆیان به
 له شکری پرش و بلاوی کوردان دا کیشا و هاواری بگره وه برده و دهنگی سه ته پله و
 که له شاخیان گه یشته په ره پڕۆچکه ی ئاسمان. له بهر حيله و پرهم وهژپی خۆشاژۆیان،
 شه پرگه وهکوو مه دیدانی مه حشه ری لئ به سه ره ات. پیده شت و بیروون به خویتی
 پاله وانان چه شنی ئاسۆی زه رده په ر سووره لگه را و به یانه ی به ختی خواروژوور
 له و گێژاوه سه امنه ساکه دا وه سه ره شه و گه را.

پرمبه ی سه می ئه سه پانه که مه ی دان ده هه ژینئ
 ماسی ده ته ژینئ و له سه ما مانگ ده له رینئ

تیر چه‌شنی ده‌ماری ده‌می گرژی ده‌نوینئ
شووخالی هه‌یه و تیده‌په‌رئ و ده‌م ده‌چه‌قینئ
خوین فیچقه ده‌کا و دیت و کلاوان ده‌به‌زینئ
په‌ر چه‌شنی گولاله‌ی له‌ سهران خۆی ده‌شه‌کینئ
ئه‌و ته‌وره‌ که‌ وا‌ یه‌ک ده‌کوژئ و سهر ده‌په‌رپئئ
لیوی وه‌کوو پۆپه‌ی که‌له‌شیر سووره‌ به‌ خوینئ

به‌کورتی، میر محهممه‌د، سارووخان‌به‌گی حوکمداری جه‌زۆ، دوومان‌به‌گی
زه‌رقی و میر محهممه‌دی فنیکی له‌ وه‌رایه‌دا کوژران. سه‌ره‌نجام له‌شکری
قزلباشان به‌زی و سه‌چواره‌زار که‌سی هه‌ردک لایان تیداچوون. میر محهممه‌د
له‌ جه‌نگه‌ی کوژرانی دا ب‌رئ دووسه‌ت هه‌زار زی‌ری سووری له‌ سکه‌دراوی
عوسمانی و بار و بارخانه‌یه‌ک کووتالی هه‌ره‌ چاکی نه‌خشین و که‌ل‌وپه‌لی جوان و
په‌نگینی له‌ خه‌زنه‌ی دا بوو. چوار کچ و کوپ‌یک پینج ساله‌ی به‌ناوی سولتان
محهممه‌د له‌ پاش به‌جیما و هیچ میرانگریکی دیکه‌ی نه‌بوو. له‌ پرۆژگاره‌دا هیچ‌کام
له‌ میرانی کوردستان هینده‌ ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون.

سولتان محهممه‌د کوپ‌ی میر محهممه‌د

سولتان محهممه‌د له‌ داوینئ کیژی مه‌لیک محهممه‌دی کوپ‌ی مه‌لیک خه‌لیلی
حوکمداری هه‌سه‌نکیف به‌رببۆه. هه‌ر به‌ مندالی باوکی نه‌ما و له‌ کوردستان وا
باوه‌ ئه‌گه‌ر یه‌کێک کوپ‌یک ورد و که‌مه‌ته‌مه‌نی له‌ پاش به‌جی بیئئ، ناوی باوکی
ده‌خه‌نه‌ سه‌ری. ویشده‌چی چونکه‌ سه‌رناوی سولتان که‌وتۆته‌ پینش ناوی،
هینده‌یه‌سان گوئ پئ نه‌دابی و گوتوویانه‌ با محهممه‌د بی؛ ئه‌وه‌ش هه‌ر خودا بۆخۆی
ده‌زانئ. هه‌ر چۆنیک بووبئ، وه‌کوو دیاره‌ دایکی محهممه‌د که‌ ژنیکی ئاقلمه‌ند

بووه و مال و میراتیکی زوری له میرده که ی بۆ به جیماوه، خیرایه کی پیداهاتووه و به به خشینه وهی مال و سامانی دلی خزمان و مه زنان و ئاغاوه تی بۆتانی به لای خۆی دا راکیشاوه و زور چاک له گه ل خه لک حاواوه ته وه و کاروباری به ریک و پیکی به ریوه بردوون. پاشان دوو کچی داون به میرناسر و شه ره فبه گی کورانی خان ئه بدال و راپه راندنی ورد و درشتی کاری هه ریمه که ی خستۆته ئه ستۆیان. له راستی دا به چه شنیک داوینی له پاراستن و راگرتن و پیراگه یشتنی جزیره هه لگرد، که هیچ که س وای بۆ نه ده کرا.

له ده رفه تیک دا کورپه که ی خۆی هه لگرت و بردی بۆ ئیستانبول و سه ری برده به سیبه ری ده رگای سولتان مرادخان و دیاری و خه لاتیک... زور و به... قیمه ته گرانیشی به سه ر پله به رزان و مه زنه پیاوانی بارگای خاوه ن شکۆدا دابه ش کرد و توانی ئاوپریشکینی دلی هه موو لایه ک بکا. سولتانی عوسمانیش به سه ری کرده وه و خه لاتی یه کجار چاکی به باربوو دایه و فه رمانی میرایه تی جزیره ی بۆ نوئ کرده وه و ئیزی گه رانه وه ی دا.
 دوای تپه ربوونی پینچ سال به سه ر حکومه تی سولتان محهمه ددا، دایکی سایه چه ور و ده ست به خیروبیری نه مانی له چاره ی نووسرا. ئه ویش پاش چه ند پوژیک نه خۆش که وت و سالی ۹۹۱ی ک/ ۱۵۸۳ی ز، مه لی گیانی پیرۆزه هیلانه ی له رکه ی له شیبه وه فره ی و رژی و له سه ر چلووکی داری توویای به هه شت هه لنیشت. وه ک ده لین میراتگرانی ده سه لات و دوژمنانی ژاریان بۆ کردۆته خۆراکی و به و درده کوشتوویانه. لیروه وه به ره بابی به دربه گ ده بریته وه و داده کووژی.

ناسر به گ کوری شاعه لی به گ

له زه مانی پادشایه تی سولتان سوله یمانی خه زاکه ر و له سه رده می وه زیرایه تی پوخته مپاشای مه زنه وه زیردا، ده رویش مه موودی که له چیری له ریزی مه زن و

ماقوولانی کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی سولتانی دا خۆی دییژه و رۆسته‌مپاشا، که وه‌کوو ئاسه‌فی کورپی به‌رخیا وابوو، به‌راویژکاری خۆی دانا‌بوو. ئەم دەرۆیش مه‌حموده به‌ر‌ه‌سن له‌عه‌شیره‌تی رۆژه‌کییه و له‌شیوازی هۆنینه‌وه‌ی شیعر و دارشتنی په‌خشان‌دا، یه‌کیکه‌له‌قوتاییانی مه‌لائیدریس [ی بدلیسی]. ماوه‌یه‌که‌بۆته‌قه‌له‌مداری دیوه‌خانی شه‌ره‌ف‌به‌گی میری بدلیس و له‌پاش کۆژرانی شه‌ره‌ف‌به‌گ په‌ر‌ه‌وازه‌ی خاکی رۆم بووه. له‌وئ بۆته‌مامۆستای [میهری‌ماه‌سولتان]ی کچی سولتان سوله‌یمان‌خان، که‌ژنی رۆسته‌مپاشا بووه. ورده‌ورده‌وای هه‌لداوه‌که‌زۆربه‌ی میرانی کوردستان بۆ پرس‌ورا‌پوویان تیکردوو؛ هه‌ر بۆیه‌رۆسته‌مپاشا ئاوا به‌وردی له‌بارودۆخی کوردستانی زانیوه و میره‌کانی گۆرپون و ئال‌وگۆرپی ده‌سه‌لاتی له‌وئ به‌دی هیناوه. جا بۆیه‌سه‌رده‌قی ئەم قسانه‌م ئاوا داگیرساند هه‌تا وه‌بیری بێنمه‌وه‌که‌پیشتر باسم کردبوو رۆسته‌مپاشا چۆنی دهنی ناسر‌به‌گ دابوو تا له‌گه‌ل‌برای خۆی بکه‌ویته‌که‌له‌وکیشی و خوازیاری وه‌رگرتنی فه‌رمانی حکومه‌تی جزیره‌بی. ئەویش به‌پیی‌چاوه‌له‌ته‌کاندنی مه‌زنه‌وه‌زیر خۆی داوئیه‌به‌ر‌نوای بارگای فریشته‌لانی سوله‌یمان‌ی و ده‌کریتته‌میری جزیره. پاش تئیه‌ر‌بوونی دوو‌سال‌به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، به‌دربه‌گیش به‌ره‌و ده‌رگای سولتان‌مل دهنی و ده‌یکه‌نه‌وه‌میر، به‌لام‌ناوچه‌ی توور و هه‌یت‌م‌داده‌بڕی و ناسر‌به‌گ له‌وئ ده‌کاته‌میرناوچه. هینده‌ی پئی‌ناچی ناسر‌به‌گ ده‌مری و به‌دربه‌گ سه‌ر‌له‌نوئ توور و هه‌یت‌م‌ده‌خاته‌وه‌سه‌ر جزیره. ئەوه‌ی راستی بی، تا‌میک له‌پیره‌پیاوان لایان‌وايه‌ده‌ستاوده‌ست کردنی ده‌سه‌لات و گۆرپینی میرانی کوردستان، هه‌مووی ده‌گه‌ر‌پتته‌وه‌سه‌ر چازانینی دەرۆیش مه‌حمودی که‌له‌چیری.

به‌کورتی و پوختی، پاش‌مردنی ناسر‌به‌گ، خان‌ئه‌بدالی کورپی بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی حکومه‌تی توور و هه‌یت‌م‌هه‌له‌سوون دینتته‌وه‌و له‌زه‌مانی سولتان‌سه‌لیم‌خان و مه‌زنه‌وه‌زیرایه‌تی محه‌مه‌دپاشادا، به‌ره‌و ده‌ران‌ه‌ی فه‌رمان‌ر‌ه‌وايه‌تی ده‌بزوئ و

ئەوێ پراستی بئ دێوی بەرزە دەماغی دەچیتە کلێشەیی و هەوای حکومەتی جزیرەیی دەکەوێتە کۆشکەلی میشکی و هەولی بۆ دەدا. محەممەدپاشای مەزنە وەزیر، لەبەر دۆستایەتی بەدربەگ و سەقامگیربوونی پەوتی کاروباران و خۆشەویستی میرانی بەرزەجی، دەکەوێتە سەر باری ئێشانەدن و سووکایەتی پێکەردنی خان ئەبدال و لێ دەبێ بیگری و لە زیندانی پەستیوی و چاکی بەتەزینی. بۆ ئەم مەبەستە حەمەداغای چاوش باشی لەگەڵ پۆلە چەکداریک رادەسپێری و دەیاننیری بچن و خان ئەبدال هەتا بارگای بەرزەجی میری گیر نەکن. وا دەبێ ئەو پۆزە خان ئەبدال لەگەڵ دەستەبەگ میرزادەیی بۆتانی و چەند پیاویکی خۆی لە مزگەوتی گەورەیی ئەدرنە خەریکی بەجێ هێنانی نوێژی ئیوارە دەبێ. پاش ئەوێ سلاوی نوێژ دەدریتەوێ چاوش باشی و چەکدارانی دەچنە پیشی و دەلێن لە بارگای سولتانەوێ بە دوویان دا ناردووی. ئەم بە دواداچوونە وەکوو نیشانەبەکی باش نایەتە بەرچاوی و لە بردن و کوشننی دەترسین؛ بۆیە پیاویکی کورد بەسە ناوی شیخەیی شیخان و لە هاوڕێفانی خان ئەبدال هەلەدەکویتە سەر چاوش باشی و لە پشته وەرا خەنجەرێکی دادیشتە ئیوشانی و لە سینەیی سەر دەکا. وەختایەک چەکدارەکانی ئەوێ دەبینن زریکە دەکن و بازەر دەبن و خۆیان دەگەیهننەوێ لای مەزنە وەزیر و حال و پۆزەکەیی بۆ دەگێرنەوێ.

خان ئەبدال و هاوڕێیانی بەم پووداوە سەریان لێ دەشیوی و هەریەکەیی لە پەنایەکی خۆی دەشاریتەوێ و چەندیکیان بەرەو دەری شاری ئەدرنە دەتەقن و دەپەون. جەماوەری شار بەپێی فەرمانی سولتان و وەزیر خۆیان لە گرتنی خان ئەبدال و یارانی خۆش دەکن و شویتگێر بە کۆلان و گەرەکان وەردەبن و جار دەکێشن و کەلێن و قوژبنان دەپشکنن. هێندەیی بچ ناچی کە خان ئەبدال و زۆربەیی پیاوەکانی دەگیرین و دەیانبەنە دیوانی دەسەلات و سولتان جێبەجێ دەلی هەموویان بکووژن و سەت کەسی دیار و ماقوولی بۆتانی سەریان تێدا دەچێ و

ده کووژرین. ده مرست و کار به ده ستانی خه زنه خانه ی ئیسلامی دارونه داریان
گه سک لیدا و بردیان بؤ خه زینه ی لپا ولیپی [سولتان].

خان ئه بدال حه وت کوپی ئا کارپاکی له پاش به جیماوه که بریتین له: ۱- میر
ناسر ۲- میر شهره ف ۳- میر محه ممه د ۴- شاعه لی ۵- میر سه یفه ددین ۶- میر
عیزه ددین ۷- میر ئه بدال.

میر ناسری کوپی خان ئه بدال له بری سولتان محه ممه دی میری جزیره ویپای
له شگری عوسمانی چو بوویه شهری ره وان (ئیره وان). له جه نگی گه رانه وه دا،
کاتیک گه یشتنه وه ده وره ی قه لای قارس، فه رهادپاشای وه زیر و سپاسالار به
هسه والی مردنی سولتان محه ممه دی زانی. ئه م سه رداره بالاده سته، وای به بیبری
پر چاکه و خیری دا هات تا کوو جله وی ده سه لاتی جزیره بداته ده ست یه کیک له و
میراتگرانه ی چو بوونه یاریده ی له شگری سه رکه وتووی سولتانی. پیاوماقوولانی
بؤتانی له سه ر حکومه تی میر ناسر ساغ ببوونه وه و ویکرا هاتنه لای منی
به له نگازی نو سه ری ئه م پووپه رانه و پوویان الیتام هه تا به و سپاسالاره بلیم ئه و
کۆمه له وایان پی باشه ناسر به گ به میری جزیره دابندرئ. پیم راگه یاند و ئه ویش
سه لماندی، به لام میر عه زیزی کوپی کاک محه ممه د به دزی بالی چاوش
ده کاته که یخودا و رایده سپیئرئ و ده لی سولتان محه ممه د سه ت هزار سه کی
سولتانی و نیومال و که ل و په لیکه له راده به ده ری له پاش به جیماوه و دوو خوشک
نه بی میراتگری دیکه ی نییه؛ له لایه کی دیکه شه وه خۆ من له میر ناسر نیزیکترم
تا کوو جیی بگره وه؛ ئه گه ر فه رمانی میرایه تیی جزیره بؤ من بنووسری، بری
سه ت هزار فلزیری سولتانی له مالی سولتان محه ممه د و دوازه هزار فلزیری
دیکه ش له کیسه ی خۆمی ده خه مه سه ری و ده یده مه خه زنه خانه ی سولتانی.
سه رکرده ی لیوه شاوه ئه م پیشیاره ی به سه رکه وتنیکی گه وره دانا. بؤ سه بیئی
که ده بوو میر ناسر بچیته ده ست رامووسانی، میر عه زیشیان له گه ل بانگ کرده

دیوان. سهردار پرووی کرده مهزن و ماقوولانی بۆتانی و پرسى له میر ناسر و میر عهزیز کامهیان به خزمایهتی له سولتان محهمهدی کۆچکردوو نیزیکنره؟ ولامیان داوه و گوتیان دیاره میر عهزیز! سهردار فهرمووی که وایه به پیتی میراتگری بی، میر عهزیز ده بی بیته میری جزیره و هیچ که لاین و که له بهریکی تیدا نییه و کاریکی به جییه. که یخودایان و گه وره پیاوانی جزیره وه جواب هاتن و فهرموویان نه گهرچی میر عهزیز له سولتان محهمه نیزیکنره و به گویره می میراتگری بی ده بی نه و میر بی، به لام ته وای هۆز و خیالات و مهزن و ماقوولان خوازیری نه وهن که میر ناسر ده سه لآت به دهسته وه بگری و بۆ پاراستن و پارگرتی ههریمه که له میرانی پیش خۆشی چاکتره. سهردار گوتی نه گهرچی ئیوه راست دهکن، به لام من میر عهزیز ده که م به میر. یه کیک له مه زانی بۆتانی هاته نیو قسان و گوتی سولتان سوله یمانی خه زاکه ر وای بریار داوه که ههر که س عیل و عاشیره تی پتی رازی بن، خۆیان هه قیانه بیکه نه میر و ئیمه ش به حکومه تی میر عهزیز رازی نین و میر ناسرمان ده وئ.

فهرهادپاشای سهردار به و قسانه گری گرت و هه رای کرد دا با جه لاد بی و هه ر نه و رۆژه که پینج شه ممو ۲۹ ی مانگی رهمه زانی پیرۆزی سالی ۹۹۱ ی ک/ ۱۵۸۳ ی زایینی بوو، له پیش خیوه تی دیوان سهری میر ناسریان په راند. دوی ک. وژرانی میر ناسر بوو به شین و گریان و رۆرۆیه ک مه گین خودا بزانی. سینلاوی فرمیسیکی پیر و لاو له تاوی بی تاوانی میر ناسر ولاتی داگرت و چاوی خویتباری گه وره و گچکه، نیگای به رچا و پرووانی به مۆله ق وه ستاند.

کاتی کۆسپی وا هاته مهیدانی چه رخی گهردوونی هیتا جۆلانی
به م په ژاره یه گیان و دل تاوان بوونه خویناو و بارین له چاوان

پاش ئه م پووداوه، فه‌رمانی حکوومه‌تی جزیره‌ی بۆ میر عه‌زیز نووسی و خه‌لاتی شاهانه‌ی کرده باربووی و که‌ولی شانازی خسته سه‌ر شانی. بالی چاووشی ره‌گه‌ل خست و ناردی هه‌تا جله‌وی کاروباری جزیره به‌ده‌سته‌وه بگری. میر شه‌ره‌ف و براکانی و یاران‌ی له‌ناوچه‌ی ته‌نزی ته‌ریک که‌وتنه‌وه و ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی هیژا بآلم بگری، به‌م زوانه‌ قه‌له‌می که‌چ و کرووچم له‌گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وانیش وه‌خۆ ده‌که‌وی.

میر عه‌زیز کوپی کاک محه‌مه‌د

پاش ئه‌وه‌ی که‌ میر عه‌زیز به‌ پالپشتی و یاریده‌ی فه‌ره‌ادپاشای وه‌زیر هه‌وساری حکوومه‌تی جزیره‌ی که‌وته‌ چنگی، هیشتا پتر له‌ سالیکی و چوار مانگی به‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی دا‌ تینه‌په‌پیوو که‌ عوسمان‌پاشای مه‌زنه‌ وه‌زیر له‌ سه‌ر کاری لا‌برد و میر محه‌مه‌دی کوپی خان‌ئه‌بدالی له‌ جیی دانا. میر عه‌زیز پاش لیخرا‌نی له‌ جه‌نگه‌ی چوونی هیژه هه‌میشه سه‌رکه‌وتووه‌کانی ئیسلام‌دا بۆ سه‌ر ته‌وریژ، شانی دایه به‌ر راپه‌راندنی ئه‌و ئه‌رکانه‌ی پیی ئه‌سپیژدرا‌بوون. پاشان مالی له‌ جزیره‌وه راکو‌یست و رووی کرده شه‌نگال و له‌وی بنه‌ی داکوتا. دوا‌ی ئه‌وه‌ی عوسمان‌پاشا له‌ ته‌وریژ کۆچی دوا‌یی کرد و سه‌رله‌نو‌ی فه‌ره‌ادپاشا بۆوه سه‌ردار و به‌ره‌و خاکی عه‌جه‌م بزووت، میر عه‌زیز له‌ ئه‌رزه‌پۆم خۆی گه‌یاند ه‌خمه‌تی. له‌وی فه‌ره‌ادپاشا بۆی دانا به‌و مه‌رجه ده‌یکاته‌وه میری جزیره که‌ سی گوندی کافران (فه‌له‌کان) ی خاکی جزیره بخاته سه‌ر مل‌ک و ماشی تایبه‌تی سو‌لتان و سالانه‌ش بری شیست هه‌زار فلۆری له‌ دا‌هاتی ئه‌و گوندانه‌ بنیژی بۆ خه‌زینه‌ی دارمالی سو‌لتانی. له‌سه‌ر ئه‌م قه‌رارو‌برییه حکوومه‌تی جزیره‌ی پی به‌خشرایه‌وه.

کاتیکی میر محه‌مه‌د به‌م هه‌واله‌ی زانی، ملی پیی بارگای سو‌لتانی داگرت. پاش ئه‌وه‌ی کاروباری گرینگی وه‌زاره‌ت که‌وته ده‌ستی لیوه‌شاوه‌ی سنان‌پاشا، میر

عزیز که و ته تکا و پارانه وه و گوتی وا باشه بؤ ئه وهی ههرا و ئاژاوه ساز نه بی، میر محهممه د به پئی بکریتته لای پؤم ئیلی و داواکهی جی به جی کرا. میر شهرهف و برایانی که له سهر خاکی ته نزی دانیشتبوون و پئی به پئیده چوون، میر عزیز گوتی ئه وی بؤ حاجی به گی کورم باشه پئی رابگا و مه زنی بی. واش لیبرابوو که پیدایی و توخم و توره مهی خان ئه بدال به جاریکی بپریتته وه و خاشه یان بکیشی. ئیتر به بی بهرگر و له مپه ر له و په پی تیری و ته سه لی و ده ست و بال کراوه بی دا ده سه لاتی جزیره ی به چنگه وه گرت و که سی له گه ل خوی نه کرده شهریک و برابه ش. پاش تیپه پبوونی ماوه یه ک له سهر ئه م پی وشوینه، میر شهره فی کوپی خان ئه بدال له گه ل هه رسیک براکه ی دیکه ی، یسانی میر عزیزه ددین و میر سه یفه ددین و میر ئه بدال، که هه رکام نه مامیک بوون له باغ و باغاتی میری دا پیگه یبوون و وه ک داره سه ولی دارستانی حکومه ت سه ریان هه تا ته شقی ئاسمان تیپه لچوو بوو، خوی نواند. ئه م کورانه که عیل و عاشیره ت ببوونه تامه زرؤی دیمه ن و به ژن و بالاییان و دلک ناسه ت دل ئاشقی ئاکاری له باریان ببوون، خویان له شه پی میر عزیز خوش کرد و به مه بهستی ئه ستاندنه وهی تۆله ی خوینی میر ناسری برایان، هه لیانکوتایه سهر پیاوه کانی و هه موو هه ری می جزیره یان له چنگ ده رهینا و میر عزیز جگه له شار و قه لاجیبه کی دیکه ی به چنگه وه نه ما.

میر عزیز که دیتی چاری نه ماوه و ته نگی پی هه لچندراوه، راکرتن و پـاراستنی شار و قه لای ئه سپارده حاجی به گی کوپی و «میر هاوهند» ی برازای و به ئامانجی تۆله ئه ستاندنه وه له کورانی خان ئه بدال پرووی کرده ده رگا و ده روزه ی جیهان په نای سولتانی. میر شهره ف و براکانی ته واوی ناوچه و مه لبه ند و گونده کانی ده وروبه ری جزیره یان گرت و زۆربه ی عیلاتی بۆتانی لینی هالان و ده سباریان له گه ل گرت و هاتن و مه چه که یان له قه لایه ئه نکاوت. پاش تیپه پبوونی

چل پوژ به سهر قوناخی که مارژدا و په یی.دا نه بوونه وهی سهر سو راغی میر
 عهزیز و نه هینانی هیزی یاریده ر و پشتیوان، قه لانشینان که وتته سهر باری
 ته نگه تاوی. وا هات راست له و ده مه دا حاجی به گ که بو یار مه تی خواستن
 چو و بوویه لای برایم پاشای مه زنی سهر کرده کانی دیار به کر، مهرگ به روکی گرت.
 میر هاو ه ند و پرای چند که سیک ژن و مندالی میر عهزیزی له قه لایه دا به جیهیشت و
 له جه نگی نیوه شه و دا ده ر و اه ی قه لای ترا زان د و سو و کیکی فیزمالکی دایه و
 پوی. میر سه یفه ددینی برای میر شه رف به و ده ر چو ونه ی زانی و پئی لی ته نی و
 شه بیان له نیوانی دا قه و ما، به لام میر هاو ه ند توانی زه بری خزی بوه شیتی و میر
 سه یفه ددین له خوین بگه وزیتی و گیانی لی بستیتی و به سلامه تی له و گیزاوه بوی
 قوتار بی. له لایه کی دیکه وه میر شه رف و میر عیز زه ددین له قه لای جزیره
 وه ژور که وتن و ده ستیان له مال و سامانی میر عهزیز نه پاراست و به تالانیا ن
 برد و خاوخی زانی به دیل گیران و درانه چنگ کوردان. که نیزی به زمگیری بن پی
 نه ماویان له نیوخیان دا به ش کردن و تیان رستن. له و هه رایه دا کورپیکی زور
 مندالی میر عهزیزیش سهری تیدا چوو.

کاتیک ئه و هه واله ته نییه وه و گه یشته ده رانه ی سولتان و به گوئی خاوه ن شکو
 ناشنا کرا، فه رمانی دا به حوسین پاشای مه زنی سهر کرده کانی مووسل هه تا له گه ل
 میر عهزیز بر و ا و ته و اوی میرانی کوردستانیش بچه نه هانای و ده و ره ی جزیره
 بده ن و هه ری مه که له چنگ شه پره نگیزان ده رکیشنه وه و بیده نه وه ده ست میر عهزیز.
 ئه و سا خویان له میر شه رف و براکانی خوش که ن و ده سه لاتی زوره ملانه یان
 لی بستیننه وه و ئاکاری ناله بار تیبیننه وه و به ربه ی خویان بویان بیونه وه و
 په ندیکی وایان به سهر بیئن هه تا ته و اوی سهر بزویان پئی چاوترسین بن.
 حوسین پاشا فه رمانی سولتانی نایه بان چاوی و له گه ل محه مه دبه گی
 حوکمداری چه زو و لسه شکری مووسل هی رشی ده ست پیکرد و زستانی سالی

۹۹۹ی ک/۱۵۹۰ی ز، بهره و جزیره بزوت. کاتیک میر شهرهف و براکانی به و پهلامارهیان زانی، شار و قه لایان چؤل کرد و چوون بؤلای ته نزی و له ویش گیر نه. بوون و مال و مندالیان هه لگرت و بهره و مؤکس و خیزان تییا نته قاند. حوسین پاشا، میر عه زیزی برده وه نیو قه لای جزیره و خوی گه رایه وه. پاش گه رانه وهی حوسین پاشا، میر شهرهف و براکانی و زوربهی مه زنانی بۆتانی داوهر و و کانه وه و قه لایان گه مارؤ دایه وه. میر عه زیز خوی له بهر گوپمی ئه و هیژانه پی رانه گیرا و زانی بهرگه ناگری و دهستی له شار و قه لاه لگرت و و پرای میر هاوهندی برازای پی راکردنی وه بهر دا. میر شهرهف که وته سه ری و له جهنگه ی شوین له دوو گیزانی دا میر هاوهند وه به رهات و به دهست میر شهرهف کوژرا. دوا ی چهند پوژیک که لاکمی میر عه زیزیان له پیدهشت و چوله واریک دوزییه وه.

که ردوونی چه پگه رد چا خو ده نویتی
 هر بالا بکه ی ریشهت دهر دینئ
 دنیای دوو دهریی ژیر گومبه زی شین
 چاوهش لئی دهرچی، دئ شینگیری شین

میر محهمه د کوری خان ئه بدال

وه کوو باسی کرا سالی ۹۹۱ی ک/۱۵۸۳ی ز، فه رهادپاشای مه زنه وه زیر میر ناسری برای میر محهمه دی کوشت و دهسه لاتی جزیره ی دایه میر عه زیز و بالی چاووشی نارد که بچی و مال و سامانی سو لتان محهمه د به سه ر بکاته وه و دهستی به سه ردا بگری. میر محهمه د خیزان و منداله کانی برای کوژراوی خوی هه لگرت و به مه بهستی دادخوازی بردنی بؤ بارگای هیته دی ئاسمان به رزی سو لتانی. راست له و ده مه دا فه رهادپاشا له بهر هیته دیک که مته رخمی و هه نگای

نابه‌جی سهرکرایه‌تیی هی‌رشیی سهر خاکی عه‌جه‌مانی لی وه‌رگیرایه‌وه و عوسمان‌پاشای له جیی داندرا و ئه‌ویش له‌پویه میر عه‌زیزی لابرده و میر محه‌مه‌دی کرده میری جزیره. دوی مردنی عوسمان‌پاشا له ته‌وریز، سهرله‌نوئی فهرهادپاشا چۆوه سهر دۆخی جارانی و سهرکردایه‌تیی له‌شکری سهر خاکی عه‌جه‌مانی که‌وته‌وه ئه‌ستۆی. میر عه‌زیزه‌له‌که‌ی قۆزته‌وه و له ئه‌رزهرپۆم خۆی گه‌یاندده خزمه‌ت فهرهادپاشا و به‌و مهرجه‌ی سی گوندی فه‌لان له ههریمی جزیره بخاته سهر ملک و ماشی تایبه‌تی سولتانی و هه‌موو سالی بری شیست‌هه‌زار فلۆری له داهاتی ئه‌ و ملکانه بنۆی بۆ خه‌زنه‌خانه‌ی لیبالییی سولتان، حکومه‌تی جزیره‌ی پی به‌خشرایه‌وه. میر محه‌مه‌دی لی‌خراو به‌ره‌و ده‌رگای خاقانی خاوه‌ن‌شکۆ پۆیی و له‌وی خۆ دیته‌وه. فهرهادپاشا به‌پیی ری و شوپینکی گه‌لاله‌کراو میر محه‌مه‌دی حه‌وادایه‌ ناوچه‌یه‌کی بی مه‌زن و میر و ئه‌رکیکی خسته ئه‌ستۆی که تاکوو ماوه پویه‌ی خه‌ریک بی.

میر شهره‌ف و براكانی له په‌لاماری سهر گورجستان‌دا، چوو‌بو‌ونه ژیر پکیفی سهرداری هه‌میشه سهرکه‌وتووی نه‌به‌زیو و پاش گه‌رانه‌وه له‌و خه‌زایه‌ی کافران، میر شهره‌ف و براكانی پۆیشتن بۆ ناوچه‌ی ته‌نزی و به‌ دووره‌په‌ریزی ماته‌یان هه‌لگرت. میر عه‌زیز له‌ویش ده‌ستی له‌ کۆل نه‌کردنه‌وه و مه‌زنایه‌تیی ناوچه‌که‌ی بۆ حاجی‌به‌گی کوپی وه‌رگرت و له دیوانی سولتانی عوسمانی‌را فه‌رمانی بۆ مۆر کرا. کاتیک میر عه‌زیز له جزیره‌ بنه‌ی داکوتا، لیبرا خاشه‌ی به‌ره‌بابی خان‌ئه‌بدال بکیشن، به‌لام ته‌گیبه‌که‌ی نه‌یگرت و چاره‌نووس به‌ریکی دیکه‌ی هیتا. وه‌کوو باسی کرا و پوون بۆوه، میر عه‌زیز و حاجی‌به‌گی کوپی و میر هاوه‌ندی برازای و ته‌واوی پاشه‌واری نیز و مییان تیداچوون و دوابراو بوون. پاش ئه‌م پووداوانه میر شهره‌ف له‌به‌ر پیگه‌یشتوویی و تیگه‌یشتوویی بوو به‌ پیشه‌نگ و هه‌وساری کاروباری به‌ده‌سته‌وه گرت و براكانی پاسپاردن هه‌تا به‌ ناوچه‌ و قه‌لاکانی

هریمه که دا بین و هه موویان بخه نه ژیر رکئی خویان. کاتیک ته م دهنگ و باسانه گه یشتنه ئاستانه ی به خته لانی سولتانی و مه زنان و پایه به رزان پینان زانی، به په له پیاویان نارده «بوسنه» و میر محه ممدیان له ویوه هینایه وه ئیسلامبولی پایتهخت و له سهر داوای برایم پاشای وه زیر کردیانه میری جزیره. محه ممدپاشای بوسنه وی که مه زنی سهر کرده کانی دیار به کر بوو له گه ل مه زانی کوردستان راسپیردران برؤن و میر محه ممد له جزیره دامه زرینن و ئه و برایانه له وی دهر په رینن. کاتیک هه واله که بلاو بؤوه، میر شهرهف به بی شهر و کیشه قه لا و هه ریمه که ی بؤ میر محه ممدی برای چؤل کرد و ریشته وه بؤ ته نزی و له وی بنه ی داگرت.

دوای چه ند رؤژان که یخودا و پیاوماقوولانی بؤتانی که وتنه نیوبژیوانی و میر شهره فیان برده جزیره و براکان چاویان به یه کتر که وت و پیکه وه ئاشت بوونه وه. ناوچه ی «شاخ» و چه ند گوند و مه لیه ندیکی دیکه، که نیزیکه ی نیوه ی خاکی هه ریمی جزیره ده بوو، دایه دهست میر شهرهف و براکانی دیکه ی و گوتی با له گه ل پیاوه کانی خویان پیی رابگه ن. میر محه ممد شاری جزیره و چه ند ناوچه یه کی دیکه ی بؤخوی دانا و وا بریار درا بری ئه و سهت و په نجاهه زار فلوریه ش که ده بی وه کوو دیاری بگاته دهست سولتان و وه زیری، له ئه ستوی میر محه ممد بی و ئاوا هسه مموو لایسه ک رازی بوون و پیکه اتن.

پاش تینه پوونی چه ند پوژیک مه زن و ماقوولانی بؤتانی به لای میر شهرهف دا شکانه وه و کاتیک میر محه ممد ههستی پیکرد و بارودوخه که ی بؤ پوون بؤوه و زانی ئه وه ی وه کوو دیاری خراوه ته سهر ئه ستوی بؤی ندری، دهستی له جزیره به ردا ولپی وه دهر که وت. کاتیک گه وره کار به دهستان و پایه به رزانی به خته وه ری پادشای هه له پؤش سولتان مرادخان لیوه شاوه بیی میر شهره فیان لی پوون بؤوه و زانیان مافی خویه تی تای ته رازووی به لای دا بشکیته وه، فرمانی حکوومه تی

جزیره ی بڑی نو سراً و بار بووی کرا و له گه ل خه لاتی سولتانی بڑی به ری کرا. میر محه ممه د کسه ئه وه ی بیسته وه تی ته قاند و په نای برده بهر محه ممه د به کی می رده خوشکی که حوکمداری چه زو بوو. ژن و مندالی له وی دانان و له گه ل وی پرووی کرده ده رگای سولتانی [عوسمانی]. به سه رکردنه وه ی بی سنووری سولتانی بالی به رینیبه سه رکیشا و حکوومه تی چه سه نکیزی بڑ ده کاغه زی کرا. میر محه ممه د چونکه به شدار ببوو له شه ری گرتنی قه لای ئاکری و هه رای کافرانی چه په لکاردا و توانیووی له رکیزی هه میسه زالی سولتانی دا چاک خوی بنویتن، له دیوانی سولتان محه ممه دخانی خه زا که ره وه - که یارهبی هه تاهه تایه هه ر خه لیفه بی - فه رمانی حکوومه تی جزیره ی بڑ نو سراً، به لام وا له میر شه ره ف توقیبوو نه یده ویرا بیته وه.

میر شه ره ف کوری خان ئه بدال

میر شه ره ف سه رتو پ و بزار ده ی بنه ماله ی میرانی جزیره یه. له مه یدانی دلاوایی و جوامیری دا، به گزچانی پیاوته ی و پوخته یی و ئاقله مندی، گزی گزیه نی له هاوشانه کانی فراندوو و ره سه ر هه مووانی داوه. له شه ر و تیکه ه لچوونی به جه رگی و ئازیته تی و پاله وانانه دا خوی راناره و تین و تاوی شان و باهزی به هیز و برشتی له گه ل شیر ی وه کوو هه وره برووسکه ی، زه بری پیاوانه ی بی وه شاهه .

له چاو به خشینی به رژد و چرووک حاتم ده رده چی
له جه نگی شه را، رژه ستم ده خه جلی وه کوو ملکه چی

ئەوێ راستی هەموو لایەک کە وتبوانه ژێر سیپه‌ری داده‌وانی ئەو میره و دەستی به‌خشیانی ده‌یگرته‌وه. ئاشنا و بیگانه پێی حسابونه‌وه و خۆیان به شوکرانه‌بژێر و ئەمه‌گداری ده‌زانی. خه‌لگی دوور و نزیك به‌گیان و دل لاگیری بوون و دۆست و دوژمن له‌به‌ر ئاکاری جوان و په‌وشتی به‌رزی بیوونه پشتیوانی ده‌سه‌لاتی.

شیوه‌ی ئاکاری پایه‌به‌رزانه‌ی مرۆی پێگه‌یاند
به‌ده‌ستی پری دارخورمای چاکه، چاکی هینتا به‌ر
ئەگەر شۆره‌کات بارانه‌ی خیری بی و لئی بیاری
باغاتی به‌هه‌شت له‌حاندی جاری هه‌لناهیتن سه‌ر

وه‌کوو پیشتر باسی کرا، دوا‌ی رووداوه‌کانی نیوان میر عه‌زیز و میر هاوه‌ند و میر شه‌ره‌ف و براکانی، جله‌وی ته‌واوی کاروباری قورس و گرانی حکومه‌تی جزیره‌که‌وته‌نیو له‌پێی به‌هیزی میر شه‌ره‌فه‌وه و چۆن چاکه‌ئاوا که‌وته‌راگرتن و پاراستنی هه‌ریمه‌که. راست له‌وه‌نگه‌یه‌دا وه‌زیری سه‌رده‌م، میرمه‌مه‌دی برای میر شه‌ره‌فی له‌بۆسنه‌وه هینتایه‌وه و کردی به‌میری هه‌ریمی جزیره. وه‌کوو باسمان کرد میر مه‌مه‌د پاش ئه‌وه‌فرمانه‌ش هیچی له‌چنگ نه‌هات، هه‌ر بۆیه به‌پێی فه‌رمانی بارگای سولتانی خاوه‌ن‌شکو‌ میر شه‌ره‌ف چۆوه سه‌ر دۆخی پیشووی و بوویه‌وه میری هه‌ریمی جزیره. دوا‌ی تێپه‌رپوونی ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر حکومه‌تی میر شه‌ره‌ف‌دا، میر عه‌ززه‌ددینی برای که‌لکه‌له‌ی حکومه‌تی ئه‌وه‌خاکه‌ی که‌وته‌سه‌ری و مه‌لی ئاوات له‌سه‌ر لیواری مشاره‌ی کۆشکی میثکی هیلانه‌ی ساز کرد. وا هات رۆژیکی ده‌ستی کرد به‌سه‌ربزویی و خۆی دایه‌تالان و دا‌رووتاندنی ده‌وروبه‌ری جزیره و کۆمه‌لیکی به‌رچاوی لاته‌وپاته و ره‌جاله‌ و گه‌نده‌مه‌نده له

دهوری خوی هالاند. شهره‌فبه‌گ دلی له بهری ده‌له‌رزی و به مایه‌ی خه‌ساری ده‌زانی، بۆیه رۆژیکه‌ی به دوا‌ی‌دا نارد بیته لای. له پیش‌دا چه‌ند نۆکه‌ریکی باوه‌پینکراوی خوی تیگه‌یانندن و فی‌ری کردن ئه‌گه‌ر میر عیزه‌ددین وه‌ژوور که‌وت، دایگژی‌نی و مت‌ه‌ق‌مردووی که‌ن و فه‌راقی ره‌شی لئ بېرن. کاتیک میر عیزه‌ددین هاته ژووری، ئه‌وانه‌ی خـۆـیـان لئ داگرتبوو له‌هه‌شارگه‌ لئی ده‌رپه‌رین و نه‌یان‌ه‌یشت کۆشکه‌لی می‌شکی چی دیکه‌ بای بادیه‌ه‌وایی و خۆبه‌زل‌زانیی تیدا بی و بچی.

پاش تیدا‌چوونی میر عیزه‌ددین، شهره‌فبه‌گ پشوو‌ی هاتۆته‌وه‌ به‌ر و بۆته‌ میری سه‌ربه‌خۆی جزیره و دادی خه‌لگ ده‌پرسی و رپی نادا مافی که‌س بغه‌وتی و گه‌شه و په‌ره‌ی داوه‌ به‌ هه‌ریمه‌که‌ و هیوادارم سه‌رکه‌وتووبی. (۱۷)

لکی دووه‌م

باسی میرانی گورکیل

www.zheen.org

پینشتر باسی ئه‌وه‌مان کرد نه‌وه‌کانی سوله‌یمانی کوپی خالید که‌ هه‌ریمی جزیره‌یان له‌ نیو خۆیان‌دا به‌ش‌به‌ش کرد، ناوچه‌ی گورکیل وه‌به‌ر میرحاجی به‌در که‌وت و میرانی گورکیل هه‌موویان له‌ تۆره‌مه‌ی وین. گورکیل له‌ پیش‌دا پپی گوتراوه‌ جوورده‌قیل^۱ و هینده‌ له‌سه‌ر زمان هاتوو و چوو به‌تۆته‌ گورکیل. چپای «جوودی»ش که‌ گه‌مییه‌که‌ی هه‌زرتی نوح - سلوو له‌ ویش و له‌ پیغه‌مبه‌ری خۆشمان بی .. له‌سه‌ری گیرساوه‌ته‌وه‌ له‌ مه‌له‌نده‌یه. گورکیل بریتییبه‌ له‌ سه‌ت گوندیکی ئاوه‌دانی فه‌له‌ و مسولمان و هاوینه‌هه‌وار و

زستانه هه وارەکانی بوونه جیی حاوانه وهی خیالات و شویتی به خێوکردنی مه پ و مالات.

به کورتی ده بئ بلیم که پاش مردنی میر حاجی به در له و مه لبه نده، یه کیک له توخمه ی پاشه وارەکانی به ناوی حاجی محهممه د کوپی شه مسه ددین جیی گرتۆته وه. دوای ماوه یه ک ده سه لاتداری ئه ویش کۆچی دوایی کردووه و میر شه مسه ددینی کوپی بۆته جینشینی و دوای به نینیک ئه ویش ژیان مه ودای نه داوه و سئ کوپی له پاش به جیماوه که بریتی بوون له: میر به در، میر حاجی محهممه د و میر سه یه د ئه حممه د. ئه م برایانه دوابه دوای یه کتر له گورکیل حکومه تیان کردووه؛ به لام هیچ شتی کم سه باره ت به ژیان و به سه رهاتی میر به در و میر حاجی محهممه د لئ روون نه بۆته وه، بۆیه خۆم لئ بواردن.

میر سه یه د ئه حممه د کوپی میر شه مسه ددین

میر سه یه د ئه حممه د که پیاویک بوو یه کجار ئازا و به کار، له هه موو شه پ و تیکه ه لچوونیک دا زه بری میرانه ی ده وه شانده. له وه ده مه دا که میرانی کوردستان چوون و سه ریان وه به ر ده رگای سولتان سه لیم خان هیتا، میر سه یه د ئه حممه د ببوو به یه کیک له هاو ده مانی پادشا و بۆ گالته و پیکه نین قسه ی خۆی ده کردن و نه قه ل و نه زیله ی سه یر و ناسکی ده گێرانه وه. پاش مردنی سولتان سه لیم خان^۱ له گه ل سولتان سوله یمانی خه زاکه ریش هه ر له سه ر ئه و په وه ته رۆشیت. پادشا کانی عوسمانی هه میشه خۆشیان ویستوو و کار و ئاکاری که وتۆته به ر دلایان. چه ند

۱- سولتان سه لیم (۱۴۶۷-۱۵۲۰ی ز)، ناسراو به یاوز سه لیم (سه لیمه مۆنه)، نۆهه مین سولتانی عوسمانی و کوپ و جیگره وه ی بایه زیدی دووهه م. سالی ۱۵۱۲-۱۵۲۰ی ز، حکومه تی کردووه و به زه بری زۆر بۆته پادشا و باوکی له سه ر حکومه ت هه لداشتوو و ته واوی براکانی خۆی کوشتوو. و.

جاریک مووسل و شه‌نگالیان خستوتته سهر گورکیل و باربوویان کردووه و
 فرمانی حکومہ‌تیاں بڑ نووسیوہ.

دہ‌گیڑنہ‌وہ جاریکی کہ سولتان سہ‌لیم‌خان لہ داروسسہ‌لامی بہ‌غداوہ
 گہ‌راوہ‌تہ‌وہ، میر سہ‌ید ئہ‌حمہد لہ نیو دارہ‌تہ‌رمیک‌دا راکشاوہ و خوی مراندووه و
 لہ‌سہر ریئہ دایانناوہ. وہختایہک سولتان چاوی بہ‌و دارہ‌تہ‌رمہ دہ‌کے‌وئ، دہ‌پرسی
 دہ‌لئ ئہ‌وہ کیئہ مردووه؟ دہ‌لئین قوربان ئہ‌و میر سہ‌ید ئہ‌حمہدہ و دہ‌لئ ناوچہ‌ی
 مووسل وہ‌کوو گیانی منہ و سولتان بہ‌کے‌سیکی دیکہ‌ی بہ‌خشیوہ و بہ‌م پیئہ گیانم
 دہ‌رچووه و نہ‌ماوم و لہ دارہ‌تہ‌رمیان ہہ‌لپچاوم. سولتان ئہ‌و کارہ‌ی وہ‌بہر دلئ
 دہ‌کے‌وئ و سہرلہ‌نوئ ناوچہ‌ی مووسل دہ‌خاتہ‌وہ سہر گورکیل و بہ‌م
 بہ‌سہرکردنہ‌وہیہ گیانیکی تازہ‌ی بہ‌بہردا دہ‌کریتتہ‌وہ و لہ‌شی نہ‌ماوی
 دہ‌بووژیتتہ‌وہ. میر سہ‌ید ئہ‌حمہد عومریکی تہ‌واوی کردووه و ئہ‌وہندہ‌ی ژیاوہ لای
 پادشایان ریژی گیراوہ.

قہ‌لای گورکیل یہ‌کیکے لہ قہ‌لا سہ‌ختہ‌کانی ناوچہ و ہہ‌ریمہ‌کانی کوردستان.
 دہ‌گیڑنہ‌وہ جاریکی کہ سولہ‌یمان بہ‌گی یہ‌جن ئوغلی^۱ دہ‌چیتتہ سہر قہ‌لای ئامیدی و
 مہ‌چہ‌کے‌ی لئ دہ‌نگیوئ،^(۱۸) زستان بہ‌سہردا دئ و بڑی ناگیری و زستانہ‌ہ‌واری
 دہ‌باتہ ناوچہ‌ی «بہ‌شیری».^۲ لہ و جہ‌نگہ‌یہ‌دا عزیزہ‌ددین شیرئ میرئ ہہ‌کاری
 لہ‌بہر پہ‌لاماری ئاق‌قوینلووان، کہ دہ‌ستیان بہ‌سہر تہ‌واوی جہ‌غزی دہ‌سہ‌لاتی‌دا
 گرتبوو، سہری وہ‌بہر شوورہ‌ی قہ‌لای «بای» ہینابوو. میر سہ‌ید ئہ‌حمہد
 رادہ‌سپیڑیتتہ سولہ‌یمان بہ‌گ و دہ‌لئ: ہہ‌تا قہ‌لای گورکیل و ئامیدی و بای و قہ‌لای

۱- بودلیان، ل ۱۰۷: «بیژن ئوغلی». و.

۲- قہ‌لای بہ‌شیر سہر بہ‌فنیک بووہ و لہ‌وانہ‌یہ گوندی ئیستای «بی‌شیر» بی لہ بناری
 چیاوی جوودی لہ نیوان گرچول و بیسین، کہ کہ‌وتوتتہ باکووری رۆژہ‌لاتی گرکاعہ‌موو.
 لہ‌و شویتنہ کۆمہ‌لیک کاول و ہہرہ‌سی لہ‌میژین وہ‌بہرچاو دین. ع.ی.

«سوئ» ی سهر به ناوچه ی بدلیس به دهست ئیمه وهن، هر بایی پوشیکی لیتان ناترسین و تاو له کانوو له بهر چاوی کوردان وهک سله گامیش دهچن. میر سهید ئه حمده که ماوه یه ک به شیوه یه کی سه به خۆ میرایه تیی گورکیل و ناوچه ی مووسلی به دهسته وه بوو دهستی له دنیا هه لته کاند و مالآوایی کرد. پاش نه مه سانی، میر شه مسه ددینی به رازای جیی گرته وه.

میر شه مسه ددین گوری میر به در

پاش ئه وه ی میر سهید ئه حمده نه ما، میر شه مسه ددینی به رازای جیی گرته وه و ده سه لاتی گورکیلی که وته دهستی و دوا ی ماوه یه ک ده سه لاتداری، به ره و په نای یه زدانی مه زن گه رایه وه. ئه م میره سیج برای هه بوو: میر برایم، میر عومه ر و میر حاجی محه ممه د؛ که میر برایم بوو به جیگره وه ی.

میر برایم گوری میر به در

له و سه روبه نه ده دا که به در به گی میری جزیره و ناسر به گی برای له سه ر مه زنا یه تیی جزیره قره و هه رایان بوو، میر برایم چونکه نیوانی له گه ل ناسر به گ خۆش بوو، پۆیی بۆ وان هه تا نامه ی پشتگیری له فه ره اد پاشای مه زنی سه ر کرده کانی وانی بۆ وه ربگری و له ویشه وه به ره و ده رانه ی به خته لانی سولتان سوله یمان خان وه پئی که وئ. راست له و جه نگیه دا شاته هه ماسب به له شکرکی زیاتر له ده نکی بارانه ناوچه و مه لبه نه ده کانی وانی داگرت. وهک ده لئین: «هه ر که س چا ووزار کاری لئ کرد، به سه ر که ند و کۆسپ دا ده که وئ»، جا به راستی میر برایم ئاوا گیرۆده بوو. ویستی به لای «بارگیری» دا بپروا و خۆی بگه یه نیتته بدلیس، به لام قزلباش له نیوان بارگیری و ئه رجیش گه یشتته سه ری و شه پریان تته لاند. میر برایم به زه بری شیری دپی پیدان و پیاوانه دهستی کرده وه و خۆی هاویشته نیو

قه‌لای ئه‌رجیش. خودی شاته‌هماسب که‌وته په‌یکه‌رده‌ی و به‌شویتی دا‌هاته‌سه‌ر
ئه‌م قه‌لایه و له‌رپوه‌ده‌وره‌ی گرت.

دوای تیپه‌رپوونی چوار مانگ به‌سه‌ر ماوه‌ی که‌مارژدا، ده‌وره‌دراوان تووشی
ته‌نگه‌تاوی بوون و لیبران به‌پیی په‌یمانیک قه‌لاکه‌بدنه‌ده‌ست شاته‌هماسب و
به‌لینیی لی بستینن ده‌ست له‌که‌س نه‌بزیوئ، به‌لام میر برایم له‌گه‌ل پیاوان و
چه‌کداره‌بۆتانییه‌کانی پیی رازی نه‌بوون. سه‌ره‌نجام قه‌لانشینان قسه‌یان له‌گه‌ل
شاته‌هماسب کرده‌یه‌ک و له‌سییاری شه‌ودا، پیئسه‌د تا شه‌شسه‌د پییوی کارامه‌ی
قزلباشیان داکیشایه‌ژووری قه‌لا. تاریک و پروونی به‌یانی له‌گه‌ل قزلباشان
وه‌خـ.ۆکه‌وتن و به‌شیر و تیر و نیزان که‌وتنه‌گیانی چه‌کدارانی بۆتانی. له‌وشه‌ر و
بگه‌وه‌به‌رده‌یه‌دا میر برایم به‌سه‌ر په‌نجه‌ی چاره‌نوس په‌خسیر کرا و کوژرا.
برازایه‌کی به‌برینداری گیرا و وپرای په‌نجاشیست که‌سان قۆلبه‌ست کرا و
هه‌موویان بردنه‌هه‌ویلی شاته‌هماسب. ئه‌ویش هه‌ر له‌رپوه‌فرمانی دا به‌زیندوویی
سه‌ریان بگروون و قسه‌ی شاهانه‌ی سی‌ودووی لی نه‌کرا.^(۱۹) دیله‌کان به‌ده‌م ئه‌م
ده‌رد و ژانه‌وه‌جینگلیان دا و گیانیاان دایه‌وه‌ده‌ست گیان‌په‌روه‌رین.

میر ئه‌حمه‌د کورپی میر برایم

میر ئه‌حمه‌د دوای کوژرانی بابی، به‌پیی فرمانی سوولتان سوله‌یمان‌خان
حکـ.وومه‌تی گورکیلی درایه‌ده‌ستی و ماوه‌ی سی سالی حکوومه‌ت کرد.
میر محه‌مه‌دی کورپی میر ئه‌حمه‌د که‌یه‌کیکی ناجسنه‌ی نارپه‌سن بوو، هه‌ر
ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ستی راست و چه‌پی خۆی ناسی، که‌وته‌سه‌ر باری لاساری و له
کیشه و هه‌راکه‌ی نیوان میر عه‌زیز و کورانی خان‌ئه‌بدالدا، که‌باوکی به‌لای ئه‌م
کورانه‌دا شکابۆوه، ئه‌و ببوو به‌پشتیوانی میر عه‌زیز. وای لیته‌ات به‌یاریده‌ی میر
عه‌زیز، باوکی له‌سه‌ره‌ده‌سه‌لات لادا و خۆی بوو به‌جیگره‌وه‌ی. میر ئه‌حمه‌د

به مه به سستی دهر برینی سکالا پرووی کرده دهر گای سولتان مرادخان، به لام له مه و دای رتیه دا مهرگ به ربینگی پیگرت و ته مه نی بر پایه وه.

میر محهمهد کوری میر نه حمهد

میر محهمهد که پاش لابر دنی باوکی هه وساری دهسه لاتی گورکیلی به دهسته وه گرتیوو، چو نکه که سیکی ژیر و وشیار و کارزان و وردیین نه بوو، حکوومه ته که ی به یاریده ی میر عه زیز وهک کارگ هه لتۆقی، به لام هیتده ی بر نه کرد. سه ره نجام میر عومر و میر محهمهد و میر محمود که هه رسیکیان نامۆزای بوون لئی وه خوکه وتن و له خوینی خویان که وزاند و کوشتیان.

میر نه حمهد کوری میر محهمهد

میر نه حمهد له جه نگی کورانی باوکی دا زور مندال بوو. نه مرۆ که میژوی کۆچی که یوه ته سیهه م پۆزی مانگی ره مه زانی سالی ۱۰۰۵، به پشتیوانی و یاریده ی میر شه رهی کوری خان نه بدال، خاوه نی دهسه لات و حکومه تی گورکیله.

لکی سیهه م

باسی میرانی فنیک

ناوچه ی فنیک چو وار خیللی تیه دا ده ژین که بریتین له: به جه نوی،

شوقاقی، میران و کۆنیه.

میرانی فنیک ده چنه وه سهر میر نه بدالی کوری سوله یمان کوری خالید. وه کوو

پیشتر باسی کرا، پاش مردن و نه مانی سوله یمانی کوری خالید له جزیره،

کوپه‌کانی ئه و هه‌ریمه‌یان له نیو خۆیان‌دا به‌ش‌به‌ش کرد. بۆ وینه ناوچه‌ی فنیك وه‌به‌ر میر ئه‌بدال که وت و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وئ بوو به‌ میر و مه‌زن. پاش نه‌مانی میر ئه‌بدال، کوپان و وه‌چه و به‌ره‌ی دیکه‌ی له‌وئ بوونه حوکمدار و هه‌تا هاتنی تورکمانانی ئاق‌قۆینلوو به‌ سه‌ری پراگه‌یشتوون.

کاتیك تورکمانانی ئاق‌قۆینلوو به‌ ولاتی وه‌ربوون، بی‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یی بالی به‌ سه‌ر ئه‌ و هه‌ریمه‌ش کیشاوه و نیزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌ک لئی بوونه میر و سه‌ردار. پاش ئه‌وه‌ی حکوومه‌تی ئاق‌قۆینلوو به‌ره‌و نه‌مان شاتلۆزه‌ی به‌ستووه و جارێکی دیکه هه‌ریمه‌که که وتۆته‌وه ده‌ست میراتگرانی، تازه له‌و پۆژه‌وه که‌س ده‌ستی وه‌به‌رنه‌هێناون، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بی که ماوه‌یه‌ک له سه‌رده‌می حکوومه‌تی شاعه‌لی‌به‌گی میری جزیره‌دا ئه‌ و ناوچه‌یه که وتبوویه ژیر پ‌کیفی میر محهمه‌دی برای شاعه‌لی‌به‌گ. دوا‌ی ئه‌م پووداوه به‌ کۆمه‌گی میرانی جزیره دیسان ئه‌ و ناوچه‌یه که‌وته‌وه ده‌ست خاوه‌نه‌کانی خۆی و هه‌تا ئه‌مرۆ که سالی ۱۰۰۵ی ک/۱۵۹۶ی زایینییه، له‌وئ ماون و حوکمرانن.

به‌شی پینجه‌م

باسی میرانی هه‌سنکیفا (هه‌سنکیف ← هه‌سه‌نکیف ← حوسنکیفا)،^(۲۰)

که ناسراون به‌ مه‌لیکان^۱

۱- وه‌ک زانراوه کورده ئه‌یوووبییه‌کان بۆ ماوه‌ی نیزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌ک حوکمی ولاتی شام و میسریان کرد و ده‌وری جوامیزانه‌یان گێرا له شالۆی مه‌سیحییه‌کان‌دا. دوا‌ی ← برانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتیان، بنه‌ماله‌یه‌کیان له حوسنکیفا (هه‌سه‌نکیف) مایه‌وه و درێژیه‌ی دا به‌ ده‌سه‌لاتی. سه‌رچاوه‌کانی سه‌رده‌می مه‌لووکی پ‌رن له زانیاری و هه‌وال ده‌رباره‌ی بنه‌ماله‌ی ئه‌یوووبی و میرنشینی ئه‌یوووبییه‌ی حوسنکیفا به‌هۆی ئه‌ و په‌یوه‌ن‌دییه

میژوویسی یه‌ی که ئه‌یوووبیه‌کانی به میسر و شامه‌وه گری د‌دا، ئه‌م میژوونووسانه هندیکیان شایه‌دحالی ئه‌و هه‌وال و زانیاریانه‌ن که تۆماریان کردووه وه‌ک: (ابن شداد، النوری، العمری، القلقشندی)؛ بۆیه زانیاریمان د‌رباره‌ی ئه‌م میرنشینه کورده به به‌راورد به‌وانه‌ی دیکه تا راده‌یه‌ک باشه و ده‌توانین سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی هه‌موو میره‌کانی دیاری بکه‌ین. که‌چی مخابن ئه‌م زانیاریانه‌ی و ش‌ه‌ره‌ف‌خان د‌رباره‌ی ئه‌م میرنشینه به‌ده‌سته‌وه‌ی د‌دا، ه‌یچ ویکچوون و نزیکیه‌کی له‌گه‌ل زانیاریه‌کانی دی‌دا نییه و ته‌واو جیاوازه و چۆنیه‌تی دامه‌زاندنی ئه‌یوووبی حوسنکیفا (حه‌سه‌نکیف) له سه‌رچاوه‌کان‌دا ر‌وون کراوه‌ته‌وه و ورده‌کاری نیش‌ان دراوه. ئه‌و میسه‌ ناسراوانسه‌ی حوسنکیفا (حه‌سه‌نکیف) که له سه‌رچاوه‌کان‌دا ناو و ده‌نگ‌وباسیان یادداشت کراوه، بریتین له:

الملك الكامل سيف‌الدين أبوبکر شادی بن الأوح‌د (٦٨٢-٦٩٩ هـ / ١٢٨٣-١٢٩٩ م).

الملك المعظم خليل بن الموح‌د والملك الصالح يوسف بن الملك الكامل بن الموح‌د.

الملك العادل ابوالمفاخر فخرالدين سليمان بن الملك المجاهد غازی (٧٨٠-٨٢٧ هـ / ١٣٧٨-١٤٢٤ م).

الملك الأشرف ابو المحامد شهاب الدين أحمد بن العادل (٨٢٧-٨٣٦ هـ / ١٤٢٤-١٤٣٣ م).

الملك الصالح صلاح الدين خليل بن الملك الأشرف (٨٣٦-٨٥٦ هـ / ١٤٣٣-١٤٥٢ م).

الملك العادل خلف بن محمد بن سليمان (٨٥٩-٨٦٦ هـ / ١٤٥٥-١٤٦١ م).

بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه کتبه‌که‌م: القبائل و الزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، ط ٢،

دار الزمان (دمشق: ٢٠١٦).

ئه‌مه‌ش شه‌جه‌ره‌نامه‌ی میرانی ئه‌یوووبیه له حوسنکیفا (حه‌سه‌نکیف)، له سه‌ره‌تاوه تا تید‌اچوونی میرنشینه‌که به‌ده‌ستی «ئووزوون حه‌سه‌ن» ی قه‌ره‌قۆیلوو له سال‌ی ٨٦٦ هـ ک / ١٤٦١ ی زاینی‌دا. ز.س. ←

ئه وانه ی که وتونه شوین گێرانه وهی باس وخواسان و سهردهرچوون له دهقی شوینه واره کانی رابردوو، نووسیویانه پاش ئه وهی سالی ۱۶۶۲ی ک/ ۱۶۶۳ی ز، بنه ماله ی ئه ییووبی حکوومه تی میسر و شامیان به دهسته وه نه ما و فه پراشی چاره نووس پیداهات و نیومالی دهسه لاتی ئه و مه زانه ی کۆکرده وه و تیکیه وه پیچا، به کیک له کورانی ئه و خانه دانه که توانیبوی ماوه یه ک خۆی له حه ما بشاریته وه، هه ستا و پۆیی بۆ ماردین. حوکمرانی ماردین دهستی ریزی لیتا و خستیه نیو ریزی مه زن و ماقوولان و ئه و میره دوژمن تاوینه دوست لاوینه ی، به سۆزی پایه به رزانه ی به سهر کرده وه و ناوچه ی «ساوهر»^۱ پی به خشی. پاش ئه وهی ئه و لاوه چه ند پۆژیک له وی ماوه، دلی لپی هه لگه را و پووی کرده «ره ئسولقول»^۲ که ئیستا پیی ده لێن حه سه نکیف. له وی بنه گر ده بی و ژن دینی و مال پیکه وه ده نی و ئاو وه وای وی پی ده که وی. وا له گه ل خه لک هه لده ستی و داده نیشی که هه موو لایه ک له ژیر و ژوور و به له نگاز و زه نگینه وه به دلایه وه ده نووسی و ویکرا سه ری وه به ر دینن و به مه زن و میری خویانی داده نین. جه ماوهر ده ست ده ده نی و خۆ له چاک کردنه وه ی قه لای حه سه نکیف هه لده که ن. راست له و ده م و کاته دا میری ماردین زۆر سه یر که وتبوویه سه ر باری لاوازی و که م ده سه لاتی و کۆشکی حکوومه تی پووی له جمین و دارمان بوو. کاتیک به نۆژهن کرانه وه ی قه لای حه سه نکیفی زانی چاکی ترس رینیشت و له حه یبه تان ناردی به شوین سازکه ره وه ی قه لادا؛ به لام به گوپی نه کرد و دایه لانی دژایه تی. میری ماردین له شکرێ کۆکرده وه و به مه به ستی گرتنی قه لای حه سه نکیف هیژشی برد. سازکه ره وه ی قه لانا زایانه به ره نگاری راوه ستا و پشتی لی نه کرده وه و چاوی لی نه ترووکاند و میری ماردین هیچی بۆ به هیچ نه کرا و

۱- ل ۱۰۹ی بودلیان: «صور»؛ ناوچه یه کی سه ر به ماردین. و.

۲- ره ئسولقول، سه ره غوول، سه ره خوول، سه ره دیوه زمه. و.

تابلوی هه و ته م: قه لای هه سه نکیف

تابلوی هه‌شته‌م: باژیری حه‌سه‌نکیف

گه‌پراهه‌وه. له و پږژه‌وه دیسان مانگوله‌ی ئالای حکومتی بنه‌ماله‌ی ئه‌یویوی دهستی کردۆته‌وه به ترووسکانه‌وه و تریفه‌ی ته‌واوی ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌وروبه‌ری حه‌سه‌نکیفی گرتۆته‌وه و میر له ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م‌دا توانی هه‌موویان بگرئ.

ناوی «حصنکیف»^۱ له نۆو هیندیگ ده‌قی پادشایان و نووسینه‌کانی کۆن و نۆی‌دا به سینیش نووسراوه. سه‌باره‌ت به‌م ناوه کۆمه‌لیک باوه‌رپینکراو ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌یان گێراوه‌ته‌وه: «خاوه‌نی قه‌لاکه له جه‌نگه‌ی ده‌سه‌لاتی‌دا حه‌سه‌ن عاره‌بێکی پیاوماقوول ده‌گرئ و ده‌یخاته‌ زیندانی قه‌لایه. پاش ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ سه‌ر به‌ندکرانی‌دا راده‌برئ و میری قه‌لا ناتوانئ هیچی لئ ده‌رکیشئ و به‌ مرازی دلی ناگا، لیده‌برئ سه‌ری حه‌سه‌ن تیدا به‌رئ. حه‌سه‌ن که‌ ئه‌وه‌ی بیسته‌وه که‌سیکی نارده‌ لای میر قه‌لا و لیبی راسپارد و گوئی ئیستا که‌ بریاری له‌سه‌ر نه‌مانم داوه، تکای لئ ده‌که‌م بۆ تاویک له‌ زیندانم وه‌ده‌رخا و رچ بدا ماینه‌ گۆزینی خۆم بۆ بیتن هه‌ه‌تا ده‌میک لیبی سه‌وار بم و له‌ حه‌ساری قه‌لایه‌دا بیهیتم و بیبه‌م و میر چاری لئ بی منی به‌ره‌ژیر چه‌نده‌ سوار چاکم و چۆنی لئ ده‌زانم و ماینی ژیر پکیفم چه‌نده‌ چوست و چالاک و خۆش‌ره‌وته. پاش ئه‌وه‌ی ئاوا به‌ ئاواتی خۆم که‌یشتم مله‌م له‌ موو باریکتره‌ و هه‌ر فه‌رمانیکی بیدا پئی رازیم. میر به‌دله‌وه‌ ره‌زامه‌ندی ده‌ربری و فه‌رمووی ماینه‌به‌ره‌زی چوارپه‌ل قامی که‌فه‌ل‌پانی کلک‌ویال به‌ژه‌نگاری سم‌خرپان بۆ هینا و پئی نایه‌ پکیف و خۆی گه‌یاذه‌ خوانی زینی. ماین وه‌ک

۱- له‌ ته‌واوی ده‌قه‌ فارسییه‌که‌دا نووسراوه: «حصنکیف یان حصنکیفا». بۆیه‌ نووسه‌ر لیره‌دا باسی ئه‌وه‌ ده‌کا له‌ چه‌ند ده‌قیکه‌دا نووسراوه «حصنکیف». ئه‌وه‌ی راستی بی تازه له‌ رابوێژی کوردی‌دا بۆته «حسه‌نکیف» و به‌پیی ره‌وتی زمانی کوردی جوولومه‌وه و خۆم له‌ شیوه‌ نووسینه‌که‌سه‌ی نسووسه‌ر پاراستووه. ئه‌م روون کردنه‌وه‌یه‌م له‌ به‌ر لیدوانه‌که‌ی شه‌ره‌فخان به‌ پئیوست زانی. و.

هه وره بریسکه هه لدهستا سهر پاشووان و به دست و پی سه‌مای ده‌کرد و چه‌شنی
 ئاوی خۆشاژۆ به سهر سینهی خاکدا گوپمی ده‌به‌ست.

زه‌وی نازانی تیژبه‌زیکی وا که دئ و ده‌بووری
 به چوار پهل ده‌روا یان ههر به‌راستی په‌لیکی داوی
 چه‌شنی دلۆپه‌ی ئه‌سرینه له چاو که دیته خواری
 یان وه‌ک تاله‌موو له جه‌رگی شه‌وا شریته‌ی داوی
 ئاورینگی تیژ و به‌بازوبرده ده‌فری وه‌ک شه‌مال
 به‌شه‌نگه‌شه‌نگه له نیو رووباران وه‌ک تۆقله ئاوی
 له سه‌ربه‌ره‌وژیر وه‌ک ده‌نکی باران گوپم ده‌به‌ستی
 له سه‌ربه‌ره‌وژوور هه‌وری به‌هاره و ناوه‌ستی تاوی
 به چه‌شنی ئاوات سه‌له و ده‌سته‌مۆ وه‌ک رسق ده‌چی
 ده‌لیی ئاگر و هه‌ناسه‌ی بایه بو ژاوه‌ژاوی
 هه‌زاران بازن له ده‌وری خالی‌ک ده‌کیشیتته‌وه
 چما وه‌ک په‌رگار په‌لی ئاسنه و چه‌مینی ناوی؟

کاتی‌ک حه‌سه‌ن ئاوا ئه‌سپی هینایه جۆللانه و بیروبه‌وی دا به چوارناله و
 نه‌رمه‌غار سه‌مای پیکرد، له‌ناکاو مامزه‌ی لی کوتا و قه‌مچی لی ئه‌نگاوت و به
 هه‌ی هه‌ی تاوی دا و به سهر مشاره‌ی شووره‌ی قه‌لادا ماین خۆی حه‌وا دا، که پتر
 له ۱۵۰ گه‌ز به‌رز بوو. خۆی هاویشته نیو ئه‌و رووباره‌ی که هه‌تا نیوقه‌دی دیواری
 قه‌لا هه‌لکشاهه و تیده‌په‌په‌ی. شلپه‌ی ئه‌سپ و پسان و لیک بلاوبوونی ته‌نگه‌ی یه‌ک
 بوو. حه‌سه‌ن به مه‌له خۆی له‌و گیژاوه‌ پزگار کرد و گه‌یشته لیواری ده‌رباز بوون.
 میرقه‌لا هه‌ر چه‌ندی روانی حه‌سه‌نی وه‌به‌رچاوی نه‌هات و خه‌لک هاواریان کرد:

حه‌سه‌ن که یفه؟^۱ جا گویا پاش ئه‌م پووداوه سه‌مه‌ره‌یه، قه‌لاکه ئه‌م ناوه‌ی به سهردا بپاوه! به‌راستی قسه‌یه‌کی سه‌یره ئه‌گه‌ر درۆ نه‌بی!

به‌پیتی چهند سه‌رچاوه‌یه‌ک «کیفا»ی کورپی تالوون ئه‌م قه‌لایه‌ی ساز کردووه و ناوی بۆته «حصن کیفا». ^۲ ئه‌وه هه‌ر خودا بۆخۆی ده‌زانن چۆنه. وه‌کوو دیاره حه‌سه‌نکیف سه‌یزده عیل و عه‌شیره‌تی لی ده‌ژین که بریتین له: ۱- ئاشتی ۲- محه‌لبی ۳- میهرانی ۴- به‌جنه‌وی ۵- شوقاقی ۶- ئه‌ستورکی ۷- کوردلیی گه‌وره ۸- کوردلیی گچکه ۹- په‌شان ۱۰- کیشه‌کی (کاشه‌کی) ۱۱- جیله‌کی ۱۲- خه‌نده‌قی (خه‌نده‌کی) ۱۳- سوهانی و بیریان.^۳

ئه‌و ناوچه و مه‌لبه‌نده گرینگانه‌ی که به سهر حه‌سه‌نکیفه‌وه‌ن بریتین له: شارۆچکه‌ی ئه‌سعد (سیرت)، به‌شیری، توور و ئه‌رزه‌ن که ئه‌مه‌ی دوابی که وتۆته ژیر ده‌سه‌لاتی میرانی هه‌زۆ و دوازه‌ه‌زار کافری پیناکده‌ری لێیه.

له‌و پۆزه‌وه که بناغه‌دارپژی قه‌لا له‌گه‌ل میری ماردین تووشی ملانه و کیشه هاتووه، هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی که به‌رۆکی ژبانی به چنگ په‌یکی ئه‌جه‌ل دادپاوه،

۱- به‌عه‌ره‌بی یانی «حه‌سه‌ن چۆنه؟» و.

۲- هیچ دوور نییه حه‌سن کیف بی. ئاسنه‌کیو. کیویک قایم وه‌کوو حه‌سن (ئاسن). یان دوو ناوی عه‌ره‌بی و کوردی تیکه‌ل بووبن: «حصن + کیف». حصن به‌زمانی عه‌ره‌بی ده‌بیته قه‌لا و جیگای سه‌خت و هه‌له‌مووتی په‌ناگا؛ «کیف» یش هه‌مان کیوه. و.

مخابن له هه‌ندئ پرس و بابه‌تی شه‌ره‌فنامه‌دا، خوینته‌ر وا هه‌ست ده‌کا که شه‌ره‌فخان زانیارییه‌کی ئه‌وتۆی له میژوو نه‌بووه و ده‌بینین زۆر به‌سه‌اده‌یی ناوی شوین و که‌سه‌ایه‌تییه‌کان لیک‌ده‌داته‌وه، که‌چی به‌راستی ئه‌م ناوانه‌ پوون و ئاشکران و له سه‌رچاوه‌کان‌دا به‌وردی باس کراون؛ کیفا یان کیفا قه‌لایه‌کی دیرینی پۆمانیه‌کانه و له سه‌رده‌می ئیسلامی‌دا به «حصن کیفا»، واته شووره و قه‌لای کیفا ناسراوه. دواتر ئه‌م قه‌لایه‌ بوو به‌ باژیریکی ناودار و ماوه‌یه‌ک پایته‌ختی ده‌وله‌تی دۆستکی (مه‌روانی) بوو، که‌چی شه‌ره‌فخان بۆ لیک‌دانه‌وه‌ی ئه‌م ناوه و ده‌رخستنی بنه‌چه‌که‌ی بۆچوونیکێ زۆر ساده و لاوازی خستۆته‌پوو. ز.س.

۳- له‌لاپه‌ره ۱۱۳ی بودلیان‌دا ته‌نیا نووسراوه: «سوهامی». و.

مه زنايه تيبی قه لا و ناوچه كانی ده وروبهری و سه رۆكایه تیبی خیلاتی كه وتۆته سهر شانی. وهك ده لاین دواى نه مانى، يه كيك له كورپه كانی به ناوى مه ليك سوله يمان جیبی گرتۆته وه.

مه ليك سوله يمان

مه ليك سوله يمان ماوه يه كى باش بۆته ميرى حه سه نكیف و هه تا سالی ۷۳۶ ی ك / ۱۳۳۵ ی زایینی، كه ده بیته كلکه ی حكومه تی چه نگیزی، به سهر هه ریمه كه پراگه يشتووه و به مردنی خۆی مردووه و مه ليك محهمه دی كورپى جیبی گرتۆته وه.

مه ليك محهمه د

وه كوو دياره مه ليك محهمه د به بارى حكومه تدارى و سه رۆكایه تيبی جه ماوه رى بن بالی دا، مافی هه موو لایه كى په چاو كردووه و وا چاكی غولام و خزمه تكار پینگه ياندون كه له ته واوى مه زنه ميرانى هاوشانى تپه پاندووه. هه ميشه له گه ل خاقان و سولتانان خۆی گونجاندووه و ريبیازی حاوانه وه ی هه لپژاردووه و هه تا ئه و پۆژه ی مردووه ده ستی له و ئامانج و مه به سته ی هه لنه گرتووه.

مه ليك عادل كورپى مه ليك محهمه د

مه ليك عادل له سهر وه سیتی باوكی ده سه لاتی حه سه نكیفی به ده سته وه گرتووه و به لانی دادپه روهری و هه لویستی به جی دا هه نگاوى ناوه و هه ریمه كه ی ئاوه دان كردۆته وه و گه شه ی پیداووه. بۆ شان و شكۆ له باب وكالی خۆی تپه پاندووه و سه ره نجام سالی ۷۸۱ ی ك / ۱۳۷۹ ی ز، پوو ی كردۆته ژیرده رانه ی لیب ووردنی يه زدانى.

مه‌لیک ئەشرف کورپی مه‌لیک عادل^(۲۱)

پاش نه‌مانی باوکی و له هه‌ره‌تی ده‌سه‌لاتی ئەمیر ته‌یمووری گوورکان دا بوو به میر. به‌پیتی نووسینی مه‌ولانا شهره‌فه‌ددین علی یه‌زدی له «زه‌فه‌رنامه» دا، سالی ۷۹۶ ی ک/ ۱۳۹۳ ی ز، خاوه‌ن‌شکۆی سه‌رده‌م ئەمیر ته‌یمووری گوورکان پاش گرتی به‌غدا و قه‌لای تکریت، به‌ره‌و ماردين بزوتوووه. کاتیک گه‌یوه‌ته «پو‌حا»، میری حه‌سه‌نکیف خۆی گه‌یاندۆته رایه‌خ‌پامووسانی و چـۆکی داداوه و ته‌ویلی خا‌که‌پایی و خۆبه‌که‌م‌زانینی به‌زه‌مینی کۆیلایه‌تی‌دا سووه و به‌نۆکه‌رچاکی تیکه‌وتوووه. ئەمیر که‌ ئاوی دیوه به‌خیرویی شاهانه‌ی به‌سه‌ری کردۆته‌وه و ئەویش گه‌پراوه‌ته‌وه شوینی خۆی. له‌دوای ئەم دیداره‌ش ماوه‌یه‌کی زۆر ژیاوه و سه‌ره‌نجام مه‌رگی له‌چاره‌ی نووسراوه و به‌ره‌و جیهانی پاشین بارگه‌ی تیکناوه.

مه‌لیک خه‌لیل کورپی مه‌لیک ئەشرف ناسراو به‌مه‌لیک کامیل

مه‌لیک خه‌لیل له‌سه‌ر په‌سندی عیل و عه‌شیره‌تان بوو به‌ده‌سه‌لاتداری حه‌سه‌نکیف. سالی ۸۲۴ ی ک/ ۱۴۲۱ ی ز، کاتیک شاروخ میرزای کورپی ئەمیر ته‌یمووری گوورکان بۆ لێدانی کورانی قه‌رایوووسفی تورکمان^(۲۲) گه‌یشته‌ ده‌وروبه‌ری وان و وستان، مه‌لیک خه‌لیل چوو بۆ به‌خیره‌یتان و پامووسانی به‌رده‌رانه‌ی تاو‌لی بارگای و به‌خت با‌لی به‌سه‌ر کیشا. کاتیک میرزا شاروخ له‌ده‌ورانپشتی ئالشکورده^(۲۳) ئیزنی گه‌پانه‌وه‌ی مه‌زن و میرانی کوردستانی دا بگه‌رینه‌وه، ئەویش له‌گه‌ل میر شه‌مه‌سه‌ددینی بدلیسی، مه‌لیک محه‌مه‌دی حوکمرانی هه‌کاری و کورپکی سو‌لتان سو‌له‌یمانی خیزانی گه‌پرایه‌وه.

پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌خۆشی و کامه‌پانی رابواردوووه و جه‌ماوه‌ری خه‌لک و هیژی چه‌كداری به‌خیر و چا‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر کردوو‌نه‌وه و حه‌ساندوو‌نیه‌وه. سالی ۸۶۲ ی ک/ ۱۴۵۷ ی ز، به‌ره‌و با‌گی به‌هه‌شت خۆی له‌نگاندوووه.

مهلیک خه‌له‌ف ناسراو به چاوسوور

خه‌له‌ف چاوسوور کوپی مهلیک سوله‌یمان و برای مهلیک خه‌لیله. پاش نه‌مانی مامی بۆته مه‌زنی حه‌سه‌نکیف و گه‌وره‌ی عیلات و خزمانی. له‌جه‌نگه‌ی شه‌ر و تی‌ککه‌له‌چوونیک‌ی دا له‌گه‌ل توخم و تۆره‌مه‌ی بۆتانی، زۆر پیاوانه‌وه‌ده‌ست هات و شه‌ری رۆسته‌مانه‌ی کرد و خه‌لک ناویان نا «ئه‌بووسه‌یفین».

له‌و رۆژگارهدا که حه‌سه‌ن‌به‌گی ئاق قۆینلووی بایوندوری مرخی له‌گرتی کوردستان خۆش کرد، کۆمه‌لیک چه‌کداری خۆی راسپاردن هه‌تا برۆن و حه‌سه‌نکیف بگرن. له‌شکری ئاق قۆینلوو ده‌وره‌ی قه‌لای دا، به‌لام هه‌رچی کردی و کراندی و تیره‌ی لی توند کرد، چی بۆنه‌کرا. یه‌کیک له‌ئامۆزاکانی مه‌لیک خه‌له‌ف، تورکمان چوون ده‌بنیه‌وه و هه‌لیانفریواند و گوتیان ئه‌گه‌ر بی و بیکووزی ده‌تکه‌ینه‌جیگره‌وه‌ی. ئه‌ویش لی خه‌فتا و رۆژیکی له‌گه‌رماودا هه‌لینا و که‌وته پی‌وشوینی خلیسکانی شه‌یتانی و خه‌یالاتی نه‌وسانی و به‌سه‌رپیچی سه‌ربریوی سه‌ری پیچا و چاکه‌ی له‌گه‌ل خزمانی وه‌لانا و به‌ده‌می شیریی ده‌مه‌ن‌پاریزی ده‌ماری ژیا‌نی ئه‌و پیاوه‌ ره‌سه‌نه‌ی خانه‌دانی هه‌لبری. تازه‌هه‌وساری حکومه‌ت به‌چنگ میراتگرانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌وه نه‌ما و که‌وته ده‌ست تورکمانان و کابرای پیاوکوژ په‌شیمانی نه‌بی هیچی پی نه‌ما.

تۆوی خۆشه‌ویستی و وه‌فا، له‌م کۆنه‌مووچه‌و مه‌زرایه
هه‌ر له‌جه‌نگه‌ی دروینه‌دا، ده‌زانی چی لی هه‌له‌ه‌گری
به‌تیپه‌ر‌بوونی شه‌وگاران، داسووله‌ی مانگی ئاسمان
چه‌شنی تاجی سیامه‌که و تاوی نه‌بی خۆی ناگری

مه‌لیک خه‌لیل کوری مه‌لیک سوله‌یمان

مه‌لیک خه‌لیل له جه‌نگه‌ی کاره‌ساته تال و تووشه‌کانی تورکمانان دا^(۲۴) له شاری حه‌ما خۆی شار‌دبۆوه. وه‌ختایه‌ک تی‌که‌ولیکه‌که‌وته نیو وه‌چه‌ی ده‌سه‌لاتداری ئاق‌قۆینلوو، به‌پشتیوانی و یاریده‌ی میر‌شا محهمه‌دی شیرۆیی، که‌بابه‌باب وه‌زیری میرانی حه‌سه‌نکیف بوون، حه‌مای به‌جیه‌پشت و خۆی گه‌یاندوه نیشتمانی. هۆز و تیره و خیلاتی حه‌سه‌نکیفی لئی‌هالان و له‌گه‌ل چه‌کداری خۆمالی هه‌لیکوتایه‌سه‌رئه‌سعد و به‌زه‌بری شیرئه‌و شارۆچکه‌یه‌ی له‌چنگ ئاق‌قۆینلووان پزگار کرد. له‌ویشه‌وه‌هیزی به‌ره‌و قه‌لای حه‌سه‌نکیف ده‌نگ دا و زۆر چاکی تورکمان تی‌کشکاندن و ده‌ریبه‌پاندن. پاش‌گیرانی قه‌لا، مه‌لیک خه‌لیل جله‌وی ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه‌گرت و بوو به‌میری سه‌ربه‌خۆ. ئه‌وه‌ی راستی بی له‌وه‌سه‌رده‌می دا هیچ‌کام له‌مهن و میرانی کوردستان هینده‌ی وی شکۆی ده‌سه‌لاتیان په‌نگی نه‌داوه‌ته‌وه و تووشی ده‌وله‌مهن‌دی نه‌بوون و ئاوا به‌دۆخی ژیانیکی شاهانه‌دا تینه‌په‌ریون.

ئه‌و ده‌مه‌ی که‌خوشکی شاسمایلی سه‌فه‌وی له‌چنگ زولم و زۆری سولتان یاقووب په‌په‌وازه‌بوو له‌نیشتمانی و به‌هه‌ویای چوونه‌حج خۆی گه‌یاند دیاربه‌کر، هه‌رگه‌یشته‌ده‌وربه‌ری حه‌سه‌نکیف، مه‌لیک خه‌لیل چوو به‌پیرییه‌وه و داوای لی کرد می‌ردی پی بکا و ئه‌ویش په‌زامه‌ندی ده‌ری و ماره‌ی برا. له‌په‌رۆی بووک گوێزتنه‌وه‌دا کردی به‌جیژنی شاهانه و جه‌ماوه‌ریکی زۆری بانگه‌پشتن ک...رد و میران و سه‌رۆک و سه‌رکرده‌کانی کوردستان خواروژووریان تی‌کراییان هاتن. له‌هه‌موو لاره‌کۆری به‌زم و شادی و هه‌له‌په‌رین بالی تی‌ک‌کیشابوو. مه‌یگی‌پانی مانگ‌په‌خسار و شیرین‌وتار، باده‌ی تالی به‌گیان‌خۆشیان تی‌کرد و گۆرانییژانی ده‌نگ‌خۆش و چاوه‌شانی خۆش‌په‌راویژی به‌ربه‌ت‌ژهن، به‌م چریکه‌یه‌دلی خه‌لیان ئاوپه‌رژین کرد:

بهزم و پهزم و داوه تیکه ئاس...مان تیکچن...
 ئاوه دانن پی و لاتان، کوا سه ری، کوانی بنی؟
 دی ترووسکه ی مانگ و خوری پیکه وه کزبوونه وه
 وهک ئه وهی وایه مه له ک بی و خورییه ک بیته ژنی
 چی خه وی بلقیسی هیناوه زه مانه وهک خه لات
 بۆ سه رای جه مشید که به ختی وهک شنه ی شه وبا شنی

پاش ماوه یه ک که کۆله که ی ده سه لاتی ئاق قزینلوان شه قیان برد و بناغه ی
 شان و شه وکه تیان هه لته کی و هه تاوی به ختی شاسمایلی سه فه وی له رۆژه لاته وه
 ئه نگووت، مه زن و میرانی کوردستان به مه بهستی راموسانی لاشیانی چوونه
 ته وریز. هه ر له گه لکوو گه یشتنه چی، شاسمایلی چی به چی مه لیک خه لیل و میرانی
 دیکه ی خستنه به ندیخانه و ئه سپارده ی دهستی زهینه ل خانی شاملووی کردن.
 مه لیک خه لیلی هه لپنچا که ژن و مندالی راگویزیه ته وریز و ئه ویش سئ و دووی لی
 نه کرد و خوشکی شاسمایلی هینا، که کوریک و سئ کچی لی بیوو. ماوه ی سئ
 سال له زیندانی شاسمایلی دا مایه وه و ته واوی هه ریمی حه سه نکیف که وته دهستی
 قزلباشان.

له جه نگی شه پ و هه رای «چالدیران» دا، مه لیک خه لیل هه له که ی به خه نیمه ت
 زانی و له گه ل «باشی بیووکی بایکی» پاسه وانه کانی خوی کوشت و رایکرد و
 به په له به ره و دیاربه کر تیی ته قاند. کاتیک گه یشته ده وره به ری وان، خیلی
 مه حموودی ریکایان پیگرت و ویستیان بیگرن. مه لیک پیاوانه وه ده ست هات و
 گیانی خوی له و مه رگاوه ده رباز کرد و به ساغ و سلامه تی به ریی دۆلی بدلیس دا،

بهره و حهسه نکیف کوتای. نابی له بیرمان بچی که باشی بیووک چنگالی چاره‌نوس نه‌یه‌ئشت دهرچی و وستهی لی بپی.

له و ماوه‌یه‌دا که مه‌لیک سه‌روسۆراغی ون بیوو، خیلی شیرۆبی و زهرقی له‌سه‌گه‌ل تیره و هۆزه‌کانی دیکه‌ی ههریمی حهسه‌نکیف، مه‌لیک سوله‌یمانی کورپی مه‌لیک خه‌لیلیان کردبوو به میری خۆیان؛ به‌لام عیلى پەشان ئامۆزایه‌کی ئه‌ویان به مه‌زنی خۆیان دانابوو. له و هه‌ل و هاته‌دا بۆتانیس لیپران هه‌تا ئه‌سعد له چنگ قزلباشان دهرکیشنه‌وه و هیزیان بردنه‌سه‌ری، به‌لام هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌لیک خه‌لیل، ولاتی ته‌نیه‌وه و خه‌لک پییان زانی. کـ.وـپـه‌کـانی خیرایه‌کی چوونه پیشوازی و سه‌ریان وه‌به‌ره‌ئتا و بۆتانیس ده‌ستیان له گه‌مارۆ هه‌لگرت و گه‌رانه‌وه. مه‌لیک خه‌لیل پاش چه‌ند پۆژیک کشه‌ی له قزلباشان کرد و له ئه‌سعد دهریپه‌راندن.

وه‌کوو دیاره قزلباش (ئێرانی) به‌یاریده‌ی عه‌شیره‌تی به‌جنه‌وی توانیوو‌یان قه‌لای حهسه‌نکیف بگرن و هه‌ر بۆیه پاش گیرانی، پاراستنی قه‌لاکه‌یان دابوو‌یه ده‌ست ئه‌وان و به‌جنه‌وی پۆژبه‌پۆژ پرموده‌ی قزلباشان ده‌بون. کاتیک هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌لیک خه‌لیل ده‌نگی دایه‌وه، خیرایه‌کی وه‌خۆکه‌وتن هه‌تا پینداویستی و بزوی قه‌لا دابین بکه‌ن و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ پرویان کرده ناوچه‌ی «تور»ی سه‌ر به‌هه‌ریمی بۆتان. نیازیان وابوو ئازووخه‌یه‌کی زۆر به‌رنه‌نیو قه‌لا و له هیچ‌خۆرایی نه‌یدۆرپینن. مه‌لیک خه‌لیل به‌و گه‌لاله‌یه‌ی زانی و گه‌له‌جاری لی تین دان و هه‌لیک‌وتایه سه‌ریان و ئه‌وانیش خۆیان نه‌گرت و له‌پۆه ده‌ستیان به‌ردایه‌وه و سه‌ریان وه‌به‌ره‌ئتا. مه‌لیک خه‌لیل خزی له‌رشتنی خویتینان پاراست و له‌گه‌ل حوسین‌به‌گی به‌جنه‌وی پیکهات. له‌تۆله‌ی خوینی باوک و براکانی به‌ملکایه‌تی گوندی «بالی»ی دایه و دواتر له‌سه‌ر ئه‌م پروداوه ده‌پۆین. پاش ئه‌م ریککه‌وتنه به‌جنه‌وی قه‌لاکه‌یان دایه ده‌ست مه‌لیک خه‌لیل.

به پپی قسه ی باوه پپیکراوان، «بهجن» و «بهخت» ههردوکیان کوپی یه کیک له میرانی جزیره ی عومه ریبه بوون. لهسه ر ئه وهی کینه یان مه زن بی، ئه م دوو برایه قره یان له نیوانی دا پهیدا ده بی. جزیره وه بهر «بهخت» ده که وی و «بهجن» له حه سه نکیف ده بیته میر و مه لیکان حکوومه تی و بیان له چنگ به جنه وییان ده ره یناوه. به گویره ی گپرا نه وه یه کی دیکه ته واوی توخم و توره مه ی کوردان به ره سه ن ده چنه وه سه ر «بهجن» و «بهخت»؛ ئه وه ش هه ر خودا ده یزانی. له و رۆژگار ه دا که میر شه ره فی کوپی میر به در مه زنی جزیره بوو، خیلی به جنه وی له بهر کۆنه دوژمنایه تی مه ر شه یان تیده هالاند. میر شه ره ف و یستی تۆله یان لی بکاته وه و داوا ی له مه لیک خه لیل کر دبی و میر محه ممه دی بداته دهستی، هه تا چاکی گو ی با دا و بیچزی تی. میر خه لیل له بهر دلی میر شه ره ف، میر محه ممه د و پا زده که س له کو ران و خزما نی ئه وی کو شتن. حوسین به گی کو پی میر محه ممه د توانی له و گه ردا وه ده رباز بی و هه رچی هه بیوو و نه بیوو له گه ل مال و سامان و پاشه که وتی خیلی هه مووی به تالان چوو. ئیستا وا بۆته ده نگۆ له نیو خه لکدا که حوسین به گ له بهر ئه و کۆنه قینه له گه ل قزلباشان دهستی تیکه ل کر دووه و مه لیک خه لیلش له تۆله ی ئه و خوی تانه گوندی «بالی» ی دا وه ته دهستی. به کور تی و پوختی، مه لیک خه لیل پاش ئه وه ی قه لای حه سه نکیفی درایه دهستی، ما وه یه ک به شادی و کامه رانی له سه ر ته ختی ده سه لات پالی دایه وه و سه ره نجام ده نگیک له غه یبه وه هاواری لی کرد و گو تی: «به دلخۆشی بگه رپۆه لای پهروه رنده ت، چوونک ه ئه وت له خۆت رازی کرد.»^۱ ئه ویش به گو شی هۆشی بیستی و به ره و دنیا ی هه رمان رۆیی. چوار کو پی له پاش به جیما: مه لیک سوله یمان، مه لیک عه لی، مه لیک محه ممه د و مه لیک حوسین.

۱- «ارجعی الی ربک راضیه مرضیه»، سووره ی فجه ر، ئایه تی ۲۸. و.

مه‌لیک حوسین کوری مه‌لیک خه‌لیل

وه‌کوو دیاره مه‌لیک حوسین لایک بووه جوامیز و به‌رزه‌ئاوات و یه‌کجار به‌خشنده و ده‌ست به‌خیروبیتر. وا چاک جوولابزوه که ته‌واوی عیل و عه‌شیره‌تی هه‌سه‌نکیف تامه‌زرژی جوانیی دیمه‌ن و ئاکاری دلگری بیوون. هیشتا شه‌یتانی پینه‌که‌نیبوو که به‌مه‌زنی خویان دانا و ده‌سه‌لاتی خویان دایه ده‌ستی.

ئه‌وه‌ی که مۆری عیشقی ویکه‌وی له‌پئی هاته‌وه
له‌دیمه‌نی‌دا وه‌کوو خۆره‌تاو ره‌نگ ده‌داته‌وه

مه‌لیک حوسین دواي ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی پالی دایه‌وه، مه‌لیک محه‌مه‌د و مه‌لیک عه‌لی گرتن که هه‌ردووکیان برای بوون. کاتیک مه‌لیک سوله‌یمانی براهه‌ی دیکه‌شی وای زانی، له‌ناوچه‌ی «ئه‌رزهن» هوه‌ره‌وی و ره‌یی بۆی لای خوسره‌وپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی ئامه‌د و داوای جیگای مه‌لیک حوسینی برای کرد بۆ خۆی.

خوسره‌وپاشاش بۆ ئه‌وه‌ی شه‌پی نیوان بریایان داکووژیتی پیاوی نارد به‌شوین مه‌لیک حوسین‌دا و برا به‌ندکراوه‌کانیشی هیتانه‌دیوان. پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م پاشایه‌ مه‌لیک حوسینی کوشت، مه‌لیک سوله‌یمانی برای له‌جیی دانا.

مه‌لیک سوله‌یمان کوری مه‌لیک خه‌لیل

که‌وره‌گه‌ورانی دین و پهبوارانی ره‌یگای بی‌گومانی، سه‌ره‌به‌ریان گوتووویانه که‌سیک شایانی ده‌سه‌لاته‌ و شیاوه‌ بۆ مه‌زنایه‌تی که «چاکه‌بکا، وه‌ک چۆن خودا

چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووه. «^۱ هه‌روه‌ها پئویسته به چاکه و دلزوانی ورد و درشت به‌سه‌ر بکاته‌وه. ده‌بی له هه‌موو بواریک‌دا ئه‌وه‌ی تییینی که: «خزم بۆ خزم له خه‌لکی دیکه نیزیکتره.»^۲ هه‌ر که‌س ئاوا بکا هیتده‌ی پئ ناچئ که هاوشانه‌کانی نایگه‌نی و تایی ناکه‌ن.

دوو دۆست یه‌ک‌دل بن بیتوو وه‌ک مقه‌ست
دنیا‌یه ده‌پرن، یه‌کتر نابرن، یه‌ک ناده‌ن له ده‌ست

مه‌به‌ستم له داگیرساندنی ئه‌م پێشه‌کییه ئه‌وه‌یه که بلیم پاش ئه‌وه‌ی مه‌لیک سوله‌یمان به‌قه‌له‌می چاره‌نووسی سولتان سوله‌یمان خانی خه‌زاکه‌ر و به‌پشتیوانی و یاریده‌ی زۆر چاکی خوسره‌وپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاریه‌کر، کرا به‌میری هه‌سه‌نکیف و گه‌رایه‌وه‌نیوه‌ندی ده‌سه‌لاتی، مه‌لیک محهممه‌د و مه‌لیک عه‌لی که هه‌ردووکیان برای بوون، له‌گه‌لی که‌وتنه‌که‌له‌وه‌کیشی. پاشی چه‌ند رۆژیک عه‌لی خۆی بۆ رانه‌گیرا و روه‌ی و پرووی کرده‌لای شه‌ره‌فخانی میری بدلیس.

ئه‌وه‌ی راستی بی ته‌واوی هۆز و تیره و خیلات له‌به‌ر کوژرانی مه‌لیک حوسین دلیان ره‌ش هه‌لگه‌رابوو له مه‌لیک سوله‌یمان و ده‌یاندزاند و هه‌یچیان سه‌ریان وه‌به‌رنه‌هینا و دژی روه‌ستان. له‌ئاکام‌دا ترسی پینیشت و پرووی کرده‌ئامه‌د و به‌دلی خۆی وازی له‌ده‌سه‌لات هینا و کلیلی قه‌لاته‌کانی دایه‌ده‌ست خوسره‌وپاشا و داوای کرد مه‌زنایه‌تی ناوچه و مه‌له‌ندیکی دیکه‌ی باربوو بکری. خوسره‌وپاشا

۱- «واحسن كما احسن الله اليك.» چاکه بکه، وه‌ک چۆن خودا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردی. و.

۲- «والوا الارحام بعض اولی ببعض.» به‌شیک له‌ئایه‌ی ۷ی سووره‌ی ئه‌نفال. و.

پاستی پوداوه‌کانی گه‌یاندە پیچکە‌ی بە‌رزى دەسە‌لاتى سوله‌یمانى؛ ئە‌ویش بە‌ سیله‌نیگای شاهانە‌ی بە‌سە‌رى کردە‌وه و لە‌برى حە‌سە‌نکێف، پوحای خستە‌ ژێر فەرمانى و حە‌وسە‌ت‌هە‌زار «ئاقچە‌» شى پى بە‌خشی. سیسە‌ت‌هە‌زار ئاقچە‌ش بە‌ناوى زە‌عامە‌ت^۱ بۆ‌ مە‌لیک مە‌مە‌دى بە‌رای دیارى کرا و دووسە‌ت‌هە‌زار ئاقچە‌ش لە‌ داهاى هە‌رىمى پوحا بۆ‌ براکە‌ی دیکە‌ی کە‌ عە‌لى بوو، بە‌رایە‌وه. مە‌لیک سوله‌یمان ماوه‌یه‌ک لە‌ پوحا حکوومە‌تى کرد و سەرە‌نجام مە‌لى گيانى لە‌ قە‌فە‌زى سینه‌یه‌وه‌ با‌لى گ...رت و ب...رە‌و بە‌هە‌شتى سە‌روو فە‌رى و لە‌وئ هێلانە‌ی دانا.

مە‌لیک مە‌مە‌د کورى مە‌لیک خە‌لیل

دواى نە‌مانى مە‌لیک سوله‌یمانى بە‌رای، ناوچە‌ی پوحای نە‌درایە و لە‌برى وى کرا بە‌ میرناوچە‌ی «عەرە‌بگیر» و لە‌ بارگای سولتان سوله‌یمانە‌وه‌ فەرمانى بە‌ خە‌لات بۆ‌ هات. پاشان سەرۆکایە‌تیی بدلیسى پى بە‌خسرا و لە‌ویش تۆتە‌کە‌ی نە‌گرت و هێندە‌ی ئیروئە‌وئ پیکرا، کە‌ خۆى بە‌ سەر وەرە‌زى دا کە‌وت و وازى لە‌وه...مووه‌ سەریشە‌یه‌ هێنا.

مە‌لیک مە‌مە‌د لە‌ سە‌رێکە‌وه‌ چونکە‌ دە‌رودراوسینی بە‌دربە‌گى میرى بۆ‌تان بوو، توانیبوو نێوانیکى خۆشى لە‌گە‌ڵ دامە‌زریتی و بە‌جاریک تیکە‌لاوى بى و لە‌ سە‌رێکى دیکە‌شە‌وه‌ ببوو بە‌ خزمى میرى بۆ‌تان و کچیکى خۆى دا‌بوو بە‌ کورپیکى وى و ئاوا لیکها‌بوون. بە‌پێى ئە‌و بارودۆخە‌ی با‌سى کرا لە‌ جزیره‌ خۆى کە‌نار

۱- زە‌عامە‌ت: سەرۆکایە‌تى و مە‌زنایە‌تى. لە‌ سە‌رده‌مى عوسمانى دا زە‌عامە‌ت بریتى بسوو لە‌ دابە‌شینی ناوچە‌یه‌ک بۆ‌ چە‌ند کۆتیک. جا هى وا بووه‌ تە‌نیا بە‌ناو زە‌عامە‌تى بۆ‌ دیارى کراوه‌ هە‌تا بە‌و پێیه‌ مووچە‌ وەر‌بگرئ. مووچە‌ی ئاغایە‌تى؛ ئاغایانە‌. و.

گرت و له گوښه‌ی ته‌نیایی خزا و هه‌تا ناخړی ته‌مەنی له‌وێ مایه‌وه و سه‌ره‌نجام به‌ره‌و پیری بانگه‌وازی په‌روه‌دگاری ږویی و سه‌ری وه‌به‌ر ده‌رگانه‌ی ږه‌حمه‌تی هینا. پاش نه‌مانی یازده‌ کورپی له پاش به‌جیما که بریتی بوون له: ۱-مه‌لیک خه‌له‌ف ۲- مه‌لیک سولتان حوسین ۳-مه‌لیک ئه‌شرف ۴-مه‌لیک عه‌لی ۵-مه‌لیک سوله‌یمان ۶- مه‌لیک خه‌لیل ۷-مه‌لیک زاهیر ۸-مه‌لیک عادل ۹-مه‌لیک مه‌حمود ۱۰- مه‌لیک حه‌سه‌ن ۱۱- مه‌لیک ئه‌حمه‌د. وه‌کوو دیاره مه‌لیک خه‌له‌ف له تافی لاوی و سه‌ره‌تای به‌هاری ژینی دا گوئی ته‌مەنی هه‌لوهری و کورپکی له دوا به‌جیماوه ناوی هه‌مزیه.

مه‌لیک سوله‌یمان و مه‌لیک زاهیر و مه‌لیک حه‌سه‌نیش هه‌رسیک برا جوانه‌مه‌رگ بوون و ږوویان کرده‌ دنیای هه‌رمان. مه‌لیک سولتان حوسین داوای ږر کرده‌وه‌ی شوینی باوکی کرد و له دیوانی سولتان سه‌لیمه‌وه فه‌رمانی ږر هات. براکانیشی چوونه خزمه‌ت میرانی دیکه‌ی کوردستان و له‌و نیوه‌دا دین و ده‌چن.

بنکه‌ی ژین

مه‌لیک سولتان حوسین کورپی مه‌لیک محه‌مه‌د

www.zheen.org

پاش ئه‌وه‌ی مه‌لیک سولتان حوسین جیی باوکی گرت‌ه‌وه، چه‌ند جاریک سه‌روخواری پیکرا و ئه‌ویش که ئاوای دی ده‌ستی له‌و کاره هه‌لگرت و ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، ده‌م و سات و کاتی له کوردستان ږاده‌بویری و ږرپکی له زیده‌داهاتی مه‌وقوفاتی باوک و باپیرانی ږر ده‌گا. هیوادارم چونکه که‌سیکی مه‌زنه‌وه‌جاخه خودای پاک و گه‌وره ده‌ستی بگریته ژیر بالی و بیخاته‌وه سه‌ر ده‌سه‌لاتی به‌رزی خانه‌دانی خۆی.

په ټوليزه کاني ماموستا جه ميل روژ به ياني

١- به پيښي دهقي «تاريخ الدول والامارات الكردية، ٢ / ٢٧٦» و «القرون الاربعة الاخيرة من العراق، ٧-٨»، نهو حکوومه ته ي که بابائنه رده لان دايمه زران دووه، له سه رده مي دهسه لاتي خدر به گي کور ي کلؤل و نه لياس به گي کور ي خدر دا زور بي کيشه بووه. پاشان که حکوومه ته جه لاييري له سه ده ي چوار ده يه مي زاييني و له سه رده مي دهسه لاتي که مته رخه مانه ي خدر به گي کور ي نه لياس به گدا سه ري هه لدا، به شي هه ره زوري شاره زور گيرا و نه گه ر مير هه سه ني کور ي خدر به گ نه بووبا، هه موو و لاته که ي به پانه وه ده گيرا. ده ست و بردي نه م مير ه پاشه کشه ي به له شكري جه لاييري کرد و چاكي مشوري نه م په لاماره خوارد. له گه ل داهاتني سه ده ي يازده هه مي زاييني، مه نمون به گ کور ي مونزير به گ کور ي هه سه ن به گ خوي نيشان دا و که وته به ربه ره کاني و لمم لانه له گه ل حکوومه ته جه لاييري و تيره ي لي توند کرد و په ره ي دا به قه له مره وي ده سه لاتي و به نازايه تي چالاكي خوي حکوومه ته خانه داني خسته وه گه ر و هه ر جييه کي لي دابرا بوو نه ستاندييه وه. به م شيوه يه زي گه وره سه رله نوئ بووه سنووري باکووري جه غزي ده سه لاتي و تواني «ره واندر» يش به هيزيکي گه وره و گرانه وه چاک دابه ستی و بيپاريژي.

٢- له کتيبي «تاريخ السليمانية وانها» دا نووسراوه: مه نمون به گ سالي ٨٦٢ ي ک / ١٤٥٧ ي ز، تا ٩٠٠ ي ک / ١٤٩٤ ي ز، ياني نيزيکه ي ٣٨ سالي حکوومه ت کردووه. توانيوه تي به باري فه ره نگی و به ريوه به رايه تي دا په ره به ده سه لاتي خوي بدا و ته واوي ده وه له توکه کاني دراوسي شي بخاته سه ر قه له مره وي خوي. ميرنشينه کاني ده رنه و پينجوي تي سه ر سنووري ئيران و ميرايه تي کوي سه نه جق و هه رير و ره واندر ي نيوان هه ر دوو زي و ميرايه تي «ئاكري» ي سه ر روخي زي گه وره و ئاميدي و ده وک و ده ورووبه ري له وانه بوون که ئامازه يان پي کرا. له و کاته وه تا نه مرؤش حکوومه تيکي ئاوا به هيز له دراوسي هه تي عيزاق دانه مه زراوه.

له «تاریخی ئه رده لان» دا نووسراوه: مه ئموون بهگ له سسه رده می ژبانی خسوی دا ولاته که ی به سهر هه رسیک کوری دا دابه شیوه. زهلم، نهو سوود، هاوار، سیمان، دهودان و گولعه نېه ری داوه به بهگه بهگ و دهشتی مهربوان، تهنوره، کلکلاش و دینشکاشی به خشیوه به سورخابه گی کوری نیوهنجی و سرچک، قهره داغ، شارباژیر و میهری داوه به محمه دبه گی کوری بچوکی و دایناوه به سهرپرستی کاروباری خیلاتی قهله مرهوی دهسه لاتی هه تا دهگاته ئامیدی.

۳- محمه دئه مین زه کی بهگ له «تاریخ السلیمانیه وانحائها»، له به شی دیرۆکی سنهدا نووسیویه تی: «قه لای زهلم سالی ۵۶۴ه ک/ ۱۱۶۸ی ز، به فرمانی بابائهرده لان ساز کراوه.» قه لای زهلم ئیستا ناوی قه لای خان ئه حمه دخانه و که وتۆته دهری زهلم. مه ودا ی نۆ کیلۆمیتریک له ناوهندی مهلبهندی خورمال (گول ئه حمه د = گولعه نېه ر) هوه دوره. زهلم (زهلم) به تووژیکی سووری لیچق دهگوتری که له سهر ئاوی قه تیس ماو راده وهستی.

۴- محمه دئه مین زه کی بهگ له «تاریخ السلیمانیه وانحائها» دا، له پروی «گولشه نی خوله فسا» وه دهگیریتته وه و دهنوسی: بهگه بهگ زور به پهله رۆسی بو دیداری سولتان سوله یمان خانی قانونی و کاتیک سولتان گه یوه ته شاره زور مه ئموون به گی کوری به بارمه له لای داناوه هه تا لای دایا بی و هیچ گومانکی نه مینی. سولتان، مه ئموون به گی سپاردۆته دست سلیمان پاشای والی به غدا و ئه ویش له چهند مهلبه ندیک به مه زنی داناوه، که دواترینیان حله بووه و ویده چی «ههله بجه» ی ئیستا بی. بو زانیاری زیاتر بر: «مذکرات مأمون بیگ بن بیگه بیگ، ترجمه: محمد جمیل الروزبانی و شکور مصطفی.»

۵- محمه دئه مین زه کی بهگ له ههردوو کتیه تاریخیه کانی خوی دا ئه م پروداوه ی ئاوا گیراوه ته وه: مه ئموون بهگ به باری سیاسی دا سهر به دهوله تی سهفهوی بو. بهر به ره قهله مرهوی دهسه لاته که ی پان و بهرین کرده وه هه تا سهر زیی بچووک و هه ورامان، شاره زور، قهره داغ، پیده شته کانی قهره داغ و ریبانی نیوان کفری و کهرکوکی گرتته وه. عوسمانی لای تو قین و سپای یه نیچه ربیان نارده کهرکووک. سالی ۹۴۵ه ک/ ۱۵۳۸ی ز، له شکریان لی کو کرده وه، که زور به شیان کورد بوون و به سهرکر دایه تی حوسین پاشای کوردی ئامیدی په لاماریان دا، له شکر هه لیکرده سهر مهربوان و سنه و شاره زور و مه ئموون به گیش زور ئازایانه که وته بهر بهر کانی، به لام دهره قه تیان نه هات و کشایه وه بو قه لای زهلم. له شکر دهستی له دووی نه کرده وه و تهنگی پیهه لچنی و چی دیکه ی خو بو

رانه‌گیرا و هاته دهر و هه‌لاته لای سولتان له پایته‌خت. له‌شکری هیژ‌شبه‌ر هه‌ریمی دهسه‌لاتی مه‌ئموون‌به‌گی داگرت و که‌وته تالان‌وبرۆ و خاپوورانندی. پاشان حوسین‌پاشای ئامیدی قه‌لای گولعه‌نبری له‌وی دروست کرد. وه‌کوو دیاره خورمالی ئیستا له‌سه‌ر دارپه‌ردوی قه‌لای گولعه‌نبر ئاوا کراوته‌وه.

۶- به‌پیتی دهقی «اخبار الدول والامارات الكردية»، ئەلقاسپ (ئەلقاس میرزا) په‌نای بردۆته ده‌رانه‌ی سولتانی عوسمانی و ئەویش ده‌ستی ریژی لێناوه و کۆمه‌لێک دیاری و خه‌لاتی زۆر چاکی باربوو کردووه و به‌لێنی پی داوه هه‌تا و لاتی باوکی له‌ چنگ شاته‌هماسبی برای ده‌ریتی و ئەوی له‌ جیی دابنی. سولتان هه‌ر واشی کرد و په‌لاماری ئیرانی دا و گه‌لێک ناوچه و هه‌ریمی داگیر کرد و شازاده‌ی له‌ ته‌وریز دانایه سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات. پاش ئه‌م رووداوانه، ئەلقاس میرزا خه‌یانه‌تی پی کرد و که‌وته که‌له‌وه‌کیشی و کاری به‌راوه‌ژوو. سولتان که‌ وای زانی رایسپارد خیرا بی بۆ پایته‌خت، به‌لام به‌ گوئی نه‌کرد و لیی هه‌لگه‌رایه‌وه. سولتانی عوسمانی له‌شکری لی کرد و شازاده‌ خۆی پی رانه‌گیرا و رایکرده و لاتی کوردان و ماوه‌یه‌ک له‌وی مایه‌وه. سه‌ره‌نجام شای برای زه‌فه‌ری پی برد و چۆن خراپه‌ ئاوا کوشتی.

مه‌مه‌ده‌ئە‌مین زه‌کسی‌به‌گ له‌ رووی «تاریخی عالم‌ئسارای عه‌بباسی» یه‌وه، ئساوی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه: «سالی ۹۴۸ه‌ی ک / ۱۵۴۱ه‌ی ز، ئەلقاس میرزا که‌وته‌ته‌ ده‌ستی چه‌کدارانی کورد و بردوویانه‌ته‌ لای سورخاب‌به‌گ و ئەویش به‌ناچاری راده‌ستی هیژی ئیرانی کردۆته‌وه، هه‌تا و لاته‌که‌ی له‌ هیژشی سپای قزلباش پاریزراو بی.»

۷- له «تاریخی ئه‌رده‌لان» دا نووسراوه ده‌هه‌زار تمه‌ن.

۸- مه‌مه‌ده‌ئە‌مین زه‌کسی‌به‌گ له‌ دوو کتێبه‌ دیرۆکیه‌کانی خۆی دا، گه‌لێک زانیاری زیاده‌ی خستۆته سه‌ر ئه‌م بابته‌ و ئیمه‌ لێرده‌ا کورته و پوخته‌ی ده‌خینه به‌رچاو: «کاتیک ئیستانبول به‌ رووداوی داگیرکرانی شاره‌زور و چاره‌نووسی گیرانی ئەلقاس میرزای زانییه‌وه، تووره‌ بوو له‌ عه‌لی‌پاشای والیی به‌غدا و له‌به‌ر بی‌هیژی و که‌مه‌ترخه‌می له‌سه‌ر کار لادرا و سالی ۹۵۶ه‌ی ک / ۱۵۴۹ه‌ی ز، مه‌مه‌دپاشای به‌لته‌چی بوو به‌ جیگره‌وه‌ی. پاشان له‌شکری به‌ربالۆی به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی عوسمان‌پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی هه‌له‌ب به‌ریکرد بۆ گرتنه‌وه‌ی شاره‌زور. سپای عوسمانی هات و له‌ قه‌لای زه‌لم ده‌وره‌ی سورخاب‌به‌گی دا و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وی مایه‌وه، به‌لام هیچی پی نه‌کرا. مه‌مه‌دپاشای به‌لته‌چی که‌ وای زانی خۆی هات و ده‌ستی دۆستایه‌تی بۆ درێژ کرد و جووته‌ میری کورد به‌کره‌گ و وه‌لی‌به‌گی کردنه‌ نیۆبژیوان هه‌تا بچن و دلی بده‌نه‌وه و خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه.»

که م و زۆر مه به ستنکی ئه وتۆ له کتیبی «القرون الاربعه الاخیره فی العراق» دا نووسراوه و هه ریمه که سالی ٩٦٢ی ک / ١٥٥٤ی ز، که وتۆته نیو قه له مره وی دهوله تی عوسمانی، به لام به پیی نووسینی دوکتۆر فریج (که ناویکی ساخته یه)، سورخاب به گ دوا ی ماوه یه ک چاوه دیری و بال به سه رکیشرانی ئیرانی بر دۆته وه پاش و بۆته میریکی سه ره به ست و به سه رکه وتووی ریشه ی پشیوی و ئازاوه ی هه لکیشاوه ...

٩- خه لیفه کانی عه بباسی به هوی چه ند ریکه ستنکی نه هیئی و هه ول و تیکۆشانی ئه بوو موسلیمی خوراسانی توانییان بگه نه سه ر کورسی خه لافه تی ئیسلامی، که سه ره تا ناوه نده که ی له کووفه بوو، پاشان گو یزرایه وه بۆ به غدا. یه که میان عه بدوللا کوری مه ممه د بوو ناسراو به ئه بولعه بباسی سه ففاح، که سالی ١٣٢ی ک / ٧٥٠ی ز، وه ک خه لیفه به یعه تی پی کرا و دوا هه مینیان «موسسه عسه م» ه که سالی ٦٤٠-٦٥٦ی ک / ١٢٤٢-١٢٥٨ی ز، حکومه تی کردوه و سه رجه م ٥٤٤ سال جله وی ده سه لاتیان به ده سه ته وه بووه.

ئه وه ی راستی بی خۆدانه پال به مه الهی خه لیفه و سولتان و میران، زۆربه ی کاری خانه دانه نه فس نزمه کانه که خۆیان به بچووک ده زانن و هه ست به که م و کووری ده که ن و پییان وایه به م کاره قه ره بووی ده که نه وه. ئه و به مه مالانه ی که خۆیان به ئال و به یه تی یان ره چه له کی عومه ری، ئه مه وی، عه بباسی و خالیدییه وه ده به ستنه وه، هه موویان به ره سه ن کوردن. هینده یان خۆ به که م زانیوه بۆیه ئه م بنچینه درۆینه یان بۆخۆیان هه له به ستوه. وه کوو دیاره عه بباسیه کان پیوستییان به وه نه بووه په نا به رنه بهر کوردستان، چونکه خۆیان جله وی خه لیفایه تییان به ده سه ته وه بووه. له راستی دا پاش ئه وه ی هۆلاکۆخان توانی خه لافه تی عه بباسی تیدا به ری، زانا «نه سهیره دینی تووسی» ی شیعه ی تونده رو، ئامۆژگاری کرد تا به یه کجاری خاشه ی بکیشی و هۆلاکۆش تۆبیری کردن و مندالیک نه بی، که له گه ل خۆی بردی و چاره نووسی نادیاره، که سی نه هیشتن؛ بۆیه خۆبر دنه وه سه ر توخم و تۆوی عه بباسیه کان هه مووی درۆیه و په یه وانی میرانی بادینان هه لیا نه به ستوه و یه کیکی وه ک نووسه ری نامیلکه ی «ژی سوکه» ده وری له م مه به سه ته دا دیاره.

١٠- مه به ستی نه ستوورییه کانه که ئه مرۆ به ئاشووری ده ناسرین. به پیی بۆچوونی که لیک میژوونوس ئه مانه کوردن و له سه ر ده ستی نه ستووریوس بوونه مه سیحی و پاشماوه ی گه لی له میژینه ی ئاشووری نین.

۱۱- ئاق‌سوتقور سالی ۲۱هـی ک/ ۱۱۲۷ی ز، به فرمسانی سولتان مه‌حموود کوری مه‌مه‌د کوری مه‌لیک‌شای سه‌لجوقی له به‌غدا و مووسل بۆته فرمانره‌وا. دواتر به شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ قه‌له‌مره‌وی ژیر ده‌سه‌لاتی به‌ریوه بردوووه و سه‌ره‌نجام سالی ۵۴۰هـی ک/ ۱۱۴۲ی ز، کۆچی‌دوایی کوردوووه. ئەم قه‌لایه‌ش سالی ۳۷هـی ک/ ۱۱۴۲ی ز، له‌سه‌ر کاول و هه‌ره‌سی قه‌لای دیرۆکی ئاشیب ساز کراوه‌ته‌وه.

مه‌مه‌ده‌ئەمین زه‌کی‌به‌گ له زمان «حه‌مدوللا موسته‌فی قه‌زوینی» یه‌وه ده‌لی: ناوی عیمادییه له عیما‌دوده‌وله‌ی ده‌یله‌مییه‌وه وه‌رگیراوه، که سالی ۳۳۸ی ک/ ۹۴۹ی ز، له‌وی حکومه‌تی کوردوووه و عیمادییه له زمانی کوردی‌دا بۆته ئامیدی.

۱۲- سولتان حوسین میریکی ژیر و بویر و ئازا بووه. ورده‌ورده ده‌سه‌لاتی گه‌شه‌ی کوردوووه و قه‌له‌مره‌وی بره‌وی ئەستاندوووه و بۆ ماوه‌ی چوار سالی حکومه‌تی مووسلی به‌ده‌سته‌وه گرتوووه. زۆری خزمه‌ت به ده‌وله‌تی عوسمانی کوردوووه و له‌به‌ر ده‌لی ئەوان کوردیکی زۆری تیدا بردوون و سالی ۹۴۴ی ک/ ۱۵۳۷ی ز، هیرشی بۆ بردوونه سه‌ر شاره‌زور و بۆته هۆی رووخانی حکومه‌تی سه‌ربه‌خۆی ئەرده‌لان. سالی ۹۶۰ی ک/ ۱۵۵۳ی ز، له سه‌رده‌می سولتان سوله‌یمانی قانونی‌دا دژی ئیران جه‌نگاوه و به‌شدار بووه له گیرانی ته‌وریز و ناوچه کوردشینه‌کانی ئازهربايجان و ده‌ستی له‌گه‌ل تیکه‌ل کردوون و هه‌ریمه‌که‌یان به‌پانه‌وه داپاچیوه و به تالان‌وبرۆ رایانمالیوه. ئەو نووسه‌رانه‌ی که ده‌لین سالی ۹۲۰-۹۲۲ی ک/ ۱۵۱۴-۱۵۱۶ی ز، له سه‌رده‌می باوکی‌دا بۆته به‌شداري یه‌که‌م شه‌ری چالدیزان، هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی نایسه‌لمینی و ته‌نیا بۆچوونی خۆیانه. ئەوه‌ی راستی بی ئه‌وه سه‌رده‌می کورد هاوپه‌یمانی ئیران بوون و دژی رانه‌وه‌ستان؛ به‌لام کاتیک مه‌ولانا ئیدریسی بدلیسی له‌گه‌ل سولتان سه‌لیم ریکه‌وتوووه، بيقلوو مه‌مه‌دپاشای ئامه‌د، سوژان و سه‌رتاسه‌ری جزیره‌ی ئیبینووعومه‌ری داگیر کردوون.

۱۳- رۆژنامه‌ی «ال‌خبار»، ژماره ۵۷۱۹: «ئهم به‌یرام‌به‌گه سالی ۹۴۵ی ک/ ۱۵۳۸ی ز، له

دایک بووه و شه‌ش سالیکی حکومه‌ت کوردوووه و سالی ۹۹۴ی ک/ ۱۵۸۶ی ز، کوژراوه.»

۱۴- مه‌مه‌ده‌ئەمین زه‌کی‌به‌گ له کتییی «تاریخ الدول والامارات الكردية ۲ / ۳۹۴-۳۹۹»

دریژه به باسه‌که ده‌دا و ده‌نووسی: «وا دیاره که دواي سه‌یدی‌خان، یووسف‌خان بۆته حوکمرانی ئامیدی. مه‌لیک ئەحه‌مه‌دپاشای والیی دیاره‌به‌کر سالی ۱۰۴۸ی ک/ ۱۶۲۸ی ز، په‌لاماری داوه و گرتوویه‌تی و پاش ئەستاندن به‌رتیلیکی زۆر ئازادی کوردوووه. پاش

یوسفخان کوریکي جی گرتوته وه و دهسه لاتی په ری نه ستاندووه و هه تا سالی ۱۰۷۱ی ک / ۱۶۶۰ی ز، ژماره ی چه کارانی سواره و پیاده ی هه ره یه کی گه یوه ته دهه زار که س. «
سالی ۱۱۱۲ی ک / ۱۷۰۱ی ز، قوبادپاشا میری ئامیدی بووه و بو دامرکاندنی راپه رینی شیخانی مونته فیک له باشووری عیراق، که وتوته پال له شکر ی مووسل و دیاربه کر.

سالی ۱۱۲۸ی ک / ۱۷۲۶ی ز، بارامپاشای گوره کور ی زوبیرپاشا کور ی میر سه عیدخان کور ی سولتان حوسین، که سالی ۱۱۰۷ی ک / ۱۶۹۶ی ز، له دایک بیوو، سالی ۱۱۳۸ی ک / ۱۷۲۶ی ز، جی گرتوته وه و گه شه و نه شه یه کی به رچاویشی داوه به هه ری می ژیر دهسه لاتی. بارامپاشا سالی ۱۱۸۱ی ک / ۱۷۶۷ی ز، رووی کردوته دنیای نه مان و سمایل پاشای کور ی بوته جیگره وه ی. ماوه یه کی در یژ حکومته تی کردووه و زورجان له گه ل براکانی تووشی شه ر و نیوان ناخوشی هاتووه، که خو م له گترانه وه یان ده بویرم. سمایل پاشا سالی ۱۲۱۳ی ک / ۱۷۹۸ی ز، کوچی دوا یی کردووه و مرادبه گی کور ی جی گرتوته وه. ئه ویش له گه ل جووته برای خو ی واته محمه دته یاربه گ و قوبادبه گ، که سالی ۱۲۱۴ی ک / ۱۷۹۹ی ز، میری زاخو بوو، به شه ر هات و والی مووسلیان که وته نیوانی پیکه پینانه وه. سالی ۱۲۱۵ی ک / ۱۸۰۰ی ز، له شکر ی عوسمانی رووی کردوته ئامیدی و قه لای «ئاکری» یان لی دابریوه و داویانه ته ده ست قوبادبه گ و سی سال دواتر، یانی سالی ۱۲۱۸ی ک / ۱۸۰۳ی ز، ئامیدی گرتووه و له سه ر ته ختی دهسه لاتی پالی داوه ته وه. سالی ۱۲۱۹ی ک / ۱۸۰۴ی ز، خلی میزووری هروژمی کردوته سه ر قوبادبه گ و به دیل گیراوه و له به ندیخانه توند کراوه.

سالی ۱۲۲۰ی ک / ۱۸۰۵ی ز، عه لی پاشای والی به غدا هیژیک ی بی ژمار ی میرانی بابان و سوژانی نار دوته سه ر ئامیدی، به لام له شکره که له مه ودای ریگادا ناکوکیان که وتوته نیوانی، بو یه عه لی پاشا محمه دپاشای جه لیلی والی مووسلی کردوته سه رپشک که میرایه تی ئامیدی ده دا به کی پیدا. ئه ویش به خشیویه تی به عادل پاشا و خه لاتیشی کردووه. سالی ۱۲۲۳ی ک / ۱۸۰۸ی ز، دوا ی مردنی عادل پاشا، زوبیرپاشای برای جی گرتوته وه، که ماوه یه ک له گه ل والی مووسل تووشی شه ر و کیشه هاتووه.

له سه رده می حکومته تی سه عیدپاشای ئامیدی دا، محمه دپاشا کوره ی سوژان په لاماری ئه و خاک و هه ری مه ی داوه. پاش نه مانی محمه دپاشا، میری ئاکری سه ره له نو ی هاتوته وه سه ر شانزی دهسه لات و محمه دپاشا بهیره قدری والی مووسلی ته نگه تاو کردووه. محمه دپاشای مه زنه وه زیر له سه ر ئه م بزوتنه وه یه ی به له شکر یکی زوره وه هه لیکوتاهه ته سه ری و له ئامیدی گه ماروی داوه و گرتوویه تی و نار دوویه تی بو به غدا و خراوته زیندان و هه تا سالی ۱۲۵۹ی ک / ۱۸۳۴ی ز، تییدا ماوه ته وه و له وی مردووه.

هیندیک ده‌لین: «له به‌غدا به دس‌به‌سه‌ری ژیاوه و علی‌ره‌زاپاشای والی چاوه‌دی‌یری کردووه و حکومتی که‌ربه‌لای پی‌ئه‌سپاردووه. پاش ماوه‌یه‌ک لیخراوه و گه‌راوه‌ته‌وه به‌غدا و مه‌دره‌سه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له مزگه‌وتی شیخ‌عومه‌ری سوهره‌وه‌ردی دروست کردووه و سالی ۱۲۹۲ی ک/ ۱۸۷۵ی ز، له و شاره‌ مردووه.» به‌م شیوه‌یه‌ په‌رده‌ له‌سه‌ر رووی ئەم میرایه‌تییه‌ نیشتمانیه‌ش دادرایه‌وه. به‌پینی ده‌قی کتیبی «تاریخی مووسل»، نووسه‌ریک میژووی میرایه‌تی نامیدی نووسیوه و ده‌سنووسیکی له‌ دینی «زیراوا»ی سه‌ر به‌ نامیدییه.

۱۵- دوا‌ی شه‌ری چال‌دی‌ران (۹۲۰ی ک/ ۱۵۱۴ی ز)، که‌ عوسمانی تییدا سه‌رکه‌وت و ئی‌ران شکا و ده‌سه‌لاتی له‌ کوردستانیش به‌ سه‌ر باری لاوازی‌دا که‌وت، علی‌به‌گ پاش کیشانی سی‌ سال‌ زیندانی، ئازاد کراوه.

۱۶- مه‌به‌ست سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م (۱۶۶۷-۱۵۲۰ی ز)، کوری سولتان بایه‌زیدی دووه‌مه. سالی ۹۱۸ی ک/ ۱۵۱۲ی ز، پاش ئەوه‌ی باوکیان ناچار کرد ده‌ستی بۆ له‌ ته‌ختی ده‌سه‌لات هه‌لبگرئ، بۆته‌ سولتانی عوسمانی. زۆر له‌ به‌رزیی روانیوه و که‌سیکی بسویر و خوینداریژ و دل‌سرق بسووه و هینده‌ی زه‌بروزه‌نگ نواندووه که‌ نساوی زپاوه به‌ «یاوزه‌لیم» [که‌ به‌ کوردی ده‌بیته‌ سه‌لیمه‌مۆنه. و.]

سولتان سه‌لیم به‌ره‌به‌ره‌ په‌ره‌ی به‌ ده‌سه‌لاتی داوه و قه‌له‌مه‌روی به‌رفره‌وان کردۆته‌وه. له‌ سه‌رده‌می شه‌ری چال‌دی‌ران‌دا زانای بلیمه‌ت مه‌ولانا ئیدریسی بلیسی کردۆته‌ که‌خودای خۆی، هه‌تا میرانی کورد ببه‌ هاوپه‌یمانی دژی شاسمایی سه‌فه‌وی. ئەم هه‌نگاوه‌ی مه‌لا ئیدریس سه‌ری گرتووه و چوونه‌ پال ده‌وله‌تی عوسمانی و ریککه‌وتن‌نامه‌یان له‌ نیوانی‌دا مۆر کراوه و که‌وتۆته‌ بواری جی‌به‌جی کران.

۱۷- نووسه‌ر باسه‌که‌ی هه‌تا ئیره‌ هیناوه که‌ ده‌بیته‌ سالی ۱۰۰۵ی ک/ ۱۵۹۶ی ز. ئەوه‌ی راستی بی ئەم میرنشینه‌ هه‌تا سه‌رده‌می به‌درخان‌پاشا هه‌ر ماوه و دریژه‌ی به‌ ده‌سه‌لاتی خۆی داوه. به‌درخان‌پاشا له‌ ته‌مه‌نی ۱۸سالی‌دا بۆته‌ میری جزیره و سالی ۱۲۲۷ی ک/ ۱۸۱۲ی ز، جله‌وی حکومتی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتووه و ده‌سه‌لاته‌که‌ی به‌ میرایه‌تی بۆتان ناوبانگی رۆیشتووه. میری بۆتان که‌وتۆته‌ سه‌ر به‌بهرکردنی ده‌سه‌لاتی تورکان و دامه‌زراندنی حکومتی سه‌ربه‌خۆی کوردستان. له‌م پیتاوه‌دا هه‌نگاوی هه‌لیناوه‌ته‌وه و په‌ره‌ی به‌ ده‌سه‌لاتی داوه و هه‌تا سنووری وان، مووسل، ره‌واندز و سابلاخ (مه‌هاباد) په‌لی هاویشتووه. شاره‌کانی شنغال، ئەسعد، ویرانشار، سیوه‌ره‌ک، شنۆ و ورمیی داگیر کردوون و سالی ۱۲۵۸ی ک/ ۱۸۴۲ی ز، دراوی به‌ناوی خۆیه‌وه‌ لیداوه.

حکومه تی عوسمانی که ئاواي بينیوه هستی به مه ترسی کردووه و هیژیکی زوری لی کو کردوته وه و کو مه لیک کوردی خه یانه تکاری بهر ژه وه ندپه رستی تیوه داون و یه کیکی وهک عزیزه ددین شیړی خزمی خانی هیناوه و شه ری پی کردووه. پاش قه ومانی چند تیکه له لچوونیکي قورس سه ری بردوته بهر قه لای ئاروخ و دایبه ستووه و هیزی بهریلاوی عوسمانی ماوهی هه شت مانگ گه ماروی داوه و سه ره نجام بی بژیوی و بی چه کوچولی به درخان پاشای ناچار کردووه ویرای هاورییانی ده سه که ره وهی وده رکه وئ و ریزی گه مارو بشکیتی، به لام هیزه که ی خراپ شکاوه و خوی و دوو کوری گیراون و سالی ۱۲۶۳ی ک / ۱۸۴۷ی ز، نیردراونه بارگای سولتانی عوسمانی. حکومه ت به بونه ی ئەم سه رکه و تنه «میدالی جهنگی کوردستان» ی داهیناوه و دایرشتووه، که له روویه کی نووسراوه: «میدالی کوردستان» و له پرووی دیکه ی وینه ی قه لای سهختی «ئاروخ» وهک یادگاری ئەم رووداوه، شه قل کراوه.

[بۆ زانیاری زیاتر سه باره ت بهم رووداوانه بر: شه ره فنا مه ی وهرگی راوی هه ژار، ل ۳۱۴-۳۱۸. و.]

- ۱۸- سوله یمان به گی کوری بیژهن، یهک بووه له سه رکرده کانی ئووزوون سه سه نی ئاق قوینلوو. ئەم شه ره سالی ۸۷۵ی ک / ۱۴۷۰ی ز، قه و ماوه.
- ۱۹- ئەم رووداوانه سالی ۹۶۱ی ک / ۱۵۵۴ی ز، قه و ماون.
- ۲۰- محه مده ئەمین زه کی بهگ «مه لیکان» ی به «پادشایان» لیکداوه ته وه، که شیوه ی کوی «ملک» ه له زمانی فارسی دا؛ به لام من پییم وایه له «ملکاتی» یه وه هاتووه که ده چینه سه ره یه کیک له مه زه به کانی مه سیحایه تی له رږڅه لات.
- ۲۱- محه مده ئەمین زه کی بهگ ده لی ناوی مه لیک ئە شه رف ئەحمده ده.
- ۲۲- قه را یوسف دامه زری نه ری حکومه تی ئاق قوینلووه.
- ۲۳- له نیو ناوچه کانی ئەرمه نستان بوو که په لاماری دا.
- ۲۴- مه لیک ناسره ددین محه مده کوری محه مده، سالی ۵۹۷ی ک / ۱۲۰۱ی ز، تا ۱۱۹ی ک / ۱۲۲۲ی ز، له سه سه نکیف حکومه تی کردووه و به دوامین میری ئەم بنه ماله یه داناندرو و پاش ئه ویش روکنه ددین مه وودود مه محمودیش نیزیکه ی سالیکی حکومه ت کردووه.

کتیبي سيهه م

باسی میران و حوكمدارانی دیکه‌ی کوردستان که بریتین له

سی دهسته

دهسته‌ی یه‌که‌م ده‌بیتته نۆ به‌ش

به‌شی یه‌که‌م

باسی میرانی چه‌مشکه‌زه‌ک (چه‌شمه‌که‌زه‌ک)، که بریتین له سی لک

بلا ئه‌وانه‌ی به بۆچوونی خۆیان دنیا ده‌رنگین و به تیشکه‌ی پووناکیده‌ری
ده‌روونیان گری و گۆلان ده‌که‌نه‌وه و شاره‌زای بواری میژوون لیان پوون بی که
میرانی چه‌مشکه‌زه‌ک لایان وایه به ره‌سه‌ن ده‌چنه‌وه سه‌ر خه‌لیفه‌کانی عه‌بیاسی و
باپی‌ره‌گه‌وره‌یان ناوی «مه‌لکش» ه. به‌لام تا‌قمیک له مه‌زنه‌پیاوان ده‌لین ئه‌میر سلیق
کوپی عه‌لی کوپی قاسم که له تۆرهمه‌ی دووری سولتانه‌کانی سه‌لجووقیه و له
سه‌رده‌می حکومه‌تی «ئه‌لپ ئه‌رسه‌لان» ی سه‌لجووقی دا (۹) ^۱ به سه‌ر ئه‌رزه‌پۆم و

۱- به‌پیی گومانه‌که‌ی زیرنۆف که نیشانه‌ی پرسپاری داناوه، ده‌بی ئه‌لپ ئه‌رسه‌لان نه‌بی که
سالی ۴۵۳ی ک/۱۰۶۱ی ز، میری خوراسان بووه. وایاره ده‌بی قلیچ ئه‌رسه‌لان بی که
سالی ۵۵۵ی ک/۱۱۶۰ی ز، بۆته پادشای ولاتی رۆم و سالی ۷۰ی ک/۱۱۷۰ی ز، مردووه.
بـ: په‌راویزی لاپه‌ره ۳۴۳ی شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگی‌راوی هسه‌ژار که جه‌میل رۆژبه‌یانی
نووسیویه‌تی. و.

ده وروبهری پراگه یشتووه، دهشی باوهگه وره یان بووی. ^۱ ئەم ئەمیره سالی ۵۶هـ ی ک/۱۱۶۱ی ز، له گه ل میرانی گورجستان تووشی شه پری قورس هاتووه و له گه ل چاوناسانی له شکره که ی به دیل گیراوه، به لام چونکه خوشکی ژنی شای ئەرمه نستان بووه، به ناردنی دیارییه کی زۆر و زه وند بۆ گورجستان له بهندی پزگار کردووه. دوا ی ئەوه ی مردن به رۆکی گرتووه، مه لیک محهمه دی کوپی جیی گرتۆته وه. پاش نه مانی مه لیک محهمه د، جاقدش بۆته خاوه ن ده سه لات و پاش ئەوه ی ئەویش مردووه، مه لیک شای کوپی محهمه د له سه ر ته ختی میرایه تی پالی داوه ته وه، که پاپه پیره و سه ری له پادشایه تی خوراوه. سه ره نجام سالی ۵۹۸هـ ی ک/۱۲۰۱ی ز، که وتۆته چنگ سوله یمانی کـ و پری قلیچ ئەرسه لانی سه لجووقی و کوژراوه. له و پۆژه وه به ولاره ئەرزه رۆم که وتۆته ده ست سه لجووقیه کانی رۆمه وه. ره نگه میرانی چه مشکه زه ک پشتا و پشت بچنه وه سه ر په سه نی ئە و مه لیکشایه و ناوی مه لیکشا له راویژی کوردان دا سوابی و کرابی به مه لکش. ناوی میره کانیشیان وای ده نویتی که له توخم و تۆرمه ی تورکان بن، چونکه له گه ل ناوی کوردان و عه ره بان هیچ یه کتر ناگر نه وه.

۱- لیره دا شه ره فخان به هه له چووه و مه لیکشای سه لجووقی و ملکیشیی کوردی کردووه به یه ک. ملکیشی بنه ماله یه کی کورد بوون له سپای ئەییووبی دا و ناوی چه ند میریکیان ده زانین، وه ک: به هائه ددین کوری ملکیشۆ و عیززه ددین کوری ملکیشۆ و فه خره ددین محهمه د کوپی ئە سه عه د کوری ملکیشۆ؛ هه روه ها سه ده ی ۸ ک/ ۱۴ی ز، خالییدی ملکیشیی کورد و کوره کانی جه لال و مه مموود و ئەحمه د ناویان هاتووه و په یوه ندیبان هه بووه له گه ل ده وه تی مه ملووکی له میسر (القلقسندی، صیح الاعشی، ۳۱۱/۷). له سه ده ی ۹ی ک/ ۱۵ی زایینی دا شیخ سه سه نی چه مشکه زه کی له میره ناو دا ره کانی کوردستان بووه و به شیخ سه سه نی کورد ناسراوه (ئه بووبه کر تاران، کتیی دیار به کرییه، ل ۱۱۶ و ۱۱۹). ز.س.

هه‌روه‌ها ده‌گێرنه‌وه مه‌لكيش‌ناويك له نه‌وه‌كاني مه‌لكيشي گۆرين، كۆمه‌ليكي زۆر له ده‌وري خۆي ده‌هاليني و ۳۲ قه‌لا و ۱۶ ناوچه ده‌گرئ، كه هه‌ر ئيستا به‌ده‌ست ميرانى چه‌مشكه‌زه‌كه‌وه‌ن و پييان ده‌لئين مه‌لكيشي (مه‌ليك‌شايي). مه‌لكيشي ده‌بنه سئ لك و هينده پر چه‌ماوه‌رن و وه‌چه و به‌ره‌يان ليكه‌وتۆته‌وه كه له كوردستان‌دا به‌ناوبانگن. نيزيكيه‌ي هه‌زار بنه‌ماله‌يان سه‌ريان وه‌به‌ر پادشاياني ئيران هيتاوه و هينديكيان هه‌تا پله‌ي بالا هه‌وراز چوون و بوونه هاوپركيف و هاوونشيني پادشا و ميرى سه‌ربه‌خويان بۆ ديارى كراوه. خاكي ژير ده‌سه‌لاتيان له كوردستان هينده پان و به‌رينه‌كه‌ به‌ بژارده و ئاپۆره، به‌تاييه‌ت خونكاري خاوه‌ن‌شكۆ له ده‌قى فه‌رمان و پسوولان‌دا به‌ هه‌ريمه‌كه‌يان ده‌لئين كوردستان. ئه‌گه‌ر له نيو كوردان‌دا وشه‌ي كوردستان بيته گۆري، مه‌به‌ست چه‌مشكه‌زه‌كه‌.

له و كاته‌وه كه مه‌لكيش ۳۲ قه‌لا و ۱۶ ناوچه‌ي پيشتر باس‌كراوى خستۆته ژير ده‌سه‌لاتى خۆي، كو‌بان و نه‌وه و نه‌تيژه‌كاني به‌سه‌ر ئه‌و شوپتانه راگه‌يشتوون و لييان بوونه مير. ته‌نانه‌ت له چه‌نگه‌ي شه‌ه‌ر و هه‌راي پادشاياني به‌رزه‌جبي وه‌كـوو چه‌نگيزخان و ئه‌مير ته‌يمووزي گوركان و شاروخ‌ميرزا و قه‌رايووسفي توركمان‌دا، هه‌ريمى ده‌سه‌لاتيان له چنگ ده‌رنه‌كيشراوه؛ به‌لام ئه‌و زه‌مانه‌ي كه هه‌وسارى حكومه‌تى چه‌مشكه‌زه‌ك كه‌وته ده‌ست «شيخ»ى كورپى مير يه‌لمان باره‌كه گۆرا. له و پۆژگارده‌دا هه‌سه‌ن‌به‌گي بايوندورى بوو به پادشاي ئيران و زۆر چاكي خۆ له خاشه‌كيشاني مه‌زنه‌ماله‌كاني كوردستان هه‌لكرد، به‌تاييه‌ت زه‌برى له‌وانه وه‌شاند كه له‌گه‌ل قه‌ره‌قۆينلووان ببوونه هاوپشت و نيوانيان بيكه‌وه خۆش بوو. بۆ ويه‌ فه‌رماني دا ميرانى چه‌مشكه‌زه‌ك له بنه‌بيتن و بۆ وه‌دى هاتنى ئه‌م ئامانجه‌گه‌ وه‌رهبه‌خيلى «خه‌ربه‌نده‌لوو»ى هۆزى ئاق‌قۆينلووى راسپاردن هه‌تا

۱- ل ۱۲۰ى بودليان: مير شيخ‌ه‌سه‌نى كورپى مير يه‌لمان. هه‌ر چه‌ند دير دواتر زي‌رنۆف ئه‌م كه‌م‌وكوورپيه‌ي چاك كردووه. و.

ده سهريانه وه نه چن. ئه وانيش هاتن و به زۆرى و زۆردارى چه مشكه زه كيان له دهست مير شينخ حه سه ن [ده رهينا و به سه رى دا زال بوون و بۆ ماوه يه ك لى بوونه ناغا و كوينا، هه تا خاليد به گى كورپى مير شينخ حه سه ن هه ليدا]، كه لاويك بوو يه كجار ئازا و به دل و دهروون. كاتيک چاكه و خراپه ي زانى و دهستی راست و چه پى خۆى ناسى شانى له ليدان و هه لکه ندن و ده رپه راندنى خه نيمان خۆش کرد و پۆژ و شه و هه دای نه دا و لى پرا دانه نویتى و ئامانجى دلخوازی وه دى بىنى. بۆ ئه م مه به سه ته كۆمه لىك مه ردازای له ده وری ئالای خۆى كۆ کرده وه و پشتى به سه ت به خودای مار و میرووله و هه لیکرده سه ر خىلى خه ربه نده لوو. زه برىكى وای لى وه شاندىن هه ر نه يه يشت سه ر بکه نه وه و به زه برى زۆر له ولاتى باب و باپىرى وه ده رىنان و له سه ر ته خنى ميرا به تى پالى دايه وه. پاش ئاوا بوونى پۆژى پۆژگارى ده سه لاتی، سۆه راب به گى كورپى جى گرت ه وه و ئه ویش دواى ماوه يه ك ده سه لاتدارى، رووى کرده نى اى هه رمان و حاجى پۆسته مه گى كورپه گه و ره ي بوو به جى نشىنى.

بنكه ی ژین
www.zheen.org

حاجى پۆسته مه گ

له سه رده مى حاجى پۆسته مه گدا، شاسمايلى سه فه وى هاته سه ر ده سه لات و ئه ویش نوورعه لى خه ليفه ي يه كيک له سه رکرده كانى قزلباشى راسپارد هه تا له شکر به رى و هه رىمى چه مشكه زه ك بگرى. حاجى پۆسته مه گ هاته به ره وه و به بى شه ر و تىکه ه لچوون قه لا و نسا و چه كانى به ر ده سه لاتی دايه ده ستى نوورعه لى خه ليفه و خۆى به ره و ده رگای شاسمايلى [سه فه وى] بزووت و له وى شانازى رامووسانى لاشى پانه ي پى برا و به خه لاتی شاهانه به سه رکرايه وه و

له‌بری چه‌مشکه‌زه‌ک ناوچه‌یه‌کی سهر به عیراقی باربوو کرا. نوورعه‌لی خه‌لیفه ملی نا له زولم و زوره‌ملی و کۆمه‌لئیکی به‌رچاوی میرزاده و جه‌ماوهری مه‌لکیشیی کوشتن. له‌سهر ئه و کار و کرداره‌ی گه‌وره و بچووکى عیل و عه‌شیره‌ت لئى هه‌لته‌زینه‌وه و بوونه‌خه‌نیمی و هه‌را و هاواری دژایه‌تیی جه‌ماوهر له‌کوورپه‌بانى ئاسمان‌دا ده‌نگی دایه‌وه. خه‌لک چه‌کیان له‌خۆیان شه‌ته‌ک دا و راسپارده‌یه‌کی تیژبه‌زیان نارده‌ لای عیراق و ئیسفه‌هان به‌ شوین حاجی رۆسته‌م‌به‌گ‌دا. خوداو‌راستان له‌وجه‌نگه‌یه‌دا شاسمایل به‌مه‌به‌ستی شه‌ر له‌گه‌ل سولتان سه‌لیم‌خان و یپرای له‌شکری عیراق و فارس و نازه‌ریایجان ده‌چوو بۆ لای چالدیوان و حاجی رۆسته‌م‌به‌گیش له‌و شه‌ره‌دا هاو‌رک‌یقی پادشا بوو. دواى به‌زین و په‌وینی شاسمایل، سولتان سه‌لیم‌خان، ده‌سته‌ج‌له‌وی به‌ره‌و ته‌وریز شل کرد و له‌شکری هیئا. حاجی رۆسته‌م‌به‌گ له‌ ناوچه‌ی «یام» ی مه‌رند شه‌ره‌فی ئاوزه‌نگی پامووسانی سولتانی یچ برا. هه‌ر له‌و رۆژه‌دا و یپرای کوورپه‌زایه‌کی و چل که‌س له‌ ئا‌غایان و پیاوماقوولانی مه‌لکیشی به‌پنی فه‌رمانی بی‌به‌رگیه‌وه‌ی سولتان، کوژرا. وه‌ک له‌سهر زمانان باوه‌ ده‌لین بۆیه‌ کوژراوه، چونکه‌ سالی ۱۷۷۸/۱۷۷۳ی ز، وه‌ختایه‌ک سولتان محهمه‌دخانی والیی رۆم چووبوو هه‌تا قه‌لای کوماخ (که‌ماخ) بگرئ، حه‌سه‌ن‌به‌گی بایوندوری ده‌گ‌ژی راجه‌وو، به‌لام به‌رگه‌ی نه‌گرتوو و بۆی ده‌رچوو. قه‌لاداری کوماخ ویستویه‌تی قه‌لاکه‌ بداته‌ ده‌ست پیاوه‌کانی سولتان محهمه‌دخان، به‌لام حاجی رۆسته‌م‌به‌گ ده‌ستی وه‌به‌ره‌یتاوه و نه‌یه‌یشتوو. پاشان بۆ ماوه‌یه‌ک قه‌لای کوماخی داوه‌ته‌ ده‌ست کاربه‌ده‌ستانی شاسمایلی سه‌فه‌وی و فه‌رپوخشادی بایوندوری نه‌قه‌که‌ی بۆ گێراوه‌ته‌وه و هه‌رچی هه‌یه و نییه‌ هه‌مووی به‌ پیچکی ته‌ختی شاره‌ی خه‌لافه‌تی راگه‌یاندوو و بۆی پوون کردۆته‌وه که‌ که‌مه‌رخه‌میی حاجی رۆسته‌م‌به‌گ بۆته‌ هۆی سه‌رنه‌که‌وتنی باپیری پایه‌به‌رزت و ده‌رگای بۆ پیاوانی شاسمایل خستۆته‌ سهر

گازهرای پشت. ئەم قسانه له سه‌ر دلی پادشای تۆله‌ئەستینه‌وه‌ی وه‌ک ئەستیره‌ی چاوسووری بارام بوونه‌ گری و کاتیک حاجی رۆسته‌م‌به‌گی وه‌به‌رچاوی هاتوه، هه‌موو کاره‌ ناله‌باره‌کانی هاتوونه‌وه‌ بیری و به‌ر‌به‌ی خزی بۆی پیاووته‌وه.

هه‌ر که‌س له‌ ر‌ووی شا‌ه‌ لگه‌ر‌په‌ته‌وه
به‌توندی تۆله‌ی ل‌س‌ ده‌ک‌ر‌په‌ته‌وه

کاتیک پیرحوسین‌به‌گی کورپی حاجی رۆسته‌م‌به‌گ له‌ عیراق هه‌والی کورانی باوکی بیسته‌وه، له‌ر‌په‌وه‌ هه‌ستا و به‌مه‌به‌ستی چوونه‌ به‌ر‌ر‌ک‌یفی فه‌رمانه‌وایانی چرکه‌س ر‌ۆی بۆ میسر. له‌ مه‌ودای ر‌یگادا تووشی مه‌مای‌به‌گی حوکمداری مه‌لاتیه هات که له‌بری فه‌رمانه‌وایانی چرکه‌س به‌ سه‌ر هه‌ر‌مه‌که‌ ر‌اده‌گه‌یشت. له‌و شوینه به‌شیک له‌ به‌سه‌رهاتی تال و ناخوشی خزی بۆ گه‌ر‌په‌وه‌ و به‌گه‌ر‌په‌وه‌ی کاکلی ئەم ئایه‌ته‌ هیژایه‌ جوولایه‌وه‌ که‌ ده‌لی: «له‌ کاران‌دا ته‌گه‌یران‌ بکه.»^۱ بۆیه‌ سه‌باره‌ت به‌ چوونی بۆ میسر ر‌او‌یژی پیکرد. مه‌مای‌به‌گ پیاویک بوو دنیادیده و سارد و گه‌رم‌چ‌په‌شتووی به‌ئه‌زموون و زمانی ر‌ۆژگار ئاوی پ‌ی هه‌ل‌ده‌گوت:

په‌ره‌پیاویک بوو ژیر و له‌کارزان
وه‌ک شه‌م ده‌بووه‌ ئاو، ئاگرین زمان

پاش بیر کردنه‌وه‌یه‌کی چ‌ساک فه‌رمووی: ئیستا سولتانه‌کانی عوسمانی له‌ گه‌وره‌یی و ده‌سه‌له‌ات و شان و شکۆدا، له‌ هه‌موو پادشایانیان تپه‌راندوه و

۱- «شاورهم فی الامر»، به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۱۵۹ی سووره‌ی ئالی عیمران. «له‌ کاران‌دا پرسیان پ‌ی بکه.» و.

دهنگ و ئاوازه‌ی جیهانگیرییان ته‌واوی گۆشه و که‌ناری دنیای ته‌نیوه‌ته‌وه. گۆله‌ی فه‌رمان‌په‌وایانی چرکه‌س که‌وتۆته لیژی، چه‌ونکه به‌پیی و یژدان و داده‌وانی ناجوولینه‌وه و ده‌سه‌لات له‌ چوارچیوه‌ی دادپه‌روه‌ری ترازاه؛ په‌نگه هه‌ر نیستا نا تاویکی دیکه دووکه‌لی ئاگری زۆره‌ملی له‌ م‌خانه‌دانه‌وه هه‌ستی و هه‌ریمی حکوومه‌تیان له‌ ده‌ست ده‌رچی و یه‌کی دیکه جییان بگریته‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌م ده‌که‌ی وا چاکه‌ سه‌ری پ‌کیفت وه‌رسوو‌پیتی به‌ره‌و پۆم و بچی بۆ پ‌امووسانی لاده‌رانه‌ی سو‌لتان سه‌لیم‌خان.

پیرحوسین‌به‌گ کوری حاجی پۆسته‌م‌به‌گ

پیرحوسین‌به‌گ که‌ به‌ گولی سه‌رتۆپی ئه‌و خانه‌دانه‌ دادهندری، پاش ئه‌م دیداره، په‌ندی بی‌گری و گۆلی مه‌مای‌به‌گی به‌دله‌وه‌ نووسا، چونکه له‌ قه‌دیمه‌وه‌ گوتویانه:

ئهو په‌ند... ده‌ی که‌وا بی‌گری و گ...اله

بۆ چاره‌ی ده‌ردان ده‌رمانی تاله

به‌گویره‌ی ئاکامی ئه‌م باس و پ‌اویژه، پیی لیبرانی له‌ ئالقه‌ی ئاوزه‌نگی قایم کرد و نیوه‌رۆکی پ‌ر کاکلی ئه‌م ئایه‌ته‌ی تییه‌نا که‌ ده‌ل: «کاتیک لیبرای کاریک بکه‌ی، هه‌ر به‌ ته‌مای خودا تیکه‌وه.»^۱ ئه‌وسا به‌ پ‌ووراستی و به‌ دلپاکی به‌ شوین ته‌مای لیبر‌اوانه‌ی خۆی دا پ‌ویشت و پ‌ووی کرده بارگای وه‌ک ئاسمان به‌رزی سو‌لتان سه‌لیم‌خان. له‌ ئاماسییه‌ شه‌ره‌فی رایه‌خ‌پ‌امووسانی پ‌ر ب‌را و کاتیک سو‌لتان چاوی پیی که‌وت، سه‌ری له‌ ئازایه‌تی و چاونه‌ترسانی سو‌رما و پیی سه‌یر بوو که

۱- «فاذا عزم فتوکل علی‌الله»، به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۱۵۹ی سووره‌ی به‌قه‌ره. و.

چۆن پاش ئه وهی فه رمانی کوژرانی باوک و برا و چل کهس له ئاغا و مهزنانی مه لکیشیمان داوه و جی به جی کراوه، ئه م لاوه له خۆی رادیوه بی و نه ترسی و چاونه تروو کینی و په نا بز بارگای به رزی ئی مه بیئی؟! سولتان سه لیم خان که ئاوی دی به دهروونی خۆی دا شوپر بۆوه و وهبیری هاته وه که ده لی:

ئه گه ر تاوانب... ار ب... بمب... ووره
بی توو وا نه که ی، له ویزدان دووره

سولتان پوخته ی ئه م مه به سته ی وه بهرچاو گرت و به خه لاتی میرانه ی به سه ری کرده وه و دهستی ریژی لینا و له نیو هاوشانه کانی دا که ولی شانازی خسته سه ر شانی. له ریوه هه ری می چه مشکه زه کی به دابی جاران و له سه ری وشویتی خانه دانی به رزه جیی باربوو کرده وه و فه رمانی بی به رگی پوه ی بۆ نووسی. محه ممه دپاشای بیغلووی مه زنی سه رکرده کانی مه رعه شی پاسپارد هه تا له گه ل پیرحوسین به گ بچی بۆ چه مشکه زه ک و هه ری می به میراتگه راوی له چنگ قزلباشان ده رکیشی و بیداته وه دهستی.

محه ممه دپاشا سه ری وه بهر فه رمانی سولتان هی نا و له شکری به ره و چه مشکه زه ک گال دا؛ به لام پیرحوسین به گ دهستی خزی وه پیش دا و بهر له وه ی له شکری محه ممه دپاشا بگاته جی، عیل و عاشیره تی له خزی هالاند و به مه به سته شه پ و تیکه ه لچوون له گه ل نوورعه لی خه لیفه به هه شتاو بالی گرت و پۆی. نوورعه لی خه لیفه ش پۆی و به ره گه ی لی ته نی و له «تاکریه یلاغی» هیزه کانیان تووشی یه ک هاتن و شه پریان له نیوانی دا قه وما. سپای قزلباش شکستی به سه ر شانی دا هات و له ریوه کوردان له نوورعه لی خه لیفه نیشتن و سه ریان له قه لافه تی کرده وه و گیانیان له له شی ده رکیشا.

پیرحوسین بہگ گولزاری نیشتمانی لہ پنچکہ دروی سہرسوران بڑار کرد و بہ بی ہیچ گی۔ روگ رفتیک لہ سہر تہختی دہسہ لاتی چہ مشکہ زہک پالی دایہ وہ۔ پاش تیپہ ربوونی سی سالی بی۔۔۔۔۔ ریشہ بہ سہر دہسہ لاتی دا، مالی بہرہ و دوامزلی گوئیستہ وہ و شازدہ ک۔ وری لہ سہر لاپہرہی رۆژگار بہ یادگار لہ پاش بہ جیما کہ بریتی بوون لہ: ۱- خالید بہگ ۲- محہ مہدی بہگ ۳- رۆستہ م بہگ ۴- یووسف بہگ ۵- پیلہ تہن بہگ ۶- کہ یقوباد بہگ ۷- بالوول بہگ ۸- مو حسین بہگ ۹- یساق۔۔۔۔۔ ووب بہگ ۱۰- ۱۱- ع۔۔۔۔۔ لی۔۔۔۔۔ گ ۱۲- گ۔۔۔۔۔ و لای۔۔۔۔۔ گ ۱۳- ک۔۔۔۔۔ یخ۔۔۔۔۔ و س۔۔۔۔۔ و پ۔۔۔۔۔ گ ۱۴- کہ یکاوس بہگ ۱۵- پہرویز بہگ ۱۶- یہ لمان بہگ۔

براکان دواى نہمانى باوکیان دہبہریہ کتر راجوون و نہیانزانی کہ لہ کۆنہ وہ گوتوویانہ: «برا لہ لای برا بی، مہ گین قہزا لہ لای خودا بی!» ئہ م پہندہیان تیئہ ہیئا و ہہ موویان لہ سہر یہ ک نہ بوون ریککہ و تن و بہرہ و دہرگای سولتان سولہ یمان بزووتن و ہر کہ س بؤ خۆی دہ پارا وہ و داواى فہرمانى حکومہ تی دہ کرد۔ دہیانگوت با شارۆچکەى چہ مشکہ زہک و سہرانہى کافران و ہرچی ہہیہ لہ پووشانہ و مہرانہ و کاورانہى ہہریمہ کہ لہ گہل چہند گوند و ناوچہ کہ شیاون بکہ ونہ سہر بہشى سولتانى، ئہ وہ با ہہ۔۔۔۔۔ وویان بہش و ملکی تاییہ تی خاوہن شکۆ بن و ئہ وہى دہ شمیمیتتہ وہ بکری بہ دوو سنجاغ و چاردہ زہعامت و تیمار.^۱ لہ سہر داواى خۆیان فہرمانى موبارہکى س۔۔۔۔۔ و لتان ئاوا نووسرا کہ ویستبوویان و بہ سہر کورانى پیرحوسین بہگ دا بہش کرا و بہشى تاییہ تی لئ دہرکرا۔ وایان بریار دا کہ ہیچ کامیان ہہ قى ئہ وہى نہ بی ملکی خۆی بدا بہ تۆرہ مہى بیگانہ و دہ بی ہر لہ نیو بہرہى پیرحوسین بہگ دا دہستاودہست بکا۔

۱- دوو ناوچہ و چاردہ مہلہ بند و لامہلہ بند۔ و۔

هروهه ها هیچیان نابئ تازه داوای هیچ پله و پایه یه کی دیکه بکا له جه غزی
قه له مره وی پادشایه تی دا.

لکی یه که م

باسی میرانی مجه نکورد

به پیی فه رمانی موباره کی سولتان سوله یمان خان ناوچه ی مجه نکورد خرایه ژیر
دهسه لاتی محه ممه دبه کی کوره گه وره ی پیرحوسین به گ. دوا ی سالی ک حوکمداری
کۆچی دوا یی کرد و چوار کوری سه رو پیچکه ی له پاش به جیما که هیچیان شیایوی
حوکم رانی نه بوون؛ هر بویه له بارگای سولتان سوله یمانه وه ئه ویش خرایه سه ر
قه له مره وی دهسه لاتی فه رپوخ شاد به گی برای. پاش چند سالان براکانی
به غیلا یه تییان پی برد و بۆیان تیچاند و گوتیان به شی سولتانی داپاچیوه و
خواردوویه تی و قسه ی خۆیان که یانده پیچکه ی ته ختی کانگای دادپهروه ری
سولتانی [عوسمانی]. به پیی فه رمانی سولتان سوله یمان خان له سه ری درا و
حوسین به گ و خه لیل به گی له پاش به جیما. له ناوچه ی مجه نکورد مه لبه ندیکیان بۆ
دو و برایه وه به رچاو گرت و خودی ناوچه که باربووی قاسم به گی برای سنان پاشای
ئه رناودی،^۱ مه زنی سه رکرده کانی ئه رزه پۆم کرا.

چوار کوره ی محه ممه دی به گیش مه لبه ند و لامه لبه ندیان بۆ دیاری کرا و
دلخۆشی درانه وه. پاشان پۆسته م به گی حوکمداری په رتک به خزمه ت پادشای
جئ به رزی سوله یمان پایه ی راگه یاند و گوتی ئه گه رچی فه رپوخ شاد به گ به کاری
ناله باری خۆی پیوه کرد و نه یه توانی له داوی تووره بوونی پادشایه تی ده رباز بی،

به لام تکات لئ ده‌که‌م هەر به‌پیی ئه‌و پئی‌وشویتی‌ه‌ی خاوه‌ن‌شکۆ ب‌ج‌و‌ل‌ئیته‌وه و خاکی به‌میرات‌گه‌راوی ئه‌و بنه‌ماله‌یه نه‌درئ به‌غه‌واران و باربووی پیله‌ته‌ن‌به‌گی کوپی پیرحوسین‌به‌گ ب‌کرئ. سولتان سوله‌یمان‌خان خاتری رۆسته‌م‌به‌گی گرت و فه‌رمانی بۆ نووسی. پیله‌ته‌ن‌به‌گ ئه‌و ده‌مه‌ی که مسته‌فاپاشای سهردار له شه‌ری شیروان ده‌گه‌راپه‌وه، ئیزنی لئ خواست و به‌ره‌و م‌جه‌ن‌کورد هات. کاتیک‌گه‌یشته‌ناوچه‌ی «تورجان»، گیان‌ئه‌ستینی راسپارده‌ی خودای گه‌یشته‌سه‌ری و نه‌غدینه‌ی گیانی لئ وه‌رگرت‌ه‌وه. چوار کوپی له پاش به‌جیما که بریتی بوون له: عه‌لی‌به‌گ، جانگیر، عوسمان و که‌ل‌ئه‌حمه‌دبه‌گ. به‌پیی فه‌رمانی شکۆمه‌ندی سولتان مرادخان، مسته‌فاپاشای سهردار مه‌زنایه‌تی ناوچه‌ی م‌جه‌ن‌کوردی به‌خشی به‌عه‌لی‌به‌گی کوپه‌گه‌وره‌ی و براکانی دیکه‌شی هه‌رگام زه‌عامه‌ت و تیماریان بۆ وه‌به‌رچاو گیرا و پیی رازی بوون. عه‌لی‌به‌گ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م توانی به‌سه‌ر م‌جه‌ن‌کورد رابگا و پاشان له لایه‌ن دانیشتووانی دنیای غه‌یبه‌وه‌هاواری لئ کرا: «تۆش ئه‌ی گیانی له خه‌م‌ره‌خسیو؛ به‌دلخۆشی ب‌چۆوه‌لای په‌روه‌ردگارت، چونکه ئه‌وت له خۆت رازی کرد.» عه‌لی‌به‌گ سئ کوپی له پاش به‌جیما که بریتی بوون له: حه‌یده‌ربه‌گ، ئه‌لل‌او‌ی‌ردی و پیله‌ته‌ن. له بارگای سولتان مرادخانه‌وه فه‌رمانی حکوومه‌تی م‌جه‌ن‌کورد بۆ حه‌یده‌ربه‌گی کوپه‌گه‌وره‌ی دیاری کرا، به‌لام هیشتا جله‌وی ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه نه‌گرتبوو که گیان‌ئه‌ستینی له به‌رده‌می هه‌لقولی و کشه‌ی له مه‌لی گیانی کرد و له شارستانی له‌شی هه‌لیفراند و له‌م دنیا خۆنه‌گره‌وه ر‌ووی کرده جیهانی ئۆقره‌گر. به‌گویری فه‌رمانی سولتانی، ئه‌لل‌او‌ی‌ردی‌به‌گی برای بوو به‌مه‌زنی م‌جه‌ن‌کورد و ئیستا که رۆژی دووشه‌ممۆی ۱۸ی مانگی په‌مه‌زانی سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، له‌و شوینه‌خه‌ریکی مه‌زنایه‌تییه.

لکی دووهه م

باسی میرانی په رتک

وه کوو پیشتتر باسی کرا، دوی نه مانئ پیرحوسین بهگ، هریمی چه مشکه زهک کرایه دوو سنجاغ و چارده زه عامه ت و به سهر براکانی دا بهش کرا و ناوچهی په رتک وه بهر رږسته م بهگی دووهه م کوپی پیرحوسین بهگ کهوت و سولتان سوله یمان خان به فهرمانی خوی به سهری کرده وه. پاش ئه وهی له سهر په وت و رپیازی داده وانی ناوچه کهی به رپوه برد، مه زنا به تی دنیای پاشینی دانا به سهر په پی دنیای خونه گری پیشین و لئی دا له ته پئی نه مان. بایسونقور و محه مدهی و عهلی له پاشی به جیمان.

له سهر وه سیتی باوکی بایسونقور بوو به میراتگری دهسه لاتی و جله وی کاروباری به دهسته وه گرت. به راستی پیاویکه رازاوه ته وه به گه وه هری ژیری و تیگه یشتووی و لیزانی و شاره زایی. له بواری پاراستنی ناوچهی ژیر دهسه لات و به سهر کردنه وه و بال به سهر کیشانی عیل و عه شیره تی دا، له ئامپاکانی خوی تیپه پاندووه و که سیکي تاقانه یه له ته گبیروا و کاروباری دنیاداری دا. له مابهینی میرانی کوردستان دا سهری له نیو سهران دا دیاره و په سهر هاوشانه کانی خوی که وتووه. هر به شیوه یه کی سروشتی زور چاک له موسیقا ده زانی و بواری زانست و کرده وهی تی دا ره چاو کردووه. که سیکي راست و دروسته و سهرجه لهی ئه ویندارانی رږژگار. له به خشندهیی و جوامیری و پیاوه تی و نازایه تی دا مرؤیه کی بی وینه یه. دهسک له دووی حاته می تهی دهکا و له مهیدانداری دا تۆزی ئیسفه ندیار ده شکینئ. چۆن جوانه ئاوا له گه ل گه وره و بچوک ده جوو لپته وه و یاریدهی هه موو لایهک ده دا. چی تان و پۆی حکوومه ته تیکرایی به دهسته وهن و خاوه نی سهرله به ریانه. هر ئیستا که له په رتک و مه لب... نه دکانی ده ور به ری میریکی

سه‌ربه‌خۆیه . بۆته پیشه‌وا و جی‌پاویژی ئاموزایان و تیره و خیلاتی چه‌مشکه‌زه‌کی .
هه‌موویان سه‌ریان وه‌به‌ره‌هتئاوه و له‌ قسه و پێ‌وشوویته‌کانی ده‌رناچن . هیوادارم
ده‌سه‌لاتی وه‌کوو باب‌وباپیرانی پایه‌به‌رزی بته‌نیتته‌وه و گه‌وره‌ بوون به‌ خۆیه‌وه
ببینی .

لکی سیهه‌م

باسی میرانی سوقمان

وه‌کوو باسی کرا له‌ زمانی سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ردا، هه‌ریمی
چه‌مشکه‌زه‌ک له‌سه‌ر داوای کورانی پیرحوسین‌به‌گ کرا به‌ دوو سنجاغ و چاره‌
زه‌عامه‌ت و ناوچه‌ی سوقمان و شارۆچکه‌ی چه‌مشکه‌زه‌ک خرابوویه‌ سه‌ر ملکی
تایبه‌تی سولتانی .

که‌یخوسره‌وبه‌گ و که‌یکاوس‌به‌گ و په‌رویزبه‌گ، کورانی پیرحوسین‌به‌گ که
هه‌رسیکیان له‌ داوینی دایکیک به‌ریبووته‌وه و له‌ زمانی مردنی باوکیان‌دا زۆر
منداڵ بوون و به‌ تۆزه‌به‌شیک قنیا‌تیا‌ن هیتابوو؛ کاتیک په‌سیده‌ بوون و چاکه‌ و
خراپه‌یا‌ن لیک‌ کرده‌وه، به‌ مه‌به‌ستی ئه‌ستاندنی میراتی ده‌سه‌لات ساز بوون و
چوونه‌ پامووسانی ژێرده‌رانه‌ی سولتان .

بۆیه‌ به‌چکه‌شیر چا‌رانه‌هاتوون

چونکه‌ چرنوک و که‌لیان نه‌هاتوون

کاتیک له‌ پێ‌ی وه‌زیره‌ گه‌وره‌کانه‌وه‌ داوای خۆیان به‌ گوێی په‌رده‌دارانی
به‌رده‌رانه‌ی شکۆداری پیشه‌وايه‌تی راگه‌یاند و ده‌رانه‌نشینانی ده‌رانه‌ی شکۆمه‌ندی

سولتان قسه که یان راگویت، به دهریای به خشینی بی سنوری شاهانه و به دلدانه وهی خونکارانه به سهرکرانه وه. ناوچهی سوقمان که خرابوویه نیو ملکی تایبه تی خاوهن شکۆوه، باربووی که یخوسره و بهگ کرا و به میرناوچه داندر و فرمانی به موری شاهانه نه خشیندرا. براکانیشی زه عامه تیان بۆ وه بهرچاو گیرا. پاش ئه وهی وا که یخوسره و بهگ ماوهیه که به شادی و کامه پانی له و ناوچه یه گوزهراندی، سواره ی خۆشاژۆی برانه وهی ته من به پرتاو گه یشته سهری و سولتانی رووحی به هه شتیانیهی له ناوچه کانی ولاتی له شی دهرکیشا.

کام به رزه داری به خته وهری بی سهر له ئاسمان
ملی باده دا رۆژی سهره نجام گژهی بای نه مان

که یخوسره و بهگ سی کورپی له پاش به جیما: سالح بهگ، قاسم بهگ و عومه ربهگ. سالح بهگ به پینی دابی میراتگری جیی باوکی گرت وه. قاسم بهگی برای پیاویکی ده لووکاری سهرشیت بو، نه ده شیا بۆ میرایه تی و سهری وه بهر قوژبنی دهر ویشی هینا و وستهی له خۆی بری؛ به لام عومه ربهگی برای هینده به و برابه شییه رازی نه بو. رقی له براکهی هه لگرت و ده دلی خۆی هینا له دهر فه تیکدا بیکووژی. سهره نجام هه لی بۆ هه لکه وت و به شیریی تیژی ده منه پاریز برای به روپشتیی خۆی کوشت. دوا ی ئه م کاره بو به مهن و میری سوقمان و به دزی داواشی له براژنی میردکوژراوی کرد میردی پی بکاته وه، هه تا ئاوا ده ست به سهر ته واوی مال و سامانی دا بگری. خاتوونیش خوایی نه خوایی به پوالت ملی دا، به لام له دلی خۆی دا ناخۆشی ده ویست و لیبرا بو به هه ر فیل و ته له که یه یک بۆی دهرکی سهری ئه و هه و سبازه بی چاو و رووییه تیدابه ری و تۆله ی خوینی میردی بکاته وه.

ئە و شىرەژنە چەند كەس لە خزمە تكارانى وە فادار و بەئەمەگى جى پازى لە و تەمايەى خۆى ئاگادار كرده وە. ئەوانىش زۆر بەدلە وە بە و كارە پازى بوون. وایان دانا پاش ئە وەى بووك گويزرايە وە و گەيشتە پەردو، نە هیئەن عومەربەگ بە ئاواتى بگا و بە چەكە وە لە ژوورە وە لىى دەرپە پەن و گوپە هووى كەن.

لە و شە وە دا كە عومەربەگ بە دلى پە لە تاسە و ئاوات و بە فيز و دەمارىكە وە خۆى دە لە نگانە، هەتا بچى و پەردەى بووك و زاويە تى هەلاداتە وە، چەكدارانى تۆلە ئەستىنە وە وەكوو شىرى دەرە لىبووى خىرا لە كەلئە وە لىى دەرپە پەن و لە پىو وە بوونە خەنىمى مېشكى پە لە رىق و لە شى تۆى لـە بـاـدـيـهـ وایى و هەست و خوستيان لى بى.

سالج بەگ ئەم سەى كـ. و پانەى لە پاش بە جىمابوو: كە يخوسرە و بەگ، مەحمود بەگ و محەممەد بەگ. ئە و شىرەژنە ئازا و بە ناموسە، كە يخوسرە و بەگى كوپە گە و رەى خۆى هەلگرت و پۆى بەرە و دەرەنى سولتان مرادخان. لە وى هەرچى بە سەرى هاتبوو بۆ وەزىرە گە و رەكانى گىرايە وە و ئەوانىش گەياندىانە پەردەى بارگای هیندەى ئاسمان بەرزى سولتان. ئە ویش بە شەپۆلى بەخشىنى بەسەرى كرده وە و كورپى لە جىى باوكى دانا و خەلاتى شاهانەى خستە سەر شانى و بە ئاواتى گەيشت و گەرايە وە.

ئىستا كە سالى ۱۰۰۵ى كۆچىيە، كە يخوسرە و بەگ بى كەندوكۆسپ خەرىكى حكومەتە و كەسى لى نەبۆتە شەرىك و برابەش.

چارە نووسى كورەكانى دىكەى پىر حوسىن بەگ بەم چەشنەى خوارە وەيە: يەكەم: يووسف بەگ، كە لە و بەش بەش پەشەنە دا هەموو سالى حەفتاهەزار ئاقچەى وەكوو زەعامەت (ئاغايانە) بۆ برايە وە. پاش مردنى چونكە نۆزىنەى نەبوو، ئە و مووچە و بەراتەى درا بە مستە فابەگ و زولفە قار بەگ و سۆھراب بەگى كورپى ئەلقاس كورپى محەممەد بەگ.

دو وہم: مو حسین بہگ، کہ ئے ویش لہو دابہ شینہ دا بری حہ فتاہہ زار ئاقچہی
 ئاغایانہ بڑ برابوویہ وہ. وہختایہک مرد مووچہ کہی بوو بہ میراتی پینچ کوپان و بہ
 سہریان دا بہش کرا و ئے وانیش بریتی بوون لہ: برام، جہ عفر، شیخ حہ سہن،
 مراد بہگ و ئے بیہ سولتان.

سیہم: یاقووب بہگ، کہ چل ہزار ئاقچہی ئاغایانہ بڑ برابوویہ وہ و پاش
 نہمانی درا بہ کوپہ کانی: فہرپوخ و دوندار و بابر بہگ.

چوارہم: کہ یقوباد بہگ، کہ پہنجاہ زار ئاقچہی ئاغایانہ بڑ برابوویہ وہ. چونکہ
 کوپیکی چاوتیری ئازا بوو، ئے و پوولہی نہویست و دستی لہ خاک و براکانی
 ہہ لگرت و پرووی کردہ یہ مہن. لہوی گہ لیک کاری شایانی کردن و بہ ہیوای
 و ہرگرتنہ وہی حکومہ تی بابوکالی گہ رایہ وہ ئیستانبول و لہ ویش پرووی کردہ
 بہر دلوانی خودا. چوار کوپی لہ پاش بہ جیما کہ بریتین لہ: حوسین بہگ،
 مہسیح، زاہید و ئیسلام بہگ.

پینجہم: کہ یکاوس بہگ، کہ برہ مووچہ یہ کی ئاغایانہ بڑ برابوویہ وہ و پاش
 نہمانی بہ خشرایہ مہنسور بہگی کوپی.

شہ شہم: پہرویز بہگ، کہ دواہی نہمانی ئے وہی بڑیان برپیڑوہ، رایانگوئیست و
 دایانہ حہ یدہ ربہگی کوپی.

حہ وتہم: بالوول بہگ، کہ بری چل ہزار ئاقچہی ئاغایانہ بڑ برابوویہ وہ و دواہی
 نہمانی درا بہ محہ مہدی بہگی کوپی و کہ ئے ویش مرد بہ سہر سچ کوپی دا بہش
 کرا: ئے لوہ ندبہگ، ئورووچ و ئے حمہد.

ہہ شتہم: گولای بہگ، کہ ئے ویش ہر چل ہزار ئاقچہی ئاغایانہ بڑ
 برابوویہ وہ. لہ جہنگہی پہلاماری مستہ فاپاشای سہرداردا بڑ سہر شیروان لہ
 شہری چالڈیران دا لہ گہل قزلباشان، ویرای چہند مہزن و میریکی دیکہی کورد

کوژرا. مووچه‌که‌ی دواى نه‌مانى درا به محهمه‌دبه‌گى كوپى و دواى مردنى
نه‌ویش عه‌لى‌خانى نه‌وى بوو به میراتگری.

نۆیه‌م: یه‌لمان‌به‌گ، که بیست‌هزار ئاقچه‌ی بۆ برابؤوه و پنی قایل بوو.
خوداوه‌ندى پاکی مه‌زن عومریکی دریژی بۆ برپوه‌ته‌وه و ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی
کۆچییه، هر ماوه.

به‌شى دووه‌م

باسى میرانى مه‌رداسى که ده‌بنه سى لک

له میڤگۆلانى باس و خواسى میرانى کامه‌رانه‌وه و له چاره‌گولی فه‌رمانه‌رهبایانى
ناوداره‌وه، ئەم بۆنه خۆشه‌زایه‌ گىانى هه‌ناسه‌کیشانى نووسه‌رى ئەم ده‌قه کال و
نه‌کولپوه، که میرانى مه‌زنه‌وه‌جاخى مه‌رداسى به‌ره‌گه‌ز ده‌چنه‌وه سه‌ر توخم و
تۆره‌مه‌ى مامى سه‌روه‌رى پاكان، یانى چه‌زرتى عه‌بباس، خودا لى پازى بى.
یه‌که‌م پیاوی هه‌لکه‌وتوویان پیرمه‌نسورى كوپى سه‌ید حوسینه‌شه‌له‌یه، که
یه‌کجار به‌دین و له خواناسى دا بۆته گۆشه‌نشین. جارجاره‌ به‌گۆشى هۆشى له
غه‌یبه‌وه گویبسیتى کۆمه‌لێک ره‌مز و رازى نادپوه بووه. به‌پنی ئەو ره‌گه‌زنامه‌ى که
ئیستا به‌ده‌ست وه‌چه‌ى پیرمه‌نسوره‌ویه، به‌حه‌فده‌ پشتان ده‌گه‌نه‌وه سه‌ر سه‌ید
عه‌لى كوپى عه‌بدوللا كوپى عه‌بباس، ره‌زای خودای لى بى.

پیرمه‌نسور سه‌ره‌تا له خاکی هه‌کارى ژیاوه و پاشان چۆته هه‌رىمى ئەگیل و
له گوندی «پیران» ی ده‌وروبه‌رى قه‌لای ئەگیل نیشته‌جى بووه. له‌وشویته
په‌رستگای بۆ خۆى بنیات ناوه و مرخی لسه‌ن. ویژ و دؤعا و پارانه‌وه‌خۆش
کردووه و شه‌وو پۆژ پێیانه‌وه خافلاوه و که‌وتۆته پالوتتى هه‌ستى ده‌روونى و
خه‌باتى خواپه‌رستانه‌ى په‌ره‌پیداوه. خه‌لکی ناوچه‌ى هان داوه له سسته‌نویژی و

پشتا و کردنی پئی وشوینی دینی خو پپاریزن و خهریکی خواپهرستی بن. هیتهدی له و پپیازه دا ههنگاو هاویشتوو ههتا بژارده و ئاپوره برویان پئی هیتاوه و بهدله وه پپیازان بؤ داناوه و زۆربه یان به پووپراستی بوونه مریدی.^۱

پاش ئه وهی پیرمه نسوور له م دنیاوی پر فیز و دهماره وه پووی کرده دنیاوی لپیاولپیی شادمانی، پیرموسای کوپی بوو به بهرمال نشینی پیشهنگایهتی و خانه قایهکی له و دئییه ساز کرد. له راده به دهر خۆی به راهیتانی مریدانییه وه ماندوو ده کرد و چاکی سهر پیوه دیشاندن. وای لیهاات که کۆمه لئیکی یه کجار زۆر و زه وهندی مهرداسی بوونه گیرۆدهی کار و ئاکاری و تامه زۆر بوون به کردار و وتاری. خه لک له دهوور بهر و ناوچهکانی دیکه وه دههاتته خزمهتی و پۆژبه پۆژ

۱- له و باوهره دام، پیرمه نسوور هه مان پیرمه نسووری به تائیییه که یه کتیک بوو له و دهیان سوئی و پیاوچا که خه رقه پۆشانهی که و له سه دهی ۱۶ ک/ ۱۲ ی ز، دهر که و تن و سهر به قوتابخانهی سوئیگه ریی هاواری شه نه کی بوون و نازناوی پیریان هه لده گرت و به گوند و دیهاتی کوردستان دا ده سوورانه وه، ئه م پیرمه نسووره خالی شیخ ئه حمدهی ریفاعی (م: ۷۸ هـ/ ک/ ۱۸۲ ی ز) بوو؛ به دووری نازانم ئه م و پیرمه نسووره کهی سلیمانی ههر یه ک کهس بن.

بنه مالهی «مهرداسی» ی عه ره ب به ناوی یه که م میری ناسراویانه وه «مهرداسی کوپی ئیدریس» ناو نراون و ده ناسرینه وه که له هۆزی عه ره بی «کیلاب» ن و له رووداوهکانی سه دهی ۱۱ ی زایینی و له کیشه و مملانیی نیوان فاتمی و سه لجووقیییه کان دا به شدار بوون و دهوریان گپراوه.

ئه وهی له مه ر میرانی قه لای ئه گیل له سه رچاوه کان دا پشت راست کراوه ته وه ئه مه یه که بنه ماله یه کی کوردن و هیچ په یوه ندیییه کیان به تورک و عه ره به وه نییه و له نیوهی یه که می سه دهی ۹ ی ک/ ۱۵ ی زایینی دا سئی میری ئه م بنه ماله یه خاوه ندی قه لای ئه گیل بوون و ئه وانیش بریتین له: میر محهمه د و میر دهوله ت شا، واته دهوله ت شای کوپی محهمه دی کورد. دواتر ده سه لات که وته ده ست میر محهمه دی کوپی دهوله ت شا (النجوم الزاهرة، ۵۴/۱۴، ۲۴۴/۱۵، الصیرفی: نزهة النفوس والابدان، ۲۶۲/۳- ۲۶۵ و ئه بوو به کر تارانی، کتیبی دیار به کرییه، ل ۱۲۸، ۲۳۸. ز.س.

ئاوازه‌ی خواپهرستی و پیاوچاکی و دین‌پاکی لیزوله‌وی زۆر باشی دهنگ و رهنگ دایه‌وه. بژارده و ئاپۆره بوونه غولامی و ملیان وه‌به‌ر چه‌له‌مه‌ی مه‌زنایه‌تی هیتا و به‌رمالی گه‌ردن‌که‌چییان به‌شانی خۆیان دا دا.

کاتی‌ک پیرمووساش ته‌شریفی رۆیی بۆ دنیای هه‌رمان، پیربه‌دری کورپی جیی گرت‌ه‌وه و له‌پاله‌و‌پشتی پێشه‌وایه‌تی پالی دایه‌وه. وه‌ختایه‌ک له‌باوه‌ری خه‌لکی ر‌وانی و که‌وته هه‌سه‌نگاندنی عی‌ل و عاشیره‌تی مه‌رداسی و بۆی ر‌وون بۆوه چۆن هه‌تا ئه‌وپه‌ری خۆی بر‌وایان سه‌باره‌ت به‌خانه‌دانی توند و پته‌وه، لیب‌را ئاوا دانه‌نیشی و ده‌سه‌لاتی دنیایی تیکه‌ل بکا به‌هیز و بر‌پشتی حکومه‌تی دینی و هه‌ر بۆیه به‌زه‌بری شان و باهۆ و مه‌چه‌کی، قه‌لای ئه‌گیلی داگیر کرد.

قه‌لای ئه‌گیل که‌وتۆته بان زه‌رد و ماهی‌کی هینده‌هه‌له‌ت و هه‌له‌مووتی وا ر‌که‌کردوو که‌ مرۆف به‌تیه‌له‌روانینی زراوی ده‌چی و ده‌تۆقی. وه‌ک ده‌گه‌رپه‌نه‌وه و له‌نیو خه‌لک‌دا باوه، ده‌لین جاریکی خوداناسیکی خه‌ست‌وخۆل توانیویه‌تی پیی هه‌لگه‌پئ و به‌تورکی تیی ر‌اخو‌په‌یه و له‌وه‌دمی ر‌ا ئه‌وه‌نیشکه‌شاخه‌ ئاوا ر‌که‌ی ک‌ردوووه و قه‌په‌ژه‌ی ده‌رپه‌رپه‌یه و ده‌ستی یه‌زانی له‌پشت بووه. ئه‌وه‌ش هه‌ر خودا بۆخۆی ده‌زانئ.

وه‌کوو دیاره‌ دانیشتوانی قه‌لاکه‌ و خیالاتی ده‌وروبه‌ری پینان ده‌لین مه‌رداسی. مه‌رداس کورپی ئیدریس کورپی نه‌سیر^۱ کورپی نه‌سر کورپی جه‌میل سه‌رزنجیره‌ی بنی‌کیلاب^۲ بووه. له‌پاستی دا ئه‌مانه‌ نیشته‌جیی ده‌وروبه‌ری هه‌له‌ب بوون که‌ ئه‌وه‌ ده‌می به‌ده‌ست سولتانه‌کانی ئیسماعیلییه‌ی میسره‌وه بوو. وا هات سولتانه‌کانی میسر ده‌میان تیکننا و پیکه‌وه کردیانه شه‌ر و ناخۆشی و جه‌ماوه‌ری هه‌ریمه‌که

۱- وا دیاره‌ زی‌رنۆف ئه‌م «کورپی نه‌سیر»ه‌ی لئ زیاد کردوووه و خه‌ستویه‌ته‌ نیو جووت

قولایه‌وه. به‌پیی ل ۱۳۰ه‌قی بودلیان، ئه‌م «کورپی نه‌سیر»ه‌ زیادییه. و.

۲- تۆرهمه‌ی سه‌گه‌ل، تایفه‌ی سه‌گه‌ل، توخمی سه‌گ. و.

هه موویان تووشی لیوه له رزه بوون و حه جمینیان لی هه لگیرا. سالی کوری مهرداس کوری ئیدریس نه و بارودوخه لی بوون بویه و به هیوای دانانی بناغه دهسه لاتیك دهوره ی قه لاکه ی دا و هینده ی پینه چوو که قه لانشینان تووشی تهنگه تاوی بوون و قه لاکه یان دایه دهستی. کاتیک نه دهنگ و یاسه گه یوه ته وه میسر، زاهیری کوری «حاکم» ی ئیسماعیلی، له شگری ناردوته سهری و سالی ۲۰۴۷ ی ک/۲۹۰۱ ی ز، خوی و کوری له و په لاماره دا کوژراون. خیلی سالی مال و کوچیان لیناوه و خاک و نیشتمانی خویان به جیهیشتووه و به ره و نه گیل کشاوان و له و روزه وه لی نیشته جی بوون.

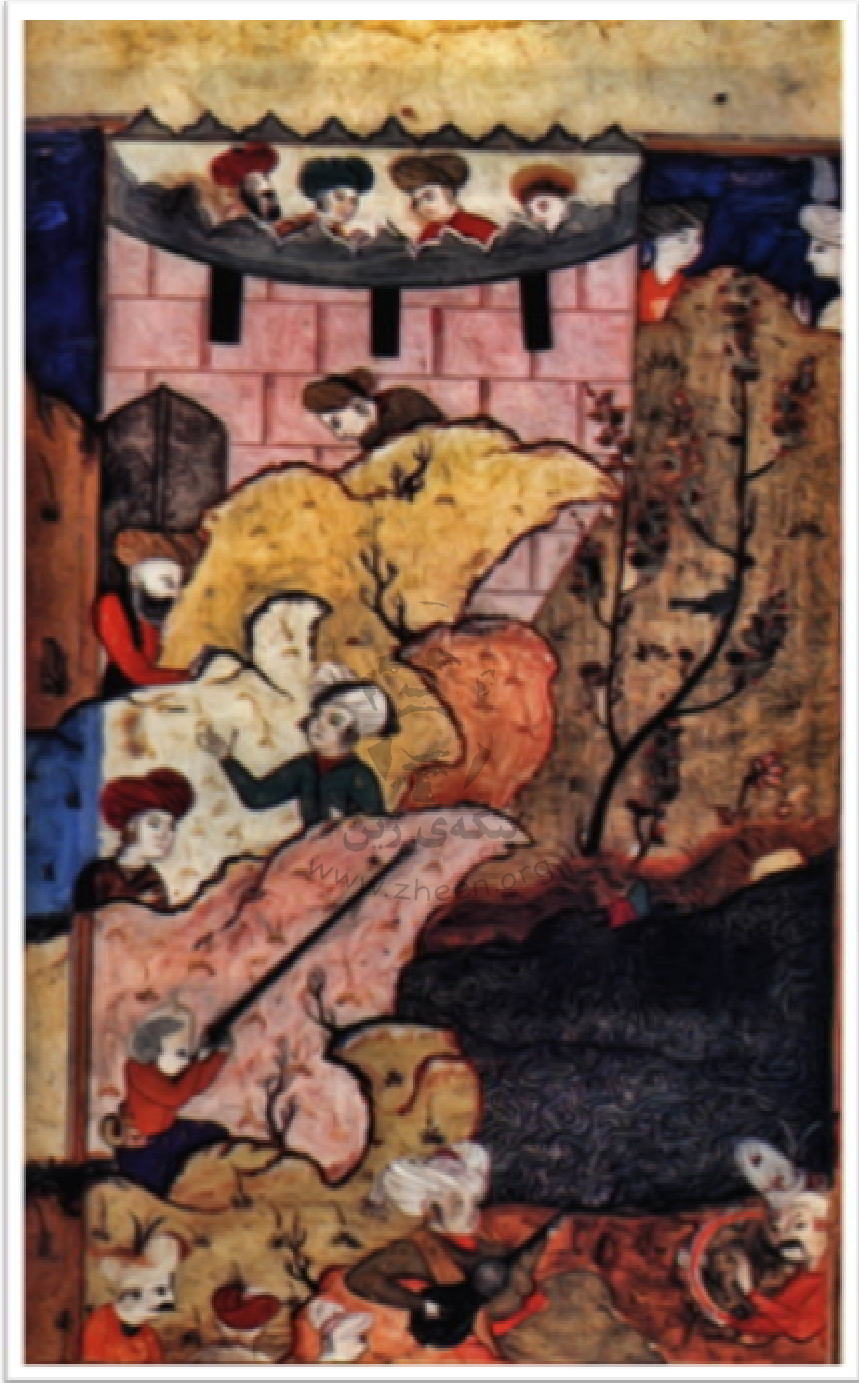
به کورتی، پاش نه وه ی پیربه در به یاریده ی خیلی مهرداسی توانی قه لا و ناوچه ی نه گیل بگری، به پیچه وانهی باب و کالی ماوهیک له وی بوو به میر؛ به لام یه کیک له سولتانه کانی سه لجووقی چاوی ته مای بریبه قه له مره وی دهسه لاتی و نه ویش به ناچاری هه لات. به پشتیوانی خودای هانادر هر ئیستا چۆنیه تی نه م به سه رهاته بوون ده کریته وه.

بنکه ی ژین
www.zheen.org

لکی یه که م

باسی میرانی نه گیل که ناسراون به بولدوقانی

منی نووسه ری نه م لاپه رانه زورجان له باوه پیکراوانم بیستووه که چۆن ناوی بولدوقانی ساز بووه. ده لین دوا ی نه وه ی پیربه در له چنگ دهسه لاتی سولتانه کانی سه لجووقی رایکردووه، چۆته مه یافارقین و په نای بردوته به میر حیسامه ددینی حوکمرانی نه وینده ری. ماوهیک له وی ماته ی هه لگرتووه و به نه هینی ژیاوه.

تابلوی نۆهه م: قه لای نه گیل

تابلوی ده‌ه‌م: باژیری ته‌گیل

کاتیک سولتان ئه لپ ئه رسه لانی سه لجووقی ئه میر ئورتوق راده سپیرئ هه تا
 برپا و قه لای مه یافارقین بگری، له ریوه فه رمانی ده نیتته سه ر چاوی و له شکر
 ده بسا و چوار ده وره ی ده گری و هینده یان تین بژ دین، چی وای نامینئ ویشکیان
 هه لینئ. له جه نگه ی گه مارؤدا وارئ ده که وئ که به پیی چاره نووسی دیاری کراوی
 یه زدانی، میر حیسامه ددین وه بهر تیری که وانی هیزه کانی ئه میر ئورتوق دئ و
 ده کووژری و به ره و دنیا ی هه رمان ده رپا. چه کدارانی بهر فه رمانی وره ی
 به ره نگار بوونه وه یان چۆر بهر ده بی و چی دیکه یان ده ست بژ ناکریتته وه و رۆژ به رۆژ
 به سه ر لاوازی و خاوی و خلیسکی دا ده که ون و لینیان وه ده رکه وئ که رپوخا ون و
 هیچیان بژ ناکرئ. وا دئ که شه ویک ئه میر ئورتوق به زه بری چه ک له قه لا
 وه ژور ده که وئ و ده یگری و به شیرئ مووکار قه لانشینان شه ق و په ق و قه لت و بر
 ده کا و جووقه واریان لئ ده برئ و چه کدار و بی چه ک به چاویک ده خوینیتته وه.
 پیر به دریش له و هه رایه دا وه به ردئ و خۆشای گه شمه رگی ده نۆشی و ئاوا میرانی
 ئه گیل به جارئکی تۆو بر ده بن.
 نابئ له بیرمان بچئ نه وه و نه تیژه کانی ئه م ئه میر ئورتوقه که له بری ئه لپ
 ئه رسه لانی سه لجووقی به سه ر ماردین و نامه د راده گه یشته، سه ره نجام توانیویانه
 هه تا ده گاته حه له ب و به غدا بیگرن و میژوونوسان ئه م به ره بابیه یان به لالکی
 سولتانه کانی سه لجووقی داناوه و حه وت که سیان له سه ر ته ختی ده سه لات پالیان
 داوه ته وه. له سه ره تای هاتنه سه ر کاری حه سه نه به گی بایوندوری و ئاق قۆینلوودا،
 مه لیک ناسره ددین که دوامین که سی ئه و وه چه یه بوو، کوژرا و ئاوا حکومه تی
 ئورتوقی بنه ی هات.

دوای کوژرانی پیر به در، خیزانی دووگیانی ده رباز بووی ده بیته جیی هیوا و
 هومییدی خیلئ مه ردا سی و شه و و رۆژ چاوه رپوانی دانانی ئه و زگه ی ده بن و وا
 دئ که خودا وه ندی میری مه زن له خه زنه خانه ی غه به یبه وه گه وه ریکی

ئهستیره بهرز و جه وههرداریکی پایه بلندیان پی ده به خشی هه تا ئه و خانه دانه له میژینه یه بژینیتته وه.

هه موو پوژی که یخودا و پیاوماقوولان و لایه نگرانی میری، ده چوونه بهردهرگای ئه م زه عیفه یه و لئیان ده پرسی، تا کوو گه یشته سه ر نۆ مانگ و نۆ پوژه ی خۆی. ئه و پوژه ش خه لکه که ههروهک جاران له دهوری مال کۆبوونه وه و چاوه پپی هه وال بوون. له ناکا و یه کیک له ژووره وه ده رپه پی و به پراویژیکی مه یله و شارا وه به زمانی تورکی کوتی: «چوق شکر خدا که استدو کمزی بولدوق!»^۱ هه ر بۆیه ئه و کورپه پی وقه ده م پیرۆزه به بۆلدوق ناو دیز کرا و میرانی ئه گیل به بۆلدوقانی ناو بسانگیان پوپی.

ژیرانی پۆمی و ده گینه وه ژنیکی به دین له و ئاو و خاکه دلی ده ژاکی، پاده بی له ژین پی ده داته بهر دوو گیان و خه مبار هه لئه گری سه ری له شار و له شیوی، له ئاوه دانی ده بی بی به ری سه ری ده گاته کا و لاشه کۆنی و مناله ی ده بی کاتی خۆی ده مرد خه می ئه وی بوو چۆن که سی نه بی؟!

۱- زۆر شوکر خودایه! ئه وه ی ده مانویست په یدا بوو. و.

مخابن شه ره فخان ی بدلیسی ناوی ژماره یهک شوین و بنه ماله ی به هه له لیکدا وه ته وه و وهک وشه یه کی تورکی سه ره ده ری لئ ده رکردوون؛ وهک ناوه کانی ئه گیل، بۆلدوقان و گه لباخ. دیاره ئه م چه شنه لیکدانه وانه زاده ی سه ره ده می تورکانی عوسمانین و هه لبه ستران و هه یچ بنه مایه کی میژووی یان نییه و ئه و ناوا نه گه لیک له سه ره ده می عوسمانی کۆنترن و ناوی قه لای ئه گیل وهک نموونه بهرله سه ره ده می عوسمانی له سه رچاوه عه ره بییه کان دا هاتو وه (المقریزی، السلوک، ۴/۴۱۰-۴۱۱، ابن تغری بردی، النجوم الزاهره، ۱۴/۵۴). دیاره ئه مه ش یه کیکه له خاله لاوازه کانی شه ره فنا مه. ز.س.

ئەو نەیدەزانی کەسی بی‌کەسان خودای بانی سەر
چۆنی دەداتئ و گەشەیی پئی دەدا و دەبی بەختەوهر
هیندە گەوهری دەخاتە بن سەر، نەچیتە پئیوان
بەختی بلیندی تیپه‌پئی سەهری له بەرزەکیوان

خۆلاسه‌ی کەلام، کاتیک میر بۆلدوق پئی نایە دنیا، دایکی لەسەری چوو. پاش
نەمانی دایکی مەزن و ماقوولانی مەرداسی وەکوو گەوهریکی گرانبایی له ژیر
سیبەری گیانی خۆیان دا پەروراندیان و بە دەورەیی دا هاتن و گەورەیان کرد هەتا
بوو بە پیاو و دەستی راست و چەپی خۆی ناسی. ئەوسا تەواوی خیل و خزمانی
ملیان وەبەر چەلەمەیی دەسەلاتی هیتا و بوونە کزیلەیی ئالقه‌بەگوویی. ئەویش جیئ
باوکی گرتەو و سیبەری دادەوانی و چاکەیی بە سەری دا رانه‌نگاوتن و دەرگای
زولم و چەوساندنەو هی بە قورگرتن و بالی لاواندنەو هی بە سەر مسولمانان
کیشا. پاش تیپه‌پبوونی رۆژگاریک بە سەر دەسەلاتی دا، نوین‌وبانی پینچایەو و
بەرەو دوامین دنیا رۆیی و میر برایمی کوپه‌ گەورەیی جیئ گرتەو.

میر برایم کوپی میر بۆلدوق

میر برایم بە پئی لیۆه‌شاوہیی و کارزانی بوو بە جیگرەوہیی باوکی، بەلام هیتا
تەواویک جیئ خۆی خۆش نەکردبوو کە سەبەر دەیی بۆ بووکی دەسەلات لە لاپانکی
رەشمالەوہ پینچا و فری بە سەریەوہ نەماو بە کەخودایەتی لە دنیای دیکە رازی
بوو. لەو شوینە دلفەریخ و خۆشە رۆنیشتە سەر خوانی خۆشگوزەرانی. پاش
نەمانی میر محەممەدی کوپی جیئ گرتەو.

میر محهمهد کوری میر برایم

میر محهمهدیش ته مهنی هیندهی بسر نه کورد و مالی به ره و دنیای دیکه
راگویت. سئ کوری خؤشفه پری له پاش به جیما که بریتی بوون له میر عیسا،
میر تهیموورتاش و میر حوسین.

میر عیسا دواى نه مانى باوکی کرا به حوکمرانى ئه گیل. میر تهیموورتاش له
سه رده می دهسه لاتی باوکی دا به میری قه لای باغن و ناوچه کانی دهوروبه ری
داندرا بوو. میرانی پالوو له و به ره بابهن و که چووینه سهر باسی لکی دووه م
به وردی باسیان ده که یین.

میر محهمهدیش باوکی به زیندی سهری خؤی کردبوویه حوکمداری قه لای
به ردنچ و ناوچه ی یرمووک و میرانی چه رمووک له پشتی وی که وتوونه وه؛ به لام
تاقمیک له مه زنه پیاوان لایان وایه میر حوسین کوری میر محهمهد نییه و یه کیکه
له ئاموزاکانی و کردبوویه دهسه لاداری ئه و شویتانه ی وا باسیان کرا. ههر چؤنیک
بی به پشتیوانیی خودا وه ندی میری مهن، له لکی سئ دا ده چینه سهر باسی میر
حوسین و کوره کانی.

میر عیسا کوری میر محهمهد

دواى نه مانى میر محهمهد، میر عیسا جئی گرتنه وه و بوو به حوکمرانى ئه گیل.
زؤر به جوانی له گهل براکان و خزم و کهسانی جوولایه وه و وئی هه لکردن و خته ی
نه دان. جه ماوه ری ئاسایی و چه کدارانی خیلى هه موو پیى دلخؤش بوون و مافیان
نه ده فه وتا و به شی هه موو لایه کی ده دا و تیکرا شوکرانه بژیری بوون. پاش
تیپه ربوونی رؤژگاریک به شوین بانگاوازی یه زدانى دارؤیی بؤ دنیای پاشین.

ده‌وله‌ت‌شا کورپی میر عیسا

عه‌شیره‌تی مه‌رداسی بژده‌وله‌ت‌شا بوونه‌پشتیوان و له‌سه‌ر وه‌سیتی باوکی بوو به‌حوکمرانی نه‌گیل و پاش ماوه‌یه‌ک ده‌سه‌لاتداری کۆچی دوایی کرد.

میر عیسا کورپی ده‌وله‌ت‌شا

میر عیسا پاش نه‌مانی بابی بوو به‌جینشینیی و نه‌وه‌نده‌ی بژی کرا به‌ده‌وری خه‌ل‌ک‌دا هات و چاکیان پیراگه‌یشت. له‌سه‌رده‌می وی‌دا ئاوه‌دانی هه‌موو لایه‌کی هه‌ریمه‌که‌ی گرت‌ه‌ه. وه‌ختایه‌ک مرد دوو کورپی له‌دوا به‌جیما که بریتی بوون له‌ئیسفه‌ندیار و شامحه‌مه‌د.

شامحه‌مه‌د به‌گ کورپی میر عیسا

به‌پینی مافی خۆی شامحه‌مه‌د به‌گ جیی باوکی گرت‌ه‌ه؛ به‌لام هینده‌ی پینه‌چوو که‌مرد و پیتج کورپی له‌پاش به‌جیما: ۱- قاسم به‌گ ۲- عیسا به‌گ ۳- مه‌نسور به‌گ ۴- ئیسفه‌هان به‌گ ۵- میران به‌گ.

قاسم به‌گ کورپی شامحه‌مه‌د به‌گ

قاسم به‌گ که‌سیکی یه‌کجار زانا و خوینده‌وار و ئازا و به‌رزه‌ئاکاری تا‌قانه‌بوو له‌چاو هاوسه‌رده‌مانی. بژ مشوورخۆری و راپه‌راندنی کاروباری حکومه‌ت و راکه‌یشتن به‌جه‌ماوه‌ری به‌ر فرمانی، له‌نیو میرانی کوردستان‌دا له‌شانی هاوشانه‌کانی تیپه‌ریبوو.

له‌زه‌مانی حکومه‌تی ئاق‌قۆینلو‌دا وای ناویانگ رژیی و ده‌نگی دایه‌وه‌که‌بوو به‌له‌له‌ی یه‌کیک له‌کورپه‌پادشاکان و له‌و ساوه‌به‌له‌له‌قاسم ناودیز کراوه.

سالی ۹۱۲ ی ک/۱۵۰۷ ی ز، کاتیک شاسمایلی سه فه وی دیاربه کری گرت، له له قاسم سه ری وه به رنه هینا و لئی که وته دژایه تی. شا له گه لی تیکه وت و له پړوه خان محه ممه دی ئوستا جلووی به هیزیکه وه نارده سه ری و هه ریمه که ی له ده ست ده رهننا و مه نسو ور به گیکي قزلباشی له وی کرده حوکمدار. نه گیل ماوه ی حوت سال که وته ژیر باری ناله باری داپلوسین، به لام دوا ی قه ومانی شه ری چالدیران له له قاسم به یاریده ی سولتان سه لیم خان خاکی باب وباپیرانی له چنگ قزلباشان ده رکیشایه وه و چۆوه سه ر دۆخی جارانی و بوویه وه میر.

وهک ده لین له سه رده می «قه راخان» دا به فیل و فرت شاری نامه دی له چنگ قزلباشان ده رکیشاوه و داویته ده ست محه ممه دپاشای مه زنی سه رکرده کانی هه ریمی نامه د. ده مه به دم پله و پایه ی له له قاسم له زه مانی حکوومه تی خانه دانی عوسمانی دا به رز کراوته وه و سه ره نجام مه رگی دیاری کراو بنه ی به ژیانی هیناوه و چونکه ندرینه ی له پاش به جینه ماوه، مراد به گی برازای جینی گرتۆته وه.

مراد به گ کوری عیسا به گ

له سه ر وه سیستی مامی، له دیوانی سولتان سوله یمان خانه وه فه رمانی حکوومه تی نه گیلی بۆ هات. مراد به گ پیاویکی پساک و به دین و حوکمرانیکی خیرخواز و به سایه و سیبهر بوو. گه وره و گچکه ی بیگانه و ناشنای به چاویک چاوی ده کردن و به جوانی له گه لیان هه لده ستا و داده نیشته. گومبه زیکی زۆر چاکی له سه ر گۆپی مامه قاسمی هه لچنی و له په ناشی کاروانسه را و جی حاوانه وه ی سازکرد. هه ر پێپواریکی به ویدا تپیه رپیا له چیشته و نانی بی نیۆبری پۆژانه ی ده یخوارد و له وی ده حه سایه وه. نه م جیگایه مه ودای مزلیک له نامه ده وه دووره و پنی ده لین

خانی شهر به تین. دواى تپه‌پوونى چهند سائیک به سهر دهسه لاتی‌دا، له‌م که‌ویله
پووخه‌ک و خـۆنـه‌گره‌وه جیی گویژته‌وه و پژیی بۆ سه‌رسه‌رای هه‌رمان.
عه‌لی‌خان و قاسم‌خانی له پاش به‌جیمان و دوابه‌دواى یه‌کتر بوونه حوکمرانی
ئه‌گیل، به‌لام به‌هاری ته‌مه‌نیان هینده‌ی نه‌برد و وه‌ک مانگی گولان زوو براهیه‌وه و
له‌م جیهانه دوو‌ده‌رگانه‌وه بۆی ده‌رچوون. قاسم‌به‌گ دوو کورپی له پاش به‌جیما:
جه‌عفه‌ربه‌گ و غه‌زه‌نفه‌ربه‌گ.

جه‌عفه‌ربه‌گ کورپی قاسم‌به‌گ

به‌پیی فه‌رمانی سوولتان سه‌لیم‌خان، جه‌عفه‌ربه‌گ هه‌ر مندال بوو که حکومه‌تی
ئه‌گیلی باربوو کرا. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کزچییه، پتر له ۲۵ ساله له‌وی بۆته
میر و به‌سه‌ری راده‌گا.^۱

بنکه‌ی ژین

لکی دوو‌هه‌م

باسی میرانی پالوو

وه‌کوو پیشتر له بابته‌تی به‌سه‌رهاتی ئه‌گیل‌دا باسی کرا، میرانی پالوو له پشتی
میر ته‌یموورتاشی کورپی میر محه‌مه‌د کورپی میر برایم کورپی میر بولدوق
که‌وتوونه‌وه.

۱- بۆ زانیاری زیاتر سه‌باره‌ت به ژیان و به‌سه‌رهاتی دواتری میرانی ئه‌گیل بڕواننه کتییی
«دوو‌ده‌یلی شهره‌فنامه‌ی بتلیسی»، نووسینی «شه‌معی» به‌زمانی تورکی، ئاماده‌کردنی
ئه‌نوه‌ر سوولتانی، ل ۳۵-۴۰، بلاوکراوه‌ی بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵. و.

میر ته یموورتاش حوکمرانیک بووه دلّاوا و فرهزان و بویر و مهردازا و جوامیر. پرشنکی به خیروبیری ته و اوای گۆشه و که ناری ولاتی گرتۆته وه و له نیو هاوشانه کانی دا شۆقی داوه ته وه. له باری بۆچوون و لیکدانه وه و ته گبیرو پادا دره و شاوه ته وه. له چوار قورنه ی دنیا دا ناوبانگی دهنگی داوه ته وه. به کورتی له و ساوه که باوکی هه و ساری کاروباری پالووی ناوه ته پهنجی به هیزی، هه تا ئه و پۆژه ی کۆچی دوایی کردو وه، زۆر به باشی له گه ل خوار و ژووری جه ماوه جوولاه ته وه. پاش نه مانی، میر هه مزه ی له پاش به جیماوه و عیل و عاشیرهت و ایان به باش زانیوه ئه و جیی بگریته وه. ئه ویش دوای ماوه یه ک دهسه لاتداری به ره و باغی به هه شت بارگه ی تیکناره و چوار کورپی له پاش به جیماوه که بریتین له: حوسین، یه غموور، عه لی و پۆسته م.

حوسین به گ کورپی میر هه مزه

به پپی لیوه شاهویی و میراتگری کاروباری دهسه لاتی که وته سه ر شانی. له و جه نکه یه دا که ئاق قزینلوو به سه ر وه ربوون و هه را و ئاژاوه خاکی دیار به کری ته نییه وه، حوسین به گ به هیوای گرتنی قه لای ئه رغه نی به سه ر تورکمانانی دا و کوژرا. هیشتا قومیکی له پیاله ی خۆشاوی حکومهت نه نۆشیبوو که تالووی مه رگی به گه رووی دا کرا و «بۆی روون بۆوه که جه نکه ی مالوایی خواسته.»^۱ چونکه کورپی نه بوو، جه مشیدبه گی برازای جیی گرته وه.

۱- «وظن انه الفراق»، سووره ی قیامهت، ئایه ی ۲۸. «لیشی روونه که جه نکه ی جودابوونه وه یه.» و.

جه‌مشیدبه‌گ کوری رۆسته‌م‌به‌گ

وه‌کوو ده‌گیڤنه‌وه، جه‌مشیدبه‌گ له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریی مامی‌دا، سه‌ری وه‌به‌ر خالیدبه‌گی پازوکی هینابوو. رۆژیک له‌جنگه‌ی راودا بازی راوکهری خالیدبه‌گ رپوی له‌داوی ده‌ستی بازه‌وانی وه‌رگیڤا و راسته‌وخۆ به‌ره‌و سینه‌ی ئاسمان بالی گرت و هینده‌ رپوی هتا له‌شانی مه‌لی چه‌رخ‌ی گه‌ردوون له‌نگه‌ری گرت و له‌چاوان ون بوو. هه‌موو لایه‌ک لایان وابوو تازه‌ ده‌رچوو ناگه‌رپه‌ته‌وه. له‌گه‌رمه‌ی ئه‌م بیر و بۆچوونانه‌دا له‌په‌رپه‌رۆچکه‌ی ئاسمانه‌وه تیزبالی به‌ره‌و نه‌وی بوون داهیشیت و هاته‌وه و سووکیکی له‌سه‌ر سه‌ری جه‌مشیدبه‌گ هه‌لنیشته‌. خالیدبه‌گ و پیاوماقوولان وه‌ک رپووداویکی به‌هاتیان دانا و گوتیان بی‌ونه‌بی هینده‌ی پی ناچئ که‌ ئه‌ستیره‌ی به‌ختی ئه‌م پیاوه‌ به‌رز ده‌دره‌وشیتته‌وه و دوی چه‌ند رۆژان، هه‌رواش ده‌رچوو.

له‌م کایه‌دا ده‌سه‌که‌لا گه‌ر بیت و چاکی بیئنی
چه‌شنی ئه‌ستیره‌ی به‌خت هه‌ر دیت و خۆ‌ده‌نووتنی

وا هات مامی مرد و میرایه‌تی پالووی به‌میرات پی بره‌. جه‌مشیدبه‌گ پیاویکی دنیا‌دیده و راهاتووی سارد و گه‌رمی رۆژگار بوو. له‌ته‌گیروپا و راه‌پاندنی کاروباری گرینگ و کردنه‌وه‌ی گری‌کویران‌دا که‌سیکی پسپۆر و شاره‌زا بوو. ئه‌وه‌ ده‌مه‌ی که‌ مه‌زن و میرانی کوردستان سه‌ریان وه‌به‌ر ده‌سه‌لاتی سولتان سه‌لیم‌خان هینا، ئه‌ویش خۆی وه‌دوانه‌دا و زنجیری کزیله‌بوونی خسته‌ ئه‌ستۆی و زین‌پۆشی پیمل بوونی به‌شانی‌دا دا.

قزلباش توانیبووین ده‌ست به‌ سه‌ر هه‌ریمی پالوودا بگرن و ئه‌رکی پاراستنی بخه‌نه‌ سه‌ر شانی عه‌ره‌ب‌شابه‌گی تورکمان. به‌ پشتیوانی سولتان و به‌ زه‌بری

دهست و مستی خوی که چند جاریک شهری پیاوانه و روسته‌مانه‌ی کردن، توانی ملکی باب‌وکالی بزگار بکا و قزلباشان ده‌رپه‌پینئ.

به‌پیی به‌سه‌رهاتیکی سه‌یر، گزیا له و شه‌رانه‌دا غولامیکی جه‌مشیدبه‌گ به‌دهست تورکمانان بریندار ده‌بی و لایه‌کی کاژه‌لاکی به‌دهم شیره‌وه ده‌چی و ده‌په‌ری و می‌شکی وه‌ده‌رده‌که‌وی. حه‌کیمان لئی کزده‌بنه‌وه و برینه‌ی دهرمان ده‌کن و له‌بری نه‌وه‌نده قاپیلکه‌ی نه‌ماوه، له‌په‌کوله‌که‌یه‌کی ویشکی بژ ده‌برن و پیوه‌ی ده‌نین و پیسته‌که‌ی بژ به‌سه‌ر ده‌کیشنه‌وه. پاش ماوه‌یه‌کی ورده‌ورده‌ جیگا‌که‌ی گزشته‌زوون دینیتته‌وه و خو ده‌گریته‌وه و سارپژ ده‌بیتته‌وه. ده‌لین به‌و حاله‌وه نه‌وه‌نده ژیاوه که‌چه‌ند مندالئیکی دیکه‌شی لیکه‌وتوتته‌وه. نه‌گه‌رچی پیویست نه‌بوو نه‌م به‌سه‌رهاته‌لیزه‌دا بنووسریته‌وه، به‌لام ماموستایانی میژوونوسی په‌نجه‌نه‌خشین نه‌گه‌ر توشی روداوئیکی ئاوا جیی سه‌رسورمان بوون، خزیان لی لانه‌داوه و به‌قه‌له‌می تازه‌بابه‌تیان نووسیویانه‌ته‌وه و منیش لیزه‌دا کاری نه‌وانم په‌چاو کرد. ئینجا ده‌گه‌رپیمه‌وه سه‌ر باس و خواسی جه‌مشیدبه‌گ و ده‌بی بلیم پاش نه‌وه‌ی جله‌وی ده‌سه‌لاتی هه‌ریمی پالووی گرتوتته‌دهستی لیوه‌شاوه‌ی، به‌تیپیتانی به‌رژه‌وه‌ندی، هه‌نگاوی به‌جیی هاویشتوون و خوی له‌گه‌ل مه‌زنان و وه‌زیرانی عوسمانی ریک‌خستوووه و دلی هه‌مووانی راگرتوووه. کاریکی وای کردوووه که‌خونکارانی خاوه‌ن‌شکزی دادپه‌روه‌ری عوسمانی زور چاکیان برپا پی هیناوه و به‌پیاویکی بی‌گری و گولیان داناوه. ته‌نانه‌ت سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر، چه‌ند جاریک که‌به‌مه‌به‌ستی گرتنی ئیران به‌کوردستان‌دا تپیه‌ریوه، له‌نیو تیکرای مه‌زن و میرانی کورددا بژ راویژ و قسه‌لی کردن ته‌نیا به‌شوین جه‌مشیدبه‌گی‌دا ناردوووه و به‌پیاوی نه‌و بواره‌ی داناوه.

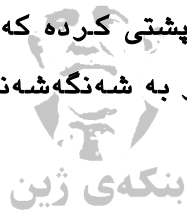
کانی ئاوه‌زن دل و چاوی تو هه‌مووی په‌سندن مه‌یل و کاوی تو
 تو سه‌ده‌فیکی دم پرگه‌وه‌ری مه‌ند و مه‌تین و له بانی سه‌ری

له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشوینه چه‌ند جارێک له جه‌نگه‌ی په‌لاماردانی ئێران‌دا وه‌ک
 ڤاویژکار بوو به‌ هاو‌پکێفی سو‌لتانی زه‌مانه‌ و به‌ختی چاکی دینا. زۆربه‌ی ئه‌و
 قسانه‌ی که له جیی خۆی ده‌یکردن، به‌سه‌ دل‌سی خاوه‌ن‌شکۆوه‌ ده‌نووسان و
 ئافه‌ریمی لێ ده‌کرد و بۆچوون و ئامانجه‌کانی نه‌ده‌برده‌وه‌ پاش و لێیان
 تینه‌ده‌په‌ری. وه‌کوو ئاشکرایه‌ هێنده‌ی بلیی خێر و چاکه‌ و خه‌لاتی هه‌موو لایه‌کی
 ده‌گرت‌وه‌ و باشی به‌ ڤیپازی دنیاداری ده‌زانی و خه‌لکی ده‌لاوانده‌وه‌. له ژیری و
 تیگه‌یشتووی و لیوه‌شاوه‌یی و وریایی‌دا که‌س تای نه‌ده‌کرد. بۆ وینه‌ ده‌لێن هه‌موو
 سالی سێ‌هه‌زار سه‌ر «نیری»‌ی خۆی بۆ فرۆشتن ده‌ناردنه‌ حه‌له‌ب و هه‌ر یه‌که‌ی
 جووتیک ناله‌ ئه‌سه‌پ و یه‌ستری ده‌ملی ده‌کردن و له به‌رچاوی کڤاران ڤایده‌نان.
 سه‌نگی ئه‌و نالانه‌ چل خالواری باری و شتر ده‌بوون.^۱ خاوه‌نی ده‌هه‌زار سه‌ر مه‌ڤی
 سپی بووه‌ و ئه‌وه‌نده‌ی ڤیویستیشتی بووبن له‌و پینیه‌ و لاخی به‌رزه‌ و پاتال و گای
 به‌رچووتیی ڤاگرت‌وه‌. له زه‌مانی خزی‌دا هه‌چ مه‌یر و مه‌زنیکی کوردستان هێنده‌ی
 وی زه‌نگین نه‌بووه‌. قه‌لا و خویندگه‌یه‌کی له پالوو‌ساز کردووه‌ و له شوپیتیکی

۱- له ڤاستی‌دا خالوار هه‌مان خه‌رواره‌؛ واته‌ باری که‌ریک، باری خه‌ریک، خه‌ربار. له
 فارسی و کوردی‌دا بۆ حیساباتی کێشان، هه‌ر خه‌لواریک ۳۰۰ کیلویه‌. ئه‌وه‌ی ڤاستی بئ
 هه‌چ که‌ریکی ئاسایی ره‌نگه‌ له ۶ پووت زیاتر نه‌با که ده‌بیته‌ ۹۶ کیلۆ. ئه‌گه‌ر خه‌ربار
 (خه‌لوار) ئاوا حیساب بکه‌ین هه‌ر جووته‌ نالیک ده‌بیته‌ ۱/۳۰۰ گرام. به‌لام وه‌ختایه‌ک باسی
 باری و شتر ده‌کرئ ۳۰۰ کیلۆ ته‌واوه‌ و ده‌بی هه‌ر نالیک ۲ کیلۆ بووبن که‌ ناگرئ وابن.
 بۆچوونی یه‌که‌می خۆم به‌ باشتر ده‌زانم. و.

دووره وه ئاوی کانیاویکی راکیشاوه ته قه لآ و شاروچکه وه^۱. له جیگایه ک به ناوی «دهموور قه پوو»، کاروانسهرآ و میوانخانه یه کی یه کجار به رین و به رفره وانی ساز کردووه، که هات وچوکه ران زستانان و هاوینان په نای لی ده گرن و لئی ده حه سینه وه.

پتر له سه ت سالی به سهر ته مه نی دا تیپه ریوه و شیست سالی له پالوو حکوومه ت کردووه. سولتان سوله یمان خانی خه زا که ربوی نووسیوه که هه تا دنیا به دنیا به با پشتا و پشت پالوو ملکی خوی و کورپان و نه وه و نه تیژه کانی بی و له و فرمانه دا هاتووه ئه گهر که سیک لئی لایدا وه به ره له عنه تی خودا که وی. میری پالوو ههر به زیندی سهر، حوسین خانی کوری خوی دانابوو به جیشینی. دوا ی تیپه راندنی ئه م ته مه نه پشتی کرده که پرۆکه ی ژیان و مه سیه دانی که له وه کیشی و کویره وه ری و به شه نگه شه نگ به ره و شوینی پشوودان و حه سانه وه پویی.

دنیای دوو ده ری که دی و رانده بری ههر رجا ره ی که سی هه وساری ده گری کۆنه کۆخیکه و ههر خوی راده نی زانا کوا دللی له ریی داده نی دنیای بی وه فسا دابی وه هایه هه نگوینی دینی و ژاری له دوا به

جه مشید به گ پینج کوری له پاش به جیما: حوسین جان به گ، حه سه ن به گ، هه مزه، ته یموورتاش و ده ولت شا. حوسین جان به گ و حه سه ن به گ ده ستیان گه یوه ته ته ختی ده سه لات و ده چینه سه ریان. هه مزه به گی کوری سیهه می له ریزی

۱- له په راویزی لاپه ره ۱۳۸ ی ده قی ده سنووسی بودلیان دا ئه م رسته یه ی لی زیاد کراوه: «ئه و مزگه وته ی له وی سازی کردووه، هیئده گوره یه و جوان دارپژراوه که ته وای مزگه وته گوره کانی پالو تای نا که ن.» و.

پاسه‌وانانی دەرگای پادشادا دامه‌زرا و سالی ده‌هزار ئاقچه‌ی مووچه بۆ برابیه‌وه؛ به‌لام له‌گه‌ڵ باوکی که‌وته سهر باری ناجسنی و لاساری و باییشی له‌حه‌یفان گوتی کوپری من نییه و لیم بئ‌به‌ری بئ‌. پ‌شاش نه‌مانی، پ‌وسته‌م‌به‌گی له‌پاش به‌جیما و مسته‌فاپاشای سهردار به‌لئینی پ‌یدا ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ عوسمان‌پاشای وه‌زیر بچیتته پاراستنی شیروان و بیتته‌وه، حکوومه‌تی پالووی باربوو ده‌کا؛ به‌لام له‌شه‌پری شه‌مماخی دا له‌گه‌ڵ ئه‌ره‌س‌خان به‌ده‌ست قزلباشان کوژرا و ئه‌و سهره‌ی بردبووی نه‌یه‌ینایه‌وه.

ته‌یموورتاشی چواره‌م کوپری، له‌سهرده‌می ژبانی باوکی دا کرابوو به‌مه‌زنی خه‌رپوود (خه‌رپووت) ی سهر به‌دیازبه‌کر. هه‌ر ئه‌و ده‌می مرد و ئالای حکوومه‌تی هه‌لگرت و به‌ره‌و دنیای دیکه‌ی برد و لئ‌ی دا له‌ته‌پلی سه‌فه‌ری. دوو کوپری له‌پاش به‌جیما: ئه‌للاویردی و ئه‌سیل.

ده‌وله‌ت‌شابه‌گی کوپری پ‌ینجه‌می جه‌مشیدبه‌گ، له‌پیزی پاسه‌وانانی پایه‌به‌زری پادشایه‌تی دا دامه‌زرا و سالانه‌ بری چله‌زار ئاقچه‌ی مووچه بۆ برابوو به‌وه. هه‌ر ئه‌و ده‌می مرد و ئه‌حمه‌د و یوسف له‌پاشی به‌جیمان.

حوسین‌جان‌به‌گ کوپری جه‌مشیدبه‌گ

وه‌کوو باسی کرا، جه‌مشیدبه‌گی باوکی هه‌ر به‌زیندی‌سه‌ه‌ری خۆی حوسین‌جان‌به‌گی به‌جیگره‌وه‌ی دانا‌بوو. له‌م باره‌شه‌وه توانیبوو فه‌رمانی هیژای سولتان سوله‌یمان‌خانی بۆ وه‌ر‌بگه‌ڕێ. دوا‌ی نه‌مانی باوکی بوو به‌میری سه‌ربه‌خۆی پالوو و به‌گوێی دوور و نیزیکی را‌گه‌یان‌د که هه‌ر خۆم هه‌وم و که‌سی دی نا. له‌پ‌یوه ده‌ستی کرد به‌بره‌وپ‌یدانی داده‌وانی و که‌شاندنه‌وه‌ی باری ژبانی کۆمه‌لانی خه‌لک و که‌س نه‌ما به‌سه‌ه‌ری نه‌کاته‌وه و ورد و درشت ئۆخ‌ژنیان به‌دروونی دا که‌را. ناوبانگی سۆزی گه‌رم‌و‌گه‌ر بوونی له‌گه‌ڵ بینگانه و خۆیی له‌هه‌موو

بالانه وه دهنگی دایه وه. سازی قانونی دادپهروهری و ئه رغه نوونی دؤستایه تیی هینایه دهنگ و چریکه ی خوژشنا و بوونی گه یشته هه وراز په رده ی ئاسمانی کوو په بانه وه. ههروهک باوکی بوو به سه رکاروانی به دل و دهر وونی و گه شه پینده ری هونه ر. بوو به پیاویکی هه ره دیاری کوردستان و ته نانه ت له عیراق و حیجازیش ئاکاری جوانی په نگی دایه وه و له نیو ئامپاکانی دا تاقه سواره بوو.

پاش تپه په بوونی رۆژگاریک به سه ر ده سه لاتی دا و رابواردنی به خوژی و کامه پانی، چسی کاری چاکه کردی و وه پاشی نه دا و سه ر نه جام به مردنی خوژی مرد و پرووی کرده باغی به هه شت. کوپیکی ده لو و کاره ی له پاش به جیما که شیاووی جیی باوکی نه بوو؛ بۆیه خزم و کهس و خیللات و یکرپا برپاریان دا هه سه ن به گی برای جیی بگریته وه.

هه سه ن به گ کوپی جه مشید به گ

هه سه ن به گ به پینی فه رمانی سولتان مرادخان و دهنگی تیکرپی خیللات و مه زنه پیاوانی خو لاتی بوو به میری پالوو. دوا ی تپه په بوونی سی سال به سه ر حکومه تی دا، دلی ته وای جه ماوه ری وه ده ست هیتا. سالی ۹۸۶ی ک/ ۱۵۷۸ی ز، لسه جه نگی گه پانه وه ی قه رامسته فاپاشای سه ر داردا له سه فه ری شیروان، پرووی کرده بهر سایه ی دلوانیی په روه ر دگار. دوو کوپی له پاش به جیما: سوله یمان به گ و موزه فقه ره به گ.

سوله یمان به گ کوپی هه سه ن به گ

دوا ی نه مانی هه سه ن به گ، له لایه ن مسته فاپاشای سه ر داره وه، حکومه تی پالوو درایه ده ست سوله یمان به گ. محهمه دپاشای مه زنه وه زیریش به پینی چه ند

مهرجیک له ئاستانه‌ی به‌خته‌لانی سولتان مرادخانه‌وه، فه‌رمانی حکومه‌تی به‌خشی به‌یوسف‌به‌گی کورپی ده‌وله‌ت‌شابه‌گی کورپی جه‌مشیدبه‌گ.

یوسف‌به‌گ و سوله‌یمان‌به‌گ چه‌ند سالیگ له‌سه‌ر ده‌سه‌لات پیکه‌ه‌لپ‌ژان و ئاوری ئاژاوه‌ ده‌وره‌ی ته‌نین و جه‌ماوه‌ریکی زۆری هه‌ردک لاش تیداچوون. هه‌موو جاریکیش خه‌لکی پالوو لانی سوله‌یمان‌به‌گیان ده‌گرت و ده‌بوونه‌ به‌ره‌له‌ستی یوسف‌به‌گ. نه‌گه‌رچی یوسف‌به‌گ لاویکی یه‌ه‌کجار ژیر و به‌بیر و وریا و شاره‌زا و کارزان و خوینده‌وار و داوین‌پاک و هه‌یا به‌خۆ و وه‌ک رۆسته‌م وابوو له‌ بویری‌دا و ترووسکه‌ی برشت و توانست و دل‌اوابوونی وه‌کوو حاته‌می ته‌ی له‌ هه‌موو لایه‌ک ئاشکرا بوو، به‌لام هه‌چی بۆ نه‌کرا.

به‌ کاوی دلی نه‌زانه‌ گه‌ردوون زانا ده‌نالی به‌ دم له‌ پوش بوون

یوسف‌به‌گ هه‌نده به‌ شوین ده‌سه‌لاته‌وه‌ به‌ سه‌رکزی و لاره‌ملی له‌ به‌رده‌رگای خۆپی و تۆپی و گه‌نده‌پیاوان راویچه‌کی کرد، هه‌تا گیانی هاته‌ سه‌ر لیوی و به‌ کۆلیک ده‌رد و په‌ژاره‌وه‌ له‌ م دنیا ناجوامیره‌وه‌ پوی کرده‌ جیهانی ئۆقره‌یی و تۆته‌که‌ گرتن. پاش نه‌مانی به‌گویره‌ی دانانی چه‌ند مه‌رجیک حکومه‌تی پالوو بۆ «ئه‌حمه‌د» ی برای برایه‌وه‌. نه‌ویش له‌سه‌ر ده‌سه‌لات له‌گه‌ل سوله‌یمان‌به‌گ خوینیان که‌وته‌ به‌ینی و شه‌ریکی زۆریان کرد و نه‌وه‌نده‌ی بلنی پیکداهاتن و جه‌ماوه‌ریکی به‌رچاوی خزم و خیلی هه‌ردک لاسه‌ریان تیداچوو. هه‌ر چه‌ند خۆی هه‌تاوبرد و شیلگیرانه‌ ئاته‌گی به‌ لادا کرد، به‌لام به‌خت و هاتی نه‌یهانی.

به‌خت بیهه‌نئ، ته‌گبیری ناوی سه‌رمایه‌ی به‌خته‌ و هه‌نگاوی داوی
نوقمی نه‌هاتین مرۆی چاره‌په‌ش بی‌خه‌من که‌سی خاوه‌ن پله‌ و به‌ش
سه‌روه‌تی به‌خت نه‌خه‌ونه‌ و خه‌یال راسه‌ و بی‌گری، نه‌ و گه‌مه‌ی منال

سه ره نجام نه گهرچی زوری سه ری خوی لیرو له ویش دا، به لام به ختی به هانایه وه نه هات و چی نه هامه تیبه له سه ر پئی قوت بوونه وه. سالی ۱۰۰۱ی ک/۱۵۹۲ی ز، به هیوای نه وهی سولتان ئاورپکی به خیری لی بداته وه و بیخوینیتته وه پژیی بؤ ئیستانبول. راست له و سه روبه نده دا گیرۆده ی نه خویشی تاعون هات و پئی چوو. ئیدی له و پرۆژه وه به ولاره دهسه لاتی پالوو به بی شه پ و گهر که وتۆته دهست سوله یمان به گ و به ره لهستی نه ماوه.^۱

لکی سیهه م

باسی میرانی چه رموگ (چه رمک)

پیشتر باسمان کرد که میر محهممه د قه لای «باغن» ی دابوو به میر تهیموورتاشی کوپی و دهسه لاتی قه لای «به رنج» ی بؤ میر حوسین برپیۆوه. هیندیگ لایان وایه میر حوسین کوپی میر محهممه ده و تاقمیکیش به یه کیک له ئاموزاکانی ده زانن. هه ر چۆنیک بووبی، میر حوسین ماوه یه ک به سه ر قه لاکه راکه یشت و سه ره نجام سه ری وه به ر باری مه رگ هینا.

میر سه یفه ددین

میر سه یفه ددین کوپی میر حوسین بوو که دوای نه مانی باوکی جیی گرتته وه و دوای پرۆژگاریک نه ویش پژیی به ره و دنیا ی هه رمان.

۱- بؤ زانیاری پتر سه به ره ت به میژووی دواتری خانه دانی میرانی پالوو برواننه کتیبی «دوو نهیلی شه ره فنا مه ی بتلیسی»، نووسینی «شه معی» به زمانی تورکی، ئاماده کردنی نه نوه ر سولتانی، ل ۶۴-۶۵، بلاوکراوه ی بنکه ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵. و.

شایووسف

شایووسفی کورپی په‌سه‌ن‌زاده‌ی میر سه‌یفه‌ددین، له‌دوای باوکی بوو به مه‌زن و ده‌سه‌لات‌دار و نه‌ویش هیندده‌ی خؤ نه‌گرت و مال و کوچی ژیانی له‌و کاوله‌کۆنه ویرانه‌یه‌وه راگواست.

وه‌لات‌به‌گ

پاش نه‌مانی شایووسف، وه‌لات‌به‌گی کورپی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات پرونیش و بوو به‌جیگره‌وه‌ی و دوای ماوه‌یه‌ک مه‌رگی له‌چاره‌ی نووسرا.

شاعه‌لی‌به‌گ

شاعه‌لی‌به‌گ دوای مردنی وه‌لات‌به‌گ بوو به‌مه‌زنی خزم و خیالن. نه‌ویش به‌و بیابانه بی‌برانه‌وه‌یه‌دا پژی و نه‌دیو بوو.

بنکه‌ی ژین
www.zheen.org

ئیسفه‌ندیار‌به‌گ

دوای مردنی شاعه‌لی‌به‌گ، ئەم ئه‌رکه‌ قورس و گرانه‌که وتۆته ئه‌ستۆی ئیسفه‌ندیار‌به‌گ.

بایوندور‌به‌گ

بایوندور‌به‌گ پاش ئیسفه‌ندیار‌به‌گ وه‌ک مرۆیه‌کی لیوه‌شاوه‌ بوو به‌سه‌رقاقله‌ی ده‌سه‌لات و سه‌ره‌نجام ده‌ستی له‌داوینی ئەم دنیا له‌رزۆکه‌ به‌ردا و له‌باوه‌شی دنیا‌ی هه‌تا‌هه‌تایی‌دا ماته‌ی هه‌لگرت.

محهممه دبهگ

دوای بایوندوربهگ، محهممه دبهگ بوو به مهزن و میر و پیکخه ری کاران. مه چه کی لی هه لمالی و توانی ناوچه ی چه رموگ له ژیر دهسه لاتی داگیرکه رانه ی قزلباشان ده رکیشیتته وه و بیباته وه سهر دؤخی زه مان ی باب و باپیرانی. له جه نگی ی گیرانی دیاربه کردا، سولتان سه لیم خان ملکنامه یه کی موباره کی چه رموگی بؤ نووسیوه و سولتان سوله یمان خانی خه زا که ر بؤی مؤر کردووه. له و کاته وه چه رموگ به ملکایه تی بؤته ئی ئه و خانه دانه، به لام ده بی بری لادینانه ی کافره گانی ناوچه که بؤ دیوانی دهسه لاتی دیاربه کر بی و ئه سپارده ی خه زیتته ی ئامه د بکری. ئه م مه رجه ره چاو کراوه و هه ر ئیستا محهممه دبهگ مه زنی چه رموگه.

به شی سیهه م

باسی میرانی ساسون که ناسراون به چه زؤ

بنکه ی ژین

www.zheen.org

ئه وانه ی شاره زان له نووسینه وه ی وته ی ورد و باریک و قه له م پاراون له داهینانی شیوه و شیوازی پروانیژی، به و خاله ورده ده زانن و ئاگادارن که میرانی ساسون به ره سه ن ده چنه وه سهر پادشایانی ساسانی. وه ک ده لئین ریشی تیتناچی درؤ بی و له گه ل میرانی بدلیس بن ئاموزان. له راستی دا ئه م دوو بنه ماله یه له پشتی عیززه ددین و زیائه ددین که وتوونه وه که پیکه وه برا بوون و له ناوه ندی دهسه لاتی ئه رمه نستانه وه که «ئه خلات» هه پره وازه ی بدلیس بوون. له وی قه لای «ساسون» یان له چنگ کابراهه کی گورجی به ناوی «تاویت» ده رکیشاوه و

عیززه‌ددینیان له‌سەر داناوه. دیاره‌چۆنیه‌تی ئه‌م ڕووداوه له‌به‌شی به‌سه‌ره‌اتی میرانی بدلیس‌دا به‌دوورودریژی ده‌که‌ویته‌ به‌رباس^۱.

ئه‌وه‌ی ڕاستی بی‌چونکه‌ کورد به‌عیززه‌ددین ده‌لین‌عیززین، میره‌کانی ناوبانگیان ڕۆیشتووه‌ به‌عیززانی. له‌جهنگه‌ی گیرانی قه‌لای ساسۆن‌دا کۆمه‌لیک له‌عه‌شیره‌تی ڕۆژه‌کی که‌وتوونه‌ ئه‌وشوینه‌ و عیلاته‌ کۆنه‌کانی ناوچه‌که‌ بریتین له‌: شیرۆیی، بابووسی، سووسانی و ته‌مووقی. پاش ئه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌سەر ناوچه‌ی «ئه‌رزن» دا‌گرتووه‌ و خستوویانه‌ته‌سەر ملکی خۆیان، عه‌شیره‌تی خالیدی، دیرموغاری، عه‌زیزان و چه‌ندیکی دیکه‌شیان ڕاکیشاونه‌ ژیر ڕکیزی خۆیان. میرانی ساسۆن له‌نیو‌میرانی کوردستان‌دا به‌ده‌هنده‌یی و ئازایی و به‌جهرگی و پالاهانی به‌ناوبانگن. له‌شه‌رگه‌ و قرکه‌دا پینشاوبره‌ی هاوشانه‌کانی خۆیان داوه‌ته‌وه‌. هه‌میشه‌ له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وایان و خونکاری خاوه‌ن‌شکۆ گونجاون و نه‌که‌وتوونه‌سەر باری ملانه‌ و ناته‌بایی. چه‌ند جاریک پادشایانی ئاق‌قۆینلوو و قزلباش و عوسمانی هه‌لیانکردۆته‌سەر کوردستان، به‌لام ئه‌م میرانه‌ ده‌ستیان به‌په‌تی نه‌پسینی حاوانه‌وه‌ و ڕیککه‌وتن گرتووه‌ و توانیویانه‌خاکی خۆیان له‌هرووژمی به‌زینه‌ری خاقان و سولتانه‌مه‌زن و هیژاکان بپاریزن. هه‌ر به‌نه‌رم‌ونیانی سه‌رنجی ده‌سه‌لاتدارانی هه‌ره‌گه‌وره‌یان به‌لای خۆیان‌دا ڕاکیشاوه‌ و که‌وتوونه‌ به‌ر پشتیوانی.

یه‌که‌م که‌سیکی ئه‌م میرانه‌ که‌ ناوی که‌وتۆته‌سەر زمانان و ناوبانگی ڕۆیشتووه‌ میر ئه‌بووبه‌کره‌ و دوو کورپی به‌رزه‌ئاکاری له‌پشتی که‌وتوونه‌وه‌: خدربه‌گ و عه‌لی‌به‌گ.

۱ - له‌لایه‌ره‌ی ۲۳۸ی کتییی دیاره‌که‌ریبه‌دا ناوی مه‌لیکی ساسۆنی له‌رووداوه‌کانی سالی ۸۶۴ی ک/ ۱۴۶۰ی زایینی‌دا هه‌اتووه‌. له‌ده‌سنووسه‌ ئه‌رمه‌نیه‌که‌نیش‌دا باسی مه‌لیکی ساسۆنی کراوه‌ و ناوی داودی کورپی مه‌لیکی ساسۆنیش هه‌اتووه‌. ز.س.

خدر بهگ کوری میر نه بوو به کر

خدر بهگ پاش نه مانی باوکی جی گرتوته وه و هیتهدی نه بردووه که بۆته میوانی مردن و چونکه کوری نه بووه، حکومته که وتوته دهست عهلی بهگی برای.

عهلی بهگ کوری میر نه بوو به کر

عهلی بهگ دواى مردنی کاکى، عیله و عه شیرته هاتون و به تیپادیوی وه بالیان له سه دهسه لاتی کیشاوه و جی باپیری پایه به رزی خوی گرتوته وه. عهلی بهگ شه و ورژ و بی پسانه وه له گهله لوانی گولباو شه رای خوار دۆته وه و خه ریکی که یف و خۆشی و راپواردن بووه. به دهنگی چنگ و روباو و تووره ی بلویژ ژهنگ و ژاری په ژاره ی له دلی پیر و جوان نه سترپوه.

له و ده مه دا که مه زن و میرانی کوردستان چ... و ونه خزمته شاسمایلی سه فه وی و له رکیفی دا ماونه وه، زۆر به یانی گرتوه و قه له مره وی دهسه لاتی شی لی داگیر کردون. عهلی بهگ له و هه رایه دا به خۆر یکخه ری توانیویه تی ده رباز بی و کار و ئاکاری به دلی شاسمایله وه نووساوه. شه و هه تا به بیان له کۆری تاییه تی دا پۆنیشتوه و له گهله شای به رزه جی ملی ناوه له ئاره ق خوار دنه وه.

عهلی بهگ له گهله شه ره ف به گی میری بدلیس نیوانی زۆر خۆش بووه و کچیکی خوی داوه تییه و وه کوو باب و کوپ له گهلی هه ستاوه و دانیشتوه و به و په ری گه رم و گوپی تیکه لاوی په کتر بوون. پاش ماوه یه ک سه ره نجام عهلی بهگ دهستی له دنیای خۆنه گر هه لته کاندووه و سی کوری له پاش به جیماوه: محهمه دبهگ، خدر بهگ و شاوه لی بهگ.

خدر به گ کوری عه‌لی به گ

ئه و کاته‌ی که عه‌لی به گ له ته وریژ له خزمهت شاسمایل دا کۆچی دوا‌یی کرد، محهمه‌د به گ کورپه گه وره‌شی له گه‌ل بوو. خزم و خیل‌ی به تیکرایی دهنگ خدر به گیان به مه‌زنی خۆیان دانا؛ به لام شاسمایل فه‌رمانی میرایه‌تی بۆ محهمه‌د به گ نووسی. له درێژهدا باسی به سه‌رهاتی ئه‌م دوو برایه ده‌خه‌ینه‌پوو. ده‌بی له بیرمان نه‌چێ که شاوه‌لی به گ کوری عه‌لی به گ له زه‌مانی خـۆـی دا جوانه‌مه‌رگ بووه و نه‌یتوانیوه له وه‌ه‌ه‌ته تێپه‌رێ. که مرد کورپکی تاقانه‌ی له پاش به‌جیما که ناوی میر دیادینه و ئیستا ماوه.

محهمه‌د به گ کوری عه‌لی به گ ساسۆنی

وه‌ختایه‌ک پاش نه‌مانی باوکی، خدر به گ به یاریده و پشتیوانی هۆز و تیره و خیل‌ات بوو به میر، محهمه‌د به گ به‌ناچارای وێرایی چه‌ند که سیک له پیاوان و یارانێ رۆیی بۆ خزمهت سولتان سه‌لیم خان. له جه‌نگه‌ی په‌لاماردانی قاهره‌ی میسر دا شان به‌شانی هیزی هه‌میشه سه‌رکه‌وتوو سولتانی شیرێ وه‌شاند. له شه‌ه‌ری چرکه‌سان دا سولتان زۆر پیاوانه‌ی هاته به‌رچاوی و پاش شکانی خه‌نیمان، دوا‌ی دوو رۆژان ته‌ماشایان کرد خۆ محهمه‌د به گ له نیو کۆمه‌لی کوزراوان دا بی‌سه‌رو زمان که‌وتوو و ویده‌چێ نه‌مای. میران و وه‌زیران پوو داوه‌که‌یان به خزمهت سولتان راگه‌یاند و ئه‌ویش خیرا پزیشک و برین‌پێچی ته‌رپه‌ست و شاره‌زای پاسپاردن به ده‌وری دا بین و برینی ده‌رمان کن. فه‌رمانی دا هه‌رچی پێویسته له خه‌زنه‌خانه‌ی دارمالی شاهانه بۆی نابین بکری. وه‌زیره گه‌وره‌کان که‌وتنه پێ‌وشوینی کاروباری و لییان پرسێ چت ده‌وی هه‌تا بۆتی وه‌دی بیتین؛ ئه‌ویش داوا‌ی کرد هه‌تا هه‌ریمی ساسۆنی بده‌نه ده‌ستی و ناوچه‌ی «ئه‌رزهن» ییشی

بخنه سہری، کہ له گہل میرانی حہسہ نکیف کیشہیان بوو له سہری. ئه وانیش به دلہ وه داواکہیان و ہرگرت و فہرمانی بی بہرگیڑہ وہی سولتانی بؤ مۆر کرا. وهختایہک خدربہگ پپی زانی، بہ مهیل و رہزامنہدی خزی وازی له دہسہلات ہینا. موچہیہکی له داہاتی خاکی حہزؤ بؤ دیاری کرا و ماوہیہکی چاک پپی ژیا و پاشان سہری و ہبہر باری مہرگ ہینا. دواي نہمانی چوار کورپی له پاش بہ جیما کہ بریتی بوون له: سولتان مہممود، ئہحمہد، یاقوب و محہمہد. سولتان مہممود بہ مردنی خزی مرد. سالی ۹۹۲ی ک/ ۱۵۸۴ی ز، کاتیک محہمہدپاشای مہزنی سہرکردہکانی ئامہد له کلیسای «موخوران»ی دہوروبہری تفلیس بہرگہی ہیزہکانی قزلباش و سہماعوونی گورجی نہگرت، یاقوب بہگی کورپیکی دیکہی خدربہگ جہنگہی کشانہوہ له دہرہندی «تومانس» کوژرا. له باسہکانی داہاتوودا بہ دریژی لہسہر بہسہرہات و چارہنوسی دوو کورہکہی دیکہی خدربہگ، یانی ئہحمہدبہگ و محہمہدبہگ دہرؤین.

بہلئ و ہکوو باسمان کرد محہمہدبہگ بوو بہ میری سہرہخزی ساسؤن، بہلام مہلیک خہلیلی میری حہسہ نکیف وا بہ سووکی ناوچہی ئہرزہنی بہدہستہوہ نہدا و لئی کہوتہ خاوہخاو و گوپی بہ داواکہ نہبزوت. وہستا و کریکاری راسپاردن و بہ دہوری قہلاکہی داہاتن و کہلئہیان کردہوہ و کؤمہلئک پاسہوانی بؤ دانا و زؤر چاکی شان له پاراستنی شل کرد.

پاش مساوہیہک محہمہدبہگ بہ کؤمہگ و یاریدہی شہرہفخانی میری بدلیس و شاعہلی بہگی میرہریمی جزیرہ، لہشکری بردہ سہر ئہرزہن و قہلاکہی پروخاند و پیاوہکانی مہلیک خہلیلی لہوی دہرپہراند و دہستی بہ سہردا گرت. پاش حہقده سال حوکمرانی، مالآوایی کرد له دنیای بی بہقا و رپی بؤ جیہانی ئہہولا. شہش کورپی له پاش بہجیما: سولہیمان بہگ، بہ ہائہددین بہگ، سارووخان بہگ، خانبوداق، حوسین بہگ و عہلی بہگ. سہی کورپی

یه‌ک به‌دوای یه‌ک‌دا حک-و-مه‌تیاں ک-رد-وه. حوسین‌به‌گ کورپکی له پاش به‌جیمابوو به‌ناوی حه‌سه‌ن‌به‌گ و له دوای کوژرانی سارووخان‌به‌گ که هه‌وساری ده‌سه‌لات درایه ده‌ست محه‌مه‌دبه‌گی کورپی، ئه‌ویش گوتی وا نابج و ده‌بج من میر بم و شه‌ریان له نیوانی دا هه‌لگیرسا. هیزه‌کانی فه‌ره‌ادپاشای سه‌ردار چوونه یاریده‌ی محه‌مه‌دبه‌گ و حه‌سه‌ن‌به‌گیان گرت و دایانه ده‌ست میری ساسۆن و وپرای سئ کورپی کوژرا.

بوداق‌به‌گ، مرادخانی له دوا به‌جیمابوو. له شه‌ری گورجستان‌دا بی‌سه‌روشوین بوو. ئه‌ویش به‌هائه‌ددین و بوداقی له پاش ماونه‌وه. عه‌لی‌به‌گی کورپی له سه‌رده‌می ژبانی باوکی‌دا مرد و وه‌چه‌ی لی نه‌که‌وته‌وه.

سوله‌یمان‌به‌گ کورپی محه‌مه‌دبه‌گ کورپی عه‌لی‌به‌گ

سالی ۱۹۳۷ ی ک/ ۱۵۳۰ ی ز، سوله‌یمان‌به‌گ دوای نه‌مانی بابی، به‌پینی فه‌رمانی هیژای سولتان سوله‌یمان‌خان، بوو به‌میره‌ریمی ساسۆن. به‌هائه‌ددین‌به‌گی برای مه‌زنایه‌تی ناوچه‌ی ئه‌رزه‌نی باربوو گرا.

سوله‌یمان‌به‌گ پیاویک بوو شاهانه‌بیری ده‌کرده‌وه و ده‌جوولاه‌وه و سه‌رده‌رانه‌ی بیری بلندی ده‌نواند و مه‌ند و مه‌تین و به‌قورساغ و ئازا و دلوا بوو. ئه‌و ده‌مه‌ی که سولتان سوله‌یمان‌خان پاش گرتنی به‌غدا و بدلیس به‌دۆلی «کیفه‌ندۆر» دا تیپه‌ری و تاوولی سه‌ر له ئاسمان و ده‌رانه‌به‌رزی له ده‌شتی ئه‌رزه‌ن هه‌لدا و له ترسانی زه‌مین و زه‌مان وه‌ک میژۆکه له‌رزین و قازوقیژ و زه‌نازه‌نا که‌وته‌ چیا و گومبه‌زی ئاسمان، سوله‌یمان‌به‌گ وه‌کوو کئوی پۆلا چه‌قی و نه‌خه‌جلی و له ساسۆن وه‌سه‌ر خۆی نه‌هیتا. ئازووخه و پاشه‌که‌وتی نارده‌ ده‌رگای ئه‌و پادشایه‌ی که شانی له شانی سوله‌یمان [پینغه‌مبه‌ر] دهدا و له‌سه‌ر ته‌ختیکی وه‌ک

تهختی ئه سکه ندهر پالی دابؤوه و خۆی نه هاته ژێردهرانه پاموسانی و ته نانهت نه یهیشته شه مسه ددین به گیش بچچ بؤ مه لاتیهه .

سوله یمان بهگ پیاویکی ئه وهنده دلته پ بوو که هه میسه و دایمی خودای خهریکی خواردنه وهی شه رابی سوور و ئال بوو له گه ل جوانانی ته رز و بالابه رز و پوومه ت گول و بؤ ده میکیش چیهه، ده می له پیاله ی شه راب نه ده کرده وه. به دهنگی چه نگ و پوباب که یفی گولی ده کرد و له م جیهانه دا چۆنی پیخۆش بوو ئاوی راده بوارد. سه ره نجام به نه خۆشیی خوللویرکه فه رهنگی مالاوایی خواست له دنیای بی به رو پشت و پۆیی بؤ دنیای پاشین و نیرینه ی له پاش به جینه ما.

ئه ری چوونه کوئ جه م و جامی وی چی لی به سه هات، سه ره نجامی وی که س نه ی دیوه ژین هه تاهه تا بی هه ر خودا یه که و به ته نیا مابئ

به هائه ددین بهگ کوری محهمه دبهگ کوری عه لی بهگ

به هائه ددین بهگ پاش نه مانی کاک، به پپی فه رمانی به رزه نیشان و بی به رگپه وهی سو لتان سوله یمان خان بوو به میری ساسۆن. له ته واوی کاغز و فه رمانه کانی حکومه تی دا به ناوی میری چه زۆ ناوی هاتووه. به هائه ددین بهگ پیاویکی به دینی سه رشیه بوو. له سه رده می خۆی دا هیه چ کام له میرانی کوردستان بؤ ئازایه تی و به خشنده یی نه یگه یشتو ونیهه. ئه وهنده ی بؤی کراوه زۆر چاک خزمه تی سو لتانی کردووه و کاره کانی په رنگیان داوه ته وه. له زه مانی سوله یمان بهگی برای دا، نه یان هیه شتوو بی و به سه ر ئه رزه ن پابگا و له بری ئه و مه زنا یه تیه سه ت هه زار ئاقچه یان له دا هاتی مه لبه ندی خاکی چه زۆ بؤ بری بۆوه. ئه ویش له [حه یفان] بؤ ماوه ی پازده سالان پشتی کرده زید و یارانی و جاری وایه به پنیان و هه لی وایه به سواری له رکیفی هه میسه زالی سوله یمانی دا له

ئیستانبول به پراویوه خافلابوو. سولتان سوله‌یمان خان ناوی نابوو دهلوو به‌هائه‌ددین.^۱ قهت چاوی لئ خافل نه‌ده‌کرد و چۆن چاکه ئاوا ده‌یلاوانده‌وه. جاری وایه کردوویه‌ته میرئالا و له سیوه‌په‌ک و ناوچه‌ی دیکه به میرناوچه‌ی داناوه. وه‌کوو ئاشکرایه دلآوابوونه‌که‌ی له‌وه‌ی‌دا نه‌بووه باسی بکری. بۆ ویتنه‌ئ‌گه‌ر یه‌کیک میروویه‌کی بۆ هینابا، له‌پ‌یوه فیلیکی ده‌دایه و بیتوو پشیله‌یه‌کی هینابا، وشتریکی باربوو ده‌کرد. له‌سه‌ر ئه‌م پئ‌وشوئینه‌دنیا‌یک لاته‌وپاته و چه‌وره و چنۆک ده‌وره‌یان دابوو. ئه‌گه‌رچی هه‌موو سالیک بری ۶۰ تا ۷۰ هه‌زار فلۆری له‌ داها‌تی‌ه‌زۆی ده‌کرایه ده‌ستی، به‌لام به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت و ۲۰ هه‌زاری دیکه‌شی قه‌رز ده‌کرد و هه‌مووی بۆ خوازه‌لۆک و خویرپی و شه‌لاتان به‌خت ده‌کرد و یه‌کجار که‌یفی به‌و کاره‌ی ساز بوو. که‌مرد بری ۳۰ هه‌زار فلۆری قه‌رزی خسته‌سه‌ر ده‌ستی میراتگرانی و گوئی به‌ قسه‌ی ژیران نه‌ده‌بزووت که‌ گوتوو‌یانه:

هه‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بخۆ وه‌ک شیر و پلنگ

که‌سه‌ وا گه‌ش پۆزی بیهینی وه‌چنگ

به‌هائه‌ددین به‌گ پینچ کورپی له‌ پاش به‌جیما، به‌لام چونکه‌ پاشه‌واری پیاویکی قه‌رزدارباری سه‌رسووتاو بوون و هیچ کامیش شیاوی حکومه‌ت نه‌بوون، لیکه‌وتن. گه‌رچی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م سوله‌یمان به‌گی کورپیشی وه‌ک میری‌ه‌زۆ ده‌سنیشان کرا، که‌چی سه‌ره‌نجام سارووخانی برای جیی گرت‌وه و پتر له‌ سی سال حکومه‌تی کرد و هیچ کورپیکی له‌ پاش به‌جینه‌ما.

سارووخان به‌گ کورپی محهممه‌ده‌گ

سارووخان به گ له سهردهمی دهسه لاتی به هائه ددین به گ دا، به لانه وازی و به له نگازی له هه ندهران ده ژیا و پرووی له هریمی حزو و هرگیز ابوو. جاروباره له ناوچهی بارگیری، شیرژی، که سان، موش و سیوه رپک ده کرایه میرناوچه و هه ندیک جاریش بوخوی ده یگوزهراند و ده هات و ده چوو. ماوهی هه ژده سال ئاوا ژیا و کاتیک به هائه ددین به گی برای مرد، به مه بهستی بوون به جیشینی پرووی کرده ده رگای بارگای سولتان سه لیم خان. له وی محهمه پاشای وه زیر که له په نا پادشای مه زن دا توانیبووی ئاسوده می به دی بیتن، بی پرووینی و به بیری ورد و پرووناسکی تیکرای کاروباری قورس و گرانی خواروژووری خه لکی راده په راند. هه همیشه ریزی له مه زنه ماله کونه کان ده گرت و خاتری ئاده میزادانی ئارام و گونجاوی تیدینا و پیی وابوو نابی خز له و ئه رکه بدزیتته وه، هر بویه یاریده ی سارووخان به گی دا.

بـهـ وـهـزـیـریـ وـاـ هـهـ زـارـ ئـاـفـهـرـین

بـهـ خـزـشـهـ وـیـسـتـیـ دـهـشـوـاـتـهـ وـهـ کـین

وه زیر بوخوی له خه لکی بیستبوو که به هائه ددین به گ هه همیشه گوتوویه تی کورپه کانی من هیچیان شیاوی دهسه لات نین و تییان رانا بینم؛ بویه کاتیک هه سه ن پاشای کورپی خوی، که مه زنی سه رکرده کانی دیار به کر بوو نکای لی کرد حکوومه تی حزو بداته دهست سوله یمان به گی کورپه گه وره ی به هائه ددین، جوابی نه داوه. فه رمانی حکوومه تی حزوی بو سارووخان به گ وهرگرت و به خه لاتی شاهانه لاواندیییه وه و له نیو هاوشانه کانی داسه ری به رز کرده وه و ناردی بو ناوه ندی دهسه لاتی. نه ویش چزن چاکه ئاوا له گه ل مه زن و ماقوولان جوولاییه وه و زولمی لی نه کردن. دوا ی تیپه رپوونی پینج سال به سه ر مه ودا ی دهسه لاتی دا،

چونکه وا فی‌ره تریاک‌کیشان ببوو پیوه‌ی دهنالی، گه‌لیک نه‌خۆشیی بی‌چاره‌سه‌ریشی پیوه‌نووسا و پئیانه‌وه بناوبیتر بوو.

له و کاته‌دا که سپای همه‌میشه بالاده‌ستی پادشاهی به‌سه‌رکردایه‌تی مسته‌فاپاشا ده‌نگ درابوو بۆ‌گرتتی گورجستان و شیروان، سارووخان‌به‌گ له «چه‌لدر»ی سه‌ر به‌گورجستان و پیرای له‌شکری دیاربه‌کر و کوردستان، پئیشه‌نگی سپای ئیسلام بوو. بی‌ئه‌وه‌ی ئاگیان له‌خۆیان بی‌له‌ناکاو کۆمه‌لیک قزلباش له‌جه‌نگه‌ی تاوپه‌پین‌دا په‌لاماریان دان و خۆری ئاسمانی ژیانی سارووخان‌به‌گ له‌ئاسۆی ئاوابوونه‌وه به‌ره‌و شه‌وی نه‌مان شاتللوهری به‌ست. خه‌وی مردن له‌حه‌شارگه‌ی برانه‌وه‌ی ته‌مه‌ن به‌سه‌ری‌دا هات و ده‌ستی له‌ئامیزی وه‌ریتا. له‌و شه‌ره‌دا که محه‌مه‌دبه‌گی کوپیشی له‌گه‌لی بوو، به‌هزار کوپیره‌وه‌ری و چه‌رمه‌سه‌ری خۆی له‌و ده‌ریا قوول و بی‌بن و له‌و گیزاوه‌مه‌له‌وان خنکینه‌ده‌ریاز کرد و گه‌یشته‌ لیواری پزگاری. پاش ته‌واوبوونی سه‌ره‌خۆشی و ماوه‌ی تازیه‌داری، جیی باوکی گرته‌وه. کوپه‌که‌ی دیکه‌ی که‌عه‌لی‌به‌گ بوو، هیشتا می‌زمندال بوو که‌به‌ره‌و سه‌فه‌ری بی‌گه‌رانه‌وه‌رۆیی.

محهممه‌دبه‌گ کوپری سارووخان‌به‌گ

سالی ۹۸۶ی ک/ ۱۵۷۸ی ز، دوا‌ی کوژرانی باوکی، محهممه‌دبه‌گ له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده‌سالی‌دا، جله‌وی حکومه‌تی گرته‌ده‌ستی و ئه‌رکی پاراستن و پیکه‌ستن و به‌ده‌وره‌دا هاتنی قۆشه‌نی که‌وته‌سه‌ر شانی. هه‌ر بۆ‌خۆی لاییکی ئاکارپاک و جوانچاک و به‌پڕی‌وجی و به‌رزه‌ره‌وشت بوو. به‌پپچه‌وانه‌ی پئیشینیانی ویتنه‌ی له‌هه‌ستان و دانیشتی خه‌لکی رۆم هه‌لگرته‌وه و فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌وانی ره‌چاو کرد. به‌گه‌وره‌یی هه‌وا‌ی خویندن و نووسینی که‌وته‌سه‌ری و له‌زمانی فارسی و خه‌تی شکسته‌راهات.

جاروباره دهکه وته له بهرنووسینه وهی دهقی مامۆستایانی خه تخۆش و به وپه پری جوانی وینه ی لی هه لدهگرتنه وه و برشتی مقهستی لاسکردنه وهی ریک دهرده چوو. له دهر وونی خۆی دا ئاواتی فیژبوونی هونه ری دیکه ی زۆر بوون، به لام به دهستییه وه نه هاتن. وه کوو [تورکانی] رۆمی جل و بهرگی رهنگاوپهنگی ده کرده بهری و له خواردن و خواردنه وه دا رچه ی ئه وانی ده کوتا و له و بواره دا کهس شانی له شانی نه ده دا.

سالی ۱۰۰۱ ی ک/ ۱۵۹۳ ی ز، به رووراستی و تاسه باری خۆی بۆ سه فه ری حیجاز ئاماده کرد و به مه بهستی ته وافی مالی خودا و زیاره تی مه رقه دی پیغه مبه ر (د.خ)، وه ری که وت. پاش برینی چنه ند قۆناخ و تپه پوون به چیا و چۆل و ده شتی خۆ له پۆته و خیزه لان دا، که یشته مه ککه ی جیگابه رز و کابه ی پیروز که له وی: «بازرگانی و سات و سه ودا ناتوانی یادی خودا له بیر پیاوان به ریتته وه.»^۱ پشته مالی بی دروومانی له خۆیه وه پیچا و «رۆوی کرده مه سجیدولحه رام»^۲ و که وته جیگایه ک «نابی له هیچ شتیک بترسی، ئه گه رکوو په نای بۆ به ری.»^۳ چونکه «خودا حه جی داناوه بۆ هه ر که سیک بۆی بکری.»^۴ له دوا یی دا [سه ری وه بهر ئه م فه رمانه هیئا که نووسراوه:] «پاش ئه وه ی داب و ده ستووری دیاری کراوتان

۱- «رجال تلهم تجارت ولا بیع عن ذکر الله»، به شیک له ئایه ی ۳۷ ی سوورهی نوور.

۲- «فول وجهک شطر المسجد الحرام»، به شیک له ئایه ی ۱۴۴ ی سوورهی به قهره. «جا ئیستا که رووت وه رگیژه بۆ لای مه سجیدولحه رام.» و.

۳- «ومن دخله کان امنا»، به شیک له ئایه ی ۹۷ ی سوورهی ئالی عیمران. هه ر که سی په نای بۆ به ری، نابی له هیچ شتیک بترسی. و.

۴- «ولله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا»، به شیک له ئایه ی ۹۷ ی سوورهی ئالی عیمران. و.

به‌جی هیئا، یادی خودا بکن.»^۱ ئینجا له‌م ده‌ریا کۆکزیه‌ی جه‌ماوه‌ردا نوقم بوو که «هه‌موو بۆ لای خودا ده‌گه‌رانه‌وه.»^۲ به‌پاستی ئەم پرووداوه: «به‌سه‌رکرانه‌وه‌یه‌کی هیژا بوو.»^۳

ئوه‌ی پاستی بی محهمه‌دبه‌گ زۆری خو به‌ کاروباری حکوومه‌ت و پیکه‌ستنی یاسا و پرسیای ده‌سه‌لات و سیاسه‌ته‌وه‌ خه‌ریک نه‌ده‌کرده. چله‌وی کاری دابوو‌یه‌ ده‌ست پیاویکی لیوه‌شاوه‌ی وه‌ک شه‌مه‌سه‌ددینی کورپی فه‌ره‌یدوون‌ئاغا. ئه‌ویش به‌ دلێ خوێ ده‌بزووته‌وه‌ و به‌ زه‌بری ده‌ست‌ومستی ته‌واوی کاروباری ده‌سه‌لاتی خسته‌بوویه‌ ژیر چۆکی خوێ. میر به‌بی ئیزنی وی نه‌یده‌توانی قومیک ئاو بخواته‌وه‌ و تاقه‌ دیناریک چیه‌ خه‌رجی بکا و مسته‌ ده‌غل و دانیک بکړی یان بفروشی. ته‌نیا له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ ده‌یتوانی هه‌ستی و دانیشی و تیک‌ه‌لاو بی که‌ شه‌مه‌سه‌ددین مه‌یلسی لی بووبا.

خزم و خیل و ئەمه‌گداران و ئاموزاکانی له‌سه‌ر ئەم کارانه‌ به‌ گز شه‌مه‌سه‌ددین‌دا ده‌چوونه‌وه‌ و ئه‌ویش خیرا له‌سه‌ری وه‌جواب ده‌هات و هه‌رچی فه‌زی کردبا له‌ خاکی خوێ ده‌ریده‌کرد و ته‌نانه‌ت لی‌ده‌برا خوینیشی بریژی. ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ حه‌سه‌ن‌خانی ئاموزای و خان‌غازانی کورپی حه‌سه‌ن‌خان کوزران، کچی حه‌سه‌ن‌خان و خوشکیکی خوشی که‌ ژنی خان‌غازان بوو، له‌ شه‌مه‌سه‌ددینی ماره‌ کردن. وا میشکی محهمه‌دبه‌گی پر کردبوو له‌ بای بادیه‌ه‌وایی، که‌ خوێ به‌ هاوشانی میرانی به‌رزه‌شان ده‌زانی و له‌سه‌ر ئه‌و پین‌وشوینه‌ هیرشی برده‌ سه‌ر جزیره‌ هه‌تا میر شه‌ره‌ف له‌سه‌ر ده‌سه‌لات هه‌لدیژی و میر محهمه‌دی برای له‌

۱- «فاذا قضیتم مناسککم فاذکروالله»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۲۰۰ سوورده‌ی به‌قه‌ره‌ و.

۲- «کل الینا راجعون»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۹۳ سوورده‌ی ئەنبیاء. هه‌مووشیان بۆ لای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ و.

۳- «ذلک هو الفضل الکبیر»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۳۲ سوورده‌ی فاتیر و.

جی دابن. بئ پسانه وهش له گه‌ل عه شیره‌تی پۆژه‌کی و زهرقی و سلیمانی (سلیمانی)، که دراوسینی بوون، کیشه و هه‌رای بوو. سالی ۱۰۰۴ ی/ک/۱۵۹۵ ی ز، پاش هه‌ژده سال ده‌سه‌لانداری، پۆیی بۆ بهر دلۆوانیی یه‌زدانی و به وه‌جاخ‌کویری ته‌مه‌نی براه وه.

ئه‌حمه‌د به‌گ کوپی خدر به‌گ و محمه‌د به‌گی برای

پاش ئه‌وه‌ی محمه‌د به‌گی کوپی سارووخان به‌گ له‌م فیزخانه‌وه پووی کرده خانه‌ی هه‌رمان، کوپخا شه‌مه‌د دین که ببوو به‌یه‌که‌ده‌م‌پراستی ئه‌و خانه‌دانه و ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کیی هه‌لسوو پانی چه‌رخ‌ی ده‌سه‌لاتیان، ئه‌حمه‌د به‌گی دانا به‌میری چه‌زۆ. عیلات و تیره و تایفه به‌تیکرایی سه‌ریان وه‌به‌ره‌ینا و هه‌موویان به‌یه‌که‌ده‌لویستی تیکه‌وتن. مراد پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیار به‌کر چه‌نیه‌تی په‌وتی پووداوه‌کانی به‌پینچکه‌ی ته‌ختی ما که‌ی پیشه‌وايه‌تی راگه‌یاند.

محمه‌د به‌گی کوپی خدر به‌گ که هه‌ر له سه‌ره‌تای ده‌ست به‌کار بوونی محمه‌د به‌گی کوپی سارووخان به‌گ و ته‌نینه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی شه‌مه‌د دینه‌وه له هه‌ریمی چه‌زۆ باز ره ببوو، خۆی گه‌یاند بوویه لای میری بۆتان و له‌وئ ده‌ژیا. ئه‌و ده‌مه‌ی محمه‌د به‌گ مرد ئه‌و له شارۆکه‌ی ئه‌سعد (سیرت) بوو. وه‌ختایه‌ک بیستیه‌وه ئه‌حمه‌د به‌گی برای کراوته‌میر، له‌گه‌ل به‌هائه‌دین به‌گی کوپی مرادخان، که ئه‌ویش ماوه‌ی دوو سالی‌ک ده‌بوو و پیرای چه‌ند ئاغایه‌کی دیکه‌ی چه‌زۆ، به‌تایبه‌ت شامراد و حوسین ئاغای سووسانی و بارام ئاغای به‌ئواره‌بی و ته‌ره‌که‌مه‌یی له بدلیس و شیروان گیر سا بوونه‌وه، به‌ره‌و چه‌زۆ پینان نایه ئاوزه‌نگی. شه‌مه‌د دین له‌و پینکه‌وه‌بوونه‌یان تۆقی و ئه‌حمه‌د به‌گی تین دا تا محمه‌د به‌گی برای بکوژی. محمه‌د به‌گ به‌پیلانی شه‌مه‌د دینی زانی و وه‌ک ده‌لین: «کاری چاک‌ی دووپاته، شیای تاریفاته»، له‌گه‌ل ئاغایانی سووسانی به‌دابی جاری پینشو په‌وی و پووی

کرده قه‌لای ساسۆن. مه‌زن و ماقولانی ساسۆنیش که له چنگ تیخی زمان و ئاکاری ناله‌باری شه‌مه‌ددین وه‌ته‌نگ هاتبوون، له‌سه‌ر دژایه‌تی کردنی بیکه‌هاتبوون و قسه‌ی دل و زمانیان کردبوو به‌یه‌ک، هه‌ر بۆیه‌ به‌ره‌وپیری چوون و ده‌روازه‌ی قه‌لایان بۆ خسته‌سه‌ر پشت و فه‌رموویان کرد. ئه‌وه‌ی راستی بچ قه‌لای ساسۆن له‌و که‌ژوکۆ سه‌خت و ئه‌سته‌مانه‌ بوو که مه‌ل به‌هه‌زار کویزه‌وه‌ری ده‌یتوانی به‌سه‌ری‌دا بفری و شنه‌ی شه‌مال له‌ جه‌نگه‌ی تته‌په‌رین به‌هه‌لدیر و ته‌لانی‌دا گرگر ده‌ه‌ستا.

ده‌بوو پاسه‌وان به‌کۆمه‌کۆمه، له‌ لێوی سه‌ریان
پاسی بدیژی، نه‌ک سه‌ری‌دا له‌ میچی عه‌زمان

دوابه‌دوای ئه‌م ڕووداوانه‌ شه‌مه‌ددینی خویژی و سه‌رشۆر ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ی فر سوار بوو؛ وای لیهات ڕۆبوویه به‌رۆکی ئه‌حه‌مه‌دبگ و به‌رگی خوازواه و ده‌ستاوده‌سته‌که‌ری ده‌سه‌له‌لاتی له‌به‌ر داری و کۆت و زنجیری خسته‌ده‌ست و پیی و له‌ بنه‌بانی سیچالی په‌ستاوت. ئه‌وسا به‌هائه‌ددین به‌گی هیتا و له‌ شویتی دانا. گه‌له‌جاری ساز کرد و سه‌چوار هه‌زار سوواره و پیاده‌ی شیرۆیی و بۆتانی له‌ خۆی هالاندن و به‌مه‌به‌ستی په‌لاماردانی قه‌لای ساسۆن و گرتنی محه‌مه‌دبگ و یارانی پیی نایه‌ ئاوزه‌نگی و به‌پرتا و ڕۆیی. له‌ شانی خۆرنشینی قه‌لای له‌شکری وه‌ستنده‌وه و ئاوری شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوونی هه‌لگیرساند. محه‌مه‌دبگ و دانیشتووانی قه‌لاتی ساسۆن چۆله‌پیچ کران و ڕۆژی سه‌شه‌ممۆ چارده‌ی مانگی شابه‌نی ۱۰۰۴ ی ک/ ۱۵۹۶ ی ز، پیاویان نارده‌لای میری بدلیس و داوایان لێ کرد بگاته‌هانیان.

میری بدلیس چوو به دهنگیانه وه و دووسخ هه زار چه کداری عه شیره تی
 پۆزه کیی له دوو قۆله وه نارده فریایان. کاتیک شه مسه ددین ئەم هه والهی به گوئی
 ناشنا کرا، سه ری لئ شیوا و خیرایه کی له نیوه شه ودا پئی پیوه نا و جاوهره راکه
 به ره و چه زۆ. محمه دبه گ له گه ل چه ند ئا غایه کی پۆزه کی وه کوو عه لائده ددین ئا غای
 بلباسی، ئە لوه ند ئا غای قه والیسی و کۆمه لیک چه کداری خێلی مۆده کی و زیدانی،
 که وتنه په یکه رده ی شه مسه ددین. جا وه کوو له قه دیمه وه گو توویانه زیانی خورۆ
 ترسه نۆکه، ته واوی چه کدارانی ده ستیان لیک به ردا و هه ر که سه ی سه ری کیشایه
 که لینیک. شه مسه ددین که ئاوا ی دی خیرایه کی پیلی مال و مندالی خۆی گرت و
 له گه ل میر شامحه ممه دی شیرۆیی، پئی داگرت بۆ لای زهینه ل به گی شیرۆیی که
 ده بوو به خه زووری کچی. حوسین ئا غای کورپشی راسپارد هتا بچینه ژووری
 قه لا و ده ستی بگه یه نیته زیندان و ئە حمه دبه گ بکووژی و به هائده ددین له گه ل خۆی
 ده رباز کا. حوسین ئا غا وه ختایه ک که یشته قه لا، هه والی هاتنی محمه دبه گ و
 هیزه کانی پۆزه کی له ساسۆنه وه و راکردنی شه مسه ددین به ره و شیروان، بلاو
 بۆه. به هائده ددین به گ، ئە حمه دبه گی له زیندان ده رکیشا و پیکه وه حوسین ئا غایان
 گرت و له بری ئە حمه دبه گ فریایان دایه سیاچاله وه. کاتیک شه مسه ددین ئە مه ی
 بیسته وه فرمیسکی هه لوه راند و ده روونی بۆ چرووکی لئ هه ستا و بوو به رپیواری
 پیکه ی راکردن.

ئە حمه دبه گ و به هائده ددین چوونه پیشه. وازی محمه دبه گ و سه ریان
 وه به ره ینا و قه لاکه یان دایه ده ستی و به میری خویان دانا. ئە و بره مووچه و
 مانگانه یه ی که له کۆنه وه بۆ میرزاده کانی چه زۆ دیاری کرابوو بۆی هیتانه وه سه ر
 جیی خۆی. محمه دبه گ چۆنیه تی دهنگی مه زن و ماقولان و میرانی پایه به رزی
 کوردستانی به پیکه ی ته ختی ماکه ی پیشه وایه تی سولتانی گه وره و خاقانی
 خاوه ن شکر سولتان محمه دخان راکه یاند و پوونی کرده وه که هه موو لایه ک پئی

پازین. برایم پاشای مه‌زنه وه‌زیر به چاکی بوو به پشتیوانی و فرمانی حکومته‌تی
حه‌زۆی پی به‌خسرا و به‌خه‌لاتی هه‌ره هیژای شاهانه به‌سه‌رکرایه‌وه و ته‌واوی
هاوشانه‌کاسی چا‌اویان پی بز بوو.

هیشتا ماوه‌ی سح مانگیکی به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی داتینه‌په‌پیوو که شه‌مه‌ددینی
مایه‌فیتنه ئاوری بق و قین و دوژمنایه‌تی له‌کوانووی سینه‌په‌وه‌سه‌ری هه‌لدا و
هه‌تا په‌رچکه‌ی ئاسمان تیه‌لبوو. خۆی هاویشته لای میر شه‌ره‌فی میری جزیره و
ویستی ئازاوه‌یه‌کیان له‌نیوانی دابنیتته‌وه. سه‌ره‌تا ریشی له‌به‌ر میر شه‌ره‌ف گرت
چه‌ند پیاویک بنیتریتته لای محه‌مه‌دبه‌گ و داوی ئازاد کرانی حوسین‌ئاغای کوری
لی بکا، به‌لام پیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان بگه‌تی، حوسین‌ئاغا کوژرا. میر شه‌ره‌ف له‌سه‌ر
ئهم پروداوه دلی له‌محه‌مه‌دبه‌گ ئیشا. شه‌مه‌ددین ده‌ستی هه‌لته‌گرت و به
گوپی میر شه‌ره‌فی هه‌لینا و گوتی خۆتیره و تایفه و خیالاتی هه‌زۆ به‌ده‌سه‌لاتی
محه‌مه‌دبه‌گ پازی نین و کاغه‌زیان نووسیوه و پیاویان ناردووه و گوتوویانه
کوێخا شه‌مه‌ددین قامک له‌سه‌ر هه‌رکام له‌میرزاده‌کانی هه‌زۆ دانی بۆ مه‌زنایه‌تی
ئه‌وان پی پازین و سه‌ری وه‌به‌ر دینن.

میر شه‌ره‌ف نه‌یزانی شه‌مه‌ددین درۆ ده‌کا و به‌رئوی بازی تیکه‌وتووه و
کلاوی ناوه‌ته‌سه‌ری، بۆیه‌نیزیکه‌ی پینچ‌هزار چه‌کداری شیرۆیی و بۆتانی و
زه‌رقی و تیره‌ی دیکه‌ی کوردی کۆ کردنه‌وه و به‌ره‌وه‌هه‌زۆ گالی دان. میر پی
وابوو ناگاته ئه‌سه‌رد که میرزاده‌کانی هه‌زۆ و عیل و عه‌شیره‌ت به‌پیرییه‌وه
ده‌چن و ده‌ستیان ده‌خه‌نه‌سه‌ر سینگیان و ده‌لین چۆنی پی خۆشه‌با وابی؛ به‌لام وا
ده‌رنه‌چوو. چه‌ماوه‌ری عه‌ززان پیاوانه چه‌قین و سه‌ریان له‌حاند ده‌سه‌لاتی
محه‌مه‌دبه‌گ وه‌رنه‌سووراند و به‌دل له‌پشتی راوه‌ستان و ئاماده‌بوون بۆ
به‌ره‌نگاری. چه‌ند میر و سه‌رکرده‌یه‌ک چوونه‌لای میر شه‌ره‌ف و گوتیان وا چاکه
نه‌چی بۆ هه‌زۆ؛ ئه‌ویش به‌گوپی کردن و له‌ئه‌سه‌رده‌وه‌سه‌ری رکئی به‌ره‌وه

بدلیس وهر گیترا. پاشان چهند پیاوماقوولیکی ساز کردن هه تا له گه‌ل شه‌مه‌ددین برۆنه‌ه‌زۆ و بیکه‌نه‌بریکاری محهمه‌دبه‌گ. دواى باس و پراویژ خان‌ئه‌بدالی برای میر شه‌ره‌ف و خه‌له‌ف‌به‌گی برای منی هه‌ژاریان ویرای چهند پیاوماقوولیکی بۆتانی و پۆزه‌کی ناردن و شه‌مه‌ددینیان برده‌وه‌سه‌ر دۆخی جارانی. چهند پۆژیک دواى گه‌رانه‌وه‌ی پیاوانی بۆتانی، شه‌مه‌ددین هه‌له‌سوونی هیتایه‌وه و لیترا وه‌کوو سه‌رده‌می پیشوو له‌گه‌ل مه‌زنانی هه‌زۆ بجوولیتته‌وه. کافر و مسولمانی هه‌زۆ ده‌ستیان وه‌ده‌ستی یه‌کتر دا و له‌سه‌ر کوژرانی شه‌مه‌ددین پیکهاتن و هه‌لیانکرده‌سه‌ری. شه‌مه‌ددین به‌هه‌زار ناری‌عه‌لی و به‌یاریده‌ی خه‌له‌ف‌به‌گ و چهند گه‌وره‌پیاویکی دیکه‌توانی له‌و گیتیه‌نی مه‌رگه‌پزگار بی. میر شه‌ره‌ف به‌بیستنه‌وه‌ی ئه‌م هه‌واله‌به‌سه‌ر ناهومیدی‌دا که‌وت و به‌ره‌و جزیره‌گه‌پایه‌وه. له‌و پۆزه‌وه‌که‌بیستی مانگی نیوجیژنانی سالی ۱۰۰۴ ی ک/ ۱۵۹۶ ی زایینی بوو، گیتیه‌لووکه‌ی ئاژاوه‌نیشته‌وه و جارێ ئه‌و کیشه‌و هه‌رایه‌بیده‌نگه‌ی لی‌کراوه. کاتیک‌عه‌لی‌پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی مووسل به‌پووداوه‌کانی هه‌زۆی زانی، چونکه‌نیوانی خۆش بوو له‌گه‌ل برایم‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر و زه‌مانیکی پیکه‌وه وه‌کوو بارگانشینانی سولتان کاریان کردبوو، بوو به‌پشتیوانی محهمه‌دبه‌گ و لای برایم‌پاشای به‌رچاوپوونی به‌راوته‌گیر قسه‌ی خیری بۆ کرد. عه‌لی‌پاشا پینی‌وابوو ده‌بی له‌چاکه‌ی ئه‌و قسانه‌ی کردوونی محهمه‌دبه‌گ ده‌زی‌ری بگری؛ بۆیه‌له‌خه‌یالی‌خاوی‌خۆی‌دا‌کیسه‌ی‌هه‌لدروون‌و‌هه‌مبانه‌ی‌چاوچنۆکانه‌ی‌له‌زیوی‌بی‌خه‌وش‌داگرتن‌و‌له‌بارگاوه‌هاته‌هه‌زۆ. ئه‌گه‌رچی‌محهمه‌دبه‌گ‌زۆر‌چاکی‌ده‌ده‌وره‌ی‌گه‌را‌و‌زی‌و‌زی‌و‌یک‌سی‌زۆری‌کرده‌پایه‌ندازی، به‌لام‌خۆ‌گرفته‌ی‌ئاوری‌چاوبرسی‌بوونی‌هه‌ر‌نیله‌ی‌هات. ده‌تگوت‌کانگای‌له‌عه‌لی‌ئاگرینه‌و‌دلی‌کوانووی‌په‌ر‌سکلی‌بلیسه‌داره.

زیر و هکوه ماره له نیو بهرۆکدا، مه‌یلی گیان ئه‌کا
له‌علی ئاگرین له‌سه‌ر به‌ری ده‌س، پشکۆی ده‌روونه
بۆ سه‌ر به‌رزی خۆت له‌ دنیا‌ی دیکه‌ کیسه‌ دامه‌گره
سیفری به‌ته‌نیا له‌ نیو ژماران ئاکامی پوونه

کاتیک عه‌لی پاشا خه‌یال پلاوی چه‌وری نه‌یگرت، به‌ دلشک‌او‌ی له‌ چه‌زۆ
وه‌ده‌رکه‌وت و چه‌وه‌ مووسل. دوای شه‌ش مانگی دیکه‌ به‌ له‌ کار لادراوی هاته
جزیره. شه‌مه‌سه‌ددینی بانگه‌یشته‌ لای خۆی و له‌سه‌ر چه‌زۆ که‌وتنه‌ باس و پراویژ و
ایان دانا فه‌رمانیکی به‌درۆ بۆ ئه‌حمه‌دبه‌گ بنووسن و بۆی بنێرنه‌ چه‌زۆ و له
خشته‌ی به‌رن و که‌مه‌ندکێشی که‌ن بۆ جزیره. ئه‌و پیاوه‌ ساویلکه‌یه‌ به‌و فه‌رمانه
هه‌لبه‌ستراوه‌یان هه‌لفریوا و له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک با‌لی گرت و خزی که‌یانه‌ جزیره.
شه‌مه‌سه‌ددین و عه‌لی پاشا چه‌ونه‌ پێشوازی و ده‌ستی پێزیان لێنا و بردیانه‌ خزمه‌ت
شه‌ره‌ف به‌گ. فه‌رمانیکی دیکه‌شیان پێکه‌وه‌نا و تییان دا نووسی که‌ ده‌بی
عه‌لی پاشا و می‌سه‌ر شه‌ره‌ف ی‌ساریده‌ی ئه‌حمه‌دبه‌گ به‌دن و بییه‌ن و بیکه‌نه
میری چه‌زۆ.

میر شه‌ره‌فیش به‌و نووسراوه‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراوانه‌یان هه‌لخه‌له‌تا و چه‌کداریکی
زۆری له‌گه‌ل عه‌لی پاشا و ئه‌حمه‌دبه‌گ و شه‌مه‌سه‌ددین و شاعه‌لی به‌گی برای ته‌یار
کردن و لای کلکه‌ی مانگی شابانی ۱۰۰۴ی ک/ ۱۵۹۶ی ز، نارده‌ی بۆ چه‌زۆ. کاتیک
ئهم هه‌والانه‌ له‌ چه‌زۆ بلاوبوونه‌وه‌، ژماره‌یه‌ک له‌ خێلی سووسانی و خالیدی و
چه‌ند پیاوماقوولیکی دیکه‌ بیریان لێ کرده‌وه‌ و گوتیان خۆ تازه‌ مه‌مه‌دبه‌گ
لێخراوه‌ و ئه‌حمه‌دبه‌گیش ده‌یه‌ه‌وئ له‌ سایه‌سه‌ری خه‌لکی دیکه‌وه‌ بی و له‌سه‌رمان
ببی به‌ میر؛ جا که‌ وایه‌ بۆچی ئیمه‌ له‌ نیو خۆمان دا میر و مه‌زنی که‌ هه‌لنه‌بژیرین و
بۆتانی به‌ زه‌بری زۆر یه‌کمان به‌ سه‌ردا سه‌پینن؟ ایان دانا ئه‌گه‌ر ئه‌حمه‌دبه‌گ و

شه مسه ددین به و پروداوه بزائن، به هیوا برای بگه پینه وه و دسبه ردار بن. له سه ر ئه و پئی وشوینه ی کیشایان، به هائه ددین به گی کوری مرادخانیا ن به میری خزیان دانا و لیبران تا کوو محمه دبه گ بکووژن. کومه لیک شه لات و چه پهل و بوره پیاو ده ستیان دا چه ک و چولان و چونه ده سته ی. ئه ویش هه روه ک له کزنه وه گوتوویانه: «ئه گه ر زور هات، قه باله به تاله»، ملی راکیشا و گوتی وه ختایه ک خزم و خیللات به مه زنا یه تیی من رازی نین، ئه وه به دلی خرم دست هه لده گرم و سه ر وه بهر به هائه ددین دینم. له ریوه ده غاله تی پیکرد و فه رمانه کانی سولتانی راموسی و هه مووی له پیش به هائه ددین دانان.

کاتیک شه مسه ددین به و پروداوه ی زانی نامه یه کی بۆ نووسی و پپی کرد له گفتی به درۆ و ده سه له و گوتی ئه گه ر نه هیلی محمه دبه گی کورکوشتووم ده رچی تا کوو ده گه یه نه چی، تۆ ده بی به میری چه زۆ. محمه دبه گ به هاتنی نامه که ی شه مسه ددین و نیوه رۆکی زانی و پیاوی نارده لای به هائه ددین و لئی راسپارد که به هیچ شیوه یه ک له ده سه لاتی تۆ ناوه شیته وه من بگری و بمشکیتی و له تۆ له ی خوینی کوری شه مسه ددین بده یه ده سته ی. من ئامۆزای تۆم و ئه گه ر شیایوی کوژران و سووکایه تی پیکرانم بۆچی بۆخۆت نایکه ی؟ محمه دبه گ به هه ر زمان لووسی و فیئل و فرتی. ک بوو خۆی له چنگ ئه و نه فامه بی پاشه پۆژه ده رباز کرد و په نای برده بهر عه شیره تی خالیدی و به یاریده ی حه مه داغای خالیدی ئابه کی، له ویوه پرووی کرده قه لای ساسۆن. به پشتیوانیی خه لکی وی خۆی هه اویشته ژووری قه لایسه و بنه ی لی دا کوتا.

شه مسه ددین ویپرای عه لی پاشا و گه وره پیاوانی بۆتانی ئه حمه دبه گی به میر دانا و به شان و شکۆوه به ره و چه زۆ بزووت. به هائه ددینیش له گه ل نیزیکه ی هه زار که س سواره و پیاده ی لایه نگری به مه به سته ی به ره نگار بوونه وه خۆی ئاماده کرد. پۆله چه کداریکی خالیدی وه کوو قه ره ول نارده لیواری پروباری چه زۆ و پشتی به

هه‌ستانی لافاوی به‌ست و وای دانا که بۆتانی ناتوانن لئی بیه‌پنه‌وه و خۆشی به هیژیکه‌وه له گویی پرده‌که‌ی چه‌قی. تاریک‌و‌پروونی به‌یانی بۆتانی له ئاو نیشتن و ئەسپه‌کانیان به مه‌له په‌راندنه‌وه و چه‌ند قه‌ره‌ولیکی خالی‌بیان کوشتن. کاتیک ئەوانه‌ی مابوون هه‌واله‌که‌یان گه‌یاند هه‌هائهدین، زانی خۆی بۆ راناگیر و ده‌ستی پێ ناکریته‌وه، بۆیه ژن‌وژالی خۆی هه‌لگرتن و هه‌ی‌دیی له یه‌کسمان کرد و به‌ره‌و سووسانی تیی ته‌قاند و ئەوانی له‌وئ به‌جیه‌پشت. به هیوای ئەوه‌ی بتوانی سه‌ر به‌ریته به شووره‌ی قه‌لای ساسۆن به‌ره‌و ئەو بالی رۆیی. کاتیک گه‌یشته قه‌لایه گویبیس بوو که محه‌مه‌دبه‌گ دوو رۆژ پینستر له‌گه‌ل دانیشتوانه‌که‌ی یه‌کانگیر بووه و ده‌روازه‌ی قه‌لای قایم کردووه و هه‌موو لایه‌کیش به مه‌زنایه‌تیی وی رازین و ئاماده‌ن سه‌ر وه‌به‌ر فه‌رمانی بیتن. به‌ناچاری له‌گه‌ل شامرادئاغای سووسانی و پۆله سواریکی دیکه رۆژی دووشه‌ممۆ ۲۵ی مانگی ربه‌مه‌زانی پیرۆزی ئەو سه‌له خۆیان گه‌یاند هه‌دلیس. ماوه‌ی یازده رۆژ له‌وئ مایه‌وه و سه‌ری دوازه رۆژه‌ی به‌بێ ربه‌زانه‌دیی دۆستان و یارانی به‌پینی لیکدانه‌وه‌ی کرمۆلی خۆی وای دانا که خزمان و خیالاتی هه‌زۆ به یاریده‌ی محه‌مه‌دبه‌گی زه‌رقی، وه‌خۆ که‌وتوون و ئەحمه‌دبه‌گ و شه‌مه‌ددینیان له هه‌زۆ ده‌ره‌په‌راندوون و ئەوه‌ی ده‌که‌نه‌وه میر. پاش ده‌ربینی ئەم بۆچوونه له قه‌لای بدلیس وه‌ده‌رکه‌وت و کاتیک گه‌یشته سه‌ر پردی خاتوون، سواریک به‌په‌له له لای ساسۆنه‌وه هات و گوتی شه‌وی هه‌ینی شه‌شی شه‌شه‌کان، حه‌مه‌داغای ئابه‌کی ده‌ستی له شه‌مه‌ددین بزاوتووه و له نیوخۆی قه‌لادا کوشتوو یه‌تی. ئەحمه‌دبه‌گیشی له سه‌ر ده‌سه‌لات هه‌لداشتووه و پیاویشی به شوین محه‌مه‌دبه‌گ‌دا ناردووه هه‌تا له ساسۆنه‌وه بگه‌ریته‌وه. جه‌ماوه‌ر هه‌لیانکو‌تاوه‌ته سه‌ر پیاوه‌کانی عه‌لی‌پاشا و داین‌پرووتاندوون و هه‌موویان به رپوت‌و‌قووتی له مالی شه‌مه‌ددین‌دا تیماو و

تاساون. ئیستا محهمه دبه گ گه راوه ته وه و له سه ر ته ختی ده سه لاتی چه زۆ پالی داوه ته وه.

به هائه ددین به گ به هه ناسه ساردی که وته وه و چه ند پۆژیک و پرای محهمه دبه گی زه رقی له ده ره زینی پۆژ و شه وی تیکردنه وه. له سه ر پینساری وی پۆیی بۆ خزمه ت میر شه ره ف له جزیره. ئه ویش له داها تی ئه سعرد ئه و مووچه یه ی بۆ برییه وه که پیشتر میر محهمه دی کورپی خودی میر شه ره ف وه ریده گرت. ئه حمه دبه گ له چه زۆ کوژرا و محهمه دبه گ هه ر ئیستا هوکمرانی سه ره خۆی چه زۆیه.

به شی چواره م

باسی میرانی خیزان (هیزان)، که بریتین له سی لک

ئه و باغه وانه ی به ده وری ئه م باغ و باغات و میرغوزاردها هاتووه، به نمنی بارانی هه وری پینووسی ئاوا باسی به سه رهاتی میرانی خیزان^۱ ده گێرپته وه و میرانی خیزان له مه له بندی «بلیجان» ی سه ر به ناوچه ی «خه نس» وه که وتوونه نیو نیوان. وا دیاره باب و کالیان هه ر له سه ره تاوه خاوه ن وه جاخ و گه وره مال بوون و گه یشتوونه بلیجان و قه لاکه یان به ده سه ته وه بووه. پاش ئه وه ی پۆژگاریک له وی ماونه وه، سی کورپی ره شهیدیان لیکه وتۆته وه که بریتی بوون له: ده ل و به ل و به لیج.^۲ ئه م سی برایه له ویوه هاتوونه خیزان و هه ریمه که یان به زه بری زۆر داگیر کردووه و پاشان دایان به شیوه به سه ر خۆیان دا. له و به شه شیته دا «خیزان» بۆته به شی براگه وره، ناوچه ی «مۆکس» وه بهر برای نیونجی که وتووه و «ئه سپايرد»

۱- هیزان. ع. ی.

۲- ل ۱۵۱ ی بودلیان: «به لیج و ده لیل و مه لیل». و.

به برا بچو وکیان بر او و هه رکام له شویتنی خویمان بوونه دهسه لاتدار. چۆنیه‌تی به‌سه‌ره‌اتی وه‌چه و به‌ره‌ی ئەم برایانه وه‌ک چۆن له‌سه‌ر زار و زمانان ده‌گه‌برئ، به‌ هیوای په‌روه‌دگاری جیی په‌سن و په‌رستن به‌ریز له‌ لکی یه‌که‌م و دووه‌م و سیه‌ه‌م دا ده‌خرینه به‌رباس و پوون ده‌بیته‌وه چۆنیان حکوومه‌ت کردووه.

لکی یه‌که‌م

باسی میرانی خیزان و چۆنیه‌تی ناو‌دی‌کرانیان

وه‌کوو له‌ نیو خه‌ل‌ک‌دا باوه و ده‌لین، خیزان له «سه‌ه‌رخیزان» هوه^۱ هاتووه، بۆچی، چونکه له‌ نیو جه‌ماوه‌ری کوردستان‌دا به «سه‌ه‌رخیز»ی و به‌دینی و له‌خواترسی و ئەم‌ینداری و لی‌هاتوویی به‌ناوبانگن. گه‌وره و بچو وکیان له شه‌ونویژان راناوه‌ستن و هه‌موو فه‌سلی رۆژی به‌جیان دیتن. وه‌کوو باوه‌ ناوی دریز له‌ کوردی‌دا ده‌سوئ و هه‌میشه به‌شیک‌ی داده‌برئ، بۆ نموونه شه‌مه‌سه‌ددین ده‌بیته شه‌مۆ، عیززه‌ددین، عه‌زۆ، جه‌مشید، جه‌مۆ و ئەبدال، ئەبدۆ. لی‌زه‌دا وشه‌ی «سه‌ه‌ر»یان هه‌لپاچیه‌وه و کورتیان کردۆته‌وه بۆ «خیزان». هیندی‌کیش ده‌لین سه‌ره‌تا به‌ سه‌ه‌رخیزان ناسراوان، به‌لام کاتی بناغه‌دانه‌ری قه‌لاکه‌ چۆته زیاره‌تی مالی خودا و له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه، قه‌لاداران ده‌رگایان لئ گاله‌ داوه و ریگه‌ی چوونه ژووره‌وه‌یان نه‌داوه و ئەویش دلی رهنجاوه و به‌ فارسی پینی گوتوون: «ای خیزانی بی‌اعتبار!»^۲ ئیدی رانه‌وه‌ستاوه و سه‌ری خۆی هه‌لگرتووه و پۆیشتووه.^۱

۱- له‌ زمانی فارسی‌دا هه‌ر که‌س به‌یانان زوو له‌ خه‌و هه‌ستئ پیی ده‌لین «سه‌ه‌رخیز».

ئه‌وه‌ی شه‌وه‌کی له‌ خه‌و هه‌ستئ. و.

۲- ئە‌ی خیزانی بی‌به‌روپشت. و.

زۆربهی میرانی هه‌ریمه‌که به خیزانی ناسراون و شاری خیزان تازه‌سازه و ده‌لین خاوه‌نی مه‌راغه‌ی سه‌ر به ته‌وریز بناغه‌ی داناوه. منی ره‌شکه‌ره‌وه‌ی ئەم ڕووپه‌رانه هه‌ر چه‌ندی به لاپه‌ره‌ی کتبی باوه‌کانی سه‌رده‌م‌دا گه‌رام و پشکینم، بۆم ڕوون نه‌بۆوه کامه پادشا دروستی کردووه. ره‌نگه وه‌زیریک یان سه‌رکرده‌یه‌ک ئه‌وی کردبێ به ئاوه‌دانی. وێده‌چی ئه‌و ده‌مه‌ی که هۆلاکۆخان ده‌ستیکی به سه‌روپووی مه‌راغه‌دا هه‌تاوه‌ته‌وه و نۆژهنی کردۆته‌وه و به پایته‌ختی داناوه، خواجه نه‌سیر^۲ که ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌مه‌کاره و باوه‌پیکراوی ده‌سه‌لات بووه، ئه‌و قه‌لا و ئاوه‌دانیه‌ی بنیات نابج و بووبیته یاریده‌ری یه‌کیک له پیاوماقوولان و وه‌زیره‌کانی ئیسلام و بیکه‌وه کاره‌که‌یان کردبێ. مزگه‌وتی گه‌وره‌ی خیزان، ده‌سکرده‌ی بناغه‌دانه‌ری قه‌لاکه‌یه و چه‌ند کۆله‌که‌یه‌کی تیدا چه‌قاوه که خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه نه‌یانزانیه‌و چ داریکه. هه‌تدیک ده‌لین داریکه تورکان پێی ده‌لین «ئیت بورنی» و کوردان به «شیلان» ی ده‌زانن (۱۹). جه‌ماوه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که زۆر پیاوی خودایی هاتوونه ئه‌وینده‌ری و نزا و پارانه‌وه‌ی لێ قبول ده‌بێ. ژووری قه‌لاکه له‌سه‌ر شیوه‌ی جێ‌ڕوانینی ئه‌ستیره‌ناسی هه‌لخراوه و دیواره‌کانی به خشتی سه‌ووور و قور و قسل هه‌لچندراوه. باغ و باغاتێ چاکی لێیه و هه‌موو چه‌شنه میوه و ترێ و کشمیش و میوژیکێ که له ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری ته‌وریز و خاکی عه‌جه‌مان هه‌یه، له‌ویش هه‌ن. بۆیه ئه‌گه‌ر به‌و بارانه‌دا

۱- لیره‌ش‌دا شه‌ره‌ف‌خان، لیکدانه‌وه‌یه‌کی سه‌رزاره‌کی و بێ‌بنه‌مای بۆ لیکدانه‌وه‌ی داناوه، که‌چی خیزان شاریکی ناسراوه و به درێژایی سه‌رده‌می ئیسلامی ناوی له سه‌رچاوه میژوویی و جوغرافییه‌کان‌دا به هیزان و خیزان هاتووه. ز.س.

۲- خواجه نه‌سیره‌ددینی تووسی (۵۹۷-۶۷۲ی ک/ ۱۲۰۰-۱۲۷۳ی ز)، یه‌کیکه له زانیان و نووسه‌ران و ئه‌ستیره‌ناسانی سه‌رده‌می خۆی. سالی ۶۵۷ هۆلاکۆخان رایسپاردووه تا ڕوانینگه‌یه‌ک بۆ ئه‌ستیره‌ناسان له مه‌راغه ساز بکا و له‌رێوه ئه‌رکه‌که‌ی راپه‌راندووه. زۆری بره‌و به‌که‌لامی شیععه داوه و له به‌غدا مردووه و له کازمه‌ین نێژراوه. و.

بلیّن خواجه نه‌سیره‌ددینی تووسی بناغهی داناوه، دوور نییه وایج، به‌لام هر خودا بۆخۆی ده‌زانی چۆنه.

وه‌کوو دیاره که‌ش و هه‌وای خیزان یه‌کجار ناخۆش و ناسازگاره و وه‌رزی پاییزان زۆربه‌ی دانیش‌توو‌وانه‌که‌ی تووشی په‌تای تاوتی ده‌بن. راسته زۆری داری به‌ری لی نیژ‌راوه، به‌لام ده‌لین هی‌نده‌ی داری فندق لییه که هه‌واکه‌ی تیکداوه. خه‌لکی وی به نه‌میری (نه‌مری) به‌ناوبانگن و ده‌لین بۆیه ئەم سه‌رناوه که‌وتۆته سه‌ر زمانان، چونکه میرانی وی ئەگه‌ر هه‌ر که‌س مردبا مووچه و بژیوه‌که‌یان به‌بی زیاد و که‌م ده‌دا به منداله‌کانی و نه‌یاند‌ه‌پرسی پاشه‌واره‌کانی که‌وره‌ن یان گچکه. به‌م شیوه‌یه ئەوه‌ی نه‌مابا وه‌ک به‌مردوو حساب نه‌کرا‌با و ابوو، جا بۆیه ناویان‌نان «نه‌میری».^(۱)

میرانی خیزان هه‌میشه له‌گه‌ل سولتانانی به‌رزه‌جی و خاقانانی خاوه‌ن‌شکۆی تۆله‌ئه‌سینه‌وه‌دا ده‌سازان و خۆیان ریگه‌خست و له‌و پێشه‌ش هه‌میشه چاوه‌دی‌ربیان کراوه و پارێزراو بوون. بۆ نمونه چه‌ند جاریک که پادشایان هه‌لیانکو‌تاوته سه‌ر هه‌ریمی کوردستان و میره‌کانیان لی خستوون و له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات لایان‌بردوون، خۆیان له مه‌زنانی خیزان نه‌گه‌یاندوووه و زه‌بیریان لی نه‌وه‌شاندوون. بۆ وینه مه‌ولانسا عه‌به‌دورپه‌رزاق سه‌مه‌رقه‌ندی نووسه‌ری کتێبی «مه‌تله‌عوسسه‌عه‌دین» نووسیویه‌تی وه‌ختایه‌ک سالی ۸۲۴ی ک/ ۱۴۲۱ی ز، میرزا شاپوخی کوپی ئەمیر ته‌یمووری گوورکان به‌مه‌به‌ستی هه‌لمه‌ت بۆ سه‌ر کوپانی قه‌رایوو‌سفی تورکمان هاته ده‌قه‌ری ئازهر‌بایجان، کوپی میر سوله‌یمانی خیزانی، شان‌به‌شانی میر شه‌مه‌ددینی بدلیسی چوونه پیشوازی رکیفی به‌شان و شکۆی و به‌سیله‌چاوی شاهانه و لاواندنه‌وه‌ی خونکارانه به‌سه‌رکرانه‌وه. وه‌کوو ده‌ماو‌ده‌م ده‌گێرنه‌وه دوا‌ی میر سوله‌یمان و کوپه‌که‌ی، میر مه‌لیک ماوه‌یه‌ک هه‌وساری

دهسه لاتی که وتۆته دهستی و سه ره نجام به مردنی خۆی مردووه و به ره و دنیای پاشین که پراوه ته وه.

میر داود کوری میر مه لیک

میر داود به بی هاو به شیخی خه نیمانی ماوهی ۳۹ سال له خیزان بۆته میری سه ره به خۆ. بی برانه وه ئارهق و شه رابی خوار دۆته وه و له گه ل به ژن زراوانی گولندام راپیوار دو وه. قوتابخانه یه کی سه ره به دهره وه ی به ناوی «داودییه» له خیزان ساز کردو وه و زانایانی پایه به رز وانه ی لی ده لینه وه. میر داود سی کوری بو وه: سولتان ئه حمده، میر سوله یمان به گ و حه سه ن به گ.

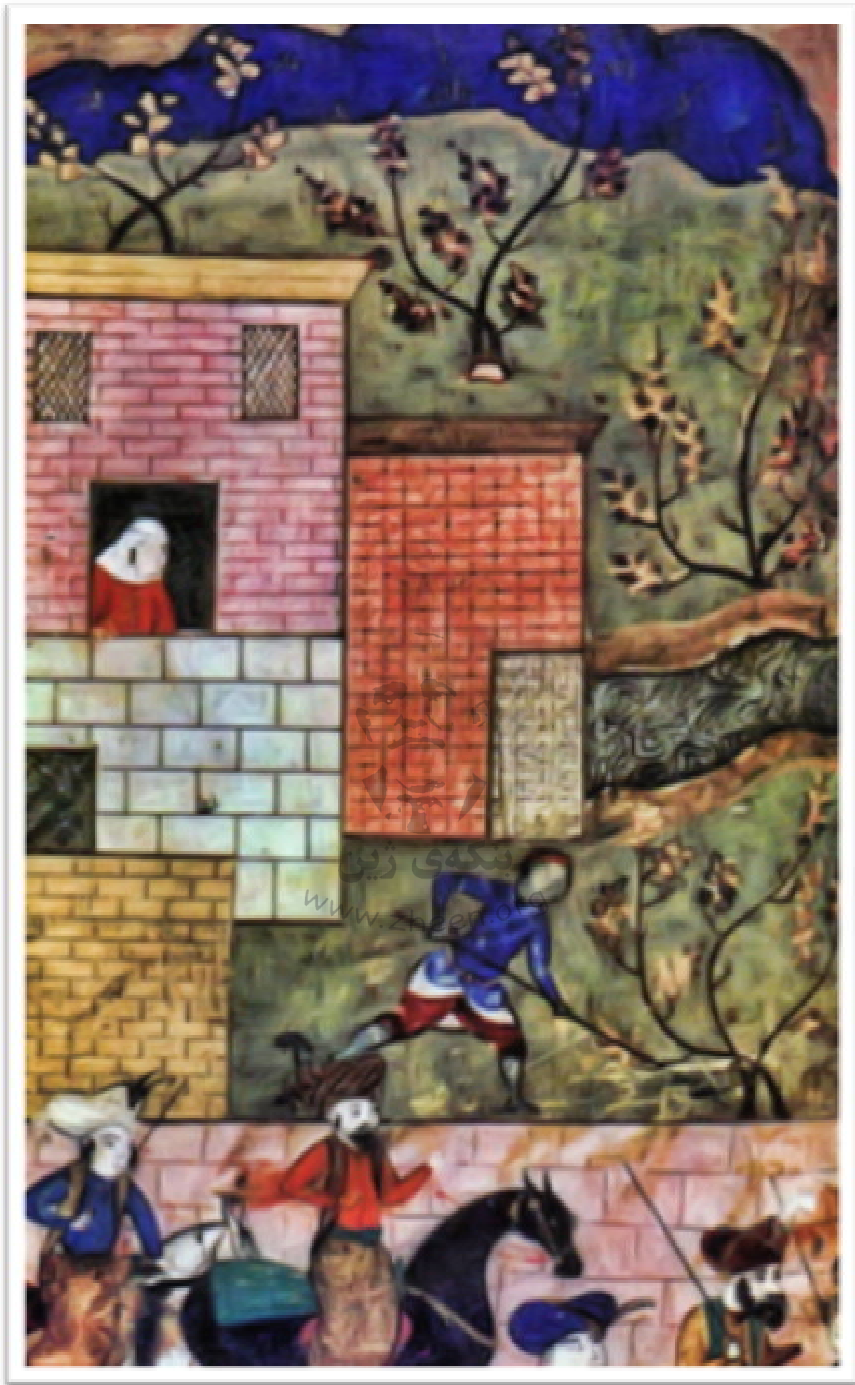
سولتان ئه حمده کوری میر داود

سولتان ئه حمده دوا ی نه مانی بابی بوو به میره ریمی خیزان و چۆن چاکه ئاوا شانی له کار و باری شل کرد. وا به ته نگ کارانه وه بوو که عه شیره تی نه میری و ئاپۆره ی خه لک و دانیش تووانی هه ریمه که لینی رازی بوون و دلایان پیی خۆش بوو. ئه و دهمه ی میر و مه زنانی کوردستان له گه ل سولتان سوله یمان خان چوونه دار و سسه لامی به غدا، سولتان ئه حمده خزمه تی زۆر چاکی دهره ق به سولتان به جی هیتا. ئه ویش له چاکه ی ئه و کارانه ی ملکنامه ی هه ریمی خیزانی بۆ نووسی و گیر و به ندی له ده قه که ی دا هیتا و له عنه تی کرد له و که سه ی لینی لابدا. له و پۆژه وه به ولاره له نامه و فه رمانه کانی شاهی دا به میری ریزدار ناوی هاتو وه و ئاوا میرانی خیزان ناو بانگیان په نگی دا وه ته وه.

سه باره ت به خۆش بوونی نیوانی شه ره فخان له گه ل زنجیره ی میرانی خیزان، ده بی بلیم له و کاته وه که ئۆلمه پیی نایه پۆم، له بهر چه ند رووداو یک که به سه ر شه ره فخان دا تیپه ری و له دریزه دا باسی ده کری، تووشی نیوان ناخۆشی بوون و

تابلی یازدهم: قه‌لای خیزان

تابلوی دوازدهم: باژیری خیزان

دۆستایه‌تیان بوو به دوژمنایه‌تی؛ وای لیها که سولتان ئەحمەد بۆ کوشت و بپری
بنه‌ماله‌ی وی له‌گه‌ڵ ئۆلمه‌ بوو به‌ هاوده‌نگ و هاوه‌نگاو. شهره‌ف‌خانیش به
ئامانجی گرتنی خیزان و ده‌ داو‌خستنی سولتان ئەحمەد به‌گ له‌شکری لی کرد و
خه‌لکیکی زۆر لسه‌ و هسه‌رایه‌دا سه‌ریان تیداچوو. که‌یخودا و خیرخوا که‌وتنه
به‌پریوانی و لیکیان کردنه‌وه و پیکیان هینانه‌وه و شهره‌ف‌خان که‌رایه‌وه. سولتان
ئەحمەد پیاوی نارده‌ دیاربه‌کر و ئۆلمه‌ی بۆ شه‌پری شهره‌ف‌خان دنه‌دا. ئۆلمه‌ش
سپای دیاربه‌کری هینا و که‌یشته‌ خیزان و ئەحمەد به‌گ بوو به‌ چاوساگی و هیزی
که‌یاندە ناوچه‌ی تاتیک و له‌ویوه‌ پۆیی بۆ هه‌ریمی بدلیس. له‌ و په‌لاماره‌دا
شهره‌ف‌خان کوژرا و هینده‌ی واشی پینه‌چوو که‌ دوابه‌دوای وی سولتان
ئەحمەد به‌گیش ده‌ستی له‌ دنیا‌ی نه‌مین هه‌لته‌کاند.

به‌ چاوی دل و هره‌ بپروانه‌ نیو زیندانی خامۆشانی قه‌برستان
بزانه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ وه‌ریان باری له‌ لیو چۆن چوونه‌ بی‌ده‌نگی
سه‌ر و پرچ و که‌زیی بووکان له‌ چه‌شنی درکی شیلانی ده‌بینی تو
ئەوه‌ی شا بوو به‌ پوو‌سووری نه‌ماوه‌ و داپزیوه‌ و زه‌عفه‌ران ره‌نگی
به‌ خۆنازین و نالینی ئەوانه‌ی به‌خت و بی‌به‌ختی سه‌ری گرتن
ئەوه‌نده‌ی فوو له‌ قه‌ننه‌ی که‌ی نه‌مان و هه‌ر ئەتۆی ماوی به‌ دلته‌نگی^۱

سولتان ئەحمەد به‌گ پینچ کوپری له‌ پاش به‌جیما که‌ بریتین له‌: میر محه‌مه‌د،
یوسف به‌گ، مه‌لیک خه‌لیل، مه‌لیک‌خان و خان‌مه‌حمود.

۱- به‌شیکه‌ له‌ چامه‌یه‌کی به‌ناوبانگی سه‌نایی (۶۷-۲۹-۵۵ ک/ ۱۰۷۴-۱۱۳۴ ی ز). و.

میر محممه د کوری سولتان نه حمده

دوای نه مانی سولتان نه حمده به پپی فه رمانی بی به رگیره وهی سولتان سوله یمان خان هه ری می خیزان کرایه دوو به ش. نیوهی درا به میر محممه د و نیوه که ی دیکه به مه لیک خه لیلی برای برا. پاش تپه رپوونی سالیک به سهر حکوومه تی دا، میر محممه د به مهرگی موفاجا مرد و سئ کوری له دوا به جیما: سولتان مسته فا، داو دبه گ و زهینه ل به گ.

دوای نه مانی میر محممه دی برای، مه لیک خه لیل هه ری می خیزانی برده وه سهر دؤخی جارانی و ویکه خسته وه و دیوانی سولتان سوله یمانیش به و کارهی پازی بوو؛ به لام سولتان مسته فای برازای نه یسه لماند. نه م برازایه ی میر محممه د له گه ل به هائه ددین به گی خالی که حوکمرانی خه زو بوو، پرووی کرده دهرگانه ی سولتان و به شی باوکی بو خوی وهرگرت. پاش تپه رپینی شه ش سال به سهر ماوهی دهسه لاتی دا، پوژیکی له راوکه و دارستانیک دا که لاکیان به مردووی دیته وه. ههر چه ندی سهریان هینا وبرد و که وتنه پرسیاران هیچیان وه چنگ نه که وت و نه یانزانی کئ کوشتوویه تی. پاش نه مانی سولتان مسته فا، داو دبه گی برای جی گرته وه و سالیکی زیاتر به سهر دهسه لاتی دا تته په ری که پرووی کرده دنیای ههرمان. نه وسا زهینه ل به گی برای سهری برده بهر سیه ری دهرگای سولتان سه لیم خان و سهر له نوئ ههر دک به شی خاکی هه ری می خیزانی به دابی جاران خسته وه سهر یه ک و هینشتا قومیکی له پیاله ی دهسه لات نه چی ژتیبوو که کاسه ی ژاری له دست مه یگپری مهرگ وهرگرت و به ناکامی فری هه لدا و له پپی ئیستانبول گیانی دایه وه دست به دیهینی جیهان.

مه‌لیک خه‌لیل کوری سولتان نه‌حمه‌د

هه‌روه‌کوو پیتشت به‌کورتی باسماں کرد مه‌لیک خه‌لیل له سه‌رده‌می ژیانی برا و برازاکانی‌دا به سه‌ر نیوه‌ی هه‌ریمی خیزان راگه‌یشتوو و جاری وایه هه‌مووی خستۆته ژیر ده‌سه‌لاتی خۆی.

پاش نه‌مانی برازاکانی، له زه‌مانی سولتان سه‌لیم‌خان‌دا به یاریده‌ی محه‌ممه‌دپاشای مه‌زنه‌وه‌زیری پایه‌به‌رزی به‌راوته‌گیر، هه‌ردووک به‌شه‌که‌ی خیزانی به‌پشکی خۆی دانا و ماوه‌ی ۲۲ سال به‌بێ هاوبه‌شیی که‌س و هیه‌چ کۆسپ و گرێبه‌ک له‌سه‌ر کورسی ده‌سه‌لات پالی دایه‌وه. نه‌وه‌ی راستی بێ هینده‌ی خۆ به کاروباری ده‌سه‌لاته‌وه‌ماندوو نه‌ده‌کرد و هه‌وساری حکومه‌تی دابوو به‌چنگ پیاویکی لیوه‌شاوه‌ی وه‌ک نه‌بدال‌ئاغا، که له عه‌شیره‌تی بلیان بوو. میر هه‌ر ناویک و نان و ناویکی بوو یا به‌سی بوو؛ هه‌روه‌ها چونکه‌ برۆای به‌ پشتیوانیی په‌روه‌ردگار بوو، زۆربه‌ی کاره‌ قورس و گرانه‌کانی وه‌ک ئاو خوارده‌وه‌ بۆ جێ‌به‌جێ ده‌کران. سالی ۹۹۱ ی ک/ ۱۵۸۳ ی ز، به‌ نه‌خۆشیی فیداری مرد، که له‌میژ بوو گیرۆده‌ی ببوو. کورپکی چکۆله‌ی له‌ پاش به‌ جیما که ناوی حه‌سه‌ن‌به‌گ بوو.

میر مه‌حموود کوری سولتان نه‌حمه‌د

به‌پیی ویستی تیره و خیاالی نه‌میری و به‌ فه‌رمانی شکۆداری سولتان مرادخان بوو به‌ جله‌ و داری میرنشینی خیزان. هه‌ر بۆخۆی پیاویکی ژیر و ورد و خورد بوو له کاروباری راگرتن و پاراستنی هه‌ریمه‌که‌دا و چاکی له هه‌لسووراندنی عیال و عه‌شیره‌ت ده‌زانی و وا باش پێ‌راده‌گه‌یشت و گه‌شه و بره‌وی پێ‌ده‌دا که هه‌ر باسی ناکری.

سالی ۹۹۲ ی ک/۱۵۸۴ ی ز، کاتیک له گهل عوسمان پاشای وهزیر و هیزه نه به زه کانی [خونکاری عوسمانی] ئهرکی گرتنی ته ورزیان خرابوویه سهر شانی، ته و پرژهی که سنان پاشای وهزیر له «سه عدا باد» ته وریز تووشی شه پ هات له گهل چهند فه رمانده یه کی قزلباش و ئاواله کانی هه لاتن، میر مه حمود له و هه رایه دا ویزای چهند گه وره پیاویکی خیزانی شانازی شه هید بوونیان له چاره ی نووسرا. دوو کوپی له دوا به جیما: سولتان ئه حمهد و میر مه حمود. میر مه حمود هه ر به مندالی مرد و مه رگ چی دیکه ی مه ودا نه دا.

میر حه سه ن کوپی مه لیک خه لیل

میر حه سه ن پاش کوژرانی میر مه حمودی مامی، ئه گهرچی کال و منال بو، به لام خیل و خزمانی نه میری دایاننا به مه زنی خویان. به پیی فه رمانی سولتان مرادخان بوو به میری خیزان. له و سه زوبه نده دا یوسف به گی مامی به مه به سستی وه رگرتنی فه رمانی حکومه تی خیزان پوووی کرده دهرگای به خته لانی سولتان مرادخان و ئه ویش به سه ری کرده وه و به میری خیزانی دانا.

پاش گه پانه وهی له بارگای سولتان و گه یشته وهی بۆ خاکی خیزان، عیل و عه شیره تی نه میری (نه مری) ئاو پیکی وایان له نه دایه وه و ئه ویش به ناهومیدی چوویه ته وریز بۆ خزمه ت جه عفه رپاشای وهزیر و هاواری بۆ برد هه تا به هانایه وه بچی. جه عفه رپاشا پشتی گرت و پیاوی له گهل نارد و به پئی کرده وه بۆ خیزان. دیسانیش خه لک سه ریان وه به رنه هینا و چهند جاریک ئه م داوا و هات و چۆیانه دوویات بوونه وه، به لام چی بۆ نه کرا. سه ره نجام کۆمه لیک پش سپی که وته نیوان و کردیانه مه زن و ئاغای ناوچه ی نه میران و وایان دانا خیزان و مه لبه نده کانی هه موویان له ژیر ده سه لاتی میر حه سه ن دا بن. دوا ی تییه پبوونی ماوه یه کی که م به سه ر ئه م پیکه اته دا، یوسف به گ به دنه ی فیتنه گیران یان هه ر به

ئاواتی جوانه‌مەرگ بوونی، هاته مه‌یدان و گوتی به ناوچه‌ی نه‌میران (نه‌مران) رازی نیم و ده‌بئی من میری خیزان بم. میر حه‌سه‌نیش که ئاوا‌ی بیست لایه‌نگرانی خۆی کۆ کرده‌وه و به یاریده‌ی کۆمه‌لێک له دۆستان و خێلی شیروانی هه‌لیکوتایه‌ سهر یووسف‌به‌گ. ئه‌ویش له گوندی «ئاز»ی ناوچه‌ی نه‌میران بنه‌ی داکوتا و مه‌ته‌ریزی لیدا و خۆی له به‌ره‌نگار بوونه‌وه هه‌لکرد. شه‌ر له مابه‌ینی هه‌زه‌کان دا قه‌وما و یارانی بوونه‌ تۆوی هه‌رزن و هه‌ر یه‌که‌ی به لایه‌کدا هه‌لاتن. یووسف‌به‌گ خۆی له چالی ئاوده‌ستیکدا شارده‌وه و ناوی زراوی بوو به په‌رۆشینه‌ی سه‌ر شانی و یه‌کیک گه‌یشته سه‌ری و کوشتی؛ به‌لام که‌س نه‌یزانی کئی بوو. بۆگه‌نی تۆمه‌تی ئه‌م پرووداوه سه‌رودلی میر حه‌سه‌نی گرت و کیشه و گیچه‌لی بۆ نایه‌وه و داها‌تیک‌ی زۆریشی پئی له ده‌ست دا. وایان تین بۆ هه‌تا هه‌تا پارچه‌ ملک‌یکی هه‌ریمی خیزان و زۆربه‌ی ملک‌وماشی به‌میراتگه‌راوی خۆی فرۆشت و هه‌رچی وه‌گیری که‌وت هه‌مووی دا به‌مه‌زن و کاربه‌ده‌ستانی پایه‌بلندی عوسمانی. میر ئه‌گه‌رچی به زۆنگاوی قه‌رزو قۆله‌دا نوqm بووه و پرووتاوه‌ته‌وه، به‌لام هه‌شتاش تۆمه‌تی کوشتنی یووسف‌به‌گی له‌کۆل نه‌بۆته‌وه.

له‌وه‌ش بترازی، حاجی‌به‌گی پس‌مامی که‌ که‌زای حه‌سه‌ن‌به‌گی مه‌حموودیه، به‌پشتیوانیی خێلی مه‌حموودی ده‌گژ میر حه‌سه‌ن ر‌اچووه و داوا‌ی مه‌زنایه‌تی ناوچه‌ی نه‌میران ده‌کا و پاش شه‌ر و کیشه‌یه‌کی زۆر وایان بریار دا که ناوچه‌ی «مه‌روانان»ی پئی بئی و مووچه‌ی به‌رپ‌چوونیشی بۆ دیاری بکری و له‌گه‌ل میر حه‌سه‌ن پیکه‌وه کاروباری هه‌ریمه‌که‌ ر‌اپه‌رینن. ئیستا نیوانیان خۆش بۆته‌وه و یه‌کن و بارودۆخی هه‌ریمی خیزان به‌باشی ده‌روا به‌رپ‌یوه.

لکی دووهه م

باسی میرانی مۆکس

به پیی خوناوکهی زمانی پیتووس و خۆبادانی سه رپه نجهی نه خشین نووسین، له مه و بهر پوون بۆوه که میرانی خیزان و مۆکس و ئه سپایرد پیکه وه برا بوون و له ناوچهی «بلیجان» وه هاتوونه ئه وه ریمه و کردوویانه ته سنج به ش. به گویرهی گێرانه وهی چه ند باوه پیکراویک ئامۆزا بوون و ویکرا به گژ سولتانه کانی سه لجووقی دا چوون و ئه م جی ژیا نه یان له چنگ ده رهیتاون. هه ر چۆنیک بووبی و نه بووبی [تازه به سه رچووه]؛ به لام وه کوو ده لێن یه که م که سیکی له مۆکس بۆته حوکمران ناوی «میر ئه بدال» ه و دوو کوپی بووه. ئه حمه د به گ و حه سه ن به گ.

ئه حمه د به گ کوپی میر ئه بدال

دوای نه مانی میر ئه بدالی باوکی، ئه حمه د به گ هه وساری کاروباری ده سه لاتی به ده سه ته وه گرتووه و به سه ر هه ریمه که راگه یشتووه. زهینه ل به گی میری هه کاری چونکه دلی له ئه حمه د به گ ئیشابوو، حه سه ن به گی برای له گه ل خۆی هه لگرت و بردی بۆ بهر ده رانهی سولتان سوله یمان خانی خه زا که ر و ناوچه و قه لاتی «کارکار» ی له قه له مپه وی میر ئه حمه د دابری و حه سه ن به گی له وی کرده میرناوچه. له بارگای سولتانه وه فه رمانی مسۆگه ری بی لئ تلاسابوونیان بۆ ده رچوو که ئه م برایانه هه تا ماون پیکه وه ده سه لاتی هه ریمه که یان بگێرن. پاش تیپه ر بوونی سی سال به سه ر حکوومه تیان دا، ئه حمه د به گ مرد و دوو کوپی له پاش به جیما: ئه بدال به گ و میر عیما ده ددین.

ئەبدال بەگ كورپى مىر ئەحمەد

بە پىپى فەرمانى بى بەرگىزە وەى سولتان سولەيمان خان، دواى نەمانى باوكى فەرمانى مىرايە تىي «مۆكس»ى بۇ نووسرا. لەو حەلەدا حەسەن بەگى مامى رۇيى بۇ بەر دلۇوانى يەزدان. ئەبدال بەگ كچى زەينەل بەگى مىرى ھەكارىي خواست و بە يارىدە و پشتىوانىي وى لەسەر دابى رابردوو ناوچەى «كاركار»ى خستە وە سەر مۆكس و سولتان سەلىم خان فەرمانى بەسەركردنە وەى لەم بارەيە وە بۇ نووسى. ھىندەى پىنە چوو كە رۇستە م بەگى كورپى مىر حەسەن بە ھارىكارىي خىلى مەحمودى سەرلەنوئى ناوچەى «كاركار»ى جودا كرده وە و خستىيە ژىر پكىفى خۇى. لەسەر ئەو كارە شەپ و ھەرايەكى زۆر لە نيوان ئامۇزاكاندا قەوما. سەرەتاي سالى ۱۰۰۵ى ك / ۱۵۹۶ى ز، شەويك لە نيوان نوپۇشىيوان و خەوتناندا ئەبدال بەگ بۇ دەسنويۇتازە كرده وە ھاتبوو سەر ليوارى مشارەى قەلا و ئەو ھندە سەر خۇش بوو، خۇى بۇ رانەگىرا و بە مەستى لاترە وەى بەست و ھەلخلىسكا و سەر مە قولاتىكى لىدا و لە وئىرا ھەلدىرا و گىانى دايە وە دەست بە دىھىتى جىھان. دوو كورپى ھەبوو: مىر ئەحمەد و مەمەد. بەگويۇرەى قۇل لەسەركىشانى خىلات و كەس و كارى مىر ئەحمەد جىي باوكى كرتە وە.

رۇستە م بەگ كورپى حەسەن بەگ

و ھەكوو پىشتەر باسى كرا، لە رقى كورپە مامەكانى كىزى حەسەن بەگى مەحمودى خواست و بە ئالىكارىي عەشیرەتى مەحمودى و بە پشتىوانىي مستە فاپاشاى سەردار، ناوچەى كاركارى خستە نيوجە غزى قەلەمپە وى خۇى. دواى تىپە رپوونى سەردەمىك بە سەر دەسەلاتىدا، دەستى لە ژيان شۆرد و مرد و حەسەن بەگى كورپى بوو بە جىتشىنى. ئەو دەمەى كە وا ئەبدال بەگ بە ھىلاك چوو، حەسەن بەگ بە ھىواى كرتنى مۆكس يارىدەى لە سنان پاشاى مەزنى سەركردەكانى

وان خواست و ئه ویش نیزیکه ی سیسه د سوار و پیاده ی له گه ل نارد. له و سهریشه وه میر ئه حمده به خو ی و خیل و خزمانی و به مه بهستی به رنگار بوونه وه ی حه سه ن به گ له قه لا وه ده رکوت و به ره ی لی ته نی. هیزه کان تیکه هه له نه نگوتن و پیکداهاتن و له و گرمه و هه رایه دا حه سه ن به گ کوژرا و میر ئه حمده بوو به مه زنی سه ره به خو ی مۆکس و هه ر ئیستاش له سه رکاره و ده سه لاتداریکی بی به ره له سته .

لکی سیهه م

باسی میرانی ئه سپایرد (ئه سپایرد)

هه ره وک پیشتی باسی کرا ئه م به ره بابه ش له گه ل میرانی خیزان ئامۆزان. ئه و کاته ی که میرانی کوردستان سه ریان وه به ر ده سه لاتی بارگای عوسمانی هیتا، محه ممه د به گ جله وی ده سه لاتی ئه سپایردی به ده سته وه بوو. پاش نه مانی، سولتان برایم و میر شه ره ف له پاشی به جیمان.

سولتان برایم کوری محه ممه د به گ

به پپی فه رمانی سولتان سه لیم خانی خه زا که ر، پاش نه مانی له سه ر ته ختی ده سه لاتی ئه سپایرد پالی دایه وه و ماوه یه ک به مه زنا یه تی رایبوارد. وا هات جاریکی قزلباش هه لیانکوتایه سه ر قه لای وان و ئه ویش شان به شانی فه رهادپاشای مه زنی سه ره کرده کانی وان، شانی دایه به رخۆدان و له و شه ره دا به ده ست قزلباشان کوژرا. دوا ی نه مانی سولتان برایم، کوره کانی واته محه ممه د به گ و حه سه ن به گ بوونه میراتگری.

محهممه‌دبه‌گ کورپی سولتان برائیم

محهممه‌دبه‌گ دواى نه‌مانى باوکی به‌پیی فه‌رمانی سولتان بوو به‌مه‌زنی ته‌سپایرد. خاوه‌نی ئه‌م چوار کورپه‌ بوو: ته‌ییووب‌به‌گ، خالیدبه‌گ، وه‌یسه‌به‌گ و برائیم‌به‌گ. ته‌ییووب‌به‌گ له‌سه‌ر وه‌سیتی باوکی و به‌گویره‌ی ته‌و مافه‌ی که‌ شه‌رع پیی دابوو، جیی گرت‌ه‌وه. ئیستا که‌ سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، نیزیکه‌ی بیست‌ساله‌ میره‌هریمی مۆکسه‌ و هاوبه‌شه‌کانی له‌ بواری کۆکردنه‌وه‌ی داهاات و وه‌سه‌ریه‌کانانی سامان و دنیا‌داری دا‌ ئیره‌ییی پی ده‌به‌ن.

میر شه‌ره‌ف کورپی محهممه‌دبه‌گ

میر شه‌ره‌ف پاش ئه‌وه‌ی سولتان برائیمی برای بوو به‌جیتیشینی باوکی، سه‌ری برده‌ به‌ر سنیه‌ری بارگای سولتان سوله‌یمان و ناوچه‌ی «ئاغاکیس»ی له‌ هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی برای بۆ دابرا و فه‌رمانی بالای بۆ نووسرا و به‌ میرناوچه‌ داندره‌ا. پاش تیپه‌پینی ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، له‌م دنیا‌پرووخه‌که‌وه‌ پرووی کرده‌ دنیا‌ی هه‌تا‌هه‌تایی. به‌هائه‌ددین‌به‌گ و ئورکه‌مزه‌گی له‌ پاش به‌جیمان. چونکه‌ ئه‌م کورپانه‌ی زۆر مندال بوون و نه‌یاندده‌توانی بینه‌ جیگره‌وه‌ی باوکیان و به‌ سه‌ر ئاغاکیس رابگه‌ن، له‌ دیوانی وانه‌وه‌ ته‌سپارده‌ی ده‌ستی میرانی عوسمانی کرا. پاش ئه‌وه‌ی ره‌سیده‌ بوون، ئورکه‌مزه‌گ فیتی پیوه‌نووسا و شیت بوو. به‌هائه‌ددین ده‌ستی له‌ نیشتمانی هه‌لگرت و په‌ره‌وازه‌ بوو بۆ هه‌ریمی عه‌ره‌بستان و له‌ به‌سه‌ره‌ و له‌حسا^۱ که‌وته‌ ریزی غولامانی پادشاه‌وه‌.

۱- ئه‌م ناوه‌ له‌ به‌یتی سوارۆدا به‌ کاوله‌ له‌حسا ناوی هاتووه‌. ئه‌له‌ئحسا ناوچه‌یه‌که‌ له‌ باکووری ولاتی به‌هره‌ین و شانی رۆژاوا‌ی که‌نداوی به‌سه‌ره‌. (ئه‌حسا = خیزه‌لان). و.

بهشی پینجه م باسی میرانی کلیس

بلا ټه وانه ی زیت و وشیارن و به شوین لک و پوی خانهدانی هاشمی دا دهگه پین و خه یالی راستی دوزه وهیان بۆته ئاویتته ی بالانویتی ناسیتته ری وه جاجی قورپه شیشیه کان، لییان پوون بی و بزنان که زنجیره ی بنه مالهی میرانی کلیس لایان وایه ده چنه وه سهر پنجه یه کییک له کورانی هزره تی عه بیاس، خودای لی رازی بی. خویان ده لین هیچ قسه ی تیدا نییه که له گه ل میرانی هه کاری و ئامیدی ئاموزان. به لگه شیان ئه وه یه شه مسه دین و به هائهدین و مونته شا سی برا بوون که [له عه رهبستانه وه هاتونه کوردستان].^۱ میرانی هه کاری که له به ره ی شه مسه دین، ناوه که ی له کوردی دا سواوه و بۆته شه مؤ. میرانی ئامیدی که له توخمی به هائهدینن کراونه به هدین و میرانی کلیس که له پشتی مونته شا که وتوونه وه، به مونده ناودیر کراون.^۲

هه ر چۆنیک بی، ئه و مونده یه له سه رتادا کۆمه لیک کوردی له ده وری خزی کۆ کرده وه و پووی کرده میسر و شام. له وئ سهری وه بهر سولتانه کانی ئه ییووبی هینا و ئه و پادشا دادپهروه رانه ش خویندیپانه وه و له ناوچه ی قه سیری نیزیک

۱- ل ۱۶۰ دهقی بودلیان. و.

۲- ل ۱۶۰ دهقی بودلیان: شه مؤ بۆته شه نبؤ. به هدی کراوته به هدینان (بادینان = بادینانی). و.

ناوی دروستی ئه م بنه مالّه و میره، مه ندۆیه و له سه رده می تورکانی عوسمانی دا بۆته مه نت و مه نته شا، واته مه ندشا (شامه ند). ئه م میره له سه رده می مه ملووکي نه ک له سه رده می ئه ییووبی دا ده رکه وت و ناسرا. له رووداوه کانی چاره گی یه که می سه ده ی ۸/ ک ۱۴/۱۵ زاینی دا ناوی که سایه تیه ک دئ به ناوی مه ندۆی کورد (الذهبی، تاریخ الاسلام، ۴۱۲/۵۵، المقریزی، السلوک، ۵۰۱/۲-۵۰۲، العسقلانی، الدرر الکامنه، ۱۵۱/۶، ز.س.

هه‌ریمی ئه‌نتاکییه به میرناوچه‌یان دانا و گوتیان برۆ له‌وی بنه دابگره. جه‌ماوهریک کوردی یه‌زیدی که له و جییه نیشته‌جی بوون، له دهوری ئالای مونده هالان؛ ئه‌ویش پۆژبه‌پۆژ خۆی نیشان دا و لێوه‌شاوه‌یی و ئازایه‌تی و پوراستیی نواند. ئه‌و کوردانه‌ی له حه‌وم و کلیسیش بوون، تیکرپایان هه‌ستان و بارگه‌وبنه‌یان لێنا و پوویمان تیکرد. سولتانه‌کانی ئه‌یوووبی زۆر چاکیان بال به‌سه‌ر کیشا و بوونه ده‌سته‌به‌ری ئاواته‌کانی و کردیانه‌میری ئه‌و کوردانه‌ی که له قه‌له‌مه‌روی شام و حه‌لب ده‌ژیان و که‌ولی شانازییان خسته‌سه‌ر شانی. به‌ری کارانیان بۆ ئاواله‌کرد و بوونه پالپشتی و هیژیان وه‌برنا و پله‌یان هه‌وراز برد و له نیو هاوشانه‌کانی‌دا شان و شکۆیان دره‌وشانده‌وه. (۲)

له سه‌ره‌تادا ده‌سته‌یه‌ک له شیخه‌کانی ئه‌و یه‌زیدیانه‌ی نیشته‌جی نیوان حه‌ما و مه‌رعه‌ش بوون، له‌سه‌ر مه‌زنایه‌تی کوردان، له‌گه‌ل مونده لێیان بوو به‌کیشه و نیوان ناخۆشی. چه‌ند جاریک له‌شکریان لێ کرد و شه‌ر و گه‌ریان تیه‌الاند، به‌لام سه‌ره‌نجام مونده دایه‌تیا و نیوه به‌خۆشی و نیوه به‌ناخۆشی و نابه‌دلی ملی پێ نه‌وی کردن. ته‌واوی کورده‌کانی ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌ سه‌ریان وه‌بر چه‌له‌مه‌ی ده‌سه‌لاتی هێنا. پاش ئه‌وه‌ی مونده نۆره‌ی نه‌مانی هات، عه‌ره‌به‌گی کوپی به‌رپرسایه‌تی حکومه‌تی که‌وته سه‌ر شانی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌ویش چرای ته‌مه‌نه‌ی ک...وژایه‌وه، میر جه‌مالی کوپی ره‌سه‌ن‌زاده‌ی له‌سه‌ر کورسی باوکی داسه‌کنسی. دوا‌به‌دوا‌ی میر جه‌مال، ئه‌حمه‌دبه‌گی کوپی هات و جی گرت‌ه‌وه. ئه‌و زه‌مانه‌ی که غولامی چاره‌نوس هات و مال و کۆچی ده‌سه‌لاتی خانه‌دانی ئه‌یوووبی تیکه‌وه‌پێچا و غولامانی چرکه‌س جی ئه‌وانیان گرت‌ه‌وه، ئه‌حمه‌دبه‌گ سه‌ری وه‌برنه‌هێنان. پاش هه‌لبواردنی ته‌مه‌نیک و تپه‌رینی پۆژگاریک به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، مالاوایی خواست له‌و دنیا به‌قا پێ نه‌کراوه و حه‌یببه‌گ و قاسمبه‌گ بوونه پاشه‌واری.

حه بیب به گ جیی باوکی گرته وه و بوو به مه زنی کوردان. سولتانه کانی چرکس
 وه به ریان هه لڅویند و پرایانکیشا بۆ لای خویان و له حه له ب کوشتیان. قاسم به گ
 به پیی به میراتگه پانی ده سولات و به زهبری شان و باهژی بوو به جیگره وه ی
 کاکو و کوردی هینانه بهر رکیف و سهروبهری کارانی پیکهیتان. چرکس هاتن و
 سهروکایه تی کوردانیان دایه ده ست شیخ عزیزه ددینیک له توره مه ی شیخانی
 یه زیدی. هیندیک جه ماوه ری یه زیدی سهریان وه به رهیتا و چرکس شاریار به گی
 په مه زانلوویان کرده سپاسالار و کۆمه لیک چه کداری حه له بیان نایه ژیر رکیفی و
 ناردیان بۆ لیدانی قاسم به گ. ئه ویش له گه ل خیل و خزمانی له «جه بهل سه هیوون»
 له شکری له سان دا و چاوه پروانی په لامار مایه وه. سولتانی غووریش
 خوشکه زایه کی خۆی خسته پالدهستی شیخ عزیزه ددین و له گه ل له شکری
 به لیشاوی گه له جارپی حه له ب ناردی و له قۆلکی دیکه وه به ریی کردن بۆ سه ر
 قاسم به گ. چه ند جاریک شه ری قورسیان له نیوانی دا قه وما و هه موو جاریکیش
 هه ر سپای چرکس سان ده شکا.

ئه و زه مانه ی که سولتان سه لیم خان به مه بهستی گرتنی عه ره بستان و خاکی
 میسر و شام و لیدانی چرکس سان سه ری رکیفی به ره و ئه و باله هه له نگاوت،
 قاسم به گ له گه ل خهیری به گی چرکس چوونه پیشوازی و شانازی
 پاره خ رامووسانی پی برا. پاش سهرکه وتن و گیرانی میسر و شام و حه له ب،
 قاسم به گ له سه رکیفی هه مه میسه له سه ری سولتانی دا ریی بۆ ئیستانبول و
 جان پۆلای کوپی دوازه سالانه ی خوشی برد بۆ ئه و سه فه ره.

شیخ عزیزه ددینی یه زیدی خۆی گه یانده خزمهت قه راجه پاشای مه زنی
 سه رکرده کانی حه له ب و به پیی قیل و فرتی چه ند چه په لیک، بۆ قاسم به گی تیچاند و
 پاشای له خسته برد و تاوانی خه یانهت و سه ره لدانی پیوه به ست. شیخ ئه وهنده ی
 مه به سته که خه ست کرده وه و وای کار به ده ستانی پایه به رزی ده سولات خه له تاند

هر وه ره سه‌یرئ. گوتی نه‌گه‌ر بی و قاسم‌به‌گ ئیزن بدرئ و جارئکی دیکه بگه‌رئته وه حه‌له‌ب، ئاژاوه‌یه‌کی گه‌وره ده‌نئته‌وه. کاتیک کۆمه‌لئک به‌لگه‌ی پته‌ویان به‌ گوئی سولتانی به‌رئز هه‌لئنا، له‌رئوه فه‌رمانی بی‌تیکچوونه‌وه‌ی بۆ کۆژرانی قاسم‌به‌گ په‌سند کرد و جه‌للادان سئ و دوویان لئ نه‌کرد و پشوویان لئ برئ. جان‌پۆلای کورپان برده سه‌راوپه‌رده‌ی ئاوه‌دان و خستییانه‌رئزی غولامانی خه‌زنه‌خا‌نه‌ و بالی پارئزرانی به‌سه‌ر کئشرا.

پاشان له‌سه‌ر داوای قه‌راجه‌پاشا له‌ دیوانی ده‌سه‌لاتی سولتان سه‌لیم‌خانه‌وه شیخ عیزه‌ددین کرایه مه‌زنی کوردان.

جان‌پۆلای به‌گ^۱ کورپی قاسم‌به‌گ کورپی نه‌حه‌مه‌دبه‌گ

داوای کۆژرانی باوکی، جان‌پۆلای به‌گ له‌ کۆشکی ئاوه‌دانی سولتان سه‌لیم‌خان سئبه‌ری پاراستنی به‌ سه‌ر کشا و شیخ عیزه‌ددین بوو به‌ مه‌زنی کوردان. کاتیک شیخ عیزه‌ددین مرد هیچ پاشه‌وارئکی وای له‌ پاش به‌جئته‌ما که لئوه‌شاوه‌ی حوکمرانی بی؛ جا بۆیه هه‌ر ملک و ماشئکی هه‌بئوو، خرایه سه‌ر ملکی تاییه‌تی خاوه‌ن‌شکۆ له‌ نه‌تاکئیه و ده‌سه‌لاتی کوردانئش درایه ده‌ست مه‌لیک محه‌مه‌دبه‌گ که له‌ به‌ره‌ی میرانی حه‌سه‌نکئف بوو.

کاتیک جله‌وی کاروباری گرئنگی پادشایه‌تی که‌وته نیو په‌نجه‌ی به‌کار و لئوه‌شاوه‌ی سولتان سوله‌یمان‌خان، جان‌پۆلای به‌گی له‌ سه‌ر سه‌رای ئاوه‌دانه‌وه هئینایه‌ده‌ر و خستئیه‌رئزی پاسه‌وانانی بارگای هئنده‌ی ئاسمان به‌رزی. له‌ خزای بیلگراد و گرئنی رۆدووس و په‌لامار بۆ سه‌ر «به‌غدان» دا، له‌ رکئفی هه‌میشه

۱- جان‌پۆلاد (گیان‌پۆلا) بنه‌ماله‌یه‌کی ناوداری کوردن و له‌ سه‌ده‌ی شازده و سه‌ده‌کانی دوا‌یی‌دا ناوچه‌یه‌کی به‌ر فره‌وانیان به‌رئوه ده‌برد. ابوالوفاء العرضی (م: ۱۰۷۱/ک/ ۱۶۶۰ز) له‌ کتئیبی «معادن الذهب» دوو میری بنه‌ماله‌ی جان‌پۆلای ناساندوون. ز.س.

سه رکه و تووی دا ده بزوت. له و ماوهیه دا گه لیک نازیه تی و دست و بردی نواند و که و ته بهر دلی ئه و خاقانه ی له هر شتیک بروائی دهیکاته زیږ. جان پۆلابه گ داوای دهسه لاتی باب و باپیرانی کرده وه؛ سولتانی سوله یمان پایه له بهروه ی به چوونه وه ی بۆ نیو کوردانی دیو دهروون ئاژاوه یه ک ساز نه بی، ناوچه یه کی دیکه ی سر به حه له بی پی به خشی، به لام جان پۆلابه گ نه یویست. راست له و سه رو به نده دا حوسین خان پاشای خادم له و شوینه کرابوویه ده مرست و به سه ر کاروباری کوردان راده گه یشت و سولتان رایئه سپارد بوو له بیر و بۆچوونی کوردانیش بکۆلئته وه و بزانی چاکه حکومه تی کلیس به دهست کتوه بی و داخوا جان پۆلابه گ بۆ وه ی ده بی بگه ریتته وه سه ر دهسه لاتی به میراتگه پراوی خانه دانی خۆی. حوسین پاشاش به خزمه تی راگه یانده وه ئه گه ر دهسه لاتی کوردان نه دریتته دهست جان پۆلا، که سی دیکه ناتوانی به سه ر ئه و توخم و تۆر مه سه ربزیو و که تنگیزه پابگا و خه لک و هات و چۆکه رانی حه له ب و ناوچه عه ره بنشینه کان له شه ر و گه ریان نساخه له سین. له سه ر ئه م بۆچوون و لیکدانه وه یه سولتان سوله یمان خان، جان پۆلابه گی سه لاواند. دنه وه ی شاهانه و خه لاتی خونکارانه به سه ر کرده وه و هه ریمی کلیس و ته واوی ناوچه و مه لبه نده کانی باربوو کرد و ئه ویش به کامره وایی له ده رگانه ی سولتانه وه به ره و کلیس پیی نایه ئاوزهنگی و له وئ دابه زی. پاش داودامه زراو بوونی وا چاک سه رو به ری کاروباری کوردانی پیکه پیتا که هه ر باسی ناکرئ.

ده گیزنه وه له و ده مه دا که سولتان سوله یمان خان به مه بهستی گرتی ئیزان پووی کرده زستانه هه واری حه له ب، شه ودزیک دهستی گه یانده سه راوپه رده ی شکۆداری خاوه ن شکۆ و شیریی گه وه ره بندی سولتانی له خه لوه خانه ی تاییه تی موباره کی ده رکیشا و وا بی خشپه و به پیدزکه خوشی که پاسه وانان و خزمه تکارانی هه ر ئاگاشیان نه کرد. پاش ئه وه ی پۆژ بۆوه و هه واله که به گوئی

پروسته مپاشای مه‌زنه وه‌زیردا درا، چونکه جان‌پۆلابه‌گی ده‌دزاند و له دلای خزی‌دا
 رقی لئی بوو، پروداوه‌که‌ی بۆ خونکاری دادپه‌روه‌ر گێرایه‌وه و گوتی کوردانی
 به‌ر فه‌رمانی جان‌پۆلا ئەم کاره‌ دزیوه‌یان کردووه و هیچ‌کەسی دیکه‌ ناوی‌ری خزی
 له‌ کاریکی ئاوا مه‌ترسیدار بدا. به‌ بیستی ئەم قسانه‌ ئاگری ده‌ره‌لبوونی پادشا
 گه‌زاره‌ی کیشا و بۆسزی بیدادی له‌ کوانووی میشکی جان‌پۆلا هه‌ستاند و وه‌ک
 جایی جوو هه‌لبیچا. له‌ وکاته‌دا جان‌پۆلا هاته‌ جواب و گوتی پینچ پۆژم مه‌ودا بده،
 ئەگه‌ر دزم دۆزینه‌وه ئەوه باشه، ئەگینا سولتان چۆنم سزا بدا پینی پازیم. پۆژی
 چواره‌م دزه‌کانی به‌ شیریی گه‌ وه‌ربه‌نده‌وه هینانه‌ دیوانی سوله‌یمانی و پاش
 ئەوه‌ی سه‌ری هه‌موویان تیدابردن، پادشا که‌وته‌ دلدانه‌وه‌ی جان‌پۆلابه‌گ و چۆن
 باشه‌ ئاوی لاوانده‌وه و خه‌لاتی کرد و له‌ هاوشانه‌کانی تیه‌پاند و پله‌ی هه‌تا
 په‌رپه‌رپۆچکه‌ی ئاسمان به‌رز کرایه‌وه. پتر له‌ نه‌وه‌د سال ژیاوه و خزی له‌ نزیک
 سه‌تی داوه. ده‌لین هه‌فتا کوپی بووه و زۆربه‌یان گه‌وره‌ بوون و شه‌یتانیان
 پیکه‌نیوه و چاکه‌ و خراپه‌یان زانیوه و جوانه‌مه‌رگ بوون. که‌ خزی مردووه^۱ ده
 کوپی له‌ پاش به‌ جیماوه: هه‌بیب‌به‌گ، عومه‌ربه‌گ، ئەحمه‌دبه‌گ، عه‌بدو‌ل‌لایه‌گ،
 حوسین‌به‌گ، غه‌زه‌نفه‌ربه‌گ، زه‌ینه‌ل‌به‌گ، هه‌یده‌ربه‌گ و خدربه‌گ.

هه‌بیب‌به‌گ که‌ کوپی گه‌وره‌ی بوو، له‌ تافی لای و هه‌رزه‌کاری‌دا، به‌ دلای خزی
 دنیای وه‌به‌ردا و رچه‌ و ریباز و ئاکاری ناله‌باری نه‌زان و نه‌فامانی ره‌چاو کرد و
 به‌ دابی گه‌نجان لی‌نیشته‌ و به‌پینچه‌وانه‌ی گه‌ز و ربه‌ی پیران تیکه‌وت. بابی وای له
 پیش چاوی ره‌ش بوو که‌ ده‌ریه‌اویشت و گوتی به‌ کوپی خۆمی نازانم.
 جان‌پۆلابه‌گ خزی چاوی به‌ سه‌ر په‌روه‌رده‌بوونی حوسین‌به‌گی پینجه‌م کوپییه‌وه
 بوو. چونکه‌ نیشانه‌ی پیکه‌یشتویی و روو‌راستی و لیوه‌شاوه‌یی و به‌رزبوونه‌وه‌ی

۱- شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار، ل ۴۲۰، مامۆستا جه‌میل پۆژبه‌یانی نووسییوه‌تی:
 جان‌پۆلا (جان‌پۆلا) سالی ۹۸۰ی ک/ ۱۵۷۲ی ز، مردووه. و.

به نیوچاوانییه وه دیار بوو، ویستی به جیگره وهی خۆی دابنخ. راست له و سهروبه ندهدا سولتان سوله یمان خان به مه بهستی چونه «سوکتوار» له شکره دهنگ دا، به لام جان پۆلابهگ نه وهنده پیر و لاواز بوو که نهیده توانی خۆی له سه ر خوانی زین رابگری و تاقه تی نه دینا؛ بۆیه حوسین بهگی له بری خۆی نارد. له و هیژشه دا که حوسین بهگ ک...ه و...ه ژیر رکینی هه میسه سه رکه و تووی سولتانی خه زاکه ر، زۆر چاکی خۆ نواند و که و ته به ر دلای پادشا و به چاویک لئی روانی که مس ده کاته زیڤ. هه ر له وئ به لینی پیندا به پله ی مه زنایه تی به سه ری بکاته وه. سالی ۹۷۲ی ک/ ۱۵۶۴ی ز، که ئالای سه رکه و تن نیشانی سولتانی شه کانه وه و هیژه کانی گه رانه وه، جان پۆلابهگ وا له چنگ پیری بی هیژ و که له لا بیوو، که دیار بوو چی وای به به ره وه نه ماوه و هیژده ی دیکه ناژی، بۆیه جه عفه ر بهگی به جینشین دانا و وه سییتی کرد حوسین بهگ به سه ر ملک و ماش و سامان و مال و مزدالی رابگا و حه بیب به گیشی له به شه مال بی به ری کرد. دهقی وه سیتنامه که ی ئاوا نووسی و به سهید و قازی و پیاو ما قوولانی ئه و دهقه ره ی مؤر کرد و نایه کیسه یهک و به میوو مؤرکراوی ناردی بۆ قه لوانی قه لاتی حه له ب. ئه وسا گیانی خۆشه ویستی ئه سپارده ده ست گیانکیشی یه زدانی.

جه عفه ر بهگ کوری جان پۆلابهگ

جه عفه ر بهگ له سه ر وه سیتی باوکی و به پینی فه رمانی مه زنا نه ی سولتان مرادخان بوو به حوکمرانی کلیس. پاش چوار سال، له و کاته دا که مسته فاپاشا له له ی سه ردار، ده چوو بۆ گرتنی شیروان، جه عفه ر بهگیش ره گه ل ئه و له شکره ی که و ت که ده تگوت قیامت هه ستاوه و رۆیی بۆ دیار به کر. وه ختایهک گه یشته قه راجه تاق (قه راجه داغ)، له سه ر ئه سه په وه هه لدیڤرا و گیانی دایه وه دهستی جیهان په ره ریڤن.

حه‌یب‌به‌گ کوری جان بۆل‌به‌گ

دوای نه‌مانی باوکی، حوسین‌به‌گ و براکانی زۆریان سووکایه‌تی به‌سه‌ر
حه‌یب‌به‌گ هینا و شکان‌دیانه‌وه. ئه‌ویش له‌سه‌ر دل‌ی بوو به‌گرت و به‌مه‌به‌ستی
تۆله‌کردنه‌وه رامالی برده‌سه‌ر کلیس و ده‌ستی به‌سه‌ر به‌شیک له‌مال و سامانی
باوکی دا‌گرت و چه‌ند گیراویکیش که له‌میژ سال‌ بوو له‌زیندانی باوکی دا‌به‌ند
کرا‌بوون و هه‌قی مسولمانانیا‌ن له‌پنی‌دا بوو، هه‌مووی به‌ردان.

پاشان پیاوی نارده‌ده‌رک و دیوانی سولتان و له‌چنگ ناجوامیری براکانی
زۆری سکالا‌کرد و گوتی مافم پینشیل کراوه و هه‌رچی هه‌بوو هه‌مووی به‌پینچی
ته‌ختی به‌رزنی ده‌سه‌لات را‌گه‌یان‌د. مه‌زنه‌پیاوی به‌راوته‌گیری پینخه‌ری کاروباری
دنیا، مه‌مه‌دپاشای مه‌زنه‌وه‌زیر، لینی هه‌لبه‌زییه‌وه و له‌ده‌می داواک‌ی دا و گوتی
باوکی به‌زیندی‌سه‌ر هه‌یب‌به‌گی له‌مه‌زنایه‌تی و میرات بی‌به‌ری کردوه و
وه‌رگرتنی هه‌وساری ده‌سه‌لاتی ری‌ناکه‌وی، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ئاوری ئا‌واوه
پۆمرکی و کیشه‌یان نه‌مین، ئه‌وه‌ده‌یکه‌مه‌مه‌زنی نابلوسی شام. هه‌یب‌به‌گ پنی
پازی نه‌بوو، گوتی ناوچه‌ی «بالیس»ی هه‌له‌بم ده‌وی که حوسین‌به‌گی برام به
سه‌ری را‌ده‌گا. له‌چاکه‌ی بی‌سنووری پادشایانه‌وه ئه‌و ناوچه‌یه‌ی باربوو کرا.
کاتی‌ک حوسین‌به‌گ به‌و کاره‌ی زانی، که‌یخودای نارده‌بارگای سولتان و
سه‌رله‌نووی له‌شوینی خۆی دامه‌زرایه‌وه و هه‌یب‌به‌گی لئ‌خسته‌وه و بر‌دییه‌وه
سه‌ر دۆخی جارانی. له‌و سه‌روبه‌نده‌دا هه‌والی مردنی جه‌عفه‌ربه‌گ و نووسرانی
فه‌رمانی مه‌زنایه‌تی کلیس له‌لایه‌ن مسته‌فاپاشای سه‌رداره‌وه بۆ حوسین‌به‌گ بل‌او
بۆه.

کاتی‌ک هه‌یب‌به‌گ پنی زانی خیرایه‌کی به‌ره‌و ده‌رانه‌ی سولتان مرادخان بالی
گرت و نیزیکه‌ی پینچ‌هه‌زار فلۆری وه‌کوو دیاری برده‌خزمه‌ت شیخی پادشا، که
له‌و کاته‌دا سولتانی جیهان‌په‌نا له‌ناخی ده‌روونه‌وه زۆری بر‌وا به‌و پیره‌نه‌زانه

بوو. حه بیب به گ تکای لئ کرد تا کوو حکومتی کلیسی بۆ داوا بکا له پادشا و مه زنه وه زیر. له سهر قسه ی بی رهت بوونه وه و قورس و پته وی شیخ، کرا به میرناوچه ی «سه له مییه»، به لام گوتی نامه هوی و بمنیرینه وه سهر ملکی باب و بابیرانم. نه گهرچی نه و داوایه ی شیخ له گه ل ره و شوینی توکمه و دره وشاوه ی ئیسلام نه ده هاته وه، به لام هینده ی په داگرت و سوور بوو له سهری که حکومتی کلیس درا به حه بیب به گ و حوسین به گ به میرناوچه ی سه له مییه دیاری کرا. نه و ده مه ی که مسته فاپاشای سهر دار خهریکی چاک کردنه وه ی قه لای قارس بوو، حوسین به گ گوئی خوی لئ خه واند و به که مته رخه می تیگه وت و له ئاخری کاران دا ویرای پۆله پیاویک خوی گه یانده خزمهت سپاسالار، به لام به سهرساردی ولامی درایه وه. سه ره له نوئ ده سه لاتی کلیسی دایه وه ده ست حوسین به گ و حه بیب به گی به مه زنی سه له مییه دانا. حه بیب به گ دیسانیش نه یسه لماند و پرووی کرده وه بهر ده رانه ی سولتان. خوداو راستان له و جه نگیه دا مسته فاپاشا له سهر کارلادرا و سنان پاشا جیی گرت وه و بوو به سپاسالار. حه بیب به گ که پیاویکی خۆه لگیش و له بله بان بوو، نه وه نده ی قسه ی زل کردن و هینانی و بردنی و تیگی کردنه وه، که سنان پاشا هه لفریوا و وای دل پئییه وه نووسا پئی و ابوو ههر نه بی نیوه ی خاکی عه جه مانی بۆ ده گری. به پئی نه و هه لسه نگانده حکومتی کلیسی دایه وه ده ستی. پاش تیپه ره بونی سئ سال به سهر ده سه لاتی دا سنان پاشا پله ی سپاسالاری و مه زنه وه زیرایه تی به چنگه وه نه ما. حوسین به گ دیسانه وه ده سه لاتی کلیسی بۆ خۆی وه رگرت وه.

حه بیب به گ چه ند سالیکی دیکه به لیخراوی و سه ره رگردانی و په ریشانی خولایه وه و هه تا تیخی تیژی مردن نه گه یشته سهری و هه ودای ژیانی هه لئه پساند، ده ستی له دوژمنایه تی براکانی هه لئه گرت. [شاعیر گوته نی:]

دنیا مان کرده دوو بهش تا خه لک ئاسو ووده بیئ
ئه و بوو به میری ژیر خاک، منیش میر له سهر ئهرزی

حوسین به گ کوری جان بۆ لابه گ

چونکه حوسین به گ توانیبوو ی سهرنجی سولتان سوله یمان خانی خه زاکه ر بۆ
لای خۆی راکیشی و پبی وهرهنگ و پوو بی و دوعای به خیری بابیشی له پشت بوو،
ئه گهرچی کوری پینجه میش بوو، پاش مردنی جه عفره به گی برای کرایه مه زنی
ههریمی به میراتگه ر اوی خانه دانی خۆی. وه کوو پیشتر باسی کرا حه ییب به گی برای
چه ند جاریک تۆمه تی خسته پـاـلی و کوژرانی جه عفری براشی به سهر وی دا
هینا و نیزیکه ی شیست هزار فلز بی بابته ی به دوا دا چون و لپرسینه وه ی ئه ویشی
گرته ئه ستۆی و به یاریده ی سنان پاشای وه زیریش بۆ ماوه ی چه ند سالیک
ده سه لاتی کلیسی له چنگ دهره هینا و سهره نجام هیچی بۆ به هیچ نه کرا و
ده سه لاته که ههر که وته وه ده ست حوسین به گ.

ههر که سی کاری له بهر خودا بی چ که ند و له ندی له رپیه نابئ
ههر کاریکی بی به دهس خودایه خۆ به خوا به نده چی له دهس نایه

به لئ وه کوو دیاره حوسین به گ چه ند سالیک به ته نیا و بی به ره لست هه وساری
ده سه لاتی کلیسی گرته ده ست. سهره نجام رۆژایه کی که لکه له ی به لگه ربه گایه تی
عوسمانییانی که وته سهری. بۆ ئه وه ی بیته مه زنی سهر کرده کانی ترابلۆسی شام
ملک و ماشیکی زۆری خسته سهر ملکی تایبه تی خاوه ن شکۆ و خۆی بوو به
ده سه به ری و له و پئ و پرسته داوای کرد ده سه لاتی کلیس بخریته سهر ترابلۆس و
ئه گه ر هات و له سهر کار لادرا، کلیسی به دابی جارن ههر به ده سه وه بمیتی و

ئال وگۆری به سەردا نەیه و چەند مەرجیکی دیکەشی دانا. کاتیک داخاوییه کانی به گویی میری به شان و شکۆ ئاشنا کران، هەمووی به ئاوپ لێدانهوەی شاهانەیی بۆ وەدی هینا. سالی ۱۰۰۱ی ک/ ۱۵۹۲ی ز، فەرمانی تیخویندەنەوی خونکاری بۆ نووسرا و کەولی شانازی خرایە سەر شانی و پاشناوی «پاشا»شی پێ بەخسرا و به حوسین پاشا ناودێر کرا.

ئەو هی راستی بی لەو کاتەدا کە حوسین پاشا ئەم فەرمانەیی بۆ نووسرا پیاویکی عەرەب بەناوی قەمیز بەپێی رەچا و کرانی چەند مەرجیک بە سەر ترابلۆس رادەگەشت. قەمیز خۆی به یەکیک لە مریدانی جلە و کیشی پەردە لەبەر نەماوان و پیشەنگی ورده کاران و مایه به ختی دین و برواداران، مەولانا خواجە ئەفەندی دەزانی و زۆریشی هۆگر بوو. تەنات دەهه زار فلۆری زیری سووریشی لەو مەولانایە به قەرز وەرگرتبوو. به بیستنی هەوایی حوسین پاشا هاروژا و سەری لی شیوا و بەغار پۆیی بۆ بەر دەرانەیی سولتان. دەهه زار فلۆرییه زیپە قەرزەیی مەولاناشی لەگەڵ خۆی برد و لە مەودای رێیەدا وەک بەردی بن گۆمی لێهات. پاش چەند رۆژ گەران و پشکنین سەرەنجام تەرمی قەمیز و ئاوالەکانی لە نیو کاول و هەرەسی کۆنە کاروانسەراییە ک دۆزرانەوه. جا چونکە راست لەو دەمەدا حوسین پاشا پاش ئیزن خواستن بەرەو ترابلۆس چوو بوو، تاوانی کوژرانی قەمیز و یارانی خرایە ئەستۆی ئەو و پیاوێکانی. ئەگەرچی خواجە ئەفەندی حوسین پاشای خۆش دەویست، به بیستنی ئەم پووداوه لێی سارد بۆوه و لەسەر تەختی دەسەلاتی ترابلۆس لادرا. لەرێوێهەسەن ئاغای میردەرکەوان کە پێیان دەگوت یەمشچی هەسەن ئاغا راسپێردرا هەتا خۆی و هاورپێانی بگری و بیانخاتە زیندانی حەلب و هەلیانپێچی و پوونی بکاتەوه بزانی قەمیز و هاورپێانی چۆن کوژراوان و دەبی هەرچی مائی دەسەلاتە و لە پێی حوسین پاشادا نووسراوه لێی وەرگری. هەسەن ئاغاش بەگوێزەیی فەرمانی بیسی و دووی سولتان، حوسین پاشای لە قەلای

حه له ب دا زیندانی کرد. دواى لیکۆلینه‌وه و به‌دواداچوون، به‌پیی شهرعی ئیسلام خوینی قه‌میزی له‌سه‌ر سوور نه‌بۆوه. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، حوسین‌پاشا هر ماوه و هیچ کاریکی به‌دهسته‌وه نه‌ماوه و له قه‌له‌مه‌روی خاکی عوسمانی دا ژيانی راده‌بویری. ئومیده‌وارم ئاخری خیر بئ و باری که وتوی هه‌ستیتته‌وه، چونکه لاویکی یه‌کجار لیوه‌شاویه و چه‌ندی بلئی ئه‌وه‌نده هه‌لگری تاریافته.^۱

به‌شی شه‌شه‌م

باسی میرانی شیروان که ده‌بئه‌ سی لک^۲

ئه‌ و بولبولانه‌ی که‌وا چریکه‌یان دئ له‌ چاره‌گولی میرایه‌تی و ئه‌ تووتییانه‌ی بوونه‌ حیکایه‌تخوانی شه‌کره‌جاپی فه‌رمانه‌ره‌وايه‌تی، پینان وایه‌ باپیرانی میرانی شیروانی ده‌گه‌نه‌وه‌ سه‌ر وه‌چه‌ی کۆمه‌لیک له‌ وه‌زیرانی سوولتانه‌کانی ئه‌ییووبی. ده‌لین پاش ئه‌وه‌ی سالی ۶۶۲ ی ک/ ۱۲۶۴ ی ز، ده‌ستی چاره‌نوس بارگه‌ و بنه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌ییووبییه‌کانی تیکه‌وه‌پینچاوه‌ و پادشایه‌تی میسر و شامیان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه، له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ و شازادانه‌ی که‌ باپیری میرانی حه‌سه‌نکیفه‌، هاتوونه‌ ئه‌م هه‌ریمه‌. به‌پیی گێرانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ به‌ ره‌گه‌ز ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر پادشایانی شیروانی. هه‌ر چۆنیک بئ، عیززه‌ددین و به‌دره‌ددین و عیماده‌ددین سی برا بوون که

۱- بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار، ل ۴۲۵-۴۲۷. و.

۲- بنه‌ماله‌ی میرانی شیروان، له‌و بنه‌ماله‌ ده‌گمه‌نه‌ کوردانه‌ن که‌وا خۆیان به‌ عه‌ره‌بی قورهبشییه‌وه‌ نه‌به‌سه‌تۆته‌وه‌ و له‌ کتیبی «هۆزان و سه‌رۆکه‌هۆزانی کورد» دا به‌وردی بۆچوونی خۆم ده‌ربریوه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و وه‌زیره‌ی که‌ باپیره‌گه‌وره‌ی میرانی شیروانه‌. بره‌وه: القبائل و الزعامات القبلية الكردية، ص ۱۷۹-۱۸۱. ز.س.

هاتوونه هه‌ریمی کفرا و لئی نیشته جی بوون.^۱ پادشایانی رابردوو وه‌بر دلایان که‌وتوون و ده‌سه‌لاتی هه‌ریمه‌که‌یان باربوو کردوون.

لکی یه‌که‌م

باسی میرانی کفرا^۲

وه‌ک ده‌گیڤنه‌وه میر حه‌سه‌نی کورپی برایم یه‌که‌م که‌سی ئه‌و خانه‌دانه‌یه که له کفرا بۆته میر و پینج کورپی بووه. میر محه‌مه‌ده کۆره، میر شامحه‌مه‌د، میرزا، میر شه‌مه‌د دین و میر مه‌جده‌دین.

کاتی‌ک میر حه‌سه‌ن که‌یوه‌ته بنه‌بانی ده‌سه‌لاتی، قه‌له‌مه‌روی حکومه‌ته‌که‌ی به‌ سهر کوره‌کانی دا دابه‌شیوه و وه‌سیتنامه‌ی نووسیوه و تیندا به‌روونی ئه‌و که‌سه‌ی به‌ له‌عنه‌ت کردوو که لئی لایدا و وای داناوه که دوا‌ی نه‌مانی ده‌بی هه‌موو به‌ به‌شی خۆیان رازی بن و شالو بۆ یه‌کتری نه‌بن. له‌و دابه‌شینه‌دا قه‌لای شه‌بستانی داناوه بۆ میر محه‌مه‌ده کۆره و قه‌لای کفرا و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌وروبه‌ری داوه به‌ میرزا. قه‌لای ئیروون و ناوچه‌کانی ده‌ورانپشتی دیاری کردوو به‌ بۆ میر شه‌مه‌د دین و قه‌لای ئاویل و ئاوه‌دانیه‌کانی سهر به‌و شوینه‌ی بۆ میر مه‌جده‌دین جوئ کردۆته‌وه و میر شا محه‌مه‌دیشی کردۆته‌جیگه‌وه‌ی خۆی.

میر شامحه‌مه‌د کورپی میر حه‌سه‌ن

پاش نه‌مانی میر حه‌سه‌نی باوکی، میر شامحه‌مه‌د له‌ کفرا بوو به‌ جیتشین و راست له‌و سه‌روبه‌نده‌ش‌دا، میر مه‌جده‌دینی برای چکۆله‌ی مرد و چونکه‌ نیرینه‌ی

۱- بولیان، ل ۱۶۶: «کافرانی چه‌په‌لکاریان له‌وئ ده‌رپه‌راندوون.» و.

۲- به‌پیی روه‌تسی کساره‌که‌ی شه‌ره‌فخان ده‌سو ئه‌م سه‌ردیڤانه‌هه‌بووسان، به‌لام له‌ نووسینه‌وه‌دا ره‌چاو نه‌کراون. من زیادم کردوون. و.

نه‌بوو، قه‌لای «ئاویل» یشی خسته سهر قه‌له‌مره‌وی و ته‌واو به سهر به‌ستی حکوومه‌تی به‌پیره‌ برد. دوا‌ی نه‌مانی چوار کورپی له‌ پاش به‌جیما: میر محهمه‌د، میر ئه‌بدال، میر عه‌لی و میر عیززه‌ددین. میر ئه‌بدال بوو به‌ جیگره‌وه‌ی باوکی.

میر ئه‌بدال کورپی میر شامحه‌ممه‌د

میر ئه‌بدال دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سهر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی باوکی پالی دایه‌وه و چه‌ند سالیکی به‌ سهردا تیپه‌پی، پاشماوه‌ی ژیانی ئه‌سپارده‌ ده‌ست گیان‌ئه‌ستینی و کورپی گه‌وره‌ی جیی گرته‌وه.

میر شامحه‌ممه‌د کورپی میر ئه‌بدال

دوا‌ی نه‌مانی میر ئه‌بدال، میر شامحه‌ممه‌دی کوربه‌ گه‌وره‌ی بوو به‌ جیگره‌وه‌ی. له‌ سهرده‌می حکوومه‌تی وی‌دا، شاسمایلی [سه‌فه‌وی] خۆی له‌ گرتنی کوردستان خۆش کرد. وه‌کوو له‌ پیشتردا چه‌ند جارێکمان باس کردوو، میر و مه‌زنانی کوردستان ویکرا قۆلیان تیکگرت و چوونه‌ خزمه‌تی؛ ئه‌ویش بیجگه‌ له‌ میر شامحه‌ممه‌د و عه‌لی‌به‌گی ساسۆنی هه‌مووی گرتن و له‌ زیندانی په‌ستاوتن. میر شامحه‌ممه‌د چونکه‌ چوویه‌ سهر ره‌نگی قزلباشان و جلکی ئه‌وانی پۆشی، له‌ کۆپی تایبه‌تی به‌زم‌ورپه‌زمی شادا جیی خۆی کرده‌وه و بوو به‌ ئاوده‌نگی شاسمایلی و ئه‌ویش هه‌ریمی کفرای به‌ ملکا‌یه‌تی پی به‌خشی. پاش تیپه‌پبوونی ماوه‌یه‌کی باش به‌ سهر ته‌مه‌نی‌دا و تام لێ چیژتتی، به‌ مه‌یلی خۆی ده‌ستی له‌ میرایه‌تی هه‌لگرت. باوکی چوار کورپان بوو: محهمه‌دبه‌گ، ئه‌بدالبه‌گ، عه‌لی‌به‌گ و عیززه‌ددین‌به‌گ. دوا‌ی کشانه‌وه‌ی له‌ حکوومه‌ت، محهمه‌دبه‌گی کوربه‌ گه‌وره‌ی له

جی خوی دانا و ماوهی ده سالی دیکهش به دوره پیری ژیا. سهره نجام مهرگ بهرۆکی گرت و دهستی له م دنیا به قا پی نه کراوه هه لته کاند.

محهممه دبهگ کوری میر شامحه ممه

محهممه دبهگ له سهر وه سیتی باوکی بوو به میری کفرا و مه لبه نده کانی سهر به م نیوه نده. دواي تینه پینی سی سال به سهر دهسه لاتی دا، ئه بدال به گی برای لینی راست بۆه و شه ری تیهالاند و گوتی حکومه تی «کفرا» م دهوی. محهممه دبهگ له ترسی وهی نه کا لیره وه به ره ودوا له دیوانی خاقانی خاوهن شکۆی جیگره وهی سوله یمانه وه^۱، فه رمانی حکومه تی لی وه ربگیرته وه، دهسه لاتی قه لای کفرای دایه دهست ئه بدال به گی برای و خوی به مه بهستی پاراستنی قه لای بارگیری، که له سنووری قزلباشان بوو، پووی کرده ئه و شوینه و بۆ ماوهی سالیکی بی پرانه وه له وی بنه ی داگرت. راست له و جهنگه یه دا شاته هماسبی [سه فه وی] به ئامانجی گرتنی قه لای عه دلجه واز (عادلجه واز)، ئه رجیش، ئه خلات و بارگیری، له جهرگه ی زستان و به فر و ویشکه به ند و سه رمادا له شکر ی هیئا.

سه هولبه ندانیک بوو ده تگوت زه وی ئه و ئیسفه ندیاره یه که هیچ شیر و تیر و نیزه یه ک نه یده بری و کاری لی نه ده کرد و بهرگه زریی سه هۆلی به بهر خوی دا کرد بوو. کیو و چیا که ولی ده له کی له خۆیه وه پیچا بوو. بالنده نه یده توانی به حه وادا بفری و ماسی برستی نه بوو له ئاودا بسوو پیتته وه.

له بری ئاو ده بی به ردی بکرۆژین ئاو به سوویه تی چون وه ک سماته
خه نجهروه شینان زریی بالایان مه لی گیان تیدا گیرۆده و ماته

۱- مه بهستی سوله یمان پیغه مبه ره. و.

سهره‌تا وه‌ک‌وو به‌لای ئاسمانی داهاته سهر قه‌لای بارگیری و مه‌چه‌که‌ی لئ ئه‌نگاوت. پاش تیپه‌پینی سی مانگ به سهر ماوه‌ی گه‌مارۆدا، قه‌لانشینان ویکهاتن و ته‌نگانه دهره‌تانی لئ برین و نان و پیخۆر و بژیو و پاشه‌که‌وتیان سهری کرده ته‌واو بوون و خه‌لک هیچ تین و گورپیکیان ده‌به‌ردا نه‌ما. راست له‌و جه‌نگه‌ی برست‌برانه‌ش‌دا محهمه‌دبه‌گ هه‌والی بز هات که له‌ دیوانی سولتان سوله‌یمان‌ه وه‌ حکومته‌ی کفرا باربووی ئه‌بدال‌به‌گی برای کراوه؛ ههر بزیه به‌جاریک ناهۆمی‌دی سواری سهری بوو. ئیتر دارما و قه‌لای دایه‌ ده‌ست مه‌عسووم‌به‌گی سه‌فه‌وی، میر دیوانی شاته‌هماسب و له‌و ئارامانه نه‌ما. به‌ مه‌به‌ستی پوون‌کردنه‌وه‌ی پووداوه‌کان پووی کرده دهرانه‌ی سوله‌یمان‌ی. پیاوخراپان پاشه‌مله بزبان تیچاند و به‌ خزمه‌ت پادشایان راگه‌یاند که خوردوخۆراک و پاشه‌که‌وتی قه‌لای بارگیری له‌ که‌می نه‌داوه و محهمه‌دبه‌گ به‌ نامهردی داویه‌ته ده‌ست قزلباشان. له‌سه‌ر ئه‌و کاره به‌ فهرمانی قاره‌مانی زهمان، میرغه‌زه‌بان لئی وه‌خۆ که‌وتن و په‌تیا ن خسته ئه‌ستۆی و خنکاندیان و نه‌یان‌ه‌پشت چی دیکه سولتانی پووحی شووره‌ی قه‌لای قه‌لافه‌تی بیاریزی.

ئه‌بدال‌به‌گ کوری میر شامحه‌ممه‌د

پاش کوژرانی محهمه‌دبه‌گی برای، ئه‌بدال‌به‌گ له‌ کفرا بوو به‌ میری سه‌ربه‌خۆ. دوا‌ی تیپه‌پوونی سیزده‌سال به‌ سهر ماوه‌ی حکومته‌ی‌دا، له‌ناکاو میرانی خیزان کیشه و هه‌رایان له‌ نیوان‌دا هه‌لگیرسا و میر محهمه‌د و مه‌لیک خه‌لیل پیکه‌له‌په‌ژان. مه‌لیک خه‌لیل هاواری بز ئه‌بدال‌به‌گ برد. ئه‌ویش ره‌گی غیره‌تی کوردانه‌ی هه‌ستا و خیل و خزمی شیرۆیی کۆکردنه‌وه و به‌ گه‌له‌جار هیتانی و شان‌به‌شانی مه‌لیک خه‌لیل شانیان له‌ گه‌مارۆی قه‌لای خیزان شل کرد. میر محهمه‌د له‌گه‌ل عه‌شیره‌تی نه‌میران (نه‌مران)، که‌وته پاراستنی قه‌لا و به‌ مه‌به‌ستی شه‌ر و تیکه‌له‌چوون

وهدرکهوت و هیزی هیئا و به ریزی کرد. پاش تیکه لچوونیکي زور، نيزیکه ی ستهت پیاوی خیزانی کوژران و هرچی ئاوهدانی و مووچه و مهزرای سهر پیکای پهلامارهکه بوون، تهواویان تالان و پیخوست کران. خه لکی خیزان به مهبهستی دادخواری سکالایان برده بهر بارگای سولتان سولهیمان خان و ئه ویش فرمانی پیروزی نووسی بۆ ئه سکه ندهرپاشای مهزنی سهرکردهکانی وان و رایسپارد تاکوو ئه بدال بهگ بانگ بکاته دیوانی وان و سهبارته به چۆنیتهی پووداوهکانی خیزان بیخاته بهر لیپرسیینه وه.

پاش ئه وهی که یخودای ههر دک لایان له دیوان کۆکراونه وه و پرسیار و ولام برآونه وه، چۆنیتهی دهرسدریژی و زولمی ئه بدال بهگ و جهماوه ری شیروان سوور بۆته وه و دهرکه وتوووه که چییان به سهر ئاپۆره و بژارده ی هیئاوه. بۆیه مهزنی سهرکردهکانی وان ههر ئه و کاته گرتوو یه تی و له زیندانی قه لای په ستاوتوووه. ئه وسه راستیی پووداوهکانی به خزمهت پایه ی تهختی شاره ی پیشه وایه تی راگه یاندوووه. فرمانی بی بهرگیزه وهی کوژرانی دهرچوووه و له وان کوشتوو یانه. ههریمی کفرا کراوته دوو بهش؛ نیوهی دراوه به ساروو خانی چه زویی و نیوه که ی دیکه شی خراوته بهر دهسه لاتی چه سه ن بهگی کرنی. ئه بدال بهگ شهش کوپی وردیله ی خواروژووری له پاش به جیماوه: مهحموود بهگ، زهینه ل بهگ، میر شامحه ممه د، حاجی، میر محهممه د و زولفه قار.

مهحموود بهگ کوپی ئه بدال بهگ

پاش نهمانی ئه بدال بهگ، کفرا چه ند سالیگ به چنگ خه لکی بیگانه وه بوو، بهلام وهختایه ک مهحموود بهگ به خزی داها ت و پینگه یی، به مهبهستی داوا کردنه وهی ملکی باپیرانی پووی کرده دهرا نه ی بهخته لانی سولتان سه لیم خان. سولتانی دۆست لاوینه وهی دوژمن تاوینه وه، به ده ریای بی سنووری به سهرکرده وهی

شاهانه‌ی پاراوی کرد و به دابی جاران هریمی کفرای باربوو کرده‌وه و فرمانی بی‌به‌ره‌لستی دایه دهستی و نیازی وه‌دی هیتا و ناریدییه‌وه سهر ملکی خانه‌دانی. مه‌حموودبه‌گ به دلخۆشی گه‌رایه‌وه و له‌سهر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالی دایه‌وه و ده‌رگای خیر و چاکه‌ی به‌پرووی خواروژووری خه‌لکی شیروان‌دا کرده‌وه و بارانی به‌خشینی به‌سهر‌دا باراندن و هه‌موو لایه‌کی گه‌شانده‌وه، به‌لام دایم‌وده‌ره‌م به‌سهرخۆشی پرایده‌پوارد و دهستی له‌ئه‌ستۆی کیژانی به‌ژن‌باریک هه‌لنه‌ده‌گرت و بۆ چاو‌ترووکانیکیش بی‌وه‌کوو گولاله و نیرگری مه‌ست پپاله‌ی دانه‌ده‌نا. وه‌رزی زستان و هه‌ره‌تی به‌هار بۆ تاویکیش به‌بی‌قولته‌ی قله‌پی گۆزه‌ی شه‌راب و ناله‌ی نه‌ی و توورپی بلویر دانه‌ده‌سه‌کنی.

قومیک باده له‌ره‌نگی سووری ئاگر
له‌خوینی سه‌د برا بۆ وی بوو چاتر
به‌ده‌نگی سازی ده‌پیه‌خشی ولاتی
له‌بۆ گۆرانی ده‌یک‌رده‌خه‌لاتی

پاش ئه‌وه‌ی که سێ سال له‌سهر ئه‌م باره‌ رایبوارد، شه‌ویک له‌شیرن‌خه‌ودا خه‌نجه‌ریکی له‌خالیکه‌ی وه‌شا و کۆتاییی به‌ژیانی هیتا. به‌فرمانی سولتان سه‌لیم‌خان مه‌زنایه‌تی کفر باربووی میر‌حه‌سه‌نی کرنی کرا، که‌یه‌کیک بوو له‌کوپانی میر‌مه‌مه‌ده‌کۆره و چه‌ند سالییک به‌سهری پراگه‌یشت.

زه‌ینه‌ل‌به‌گ کۆری ئه‌بدال‌به‌گ

ئه‌وه‌مه‌ی مه‌حموودبه‌گ له‌جـئـوبانی خزی‌دا کۆژرا، براکانی هه‌ر مندال بوون و که‌س نه‌یزانی کئ کوشتوویه‌تی و ده‌بی به‌رۆکی کئ بگیرئ. چه‌ند سالییک

میر حه سه نی کرنی بوو به حوکمرانی شیروان. پاش ئه وهی زهینه ل به گ گزپالی له خیزی هاته دهر و له خه م ره خسی و خه تی سمیلی دا، به هیوای وه رگرتتی فه رمانی میرایه تیی کفرا پووی کرده دهر گای بارگای سولتانی [عوسمانی]. به هه لکه وت راست له و کاته دا سنان پاشای سیهه م وه زیر^۱ و عه لی پاشای قه پوودان، به گرتنی قه لای عه قلبه ند له شکرکی زوریان دهنگ دا و به سواری که شتی و گه میی شه پکر وه پئی که وتن و پیداوستی و پاشه که وتیکی بی ژماریان له گه ل خویان برد. زهینه ل به گ و کۆمه لیک میر و سه رکرده ی لیخراوی کورد و ایان بریار دا له گه ل سنان پاشا به شداری ئه م په لاماره بن. پاش گیرانی عه قلبه ند و سه رکه وتی سپای نه به زی [عوسمانی]، هیزه کان به که یفخۆشی گه رانه وه. سنان پاشا ویست و چۆنیه تیی حال و بالی زهینه ل به گی به پیچکی ته ختی به رزی ده سه لات راگه یاند و به ده ستووری پیشوو، فه رمانی حکومه تی بۆ نووسرا و جیی مه حموود به گی کاکی گرته وه و به کامپه وایی گه رایه وه و ئامانجی بۆ ده سه تمۆ بوو. په وتیکی جوان و گونجاوی له گه ل ته واوی خه لک په چاو کرد و چۆن چاکه ئاوا له ته ک مه زنان و میرانی ئیروئه وئ و دراوسینیانی دا هه ستا و دانیشته. هه میشه خوانی ئه و سه ره و سه ره ی خیروبییری رازابۆوه و چاوی به سه ر زانایان و بالی به سه ر هه ژارانه وه بوو. سی سال ئاوا به خۆشی و کامه پانی رایبوارد و دلی هه موو لایسه کی راگرت و خۆی بۆ که مته رخمی شل نه کرد. به گه وره یی مه یلی بۆ خویندن و نووسین بزووت و مرخی خۆش کرد و به هه ول و تیکۆشانی توانی سه سه رکه و ته و بئ. له نه ساکسا و نه خۆشییه کی سه ختی پیوه نووسا و بۆ ماوه ی شه ش مانگ به چنگ ئیش و ژانه وه تلایه وه. سه ره نجام کلکه ی مانگی قوربانی ۱۰۰۵ ی ک/ ۱۵۹۷ ی ز، له م دنیا دوو دهر گانه یه وه به ره و دنیای هه رمان شنی.

باوکی پینچ کوری به‌رزه‌ئاکار بوو: ئه‌بدال‌به‌گ، مه‌لیک خه‌لیل، میر مه‌حمود، میر محه‌مه‌د و میر سوله‌یمان.

ئه‌بدال‌به‌گ کوری زه‌ینه‌ل‌به‌گ

ئه‌بدال‌به‌گ هه‌تا بلئی لایکی جوانچاک و ده‌روون پاکه و له‌سه‌ر وه‌سیتی باوکی و به‌پیی فه‌رمانی به‌رزه‌ناوی سولتان محه‌مه‌دخان بۆته‌میر و مه‌زنی شیروان و هه‌ر ئیستا له‌وئ ده‌سه‌لاتداریکی سه‌ربه‌خۆیه. هیوادارم ته‌واوی ئاوات و ئامانجه‌کانی وه‌دی بین.

لکی دووه‌م^۱ باسی میرانی کرنی

ئه‌م میرانه ده‌بنه نه‌وه و نه‌تیژه‌ی میر محه‌مه‌ده کۆره‌ی کوری میر حه‌سه‌ن که باوکی هه‌ریمی ده‌سه‌لاته‌که‌ی خۆی به‌سه‌ردا به‌ش کردن. باوکی میر محه‌مه‌د قه‌لای شه‌بستانی دابوو یه و ئیستا زه‌ینه‌ل‌به‌گی کوری سوله‌یمان‌به‌گ له‌دیوانی سولتان‌ه‌وه قه‌لای شه‌بستان و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌روبه‌ری باربوو کراوه و له‌وئ سه‌رقالی حوکم‌پانییه. نیوه‌نیوه‌ش میر حه‌سه‌نی کوری مه‌لیک سوله‌یمان که ئامۆزایه‌تی جله‌وی ده‌سه‌لاتی کفرای که وتۆته ده‌ستی، هه‌روه‌ک چۆن له‌باسی پووداوی کوژرانی ئه‌بدال‌به‌گدا خرایه به‌ر چاو. ئه‌وه‌ی راستی بی زه‌ینه‌ل‌به‌گ لایکی پوخته‌یه و بییری له‌دواپۆژ کردۆته‌وه و هه‌ر له‌ئیستاوه زه‌عامه‌ته‌که‌ی

۱- نووسه‌ر له‌سه‌ره‌تای به‌شی شه‌شه‌مدا شیروانییه‌کان ده‌کاته‌سی لک، که‌چی هه‌له‌یه‌ک پووی داوه و کرنسی و ئیروونی به‌یه‌که‌م و دووه‌م داناون، که‌سه‌ده‌بی دووه‌م و سێه‌م بن. و.

خۆی خستۆته سهر ناوی کورپه کهی و توانیویه تی مهزنایه تی ئاگاکیس له دیوانی سولتان محهمه دخان بۆ خۆی دهسته بهر بکا. برایه کیشی هیه ناوی میر ئه بداله.

لکی سیهه م

باسی ناوچهی ئیروون

هر ئیستا میر مهلیکی کورپی میر حه سه ن که یه کیکه له کورانی میر شه مسه ددینی کورپی میر حه سه ن به سهر قه لای ئیروون راده گا. وهک دیاره میر حه سه نی باوکی میر شه مسه ددین له جهنگه ی دابه شینی هه ریمی ده سه لاتی دا، ئه م ناوچه یه ی بۆ میر شه مسه ددین بریپۆوه هه تا به سه ری رابگا. میر مه لیک لاویکه له کوردستان به ئازا و دلاوا ناوبانگی پۆیشتووه و به که سیکی دیندار و مسولمانیش ناسراوه.

بنکه ی ژین

به شی حه و ته م

باسی میرانی زهرقی که چوار لکیان لی ده بیته وه^۱

۱- ناوی دروست و ره سه نی ئه م هۆزه «زهرگی» یه نهک «زهرقی». له سه رده می عوسمانی دا به زهرگه لی ناسراوه. له سه ده ی نو یه می کۆچی / پازده هه می زاینییه وه ناوی هاتۆته نیو ناوان و هه یچ په یوه ندییه کی نه به عه رب و نه به وشه ی «ازرق» ی عه ره بییه وه هیه و له سه رچاوه عه ره بی و فارسییه کان دا به هۆزیکه کوردی دانراوه و هه رده م ناوی له گه ل هۆزی سلیمان (سلیمان) دی (ابن حجر، انباء الغمر، ۲۸۰/۱، ۲۹۱؛ ئه بووبه کر تارانی، کتیبی دیار به کرییه، ل ۶۵، ۷۹، ۸۶ و ۱۱۸).

ته نهاته میر یه عقووبه گی زهرگی له ده سه ته ی یه که می ئه و شاعیرانه بوو که به کوردی شیعریان دانساوه و وهک شه ره فخان ده لسی دیوانیکی شیعره ی به کوردیش هه بووه. ز.س.

دهبا ئه م باس و خواسه له ناخ و دهروونی ره‌وانیژان و خه‌یالی تیشکده‌ره‌وه‌ی زمان‌پاراوان‌دا ره‌نگ بداته‌وه و لیان پروون بیته‌وه که میرانی زهرقی له ره‌گه‌زی عه‌ره‌به‌کانی شامین.

پیاویک به‌ناوی شیخ حه‌سه‌نی کورپی سه‌ید ئاورپه‌حمان، چاره‌نوس له‌و خاکه به‌پیته‌وه هه‌لیگرتوه‌وه و هیناویه‌تی و دهستی پی له نیشتمانی به‌رداوه و هه‌تا ماردین گیری نه‌کردوه. له‌و شوینه ملی ناوه له چله‌کیشان و دینداری و خواپه‌رستی و هه‌میشه جلی شینی پۆشیوه و له‌به‌رئه‌وه خه‌لک ناویان ناوه شیخی ئه‌زهرقی (شیخه‌شینه). هه‌روه‌ها ره‌نگه چونکه عه‌رب به چاوشینان ده‌لین ئه‌زهرقی، شیخ چاوی شین بووبی و به‌ئه‌زهرقی ئاودیر کرابی. هه‌ر چۆنیک بووبی، وشه‌که له ماسوولکه‌ی ده‌م و لیودا سواوه و پواوه و «ئه‌ی سه‌ره‌تای نه‌ماوه و بۆته زهرقی».

شیخ حه‌سه‌ن ئه‌وه‌نده باوه‌ر مه‌ندانه رچه‌ی دینی گرتۆته‌به‌ر و خۆی له خلیسکان پاراستوه، که به‌شیکی زۆری مه‌زن و ماقوولانی ماردین بره‌ویان پی هیناوه و بوونه مریدی. پادشای سه‌رده‌م که ئاوی زانیوه لئی تۆقیوه و فه‌رمانی داوه هه‌تا له قه‌لای ماردین زیندانی بکری. پاش چه‌ند رۆژیک شیخ که‌شف و که‌راماتی وای نواندوه، که پادشا وه‌ک ده‌رویشان جه‌زم بووه و بۆته مریدیکی بی‌خه‌وشی و به‌ری داوه و که‌وتۆته لالانه‌وه و پارانه‌وه و داوی لیبوردنی لئ کراره و دهستی ریزی لئ ناوه و سه‌ری وه‌به‌ر هیناوه و کچیکی خۆشی لئ ماره‌کردوه. خه‌لک که ئاویان دیوه ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌یان باوه‌ر پی هیناوه. پاش نه‌مانی شا، شیخ حه‌سه‌نی ئه‌زهرقی جیی گرتۆته‌وه و کورپه‌کانی خۆی به‌رئ کردوون بۆ هه‌ریم و ناوچه و مه‌لپه‌ندان و تیگراییان بوونه میر و مه‌زن.

لکی به که م

باسی میرانی دیرزینی

یه کیک له کورانی شیخ حه سه ن که چۆته دیرزینی، ناوی هاییل بووه و کورپی خۆی ناوناوه قابیل. قه لای دیرزینی، دیریکی گه وره ی تیدا بووه و ئه و ده مه ی به چنگ کافرانی چه په له وه بووه پپی گوتراوه «دیری زیر»^۱. پاشان که هاییل و قابیل به زه بری شیر و تیران گرتوو یانه، وشه ی دیری زیر هیتده جووراوه و سواوه و گۆراوه که بۆته دیرزینی. ئه وانه ی له و شویتنه بوونه میر و بۆم بوون بۆته وه کین، ده یانخه مه به رباس.

میر هه مزه کورپی میر خه لیل کورپی میر غازی

به پپی فه رمانی شاسمایلی سه فه وی، میر هه مزه ماوه یه ک له دیرزینی بۆته حوکمپان. پاش نه مانی، محه ممه دبگی کورپی و پرای مهن و میرانی کوردستان سه ری وه بهر ده رانه ی هیتده ی ئاسمان بلندی سولتان سه لیم خان هیتاوه و ئه ویش به سیله نیگای شاهانه ی خویندوو یه ته وه و چۆن چاکه ئاوا به سه ری کردۆته وه و فه رمانی میرایه تیی دیرزینی پی به خشیوه.

دوای تپه پبوونی رۆژگار یک به سه ر ماوه ی ده سه لاتی دا له م دیره خۆنه گر و پوو خه که وه پووی کردۆته جی حه سانه وه ی هه تاهه تایی. چوار کورپی له سه ر لاپه ره ی رۆژگار له پاش به جی ماوه: عه لی به گ، شاقو لی به گ، یاقووب به گ و جیهان شابه گ.

۱- دیری ژیره وه، دیری لای ژیره وه. له لاپه ره ۱۷۱ی ده قی بولیان دا نوو سراوه دیردزو.

عه‌لی به‌گ کوری محه‌مه‌ده‌گ

دوای نه‌مسانی باوکی، براکانی عه‌لی به‌گ مه‌پشه‌یان تیها‌لاند و کیشه‌یان پی‌ فرۆشت و له‌سه‌ر ده‌سه‌لات به‌ربینگیان پی‌ گرت. ئه‌ویش لییان وه‌ده‌ست هات و به‌ هیژی شان و باهۆی خه‌نیمانی چو‌خساندن و ماوه‌ی حه‌وت سالان به‌بی شه‌ریکه‌ده‌سه‌لات حکوومه‌تی کرد و پاشان ده‌ستی له‌ داوینی ژیان بۆوه.

شاقولی به‌گ کوری محه‌مه‌ده‌گ

دوای مردنی عه‌لی به‌گ، شاقولی به‌گی برای سالی ۹۶۱ی ک/ ۱۵۳۴ی ز، به‌پیی فه‌رمانی پی‌رۆزی سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر، بوو به‌ میری هه‌ریمی خانه‌دانی خۆی و له‌ جیی کاکی پالی دایه‌وه. پاش تیپه‌رینی هه‌شت سال به‌ سه‌ر ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی دا، کاتیگ له‌ ده‌رگای بارگای سولتان سوله‌یمان‌ه‌وه به‌ره‌و مال ده‌گه‌راه‌ه‌وه، ناسه‌به‌گی زه‌رقی گرده‌کانی له‌به‌ر دوژمنایه‌تی نیوانیان، له‌ باژیرۆکی «بوولی» پیشی به‌ خۆی و پیاوه‌کانی گرت و هه‌مووی کوشتن.

یاقووب به‌گ کوری محه‌مه‌ده‌گ

پاش کوژرانی شاقولی به‌گی برای، له‌سه‌ر فه‌رمانی سولتان سوله‌یمان بۆته میری سه‌رله‌به‌ری هه‌ریمی زه‌رقی. پیبازی پالوتنی ده‌روونی هه‌لبژاردوه و زۆر چاکی گوئ بۆ قسه‌ی که‌سانی خودایی و هه‌ژاران کلۆر کردوه. سه‌رسۆفیلکه و تا‌قانه‌په‌رست و خاوه‌نی راوبۆچوونی به‌جی بووه. وه‌کوو شاعیر هه‌لکه‌وتوه و شیعه‌ره‌کانی به‌ تاماوی ورده‌کارانه و خواپه‌رستی ده‌ستاو دراونه‌وه. زۆربه‌ی شیعه‌ره‌کانی به‌ زمانی کوردین و ته‌نه‌نانه‌ت دیوانیکیشی پینکه‌وه‌ناوه. له‌ جوانیی هه‌ستان و دانیشتن و شیوه‌ی حوکمه‌رانی دا‌تاقانه‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه. پاش تیپه‌رپوونی ماوه‌ی ۲۵ سال به‌ سه‌ر حکوومه‌تی دا، به‌دل و به‌ ویستی خۆی،

دهستی له و کاره گرینگه هه لگرت و دوومان به گی کورپی کرده جیتشین. پاش دوو سالان کاتیک دوومان به گ و پرای مه زن و میرانی کوردستان دهچوو بژ شه پی شیروان، له شوینیک به ناوی چه لدر به دهستی قزلباشان کوژرا. یاقووب به گ دوی تیپه پینی سالیک به سهر کوژرانی دوومان به گی کورپی دا کۆچی دواپی کرد. دوومان به گ دوو کورپی له پاش به جیما: محهمه دبه گ و عه لی به گ.

محهمه دبه گ کورپی دوومان به گ

پاش ئه وه ی سالی ۹۸۶ ی ک/ ۱۵۷۸ ی ز، دوومان به گی باوکی محهمه دبه گ شه هید کرا، باپیری خۆی پیوه ماندوو کرد و له ته مه نی پازده سالی دا کردی به جیگره وه ی باوکی. ئه گهرچی هیشتا هه ر کال و منال بوو، به لام وای سهر به کاروباری سهرۆکایه تی و هه لس وکه وتی دابی حوکمرانییه وه ئیشاند، که هاوشانه کانی به خیلایه تییان پی ده برد. پله ی ده سه لات و شان و شکۆی له باب و باپیرانی تیپه پی.

محهمه دبه گی گردکی له بهر دوژمنایه تی رابردووی له گه ل ئه و بنه ماله یه و به دنه ی کوپخا شه مسه ددینی بۆره خزمی، لئیرا تۆله ی لئ بستیتته وه. شه یتان چوو ده کلیشه یه وه و ئاورگی فیز و ده ماری دهروونی نیل دا و په لاماری برده سهر چه ند گـوـنـد و شـوـوینیکی دیرزینی و تالانی کردن و سووتاندنی و به جاریک خه ساری پی گه یاندن.

محهمه دبه گیش چه ند ئامۆزایه ک و کۆمه لیک پیاوی یه کدل و داوای خۆی پاسپاردن هه تا به ره ره چی کاری ناله باری بده نه وه و که وشه نی خۆیان پیاریژن. محهمه دبه گی گردکی به دابی پيشوو هه لیکوتایه سهر سنووران و چه کدارانی دیرزینی لئی وه ده ست هاتن و تیری سهر به په یکان و شیرری مووکاری خوینخۆره وه محهمه دبه گیان له خۆلی چاره ره شی گه وزاند و به برینداری

تیی پڙهاتن و له و گيژاوه دهر بازيان كړد. هه‌تا برديانه‌وه قه‌لای گردكان گيانكي وای دهبه‌ردا نه‌مابوو؛ بډيه دواي پڙژيک ئيزرائيل گه‌يشته سه‌ري و گيانی کيشا. محه‌ممه‌دبه‌گی کوږی دوومان به‌گ سه‌ري ئه‌و ئاغايانه‌شی تيدا برد و مال و سامانیشی به تالان بردن که ئه‌سکوږيان له‌و گه‌رداوه وهر دابوو. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی کڅچييه، ده‌سه‌لاتداریکی سه‌ربه‌ست و بی‌به‌ره‌لسته و زور چاک به کاروباری ږاده‌گا. له‌و به‌ینانه‌دا ویستی به یاریده‌ی میر شه‌ره‌فی حوکمرانی جزیره، محه‌ممه‌دبه‌گی کوږی خدر به‌گی خزمی خوی له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی ه‌زوتل پي بدا و به‌هائه‌ددین به‌گی کوږی مرادخانی له جیې دابنی. خوی هیتا وبرد و ئه‌و کاره قورس و گرانه‌ی پي نه‌کرا و له نیو هاوشانه‌کانی به خوی دا شکایه‌وه و ته‌ریق بډوه. جاری لاه، هیوادارم یه‌زدانی مه‌زن به‌سه‌ری بکاته‌وه و فیږی وه‌فاداری و جوامیږی بکا.

ئهی دل ویشکه‌مه‌له‌ی چیته، به شوین وه‌فادا ده‌گه‌ږی
جوامیږی باوی نه‌ماوه، له نیو هاوړږیان نه‌گه‌ږی

لکی دووه‌م

باسی میرانی گردكان

وه‌کوو پښتر باسی کرا، هابیلی کوږی شیخه‌شیننه ده‌ستی گه‌یاندنه دیږی زیر. قابیلی کوږی به کچه قه‌ره‌جیک فیږ بیوو؛ زگی پر کرد و کوږیکی لی بوو. قابیل له شه‌رمان پیی خؤش نه‌بوو بابی پي بزانی و ساوای مه‌لوتکه‌ی نارده گردكان و میرانی گردكانی له پشته‌ی ئه‌و کوږه که وتوونه‌وه و ده‌بنه ئاموزای میرانی دیږزینی.

میر ناسری گردکانی له سهر مَلکی دئی «منار»ی نیوان دیرزینی و گردکان، هه میشه له گهَل میرانی دیرزینی کیشهی بوو. هه رکام دهسه لاتی به سهر لایه که ی دیکه دا شکابیتته وه به زهبری زۆری دهستی به سهر مناردا گرتووه. شاقولیی به گی دیرزینی بۆ یه کلابوونه وه ی ناکۆکی خۆی گه یاندۆته نیو ده رانه ی سولتان سوله یمان خان و فه رمانی پیرۆزی لئ وه رگرتووه تا گوندی منار بکه ویتته سهر قه له مپه وه ی دیرزینی. به بیستی ئه م هه واله ناسر به گ وه ک گپالک دهره له بووه و ئاورگی دهر وونی کلپه ی کردووه و لیبراوه تۆله ی ئه م کاره ی لئ بکاته وه. له پپوه و یپرای چه ند پیاویکی وه دهر ده که وئ و ده چیتته سهر رپی گه رانه وه ی شاقولیی به گ که له ئیستانبووله وه ده گه پیتته وه و ده لئ وای ناخوا وده سه رییه وه ناچم و ده یکوژم. خودا وراستان له گوندی «بوولی» تووشی ده بی که پاش برینه وه ی کاری خۆی به ره و مال ده گه رایه وه. ناسر به گ په لاماری دا و پاش تیکه له چوونیکه که م و کورت شاقولیی به گ و نۆکه رانی کوژران. کاتیک میرلیوای بوولی به م پوودا وه ی زانی، کۆمه لیک خه لکی له گهَل خۆی هیتا و هه لیکرده سهر ناسر به گ و به خۆی و سی که سه وه گرتی و چۆنیه تیی کاره ساته که ی به پپچکه ی ته ختی شاره ی پیشه وایه تی راگه یاند. هه لویت و فه رمانی شکۆمه ند و بی به رگیژه وه ی سه باره ت به کوژرانی ناسر به گ و نۆکه رانی خۆی نواند و هه موویان له و داروباران ه ی سهر رپگایه هه لاهه سین هه تا په ندیک بی بۆ سه ربزیوان.

دلت خۆش نه بی هه رگیز به میری تا تینه کۆشی به داده وانسی
بی توو نه کیشی خاشه ی رپگران نابین...ی ولات پرووی ئاوه دانسی

محهممه د به گ کوری ناسر به گ

پاش کوژرانی باوکی، محهممه د به گ به وه رگرتی فه رمانی حکومه تی گردکی به سه ر کرایه وه. به فه رمووده ی پپغه مبه ر (د.خ)، «خۆشه و یستی و

ناخوشه ویستی به میرات ده‌گه‌رئ! « جا بویه ئه‌ویش له‌سه‌ر ئه‌م پین‌وشوینته پړویی و له داخان خۆی له‌گه‌ل کوپخا شه‌مسه‌ددینی چه‌زۆیی و زه‌ینه‌ل‌به‌گی شیرۆیی رپیکخست و له‌ته‌ک محه‌مه‌دبه‌گی دپرزینی کورپی دوومان‌به‌گ دایه‌لانی دوژمنایه‌تی. وه‌کوو پیتشتر باسی کرا به‌ده‌ست پیاوه‌کانی محه‌مه‌دبه‌گی کورپی دوومان‌به‌گ کوژرا.

ناسر به‌گ کورپی محه‌مه‌دبه‌گ

ناسر به‌گ ئه‌گه‌رچی مندالیش بوو، به‌لام دواي کوژرانی باوکی به‌یاریده و ده‌ست به‌پشت گرتنی کوپخا شه‌مسه‌ددینی چه‌زۆ، بوو به‌میر. هه‌روه‌ها گوندی منار و کۆلیک پوول و مالی له‌تۆله‌ی خوینی باوکی و نۆکه‌ره‌کانی بۆ له محه‌مه‌دبه‌گی دپرزینی ئه‌ستاند و بیه‌که‌یخودایه‌تی و نیوژیوانیی حوکمرانی چه‌زۆ و زه‌ینه‌ل‌به‌گی شیرۆیی ئاشت بوونه‌وه. وایان قه‌رار دانا تا مه‌حمودی زه‌رقی که کوپخای محه‌مه‌دبه‌گی دپرزینی و مایه‌فیتنه‌ی محه‌مه‌دبه‌گی گردکانی بوو، له‌ده‌رک و دیوانی خۆی ده‌ربکا و ئه‌ویش بۆوه‌ی دلی میرانی به‌پیان نه‌شکینێ کوپخا مه‌حمودی له‌ده‌رکی خۆی رادا. مه‌حمود پړویی بۆ بدلیس و شه‌مسه‌ددین نۆکه‌ره‌کانی لێ هه‌لفریواند و ئه‌وانیش کوشتیان و به‌ره‌و چه‌زۆ تییان ته‌قاند. به‌کوژرانی مه‌حمود ناسر به‌گ به‌جاریک دلی رۆمرکا و ئۆخزنی تیگه‌را و ئاشتی بالی ئه‌نگاوت.

ناسر به‌گ هیشتا مندال بوو، هه‌میشه‌که‌یفسی بیه‌کایه و هه‌لبه‌زدا به‌زی مندالانه و شادی و تریقانه‌وه‌ده‌بزووت. نۆکه‌ریکی قۆشمه و قه‌شمه‌ری هه‌بوو که پییان ده‌گوت چه‌نبه‌ری، پۆژ هه‌تا ئیوارێ گالته‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد و ببوو به‌خه‌مه‌وینی. پۆژیکی حه‌سه‌ن چه‌نبه‌ری له‌خه‌یالاتی سه‌رخۆشیی به‌نگ کیشان و له‌جه‌نگه‌ی رادا به‌جه‌فنگ خه‌نجه‌ریکی داهینایه‌ سینگی ناسر به‌گ و ئه‌نگاوتی و

نووکی له مووغره‌ی پشتی سهری کرد و یه‌که‌نده‌ردو گیانی ده‌رچوو. ئه‌و خزم و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی بوون، له‌پۆه به‌شه‌پ و پینلاقه و زله و چه‌پۆکان داگزانه‌ه‌سه‌ن چه‌نبه‌ری و سهریان چه‌رم کرد و هه‌ست‌وخوستیان له «قانون»ی پووحی بری و تووتیی گیانیا‌ن کرده‌ ده‌سته‌برای قه‌لی مه‌رگ و نه‌مان. پیاویک هه‌بوو به‌ناوی میر خه‌لیل که‌ دوا‌ی کوژرانی میر ناسر له‌ بوولی، له‌ دیوانی سولتان سوله‌یمان‌ه‌وه‌ مه‌زنایه‌تیی گردکانی درابوویه‌ ده‌ستی و به‌ سهری راده‌گه‌یشت. پاش ئه‌وه‌ی محه‌مه‌دبه‌گی کوپری میر ناسر توانی جیی باوکی بگریته‌وه‌، میر خه‌لیل له‌وئ رۆیشت و سهری وه‌به‌ر میرانی کورد هینا. له‌ سه‌روبه‌ندی قه‌ومانی کوژرانی ناسر به‌گدا، له‌به‌ر پی‌ری و بی‌هیزی گه‌رابوویه‌وه‌ نیشتمانی دل پۆه‌به‌ندی و له‌گه‌ل ناسر به‌گ ده‌یگوزه‌راند. ئه‌وانی ده‌یانبوغزاند و ناخوشیان ده‌ویست ئه‌م کاره‌ ناله‌باره‌ی چه‌نبه‌ری چه‌نبه‌ریان به‌ سه‌ر وی‌دا هینا و هه‌ر ئه‌و پۆژه ئه‌ویشیان کوشت. میر ناسر دوو کوپری بچووکی له‌ پاش به‌جیما: میر محه‌مه‌د و میر ئه‌بوویه‌کر. هه‌ر ئیستا به‌پیی فه‌رمانی سولتانی [عوسمانی]، میر محه‌مه‌د له‌ جیی باوکی حوکمرانی گردکانه‌.

لکی سیه‌م

باسی میرانی عیتاق

بنه‌ماله‌ی ئه‌حمه‌دبه‌گی کوپری میر محه‌مه‌دی زه‌رقی، یه‌کیکه‌ له‌ بنه‌ماله‌ به‌ناوبانگه‌کانی کوردستان. ئه‌حمه‌دبه‌گ هاوچه‌رخ‌ی شاسمایلی سه‌فه‌وی بووه‌ و ئه‌و ده‌مه‌ی که‌وا ئه‌م پادشایه‌ له‌شکری هیناوه‌ و دیاربه‌کر و کوردستانی خستۆته‌ ژیر چۆکی خۆی، عیتاقی له‌ چنگ ئه‌حمه‌دبه‌گ ده‌ره‌یتاوه‌ و داویه‌تی به‌ خیلێ

قاجار و عیّلی زهر قیش مال و کۆچیان لیتاوه و له زیدی خۆیان په‌ره‌وازه بوون و که‌وتوونه هه‌نده‌ران.

پاش کۆژرانی محهمه‌دخانی ئوستاجلوو و به‌زینی شاسمایل له شه‌پری چال‌دیران، ئه‌ و عیّله کورده خۆیان ده‌ ده‌سک نا‌تاکوو ملکی خۆیان له چنگ خیّلی قاجار ده‌ره‌هیننه‌وه. کوردانی عیتاقی له‌ و جه‌نگه‌یه‌دا زستانه‌هه‌واریان بر‌دبوویه کاوله قه‌لایه‌ک که پێی ده‌لین قه‌لای مه‌له‌خ. خیّلی قاجار تیزه‌یان لێ کردن و زه‌بروزه‌نگیان نواند و گوتیان نا‌کری و نابج لێره وه‌میتن و داخوا خێره له نیو ئه‌م کاوله قه‌لایه‌دا بنه‌تان دا‌کو‌تاوه؟! ئه‌وانیش ده‌ستیان کرد به‌ پارانه‌وه و لالا‌نه‌وه و گوتیان ده‌بی لیمان خۆش بن و نابج ده‌رمان که‌ن؛ چونکه ئه‌وه‌ی راستی بی ئیمه‌ له‌گه‌ل عیّلی مه‌رداسی له کۆنه‌وه نیوانمان ناخۆشه و ترسی ئه‌وه‌مان هه‌یه له جه‌نگه‌ی به‌فر و سه‌رمای بی‌ده‌ره‌تان دا هه‌ل‌کو‌تنه سه‌رمان و ژن و مندالمان به‌ دیلی به‌رن. ئه‌گه‌ر تاکوو داها‌تنی وه‌رزی به‌هار ده‌ست هه‌ل‌گرن له ئیمه‌ی هه‌ژار و ليقه‌وماو و هه‌لمانه‌که‌نن و لیمان گه‌رین له‌ و کاوله کۆنه‌دا بمیتینه‌وه، چاکه‌یه‌کی زۆرتان له‌گه‌ل کردوین. حوکمداری عیتاقیش به‌زه‌ییی پێیان دا هات و ده‌ستی لێ نه‌بزاوتن و گوتی با لێره بن.

عیّلی زهرقی پاش ئه‌وه‌ی له قزلباشان دالیا بوون و زانیان ده‌ستیان نا‌که‌نی، که‌وتنه‌ بی‌ری ساز کردنی نه‌ردیوانی دار و شه‌ته‌ک‌دانی قۆل و نیوده‌لانه‌کانی به‌ گوریسان، تاکوو شه‌وانی چله‌ی زستان به‌ فه‌ند و فیلان پێی وه‌سه‌ر که‌ون و قه‌لای عیتاق بگرن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی لێ بوونه‌وه و سه‌روبه‌ری کاری خۆیان پیکه‌پێنا شه‌وزستانیک ما‌هه‌وانانی کورد پێه‌لا‌چوون و سه‌ری گوریسانیان برد و له‌ ددانه‌ی مشاره‌ی لیواری قه‌لایه‌ قه‌ل‌فه‌یان دان و مه‌ردا‌زیانی زهرقی به‌ نه‌ردیوان‌دا سه‌رکه‌وتن و شو‌ر بوونه‌وه بۆ ژووری قه‌لا. ته‌واوی قزلباشانیان به‌ له‌په‌شیران قه‌لت و بر کردن و سه‌ریان گۆشا‌و‌گۆش برین و هه‌لیانواسین و کردنیان به‌ په‌ندی

پساتی. ژن و زارۆکیان له قه‌لایه وه‌ده‌رنان و چلوو‌بریان پیکردن و پیاویان نارد به شوین ئه‌حمه‌دبه‌گ‌دا و هینایانه‌وه و کردیانه‌وه مه‌زنی خۆیان. به‌پینی فه‌رمانی سولتان سه‌لیم‌خان ماوه‌یه‌ک حکومه‌تی کرد و سه‌ره‌نجام مه‌رگ هاته سۆراغی و پشتی له م دنیا نه‌میته کرد و سی کوری له پاش به‌جیما: شاه‌مبه‌گ، یوسف‌به‌گ و مه‌حموودبه‌گ.

ئه‌م برایانه هیچیان سه‌ریان وه‌به‌ر هیچیان نه‌هیتا و بۆ یه‌کتریان دانه‌نه‌واند و هه‌را و کیشه‌یان له نیوانی دا هه‌لگیرسا. سه‌ره‌نجام هه‌رسیکیان پیکه‌وه پوویان کرده ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی سولتان سه‌لیم‌خانی^١ خه‌زاکه‌ر و له‌وی بریار درا میرزایه‌ک له دیوانی پادشاهه‌ بچی و هه‌ریمه‌که‌یان لی به‌ش بکا و پشکیکی باشیش بخاته سه‌ر ملک‌وماشی تایبه‌تی سولتان.

شاه‌مبه‌گ کوری ئه‌حمه‌دبه‌گ

براکان گه‌رانه‌وه و فه‌رمانی موباره‌کیان هیتا بۆ مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاره‌که‌ر تاکوو پیاویکی شاره‌زا بۆ دابه‌شینی هه‌ریمی عیتاق دیاری بکا. ئه‌ویش یه‌کیکی پاسبارد و هات و چه‌ند گوند و مووچه و به‌ره‌یه‌کی بۆ مه‌حموودبه‌گ دیاری کرد هه‌تا له به‌روبوویان بخوا و داها‌تی مه‌زنانه‌ی سه‌ری بگاته ٦٠ هه‌زار ئاقچه‌یه‌ک. یوسف‌به‌گ پری ١١٠ هه‌زار ئاقچه‌ی مه‌زنانه‌ بۆ دیاری کرا و ٢٠٠ هه‌زار ئاقچه‌ش میرناوچانه بۆ شاه‌مبه‌گ برابیه‌وه. ناوچه‌یه‌ی ربه‌ت و مه‌یافارقین و گوندی جه‌سقه و لادینانه‌ی کافره‌کانیش خرایه سه‌ر به‌شی تایبه‌تی سولتانی به‌رزه‌جی. پاش مردنی مه‌حموودبه‌گ مووچه‌که‌ی وه‌کوو ئالیکانه به‌خسرا به مه‌حموودبه‌گی ربه‌مه‌زانلوو. له سه‌رده‌می وه‌زیرایه‌تی رۆسته‌م‌پاشادا، شاه‌مبه‌گ

١- ل ١٧٥ی بودلیان: «سولتان سوله‌یمان‌خان». و.

چەند خەيانەتییکی بە ئەستۆی دا هات و بەپێی فەرمانی سولتان سولەیمان خان کوژرا و بۆ ماوەی بیست ساڵ ناوچەى عیتاق درایە دەست میرانی عوسمانی و بە دەست میرانی زەر قییە وە ئەما.

یوسف بەگ کوپی ئەحمەد بەگ

لە جەنگەى هەرا و گینچە لى ئەلقاس میرزادا کە خودی پادشای سولەیمان پایە، هرووژمی کردە سەر ئازەربایجان، بە و مەرچەى قەلای عیتاق خاپوور بکا، مەزنايەتیی ناوچە کەى کردە باربووی یوسف بەگ و چەند سالیگ بە تیروپری و بی بەر هەلست راپیوار د. پاش ئەمانى، هەر بە دابی پینشوو ناوچەى عیتاق بە خشرا بە ئەحمەد بەگى کوپی حاجى بەگ، کە پیاویکی عوسمانى بوو. یوسف بەگ، حەسەن بەگى تاقانەى لە پاش بە جیما.

حەسەن بەگ کوپی یوسف بەگ

حەسەن بەگ لە دواى مردنى باوکی، ناوچەى دەسلاتی بنەمالەى بۆ ماوەى دوو سالان بە چنگ خەلکی بیگانە وە بوو. کاتیک جلەوی پادشایەتى و جیهان وانى و چاخى شکۆ و گیروبەندى دنیا کە و تە دەستى سولتان سەلیم خان، حەسەن بەگ بە تەمای وەرگرتنە وەى کوانووی بنەمالەى پرووی کردە کابەى نیازان و جیى تە وافی چەرخى گەردوون کە نیو دەرانەى سولتانی بی. لە وى بە یاریدەى محەممەد پاشای مەزنە وەزیر لە سەر ملکی عیتاق کرا بە میرناوچە و بە شەپۆلى تیخویندرا نە وەى بی برانە وەى سولتانی بە سەرکرایە وە.

حەسەن بەگ ماوەى بیست ساڵ لە سەر تەختى دەسلاتی پالی دایە وە و هەتا بلئی مالى دنیاىەى وە سەریە ک نا و کۆکۆ بژیوی ژيانى لە بان یە ک هەلدایە وە و ناوبانگى بۆ دنیا داری و هۆگر بوونی بە پارە وە دەنگى دایە وە و لە چاوتیزنە بوونی دا

پهنگی دایه وه. سه رهنجام گیان ئه سستی تامی ژیان بهر گه یشته سه ری و دهستی پی له و هه لپه هه لپی چا و چنۆکییه ی هه لگرت و گه وهه ری به قیمه ت گرانی گیانی له خه زینه ی قاپۆری قه لافه تی ده رکیشا و بردی. یووسف بهگ و وه لی بهگ له پاشی به جیمان و به پیی فه رمانی هیژای سولتان مرادخان خودالی خۆشبوو، حکومه ت باربووی یووسف بهگ کرا؛ به لام پۆژگاری ژیانی وه کوو وه رزی به هار زوو تیپه پی و چه شنی گول ته مه نی دوو چه وتووی تیوه رنه سوورا که هه لوه ری و هیشتا بونی گولخونچه ی ده سه لاتی نه یوانیبوو بهر لووتی بنگیوی و به رامه ی به گیانی خۆش بی، که درکی دنیای بی وه فای له جه رگی راجوو. پاش نه مانی به گویره ی ده ستا و دهستی ده سه لاتی به میرانگه راو وه لی به گی برای جیی گرته وه.

وه لی بهگ کوری حه سه ن بهگ

وه لی بهگ دوا ی ئه وه ی بوو به جینشینینی کاکای، جیهان شابه گی کوری سوهراب بهگ که یه کیک بوو له بن ئاموزاکانی، لئی راست بۆوه و شه پ و گه پی تیها لاند و گوتی ئه گه ر عیتاقی بده نی هه موو سالی بری بیست هه زار فلۆری ده دا به خه زینه ی دیار به کر و وه ئه ستۆی خۆی ده گری. له و بارگا به رزه وه که چه رخی گه ردوون به نیۆقه دی راده گا و راناگا، جیهان شابه گ گوی له داواکه ی گیرا، به لام وه لی بهگ سینگی برده پیش و گوتی ئه وه ی ئه و ده یلی خۆم ده یده م و ده سه به ری ده بم و نه یه یشت بن ئاموزای بی و چیشکه ی بکا. دواتریش که برایم پاشای مله ور ملی نا له سه ربزیوی و شانی وه بهر کاری نابه جی دا و به که له زه پی تیکه وت و پامالی برده سه ر هه ری می ره بیعه ^١ و دیار به کر و کوردستان، به و مه رجه ی که

هه‌موو سائڭ چله‌زار فلۆری بدا به دیوانی دیاربه‌کر، عیتاقی به‌خشی به زولفه‌قاربه‌گی کوپی شاهم‌به‌گ.

برایم‌پاشا وای نه‌خوارد و هیئده‌ی به‌سه‌ردا تینه‌په‌پی که به‌پیی فه‌رمانی سولتان هه‌ریمی دیاربه‌کری له‌چنگ ده‌ره‌ات و بردرایه ئیستانبوول و له «یه‌ددی‌قه‌لله» دا‌زیندانی کرا. کاتیک پادشای به‌خته‌وه‌ری خاوه‌ن‌شکۆ سولتان محه‌ممه‌دخان .. هه‌میشه‌راوه‌ستاوبی - له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌ستاوده‌ستکهری کیسرا و قه‌یسه‌ران پالی دایه‌وه، هه‌ر بۆ په‌ندی زه‌مانه و چاوترسین کردنی زولمکهرانی به‌دکار، له‌مه‌یدانی ئیستانبوول له‌داریان‌دا.

با مرۆی به‌دغه‌ر سه‌ر هه‌لنه‌هیتی

با داری کرمۆل ریشه‌ی نه‌میتی

وه‌لی‌به‌گ به‌دابی جاران و به‌بی‌مه‌رج و داندرانی داروله‌له و دوور له‌شه‌ر و کیشه‌ی پیوانی دووروو، ده‌سه‌لاتی عیتاقی به‌ده‌سته‌وه‌گرته‌وه و هه‌ر ئیستا له‌وئ حوکمه‌رانه.

لکی چواره‌م

باسی میرانی ته‌رجیل

ئه‌وه‌ی راستی بی‌زه‌رقییه‌کان له‌ته‌رجیل و عیتاقه‌وه‌په‌یدا بوون. ته‌رجیل که‌ه‌وتۆته‌نیزیک شاری ئامه‌د و خاوه‌ن‌سی قه‌لای «ته‌رجیل» و «دارعین»ه.

دیڑزینی و گردکانی وچہ و بہرہی زہرقیہکانن. حوکمرانانی زہرقی ہموویان لہ پشتی سہید حسہن کہ وتوونہوہ و رہگہزیان ناوا بہرہودوا دہگہرپتہوہ و بریتین لہ: سہید حسہن کورپی سہید ناوہرہحمان کورپی سہید تہحمہد کورپی سہفیل کورپی سہید قاسم کورپی سہید علی کورپی سہید تہہیر کورپی سہید جہعفری قہتیل کورپی سہید یہحیا تہقنہع کورپی سہید سمایی گہورہ کورپی سہید جہعفر کورپی ئیمام محہمہد باقر کورپی ئیمام زہینولعابدین کورپی ئیمام حوسین کورپی ئیمام مورتہزا علی، خودای لی پازی بی.

کاتیک سہید حسہن لہ خاکی شامہوہ ہاتہ ہریمی ماردین و لہ ناوچہی عیتاق نیشتہجی بوو، وا بہ چاکی سہری و بہرہدہرانہی یہزدانی مہزن ہیتا و کہوتہ نیو جہغزی نویژ و پڑوو و نزا و پارانہوہ و خوی لہ گوناہان پاراست کہ جہماوہر بہدلہوہ باوہریان پی ہیتا. ہیندیک دلین شیخ حسہن چاوی شین بووہ و دہستہیہک پنیان وایہ چونکہ بہرگی شینی پڑشیوہ، لہ نیو خہلکی دا بڑتہ تہزہرقی (شیخہشینہ) ۱. لہ و سہرہمہدا یہکیک لہ مہزنہمیرانی سہلجووقی بہناوی میر نورتوقی کورپی تہکسہب ۲، کہ لہبری شاہانی سہلجووقی بہ سہر نامہد، ماردین، خہرپووت، مہنکورد و حسہنکیف راہہگہیشت، کچیکی یہکجار جوان و نازدار و مانگ پوخساری بووہ و ماخولیایی لہ کہللہی داوہ و شیت بووہ. ہر چہندی پزیشکانی شارہزای بڑ ہینداوہ و بہ دہوری دا ہاتوون، بہلام پنیان چارہسہر نہکراوہ و پڑبہپڑ لپی پیستر کردووہ. سہرہنجام میر نورتوق

۱- تہوہی راستی بی لہ لاپہرہ ۱۷۷ی دہقی بودلیاندا باسی چاویان جلی تہزہرقی شیخ نہکراوہ، کہ لپی بوویتہ ناوبانگ. و.

۲- میر نورتوق کورپی تہکسہب یان تہکسہک باپیرہگہورہی میرانی نورتوقیہ. لہ رہگہزی تورکمانانہ و سالی ۱۸۴۷ی ک/ ۱۰۱۹ی زایینی کؤچی دواپی کردووہ و دہسہ لاتداری حولوان و جہبہل بووہ. و.

ناردوویه‌تی به شوین شیخ حه‌سن‌دا و داوای لئ کردووہ دؤ‌عایه‌ک بؤ کچکھی بکا به‌لکوو پیی خؤش بیته‌وه.^۱ شیخ چووہ و چه‌ند دؤ‌عایه‌کی به‌سەر کاسه‌یه‌ک ئاودا خویندووہ و به‌سهری کچه‌ی‌دا کردووہ. په‌روه‌ردگاری مه‌زن له‌به‌ر ودمی هه‌ناسه‌ی پیروزی شیخ، نه‌خؤشیی کچه‌ی په‌راندووہ و له‌رپوه چاک بؤته‌وه. میر ئورتؤق گوتوویه‌تی ئه‌ و کچه‌ی خؤم ده‌ده‌م به‌تؤ و پیم خؤشه‌بی بی به‌زاوام، شیخ نه‌یسه‌لماندووہ و دراوه به‌سه‌ید حه‌سه‌نی کورپی شیخ.^۲ هه‌روه‌ک له‌سه‌ره‌تای باس و به‌سه‌ره‌تای میرانی دیزینی‌دا گوتمان، ناوچه‌ی ته‌رجیل و عیتاقی دراوته‌ده‌ستی و دواتر ئه‌حمه‌دی کورپی و سوله‌یمانی کورپی قاسم و یوسف و حوسین له‌وی بوونه‌میر و مه‌زن. دوا‌ی نه‌مانی ئه‌مانه‌ عومه‌ربه‌گ کورپی حه‌سه‌ن‌به‌گ له‌سه‌ر کورسیی ده‌سه‌لات پالی داوه‌ته‌وه.

عومه‌ربه‌گ کورپی حه‌سه‌ن‌به‌گ

عومه‌ربه‌گ هاوچه‌رخ‌ی ئووزوون حه‌سه‌نی بایوندوری بووه و حه‌سه‌ن‌به‌گ زؤری پیز گرتووہ و کچیکی لئ خواستووہ و له‌خؤی ماره‌ کردووہ. ناوچه‌ی

۱- به‌پیی نیوه‌رؤکی لاپه‌ره‌ ۱۷۷ی ده‌قی بودلیان، میر ئورتؤق زؤر به‌گه‌رم‌وگورپی و بی‌خه‌وشی له‌گه‌ل شیخ هه‌ستاوه و دانیشتووہ و چؤته‌ خزمه‌تی هه‌تا ته‌شریفی بچپته‌سه‌ر کیژی نه‌خؤشی و به‌ ودمی هه‌ناسه‌ی چاک بیته‌وه. نووسه‌ر ده‌لی دؤت‌میر هینده‌وه‌ینده‌ ئاقل و تیگه‌یشتوو بووه و له‌ جوانچاکی‌دا وای خؤ نیشان داوه‌ که به‌ نووکی تیری مژؤلی له‌ نیو پؤلی ئه‌وینداران‌دا کردوو‌یه‌ته‌ قیامه‌ت و به‌ خه‌ده‌نگی نیگای تانه‌ی له‌ جه‌رگ و هه‌ناوی ئاشقان داوه‌.

پیویسته‌ بلیم که وا دیاره‌ ئه‌م لاپه‌ره‌ی ده‌سنوو‌سه‌ گؤرانی به‌سه‌ردا هاتووہ و سه‌رله‌نوی نووسراوه‌ته‌وه، چونکه‌ نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ هیچ چاری نه‌بووه، پاشماوه‌ی رسته‌که‌ی بردؤته‌ نیو گؤشه‌ی سه‌ره‌وه‌ی لای راستی تابلؤی چاره‌سه‌رکردنی کیژی میر ئورتؤق. و.

۲- ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ له‌گه‌ل گیرانه‌وه‌که‌ی پیشووی یه‌کتر ناگریته‌وه. که ده‌لی له‌خؤی ماره‌ کردووہ. له‌ ۱۷۹ی بودلیان‌دا نووسراوه‌: «سه‌ید حوسینی کورپی شیخ حه‌سه‌ن». و.

میهرانی و نهوشادی خستۆته سهر تهرجیل و عیتاق و باربووی کردووه. حهسه ن بهگ کوپیکی له کیژی عومه ر بهگ بووه و وهختایهک بهشیک له ناوچه و مهلبه نده کانی کوردستانی گرتووه، میهرایه تیی عیتاق و تهرجیلی بهخشیوه بهو کوپهی و عومه ر بهگی له وئ لابردووه و کردوویه ته مهزن و میری بدلیس.

بوداق بهگ کوپی عومه ر بهگ

پاش نه مانی عومه ر بهگی باوکی، ئووزوون حهسه ن له بدلیس کردوویه ته ده مرستی خۆی. کاتیک یاقووب بهگی کوپی حهسه ن بهگ بۆته پادشای ئیزان، سالی ٨٨٨ ی ک / ١٤٨٣ ی ز، له سهر دابی رابردوو سه رۆکایه تیی تهرجیل و عیتاق بهخشرایه بوداق بهگ. دواي چه ند سالی ک ده سه لاتداری پرووی له م دنیا به وه رگیزاوه و به ره و دنیا ی پاشین شوڤ بۆته وه.

بنکه ی ژین

ئه حمه د بهگ کوپی بوداق بهگ

ئه حمه د بهگ بوو به جیگره وه ی باوکی و سالی ٩١٣ ی ک / ١٥٠٧ ی ز، شاسمایلی سه فه وی دیار به کری گرت. پاش تیپه رینی دوو سال به سهر حکومه تی دا، ئه حمه د بهگ به ده ست قزلباشان شه هید بوونی له چاره ی نووسرا.

عه لی بهگ کوپی بوداق بهگ

دواي نه مانی ئه حمه د بهگی برای، عه لی بهگ جیی گرتوه و ماوه ی بیست سالی حکومه ت کرد و پاشان پرووی کرده جیهانی پاشین.

بنکه ی ژین

www.zheen.org

شهمسی بهگ

پاش ئه‌وه‌ی مه‌زن و میرانی کوردستان له چنگ هه‌لس و که‌وتی ناله‌باری قزلباشان وه‌رەز بوون، تیکرا پرویان کرده به‌ر ده‌رانه‌ی جی‌به‌خشینی سولتان سه‌لیم‌خان و میرایه‌تی ته‌رجیل باربووی شهمسی‌بهگ کرا. ئه‌و دهمه‌ی که فه‌رمانی بی‌سی و دووی سولتان بۆ بزگار کردنی دیاربه‌کر ده‌رچوو، ته‌رجیلش ئازاد کرا. پاش نه‌مانی شهمسی‌بهگ حه‌یده‌ربه‌گی کوپری بوو به جینشینی.

حه‌یده‌ربه‌گ کوپری شهمسی‌بهگ

به‌پیی فه‌رمانی به‌رزه‌نیشانی سولتان سوله‌یمانی خه‌زاکه‌ر، حه‌یده‌ربه‌گ جیی باوکی گرته‌وه و ماوه‌یه‌کی زۆر حکوومه‌تی کرد. ئه‌و کاته‌ی که مسته‌فاپاشای سه‌ردار له‌گه‌ڵ چه‌کدارانی سپای هه‌میشه سه‌رکه‌وتوو هرووژمی برده‌سه‌ر هه‌ریمی شیروان و گورجستان، حه‌یده‌ربه‌گ له‌چه‌لدر و یپای پۆلیک له‌مه‌زن و میرانی کوردستان به‌ده‌ست قزلباشان کوژرا. مسته‌فاپاشا له‌له‌ی سه‌ردار له‌په‌یوه بوداق‌به‌گی کوپری له‌جیی دانا.

بوداق‌به‌گ کوپری حه‌یده‌ربه‌گ

بوداق‌به‌گ ماوه‌ی پازده‌سالی حکوومه‌ت کرد و پاشان بارگه‌ی ژینای به‌روه‌ دنیا‌ی نه‌مان تیکنا و حوسین‌به‌گی کوپری جیی گرته‌وه.

حوسین‌به‌گ کوپری بوداق‌به‌گ

حوسین‌به‌گ ته‌نیا هه‌شت ماسانگی حکوومه‌ت کرد و ئینجا ئالای هه‌لگرت و بردی و له‌هه‌ریمی نه‌مان‌دا هه‌لیدا.

سمایل بهگ کوری بوداق بهگ

پاش مردنی حوسین بهگی برای، سمایل بهگ جله وی دهسه لاتی باربوو کرا. دواي چوار سال دهسه لاتداری کۆچی دوايی کرد و عومه ربهگ جیی گرتته وه.

عومه ربهگ کوری حه بده ربهگ

به پپی فه رمانی بی بهرگیره وهی سولتان مرادخانی هاوشانی «جه مشیدشا»، حکوومه تی ته رجیلی پی به خشرا. عومه ربهگ که نجیکه به هه موو باریکدا ریک و پیک و هه تا بلئی پیاوه. هه میشه له گهل رۆمییان هه لدهستی و داده نیشی و بهشی هه ره زۆری کات و ساتی له خزمهت مه زنی سه رکرده کانی دیار به کردا تته پر ده بی. ئه و میره کوردانه ی سه ر به دیار به کرن، ئه گه ر کاریکی گرینگیان هه بی ده چنه لای عومه ربهگ و ئه ویش له دیوانی ئامه د سه روه ریان بۆ پیک دیتی.

بهشی هه شته م
www.zhsen.org
باسی میرانی سویدی

له لای باغ و باغات و گولزاری بسۆنخۆش و عهنبه رباری گیرانه وهی نه قل و نه زیله و سه ربوردانه وه ئه م به رامهیه به بهر لووتی گیانی نووسه ری ئه م ده قه کال و کرچه دا رابرد و پپی زانی که میرانی سویدی پشتا و پشت ده چنه وه سه ر ره گه زی بنه ماله ی به رمه کییه کان. جه ماوه ری عیل و عه شیره تی سویدیش پیاویک به ناوی ئه سوهد باپیره گه وره یانه، که یه کییک بووه له غولامانی یارانی پیغه مبه ر (د.خ).^١ دهسته یه کی دیکه ش لایان وایه زیدی سویدییه کان گوندی «سوید»^٢، که

١- بودلیان ل ١٨٠: «ئه سوهد یه کییک بووه له یارانی پایه به رزی پیغه مبه ر (د.خ).» و.

٢- سویرهک، سووهیدا. ع.ی.

دوو مزلی له‌گه‌ل مه‌دینه‌ی ورشه‌دار نیوانه به شانی شام‌دا. ئه‌وه‌ش هر خودا ده‌زانی!

وه‌کوو دیاره به‌رمه‌کیی په‌سه‌ن خویان ده‌به‌نه‌وه‌سه‌ر پادشاکانی فارس و سه‌ره‌تا له به‌لخ ژیاون و ئاورپه‌رست بوون، به‌لام له‌ناکاوشنه‌ی لاوینه‌ره‌وه‌ی یه‌زدانی و تیشکه‌ی پروناکیده‌ری به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی بی‌برانه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار، سه‌رانسوئی پیسیری گیانی کردوون و به‌شینه‌وه‌و ترووسکانه‌وه‌به‌سه‌ری کردوونه‌وه‌و ئینجا باوه‌پی پروون له‌کانیاوی ده‌روونیانه‌وه‌ه‌لقولیوه.

خه‌نی له‌و چاوه‌ی که ده‌گری بۆ تۆ

خۆشی له‌و دل‌ه‌ی وایلی دئ بۆسۆ

وه‌ک ده‌لین جه‌عفه‌ری باوکی خالید زه‌مانی عه‌بدولمه‌لیکی کوپی مه‌روان یان له سه‌رده‌می پادشایه‌تی سوله‌یمانی کوپی عه‌بدولمه‌لیک کاروانی مال‌وکۆچی یه‌کجار ده‌وله‌مه‌ندانه‌ی لیناوه‌و هاتۆته‌ دیمه‌شقی پایته‌خت. کاتی‌ک پادشا پینی زانیوه‌و ئاگادار کراوه‌ته‌وه‌، فه‌رموویه‌تی بپۆن بانگی که‌ن با بیته‌ کۆری دیوانی. وه‌ختایه‌ک جه‌عفه‌ر وه‌ژوور که‌وتوووه‌ پادشا له‌پێوه‌ په‌نگی بزپکاوه‌و فه‌رموویه‌تی بییه‌نه‌ ده‌ری. هاوده‌مانی که‌وتووونه‌ پرسیاران و عه‌رزیان کردوووه‌ بۆچی تیکچووی؟ فه‌رموویه‌تی ژه‌هری پێ بوو، بۆیه‌ به‌ دل‌مه‌وه‌ نه‌نووسا و ده‌رمکرد. من دوو جگم له‌ قۆلی دایه‌ و ئه‌گه‌ر ژه‌هر بیته‌ نیو کۆرم ده‌له‌رن؛ به‌ له‌ره‌ی جگان زانیم ژه‌هری پینی. کاتی‌ک جه‌عفه‌ریان هه‌لپێچا بۆچی ژاری هیناوه‌، گوتی ژارم له‌ ژیر نه‌قیمی ئه‌نگوستیله‌که‌م دا شار دۆته‌وه‌ و وام داناوه‌ ئه‌گه‌ر تووشی زه‌بروزه‌نگیکی وا بووم

نہ متوانی دەر وەستی ییم، بەرمەکم (هەلیمژم)، هەتا بە یەكجاری پزگاریم بێ. لەو کاتەوێ وەشە «بەرمەك» ی بە سەردابرا و لێی بوو بە ناسناو.^١ سولەیمان ئەم قسە نازایانە ی جەعفەری وەبەردلی كەوت و پوژبەپوژ پتری بەسەر كردهوێ و هیژدە ی هەوراز برد هەتا كەولی پلە ی وەزیرایەتی خستە سەر شانی.^(٣)

بۆ دەبێ جامێك پڕ كری لە ژار بە تفت و تالی
 ناوی هەنگوینی بەتام و خوشی بەدریته پالی
 نیوێ ژیا نیو ئەم جیهانە بۆ شاد ژیا
 نیوێكە ی دیکە ی بۆ ناوی پاك و چاك بە جیمانه

دواتر خالیدی كورپی جەعفەری بەرمەکی و جەعفەری كورپی خالد (٩) بوونە وەزیری ئەبولعەبباسی سەفحاح^(٤) و ئەبووجەعفەری دەوانیقی^(٥) برای. كاتێك لە سەردەمی حكومەتی «هاروونەرپەشید» دا^(٦) یەحیای كورپی جەعفر^٣ بۆتە پایە ی شان و شكۆ ی یەحیا هیژدە هەوراز چووێ كە هەر باسی ناكری و كاروباری وەزارەتی وا راستە و پاستە كردوون، خۆی بۆتە دەمراستی هەموو ئەركێکی دەسەلات. فەزل و جەعفر و موسا، كورانی یەحیا لە سایەسەری باوكیانەوێ ئاوا

١- سەرنای پیشەوایانی دینی بووایی. سەرۆکی تەواوی پەرستگاكانی بووایی پێیان گوتراوێ «بەرمەك» و ئەم سەرناوێ لەوێوێ هاتووێ و باپیرە ی بەرمەکییەكانیش سەردەمی خۆی سەرۆکی پەرستگای بەهاری بەلخ بووێ. (بۆ زانیاری زیاتر بێ: وشەدانی دێخودا، ٣، ل. ٤٦٤٠). و.

٢- جەعفر كورپی یەحیا كورپی خالد دروستە و زێرنۆف بە هەلەكە ی زانیوێ، بۆیە نیشانە ی پرسیاری داناوێ. و.

٣- كورپی خالد. و.

هه‌لیانداوه و ئه‌وهنده‌ی ئیسلام هه‌یه‌هیچ‌کس هینده‌ی گه‌شه‌نه‌کردوه و هه‌لی بۆ نه‌په‌خساوه؛ به‌لام قین له‌ زگان و به‌رچاوته‌نگان چاوی دووسه‌ریان به‌یه‌حیا^(۷) هه‌لنه‌هاتوه و لای هاروونه‌په‌شید بۆیان تیچاندوه و به‌باری دلگه‌زک‌ه‌یان‌دا خستوه. جه‌عفر کوژراوه و یه‌حیا و فه‌زلیش^۱ له‌به‌ندیخانه‌دا پزیون و مردوون.

ئـاـوای دانـاـوه مه‌زنـسی دنـیـاـیه

که ببـیـر پـتـه‌وه هـر سـسـه‌ره‌تـایه

خانه‌دانی به‌رمه‌کی ئه‌وه‌نده مال و سامانه‌ی که له‌سه‌رده‌می وه‌زیرایه‌تی‌دا وه‌سه‌ریه‌کیان نابوو، هه‌مووی ده‌ستی به‌سه‌ردا گه‌را و راگو‌یزرا بۆ خه‌زنه‌خانه‌ی خه‌لیفه و ئه‌گه‌ر که‌سێک ده‌یه‌ه‌وئ زۆر به‌چاکی به‌سه‌ره‌ت و چارنووسیان‌ی بۆ پوون بێته‌وه، وا باشه‌سه‌ریک له‌سه‌رچاوه‌کانی میژوویی هه‌لیتی. ئه‌م نووسینه‌ی من نه‌یتوانی سه‌ربورده‌یان له‌خۆی‌دا بگـ. ونجینـی و خـۆی له‌دریژدادپی پاراستوه و ئه‌وه‌ی راستی بێ زۆریش به‌شوین چاره‌نووسی مووسادا گه‌رام، به‌لام هه‌یچـم بۆ پوون نه‌بۆوه. په‌نگه‌ئو دهمه‌ی هاروونه‌په‌شید ده‌ستی له‌باوک و براکانی بزاوتوه و گرتوونی، رایکردبیته‌شاخستانه‌کانی کوردستان و له‌وئ خۆی په‌نا دابێ. چونکه‌وه‌کوو ده‌گه‌زێنه‌وه له‌زه‌مانی خه‌لیفایه‌تی بنه‌ماله‌ی عه‌بباسی‌دا^(۸) سێ که‌س له‌کورپانی وه‌جاخی به‌رمه‌کی به‌ره‌و کوردستان بازه‌بوون و له‌«خان‌چووک»ی سه‌ر به‌«کیخ»^۲ له‌چپای «شه‌فتالوو» بنه‌یان داکوتاه. برا گه‌وره‌که‌یان له‌وئ ده‌ستی کردوه به‌خوداپه‌رستی و به‌په‌وگه‌ی

۱- فه‌زل کوری یه‌حیا (۱۶۷-۱۹۳ی ک)، برای شیرینی هاروون بووه و گه‌یه‌وته پله‌ی وه‌زیرایه‌تی و هه‌ر له‌زیندانی ئه‌ویش‌دا مردوه. و.

۲- گه‌نج، گه‌نج، گه‌نج. و.

چاکی و پاکی دا ههنگاوی ناوه و تیژ تییه لچووه و بهرز دهره وشاوه ته وه و هر دوعایه کی کردوویه تی یه که وجی هاتوته دی. بۆ نموونه ده لئین جاریکی برای بچووکی به مه بهستی راپه راندنی کاریکی گرینگ لئیان داده بری و هیته دی پی ناچی که خه لک به دابی جاران نان و پیخۆر دینن بۆ شیخ و هاو پئیانی. شیخ و برا نیونجی و یارانی تیده وه رووکی و چی هیئاویانه ده یخۆن و ته نیا به شی برا چکۆله وه لاده نین و بۆی هه لده گرن. پاش تاویک برا که یان دیته وه و ده لئ دا به شه که ی خۆم بۆ بینن. برای نیونجی ده لئ وه لاهی هیته ده پیچوو لام و ابو له وی خوار دوو ته، بۆیه به شه که ی تۆشم خوار د. برا که وره یان که شیخ بی، به بیستنی کاریکی ئه وها ناپیاوانه گری گرتووه و که وتوته تووک و نزالی کردنی و گو توویه تی هه ک ره بیی دهر در پی، چونکه قنیاتت به به شی خۆت نه کردووه! شیخ هیشتا ته و او تووک و دوعای له زاری دهر نه په ریوه که برای گهنجی شلپ به ربۆته وه و له خاک و خۆل که وزیوه و تازه رووی جیهانی نه دیوه.

وه ختایه ک خه لک ئه وه ی ده بینن سه ت ئه وه نده ی دیکه ی برۆا پی دینن. شیخ له گه ل میر شه هابی برا چکۆله ی، له سه ر تکای خه لکی «خان چووک» له نیو عیل و عه شیره تی سویدی داده مه زرین و قه لایه کی قایم و پته و ساز ده که ن. ماوه یه ک ده بیته پی شه نگ و پی شه وای جه ماوه ر و سه ره نجام روو ده کاته دنیای دیکه و ده مرئ. نیرینه ی له پاش به جی نامینی و میر شه هابی برای جی ده گریته وه. به هومیدی خودای به رزی بی نیاز باسی ته وای ئه و که سانه ده کری که له پشتی وی که وتوونه وه و بوونه میر و سه ردار.

میر جهلال کوری میر شه هاب

پاش مردنی میر شه هابی بابی، ده بیته جه ل و کیشی کاروباری ناوچه که و ماوه یه کی زۆری پی ده چی و سه ره نجام به شوین بانگه وازی هه قه وه ده چی و ته مه نی ده بر پته وه.

میر محمدهد کوری میر جلال

دوای نه‌مانی باوکی، میر محمدهد جی ده‌گریته‌وه و ئه‌ویش چه‌ند سالیک ئه‌م ئه‌رکه‌ گرینگی ده‌که‌ ویتته ئه‌ستۆی و پاشان به‌ره‌و دنیای هه‌رمان ده‌پوا و میر فه‌خره‌ددینی کوری ره‌سه‌ن‌زاده‌ی ده‌بیته‌ جینشینی.

میر فه‌خره‌ددین پاش ئه‌وه‌ی جی بابی ده‌گریته‌وه، وا ده‌که‌ ویتته سه‌ر باری چاکه و داده‌وانی و به‌جوانی به‌ ده‌وره‌ی ناوچه‌که‌ دا دئ، ته‌واویک ئاوه‌دانی و خۆش‌بژیوی زیاتر پووی تیده‌کا. دوای تیپه‌پبوونی پۆژگاریک پووی له‌م فیزخانه‌یه وه‌رده‌گیپۆی و به‌ره‌و سه‌رای شادمانی ده‌پوا.

میر حه‌سه‌ن کوری میر فه‌خره‌ددین

میر حه‌سه‌نی جیگره‌وه‌ی باوکی، که‌سیکی په‌نجه‌به‌خویتی چاونه‌ترووکیتی دل‌ره‌ق بووه. سه‌ره‌نجام چاوی به‌ کویری هه‌لیتاوه و میر فه‌خره‌ددینی کورپه‌ گه‌وره‌ی جی گرتۆته‌وه.

میر فه‌خره‌ددین کوری میر حه‌سه‌ن

میر فه‌خره‌ددین، براهیکی دیکه‌ی هه‌بوو که‌ تا بلئی قیت و قۆز و جوانچاک و زانا و به‌ئاکار بوو. نیشانه‌ی ئازایه‌تی و به‌جهرگی له‌ نیوچاوانی ده‌باری و خۆری جوامیری و دلاوابوونی له‌ ئاسۆی ئاواتی دوارپۆژی دا خۆی ده‌نواند.

به‌ پووی بیژینگی به‌ری ناگیرئ پوخساری پهری
ده‌رگاش داخرئ، به‌ پۆچنه‌یه‌ک‌دا سه‌ر ده‌کاسه‌ری

میر محه ممد پشتی کرده خزم و کس و نیشتمانی و به هیوای ئه وهی بچیته بهر پکیفی ئووزوون حه سه ن پرووی کرده دیار به کر. کاتیک شه ره فی رامووسانی لاده رگانه ی ئه و پادشا پایه به رزه ی پئ برا، خیز و چاکه ی شاهانه ی به سه ردا پڑا و به خو شه ویستی خونکارانه به سه رکرایه وه. میرایه تیبی «خان چووک» و «چوبقجوور» ی بار بو و کرد و نار دبییه وه و لاتی خو ی.

کاتیک گه یشته وه له گه ل برای تووشی شه ر هات و شیر و تیر و نیزه بوونه یه کلایی که ره وهی کاران و پاش تیگه له چوونیککی زور، سه ره نجام میر محه ممد کوژرا. میر فه خره ددین بی به ره له ست مایه وه و چه ند سالیکی دیکه ی حکومه ت کرد و سه ره نجام سه فه ری دنیا ی پاشینی هاته پیش و ئه و سه ره ی بردی نه یه یتایه وه. چونکه کوپی وای نه بوو بتوانی جیی بگریته وه، ئه بدال به گی برزای بوو به جینشینی.

ئه بدال به گ کوپی میر محه ممد بنکه ی ژین

پاش نه مانی مامی، ئه بدال به گ هه وساری کاروباری ده سه لاتی به ده سه ته وه گرت. راست له و سه ره و به نده دا هیزه کانی قزلباش به سه رو کایه تیبی «ئیقووت ئوغللی» ی حوکمداری چوبقجوور به مه به ستی گرتنی خان چووک هیرشیان هیتایه سه ر ئه بدال به گ و بو ماوه ی حه وت شه و و پوژان ناگری شه ری نئیوانیان هه ر نیله ی هات و خه لکیکی زوری هه ردک لا بوونه چیشته ی شیر و تیران. سه ره نجام خودا هاته فریای ئه بدال به گ و ئاواتی وه دی هیتا و شنه ی سه رکه وتن له گه رووبای به خته وه هه لیکرد و ئالای شه کانه ده وه. ئیقووت ئوغللی قاچی لی بوون به بال و په وی و بار و بارخانه ی له شکر و تاو ل و خیتوه و ئه سپ و یه ستیری هه مووی به جیمان و که وتنه ده ست جه ماوه ری ئه بدال به گ. چه ند سالیکی دیکه ش پاش ئه م

پرو دواوه حکومته تی کرد و سهره نجام گیانی دایه وه دهست به دی هیتی جیهان و سوبحان به گ و سولتان ئه حمه دبه گ له پاشی به جیمان.

سوبحان به گ کوری ئه بدال به گ

پاش نه مانی باوکی، سوبحان به گ جیی گرته وه و له گه ل براکه ی پشتیان به پشتی یه کتره وه دا و خویان له پاراستنی خاک و لیدانی خه نیمان هه لکرد. [شاعیر گوته نی:]

بربره ی پشته یه ک بوون

دوو به ره کی و تیندا چوون!

چونکه پیکه وه یه ک بوون، یه زدانی مه زن سه رکه وتنی زوری وهریی هیتان. بژ وینه دوا ی مه رگی خالیده گۆجی پازوکی، ناوچه ی «کیخ» ی ژیر ده سه لاتیان گرت. دوا ی سه رکه وتنی چال دیزان که سولتان سه لیم خان هه ریمی دیار به کری پراکیشایه ژیر پکیفی خوی، ئه م دوو برایش ده ستیان بزوت و توانییان قه لا و ناوچه ی چوبقجوور له چنگ ئیقووت ئو غلی ده رهیتن و ناوچه ی ئاغچه قه لا بگرن و مه نسوور به گی پازوکی لئ ده رپه ریتن که شاسمایل له وی کرد بووی به حوکمران. ههروه ها توانییان به زه بری چه ک ناوچه ی زاک و مه نشکورت (مه نشکورده) له چنگ قادر به گی قزلباش ده رکیتشن. پاشان براکان هاتن دانیشتن و هه ریمه که یان له نیو خویان دا به ش کرد. چوبقجوور و مه لبه نده کانی ده ورو به ری بوو به به شی سوبحان به گ و ته واوی قه لا و ناوچه کانی دیکه ش به سولتان ئه حمه دبه گ برا. دوا ی چه ند سالیک شه ییتان و شرفار هه دایان نه دا و کیشه یان له نیوانی دا نانه وه و بریه تی و خو شه ویستییان و هرگه رایه سه ر باری دوژمنایه تی. سولتان ئه حمه د له سوبحان به گی برای که وته نه مامی و دووزمانی و به پیی فه رمانی سولتان

سوله یمان خان کوژرا و مه قسوودبهگی له پاش به چیما. دوی ئه م پروداوه ناوچهی چوبقجوور درا به یه کییک له سه رۆکان و سه رکرده کانی عوسمانی.

سولتان ئه حمه دبهگ کوری ئه بدال بهگ

سولتان ئه حمه دبهگ دوی کوژرانی سوبحان بهگی برای، ماویه کی زۆر ژیا و په نجا سالی پتر حکوومهت کرد و سه ره انجام له م خانه دووده رگانه وه بۆی ده رچوو.

له م دنیا یه دا ئه وهی نه گۆر بئ که م دیتته به رچاو
 هه رچی که ده یلی لوزه وی خه مه ده ر ژیتته هه ناو
 وه ک خانی کۆنه که ورد ده بمه وه له هه ر بالیکی
 بۆ سه حرای نه مان شریته ی ده که ن پئی کلک بر او

سولتان ئه حمه د دوو کوری له پاش به چیما: مراد بهگ و محه مه دبهگ.

مه قسوودبهگ کوری سوبحان بهگ

پاش کوژرانی باوکی، مه قسوودبهگ له ریزی له شکر و پکیفی هه میشه سه رکه و تووی سولتان سوله یمان خان دا بوو به به شداری په لامار بۆ سه ر نه خجه وان. له شوینیک که پئی ده لین «ئار په چای» وه کوو زی ره وان و پیشه نگ پژیی و تووشی سپای قزلباشان هات و ئه وه نده ی ئازایه تی نواند که دهنگی دایه وه و سولتانی خاوه ن شکۆش بیستییه وه. له بهر ئه و چاونه ترسانه ی ناوچه ی چوبقجووری وه ک سه رده می باوکی بار بوو کرده وه و فه رمانی پیرۆزی بۆ نووسی و ئه ویش گه رایه وه شوینی ده سه لاتی.

له و جه‌نگه‌یه‌دا ئه‌سکه‌نده‌رپاشای چرکه‌س، مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر بوو. مه‌قسوودبه‌گ له‌به‌ر بویری که خده‌وخووی کوردانه و له‌به‌ر ئه‌و گیانبازی و خزمه‌ته‌ی که له‌کاتی هروژمه‌که‌ی پادشادا کردبووی، هینده‌ی له‌خۆی پاده‌دی که گوئی نه‌دایه‌گونجان و حاوانه‌وه‌له‌گه‌ل ئه‌سکه‌نده‌رپاشا. ئه‌ویش چوبقجووری له‌چنگی ده‌رهینا و دایه‌ده‌ست یه‌کیک له‌سه‌رکرده‌کانی عوسمانی. مه‌قسوودبه‌گ سه‌کالای برده‌به‌ر ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی سوله‌یمانی و ماوه‌ی حه‌وت سال له‌ئیه‌ستانبوول مایه‌وه، به‌لام وه‌زیره‌گه‌وره‌کان له‌به‌ر دلی ئه‌سکه‌نده‌رپاشا داواکه‌یان نه‌گه‌یاندده‌ پیچکه‌ی ته‌ختی ده‌سه‌لاتی شاره‌ی پادشایه‌تی. سه‌ره‌نجام به‌پیی ریسی بئ‌برانه‌وه، ته‌مه‌نی براه‌وه و پووی کرده‌به‌ر دلزوانیی یه‌زدان.

مرادبه‌گ کوری سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گ

ئه‌سکه‌نده‌رپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گی له‌نیو کوره‌کانی‌دا به‌ش کرد. ناوچه‌ی خان‌چووک و ئاغچه‌قه‌لای دا به‌مه‌مه‌دبه‌گ و جگه‌له‌ناوچه‌ی چوبقجوور که له‌ژیر ده‌سه‌لاتی مه‌زنانی عوسمانی‌دا بوو، ئه‌وانی دیکه‌ی هه‌موو دان به‌مرادبه‌گ. وای دانا هه‌ر که‌س به‌سه‌ر ناوچه‌و مه‌لبه‌ندی خۆی رابگا و تیتال له‌وی دیکه‌نه‌هالینی.

پاش تیپه‌رپوونی شازده‌سال به‌سه‌ر ماوه‌ی ده‌سه‌لاتیان‌دا، مرادبه‌گ به‌مه‌یلی خۆی هه‌وساری ده‌سه‌لاتی دایه‌ده‌ست سوله‌یمانبه‌گی کوری و کشایه‌وه‌و چه‌ند سه‌لئیک دواتر رۆیی بۆ به‌ر دلزوانیی خودی. میر جگه‌له‌سوله‌یمانبه‌گ، عه‌لی‌خان‌به‌گ و ئه‌لۆخان (هه‌لۆخان) و مسته‌فابه‌گی له‌پاش به‌جی‌مان. مسته‌فابه‌گ له‌جه‌نگه‌ی گیرانی ته‌وریزدا، له‌گه‌ل چه‌ند میره‌کوردیکی دیکه‌له‌سه‌عدابادی ته‌وریز به‌ده‌ست قزلباشان کوژرا. عه‌لی‌خان‌به‌گیش له‌وه‌رایه‌دا که‌وته‌داوی دیلی و دوو سال له‌قه‌لای قه‌هقه‌هه‌ویپای مرادپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی

قهرامان زیندانیی کیشا و ئاخریبه کهی له گه‌ل مرادپاشا ئازاد کرا و پیکه وه گه‌رانه وه پۆم. به گله‌ریه گی دیاربه کر به پپی به سه‌رکردنه وهی شاهانه، ناوچه‌ی چوبقجوری به ملکایه‌تی وه‌کوو شابه‌شانه خه‌لاتی عه‌لی‌به‌گ کرد و مرادپاشاش له م بابه‌ته‌دا پشتی گرت و یاریده‌ی دا.

هه‌لۆخانی برای که وتۆته‌ پیزی گه‌وره‌پیاوانی مه‌زنی دیاربه‌کر و خۆش‌بژیوه و به‌خاترجه‌می ده‌یگوزه‌رینئ؛ به‌لام میر محه‌مه‌د که به‌سه‌ر خان‌چووک و ئا‌غچه‌قه‌لا راده‌گه‌یشت، هینده‌ی شله‌دابوویه و سه‌ری به‌کاروباری ناوچه‌که‌وه نه‌ده‌یه‌شانده‌، هه‌تا فه‌ره‌ادپاشای سه‌ردار له‌سه‌ر ده‌سه‌لات کلای کرد و ناوچه‌که‌ی خسته‌سه‌ر قه‌له‌مه‌روی سوله‌یمان‌به‌گ. محه‌مه‌د‌به‌گ و سوله‌یمان‌به‌گ له‌سه‌ر ئه‌وه کیشه و قره‌یان بوو. سه‌ره‌نجام محه‌مه‌د‌به‌گ مرد و له‌داوی قیره و گیره خه‌له‌ست.

بنکه‌ی ژین
www.zheen.org سوله‌یمان‌به‌گ کورپی مرادبه‌گ

بئ‌پووبینی و جامه‌لووسکی، سوله‌یمان‌به‌گ لاویکه له‌نیو ئامپاکانی‌دا به‌نازایه‌تی به‌ناوبانگه. له‌سه‌ره‌تای گه‌نجه‌تی‌دا بۆته‌هاورکیزی مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی ئامه‌د و به‌غدا و به‌لانه‌وازی له‌عه‌ره‌بستان ماوه‌ته‌وه و ده‌ردی دووری چزه‌ی له‌ده‌روونی هه‌ستاندووه. بۆکاروباری له‌شکری و سوارچاکی له‌سه‌ر باری پۆمییان پۆیشته‌وه و هه‌چ‌کام له‌میرانی کوردستان تایی‌ناکه‌ن. بی‌ری تیژی وه‌کوو ئاوینه‌ی بی‌گه‌رد دیمه‌نی کاکل و مانای ساغ و پته‌و په‌نگی تیدا ده‌داته‌وه و هزری لیکدانه‌وه‌ی ئاوینه‌ی پوخساری بی‌روردانی شت‌زانه.

له‌میژە دیدەى زەمان که‌سیکی وای نه‌دیوه
یه‌کیکی قسه‌زان و وردبەین و چا کولیوه

سوله‌یمان‌به‌گ چونکه‌ ئەو شتانه‌ له‌ خۆی‌دا‌شک‌ دەبا‌ و‌ پێئانه‌وه‌ دەنازی،‌ تۆزه‌
فیزیکی‌ پێنیشتوووه‌ و‌ داویه‌ته‌ لانی‌ دەست‌ پێوه‌نه‌گرتن‌ و‌ به‌فیرۆدانی‌ مال‌ و‌
سامانی‌ و‌ شانی‌ پێوه‌ ده‌شه‌کینێ و‌ له‌سه‌ره‌.

تا به‌ قه‌د‌ موویه‌ک‌ ژیان‌ت‌ ماوه‌ ده‌بی‌ وریا‌ بی‌
چون‌ بت‌په‌رستی‌ وه‌کوو‌ خۆیه‌تی‌ و‌ نه‌پراوه‌ دابی‌
ده‌لێی‌ بتی‌ خۆم‌ و‌ا‌ شکاندوووه‌ تازه‌ ده‌ربازم‌
که‌چی‌ ئەم‌ فیزه‌ت‌ بتی‌ گه‌وره‌یه‌ و‌ ده‌بی‌ لێی‌ پابی‌

باب‌ و‌با‌پیرانی‌ سوله‌یمان‌به‌گ‌ هه‌ر‌ له‌ کۆنه‌وه‌ له‌ «کیخ»‌ ژیاون،‌ که‌ جیگایه‌کی‌
یه‌کجار‌ چر‌ و‌ سه‌خته‌ و‌ که‌وتۆته‌ بناری‌ چیا‌ و‌ سه‌ر‌ لیواری‌ چۆمی‌ فورات.
شوینیکی‌ وایه‌ که‌ ئال‌ و‌گۆری‌ زه‌مانه‌ و‌ هه‌را‌ و‌ ئاژاوه‌ی‌ پۆژگار‌ نه‌یانگرتۆته‌وه‌ و‌
دانیشتووایی‌ پارێزراون.

سرشتی‌ به‌رزه‌فرانه‌ و‌ ویست‌ و‌ ئاواتی‌ به‌ربلاوی‌ سوله‌یمان‌به‌گ‌ هه‌ر‌ به‌و‌
بره‌به‌ش‌ و‌ قوژبانه‌ ته‌نگ‌ و‌ به‌رته‌سکه‌ قنیاتی‌ نه‌هیتاوه‌ و‌ دانه‌مرکاوه‌. هاتوووه‌ و‌ له‌
دهشتی‌ ئە‌لل‌ابه‌رپانی‌ مه‌نشکورد‌ شاریکی‌ بنیات‌ ناوه‌ و‌ خانوو‌به‌ره‌یه‌کی‌ هه‌ره‌
چاک‌ و‌ مزگه‌وتیکی‌ دیار‌ و‌ بلیندی‌ لێ‌ ساز‌ کردوووه‌ و‌ چهند‌ سالیکه‌ به‌گه‌رمه‌ پێیه‌وه‌
خه‌ریکه‌ و‌ هیشتا‌ لێ‌ نه‌بۆته‌وه‌.

له‌ جه‌نگه‌ی‌ گرتنی‌ خاکی‌ عه‌جه‌م‌ و‌ شیروان‌ و‌ ئازهر‌بایجان‌دا،‌ خزمه‌تی‌ یه‌کجار‌
گه‌وره‌ی‌ کردوون،‌ به‌تایبه‌ت‌ ئەو‌ کاته‌ی‌ که‌ نیازبه‌گی‌ پازووکی‌ به‌ خۆی‌ و‌ دووسێ

هه زار چه کداری چخورسه عدی هه لیا نکوتابوو یه سهر «قه رایازی» و که وتبوونه سهر تالانی خیللی «باوهلی»، سوله یمان بهگ و یزای براکانی و چه ند ئا غایه ک، دوور که وته په یکه رده یان و شه پی مهردانه ی کردن و مالی تالانی هه مووی گنرپیه وه. له گه ل هینانه وهی مه پ و پاتال و نیومالی خیللی، خه نیمه تیشی گرت و به ساغ و سلامه تی گه رپیه وه. سهر دار مسته فاپاشا به دابی پادشایان خویندیییه وه و له وه تی باوکی به زیندی سهری کردوو یه ته میر و له جی خوی داناوه، هه تا ئه مرۆ که سهره تای مانگی نیوجیزنانی سالی ١٠٠٥ کزچییه، هه ره له سهر کاره. هیوادارم چونکه پیاویکی لیوه شاهوهی به ناوبانگه و پتریش هه لده گری، له کاری چاک و به جی دا هه ره سهر که وتوو بی.

به شی نو هه م

باسی میرانی سلیمانی (سلیقانی) که ده بنه دوو لک^١

با ئه و بیرمه ندانه ی شوینه واریان وه کوو خوره تاو رهنگی داوه ته وه و ئالای زانست و راگرتنی پارسه نگیان هه لداوه، له گه ل ئه وانه ی خه یالیان به دوی دوزینه وهی راستی دا ده گری و ده یانه وهی توماری هه له و تلاسابوون و پرکیشی تیکه وه پیچن، لییان روون بی که میرانی سلیمانی (سلیقانی) به ره گز ده گه نه وه سهر مهروانی حیمار^٢، که دوا یین که سه له سولتانه کانی ئه مه وی.^(٩) ده لئین بویه

١- بی گومان سلیمانی (سلیقانی) هۆزیکه دیرینی کورده و مخابن شه ره فخان ته نها لیکچوونی ناوی که سایه تیبیه کانی کردۆته بنه ما بۆ گریدان و گه راندنه وهی هۆزی سلیمانی به بنه ماله ی ئه مه وییه وه، که چی سه رچاوه عه ره بی و فارسبییه کان ئاماژه یان به کورد بوونی هۆزی سلیمانی کردوه (ابن حجر، انباء الغمر، ١/٢٨٠، ٢٩١؛ ئه بوویه کر تارانی، کتیبی

دیاره کرییه، ل ٦٥، ٧٩، ٨٦ و ١١٨). ز.س.

٢- مهروانی کهر؛ مهروانه که ره. و.

«حیمار» ی پیوه شه‌ته‌ک دراوه، چونکه عه‌ره‌ب سه‌ری هر سه‌ت سالی‌ک به سالی حیمار (که‌ر) ناودیر ده‌که‌ن و له‌و زه‌مانه‌وه که مو‌عاوی‌ه‌ی کو‌ری ئه‌بو‌وس‌وفیان توانیبووی ببی به خه‌لیفه و سوار بی به سه‌ر ده‌سه‌لاتی دی‌مه‌ش‌ق‌دا، تا ئه‌و ده‌مه‌ی مه‌روان بوو به حوکم‌ران، سه‌ت سالی پی‌چو‌وبوو.

هه‌روه‌ها ده‌گیزنه‌وه جاریکی مه‌روان به مندالی له قوتابخانه‌وه ده‌گه‌رپیتته‌وه و ده‌چی قامکی به ئالفه‌رپیزی ده‌رگادا ده‌کا و بزی نایه‌ته‌وه ده‌ر و هیتده ئه‌ستور ده‌بی که ناچار ده‌بن به بره‌ند گه‌وی ئالفه‌رپزه‌که بېرنه‌وه و رزگاری که‌ن. مه‌روان ته‌مب‌گرتوو نابی و جاریکی دیکه‌ش وا ده‌کاته‌وه و باوکی لئی تووره‌ ده‌بی و ده‌لی وه‌للاهی که‌ری! هر له‌و ساته‌وه که‌ری به ملی‌دا بر‌اوه. هر چو‌نیک بو‌وبی هه‌موویان باپیره‌گه‌وره‌یان عه‌بدولمه‌نافه و ئاوا پشتا‌وپشت هاتوون: مه‌روانی حیمار کو‌ری محه‌مه‌د کو‌ری مه‌روان کو‌ری حه‌که‌م کو‌ری ئه‌بولعاس کو‌ری ئومه‌بیه کو‌ری عه‌بدوش‌شه‌مس کو‌ری عه‌بدولمه‌ناف. حه‌که‌م یه‌که‌م رژی گیرانی مه‌که‌ه^(۱۰) چۆته سه‌ر دینی ئیسلام و ئه‌م سه‌ره‌رزییه‌ی پی بر‌اوه.

مه‌روانی حیمار سه‌ره‌تا‌کانی سالی ۱۲۷ی ک/۷۴۴ی ز، له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالی داوه‌ته‌وه و پاش تیپه‌ر‌بوونی پی‌نج سال به سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، ئه‌بولعه‌بب‌اسی سه‌ففاح لئی راپه‌ریوه و خزی نه‌گرتوو و به‌ره‌و میسر هه‌لوه‌دا بووه. رژی ۲۸ی مانگی قوربانی ۱۳۲ی ک/۷۴۹ی ز، له‌گوندی «بوسیر» ی^۱ میسر به‌ده‌ست سالی عه‌بب‌اسی و ئه‌بو‌وعه‌ون کوژراوه،^(۱۱) که به ده‌ستووری سه‌ففاح شوپت‌یان له‌دووی خه‌لیفه گیز‌اپوو. مه‌روان، عه‌بدوللا و عوبه‌یدیلای له‌پاش به‌جی‌ماون. عه‌بدوللا په‌ره‌وازه‌ی حه‌به‌شه‌بووه و عوبه‌یدیللا گه‌راوه‌ته‌وه و له‌فه‌له‌ستین بنه‌ی داگرتوو. له‌سه‌رده‌می هاروونه‌په‌رشیدی عه‌بب‌اسی‌دا دارو‌غی‌فه‌له‌ستین گرتوو‌یه‌تی و

ناردوویه ته وه [به غدای] ناوهندی دهسه لات و ئه ویش له زیندانی په ستاوتوه و تاکوو ماوه بهری نه داوه. سه ره نجام پیری به ربینگی پی گرتوه و ئاوی چاوی له به ندیخانه دا رږژاوه و ئینجا نازاد کراوه. رهنگه میرانی سلیمان له پشتی ئه و [خه لیفه زاده یه] که وتبنه وه. ویشده چی نه وه و نه تیژه ی سولتان سلیمان کوری عه بدولمه لیک میروانی بن.^(١٢) هر خودا بوخوشی ده زانی چونه!

به پی نووسین و گیزانه وهی تۆمارکراوی نووسه رانی باوه پیکراوی ئه و خانه دانه، کاتیگ میروانی که وتونه بهر زه بروزه نگه بنه ماله ی عه بیاسی و په ره م په ره م بوون و هر یه که ی به لایه که دا ره ویون، سی کهس له کورانی مهروانی حیمار و پرای جه ماوه ریگی بهر چا و له فه له ستینه وه پوویان کردوته هریمی قوب و له دۆلی «خوخ» ی سه ره به ناوچه ی «غه زالی» بنه گر بوون. رږژه رږژ په ل و پزیان هاویشته وه و زۆربه ی خیل بانزکی له دهوری ئالیان کۆبوونه وه و به پشتیوانی ئه وان توانیویانه قه لای جه سقه، تاش، حوسولی، مه یافارقین و مه لبه ند و ناوچه کانی ده ور و به ری هتا سه ر لیواری پووباری دیار به کر بگرن. پاشان قه لای بیذیان، کارو وکان، دلکوقیا، ره بات، جه ریس، ئیدنیک، سه لیک و گه نه جیان^١ له چنگ کافرانی گورجی و ئه رمه نی ده رهیتاوه و به سه ریان دا زال بوون.^٢ به م شیوه یه زۆربه ی پهیره وان و لایه نگرانی هه لوه دا و هه لمشتاوی مهروانییه کان له میسر و شام لیان هالاونه وه و له هه شت خیلان دا خویان دۆزیوه ته وه که بریتین له: بانزکی، هویدی، دلخیران، بووجیان، زیلان، به سیان، زه کزیان و به رازی. هیندیگ له و خیلانه چوونه سه ر پینازی حه زره تی ئیمامی شافیعی، وه بهر ره حمه تی خودا که وئ و بوونه سوننی. دهسته یه کیشیان

١- نووسراوه گه نج، به لام گه نه دروسته. و.

٢- داگیر کرانی ئه م قه لایانه له ولاتی گورجیه کان له سه ره چاوه میژووی به کان دا نه ها تووه و ئوبالی له سه ره نه کیشراوه. ز.س.

پئی نابەخیزی یەزیدییان وەبەر داوہ و لەسەر شۆپی وان دەمشن. میرەکانیان بوونە پەچاوکەری پێبازی سەرتۆپ و سەروەری ئادەمیزادان، کە حەزەرتی محەممەدە دروود و سلّوی خودای لەسەر بێ و زۆر چاک لە بچەیی زانایانی ئیسلام دا خۆیان ماندوو دەکەن. مرۆی یەکجار بەدین و خوداپەرستی سەنگینیان لێ هەلکەوتوو، بەلام بە سەر نیزیکی سەت تیرەییە کەدا دابەش بوون، کە زۆربەیان خێلەکی و دەوارنشینێ کۆچەر و ئاژەلدارن. هەموو سالی بەهاران و بانەمەرەن دەچنە هاوینەهەوارەکانی بدلیس و لە چیاى شەرەفەددین و ئالەتاق (ئالەداغ) پەشمالیان هەلەدەن. جەنگەى پایزەهەواران خێل بەرەو خوار دەبنەو و سەرەتای فەرورەدین^۱ دەگەرێتەو و زستانەهەوارەکانی خۆیان. لە ئێو ئەو مەردارانەدا وا باوہ کە بۆ هەر سیسەت سەر ئاژەل، سەریکی وەک هەورانە دەدەن بە میرانی بدلیس. بەکورتی و پوختی دەبێ بلێین پاش ئەوێ تیرە و خێلاتی سلیمانی (سلیمانی) لە ژێر ئالای «مەروان» دا کۆبوونەو و ئەویش توانی ماوہیەک بە سەر ئەو قەلا و ناوچە گیراوانەى ژێر فەرمانی رابگا، دەستی لە داوینێ ئەم دنیا نەمیتە بەردا و بەرەو دنیای هەرمان پۆی. دواى ئەمانى مەروان، بەهائەددینی کورپی بوو بە جیگرەوہی باوکی و ئەویش دەستی هەلگرت لە خزم و خێل و ژایانی بە ئەمانەت وەرگیراوی دایەو دەست کوێخای ئەمان و میر عزیزەددین و میر جەلالەددینی لە پاش بەجیمان.

میر عزیزەددین^۲ بوو بە جینشینى باوکی و هیتدەى نەبرد کە مردن هاتە سلّوی و کورپیکی مندالی لە دواى بەجیما بەناوی میر برابم. جا چونکە نەیدەتوانی کاروباری دەسەلات راپەریتن، پیاوماقوولانی خێلی هاتن و میر جەلالەددینی برابان

۱- فەرورەدین یەکەم مانگی بەهارە و دەبیتە خاکەلیو، لێرەدا هەلەیک رۆوی داوہ. و.
 ۲- میر عزیزەددین لە لای «ابن حجر العسقلانی» بە «غزالدین السلیمانی» هاتوو (أبناء الغمر،

له جی دانا. دوی نه مانی میر جه لاله دین، میر برایمی برزای توانیبوی خوی داریژی و گوره ببوو. خزم و خیل وایان پی باش بوو بیکه نه میر و کردیان. ماوهیه کی چاکی حکومته کرد و سهره نجام دهستی له م دنیا نه میتنه هسه لته کاند و گوتی مالاوا! میر دیادین و میر شیخ نه حمه دی له پاش به جیمان. له سهر وه سیتی میر برایم، میر دیادینی کوی بوو به جیگره وهی و هه وساری کاروباری گرینگی دهسه لاتی که وته سهر شانی. هه شتا سال ژیا و زوری خوشی دیت و چاکی رابوارد.

ئه و ده مهی که شاسمایلی سه فه وی توانی دهست به سهر دیاربه کردا بگری، خان محه ممه دی ئوستاجلوی راسپارد هه تا له بری وی به سهری رابگا و بیپاریژی. خان محه ممه د خوی له گه ل میر دیادین گونجاند و نیوانی له گه ل خوش کرد و بیکیسی خاتونی کچیشی لی خواست. خیل و خزمانی سلیمانی بوونه پشتیوانی و میر دیادین به روو راستی له گه لی تیکه وت و ئه ویش له و پیته کاروباری چاک له بهر راده په رین. بژ وینه ئه و ده مهی که عه لائودده وه لی زولقه دری والی مرعش، سارو و قه پلانی برزای به مه بهستی گرتنی دیاربه کر ناره سهر خان محه ممه د، شه ری قورسیان له نیوانی دا قه و ما که ئاوازه ی هه تا ته شقی ئاسمان پوی.

گۆچانی ده هۆل کوتان، هه را و ژاوه ی نایه وه
خوشی کرد ئاگری شه ر، چوو ئاژاوه ی نایه وه
پیشۆله ی ملی ئه سپان، وا مه ی دانج ده مالی
زینی زیپین بوونه زیو، له بهر تۆز و گه ردالی

خیل سلیمانی، نه خیر نه وه لالا دیوانی سلیمانی له و شه ردا پیاوانه وه دهست هاتن و گوپ میان به ست و کاریکی وایان کرد هه وت خانی پرۆسته می مازنده ران و

سامی نه‌ریمان له‌چاو و چاونه‌ترسانیان بوونه‌ئه‌فسانه. کوردان به‌هیز و برستی شان و باهۆی کامرپه‌وایان و به‌زه‌بری شیریی ژاراوداریان هه‌لبردا‌برپیان خسته له‌شکری سارووقه‌پلان و ئه‌ویشیان له‌خاک و خۆلی چاره‌په‌شی گه‌وزاند و سه‌ریان له‌قالبی جوئی کرده‌وه. خان‌محمهد له‌چاکه‌یی ئه‌و کاره‌ زۆری چاکه‌ کرد له‌گه‌ل میر دیدین و عیلى سلیمانی.

میر دیدین داوی نه‌مانی نیرینه‌ی له‌پاش به‌جیته‌ما؛ به‌لام میر شیخ ئه‌حمه‌دی برای نۆ کورپی هه‌بوو: شاوه‌له‌دبه‌گ، بالوول‌به‌گ، عومه‌رشابه‌گ، سۆسه‌ن، وه‌لی‌خان، ئه‌لوهند، خه‌لیل، ئه‌حمه‌د و جانگیر. له‌و‌پینه‌ حکومه‌تی میر دیدین بۆ برازاکانی به‌جیما.

لکی به‌گه‌م

باسی میرانی قوب و باتمان

بنکه‌ی ژین

منی نووسه‌ری ئه‌م پووپه‌رانه، گه‌لیک‌جار له‌که‌سانی باوه‌پیکراوم بیستوو، کاتیک میر دیدین به‌سه‌ر پیری و بی‌هیزی‌دا که‌وتوو و کورپکی نه‌بووه هه‌تا به‌سه‌ر کاروباری ولات رابگا و گری و کۆسپان بره‌ویتی، برازاکانی لئیراون بچنه سه‌ری و تۆماری ده‌سه‌لاتی تیکه‌وه‌پيچن. ئه‌ویش داوای له‌خان‌محمه‌دی ئوستاجلوو کردوو و بگاته‌ فریای و خان به‌ده‌نگیه‌وه‌چوو و هیزیکی چاکي بۆ ناردوو و شه‌پیکی قورسیان له‌نیوانی‌دا قه‌وماوه. له‌شه‌په‌دا عومه‌رشابه‌گ و سۆسه‌ن و جانگیربه‌گ کوژراون. شاوه‌له‌دبه‌گی برا گه‌وره‌یان که‌مایه‌فیتنه‌ی ئه‌و کیشه و هه‌رایه‌ بوو، توانیویه‌تی به‌هه‌زار فرت‌وفیل‌خۆی له‌و‌گێژاوی مه‌رگه‌ ده‌رباز بکا و له‌که‌ناری خۆی بگریته‌وه و به‌هانکه‌هانک پراکاته‌خزمه‌ت سولتانه‌کانی چرکه‌س. پاش شه‌په‌که‌ی چالدیران که‌قزلباش له‌کوردستان ده‌سه‌لاتیان له‌سه‌ر ته‌وه‌ره و بسته‌ی خۆی ترازا و به‌ره‌وه‌نمان پژی، یه‌کیک له‌

ئاغا گه وره کانی تیره ی به سیانی به ناوی عه لی فیری، دهستی به سه ره قه لای مه یافارقین^۱ دا گرت و پیاوی نارد بۆ لای شام به شوین شاوه له دبه گدا که خیرا بیته وه. کاتیک راسپارده ی گه یشته لای، بی سئ و دوو تفه دهستی لئ کرد و پئی نایه رکیف و هه یکه م که نگیی ده که م، خیرا خۆی گه یانده وه نیشتمانی. به هه ول و تیگژشانی عه لی فیری و به لیبرانی خیل و خزمانی له سه ره ته ختی حکومه ت پالی دایه وه. له و ماوه یه دا که هه ری می دیار به کر و کوردستان که وته ده ست مه زنانی ده وه له تی په ره گری عوسمانی، میرانی ساسۆنی له بهر دوژمنایه تی کۆنیان له گه ل عی لی سلیمانی، داریان له پشتی تیره ی خالی دی دا و فیزیان کردن تاکوو له خاکی مه یافارقین خۆیان دا بگرن و چه ند کار به ده ست و ئه رکداریکی ده رانه ی سولتانی بکووژن، که بۆ راپه راندنی کاریکی گرینگ هاتبوونه کوردستان، هه تا ئاوا شاوه له دبه گ و مه زن و ماقوولان و پیاوه کانی پئ تاوانبار بکن و ناوچه ی ده سه لاتی خه ساربار بی.

خالیدی فه رمانه که یان له سه ره چاویان دانا و ئه م کاره دزیو و چه په له یان به ئه ستۆی شاوه له دبه گدا هینا، کاتیک ئه م ته گبیر و ته له که یه گرتی، مه زنی سه ره کرده کانی دیار به کر که وته دزایه تی کردنی و قه ومانی پووداوه که ی به پیچکه ی ته ختی به شان و شکۆی سولتانی راگه یاند. فه رمانی بی به رگپه وه بۆ کوژرانی شاوه له دبه گ مۆر کرا و مه زنی سه ره کرده کانی دیار به کر بانگه یه یشته دیوانی ده سه لات و هه لیپچا. شاوه له دبه گ به نیوک و نیوه روکی کاره که ی زانی و به هه زار کویره وه ری و ریشم به رده له و گه رداوی گیان ئه سستینه پزگاری بوو. پاش ده رباز بوونی، ته واوی ناوچه ی ده سه لاتی خرایه سه ره ملک و ماشی تاییه تی

١- ناوچه یه که هه یه له باکووری «فارقین» و رۆژه لاتی «لجی» ناوی «کولب» ه، که ده که ویته سه ره لکی نیوه راستی سئ لکه ی رووباری باتمان. ویده چی ئه م ناوچه یه جیی قه لای قولب بی. قولب ئیستا له نیو کوردان دا بوته «پاسوور». باتمان که وه تۆته خۆره لاتی فارقین و پالاوگه ی نه وتی «غه ززان» ی لئیه و له داوینی چیا ی رمانه. ع. ی.

خاوه ن شڪو و سهركار و پاڪاري به سهره وه داندرآ. شاهه له دبه گيش قنياتي هيتا به قه لاي قولب و مه لبه نده كاني ده ورو به ري و سيژده ساليكي تاوا تتيه پر كرد و بارگه ي ژياني له م ته نگه به ره ي نه مانه وه راكيشايه دنيا ي دوامين. شهش كوري له پاش به جيما كه بريتي بوون له: عه لي به گ، مير ديا دين، وه لي خان، جانگير به گ، مير يووسف و مير سوله يمان.

عه لي به گ كوري شاهه له دبه گ

عه لي به گ پاش نه ماني باوكي ماوه ي چل سالي حكومته كرد و كاري يه كجار چاك و شياوي نه نجام دان. له گهل گه وره و گچكه به باشي جو ولايه وه و سهره نجام خوي له گه شتي دنيا ي ديكه خوش كرد و رويي. سولتان حوسين به گ و وه لي خان به گي له دواي به جيما ن.

سولتان حوسين به گ كوري عه لي به گ

به پيئي فه رماني شكومه ندي سولتان سه ليم خان، سولتان حوسين به گ سالي ۹۸۰ ي ك/ ۱۵۷۲ ي ز، بوو به جينشيني باوكي. نه و دهمه ي كه سولتان مرادخاني خودالي خوشبوو، عوسمان پاشاي مه زنه وه زيري كرده سپاسالاري هيزه نه به زه كاني و به مه به ستي گرتي نازره بايجان ناردي، سالي ۹۹۳ ي ك/ ۱۵۸۵ ي ز، سولتان حوسين به گ له سه عدا بادي ته ورئز، له شهري قزلباشان دا خوشاوي شه هيد بووني نوشي و شهش كوري له دواي به جيما: قليچ به گ، سه يد نه حمه د، زهينه ل به گ، زاهيد به گ، حه يدهر و قاسم.

وه كوو دياره سه يد نه حمه د به گ له جه نكه ي كوژراني باوكي دا به ده ست قزلباشان گيراوه و ماوه ي دوو سال له قه لاي قه هقه هه دا زينداني كراوه و تاخرييه كه ي به هاوكاري چه ند تاغايه كي ديوناسي نازاد كراوه و گه پراوته وه مالي خوي. به فه رماني سولتان مرادخان، زهينه ل به گ جني باوكي گرتبووه. قليچ به گي

ببرای همه ره گه وره یان که بۆ ئاوهز و تیگه یشتن به ره ژیری همه موویان بو، به یاریده ی محه ممه دبه گی میری چه زۆ ده سه لاته که ی باوکی بۆ خۆی و هرگرت و له گه ل زهینه ل به گی برای کردی به کیشه و نیوان ناخۆشی. ماوه یه کی که م توانی له قوالب هیندیگ به دوری خۆی دا بی، به لام گه شه یه کی وای نه کرد و له بهر ئاکاری نابه جی و ناله باری به ده ست چه ند پیاوکی خلی خۆیان کوژرا.

سه ید ئه حمه دبه گ کوری سولتان حوسین به گ

سه ید ئه حمه دبه گ پاش قوتار بوونی له بهندی قزلباشان، له ئه رزه رۆم خۆی گه یانده لای فه رها دپاشای سپاسالار و ته وای خزمهت و گیان بازیه کانی خۆی خسته به رچاوی و خه لات و چاکه دانه وه ی بی سنووری شاهانه ی فه رها دپاشای سه رداری هه میشه سه رکه و تووی به سه ردا رژا و حکومه تی قوالب و باتمانی باربوو کرا. راست له و سه روبه نده دا بالوول به گی خالی به ده ست عیلی به سیان کـوژرا. ئه وه وسای بـه ره له ست بوو به میری سه ره خۆ و چه ند سالیگ حکومه تی کرد و له بهر سه رساردیی مه زنی سه رکرده کانی دیار به کر، له بارگای سولتانه وه مه زنایه تی قوالب درایه ده ست کابرایه کی عوسمانلی. ئه ویش به ده رکراوی به مه به ستی و هرگرتنه وه ی جله وی ده سه لات سه ری و بهر ده رانه ی سولتان هیتا و سه ره تای سالی ۱۰۰۳ ی ک/ ۱۵۹۴ ی ز، له ئیستانبوول کۆچی دوایی کرد. به ده ستووری پیشوو قوالبیان دایه وه ده ست زهینه ل به گی برای و ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، هه روا له سه ر ده سه لاته.

لکی دووہم

باسی میرانی مہیافارقین

ٹہوہی راستی بی میرانی مہیافارقینیش بہ رہگن دہچنہوہ سہر شیخ ٹہحمہدی کوپری میر عزیزہددین و لہگہل میرانی قولب ٹاموزان. یہکہم کہسی ٹہم بنہمالہیہ کہ بڑتہ میر، بالوول بہگی کوپری ٹہلوہند کوپری میر شیخ ٹہحمہدہ، کہ بہ شیوہیہ کی سرشتی پیاوکی ٹازا و دلوا بوو. لہ پیش دا وپڑای عومہرشابہگی برای لہ رکیفی ٹہسکہندہرپاشای مہزنی سہر کردہ کانی دیار بہ کردا بوو. کاتیک ٹہسکہندہرپاشا بہ پپی فہرمانی بی سئی ودووی [سولتان سہلیم خان] پہ لاماری بردہ سہر جہ وازہر^۱ و گرتی و قہ لایہ کی لی ساز کرد و ناوی نا «ٹہسکہندہریہ»، بہ بالوول بہگی ٹہسپارد ہہتا بہ سہری رابگا و بیپاریزی و لہوی کردی بہ میرناوچہ. چونکہ لہ و شویتہ کاری یہ کجار بہ جی و شیاوی راپہ راندن، کاغہ زیکی لہ مہزنی سہر کردہ کانی دیار بہ کر و چہند میریکی کوردستان و ہرگرت کہ دہسہ لاتی بہ میراتگہ راوی خانہ دانی و ہر بگریتہ وہ. بڑ ٹہم مہ بہستہ پرووی کردہ دہرانہی پیروزہ ہیلانہی بارگای شاہانہی سولتان سہلیم خان. ٹہ ویش بہ سیلہ چاوی پادشاہانہی بہ سہری کردہ وہ و ناوچہی مہیافارقین و مہلبہندہ کانی لہ حکوومہتی قولب دابری و وہک کہ لہ بر بار بووی کرد و بہ ملکایہتی بڑی تہرخان کرا. ہہروہا فہرمانی پیروز دہرچوو کہ داہاتسی پیتاکی خیلای بہسیان و بووجیان و زیلان کہ لہ سہردہمی شاوہلہدبہگدا خرابوویہ سہر داہاتی تاییہتی سولتان، بدریتہ دہست بالوول بہگ و ٹہویش سالہ و سال کڑی بکاتہ وہ و بیادتہ خہزنہ خانہی دیار بہ کر. چہند سالیک بہم شیوہیہ تپیہری و لیکدالیکدا ہیرشی بڑ

سهر خاکی عه جه مان نه پسیاه وه و تیره و تایفه کانی سلیمانی له چنگ میرانی تورک وه زاله هاتن و مال و کوچیان پیچاوه و دهستان له نیشتمانی خزیان هه لگرت و چوونه هه ریمیکی که تازه له قزلباشان پاکرابزوه و به مهرجی پاراستنی، له وئ بنه یان داکوتا و مه زنایه تی و به گایه تی و ناوچه ی ژیر دهسه لاتیان بۆ دیاری کرا. کاتیک عیل و عه شیره ته کان له چنگ دهسه لات و به پویه بردنی بالوول بهگ ده رچوون، هه موو ملیان نا له سهر بزیوی و خزیان له دانی باج و پیتاک پاراست و ته وه نده ی بزیان کرا به قوونیان هه لپه سارد و به که مته رخه می به لایان دا تیه پین. بۆ وینه «شاسوار» یک که میرلیوای قه لای بایه زیدی سهر به ئیره وان بوو، هه زار خیزانیکه خیلی سلیمانی و خیلاتی دیکه ی له دهوری خوی هالاندن و سهریان له حاند دانی پیتاکی سولتان بادا. بالوول بهگ به پیی فه رمانی سولتان، به مه بهستی وه رگرتنی خه رج و باجی دهسه لات و به یتولمال و گیره انه وه ی ده وارنشینان و مه ر و مالاتی بۆ مه یافارقین رووی کرده و ینده ری. کاتیک سو راغی په یدا بوو له گه ل شاسوار بهگ تووشی شه ر هات و بالوول بهگ له و کیشمه کیشه دا شانازی شه هید بوونی پی برا. پینج کوری له پاش به جیما: میرخان، عومه ر بهگ، مه حموود بهگ، محهمه د و عوسمان.

میرخان بهگ کوری بالوول بهگ

له پاش کوژرانی باوکی، میرخان بهگ جینی گرته وه. خیل و خزمانی بهر فه رمانی دوای چه ند سالیگ وایان دایه لانی لاساری و سهره وشیتی و کاری دزیو، که ته وای خه لکیان لیرو له وئ وه ته نگ هینا و ده مالی کویلیان کردن و له تاوان سکا لایان برده بهر ده رانه ی پادشای داده وان و فه رمانی کوژرانی میرخان و تیره ی به سیان و بووجیان و ته وای چه په لکارانیان وه رگرت و هینتایان بۆ محهمه دپاشای

مه‌زنی سهرکرده‌کانی نامه‌د. محهمه‌دپاشا، میرخان‌به‌گی راکیشایه دیوانی نامه‌د و به‌پیی فرمانی سولتانی [عوسمانی] کوشتی.

عومهر به‌گ کوری بالوول‌به‌گ

دوای کوژرانی میرخانی برای، میرایه‌تیی مه‌یافارقینی باربوو کرا، به‌لام سه‌روبه‌ری کارانی بؤ ویکنه‌هاته‌وه و نه‌یتوانی باج و پیتاکی دیاری‌کراوی سه‌سالانه‌ی شاهی کؤ بکاته‌وه که ده‌بوو به‌چار خالوار سکه‌ی عوسمانی و ده‌بوو پیدا به‌خه‌زنه‌خانه‌ی دیاربه‌کر. له‌سه‌ر پیشنیاری مه‌زنی سهرکرده‌کان و ده‌فته‌رداری نامه‌د، مه‌زنایه‌تیی هؤز و تیره و خیلاتی کورد و مه‌یافارقین له‌دیوانی پادشای جه‌م‌پایه‌ی ده‌وله‌ت‌په‌ناوه، واته‌ سولتان محهمه‌دخان، درایه‌ده‌ست برایم‌به‌گی ئاقساق کوری جانگیربه‌گ.

عومهر به‌گ سه‌ره‌تا په‌نای برده‌به‌ر په‌ساری میری بدلیس و له‌ناوچه‌ی مووش بنه‌ی داکوتا. ئه‌وه‌نده‌ی توانی خؤی هیتاوبرد‌ه‌تا پیتاکی دیاری‌کراوی حکوومه‌ت کؤ بکاته‌وه، به‌لام شتیک‌ی وای به‌ده‌سته‌وه‌نه‌هات. که ئاوی دی، هات و کؤمه‌لئیک لات و شه‌لات و شره‌خؤری له‌خؤی هالاند و له‌ناوچه‌کانی خه‌نس (خه‌نوس)، مووش و مه‌لازگرد پرکیشیی کرده‌سه‌ر مالی خه‌لک و سه‌ره‌نجام دایه‌لانی چه‌ته‌یی و ریگری. چه‌ند جاریک له‌مابه‌ینی چه‌زؤ و باتمان‌دا کاروانچی و هام‌وشؤکه‌رانی داپووتاند و خه‌لکی پووت کرد و چه‌ند مسولمانیکیشی کوشت. عه‌لی‌به‌گی میرلیوای خه‌نس و محهمه‌دبه‌گی حوکمرانی چه‌زؤ هه‌لیانکوتابه‌سه‌ری و چه‌ند پیاو و هاوری و برازایه‌کیان کوشت و هه‌رچی بوویان ده‌ستیان ریخست و بردیان. عومهر به‌گ هه‌موو جاریک به‌هزار ئه‌للاوه‌للا و گیره‌گیر

خۆی دهرباز کردووه؛ ئەگەرچی ناوی میرایهتیی لهسهره، بهلام دهکهوێته پیزی دز و رێگه-ران و نسات-وانی له جییهک تۆتهکه بگرێ.

دهستهی دووهه م

بریتییه له دوازه بهش

بهشی یهگه م

باسی میرانی سۆهران (سۆران)

دهبا ئه و خوینه رانهی که سرشتیان پرشنگداره چهشنی ههتاو، بهم راسته قینهیه بزانه و لێیان پهردهپۆش نه بێ، که میرانی سۆران به پهسن دهچنه وه سه ریه کییک له مه زنه وه جاخانی عه ره بی به غدایی به ناوی «که لۆس». پووداوی تال و ناخۆشی زهمانه که لۆس هه لده دێرن و هه تا گوندی «هه ودیان»^۱ ناوچهی «ئاوان» ی سه ر به ناوچهی سۆران گیری ناکه ن. سه ره تا له وێ بۆته شوانی خه لک و چونکه ددانی پێشه وهی نه بوون و له وێ هه ر کهس که ل بێ پێی ده لێن که لۆس، ئەم ناوهی به سه ردا براوه. ^۲ که لۆس سێ کورپی بووه: عیسا و

۱- هه ودیان، رهنگه هه وت دێیان یان هه وت دێیان بێ. به شانی رۆژاوادا، ده کیلو مێتری له گه ل ره واندر نیوانه. و.

۲- دياره شه ره فخان زانیارییه کی ئەوتۆی نه بووه سه باره ت به میرنشینی سۆران و ناچار گوێی بۆ گیرانه وهی ده ماوده می کۆمه لانی خه لک شل کردووه و ئەوهی بیستوو یه تی بێ هه لسه نگاندن و سه رند کردن و له بیژنگ دان تۆماری کردووه. له راستی دا میرنشینی سۆران له مه گه وره تره کابرایه کی شوانه ویله ی به غدایی دایمه زینتی و ئەوهی تا ئیستا زانراوه، میرنشینه که له سه رده می مه غۆ له وه هه بووه و شه قلاوه و ده شتی هه ریر و گه لی عه لی به گ و «هاودیان» یان به ده سه توه بووه. سالی ۷۰۰ ی ک/ ۱۳۰۰ ی ز، کوردانی ←

برایم و شیخ وهیس.^(۱۳) به‌راستی عیسا پیاویکی دلوا و خوش‌پاویژ و چاوتیر بووه. ئه‌وه‌نده‌ی له به‌راتی شوانی وهریگرتووه دهرخواردی دهم‌پووت و هه‌رزه‌کارانی گوندی داوه. هیئده‌ی وا کـردوو هه‌تا ته‌واوی سه‌ربه‌گیچه‌ل و به‌دغه‌ر و شه‌لات بوونه هۆگری ده‌س‌بلا‌وبوونی و سه‌ریان وه‌به‌ره‌یناوه و له قسه‌ی دهرنه‌چوون. راست له‌و سه‌روبه‌نده‌ش‌دا دوژمنیکی گه‌وره به‌رۆکی میری نساوچه‌که‌ی گرتوووه و هاتۆته سه‌ری و ئه‌ویش خۆی لی‌ خوش کردوووه. لاته‌وپاته و به‌دگوزی ده‌ورو به‌ری عیسا هه‌ر بۆ فشه و گالته‌وگه‌پ عیسیان هیناوه و داویانه‌ته پیش خۆیان و ناویان ناوه میر عیسا و پوویان کردۆته «باله‌کان». کاتیک خه‌لکی ناوچه‌که له کار و ئاکاری ئازایانه‌ی پاماون و به پیاویکی به‌قه‌لافه‌ت و دیمه‌ن هاتۆته به‌رچاویان، به مه‌زنی خۆیان داناوه. له ماوه‌یه‌کی که‌م‌دا خه‌لکیکی زۆری له ده‌وری هالاوه و به مه‌به‌ستی گرتی قه‌لای ئاوان هروژمیان هیناوه و ده‌وره‌یان داوه. گه‌رانگه‌پی قه‌لاکه به‌رده‌لانیکی ره‌نگ سۆره و سه‌ره‌تا عیسا و هاو‌پییانی له‌وی قه‌وت بوونه‌وه و شه‌ریان هه‌لگیرساندوووه. قه‌لانشینان سه‌ریان له ئازایه‌تی ئه‌و پۆله شه‌رکه‌ره سو‌ر ماوه و سامیان پینیشتوووه و ناویان ناون سه‌نگه‌سۆری. وه‌کوو دیاره کورد به «سورخ» ده‌لین سوهر (سۆر)، هه‌ر بۆیه به‌شیکی سه‌نگه‌سۆری قرتاوه و شتیکی پویه زیاد کراوه و بۆته سوهران (سۆران) و ئه‌م ناوه ئاوا په‌یدا بووه و پینه‌وه ناسراون. هه‌ر چۆنیک بی، عیسا و یارانی پاش شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوون قه‌لایان گرتوووه و ئه‌سته‌یره‌ی به‌ختی عیسا وه‌کوو عیسا‌ی کو‌پی مریم هه‌لکشاهه و شان‌به‌شانی

سۆران کتوپر هه‌لیانکو‌تاوه‌ته سه‌ر ئۆردووی مه‌غۆل، که له پیده‌ش‌تیکی نزیک شه‌قلاره مۆلی خواردوووه و زیانی گیانیان پینگه‌یان‌دوون (العمری، مسالک الابصار، ۲۶۱/۳-۲۶۳، النویری، نه‌ایه‌ الارب، ۲۹/۲۶۱). ز.س.

خۆر و مانگ پراوه ستاوه و که وتۆته سهرووی قه لای گهردوونه وه. پۆژبه پۆژ دهسه لاتی به هاتی بهرز بۆته وه و ههتاوی شان و شکۆی له تهشقی ئاسمانان پتر هه وراز هه لگه پراوه. به ته گه یرو پرای به پوی و جی و بیری ورد و پووناکی دهستی به سهه ره ییمی سۆران دا گرتووه و پاش ئه وهی پۆژگار ییک به کامه وهایی پرایبواردووه، سهه ری بردۆته بهر سهیبه ری په ساری دلۆوانیی یه زدانی و ته واو بووه.

شاعه لی به گ کور ی عیسا

شاعه لی به گ پاش نه مانی عیسا ی باوکی، بۆته جیگره وهی و له سهه ته ختی دهسه لات پالی داوه ته وه. دوا ی ئه وهی ئه ویش مه رگ بۆته میوانی، پووی کردۆته دنیا ی دیکه و چه وار کور ی بوونه میرانگری، عیسا، پیربوداق، میر حوسین و میر سهیدی. هه ره به زیندی سهه ری خۆی هه ری مه که ی له نیو کور په کانی دا دابه ش کردووه، هه تا هه موو به به شی خۆیان پازی بن و شالاو بۆ یه کتر نه بن. بۆ نموونه «حه ریر» ی ناوه ندی دهسه لاتی خۆی به خشیوه به میر عیسا ی کور په گه وره ی. پاش تیپه رپوونی ماوه یه ک به سهه ره دهسه لاتی میر عیسا دا، له گه ل پیربوداقی میری بابان تووشی شه ره هاتووه و کوژراوه.

پیربوداق کور ی شاعه لی به گ

دوا ی نه مانی شاعه لی به گ، پیربوداقی کور ی بۆته جینشینی و توانیوه تی ناوچه ی «سۆما قلق» یش^١ له چنگ تیره ی «نیلخاس» ی سهه ره به قزلباشان ده ربیتی. پاش ئه وهی چه ند سال یکی به سهه ره حکومه تی دا تیپه رپوه، مردووه و میر سهیفه ددین و میر حوسینی له پاش به جیماون.

١- سۆما، سۆمای (؟). و.

میر سه‌یفه‌ددین کوری پیربوداق

میر سه‌یفه‌ددین دواى نه‌وهى که جیى باوکی گرتۆته‌وه، ماوهى ده‌سه‌لاتى هیئده‌ی نه‌خایاندووه و مردووه و میر حوسینى برای جیگای پر کردۆته‌وه.

میر حوسین کوری پیربوداق

میر حوسینیش هیشتا جیى خۆى ته‌واو خۆش نه‌کردبوو که مرد و که‌وته شوین بسانگه‌وازی یه‌زدانى و حه‌وت کورپى له‌پاش به‌جیما. کورپى گه‌وره‌ی بوو به‌جیگره‌وه‌ی باوکی و به‌دابى جاران ناوچه‌ی «سۆماقلق»ى خسته‌وه ژیر ده‌سه‌لاتى خۆى.

میر سه‌یدى کورپى شاعه‌لى به‌گ

میر سه‌یدى که کورپه‌چکۆله‌ی شاعه‌لى به‌گ بوو، له‌نیو میرانى کوردستان دا به‌نازا و دلّاوا به‌ناوبانگ بوو. پاش نه‌مانى باوکی بوو به‌نیشته‌جیى شه‌قباد^۱ به‌ئامانجى ئه‌ستاندنه‌وه‌ی تۆله‌ی خویتی میر عیسای برای له‌گه‌ل پیربوداقى بابان کردى به‌شه‌ر و هه‌تا سه‌رى تیدا نه‌برد ده‌ستى له‌کۆل نه‌کرده‌وه. پاشان ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتى براکه‌شى خسته‌سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆى و ته‌واوى مه‌زن و میرانى قزلباشى له‌هه‌ولیر و مووسل و که‌رکوک ده‌رپه‌راندن و بالی پاراستنى ده‌سه‌لاتى خۆى به‌سه‌ر کیشان. ماوه‌یه‌ک حکوومه‌تیکی بی‌به‌رگیره‌وه و سه‌ربه‌خۆى له‌هه‌ریمی سۆران و ناوچه‌و مه‌لبه‌نده‌کانى دامه‌زراند و سه‌ره‌نجام نه‌یتوانى له‌چنگ گورگی ژیان‌ئه‌ستین ده‌رچى و شیرى چاره‌نووس گه‌یشته‌سه‌رى و تیکیشکاند. میر سه‌یفه‌ددین و میر عیززه‌ددین شیر و سوله‌یمانى کورپانى له‌پاشى به‌جیمان.

۱- شه‌قلاوا، شه‌قلاوه، شه‌قلاوى. و.

میر سهیفه ددین له هه ره تی گه نجی دا، له سواری ئه سپه وه هه لئیرا و پووی کرده دنیای هه رمان. عیززه ددین شیر میرنا وچه ی هه ولیر بوو. سالی ٩٤١ی ک/١٥٣٤ی ز، وه ختایه ک سولتان سوله یمان خان داروسسه لامی به غدای گرت و زستانه هه واری هیئایه هه ولیر، عیززه ددین شیر به ناله باری له گه ل غولمان و خزمه تکارانی ده رگانه ی به رزی سولتانی جوولایه وه؛ هه ر بزیه به پیی فره مانی بی لئ تلاسابوون کوژرا.^١ حوسین به گی داسنی که یه کیک بووه له میرزاده کانی یه زیدی، کراوته میرنا وچه ی هه ولیر.

دوای کوژرانی عیززه ددین شیر، هیئده ی پینه چووه که سوله یمان به گی براشی بارگه و بنه ی که یفخووشی و ژیانی له م کۆنه که نشته وه تیکه وه پینچاوه و پووی کردۆته هه ریمی نه مان. قولی به گ و میر عیسا و میر سهیفه ددینی له پاش به جیماون. سولتان سوله یمان خان سه ره له به ری خاکی هه ریمی سوژانی خسته سه ر قه له مره وی هه ولیر و به خشی به حوسین به گی داسنی و ئیدی حکومه تی سوژان به ته واوی به ده ست میراتگرانی خۆیه وه نه ما و که وته چنگ خه لکی بیگانه.

میر سهیفه ددین کوپی میر حوسین کوپی پیر بوداق

وه کوو پیشتر قه له می مه یله وپاراو به زمانی دا هات میر سهیفه ددین به دابی باوک و باپیرانی دهستی به سه ر ناوچه ی سوژا قلق دا گرت. پاش ئه وه ی تیکرپی خاکی هه ریمی سوژان له لایه ن خاقانی خه زا که ره وه به خشرایه حوسین به گی داسنی، چه ند جاریک له نیوان میر سهیفه ددین و حوسین به گدا شه ر و تیکه هه لچوون قه وما. سه ره نجام میر سهیفه ددین نه یوانی خۆی له به ر شالاوی هۆزی

١- میتراقسی زاده له گه شستنامه که ی دا، سالی ١٥٣٤ی ز، باسسی ئه م پووبه رووبوونه وه ی کردووه (مطراقی زاده، نصح أفندی السلاحي (ت بعد ٩٥٨هـ/١٥٥١م). رحله مطراقی زاده، ترجمه صبحی ناظم توفیق، المجمع الثقافی، ابوظبی، ٢٠٠٣، ص ١١٠). ز.س.

داسنی رابگری و سئ‌برده‌ی نایه مستی بووکی ده‌سه‌لات و په‌نای برده‌ بهر به‌گه‌به‌گی میری ئه‌رده‌لان. به‌گه‌به‌گ له ترسی توورپه‌ بوونی سولتان سوله‌یمان، لایه‌کی وای له میر سه‌یفه‌ددین نه‌کرده‌وه و یاریده‌ی نه‌دا. میر سه‌یفه‌ددین هیچ هیوایه‌کی پی‌ی نه‌ما و گه‌رایه‌وه. کاتیک گه‌یشته‌وه سۆران، جه‌ماوهریکی له ده‌وری خۆی کۆکرده‌وه و په‌لاماری برده‌ سهر قه‌لای هه‌ولیز و گرتی.

وه‌ختایه‌ک میر ئاوا چاکی به‌ده‌سته‌وه هات و به‌ختی هیتای، زۆربه‌ی هۆز و تیره و خزمانی سۆران بوونه‌ پشتیوان و هاوده‌نگ و هاوه‌نگاوی. میر سه‌یفه‌ددین وه‌ک چۆن رۆژایه‌کی «ئهبوووموسلیم» خۆی له پی‌چانه‌وه‌ی تۆماری ته‌مه‌نی مه‌روانییه‌کان هه‌لکرد و ئالای عه‌بباسییه‌کانی هه‌لدا، ئاوا بۆ لیدانی یه‌زیدییه‌کان به‌ لیبرای هاته‌ مه‌یدان. کاتیک حوسین‌به‌گ به‌ پرودانی گیرانی قه‌لای هه‌ولیزی زانی، له‌شکری به‌ره‌و شه‌رگه‌ ده‌نگدا و تیکه‌ه‌لچرونیکی قورس و خویناوی قه‌وما و ئه‌م جارهیان حوسین‌به‌گ و یه‌زیدی به‌زینیان له‌ چاره‌ی نووسرا و نیزیکه‌ی پیتسه‌د چه‌کداری داسنی کوژران. بارگه‌ و بارخانه‌ی زۆر و زه‌وه‌ندی سپای حوسین‌به‌گ به‌خری که‌وته‌ چنگ میر سه‌یفه‌ددین و هیزی به‌ر فه‌رمانی و هه‌موو هه‌ریمی به‌میراتگه‌راوی خانه‌دانی خۆی گرته‌وه و وه‌ک میریکی سه‌ربه‌خۆ له‌سهر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالی دایه‌وه. چه‌ند جاریک حوسین‌به‌گ یه‌زیدییه‌ پرشوبلاوه‌کانی کۆکرده‌وه و خۆی دایه‌ په‌لاماری نه‌زۆک و بی‌ئاکام و هه‌موو جاریکیش ده‌شکا و سه‌رکه‌وتن بالی به‌ سه‌ر سپای میر سه‌یفه‌ددین ده‌کیشا. دوا‌ی ئه‌وه‌ی حوسین‌به‌گ به‌یه‌کجاری به‌زی و گه‌رایه‌وه و هه‌والی راکردن و سووک بوونی له‌ کۆشکی سولتان ده‌نگی دایه‌وه، بانگیان کرده‌ ئیستانبوول و فه‌رمانی بی‌به‌رگیه‌وه‌ی مه‌رگی نووسرا و چۆن ناخۆشه‌ ئاوا کوژرا.

کئ هه لکه نئ چال بۆ که سیکى دى تیکه وتنى خۆى لئ ده کا به دى
 به چاوى خۆم ديم له سهر رپيازئ مه لئ میرووله ی دایه بهر گازی
 هیشتا نچیره ی بۆ قووت نه چوو بوو مه لیکی دى هات له گیانی بهر بوو

له سهر فه رمانى سولتانی خه زاکه ر، سولتان حوسینی حوکمرانی نامیدی له گه ل
 میرانی دیکه ی کوردستان راسپێردرا، هه تا له شکر به رپته سهر میر سه یفه ددین و
 خاکی سۆران بگرئ. ئه وه نده ی خۆیان هینا وبرد هه چیان بۆ به هه چ نه کرا و زانیان
 ئاسن به فوو نه رم نابئ و به ناکامی گه رانه وه. ئیتر له و کاته به و لاوه هه چ
 دپک و دالیک نه هیت... وانسی له سهر رپئ گولستانی میر سه یفه ددین شین بئ و به
 خۆشی و کامه رانی رابووارد؛ به لام وه ک له کۆنه وه گوتوو یانه: «چاره نووس
 ئادمیزاد کویر و که ر و لال ده کا»، ئه ویش وای لیها ت و یوسف به گی برادۆست
 ناسراو به غازى قه ران هه لیفریواند و له گه ل خۆی بردی بۆ بارگای سولتانی
 خه زاکه ر هه تا به لیوو ردنئ بئ سنووری شاهانه ی به سهری بکاته وه و خه تیک به
 سه ر تاوانه کانی رابردووی دا بیئئ و به سۆزی خونکارانه ی ولاتی باب و با پیرانی به
 خه لات بداته وه؛ به لام هه ر گه یشتئ و نه گه یشتئ میرغه زه بان گه یشتنه سه ری و
 سه زای سه رگیان به ئه ستۆی دا برئ.

قولی به گ کوری سوله یمان به گ کوری میر سه یدی

له و قۆناخه دا که خاکی سۆران به چنگ داسنیانه وه بوو، قولی به گ چه ند جاریک
 هیرشی کرده سه ریان و هه موو جاریکیش بهرگه ی نه ده گرت و ده شکا، هه ر بۆیه

به‌ناچاری پشتی کرده نیشتمانی و په‌نای برده بهر دهرانه‌ی شاته‌هماسبی
[سه‌فه‌وی].^۱

هۆزی داسنی هەر له‌سه‌ر پئ‌وشوینی کۆنه‌قینی نیوان لایه‌نگرانی حوسین و
یه‌زید، کزه‌یان له‌هه‌ناوی مسولمانان و مه‌زلوومانی سۆران هه‌ستاند و به
سه‌ریانه‌وه نه‌چوون و تیره‌یان لئ توند کردن. کاریکی وایان کرد تا کوو خه‌لک
زۆره‌ملیه‌کانی هه‌ججایی کوپی یووسف^۲ و سه‌عدی کوپی زیادیان^۳ له‌بیر
چۆوه. له‌سه‌ر ئەم چۆله‌پیچ کران و وه‌گیان هینانه، به‌شیک له‌عیل و عه‌شیره‌تی
سۆرانی بوونه‌یه‌کده‌نگ و پیاویان نارده‌هه‌جه‌مستان به‌شوین قوڵی‌به‌گدا و
وه‌به‌ریان هه‌لخویند و دلایان دایه‌وه‌هه‌تایانه‌وه‌نیو‌خزبان. پاش‌گه‌رانه‌وه‌ی به
مه‌به‌ستی سکالا و دادخوازی پووی کرده‌ده‌رگای به‌خته‌لانی سولتان
سوله‌یمان‌خان و گوئی هاتووم ملکی باب‌وباپیرانم ده‌وئته‌وه. سولتان
سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر ب‌روای به‌پووپاست بوونی قوڵی‌به‌گ نه‌هینا و وه‌کوو
میرناوچه‌ناردی بۆ «سه‌ماوه»ی سه‌ر به‌«به‌سه‌ره». دوا‌ی کوژرانی میر
سه‌یفه‌ددین و حوسین‌به‌گی داسنی و قه‌ومانی ئەو پووداوانه‌ی که پیشتر باسیان
کرا، له‌سه‌ر تکای سولتان حوسین‌به‌گی حوکمرانی ئامیدی، له‌سه‌ماوه‌ی به‌سه‌ره‌وه
هینایانه‌وه و له‌خاکی سۆران ناوچه‌ی «حه‌ریر»یان پئ‌به‌خشی و ماوه‌ی بیست

۱- له‌ئه‌قئیس‌تادا به‌«توماس‌پا» هاتووه و له‌کوردیش‌دا به‌توماس‌ب و توماس‌ب
ده‌خویندریته‌وه. و.

۲- هه‌ججای کوپی یووسفی سه‌قه‌فی (۴۵-۹۵ی ک/ ۶۶۵-۷۱۳ی ز) یه‌کیک بوو له
سه‌رکرده‌کانی عه‌بدولمه‌لیکی کوپی مه‌روان. به‌زه‌بروزه‌نگ دژی دژبه‌رانی ئەمه‌ویه‌کان
جوولآوه‌ته‌وه. (ب‌ر: فه‌ره‌نگی ئەعلامی سوخه‌ن). و.

۳- سه‌عدی کوپی زیاد (؟ - ۱۷ی ک/ ؟ - ۱۸۶ی ز، سه‌رکرده‌یه‌کی عه‌ره‌ب بووه و چونکه
له‌کیشه و هه‌رای که‌ربه‌لادا ده‌وری گێراوه، به‌ناخۆشه‌ویست ناوی زراوه. (ب‌ر: فه‌ره‌نگی
ئەعلامی سوخه‌ن). و.

سال له وئ حکومته تی کرد. سهه نه جام به مردنی خزی مرد و ته شریفی برد بؤ دنیای پاشین. قولی بهگ، بوداق بهگ و سوله یمان بهگ له پاشی به جیمان.

بوداق بهگ کوری قولی بهگ کوری سوله یمان بهگ

بوداق بهگ له دواي نه مانی باوکی له شه قباد (شه قلاوا) ئالای سه ره ژکایه تیی هه لدا. شه یتان و شو فاران که وتنه که تنگ پان له نیوان براکان دا و خوشه ویستی و یه ک بوونی نیوانیان وه سه ره دوژمنایه تی گه را. کاریان له ده مه ته قه و شه ره قسه واوه تر پژی و گه یشته هه لکیشانی شیر و هه ژاندنی نیزه. ئاخرییه که ی بوداق بهگ خزی له حاند سوله یمان بهگی برای بؤ رانه گیرا و په وی و په نای برده بهر حوسین بهگی میری ئامیدی. چه ند رژیگ ددانی به جهرگی خزی دا گرت هه تا به یاریده ی میر بگه پته وه سه ره شوینی جارانی، به لام رژیگاری په یمان شکین و ئاسمانی هه ره جاره له ره نگیک ده رفه تی نه دا و له «ئاکری» ی سه ره به ئامیدی سه ری وه لاشیپانه ی ره حمه تباری یه زدانی هینا.

سوله یمان بهگ کوری قولی بهگ کوری سوله یمان بهگ

سوله یمان بهگ^۱ دواي نه مانی باوک و برای بوو به میری سه ره به خزی ته واوی هه ری می سۆران. پیاویکی یه کجار داد په ره ره و لایه نگری مسکینان بوو. له نیو میرانی کوردستان دا به که سیکی راست و دروست و مرۆیه کی تیگه یشتووی به راوته گبیری ئاوه زمه ند به ناوبانگ بوو. له سه ره تی کچوونی له گه ل عه شیره تی زه رزا له سه شکری لئ کردن. [به پیی ئه م ئایه ته] که ده لئ: «سپای سوله یمان ده نگ

۱- سوله یمان بهگ برای خانزادی سۆزانه. ع.ی.

دراپوون»،^۱ سیژده هزار سواره و پیاده‌ی له کوردانی دیوه‌کی کۆ کردنه‌وه و هه‌لیکوتایه سهر ههریمی ده‌سه‌لاتی زهرزا و تالانی کرد. میرلیوای زهرزا و ۳۵۰ که‌س له ئا‌غایان و سهرناسانی عه‌شیره‌ته‌که‌ی کوشتن و ژن و مندالی به‌دیل بردن بۆ خاکی سۆران.^۲ شکسته‌ی هیژی زهرزایان به‌مه‌به‌ستی دادخوای، سکالایان برده‌ به‌ر ده‌رانه‌ی سولتان مرادخان. پادشای خودالی‌خۆشبوو لیبرا هه‌تا زه‌بریکی وه‌ها له سوله‌یمان بوه‌شیتی، که‌ته‌واوی سهر‌بزیوانی پی‌چاوترسین کا. راست له‌و سهر‌وبه‌نده‌دا سوله‌یمان به‌گ به‌سهر‌چهند ناوچه‌ و مه‌لبه‌ندیکی قزلباشانی‌دا دا و دایرووتاندن و قزلباشیکی زۆریشی ئه‌سیر کردن و کۆمه‌لیکی به‌بال‌به‌ستراوی و به‌خه‌نیمه‌تیکی زۆره‌وه ناردن بۆ به‌ر ده‌رانه‌ی سولتانی خواجه‌خشیو. سولتان که‌ ئا‌وای دی، گری ده‌روونی دامرکا و چاوی له‌هه‌له‌ و سووچ و تاوانه‌کانی پۆشی و وازی لی هیئا.

یه‌که‌یک له‌ ئامۆزاکانی که‌ میرناوچه‌ی «ته‌ره‌ک» بو، چهند کاریکی ناشیاوی کردن و ته‌نانه‌ت به‌ ئا‌واتیشه‌وه بوو سوله‌یمان به‌گ هه‌لدیژی و بیته‌ میری سۆران؛ بۆیه‌ سالی ۹۹۴ی ک/ ۱۵۸۵ی ز، هه‌لیکرده‌ سهری و سهری خۆی و نیزیکه‌ی چوارسه‌ت که‌س له‌ خزمان و یارانیشی پیوه‌تیدا برد. پاش ئه‌م سهر‌که‌وتنه‌ بوو به‌ میریکی به‌شان و شه‌وکه‌ت و ده‌سه‌لات و خواری‌و‌ووری دوور و نیزیک له‌ ده‌ره‌لبوونی تۆقیبوون. ئه‌و میر و مه‌زنانه‌ی دراوسینی بوون، هه‌میشه‌ گوینیان بۆ فه‌رمانه‌کانی کلۆر ده‌کرد. ئه‌گه‌رچی پیاویکی نه‌خوینده‌وار بوو، به‌لام تۆبه‌ی کردبوو له‌سهر‌ ده‌ستی شیخانی هه‌ریمی سۆران و خۆی به‌ زکر و پارانه‌وه و نوژی هه‌موو ده‌مانه‌وه خه‌ریک کردبوو. سهر‌ه‌نجام مه‌لی به‌هه‌شته‌لانی گیانی به‌

۱- «وحشر لسلیمان جنوده»، به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۱۷ی سووره‌ی نه‌مل. و.

۲- بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار، ل ۴۹۹-۵۰۱. و.

باله فرکه ی جه زم بوونی به ره و ده رگای په روه رگاری هه تاهه تای له رکه ی قاپوری له شی هاته در و به ره و هه ریمی دنیای میناکی تی هه لبوو. (١٤)

عهلی بهگ کوری سوله یمان بهگ

عهلی بهگ پاش نه مانی میر سوله یمانی باوکی، به پنی فرمانی شکومه ندی سولتانی خودالی خۆشبووی به هه شته لان، حکومه تی هه ریمی سۆزانی باربوو کرا. ئیستا که سالی ١٠٠٥ ی کۆچییه، وهکوو میریکی سه به خۆ له سه ر ته ختی بابوکالی پالی داوه ته وه.^١

به شی دووه م

باسی میرانی بابان^٢

با ئه و میژوونوو سه ده م پاراوانه ی که ئاویتنه ی ده روونیان وهکوو خۆر شه به ق ده داته وه له گه ل ئه و نه زیله بیژه بیروردانه ی که خه یالیان گولاو پیژینه، لیان روون بی و بـزانـن که میرانی بابان له نئو میرانی کوردستان دا به ده وله مهنـدی و پـر جه ماوه ری و زۆر و زه وه ندی به ناوبانگ بوون؛ به لام وهکوو باسی ده کری،

١- دریزه ی ئه م میژوو وه وهکوو په راویزیکی تیر و ته سه ل له شه ره فنا مه ی هه ژار زیاد کراوه و بۆ زانیاری زیاتر بره وانته لاپه ره ٥٠٣-٥١٧. و.

٢- شماره زوور به یۆی سروشتی ناوچه که و سه رکیشی و چاونه ترسیی خه لکه که یه وه، له میژه بۆته ناوه ندی ده سه لاتداریتی کوردی؛ وردتر بلین هه رگیز له خۆ به ریوه به ری خالی نه بووه، به لام ئه وه ندی بزانه م باس و خواسی ئه م بنه مالانه له هه یچ سه رچاوه یه کی دی دا نه هاتوه، ئه وه ندی هه یه به به (به بان = بابان)، وهکوو هۆز یان بنه ماله لانی که م له سه ده ی نۆیه می کۆچی / پازده هه می زاینیه وه ناسراوه و باسی که سایه تییه کی ئایینی بابانی کراوه، که له سالی ٨٦٨ ی ک/ ١٤٦٤ ی ز، مردوو ه (النجوم الزاهره، ١٦/ ٣٢٩). ز. س.

کاتیڤ حکومەتی ئەو خانەدانە گەیشتە دەست پیربوداقی بەبەیی و براکەیی، چونکە وەجاخ کوێر بوون، دەسەلات کەوتە دەستی نۆکەرەکانیان و تازە کەسی وایان نەما شیاوێ سەرۆکایەتی و راپەراندنی کاروباری حکومەتی [بابان] بێ.

پیربوداق کوێر میر ئەبدال

بۆ دلاوایی حاتەمی تایی و رۆستەمیڤ بوو بۆ ئازایی. بە گۆچانی چوستی و چالاکێ و دلیری هەمیشە گۆی لە بەر هاوشانەکانی هەلدەگرت و دەپێراند. هەتا شوینیک هەوراز رۆیی کە ئاواتی بەرزەفرانەیی هانی دا و لەشکری هیتا و ناوچەیی «لارجان» ی^۱ لە چنگ «زەرزا» یان دەر هینا. «سیوی» و «مەشیاکورد» ی لە سۆران دابێی و «سەلدوز» ی^۲ لە قزلباشان ئەستاند. «قەلای ماران» ی کەلتە کردەو و بە دلی خۆی میرلیوای دانا. هۆزی موکری و عیل و عەشیرەتی بانەیی نیووە بە خۆشی و نیووە بە ناخۆشی راکیشانە ژیر رکیفی خۆی. ناوچەیی «شەه بازار» ی^۳ لە میری ئەردەلان ئەستاند و خستییه سەر قەلەمەرەوی دەسەلاتی خۆی. چەند میرناوچەییەکی لیرو لە وێ دانا و تەپل و ئالای ویدان. ناوچەیی کەرکووکی سەر بە بەغدا ی داگیر کرد و پیاویکی پایەبەرز ی خۆی لێ دانا. لە شیوہی دەسەلاتداری دا چەند پێوشوینیکی داھینا کە هیچ کام لە میرانی کوردستان وایان بۆ هەنە. لێ سەو و راپسوو. بۆ ویتە دەھات کچی میران و ئاغاوەتانی دەکردنە دەسگیرانی خۆی و پێداویستی ژن هینانی باوی سەردەمی داھین دەکرد و شایی و

۱- نووسراوە لارجان و ئیستا دروستەکە ی «لاجان» ە. لاجان بە «لاھيجان» یش ناوی هاتوو لە میژوو دا. و.

۲- نووسراوە سەلدوز، بەلام لە زمانی کوردی دا سندووس باوترە. و.

۳- شارباژێر. و.

گژوهندی شیایوی مهزن و میرانهی دهگیږا و له جهنگه‌ی ماره‌بپین و چوونه پهردوودا، بی‌ئه‌وهی کهس بزانی، بووکه‌ی له ئاغایه‌کی بهر فرمانی خوی ماره ده‌کرد و به مال و گیازه‌وه ده‌یدایه.

رۆسته‌می برای پیربوداق خه‌یالی وا بوو له‌ناکاو بیکوژی، یه‌کیک له نیزیکانی میر، به‌دزی تی‌گه‌یاند. له جهنگه‌ی په‌لاماردانی زهرزایان‌دا، رۆسته‌م و چه‌ند کهس له‌وانه‌ی بپوونه هاوده‌ست و هاوپه‌یمانی، گرتنی و کوشتنی.

دواتر به ئامانجی گرتنی هه‌ریمی سۆران له‌شکری برده‌سهر میر سه‌یدی کوپی شاعه‌لی؛ میر خوی له‌به‌ر نه‌گرت و نیوهندی ده‌سه‌لاتی چۆل کرد و به‌ره‌و چیا و لیږه‌وار هه‌لکش و چاوه‌پوانی هه‌ل مایه‌وه. پیربوداق پاش ئه‌م سه‌رکه‌وته، فیز و هه‌وایه‌ک له که‌لله‌ی دا و وێپای چه‌ند کهس له هاوده‌مان و پیاوانی، به ته‌مای سه‌یران و ږاو، ږویی بۆ لای چه‌زۆبیان (عازه‌بان). خوداوارستان میر سه‌یدی له‌وی بوو؛ بۆیه وه‌کوو به‌لای له‌ناکاو له چه‌شارکه‌ ده‌رپه‌پی و هه‌لیکرده سه‌ر پیربوداق و هاوڕینی و قه‌لت‌وبه‌ری کردن و جووقه‌واری لی برین و نه‌یه‌ئیشته کهسیان له و گێژاوی مه‌رگه‌ ده‌رباز بی.

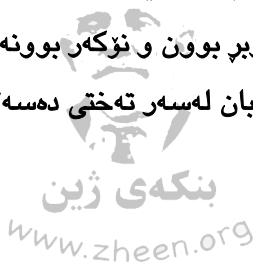
گریمان که هات به‌ختی تۆ هه‌لات ته‌ختی پادشای پی کردی خه‌لات
بۆ جیهانگیری بوویه فه‌ره‌یدوون^١ بوویه خاوه‌نی سه‌د گه‌نجی قاروون^٢

١- پادشایه‌که به‌پیی ده‌قی شانامه‌ی فیرده‌وسی له تۆره‌مه‌ی جه‌مشیدشایه و به یاریده‌ی کاوه‌ی ئاسن‌گه‌ر، زوحاکی گرتووه و له کیوی ده‌ماوه‌ند زیندانی کردووه. (ب: وشه‌دانی دێه‌خودا، ب ١١، ل ١٧١٤٠). و.

٢- ئامۆزایه‌کی ده‌وله‌م‌ه‌ند و جوانچاکی مووسا بوو. کهس هیندی وی ته‌وراتی له به‌ر نه‌بوو. گه‌لیک به‌فیز و ده‌مار و چاوچنۆک و به‌رچاوته‌نگ بوو. پی خۆش بوو هه‌رگیز کاروباری بنی‌ئیسرائیلیان سه‌ر بگرت و له ئاژاوه‌ ده‌گه‌ڤا ... لی‌رده‌دا مه‌به‌سه‌ت له هینانی ←

به چه‌شنى هه‌تاو دره‌وشايه‌وه ده‌سه‌سته‌لاتى تـۆ ده‌نگى دايه‌وه
به‌كورتى بـلـيـم بوويه سوله‌يمان تاجى سه‌سه‌رت سه‌ر له ئاسمان
هه‌مووى ئه‌مانه كه پيى ده‌نازى ده‌بيته تـۆزى بازى پـمـبـازى

شايه‌ران و به‌يتيـژانى كورد سه‌بارته به دلاوايى و جوت‌غيره‌تـيـى پـيربـوداق
كه ليك به‌ند و به‌يتيان هه‌له‌ستوون و كه‌وتوونه په‌سن‌دانى و هه‌وايان داناون و له
كۆپى مير و مه‌زنان دا گوتووويانن و به دابى خۆيان شينيان بۆ گيـڤـاوه. چونكه
كوپى له پاش به‌جيتنه‌ماوه، حكومه‌ته‌كه‌ى به‌برازايه‌كى كه بوداقى كوپى پۆسته‌م
بوو، بـڤـاوه. پاش ئه‌وه‌ى دوو ساليك به‌له‌نگ‌ولۆرى بۆته پيشه‌نگى ده‌سه‌لات،
چونكه ئاغا و نۆكه‌ر هيچى به‌قسه‌يان نه‌كردووه، له داخان وهزگى داوه و دلى
تـۆقـيدوه. تـۆرـه‌مه‌ى بابان تۆوبر بوون و نۆكه‌ر بوونه جيگره‌ه‌يان. يه‌كه‌م كه‌س كه
پاش ويشكاوى خانه‌دانى بابان له‌سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لات پالى داوته‌وه، پيرنه‌زه‌رى
كوپى به‌يرامه.

پيرنه‌زه‌ر كوپى به‌يرام

پيرنه‌زه‌ر هه‌تا بليى پياويكى ده‌هنده و چاوتير و به‌جهرگ و ميژ بووه. وا به
پوو‌خۆشى و خۆش‌مه‌شره‌فى له‌گه‌ل ئاپۆره و بژارده و چه‌كدارانى جوولاه‌ته‌وه،
كه هه‌موويان بوونه شوكرانه‌بژيى و هيند به‌داده‌وانى هه‌نگاوى ناوه‌كه
سه‌روخوارى جه‌ماوه‌ر له‌وپه‌پى ئارامى داسه‌نيرى خاتره‌ميبان وهژيى سه‌ريان
داوه. به‌هيژى شان و باهۆى تـوانـيوه‌تى ناوچه‌ى «كفرى» بگري و له

داروسسه لامي به غدای دابړئ و بیخاته سهر جه غزی دهسه لاتی بابان. پاش وی
هسه ریمی بابان کسراو هته دوو بهش.

سوله یمان

پاش نه مانی پیرنه زهر، میر برایم و سوله یمان که هردو وکیان په روه رده ی
دهستی پیربوداق بوون و زه مانی خوی کردبوونی به میرناوچه، هاتن و پیکهاتن و
به دهسپیشخه ری می برایم خاکی بابانیان له نیو خویان دا بهش کرد. ماوه یه کی
زور به پو وراستی و نیوانخویشی پیکه وه ههستان و دانیشتن و سهره نجام
شهیتان و شو فاران نیوانیان تیگدان و دوژمنایه تی و که له وه کیشی جی
خوشه ویستی و دوستایه تی گرتوه، به لام سهره نجام سوله یمان دهستی به خوی
برایم سوور بوو. ئه وسا به شه که ی ئه ویشی خسته سهر به شه که ی خوی. دوی
تیپه ربوونی پازده سال به سه دهسه لاتی دا، له پیچی مالاوایی دهستی له م دنیا
نه مینه هه لته کاند و رژی بؤ دنیای هه تاهه تایی. چوار کوری له پاش به جیما، که
بریتی بوون له: حوسین، روسته م، محه ممد و سوله یمان.

برایم

پاش نه مانی پیرنه زهر، ماوه ی نؤ سال به سهر نیوه ی خاکی بابان راگه یشت و
کاتیک به دهست سوله یمان کوژرا، حاجی شیخ و میره و میر سوله یمانی له پاش
به جیما.^۱

۱- حاجی شیخ و میره له وانه یه ئه م دوو که سایه تییه بن که په یوه ندی راسته و خویان هه بی
به بهیسی «کاکه میر و کاکه شیخ» هوه که به ییتیکی کونی ناوچه ی مرگه و پشده ره و
ئوسکار مان بلاوی کردوته وه. بروانه: ئوسکار مان، توحفه ی موزه فقه رییه، له چاپ
کراوه کانی کوری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۷۵، ل ۶۸۵-۶۸۹. ←

حاجی شیخ کوری برایم

حاجی شیخ دوی کوژرانی بساوکی پووی وەرگئیرا له زید و نیشتمان و دۆستانی و پووی کرده عه‌جه‌مستان و رۆیی بۆ خزمه‌ت شاته‌هماسبی [سه‌فه‌وی]. چاوی له‌وه بوو تا‌کوو پادشا یاریده‌ی بدا، به‌لام خۆی تینه‌گه‌یاند و ئه‌ویش به‌ ناهومیدی و سه‌رشکسته‌یی گه‌پایه‌وه شویتی خۆی. له‌ ناوچه‌ی نه‌لین و دباله، ده‌ستی له‌ پیاوانی ده‌مراستی میر عیززه‌ددینی برای میر سوله‌یمان بزات و هه‌مووی کوشتن و ئه‌و ناوچانه‌ی له‌ چنگ ده‌ره‌یتان. پاش نه‌مانی میر سوله‌یمان ته‌واوی خاکی بابانی خسته‌ ژیر چۆکی خۆی و بوو به‌ میری بی‌به‌ره‌لست و سه‌ربه‌خۆ. جار‌جاره‌ دژی شاته‌هماسب ده‌جوولایه‌وه و کاری ناله‌باری ده‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ شا سی جاری له‌شکر نارده‌ سه‌ری و هه‌موو جاریکیش ده‌روه‌ستی نه‌ده‌هاتن و قزلباش ده‌شکان. له‌و شه‌رانه‌ش‌دا جگه‌ له‌ کۆمه‌لێک مه‌لای زانا و فه‌قی نه‌بی که بۆ خه‌زا ده‌ستیان دایه‌ تیروکه‌وان و چوونه‌ مه‌یدان، هه‌یج مه‌زن و میریکی کوردستان یاریده‌ی نه‌دا.

بنکە‌ی ژین
www.zheen.org

کیشه‌ی عوسمانی و سه‌فه‌وی جگه‌ له‌ کۆمه‌لێک هۆکاری سیاسی و ئابووری، هۆکاری ئایینی و مه‌زه‌بیشی له‌ پال بووه، بۆیه‌ ده‌بینین که پیاوانی ئایینی کورد که زۆربه‌ی زۆریان سوننی بوون، پشته‌ی عوسمانیان ده‌گرت و له‌ شه‌ر و مملانییه‌کان‌دا به‌شدار ده‌بوون، جا چ بۆ جیهاد و چ وه‌ک ئاماده‌ بوون له‌ شه‌رگه‌دا، یان به‌ نووسینی ناملیکه‌ و فتوادان به‌شدار بوونی خۆیان نیشان ده‌دا. ب‌روانه: رسائیل فی الرد علی الزافسه، جمع و تحقیق حمدی عبدالمجید السلفی، مطبعة خبات، ده‌وک، ۱۹۹۷. ز.س.

۱- هه‌ردک ناو به‌ شیواوی تۆمار کراون، له‌ چه‌ندین ده‌قی دیکه‌م روانی بۆم ساغ نه‌بوونه‌وه. یه‌که‌میان وه‌ک «پیلتن، بنلین، بیلتن و نیلین» ده‌چی. ناوی دووه‌م «دیاله» دینیته‌وه یاد، گه‌رچی شتیکی یه‌کجار نه‌گونجاوه. نه‌لین هه‌یه و ویده‌چی ئه‌وی دیکه‌ش «دیانه» بی. و.

سالی ٩٤١ ی ک/١٥٣٤ ی ز، که سولتان سولهیمانی خهزاکه داروسسه لامي بهغداي گرت، زستانئ له وئ بنه ی داکوتا. حاجی شیخ به مه بهستی راموسانی لاشیپانی سولتانی پیی نایه رکیف و به ره و به غدا شۆر بۆوه. کاتیک گه یشته ناوچه ی مه رگه، خه لکی ناوچه که وه خۆ که وتن هه تا بیکوژن وچوون و لئی خه فتان. له جهنگه ی به جئ هیئانی نوژدا، کوردانی دیوسرشت وه کوو ره شه با به شیر و خه نجهری جه وه هردار هه لیا نکرده سه ری و گری ئاگری ژیانان کووژاندوه و خۆ له میشی نه مانیان به سه ردا کرد^١. میره ی براشی له وه هرایه دا سه ری تیذا چوو. ^٢ دوا ی ماوه یه ک میر سولهیمانی براشی دهستی له داویتی دنیای نه مین به ردا. حاجی شیخ، بوداق و سارمی له دوا ی به جیمان.

بوداق کوری حاجی شیخ

پاش ئه وه ی باوکی به دهست بخله مه رگه یی یان کوژرا و دهنگ وباسی له به غدا به گوئی خاوه ن شکۆ ئاشنا کرا، به سیله چاوی شاهانه لئی روانی و هه ری می بابانی باربوو کرد. میر بوداق ماوه ی شازده سالان حکومه تی کرد و چۆن چاکه ئاوا ی خۆ له گه ل گونجانده و بالی پاراستنی به سه ر کیشان. سه ره نجام به فیتی چند

١- بی گومان شه ره فخان چونکه له ئیران له دایک بووه و قوئانغی مندالیتی هه ر له وئ بووه و خویندنیسی هه ر له وئ ته واو کردووه و له نیو کهش و هه وا ی ئه ده بیاتی فارسی دا هه لیداوه، بۆیه که وتۆته ژیر کاریگه ری ئه ده بیاتی فارسی و هه مان ئه و ئاخافتانه دووباره ده کاته وه که نووسه ران و شاعیرانی فارس هه رده م به کوردیان ده گوت و کوردیان پی تاوانبار ده کرد. وه ک ئه و کوردانه ی که له وه چه ی دیوانن یان ئه و کوردانه ی نه له ژیاندا و نه له خه وندا شارستانییه ت و ئاوه دانییان نه بینوه؛ یان ئه و چیرۆکه ی که گۆیا کوردیک که ره که ی له نیو که عبه ی پیروژ لئ ون بووه و هاواری کردووه! ز.س.

٢- بروانه په راویزی لاپه ره ٥٢٣ه ی شه ره فنا مه ی وه رگی راوی هه ژار. مامۆستا هیمن لای وایه وایه به یی کاکه میر و کاکه شیخ له سه ر بنه ما ی ئه و کاره ساته دا پیژراوه (٩). و.

گه‌وره‌پیاویک، که دواتر به‌وردی ده‌چینه‌سهری، حوسین‌به‌گی کورپی میر سوله‌یمان‌گه‌پی تیها‌لاند و داوای مه‌زنایه‌تیی هه‌ریمی بابانی کرد. له‌دیوانی سولتانی سوله‌یمان‌پایه‌وه‌فرمانی حکوومه‌تی بابانی بۆ نووسرا و به‌یاریده‌ی سولتان حوسینی میری ئامیدی به‌ره‌و‌خاکی به‌میرات پیگه‌یشتوی گه‌رایه‌وه. بوداق‌به‌گ‌خزی له‌به‌ر‌نه‌گرتن و پ‌ایکرد و په‌نای برده‌به‌په‌ساری ده‌ران‌ه‌ی شاته‌هماسب. دوا‌ی‌شه‌ش‌مانگ‌هاتن و چوون له‌خاکی عه‌جه‌مان، پ‌رسته‌م‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر لئی پ‌اسپارد و به‌ه‌ویای دانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌ریمی بابان بردی بۆ ئیستانبوول. سولتانی [عوسمانی] به‌سهری کرده‌وه و حکوومه‌تی بابانی خه‌لات کرد و ده‌ستی به‌سهری‌دا‌هیتا و دلی‌دایه‌وه و له‌نیو‌هاوشانه‌کانی‌دا‌هه‌لیکیشا و که‌ولی‌شانازی‌هاویشته‌سهر‌شانی.

بوداق‌به‌گ‌به‌فرمانی سولتانه‌وه‌به‌ره‌و‌نیشتمانی گه‌رایه‌وه و کاتیک گه‌یشته «پ‌ابیه‌بولاق»، حوسین‌به‌گ‌به‌هه‌شت‌هه‌زار‌سواره و پیاده‌وه‌به‌ره‌گه‌ی لئ‌ته‌نی و هیزی بۆ شه‌ر‌هان‌دا. هیشتا‌ئاگری شه‌ره‌که‌وا‌هه‌لنه‌گیرسابوو هه‌ش‌نۆده‌یه‌ک سهریان تی‌دا‌چوو‌بئ، که حوسین‌به‌گ‌بوو به‌پ‌یواری پ‌یی‌راکردن و خزی هاویشته‌به‌ر‌ده‌ران‌ه‌ی سولتان سوله‌یمان. له‌وئ‌سپاسالارانی گه‌وره‌هه‌لیان بۆ پ‌ه‌خساند هه‌تا‌شانازی‌رامووسانی ژێرده‌ران‌ه‌ی پ‌ی‌ببئ. سولتان‌فرمانی بی‌به‌ر‌گیره‌وه‌ی نووسی که ده‌بی‌به‌هاوبه‌شی حکوومه‌تی بابان بگێرن و پ‌یویسته بوداق بیکاته‌شه‌ریکه‌ده‌سه‌لاتی و نابئ‌هیچیان له‌فرمانی سولتان‌ده‌رچن. حوسین‌به‌گ‌به‌هه‌شتا‌و‌به‌ره‌و‌خاکی هه‌ریمی بابان‌هات، به‌لام‌له‌پ‌یوه‌شه‌ریان له‌نیوانی‌دا‌هه‌لگیرسا و حوسین‌به‌گ‌و‌پ‌رسته‌م‌به‌گی‌براشی له‌وه‌رایه‌دا‌کوژران. کاتیک‌ئه‌و‌باس‌و‌خواسه‌گه‌یشته‌بارگای سولتان سوله‌یمان، کلئ‌ئاگری‌توره‌بوونی‌کلپه‌ی‌کرد و پ‌ریشکاندی و فرمانی‌دا‌به‌میرانی‌کوردی‌ده‌وروبه‌ری هه‌ریمی بابان‌ه‌تا‌هه‌لکه‌نه‌سهر‌بوداق و خاکی به‌توره‌کان‌بکیشن. بوداق

دهروهستی ئه و هیزانه نه هات و هه لات و په نای برده بهر سولتان حوسین بهگی میری ئامیدی. ئه ویش چۆنیه تیی پروداوه کهی به پچکی هیندهی ئاسمان بهرزی تهختی سولتان سه... و له یمان راگه یاند و تکای بۆ کرد هه تا له تاوانه کانی ببووری و هه ریسی به میرات پیگه یشتوو ی باربوو بکاته وه. سولتانی هه له پۆش تکای گرت و چاوی له هه له په وتی و تاوانه کانی پۆشی و له بری هه ریسی بابان له «عه ینتاب» کردی به میرناوچه. به شه که ی بوداق بهگی دا به کابرایه ک به ناوی بوولی بهگ و ئه ویشی له وئ به میرناوچه دانا.

کاتیگ شازاده پایه بهرزه کان، واته سولتان سه لیم و سولتان بایه زید له قوونیه بوو به شه پران و تیکه له چوون، بوداق بهگ لانی سولتان بایه زیدی گرت و پۆیی بۆ «کووتاهیه» . فه رمانی به بهرگێره وهی سولتان سوله یمان ده رچوو که سولتان بایه زید، بوداق بهگی بابان بکوژی، چونکه خۆی ناجسنی راهیئاوه و ده بی سه ری بر اویم بۆ بنیریته بن په سمه ی ده رانه ی بهرزی خونکاری، جا ئه و ده می لئی خۆش ده بم. سولتان بایه زید له پۆیه سه ری وه بهر فه رمانی باوکی هیتا و له کووتاهیه بوداق بهگی کوشت و سه ری بر او ی نازده بارگای سوله یمان خان که له پاله و پشته ی سوله یمانی پالی دا بۆ وه. بوداق بهگ چوار کوپی له پاش به جیما، که بریتی بوون له: حاجی شیخ، حوسین بهگ، محه مه ده بگ و میر سه یفه ددین. حاجی شیخ له گه ل سولتان بایه زید پۆیی بۆ عه جه مستان و کاتیگ شازاده گیرا، به فه رمانی شاته هماسب و یپرای ئاغا و سه رکرده کانی دیکه ی کوژرا. میر سه یفه ددین به مردنی خۆی مرد و محه مه ده بگ ناوچه ی «کوستانه» ی به خشر او وه و ئیستاش له و ییه.

میر حوسین کوپی سوله یمان

میر حوسین له دوای نه مانی باوکی، کاتیگ حاجی شیخی کوپی برام خاکی بابانی خسته ژیر رکیفی خۆی، چونکه نه ی توانی بهر نه نگاری راوهستی، هه لات و

هانای برد بۆ شاته‌هماسب تاکوو بگاته فریای و یاریده‌ی بدا. شا له‌پۆه چراغ‌سولتانی ئوستاجلووی والیی دینه‌وه‌ری په‌گه‌ل خست و ناردییه‌وه‌ئو هه‌ریمه، به‌لام چی بۆ به‌چ نه‌کرا. جاری دووه‌م گۆکجه‌سولتانی قاجاری والیی هه‌مه‌دانی راسپارد و ئه‌ویش هیژده‌ی سه‌ر پۆه‌نیه‌شانده‌ی و چون و هاتنه‌وه‌ی هیچی لای شین نه‌بوو. بۆ سه‌ری سی جاره‌عه‌ولاخانی ئوستاجلووی کرده سه‌ر کرده‌ی گه‌وره‌ی په‌لاماره‌که هه‌تا به‌له‌شکرکی گه‌وره و گرانه‌وه‌بڕو و هه‌ریمی بابان بگری.

میر حوسین که پیشه‌نگ و جله‌وکیشی له‌شکری قزلباش بوو، بردنی بۆ چیا «گولاله» و تووشی لیزه‌واریکی ئه‌وه‌نده‌چر و پری کردن که مار خۆی لی ده‌بوارد. له‌وئ به‌سه‌ر بۆسه‌ی حاجی شیخ‌دا که‌وتن و باوکی منی هه‌ژاریش به‌شداری ئه‌و بگره‌وه‌به‌رده‌یه بوو. نیزیکه‌ی سی که‌س له‌پیاوانی باوه‌پینکراوی کوژران و دووسی هه‌زار چه‌کداری قزلباشیش سه‌ریان تیداچوو. ئه‌و مه‌زن و گه‌وره‌پیاوانه‌ی که له‌مه‌رگ خه‌له‌سنبوون، به‌پووت‌وقووتی و پای پیاوه‌به‌ره‌و مال بوونه‌وه. شاته‌هماسب له‌و بی‌مشوورییه‌ی میر حوسین وه‌دنگ هات و له‌گه‌ل محهمه‌د و رۆسته‌می برای، له‌زیندانی قه‌لایه‌کی په‌ستاوتن. پاش ماوه‌یه‌ک ئازادی کردن و ئه‌وانیش بی‌سی و دوو له‌عه‌جه‌مستانه‌وه‌ رایانکرد و خۆیان گه‌یانه‌ ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی سولتان سوله‌یمان‌خان. ده‌ریای چاکه‌ی بی لیواری شاهانه به‌پوویان‌دا کرایه‌وه و هه‌ر که‌س به‌پنی خۆی له‌هه‌ریمی رۆم‌ئیلی مووچه‌یه‌کی بۆ بپایه‌وه و له‌وئ دامه‌زرا. دوا‌ی شه‌ش سال مانه‌وه‌یان له‌رۆم‌ئیلی، به‌تکای سولتان حوسین‌به‌گی حوکمرانی ئامیدی، له‌و پۆه‌هیتایاننه‌وه و هه‌ریمی بابانیا پین سپاردن. پاش تیپه‌رپوونی ئه‌و رۆوداوانه‌ی که پیشتر به‌خه‌ستی باسیان کرا، میر حوسین به‌ده‌ست بوداق‌به‌گی کوپی حاجی شیخ کوژرا. خدربه‌گی له‌پاش به‌جیما و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ناوچه‌ی مه‌رگه‌ی سه‌ر به‌هه‌ریمی بابان بوو به‌ده‌سه‌لاتدار.

دواتر له سهردهمی سولتان مرادخانی خودالی خوشبوودا که میره به گی موکری پووی له قزلباشان وهرگیرا و سهری وه بهر ده رانه ی به رزی عوسمانی هیتا، ناوچه ی مهرگه شی له خدر به گ نه ستانده وه و دایه ده ست یه کیک له کوره کانی میره به گ و به میرناوچه ی دانا. له سهر نه م نال وگوره ی ده سلات، خدر به گ و میره به گ ماوه یه ک هر شیر و تیریان لیک ده سوو. له وگرمه ی ناخوشییه دا خدر به گ که وته بهر به زه ی خودا و ته مه نی برپایه وه و هه ودای کیشه و هه را پسا. ئیستا هوزی بابان بی میسر و مه زنه، به لام نیزیکه ی چواره زار چه کداری کۆک و پزشته و په رداخ و ته یاری هه یه و سهر بۆ هیه که س ناچه میتن. وه ک ده لین عه شیره تی پزژه کی و هه کاری له بابان که وه توونه وه. حه شیمه تی بابانی زور به دین و بروادارن و له پی و پچه ی ئیسلام تلاسانبن و گه لیکیان پیوی خودایی و خوینده وار لی هه لکه وتووه. هه راغایه ک له ناغایانی تیره و تایفه کان، بۆته مه زنی ناوچه و مه لبه ندیک و هه رساله ی بری چوار خالوار دراویان وه کوو پیتاک هاویشته ته سهر شانی خویان و ده یده ن به خه زینه ی شاره زور. هه ریمی بابان خراوته ته سهر ملک و ماشی تاییه تی سولتان. کوپخا و سهرکار و بهرپرسیانی حکوومه ت خویان له گه ل خه لکه که ی گونجاندووه و چاکیان له گه ل ده جوولینه وه. هه موو سالیک بریک پوول و بهرهم و حاسلاتیان پی دهگا، ده نا به زوره ملی تاقه فلوسیکی سوور ناده ن به مه زنی سهرکردان و پهراوداران و کاربه ده ستانی دیکه. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، بارودۆخی هه ریمی بابان ناوایه که باسی کرا. ۱

به‌شی سیهه‌م

باسی میرانی موکری

ئه و بلیمهت و زانا سهرپاستانه‌ی که تامی زاریان سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی پیتۆلانه‌ی لئ ده‌بارئ و کاکلی مانای فره‌چه‌شن له سه‌ری قامکیان هه‌لده‌وه‌ری، وایان له بۆچوونی ده‌رده‌که‌وی که میرانی موکری به‌ر سه‌ن ده‌چنه‌وه سه‌ر عیلى موکریه‌ی دانیشتووی ناوچه‌ی شاره‌زور. به‌ریه‌که له باوه‌رپیکراوانیش لایان وایه له پشتی میرانی بابان که وتوونه‌وه. وه‌کوو باوه‌خه‌لک ده‌لین که سیکی یه‌کجار فیله‌زان و مه‌کربازیان لئ په‌یدا بووه به‌ناوی سه‌یفه‌ددین و وشه‌ی مه‌کری هیئده جووراوه‌ته‌وه بۆته موکری و ویشده‌چی له «مه‌کرۆ» وه‌داکه‌وتی. خودا هه‌ر بۆخۆی ده‌زانی چۆنه!^(۱۵)

هه‌ر چۆنیک بووب، ئه‌وه‌نده دیاره که سه‌یفه‌ددین که سه‌سیکی بیرتیژ و پشوودریژ و بۆچوون پته‌و بووه و وه‌ک ده‌لین فیل و فرتی ده‌نگی داوه‌ته‌وه. له کلکه‌ی رۆژگاری ویشک هه‌لگه‌رانی داری ده‌سه‌لاتی پادشاکانی تورکمانی [ئاق‌قوینلوو] دا، سه‌یفه‌ددین سه‌ره‌تا جه‌ماوه‌ریکی زۆری هۆزی بابان و خیلاتی دیکه‌ی کوردستانی له‌خۆی هالاند و ناوچه‌ی «دریاس» ی^۱ له‌چنگ عیلى چابوقلوو ده‌ره‌ینسا و پاشان به‌ره‌به‌ره ناوچه‌ی «دۆل‌باریک» و «ئاختاچی» و «ئیل‌ته‌یموور»^۲ و «سلدووژ» یشی خسته سه‌ر دریاس. زه‌بری ده‌ست و مه‌چه‌کی وای خۆ نواندبوو که تازه له‌و ناوچانه‌که‌س نه‌یده‌توانی پشووی له‌به‌ر بکیشی. ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وری هالان به‌ موکری ناودیر کران. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وه‌ریمه

۱- دریاز. و.

۲- یه‌لته‌مر. و.

حکومەتی کرد و پاشان تیژ به ره و دنیای پاشین پژی و سارم و باباعومەر له پاشی به جیمان.

سارم کوری سه یفه ددینی موکری^١

پاش ئه وهی که سارم بوو به جیشینی بایی، شاسمایلی سه فهوی به مه بهستی گرتنی هه ریمی موکریان و قه لتو بر کردنی [کوردان] چهند جار یکی له شکر ناره سه ری و هه موو جار یکیش هه ر هیژه کانی قزلباش شکان و له خویتی خۆیان گه وزان. سالی ٩١٢ ی ک/١٥٠٦ ی ز، وه ختایه ک شاسمایلی زستانه هه واری برده «خۆی»، چه کدارانی خیالی شاملووی نارنده شه ری سارم و عه بدی به گی باوکی دورمیش خان و سارووعه لی مؤرداری به سه سه رکرده ی دانسان. دوو سپاسا لاره که به سه هیژیکه بی ئه ژماره وه چونه جه سه ته ی سارم و شه ریکی قورسیان له نیوانی دا قه وما. هه ردک سه رکرده که و جه ماوه ریکی زۆر له مه زنه پیاوانی شاملوو کوژران و سارم چاکی به زاندن.

سه ره نجام پۆژایه کی سارم له گه ل مه زن و میرانی کوردستان سه ری وه بهر ده رانه ی خاوه ن شکۆی کيسرانی شان سولتان سه لیم خان هیتا و ئاوا خۆی له چنگ هه ی دئ و هه سه ته و پۆنیشه ی قزلباشان پزگار کرد.

ئه و زه مانه ی که سولتانان داده وان، سولتان سه لیم خان له سه ر ته ختی قه یسه رانی پۆم به موباره کی پالی دایه وه، سارم به ئامانجی رامووسانی لاشیانی

١- سارمی کورد، میریکی به هیژ و ده سه لاتدار بووه و له سه ره چاوه کانی سه رده می سه فهوی دا باسی کراوه و ئه و گوته یه ی لی ده گی رنه وه که گۆیا گوته یه تی "ناهیلیم ده رویش زاده یه کی وه ک شاسمایلی سه فهوی له کانیه سارد و سازگاره کانی موکریان ئاوا بخواته وه" (القزوينی، لب التواریخ، ص ٢٤٨، حسن روملو، احسن التواریخ، ٢/ ١٢٠-١٢١) ته نانه ت نووسه ری کتیبی «عالم ئارای سه فهوی» له بهر ناخۆشه ویستی میر سارم و کورده کانی موکریانی به یه زیدی داناوه. ز.س.

پرووی کرده درگای جیهان‌پهنای و به لاواندنه‌وهی گهرمی شاهانه خویندرایه‌وه و ته‌واوی ناوچه‌کانی به‌میراتگه‌پراوی باوکی به‌ملکایه‌تی بۆ خرایه‌ سهر کاغز و فرمانی به‌رزهنیشانی بۆ نووسرا و ئیزنی گه‌پانه‌وهی درا. پاش ئه‌وهی گه‌پایه‌وه زید و نیشتمانی خۆی، ئه‌وهی ویشکاو به‌خوشاوی ژیان دیتن، به‌دهستووری په‌روه‌ردگاری مه‌زن، ته‌پی دایه‌ سه‌ری و دهستی پی له‌شارستانی له‌شی هه‌لگرت و هه‌نگاوی نایه‌ دنیا‌ی هه‌رمان. قاسم و برابم و حاجی عومهر له‌پاشی به‌جیمان، به‌لام هیچ‌کامیان تامی ته‌مه‌ن و ده‌سه‌لاتیان نه‌چیشته‌ و له‌هه‌په‌تی لاوه‌تی دا له‌کله‌ی ژیان ئاوا بوون و له‌م جیهانه‌ له‌رزۆکه‌ ده‌رچوون. پۆسته‌می کوپی باباعومهر کوپی سه‌یغه‌ددین که‌ ده‌بوو به‌برازای سارم، سی کوپی له‌پاش به‌جیما‌بوون: شیخ‌حه‌یده‌ر، میر‌نه‌زه‌ر و میر‌خدر. ئه‌م کوپانه‌ دوا‌ی نه‌مانی پاشه‌واره‌کانی سارم، هه‌ریمه‌که‌یان له‌نیوان‌خو‌یان‌دا کرده‌ سی به‌ش. ناوچه‌ی درياس (دریاز)، دۆل‌باریک، سالدووز (سندووس) له‌گه‌ل ئا‌ختاچی بوونه‌ به‌شی شیخ‌حه‌یده‌ری برا‌گه‌وره‌. ناوچه‌ی ئیل‌ته‌یموور (یه‌لته‌مر) درا به‌میر‌نه‌زه‌ر و ناوچه‌ی محه‌مه‌دشا (مه‌حه‌شه) ش بۆ میر‌خدر دیاری کرا. هه‌رسیک برا‌ویکرا سه‌ریان وه‌به‌ر شاته‌هه‌ماسب هینا و چه‌له‌مه‌ی وه‌چه‌ی عوسمانیان ترازاند و دایانمالی.

سالی ۹۴۸ ی ک / ۱۵۴۱ ی ز، له‌جه‌نگه‌ی ئازاوه‌که‌ی ئه‌لقاس‌میرزادا، به‌فرمانی سولتان سوله‌یمان‌خان، له‌نیو‌حوکمرانی کوردستان، سولتان حوسین‌به‌گی نامیدی و زه‌ینه‌ل‌به‌گی هه‌کاری و میرانی برادۆست، له‌شکریان برده‌ سهر‌میرانی موکری و شه‌رپکی خویناوی له‌نیوانیان‌دا قه‌وما. هه‌رسیک برا‌که‌ له‌و گیزاوی مه‌رگه‌ ده‌رنه‌چوون و نو‌قم بوون و تیداچوون. شیخ‌حه‌یده‌ر، میره‌ و حوسیتی له‌پاش به‌جیمان. میر‌نه‌زه‌ر هه‌ر‌تا‌قه‌ کوپیکی له‌ دوا‌ی مایه‌وه‌ به‌ناوی به‌یرام که‌

میر خدر، ئۆلغ بهگ و میر حه سه نی له پشتی که وتنه وه. ئه م کورانه هه موویان سه رو پچکه بوون و بۆ ئه وه نه ده شیان هه وساری حکومه تیان بدریته دهستی.

میره کورپی حاجی عومهر کورپی سارم کورپی سه یفه ددین

کاتیگ هه والی کورژانی شیخ حه یدهر گه یشته وه گوپی سو لئان سوله یمان خانی خاوه ن شکۆ، له سه ر تکای میرانی کوردستان له دیوانی سو لئانی جی به رزی سوله یمان پایه وه، جله وی ده سه لاتی موکریان باربووی میره کرا. ماوه ی سی سال شانی دایه پاراستن و ریکخستن سی کاروباری دریاس و عیالی موکری. بۆ پیمل بوون و فه رمانبه رداری پشوویه کی نه ده کرد به دوو. له نۆکه رچاکی دا ئه ژنۆی نه ده فیزا و هه نگاوی به ره ودوا نه ده نا. سه ره نجام مه رگ هاته سو پی و رۆیی به پیر بانگاوازی یه زدانی هه میشه زیندووی دلزوانه وه و ته شریفی برده دنیا ی دیکه. میره، مسته فای تا قانه ی له پاش به جیما.

بنکه ی ژین
www.zheen.org

میره بهگ کورپی شیخ حه یدهر

میره بهگ دوای نه مانی مامی سه ری وه بهر شاته هه ماسب هیتا و له دیوانی پادشاهه فه رمانی بۆ هات و کرایه میره ره یمی موکریان و به سه ره بهستی جله وی به ده سه ته وه گرت. پاش نه مانی شاته هه ماسب، میره بهگ له قه زوین خزی گه یانده خزمه ت شاسما یل [ی دووهه م]. له وی شانه به رزه ی رایه خه رامووسانی بی برآ و شای به شان وشکۆ چۆن چاکه ئاوا دهستی ریزی لینا و پاشان ئیزنی گه رانه وه ی دا. کاتیگ هه وساری پادشایه تی سه فه و ییه که وته چنگ شاسو لئان محه مده و سه رکرده کانی قزلباش ته واوی ده سه لاتی ئه و خانه دانه یان برده ژیر چۆکی خویان، بی سه ره وه به رهی بالی به سه ره قه له مره وی عه جه مان کیشا. کاتیگ میره بهگ وای دیت و سه ری خۆی خوینده وه، ته ماشای کرد ئه و حاله به و حاله ناشی، بۆیه سالی

۱۹۹۱ ی ک/۱۵۸۲ ی ز، به ناچاری له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له مه‌زن و میرانی کوردستان و لو‌رستان و ئه‌رده‌لان، خۆی هاویشه‌ لای محهمه‌دپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی وان و ئه‌ویش بوو به چاوساگی و بردی بۆ به‌ر ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی سولتان مرادخان. سولتانی سیاچه‌ور هه‌ریمی بابان و ناوچه‌ی مووسلیشی خسته‌سه‌ر قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی میره‌به‌گ و کوره‌کانی‌شی به‌میرناوچه‌ی هه‌ولیز و مه‌له‌بند و ناوچه‌کانی مه‌راغه‌ی سه‌ر به‌ته‌وریز داندرا‌ن.

میره‌به‌گ له‌چله‌ی زستان‌دا، له‌گه‌ل محهمه‌دپاشای وان، به‌لای ورمی‌دا هات و هه‌لیکو‌تایه‌ سه‌ر به‌کناش‌قولی‌به‌گی ئوستاج‌لوی حوکمرانی مه‌راغه و ئه‌ویش خۆی بۆ رانه‌گیرا و هه‌لات. ته‌واوی مال و سامانی خۆی و خه‌لک و دانیش‌توانی مه‌راغه که‌وتنه‌ به‌ر گو‌رمی تالان‌و‌برۆ. ره‌وه‌ی شاته‌هماسب که‌ زۆر له‌میژ بوو له‌مه‌له‌بندی قه‌راجیق به‌خێو ده‌کرا و تی‌کرای حدوود و عه‌دالی ره‌سه‌نی عه‌ره‌بی و به‌که‌یف و چوارپه‌ل قایم و خۆشاژۆ بوون و له‌هیچ سه‌رده‌میک‌دا پادشاهانی خاوه‌ن‌شکۆ شتی وایان به‌خۆیان‌وه نه‌دیوو، رایان دان و چی هه‌ره‌هه‌لبژارده‌یه‌ بردیان بۆ وان.

هه‌زار ئه‌سپی جوان، رێک و شوخ و شه‌نگ
له‌بۆ زین‌که‌وی، وه‌ک تی‌زه‌ی تفه‌نگ
ئه‌گه‌ر سه‌.....په‌ری قه‌مچی.....ان ده‌ده‌ی
له‌و دی.....وی زه‌.....ان ده‌تک.....ردن به‌دی
گ.....ۆری چی.....ا ب.....وون به‌ بازو‌بردی.....ان
مه‌.....سی شه‌.....تاوان، به‌و مه‌له‌ کریدی.....ان

محهمه دپاشای مهزنی سهرکردهکانی وان، پاش گهراڼه وهی سهرکه وتوانه ی له هیژشه که ی مهراغه، کوپکی میره به گی له گهل خوی هه لگرت و بردی بؤ خزمهت فره ادپاشای سهردار له ئه رزه رۆم، هه تا پیکه وه نۆکه رچاکی و بی گری و گۆلی میره به گ به پیچکی ته ختی شاره ی پیشه وایه تی رابگه یه نن. هه ر پکیفیان به تال کرد له رپوه محهمه دپاشا و فره ادپاشا پیکه وه دانیشن و نامه یه کی چروپریان نووسی و ناردیانه ژیرده رانه ی سولتان و باسی یه کرهنگی و پوو راستی میره به گیان کرد. کاتیک خاوه ن شکۆ ئه م قسانه ی به گوپی ئاشنا کران، سۆزی بی سنووری شاهانه ی شه پۆلی دا و بۆی نووسی ئه گه ر ناوچه ی مهراغه له چنگ پیاوانی قزلباش ده رکیشی، له سه ر پی وشویتی به گله ربه گی بؤ وی بی و تازه لیږه به و لاوه له نامه و فرمانهکانی حکومه تی دا به «میره پاشا» ناوی دئ و به م شیوه یه که وته ریزی پاشاکانی عوسمانی.

حه سه ن به گی کوپی خدر که نامۆزای میره به گ بوو، ماوه یه ک بهرله ناوبراو بهخت یاریده ی دابوو تاکوو بتوانی لاشیانه ی سولتان رامووسی و له بهر هه ندئ ناوچه دریاسی باربوو کرابوو. کاتیک میره پاشا گه یشته ناوچه ی دریاس (دریاز) حه سه ن به گ جلّه وی بؤ شل نه کرد هه تا ده سه لاتی راده ست بکا و ده روازه ی قه لای دریاسی گاله دا و پووی لی وه رگیڤا. میره مه چه که ی له قه لاکه ئه نگاوت و هینده ی پیک کوشی، هه تا حه سه ن به گی لی ده رپه راند و گرتی و کوشتی. له و بگروه به رده یه دا له ناکاو ئۆلغ به گی برای حه سه ن به گ به دنه ی چهند دۆستیکی به پیدزکه له قه لایه هاته ده ر و پی نایه رکیف و به ته قله کوت به ره و ئه رزه رۆم کوتای و خوی گه یانده خزمهت فره ادپاشای سهردار. وا له میره به گ تۆقیوو که له ویش خوی رانه گرت و بایدایه وه و سه ری برده به ر پکیفی شاسولتان

محمدهد [ی خودابه‌نده].^۱ پادشای خاوه‌ن‌شکۆ ریژی گرت و به‌سهری کرده‌وه و ناوچه‌ی «دیخوڤگان» ی^۲ سهر به مه‌راغه‌ی پی به‌خشی.

میره‌پاشا وای برده‌بووه سهر یه‌ک که حوسینی برای له‌گه‌لی ناته‌بایه و بوته‌هاوده‌نگ و هاوبیری ئاموزاکانی، بویه کوشتی. ئه‌وانه‌ی خه‌نیمی بوون به‌گه‌وره و بچووکه‌وه هه‌موویانی تیک‌وپیک هه‌لشیلان و به‌په‌ندی سیای هه‌لئتان. هیچ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ی نه‌هیشتن و ته‌نینه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی قسه‌ی له‌سهر نه‌ما و وه‌کوو تاقه‌سواره هه‌وساری حکومه‌تی به‌ده‌سته‌وه گرت. چه‌ند سالیگ پاش ئه‌م ڤووداوانه، ته‌وریژی پایته‌ختیش که‌وته ده‌ست مه‌زنانی عوسمانی و جه‌عه‌ف‌پاشای وه‌زیر ڤاسپیژدا هه‌تا بیپاریژی و به‌سهری ڤاگا. جه‌عه‌ف‌پاشا که ده‌یزانی هه‌ر له کۆنه‌وه ناوچه‌ی مه‌راغه سهر به‌ته‌وریژه، ویستی میره‌پاشاش سهر وه‌به‌ر باری ده‌سه‌لاتی بیئی، به‌لام چونکه به‌مه‌زنی سهر کردانیش ناسرابوو، هینده‌ی سهر وه‌به‌ر نه‌هینا، ئه‌ویش له داخان ڤۆڤه‌پۆڤ هه‌موو کار و ئاکاریکی میره‌ی به پیچکه‌ی ته‌ختی به‌رزی سولتانی ڤاده‌گه‌یاند. به‌م گه‌نده‌ل فیلان هه‌کوومه‌تی هه‌ریمی بابان و ناوچه‌ی مووسل و هه‌ولیزی لئی وه‌رگیه‌رایه‌وه. جه‌عه‌ف‌پاشا چاکی هه‌لچنی و گوتی مه‌راغه سهر به‌ته‌وریژه و ئه‌گه‌ر نه‌که‌و‌یته ئیو ملک‌وماشی تایبه‌تی خاوه‌ن‌شکۆ، داها‌تی ناوچه‌کانی دیکه‌ی ته‌وریژه به‌شی خرچی و تیچووی ده‌سه‌لاتی ناکا. وه‌کوو دیاره هه‌موو سالیگ ڤازده خالوار دراو له داها‌ت و حاسلاتی وی به‌ڤی ده‌کرئ بو خه‌زینه‌ی دارمالی سولتانی، به‌لام ده‌بی له‌وه‌ی

۱- شاسولتان محمه‌ده‌دی سه‌فه‌وی یان محمه‌ده‌دی خودابه‌نده (۹۳۸-۱۰۰۴ی ک/۱۵۳۱-۱۵۹۵ی ز)، چوارهم پادشای بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی (۹۸۵-۹۹۶ی ک/۱۵۷۷-۱۵۸۷ی ز)؛ پادشایه‌کی کویره‌مووشه‌ی بی‌ده‌سه‌لات بوو. پاش یازده سالیگ شایه‌تی، به‌ده‌ستی خوی تاجی نایه سهر عه‌بیاس میرزای کوری و به «شاعه‌بیاس» ی ناودیر کرد. (بو زانیاری زیاتر ڤروانه فه‌ره‌نگی ئه‌لامی سوخن). و.

۲- نووسراوه دیخارقان (ده‌خوارقان)، به‌لام له کوردی‌دا بوته دیخوڤگان. و.

به ولوه میره بیدا به خه زینهی ته وریز هه تا مووچه و مانگانهی قوشه نچیانی پی دابین بکری. میره به ناچار وای کرد و هه موو سالی دراویکی زوری وه کوو دیاری وه نه ستوی خزی گرت هه تا بیدا به خه زینهی ته وریز. جه عفه پاشا دووسی سالان ئاوا لی وهرگرت، سه ره نجام گوتی وای ناخوا و ئاوا ده سه ره وه ناچم، بویه نه و کاتهی هه ری می ته وریز که وته بهر پیداچوونه وه و په راو بؤ گرتنه وه، مه راغهی خسته سهر ته وریز و ملک و ماشی تایبه تی سولتانی و کابراهی کی وه کوو میرناوچه بؤ دیاری کرد و ئه ویش دهسته بهر بو و تا هه موو سالی بری پازده خالوار دراوی بؤ کؤ بکاته وه. پاش سالیک هه شیمه تی مه راغه هه موو رویشتن و په روزه بوون و وا به سهر ویرانی دا که وت که میرناوچه فلووسیکی سووری وه چنگ نه که وت و ته نیا خالواریک دراو له خه زنه خانه دا کؤ بؤ وه و میره پاشا رووتی و نه داری رووی تی کرد و چؤ وه قوون ته ندووری که ونه دهسه لاتی باب و باپیرانی و که می خوارد و کز دانیشتن.

ئه و ده مهی که مه راغه و ده ورو به ری ده بهر دهستی میره پاشا و کورانی پایه به رزی دا بوو، شیخ حه یدهری کوره گهرهی به پیی فرمانی بی سی و دووی سولتان مرادخان، قه لای خاپووری سارووقزغانی سهر به مه راغهی ساز کرده وه، که هرووژی ئه میر ته یمووری گورکان داری له سهر به ردی نه هیشتبوو. سالی ۱۰۰۲ ی ک/ ۱۵۹۳ ی ز، کاتیک مه زنایه تی هه ری می ته وریز نه سپاردهی دهستی خدرپاشای مه زنی سهر کرده کانی به غدا کرا، باوه پیکراوانی مه راغه به خزمه تیان راگه یاند مه راغه له سایه سهری ئه و قه لایه کاوله که شیخ حه یدهر ئاوه دانی کردۆته وه. خدرپاشاش به قسه ی شو فاران هه لسوورا و مه لبه نده کانی ژیر دهسه لاتی له دهست دهره ینا و دای به خیلای محموودی و ئه وانی به گزدا کرد و شه پیران له نیوانی دا قه و ما. مه نسوور به گی کورپی زهینه ل به گ که سه رخیلی

مەحموودی بوو، لەو تێکەهه لچوونەدا هەمزە و قوبادی برازای و پیرای کۆمەڵیکی دیکە بە دەست موکرییان کوژران.

سالی ١٠٠٣ ی ک/١٥٩٤ ی ز، خدرپاشا بە دنە ی خێلی مەحموودی و عەویزبەگی کوپی هەسەن بەگ کە میرلیوای ماکو بوو، بۆ تۆلە کردنەوه لە شیخ حەیدەر لەشکری برده سەر. شیخ حەیدەر سەرەتا ملی بە لارەوهنا و لە قەلا هاتەدەر و گوتی بابە پەشیمانم و خوینی کوژراوانی مەحموودی چیبە دەیدەم و دەستم لە کۆل کەنەوه. زۆر بە دەوری پاشادا هات هەتا دلی نەرم بێ و واز بیتێ، بەلام شوفاڕ لێی نەگەران و لە ژێرەوه هانیان دا، هەتا گەمارۆی قەلای بەدا. شیخ حەیدەر هەرچی پارایەوه و تەوازی هینایەوه، پاشا نەبیست و ئەویش هیوای نەما و بەناچار مەچەکی ئازایانە ی لئ هالمالی و خۆی لە بەرخۆدان و بەرهنگاری خۆش کرد و و پیرای کۆمەڵیک مەردزای کورد بۆ قۆشەنی پاشا هاتە مەیدان و دەستی برد بۆ بالچۆغە ی شیر و ژبی کەوانی.

پەنجە ی پۆلا بوونە گری، هیندیان کوشی دەسکی شیران مەتال وەکوو ژووشک دەچوون، بە رێژنە ی بارانی تیران خەدەنگانی سەر لە پیتا، گەربازی گەرداوی شەهەران بە خوینی پیاوانی ئازا، وەک سوورەبی سوورەهەلگەران لەبەر تیری ساردەکەوان، وەها بوو بە ویشکەسەرما زریان بەفری لئ دەباری، کویر بوویەوه ناوی گەرما بەرگەپۆلای پالەوانان، چۆزە ی نێزان وای بەزانەدن دەتگوت هەموو گورزەمارن، سەریان دە کونی خۆ چەقاندن

وا هات که عه ویزبهگ له و شه پهدا کوژرا. میره پاشا که وته نیوان و دهنکی کوپری خۆی دا و دهستی پی له و ههرا و خویتپرژانه هه لگرت. خدرپاشاش گ...ه پانه وهی پی باشتر بوو له مانه وه و هه رئه و پرژه دهوری قه لای چۆل کرد. میره پاشا چوار کوپری هه بوو: بوداق بهگ، قاسم، شیخ حهیدهر و حوسین. ئه و ده مهی سه ری وه بهر فه رمانی سولتان مرادخان هینابوو، هه موویان بوونه میرناوچه. بوداقیان به مردنی خۆی مرد. حوسین، قاسم بهگی برا گه وهی خۆی کوشت. شیخ حهیدهر به تۆلهی قاسم بهگ، حوسین بهگی برای کوشته وه. ئیستاکانی میره بهگ ته نیا حهیدهر بهگی وه کوو میراتگر ماوه. بیجگه له و ناوچه و قه لایانهی که وه کوو که له پووری رابردوو به دهست بساوک و کوپه وه ماوه، به سه ر مه لبه نه ندی ته ره قه (ته رهغه)، ئاچری (قاجر)، ساروو قۆرغان، له یلان و دووئاب (میانداو) ییش راده گهن و قه لای ته رهغه و قه لای ساروو قۆرغانیش هه ر له ژیر ده سه لاتی ئه و دوو میره ی موکری دایه. له م ده قه بی سه ره وه به ره یه دا به سه ره اتی ئه و بنه ماله یه م به پینی رابردوویان نووسیه وه و بۆ داهاتووش هه ر خودا به نه هینیه کان ده زانی.^١

١- بۆ زانیاری زیاتر سه بهاره ت به درێژهی ده سه لاتی میرانی موکری بروانه کتیبی «لایه په یهک له دیرۆکی موکریان»، نووسینی میرزا مه محمود بانهیی، وه رگێرانی حوسین حوزنی موکریانی. هه ره وه ها بروانه شه ره فنامه ی وه رگێراوی هه ژار، ل ٥٣٩-٥٤٥.

له په راویزی لایه ره ٢٠٦ ده قی بودلیان دا نووسراوه که شیخ حهیدهر سه ری وه بهر شاعه بباسی سه فه وی (٩٧٨-١٠٢٨ ی ک / ١٥٧٠-١٦٢٨ ی ز) هیناوه و شه ری بۆ کردوو و ده وره به ری سالی ١٠١٢ ی ک / ١٦٠٣ ی ز، له جه نه گه ی گه مارۆی قه لای ره وان (یه ریفشان) دا وه بهر گولله ی گه رمی خه زا که ران هاتوو و سه ری تینداچوووه. و.

به‌شی چوارهم

باسی میرانی برادۆست که ده‌بنه دوو لک

ئوه‌ی راستی بی هیئدیك كه‌س لایان وایه میرانی برادۆست به ره‌چه‌له‌ك گۆرانن و به‌پیی گۆپانه‌وه‌یه‌کی راست و بی‌گری، ده‌چنه‌وه‌سه‌ر هیلالی کورپی به‌دری حه‌سنه‌وییه و ده‌سه‌لاتداری دینه‌وه‌ر و شاره‌زورور بوون. هیلال له‌شه‌پری شه‌مسودده‌وله‌ی ده‌یله‌می و الی هه‌مه‌دان دا کوژراوه و سنی کورپی له‌پاش به‌جیماوه. یه‌کیان بۆته میری شاره‌زورور و جیی باوکی گرتۆته‌وه، ئه‌وی دیکه‌یان بۆته حوکمداری عه‌شیره‌تی ئاکۆ و برای سیته‌میان په‌په‌وازه‌بووه و بۆته ئاغا و کوپخای ناوچه‌ی «خان‌ئه‌لماس»ی ده‌وروبه‌ری ورمی و کردوویه‌ته‌ملکی خۆی. ئه‌م به‌ره‌بابه‌ ره‌ژبه‌ره‌ژ ده‌سه‌لاتیان په‌ره‌ی ئه‌ستاندوه‌هه‌تا بوونه‌میر. خه‌لکی برادۆست لایان وایه میره‌کانیان نه‌وه و نه‌تیژه‌ی «بیلال»ن، به‌لام هه‌له‌یه و دروسته‌که‌ی «هیلال»ه.

مه‌زن و سه‌رتۆپی ئه‌م خانه‌دانه‌غازی قرانی کورپی سولتان ئه‌حمه‌ده، که به‌رله‌وه‌ی میرانی کوردستان بچنه‌به‌ر سیته‌ری ده‌رانه‌ی شاسمایلی [ی سه‌فه‌وی]، هیترشی کردۆته‌سه‌ر ورمی و پۆنگاوی جه‌ماوه‌ری زۆر و زه‌وه‌ندی قزلباشانی داونه‌به‌ر له‌په‌شیر و نووکه‌تیران و نیزیکه‌ی هه‌زار که‌سیکی لی کوشتون. پاشانیش که‌ ویپای مه‌زن و میرانی کوردستان شانازیی پرایه‌خ‌پاموسانی شاسمایلی پی براوه، پادشا‌ده‌ستی پیژی لیتاوه و سه‌رناوی غازی قرانی پیداوه و ناوچه‌ی ته‌رگه‌وه‌ر و سو‌ما و دۆل و قه‌لا و مه‌لبه‌نده‌کانی سه‌ر به‌وی باربوو کردووه و فه‌رمانی میرایه‌تییی بۆ نووسیوه. دواتریش له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له‌میر و مه‌زنانی کوردستان چۆته‌ده‌رگای سه‌رده‌رانه‌به‌رزی سولتان سه‌لیم‌خان. پۆزایه‌کی که‌ سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر به‌مه‌به‌ستی په‌لاماردانی

عه جه مستان (ئیران)، سهری پکیفی به ره و ته وریز و نازهریایجان هه له نگاوتوه، غازی قران شه ره فی هساورکیف بوون و دواندن و باس و پراویژی سولتانی به ره و سه رکه وتنی پی برآوه. نه و ته گبیرانهی کردوونی سه بارهت به چۆنیه تی پهلما ره که بۆ سه ر عه جه مان به دلی پادشاهه نووساون و به سه ری کردۆته وه. به شیک له هه ری می هه ولیر و به غدا و دیار به کری جوئ کردۆته وه و خستوویه ته سه ر ناوچه ی ده سه لاتی و کردووویه ته خه لاتی شاهانه ی. ماوه یه کی زۆر به خۆشی و کامه پانی رایبواردووه و زۆریش ژیاوه. پاش نه مانی دوو کوپی له سه ر لاپه ره ی پۆژگار به جیهیشتوون و بریتی بوون له شامحه ممه دبه گ و عه لی به گ.

لکی یه که م

باسی میرانی سۆمای (سۆما)

شامحه ممه دبه گ کوپی غازی قران

شامحه ممه دبه گی کوپی غازی قران دوا ی نه مانی باوکی، هه وساری ده سه لاتی به ده سه ته وه گرتووه و پاش چند سال میرایه تی چۆته به ر دلۆقانی خودی. ^١ چوار کوپی له پاش به جیماوه: بوداق به گ، هه سه ن، نه سه کهنده ر و زهینه ل. بوداق به گی کوپه گه و ره ی جیی گرته وه.

بوداق به گ کوپی شامحه ممه دبه گ

دوا ی نه مانی باوکی بوداق به گ به پیی فه رمانی به هات و به ختی سولتان سه لیم خان، جله وی حکومه ت که وته ده ستی. نه ویش هینده ی پیته چوو که نه م دنیا

١- ل ٢٠٦ ی بودلیان: «به پیی فه رمانی سولتان سوله یمان خان له سه ر ته ختی ده سه لات پالی داوه ته وه، به لام هینده ی نه بر دووه که چۆته به ر دلۆقانی خودی.» و.

بی‌وه‌فایه‌ی وه‌لانا و باوه‌شی بژ دنیای هه‌تاه‌تایی کرده‌وه. چوار کورپی له پاش به‌جیما: ئه‌ولیا‌به‌گ، شامحه‌مه‌دبه‌گ، شاقول‌ی‌به‌گ و سه‌یدی. له‌به‌روه‌ی کورپه‌کانی زۆر مندالۆکه بوون و شیاو‌ی ئه‌وه‌ی نه‌بوون بینه‌ حوکمران، حه‌سه‌ن‌به‌گی برای جیی گرت‌ه‌وه.

حەسەن بەگ کورپی شامحه‌مه‌دبه‌گ

حەسەن بەگ پاش نه‌مانی برای، به‌پیی فه‌رمانی سولتان، حکومه‌تی هه‌ریمی برادۆستی باربوو کرا. چونکه له‌گه‌ل عییل و عه‌شیره‌ت و خزمانی چاک نه‌ده‌جوولآوه و میرانی ده‌وروبه‌ری پییه‌وه ته‌نگاو بوون، جه‌ماوه‌ری خزمانی سکالایان لی نووسی و به‌زه‌ینه‌ل‌به‌گ [ی برای] دا ناریدینه‌ ده‌رانه‌ی سولتان. له‌ویوه‌ خاوه‌ن‌شکۆ کاغه‌زی له‌ حوسین‌پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی وان نووسی که برآ و له‌ چۆنیه‌تی هه‌لس‌وکه‌وتی حەسەن‌به‌گ بکۆلیته‌وه. به‌گویره‌ی فه‌رمانی بی‌به‌رگیره‌وه‌ی سولتان، حەسەن‌به‌گ بانگ کرایه‌ دیوانی وان و پاش لیپرسینه‌وه و هه‌لپ‌چانی، له‌ داریکی هه‌وشه‌ی سه‌راوه‌ هه‌لیانواسی و پاش سزا دران و خنکانی، عه‌لی‌به‌گی له‌ جیی داندرا.

عه‌لی‌به‌گ کورپی غازی قپان

پاش کوژرانی حەسەن‌به‌گ، له‌سه‌ر داوای حوسین‌پاشای وان، له‌ ده‌رگای به‌رزی سولتان سه‌لیم‌خانه‌وه، فه‌رمانی حکومه‌تی برادۆست بژ عه‌لی‌به‌گ نووسرا. دوا‌ی چه‌ند سالی‌ک ده‌سه‌لاتداری، برادۆستی پوویان لی وه‌رگیرا و به‌لای ئه‌ولیا‌به‌گ دا شکانه‌وه. کۆمه‌لی‌ک هه‌ستان و به‌مه‌به‌ستی گۆرینی میر چوونه ژیر ده‌رانه‌ی سولتانی خودالی‌خۆشبوو. سولتان ئه‌سکه‌نده‌ری کورپی شامحه‌مه‌دبه‌گی له‌سه‌ر حکومه‌تی ورمی هه‌لکه‌ند، که خوسره‌وپاشا له‌ جه‌نگه‌ی گرتنی‌دا به‌

میرناوچهی دانابوو. عهلی بهگ لهوئ بوو به دهسه لاتدار و ئهسکه ندهر بهگ پاش لیخزانی، دهستی هه لگرت و به دووره پهریزی ملی نا له خواپهرستی و کاری به سهر هیچه وه نه ما. عهلی بهگیش پاش تیپه ربوونی سالیگ به سهر دهسه لاتی دا له ورمئ، سهری وه بهر دهرا نهی ره حمه تباری یه زدان هیئا و نیرینهی له پاش به جینه ما.

ئهولیا بهگ کوپی بوداق بهگ کوپی شامحه ممه دهگ

ئهولیا بهگ چونکه له جهنگه ی جوانه مرگ بوونی باوکی دا، زور مندال بوو، چهند سالیگ حکوومهت که وته چنگ ئاموزا کانی. پاش ئه وهی هه لیدا و به دهوری خزی دا هات و ئهستیره ی بهخت و هات و ئاواتی قوببه قوببه نووری له سهر ههستا و له نیوچاوانی دا شه بهقی دایه وه، تیره و خیلات و خزمانی برادوستی به ئامانجی وه رگرتنی فه رمانی میرایه تی بۆ ئهولیا بهگ، چونه ده رگای هیئده ی ئاسمان به رزی سولتانی خودالی خوشبوو؛ ئه ویش به ههلوئستی خاوهن شکۆ یانه ی خزی داوا و پارانه وه که ی لئ سه لماندن و سالی ٩٨٥ ی ک / ٥٧٧ ی ز، عهلی بهگی له سهر دهسه لات لابر د و ئهولیا بهگی له جیی دانا. ئیستا که سالی ١٠٠٥ ی کوچیه، به تاقی ته نیا میری سۆمایه و کهس لئی نه بۆته به ره له ست و گری.

لکی دووهه م

باسی میرانی ته رگه وه پ و قه لای داود

ناسر بهگ کوپی شیر بهگ کوپی شیخ حه سه ن بهگ

یه کیک له باپیرانی ئه م خانه دانه به ناوی سولتان ئه حمه د، ناوچه ی ته رگه وه پری له هه ری می برادوست دابریوه و خزی لئی بۆته میرناوچه. له جهنگه ی نووسینه وه ی

ٲم ده‌قه کرچ وکال‌دها ناسر‌به‌گ له‌وئ حکومه‌تی ده‌کرد و ئیستاش هه‌ر له‌وئیه. پیاوئکی یه‌ک‌جار به‌جه‌رگ و ئازایه و ته‌م‌نی له‌هه‌شتا تئیه‌پریوه. له‌سه‌ر کئیشه‌ی دیاری کرانی سنوور له‌گه‌ل‌عه‌شیره‌تی «دی‌ری» که‌سه‌ر به‌زهینه‌ل‌به‌گی هه‌کارین کردی به‌شه‌ر و هه‌را و سه‌ت که‌سیک له‌هه‌ردک به‌ران سه‌ریان تئیداچوو. ناسر‌به‌گ ماوه‌یه‌ک پووی له‌هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی وه‌رگئپراوه و چۆته خزمه‌ت شاته‌هما‌سب. زهینه‌ل‌به‌گی هه‌کاری به‌دژایه‌تی ناسر‌به‌گ، داری له‌پشتی شیر‌به‌گی کو‌ری دا و ناوچه‌ی سۆمای لی دابری و بوو به‌میرناوچه. شیر‌به‌گ چونکه‌ دلی بابی شکاند له‌به‌روبووی خۆی نه‌خوارد و خۆشی له‌خۆی نه‌دی و تاعوون لئی دا و مرد. پاش نه‌مانی شیر‌به‌گ ناوچه‌ی ته‌رگه‌وه‌ر درایه‌ ده‌ست یه‌کیک له‌ ئامۆزاکانی به‌ناوی زهینه‌ددین‌به‌گ. ئه‌ویش له‌شه‌ری قزلباشان و له‌جه‌نگه‌ی گیرانی ته‌وریزدا وئپرای میرانی کوردستان کوژرا. ناسر‌به‌گ سه‌رله‌نوئ ناوچه‌ی ته‌رگه‌وه‌ری خسته‌وه‌ سه‌ر‌قه‌له‌مه‌ه‌وی ده‌سه‌لاتی خۆی.

هئنده‌ی پئنه‌چوو کابرایه‌ک به‌ناوی خدر‌به‌گ فه‌رمانی له‌ لای سولتانی خوابه‌خشیو‌را هئنا و بوو به‌میرناوچه، به‌لام ناسر‌به‌گ کوشتی. پاشان ناوچه‌که‌ باربووی یووسف‌به‌گ کرا. دواتر به‌خشرایه‌ شامحه‌مه‌به‌گ. ئینجا درایه‌ ده‌ست حوسین‌به‌گی کو‌ری شیخ‌حه‌سه‌ن‌به‌گ. ئیستا ئه‌و به‌سه‌ری راده‌گا.

ناسر‌به‌گ هه‌شت کو‌ری هه‌بوو: شیر‌به‌گ، یووسف‌به‌گ، قه‌راخان، سارووخان، شامحه‌مه‌د، ته‌یموورخان، حوسیتی و حه‌یده‌ر. وه‌کوو باسی کرا شیر‌به‌گ ئاه و نزووله‌ی باوکی گرتی و مرد. دوو کو‌ری دیکه‌شی، یانی یووسف‌به‌گ و ته‌یموورخان به‌ده‌ست خدر‌به‌گ کوژران؛ سارووخانی‌ش حوسیتی‌به‌گی برای گیانی لی ئه‌ستاند.^۱

۱- محه‌مه‌ده‌ئمه‌ین زه‌کی‌به‌گ و سه‌ید حوسین حوزنی زانیاری زیاتریان له‌ لایه‌ و پوخته‌ی نووسینه‌که‌یان له‌ شهره‌فنامه‌ی وه‌رگئپراوی هه‌ژار (ل ۵۵۲-۵۵۶) دا خۆی ده‌نوئتی. و.

بهشی پینجه م

باسی میرانی مهحمودی (مامودی)

با ئه وانه‌ی سرشتیان وه کوو گویزی ئازایه و بیریان پته وه و قسه‌یان ره‌وانه و هیچ گری و گۆلی وه بهر نایه و میژوونووسانی ری و بچه‌دۆزه‌وه‌ن، لیان پوون بی و بزنان که میرانی مهحمودی به ره‌گه‌ز ده‌چنه وه سهر سولتانه‌کانی مه‌روانی. ده‌سته‌یه‌کیش لایان وایه له‌گه‌ل میرانی جزیره ئامۆزان.

وه کوو ده‌لین له زه‌مانی تورکمانانی ئاق قۆینلو ودا، که‌سیک به‌ناوی شیخ مه‌حمود له خاکی شامه‌وه و هیندیکیش پینان وایه له جزیره‌ی عومه‌رییه وه له‌گه‌ل خیل و خزمه‌نسی پووی که...ردۆته...له لای ئازهر بایجان. قه‌رایوسف قه‌لای «ئاشوت» ی پی به‌خشیون هه‌تا لی نیشته‌جی بن و شیخ مه‌حمودی خسته‌وته پیزی غولامان و هاورکیفانی. پاش ئه‌وه‌ی چهند جاریکی ئازایه‌تی لی دیوه و به ده‌سکه‌ره‌وه‌ی هاتۆته به‌رچاوی، به‌سه‌ری کردۆته وه و ناوچه‌ی ئاشوت و خۆش‌اسبی پی به‌خشیوه و به میری داناوه و نازناوی «مه‌حمودی» ی له خیله‌که‌ی ناوه.

میر حوسین به‌گ کوری شیخ مه‌حمود

حوسین به‌گ دوا‌ی نه‌مانی باوکی بۆته پیشه‌نگی ده‌سه‌لات و له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی پادشایانی ئاق قۆینلو ودا ئه‌ستیره‌ی به‌ختی پتر هه‌لکشاهه و جواتر دره‌وشاهه‌ته وه. ناوچه‌ی «ئه‌لباق» یش له ئه‌ژیره ده‌ستی میرانی هه‌کاری ده‌رکیشراوه و خراوه‌ته سهر قه‌له‌مه‌ره‌وی میر حوسین. به پشتیوانی و یاریده‌ی تورکمانان چهند جاریک به‌رپه‌رچی په‌لاماری عیززه‌ددین شیری داوه‌ته وه و توانیوه‌تی هه‌ریمی «شه‌نبۆ» ش بگری. عیززه‌ددین شیر له تاوان هانای بردۆته بهر

میری بدلیس و پیاوی ناردووه و گوتوویه‌تی پیویسته بۆ لیدانی خیلّی مه‌حمودی بگاته فریام. میری بدلیس شیخه‌میری بلباسیی کـردۆتـه سه‌رکرده‌ی هیزی پشتیوان و له‌گه‌لّ چه‌کدارانی به‌رچاو ناردوویه‌ته هاواری عیززه‌ددین شیـر. ئه‌و ده‌مه‌ی میر حوسین به‌وپه‌ری سه‌ربه‌ستی و مه‌زنایه‌تی له‌به‌ستینی چه‌می خۆشاب، که پپی ده‌لین «چه‌می میر ئه‌حمه‌د» تاوّل و په‌شمالی هه‌لداوه، شیخه‌میر له‌گه‌لّ هیزی عیززه‌ددین شیـر به‌سه‌ری‌دا داوه و له‌هه‌موو لاهه‌ ئاگری شه‌ر و خوینرژان هه‌لگیرساوه و هه‌له‌لا و قووله و هه‌را و قریوه‌قزیوی کوردان و پالّه‌وانان گه‌یوه‌ته ته‌شقی ئاسمان. له‌و بگه‌وه‌به‌رده‌یه‌دا میر حوسین به‌تیری سه‌ربه‌په‌یکانی چاره‌نووس ئه‌نگواوه و له‌رپوه‌گیانی داوه و تاچه‌کوریکی له‌پاش به‌جیماوه به‌ناوی میر حامید.

میر حامید کوری میر حوسین

پاش کوژرانی باوکی، میر حامید جیی گرتوه و ماوه‌یه‌کی زۆر که‌وته ریزی سه‌رکرده‌کانی قزلباش. کاتیک بارمه‌تی گیان و ژیانی ئه‌سه‌پارده‌وه ده‌ست گیان‌ئه‌ستینی، سه‌خ کوری به‌یادگار له‌پاش به‌جیما: میر شه‌مه‌ددین، عه‌ویزبه‌گ و میره‌به‌گ.

عه‌ویزبه‌گ کوری میر حامید

عه‌ویزبه‌گ دوای نه‌مانی بابی بوو به‌میرلیوای خۆشاب و سه‌رخیلّی مه‌حمودی. له‌گه‌لّ ئه‌و «ئورکه‌مز سولتان» ه‌ی که شاسمایلی [ی سه‌فه‌وی] کردبوویه مه‌زن و ده‌مراستی «وان» و «وستان» به‌کیشه‌هات. ئورکه‌مز گرتی و له‌قه‌لای وان به‌ندی کرد. له‌جه‌نگه‌ی گیرانی‌دا پیاوی نارده‌لای شه‌ره‌فخانی حوکمرانی بدلیس و ده‌سته‌وداویتی بوو تا به‌هانایه‌وه بچی. شه‌ره‌فخان نامه‌یه‌کی

لی نووسی و که یخودای نارده لای ئورکه مز سولتان و تکای بؤ کرد تاکوو ئازادی بکا، به لام گوئی پیی نه بزووت. شهره فخان خزی هستا و رژی بؤ وان و له سهر پووباری «خرکوم» له نگه ری گرت. پیای نارده لای ئورکه مز تاکوو عه ویزبه گی بؤ ئازاد بکا، به لام به گوئی نه کرد و گوتی شتی وان. شهره فخانیش که ئاوی زانی له داخانی فه رمانی دا به چه کدارانی هتا دست له وان و وستان نه پاریزن و بیانده نه بهر گوپی تالان. ئورکه مز له تاوان هاواری لی هستا و به ناسه رسهنگی عه ویزبه گی ئازاد کرد و ناردییه خزمهت شهره فخان.

عه ویزبه گ دواي دهر بازبوونی، ماوه یهک که وه ریزی مه زن و میرانی شاته هماسب و ناوچه ی ئه لباقی خسته سهر خوشاب و به فه رمانی قزلباشان چه ند سالیک له وی ده سه لاتدار بوو. که مرد، حوسین قولی به گ، شاعه لی به گ، هه مزه، هه سن و بوداق له پاشی به جیمان.

له سه رده می سولتان سوله یمانی خه زا که ر و دواي گیرانی هه ریمی بدلیس، حوسین قولی به گ ماوه یهک ناوچه ی «کارجیکان» ی پی به خشرا و بوو به میرناوچه. سه رنه جام له سه ر کاریان لابر و رژی بؤ دیاربه کر و له وی مرد. ته نیا بایوندوربه گی له دوا به جیماوه و ئه ویش پاش گیرانی قه لای «نوان» ی لای «خزی»، به پیی فه رمانی سولتانی خوابه خشییو، له وی کراوته میرناوچه. شاعه لی به گ به گویره ی فه رمانی شاته هماسب ماوه یهک بوو به مه زنی مه حموودییان و سه رنه جام حوسین به گی کوپی میره به گی میرلیوای ئه لباقی کوشتی. تاقه کوپیکی له پاش به جیماوه و ناوی خالیده گه و جاری کراوته میرناوچه ی «جۆرهس».

دواي کوژرانی شاعه لی به گ، هه مزه به گی برای به پیی فه رمانی شاته هماسب سه ری وه بهر یه کیک له سه رکرده کانی قزلباش هیتا به ناوی ده لوو پیری، که به مه زنی خیلی مه حموودی داندرا بوو. دواي ماوه یهک مه حموودی له ده لوو پیری

هه‌لگه‌رانه‌وه و کوشتیان و هه‌مزه‌به‌گیان له جیی دانا. شاته‌هماسب که‌وته پی‌وشوینی و به‌زۆری و زۆرداری گرتی و له‌قوژینی به‌ندیخانه‌ی په‌ستاوت. پاش ماوه‌یه‌ک ئازادی کرد و له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ئاگاکی مه‌حمودی رایسپارد تاکوو بچیتته‌ به‌ر رکیزی حاجی‌به‌گی دونبولی و سه‌ره‌نجام هه‌ر ئه‌م حاجی‌به‌گه‌ و پیرای ئاگاکی مه‌حمودی له «خۆی» کوشتی.

له‌ دیوانی پادشاهه‌ خان‌مه‌مه‌دی کورپی شه‌مه‌ددین کورپی میر حامید کرایه‌ سه‌ردارعیلی مه‌حمودی. دوا‌ی چه‌ند پوژیک شاعه‌لی سولتان حوسیتی حوکمداری وان، خان‌مه‌مه‌دی گرت و له‌قه‌لای وان خستییه‌ زیندان. ناوچه‌ و مه‌ل‌بنده‌کانی جی‌ژیانی خیلی مه‌حمودی له‌ دیوانی پادشاهه‌ باربوی عه‌شیره‌تی دونبولی کرا. عه‌شیره‌تی دونبولی^۱ بیجگه‌ له‌ تیره‌ی مامه‌ره‌شان که‌ ژماره‌یه‌کیان له‌ ئاغچه‌قه‌لا و هیندیکیان له‌ قه‌لای خو‌شاب‌بنه‌یان داگرتبوو، هه‌موویان سه‌ریان وه‌به‌ر حاجی‌به‌گ هیئا.

خان‌مه‌مه‌د هه‌ر چۆنیک بوو ئوانی له‌ زیندانی قه‌لای وان رابکا و بگاته‌وه ئاغچه‌قه‌لا‌ی تیره‌ی مامه‌ره‌شان. به‌ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌ کۆمه‌لێک له‌ خیلی مه‌حمودی خو‌یان‌گه‌یاندده‌ لای و چوونه‌ ژیر رکیزی و شه‌ویکی و پیرای لاوانی چوست و چالاک له‌ناکاوه‌ لیکوتایه‌ سه‌ر حاجی‌به‌گی دونبولی له‌ قه‌لای ئاشووت و به‌زاندی. حاجی‌به‌گ له‌ شه‌ وگورزه‌دا برینی هیئا و به‌ هه‌زار گیره‌گیر خۆی گه‌یاندده‌ جه‌رگه‌ی قه‌لا و ماتهی هه‌لگرت. له‌ شه‌ره‌دا جه‌ماوه‌ریکی زۆری دونبولی تیداچوون. خان‌مه‌مه‌د پیاوی ناردده‌ خزمه‌ت پو‌سته‌م‌پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر و رایگه‌یاند ئه‌وه‌ سه‌ری وه‌به‌ر سولتان سوله‌یمان‌خانی غازی هیئاوه‌.

۱- له‌ چاپه‌که‌دا به‌ هه‌له‌ نووسراوه‌ دونبولی، به‌لام ده‌قی بودلیان، لاپه‌ره‌ ۲۱۱ ئه‌م هه‌له‌یه‌ی تیدا راست کراوه‌ته‌وه‌ و نووسراوه‌: مه‌حمودی. و.

کاتیک شاتہ ہماسب ھوالہ کہی بیستہ وہ، خیرایہ کی فہرمانی میرایہ تیی
مہمموودیانی بڑ خان محہممد نووسی و بڑی نارد۔

پاش ماوہیہک کہ لہ دیوانی شاتہ ہماسبہ وہ حسہ نہ بگ بہ میری مہمموودی
داندرا، خان محہممد بہ مہیلی خوی وازی لہ دہسہ لات ھینا و پڑی بڑ
ٹاغچہ قہ لا و لہ وی نیشہ جی بوو۔ لہ دیوانی بارگای عوسمانی را ھموو پڑی
سہت ٹاچہی و ھکوو موچہ بڑ برابرہ و خہزنہ خانہی دیار بہ کر بڑی دہنارد و لہ
پیزی رکیفدارانی پایہ بہ رزی وان دا جیی بڑ کرابوویہ وہ۔ لہ سہر سنوورہ کانی
قزلباشان، لہ جہنگہی پہ لاماری عوسمانی دا گہ لیکی ئازایہ تی نواند و تہ مہ نیکی
زوریسی تپہ پاند۔ خان چوار کوری بووہ و [سینان] دیارن: مہ لیک خہ لیل، میر
شہ مسہ دین و سہید محہممد۔ پاش نہمانی عہ ویزبہگ، کورہ کانی لہ سہر
ٹاغچہ قہ لا کردیانہ شہر و پیکہہ لپرژان۔ سہید محہممد لہ سہر دہمی باوکی دا
کوژرانی لہ چارہی نووسرا و مہ لیک خہ لیل بہ دہست برای تیداچوو۔ ئیستا میر
شہ مسہ دین کہ لاویکی ئازای لیوہ شاوہیہ لہ ٹاغچہ قہ لا جیی باوکی گرتوتہ وہ۔

میرہ بہگ کوری میر حامید

پاش نہمانی عہ ویزبہگ، لہ دیوانی قزلباشہ وہ کرایہ حوکمرانی مہمموودی۔ ٹہو
دہمہی کہ شہر لہ نیوان شہرہ فخانہ میری بدلیس و ئولمہی تہ کہ للوودا قہ وما،
میرہ بہگ لانی شہرہ فخانہ بہردا و دایہ پال ھیزہ کانی خہ نیم۔ لہ ویش زوریان
راستی و دروستی پیوہ نہدی و سہری و لآخی بہرہ و خزمہت شاتہ ہماسب
وہرگیٹرا۔

کاتیک سولتان سولہیمان خانہ خہزاکہر لہ زستانہ ھواری بہ غداوہ بہ مہ بہستی
گرتنی تہ وریز رکیزی کوتا و ٹہم باس و خواسہی بیستہ وہ، لہ کوستانی ئووجان،
پادشای چواریہک ئاواہ دانسی جیہان، یہ کیک لہ چاوشانی بارگای خوی

نارد به شوینی دا تاکوو بچیته خزمه‌تی. میره‌به‌گ گهرچی ماوه‌یه‌ک بایدا‌بوویه‌وه سهر حکوومه‌تی عوسمانی، به‌لام وه‌ک چۆن ده‌لین خه‌پانه‌تکار ترسه‌نۆکه، له‌پۆه راسپارده‌که‌ی سولتان به‌ده‌ست کوردان کوژرا و خۆیان بۆ به‌ره‌ره‌کانی ده‌ده‌سک نا. ئەم هه‌واله‌ له‌ نیو هۆردووی خاوه‌ن‌شکۆدا ده‌نگی دایه‌وه‌ و له‌ هه‌موو لاره‌ هیرشی کرایه‌ سهری و کۆمه‌لیک قه‌لت‌و‌پر کران و میره‌به‌گیش و‌پرای چه‌ند که‌س له‌ هه‌او‌پکیفانی په‌پێچه‌سه‌کی دیوان دران. هه‌ر له‌پۆه‌ سه‌ره‌بری بارگای سولتانی له‌ سهری دا. دوو کوپی کال و مندالی له‌ پاش به‌جیما: مه‌نسوربه‌گ و زه‌ینه‌ل‌به‌گ.

دوای ئه‌وه‌ی کوپه‌کانی په‌سیده‌ بوون، له‌وه‌نگه‌یه‌دا که‌ سولتان سوله‌یمانی خه‌زا که‌ر له‌شکری ده‌برده‌ سهر نه‌خه‌وان، چوونه‌ خزمه‌ت شاته‌هه‌ماسب و ئه‌ویش لاواندنیه‌وه‌ و «سه‌که‌مه‌ن‌ئاباد»ی سهر به‌ «خۆی» به‌خشیه‌ مه‌نسوربه‌گ و وه‌ک میرناوچه‌ له‌وی دانا و بریاری دا هه‌تا ماوه‌ لی نه‌ستتدیریته‌وه‌. زه‌ینه‌ل‌به‌گی براشی خسته‌ پیزی پاسه‌وانانی جی‌به‌رزی خۆی.

پاش ئه‌وه‌ی که‌ شاسمایلی دووه‌م له‌سهر ته‌ختی پادشایه‌تی پالی دایه‌وه‌، مه‌نسوربه‌گ خۆی گه‌یاند هه‌ خزمه‌تی و ئه‌ویش به‌ سۆزی شاهانه‌ی به‌سهری کرده‌وه‌ و ده‌ستی پیزی لینا. دوای نه‌مانی شاسمایلی که‌ خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی له‌ نیوان پادشاکان دا وه‌سه‌ر دۆژمنایه‌تی و کێشه‌ و هه‌را گه‌را، مه‌نسوربه‌گ له‌ پیری خوسره‌ و پاشای مه‌زنی سهر کرده‌کانی وانه‌وه‌ به‌ لای عوسمانی دا شکایه‌وه‌ و به‌لینیی دابوویه‌ ناوچه‌ی بارگیری به‌ ملکایه‌تی بدریتی و له‌ وئ میرناوچه‌ش بی. کاتیک هاته‌ وان، ناوچه‌ی «مووش»یشی بۆ به‌پچوون و ئالیکانه‌ باربوو کرا. زه‌ینه‌ل‌به‌گیش به‌ مه‌زن داندرا و مه‌زنانه‌ی بۆ برایه‌وه‌ و که‌ مرد هه‌مه‌زه‌به‌گ و قوباده‌گی له‌ دوای به‌جیمان.

سالی ۱۰۰۲ ی ک/۱۵۹۳ ی ز، له سهر پيشنياري جه عفر پاشا، ناوچه ي سلدووزي سهر به مه راغه باربووي همزه به گ کرا. کاتيک به شيگ له خيلي مه محمودي به خزيان و مه پ و مالاتييانه وه چوونه سلدووز (سندووس)، ههروهک له باسي سه بارهت به موکري دا خراوه ته پرو، له گه ل شيخ حهيدر تووشي شه پ هاتون. هه مزه به گ و قوباد به گي براي، وي پراي سهت که سي ديکه ي خيلي مه محمودي و پياوه کاني تيدا چوون و موکري دا يان پرو و تاندوون و له سهر ساجي عه لبيان داناون.

حه سه ن به گ کور ي عه ويژه گ کور ي مير حاميد

حه سه ن به گ يه که م که سي خيلي مه محموديه که له کويزه پني پيچکه ي يه زيدي لاي داوه و بسوتسه ده سپيکه هري نويز و پروژوو و زه کاتي داوه و حه جي به جي هيناوه و منداله کاني خوي ده بهر خويندن قورثان ناوه و خستونييه سهر رچه و پيازي پيغه مبه ر و مزگه وت و خويندن گه ي ساز کردوون. وه کوو پيشتر باسي کرا، کاتيک ميرايه تبي مه محمودي درايه ده ست خان محه ممه دي کور ي مير شه مسه ددين، حه سه ن به گ رايکرد و په ناي برده به ر په ساري ده رگاي شاته هماسب و نه ويش چا که ي له گه ل کرد و حکومه تي مه محمودي و قه لاي خوشابي پي به خشي و نيزني گه رانه وه ي دا. کاتيک گه يوه ته وه، خان محه ممه د وه کوو به خت چوته پيشوازي و به دله وه ده ست ي له پله و پايه ي به رداوه و چوته وه ناغچه قه لاي ملکی باب و باپيري و به هه لپه ي مال و ده سه لاتي دنيايه وه نه نووساوه و حه سه ن به گيش خوي لي لاداوه. له و ساله دا که سولتان سوله يمان خاني خه زاکه ر به نامنجي گرنتي نيران پروي کردوته نازه ربايجان، حه سه ن به گ کيچي که وتوته که ولي و به ته نگه تاوي خوي هاويشتوته به ر ده رانه ي سولتان سوله يمان و نه ويش ميرايه تبي خوشاب و

مه‌حموودییانی بۆ ده کاغەزی کردووه. له و کاتوه زۆر به‌چاکی و به‌روو‌پراستی شانی له خزمه‌تی سولتان شل کردووه.

ئهو دهمه‌ی ئه‌سکه‌نده‌رپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی وان چۆته سه‌ر حاجی‌به‌گی دونبولی و له «خۆی» کوشتوویه‌تی، هه‌سه‌ن‌به‌گ زۆری ئازایه‌تی نواندووه و به‌پیاوه‌تی تیکه‌وتوووه و پشتی له دوژمن نه‌کردۆته‌وه. ئه‌سکه‌نده‌رپاشا چۆنیه‌تی ئاكاره‌کانی هه‌سه‌ن‌به‌گی به‌ خزمه‌ت پێچ‌کی شاره‌ی پێشه‌وايه‌تی سولتان سوله‌یمان‌خان راگه‌یاندوووه و سولتانی یارلاوینه‌وه‌ی نه‌یارتاوینه‌وه‌ به‌سه‌ری کردۆته‌وه و له نیو ئامپا‌کانی‌دا هه‌لیکیشاوه و خه‌لاتی هه‌ره‌ هیژا و شمشی‌ری زی‌ری بۆ ناردوووه. نیزیکه‌ی دووسه‌ت‌ه‌زار ئاچه‌ی له داها‌تی مل‌ک‌وماشی تاییه‌تی شاهانه‌ی سه‌ر به‌ دیاربه‌کری وه‌کوو ئالی‌کانه بۆ به‌رپوه‌ته‌وه و بۆی جوئ کردۆته‌وه و فه‌رمانی پیرۆزی بۆ نووسیوه. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی هه‌تا هه‌وارانه و پووشانه له و په‌وه‌ندانه‌ی مه‌حموودی وه‌رنه‌گیری که هه‌موو سالی به‌سی‌هه‌زار سه‌ر ئاژه‌له‌وه گه‌رمین و کوستان ده‌گه‌ن. له راستی‌دا هه‌ر ئه‌رکیکی به‌ تیرادیوی ده‌خرايه سه‌ر شانی خیرایه‌کی ئازایانه و روو‌پراستانه را‌یده‌په‌راند و بۆ پشوو‌یه‌ک چیه‌ خۆی له خزمه‌ت و گیان‌بازی نه‌ده‌پوارد.

ئهو کاته‌ی سولتانی خودالی خوشبوو مرادخان به‌ مه‌به‌ستی گرتنی ئیزان له‌شکری نارد هه‌ر قزلباشان، هه‌سه‌ن‌به‌گ و خیل‌ی مه‌حموودی ئه‌ستیره‌ی به‌ختیان وا دره‌وشایه‌وه که له هه‌یچ ده‌ور و زه‌مانیک‌دا میرانی کوردستان شتی وایان به‌ خۆیان‌وه نه‌دیوه. جاریکی ئه‌سکه‌نده‌رپاشا له دیوانی وان له‌سه‌ر وه‌ی کئ له لای سه‌ره‌وه دانیشی و کئ له لای به‌ره‌وه له‌گه‌ل ئه‌حمه‌دبه‌گی حوکم‌پانی خیزان لێی بوو به‌ ده‌نگه‌ده‌نگ؛ هه‌ر بۆیه فه‌رمانی پیرۆزی له لای سولتان سوله‌یمان‌خانه‌وه هه‌تا که جگه له زه‌ینه‌ل‌به‌گی میری هه‌کاری که‌سی دیکه هه‌قی

نییه وه لای سهروی که وی. حه سه ن به گ ماوهی په نجا سالی به شیوهیه کی سهر به خو حکوومهت کرد و که س نه بوو به به ره لهستی.

سالی ٩٩٣ ی ک/١٥٨٥ ی ز، کاتیک [عوسمان پاشای مه زنه وه زیر]^١ به نامنجی گرتنی ته ورپز قوشه نی دهنگ دا، له سه عدا باد و شه ری قزلباشان دا کوژرا. پاش سالی ک که هیزی بان دهسته ی [عوسمانی] به سهر کرده تی فهره پاشای وه زیر، رژی بی یاریده دانی جه عفه رپاشای مه زنی سهر کرده کانی ته ورپز، یه سک و پرووسکی حه سه ن به گیان کو کرده وه و هینایانه وه خوشاب و له و خویندن گه یه دا ناشتیا ن که خو ی سازی کرد بوو. سی کوپی له پاش به چیمابوو: عه ویز به گ، شیر به گ و شیخی به گ. [حه سه ن به گ، هر به زیندی سهر شیر به گی کوپی له جپی خزی کرده میری مه موودی و فهرمانی به رزه نیشانی سولتانی بو وهرگرت و دهستی له کار کیشایه وه. هر ئیستا هریمی مه موودی و ناوچه ی خوشابی به دهسته وه یه. مهرجیان بو عه ویز به گ دانا و گوتیان نه گهر قه لای ماکو ی سهر به نه خجه وان له چنگ قزلباشان دهر بیته و نوژنه ی بکاته وه، نه وه با بو وی بی و پیشک ه شی بی. وا ه سات قزلباش خویان له ماکو دهر چون و عه ویز به گ گه یشته جی و قه لاکه ی که لته کرده وه.]^٢ ماوه ی بیست سالان له وی بوو. سهره نجام سالی ١٠٠٢ ی ک/١٥٩٣ ی ز، به مه بهستی نه ستان دنه وه ی تو له ی هه مزه به گ و قوباد به گی ناموزای، وپرای خدر پاشای مه زنی سهر کرده کانی ته ورپز، هیرشی برده سهر شیخ حه یده ر. ههروه ک باسی کرا وپرای کومه لیک ی دیکه ی مه موودی به کان، عه ویز به گیش له دهوری قه لا کوژرا.

١- ل ٢١٢ ی بودلیان. و.

٢- له دهقی زیر نو فدا نه م بر گه یه ته کولوی تیکه و تبوو. دوو جی به به تالی مابوو و سهر و به ری رسته کان یه کتریان نه ده گرت هه؛ به لام نه م که له به ره م له رووی لاپه ره ٢١٢ ی بودلیان ساغ کرده وه. و.

دوای کوژرانی عه‌ویزبه‌گ، مسته‌فابه‌گی کوپری بوو به جیگره‌وه‌ی باوکی و سولتان محهمه‌دخانی دنیاگر، به‌سه‌ری کرده‌وه و فه‌رمانی حکومه‌تی ماکوژی بو نووسی. هر ئیستا له‌وییه و خه‌ریکی حوکم‌رانییه. ناوچه‌ی «نۆردووباد»ی نه‌خجه‌وان ماوه‌یه‌ک عه‌لی‌به‌گی کوپری مسته‌فابه‌گی لئ کرابوویه میرناوچه. زۆربه‌ی ئامۆزایان و ئا‌غایانی مه‌حمودی له‌سایه‌سه‌ری حه‌سه‌ن‌به‌گه‌وه‌گه‌یشتونه‌پله و پایه‌ی بالا. ته‌واوی ئه‌و گوند و زه‌وی‌وزاره‌چاک و به‌پژوه‌وانه‌ی که له‌هه‌ریمی ئازهر‌بایجان و ئه‌رمه‌نستان له‌چنگ قزلباشانیان ده‌ره‌یتان، وه‌کوو که‌له‌ب‌ر و پاوانه‌میر باربوویان کراوه و بۆخۆیان له‌به‌روبوویان ده‌خۆن.

به‌بی‌رووبینی ده‌بی‌ب‌لیم به‌راستی حه‌سه‌ن‌به‌گ پیاویکی دنیا‌دار و داد‌په‌روه‌ر و خیل‌خۆشه‌ویست بوو. له‌وکاته‌وه‌سه‌ری وه‌به‌ر ده‌رگای بارگای عوسمانی هیتاوه، هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی مه‌رگی له‌چاره‌ی نووسراوه، به‌شوین‌کار و خزمه‌ت و ئازایه‌تی و پیاوه‌تیه‌کانی کوپانی خیلی مه‌حمودی‌دا پ‌ریشتووه و له‌هه‌ر سه‌فه‌ر و په‌لاماریکی پادشاهانی عوسمانی‌دا خۆیان نیشان داوه، هه‌مووی له‌په‌راویک‌دا تۆمار کردوون و هیچی وه‌دوا نه‌داون. به‌گله‌ران و ده‌فته‌رداران و داد‌وه‌رانی وان و کۆمه‌لیک له‌میرانی کورد و سه‌ره‌نجام سه‌ردارانی پایه‌به‌رز بۆیان مۆر کردووه. پاشان نارده‌ویه‌ته‌ده‌رانه‌ی سولتان مرادخانی خودالی‌خۆشبوو. ئه‌ویش به‌مۆری خۆی نه‌خشاندوویه‌تی و بۆ نارده‌وته‌وه.

ئه‌گه‌ر حه‌سه‌ن‌به‌گ تووشی گری و گرفتیک ده‌هات و بۆی چاره‌سه‌ر نه‌ده‌کرا، په‌راوه‌گۆزینه‌ی وه‌بن هه‌نگلی ده‌دا و دیوانی به‌شان‌وشکۆی سولتانی بگه‌وه‌هاتم؛ ئیدی هه‌ر کار و ئامانجیکی بووبای جی‌به‌جی ده‌کرد و ده‌گه‌پایه‌وه. له‌شه‌رگه‌ و مه‌یدانی شه‌په‌دندوکه‌دا هه‌میشه‌به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌به‌زاند و هیچ خه‌نیمیک خۆی له‌به‌ر نه‌ده‌گرت.

شیربه گ کوری حهسه ن به گ

حهسه ن به گ هیشتا مابوو که ناوچه ی ماکو ی بۆ عه و یزبه گی کوره گه وره ی
ته ستاند و ناوچه ی خۆشاب و میرایه تی مه حموودیشی به خشی به شیربه گی
کوری نیونجی خۆی.

شیربه گ که سیک ی سورسۆفیلکه ی پیاوچاکه و زۆربه ی دهم و کاتی له کۆری
مه لا و فه قی و زانایان و شیخان دا تته پ ده کا و دهستی به ئالقه ی کابه توللایه ش
گه رتوو ه. نان و پیخۆریکی چاک به ختی دینداران و عه ودالان و ده رویشان ده کا.
خیل و خزمانیش هه ر چاکه ی ده لێن و دلێان پیدی خۆشه و جوانیان له گه ل
هه لدهستی و داده نیشی. ئیستا ماوه ی دوازه سه له که مه زنایه تی خۆشاب و
پیشه وایه تی پیاوماقوولان و ئاغاوت و ئاپۆره ی مه حموودیی که وتۆته سه ر شانی.

به شی شه شه م

باسی میرانی دونبولی

www.zheen.org

وهک له پوو ی نووسینی دلبروینی باوه پینکراوانه وه ده رده که وئ، وا دیاره
میرانی دونبولی به په سه ن ده گه نه وه سه ر عیسا عاره بیکی^(١٦) شامی و دهسته یه ک
لایان وایه خه لکی جزیره ی عومه رییه بووه و که وتۆته ناوچه و مه لبه نده کانی
نازه ربا یجان.^١ پادشایانی پیشوو ناوچه ی «سه که نه ئاباد» ی لای «خۆی» یان وهک

١- ده بی چ پاساو و بیانوویه ک هه بی بۆ ئه وه ی که هه رچی دامه زرینه ری میرنشین و
ده سه لاتداریی کوردیه بگه ری ندرینه وه بۆ عه ره بی شامی و به غدایی؟! دونبولی یه کی که له
هۆزه دیرین و ناسراوه کانی کورد و به درێژایی سه رده می ئیسلامی، به رده وام ناوی له
سه رچاوه کان دا ئی و ئه وه ی ئه م هۆزه له وانه ی دیکه جودا ده کاته وه ئه وه یه که به ربلاوه و
له چه ند شوینیک نیشه جی بووه و به دروستی نازاند ری نیشتمانی یه که می کو بیه. هه ر له
سه ده ی چواره می کۆچی / ده هه می زاینیه وه له ولاتی شام هه بوون، به لام ئه مه ش ←

جی ژیانی بنه ماله‌ی باربوو کردووه. ماوه‌یه‌کی باش له‌وی ماوه‌ته‌وه و پوژبه‌پوژ عیل و عه‌شیره‌تی زیاتری لئ هالاون. له پیش‌دا میران و خیلاتی دونبولی له‌سهر ریپازی ناشیاوی یه‌زیدی بوون؛ به‌لام پاشان میره‌کانیان که به عیسابه‌گی به‌ناوبانگن و چه‌ند خیلکی دیکه‌شیان له‌ه و تلاسابوونه پاشگه‌ز بوونه‌وه و که‌وتوونه شوین دینی ئیسلام و بوونه‌سونتی. کومه‌لیکیان هر له‌سهر‌ئه و بروا که‌نده‌له‌ی خویان ماون و پیی له‌سهر‌دا ده‌گرن.

به‌گویره‌ی بوچوونیکی راست و بی‌گری، خیلاتی دونبولی له‌ه‌ریمی بو‌تانه‌وه هاتوون و له‌نیو کوردان‌دا به «دونبول بوخت» ناسراون.^۱ له‌زه‌مانی تورکمانانی ئاق‌قویندلو‌دا، شیخ‌ئه‌حمه‌دبه‌گی^(۱۷) کوری عیسابه‌گ، ده‌ستی به‌پله‌ی به‌رز پاگه‌یشتووه و تورکمانه‌کان قه‌لای‌بای و چه‌ند ناوچه‌یه‌کی داگیرکراوی ژیر پکیفی خویان باربوو کردووه و ئه‌م قه‌لایه‌ ماوه‌یه‌کی زور به‌چنگ دونبولیه‌کانه‌وه بووه. که‌ شیخ‌ئه‌حمه‌دبه‌گ نه‌ماوه، شیخ‌برایم^(۱۸) و شیخ‌بالوولی^(۱۹) له‌پاش به‌جیماوه. له‌سهر پاسپارده‌ی باوکی شیخ‌بالوول جینی گرتو‌ته‌وه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌سه‌لاتداری، سه‌ره‌نجام ده‌ستی له‌م دنیا‌یه‌به‌رداوه و له‌دنیا‌ی دیکه‌ئالای خوی هه‌لداوه. حه‌وت کوری له‌دوا به‌جیماوه، که‌ بریتین له: جه‌مشیدبه‌گ، محمه‌دبه‌گ، خاله‌ق‌به‌گ، ویردی‌به‌گ، حاجی‌به‌گ، ئه‌حمه‌دبه‌گ، سمایل‌به‌گ و جه‌عفر‌به‌گ.

حاجی‌به‌گ کوری شیخ‌بالوول‌به‌گی^(۲۰)

حاجی‌به‌گ باوه‌پی بی‌خه‌وشی کۆنی هه‌بوو سه‌باره‌ت به‌و خانه‌دانه و هر له‌سهر‌ئه و ریپازه به‌دلپاکی خوی به‌خزمه‌تکاری تاییه‌تی ده‌رانه‌ی شاته‌هماسب

هاتووه که دونبول (دونبولی) هۆزیکێ کورده و له ده‌وربه‌ری مووسل نیشته‌جین (مروج الذهب، ۱۲۴/۲، العمري، مسالك الابصار، ۲۷۷/۳، الفيروزآبادی، القاموس المحيط، ص ۹۲۰). ز.س.

۱- دونبول بو‌تان (بوخت)؛ دونبولیه‌ی بو‌تانی. و.

دهزانی. ئه ویش که ئاوی زانی به سهری کردهوه و ناوچهی «خزی» بۆ خسته سهر سه کمه ن ئاباد و به میره رهیمی دانا و نازناوی حاجی سولتانی دایه و پیراگه یشتن و پاراستنی سنووری «وان» ی خسته سهر شانی. کاتیک کوردانی په وهندی بیابانی و ئه وانسه ی که سه سرشتیان وه کوو سرشتی دیوان به خراپه ده ستاو درابزوه و به خه ونیش چپیه چاویان به ئاوه دانی نه که وتبوو، له شارۆکه ی خۆی وه ژوور که وتن، هه رکامه یان خۆیان وه کوو «گۆدهرز» و «گیو» و «سامی نه ریمان» هاته پیش چاوی و به خۆیان ده خوړین و ده یانگوت شاته هه ماسب بۆ به ره نگار بوونه وه ی له شکری پۆم ئیمه ی لیره داناوه. مامۆستا گوته نی:^۱

پۆژیکی له کابه کوردی پێیوار لیتی ون بوو کهر و کردی به هاوار
 له و چۆله برینسی پێگه سه خته ون بوونی کهرم نه هاتی به خته
 قیره و هه ره شه ی بوو کهر وه گه ریا پوون بوونه وه چاوی، لیوی خه نیا
 ده یگوت که ره که م که لیره که م بوو دۆزینه وه شی له بهر گورهم بوو
 گه ر کورده گه ف و هه رای نه بووبا کوا خاوه نی بار و کهر ده بووبا

به کورتی و پوختی هینده بادیهه وا بوون که هه ر باسی ناکری؛ بۆ نمونه ده لێن جاریکی چه ند چه کداریکیان ده چنه دووکانی هه لوافرۆشیک و ئه وه نده ی زگ ده با هه لئا ده خۆن. وه ختایه ک هه لده ستن وه ده رکه ون کابرای دووکاندار ده لێ ئه دی کاکینه پووله که ی ناده ن؟ لیتی وه جواب دین و ده لێن خۆ شا ئه و شاره ی به هه لئاوه

۱- ئه م مامۆستایه «نیزامیی گه نجه وی» یه. بۆ زانیاری زیاتر بروانته له یلی و مه جنوون، که ئاوا ده ست پێ ده کا:

کردی خرکی به کعبه گم کرد در کعبه دوید و اشتلم کرد

باربوو کردووین. له و دەمی‌را ئەم ږووداوه لـه نیو تورکان‌دا پهنډیکی لئ
که‌وتۆته‌وه و ده‌لین: «شهر بزم، حلوا بزم!»^۱

دیسان هەر له و دونبولییانه ده‌گیرنه‌وه که ږوژیکى ده‌سته‌یه‌ک له
مسولمانه‌کانیان ده‌چنه‌ نووژى هه‌ینی، هه‌تا گوو هه‌لخن و بزنان مه‌لا
ده‌لئ چی؟ له مزگه‌وتی گه‌ وره‌ی شار مه‌لای وتاریوژ به‌ دابی شیععه‌گه‌ری به‌ ناوی
دوازده ئیمامان‌دا - خودایان لئ خۆش بی - دیتته‌ خوار. وه‌ختایه‌ک ناوی جه‌عفریان
به‌ر گوویی ده‌که‌وئ، پئی هه‌لده‌به‌زنه‌وه و ږوو له‌ یه‌کتر ده‌کن و ده‌لین ته‌حا له‌و
مه‌لایه‌ی! به‌ خودای ته‌ری ده‌زانئ! خۆ ناوی حاجی‌به‌گ و براکانی دیکه‌ی نه‌هیتا،
چوو ږاست باسی جه‌عفری برای هه‌ره‌ بچووکیانی کرد. وه‌للاهی هه‌تا مه‌لا ناوی
حاجی‌به‌گ و براکانی نه‌خاته‌ نیو خودبه‌وه، ږووی تی‌ناکه‌ینه‌وه و نایه‌ینه‌وه نووژى
جومعه. زۆر قسه‌ی خۆشی دیکه‌ش له‌ دونبولییه‌کان ده‌گیرنه‌وه که خۆیان لئ لادهم
باشتره‌ و ده‌گه‌ږیمه‌وه سه‌ر ږه‌وتی باسه‌که.

به‌کورتی پاش ئە‌وه‌ی حاجی‌به‌گ ماوه‌یه‌کی که‌م و کورت حکومته‌ی خۆی
به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌ به‌ر دوژمنایه‌تی کۆنی له‌گه‌ل خێلی مه‌حمودی، چه‌ند جاریک
هه‌لیکو تانه‌ سه‌ری، به‌لام هه‌روه‌ک له‌ به‌شی به‌سه‌ره‌اتی مه‌حمودییان‌دا باسی کرا،
سه‌رکه‌وتنی به‌چنگه‌وه نه‌هات و سه‌ره‌نجام ئە‌سکه‌نده‌ږپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی
وان به‌ فیتی سه‌سه‌ن‌به‌گ و خان‌مه‌مه‌دی مه‌حمودی له‌ناکاوته‌پی دایه‌ سه‌ری و
حاجی‌به‌گی کوشت و جه‌ماوه‌ریکی به‌رچاوی دونبولیانی ږکرد. حاجی‌به‌گ
کۆږپه‌یه‌کی هاوناوی خـووی له‌ پاش به‌جیما.

ئهمه‌ده‌به‌گ کۆږی بائوول‌به‌گ

سه‌سه‌ره‌تا ئهمه‌ده‌به‌گ لـه‌ دیـوانـی شاته‌هه‌ماسبه‌وه‌ حکـوومـه‌تـی
سه‌که‌مه‌ن‌ئابادی پئ ئە‌سپێردرا، به‌لام چونکه‌ دونبولییه‌کان دواي کۆژانی حاجی‌به‌گ

۱- شار شاری خوومه، هه‌لواش هه‌لواي خوومه. یان: شار ئی خوومه و هه‌لواش ئی خوومه. و.

«بیوونہ وازوازی لہم نیوہدا»،^۱ جاریک بہ لای پڑمی و ہلنک بہ لای قزلباشان دا دہشکانہ وہ۔ ٹہ وان نہبوونہ پٹیواری پٹیہکی وا کہ ہتا سہر لہسہری برپڑن و لپی لانہ دہن و بہ پیچہ۔وانہی ویستی شاتہ ہماسب دہجوولانہ وہ۔ شاتہ ہماسب پقی لی ہلگرتن و راست لہ و کاتہ دا کہ سولتان سولہیمان خانی خہزاکر لہ ہلہمتی بڑ سہر نہخجہ وان دہگہراپہ وہ، ٹہ حمہ دہبگ و سمایل بہگ و جہ عفر بہگ، کہ سی برا بوون بانگی کردن و لہگہل چہند سہر کردہیہکی قزلباشان نارڈنی بڑ لای ٹہردہ ہان۔ بہدزی سہر کردہ کانی فیڑ کردن کہ ٹیوہ فیسارہ پڑزہ سہرؤک و سہر کردہ و جہ ماوہری دونبولی بدہنہ بہر ہلہمتی خوتان و مہیلن یہکیان دہرچی و منیش تہ واوی پاسہ وانہ کانیان لہ بارگای خؤم دہدہمہ بہر لہ پی تیخی مووکار و قریان تیدہخہم۔ لہ پڑزی دیاری کراودا سہر کردہ کانی قزلباش ہر سیک برا و نیزیکہی چوارسہت کہ سی دپ و چاوسووری دونبولیہ کانیان لہ خویتی خویان گہ وزاندن۔ شاتہ ہماسبیش بیست و سی کہ سیک لہ بارگای خؤی لی کوشتن۔ مہنسور بہگی کوری محہمہ دہبگ لہ ٹہردہ ہان راپکرد و پہنای بردہ بہر دہرانہی سولتانی خہزاکر و ٹہ ویش دلی دایہ وہ و بہ سیلہ چاوی شاہانہی بہسہری کردہ وہ۔

مہنسور بہگ کوری محہمہ دہبگ کوری بانوول بہگ^(۲۱)

لہ چاکہی بی برانہ وہی سولتانہ وہ ناوچہی بارگیری و دؤلی قوتووری باربوو کرا و لپی بوو بہ میرناوچہ۔ شکستہ و دہر بازبووی چہ کدارانی دونبولیش لہ دہوری ہالان و ہتا ژیا لہوی حکومہتی کرد و کہ مرد و ہلی بہگ و قلیچ بہگی لہ پاش بہ جیمان۔

۱- «مذبذبین بین ذلک»، بہ شیک لہ ٹایہی ۱۴۳ ای سوورہی نیساء۔ و۔

وهلی بهگ کوری مه‌نسور بهگ

پاش نه‌مانی باوکی، وهلی بهگ خویندرایه‌وه و به جینشینی داندرا. بی‌ئه‌وهی هیچ شتیکی تی‌بینم ده‌بی بلیم به‌راستی پیاویکی یه‌کجار ئازا و ده‌سکه‌ره‌ویه و هاوشانه‌کانی تای ناکهن و شیاوی پله‌ی به‌رزی میرایه‌تییه. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، به‌سه‌ر ناوچه‌ی دۆلی قوت‌وور راده‌گا و ناوچه‌ی «ئه‌بقا» شی وه‌کوو کوانووی بنه‌ماله‌ بۆ دیاری کراوه. له‌جنگه‌ی گیرانی نه‌خجه‌وان‌دا، قلیچ‌به‌گی برای به‌میرناوچه‌ی ئوجوق داندراوه و هیچ‌شهریکه‌ده‌سه‌لاتیکی نییه و ئیستا بی‌گری و کۆسپ له‌وئ پالی داوه‌ته‌وه.

حاجی بهگ کوری حاجی بهگ

هیشتا کۆرپه‌له‌یه‌کی دوو مانگانه‌ بوو که باوکی کۆژرا و به‌پینی دابی کوردان به‌ناو باوکییه‌وه کرا. شاته‌هماسب مووچه‌یه‌کی بۆ برپییه‌وه و پاش ئه‌وه‌ی هه‌لیدا و بوو به‌پیاو که‌وته‌ پیزی پاسدی‌زانی پایه‌به‌رزی پادشا. له‌جنگه‌ی کیشه‌ و هه‌راکه‌ی سولتان بایه‌زیددا ناوچه‌ی ئه‌بقای باربوو کرا. کۆمه‌لیک له‌هۆزی دونبـولـسی تیی هالان و ماوه‌ی بیست سالیکی له‌وئ حوکمرانی کرد. پاش نه‌مانی شاسمایلی دووه‌م، یانی پۆژگاری شاسولتان محهممه‌د، ئه‌و ده‌مه‌ی که مسته‌فاپاشای سه‌ردار له‌لیواری پووباری قهنه‌ هۆردوو به‌زی کرد، میرخان نیوه‌شه‌ویک به‌سه‌ر له‌شکری ئیسلامی دا‌دا. له‌وه‌وه‌گورزه‌دا حاجی بهگ و چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌کی قزلباش له‌پووباری کوردا^۱ خنکان و به‌گه‌رووی ده‌ریای نه‌مان‌دا پۆچوون. پاش ئه‌وه‌ی نه‌زه‌ربه‌گ و پاشه‌واره‌کانی حاجی بهگ به‌لای [حکومه‌تی عوسمانی‌دا] شکانه‌وه، سولتانی خواجه‌خشیو «سه‌کمه‌ن‌ئاباد» ی باربوو کردن که

۱- ده‌بی پووباری کورد (نهرالکراڊ) بی له‌باکووری چۆمی ئاراس. ع.ع.

هه ر ئیستاش به دهست خۆیانه وهیه و کورپی گه وره ی ئه م حاجی به گه ش هه ر به ناو باوکییه وه کراوه .

سوئتان عه لی به گ کورپی جه مشید به گ کورپی بائوول به گ

ئه و ده مه ی که شاته هه ماسب دلی له دونبولیهه کان ره ش هه لگه را و فه رمانی کوژران و کوشت و بپی دان، سوئتان عه لی به گ که له پیزی پاسه وانانی پایه به رزی شاه ی دا بوو، به مه به ستی کۆکردنه وه ی باج و بیتاک نیردرا بوویه ئیسفه هان. هیشتا سه د تمه نیکی پتر کۆنه کردبۆوه که هه والی کوژرانی مامان و برایان و جه ماوه ریکی خزمانی به گوپی ئاشنا کرا. ئه وه نده پووله ی چنیووویه وه له پاشکۆی ئه سپی شه ته ک دا و باالی گرت و وان بگره و هاتم. ماوه یه ک له نیو هۆزی دونبولی دا ماته ی هه لگرت و کاتیک شاته هه ماسب رقی لئیان نیشته وه و چاوی له تاوانه کانی پۆشین، سوئتان عه لی به گ سه د تمه نه پووله ی هه لگرت و هاته وه ژیر ده رانه ی شاه ی و گو تی سه ر له پیناوم. پادشا دلی له گه ل چا کرده وه و به خه لاتی شایانه به سه ری کرده وه و گپراهه وه سه ر دۆخی جارانی و له پیزی پاسه وانان و سواری سکۆرتی دایمه زرانده وه .

دوای ماوه یه ک، کاتیک شاسوئتان محه مده بیستی حاجی به گ نه ماوه، فه رمانی میرایه تی بۆ سوئتان عه لی به گ نووسی. ناوچه ی سوله یمان سه رای و نیوه ی ئه بقای تیکه ل کردن و ناریدییه وه بۆ نیو دونبولیهه کان. پاش تپیه پبوونی چه ند سالییک به سه ره ده سه له لاتی دا، چونکه ئه و ناوچانه له بهر هه را و ئاژاوه وا ویزان ببوون،^١ ته نانه ت به ره می به ریچوونیشیان لی کۆنه ده کرایه وه، له «شورور» زۆر به دامای و هه ژاری رایده بوارد. بۆ ئه وه ی سه ری خۆی رابگری به شیک له داها تی

١- ل ٢١٧ی بودلیان: «ئه م ناوچانه ببوونه پیخوست و پیشیلی سمی ئه سپانی له شکر ی هه میشه سه رکه وتووی عوسمانی.» و.

باج و پیتاکی دۆلی ئه‌له‌کیس^۱ و شورووری سهر به نه‌خجه‌وانی بۆ کرایه کۆمه‌گ‌بژیو. له‌وی ئه‌جه‌لی هات و پووی کرده‌دنای دیکه و سئ کۆپیشی له‌پاش به‌جیما، که بریتی بوون له: نه‌زهر به‌گ، قلیچ به‌گ و حوسین به‌گ.

نه‌زهر به‌گ کۆری سولتان عه‌لی به‌گ

پاش نه‌مانی سولتان عه‌لی به‌گ، نه‌زهر به‌گی کۆری به‌پیی فه‌رمانی شاسولتان محه‌مه‌د کرایه‌جینشینی. ئه‌و ده‌مه‌ی که مه‌زنانی ده‌وله‌تی عوسمانی چۆکیان به‌هیژی ئیره‌وان دا و گرتیان و ئه‌رکی پارێزرانی خرایه‌سهر شانی سنان‌پاشای وه‌زیر، نه‌زهر به‌گ و کۆمه‌لیک له‌سه‌ر کرده‌کانی قزلباشی پۆملوویی، ئه‌لباوتی، سه‌عدلوویی و چه‌مشکه‌زه‌کی، که هه‌ر له‌کۆنه‌وه‌دانشتووی چخورسه‌عد بوون، خۆیان ساز کرد و چوونه‌زیاره‌تی ده‌رگای هینده‌ی ئاسمان به‌رزی عوسمانی. سنان‌پاشای چیغال ئۆغلی بوو به‌چاوساگیان و له‌ئهرزه‌پۆم بردنیه‌خزمه‌ت فه‌ره‌ادپاشای سه‌ردار و شانازی دیداریان پێ برا. له‌سایه‌ی به‌سه‌رکرانه‌وه‌ی شاهانه‌وه، له‌سه‌ر پئوشویتی جاران چال‌دیزان و سوله‌یمان‌سه‌رای و سه‌که‌من‌ئاباد باربووی نه‌زهر به‌گ و قلیچ به‌گی برای کرا. سه‌ره‌تا شاته‌هماسب و دواتریش سولتانی خوابه‌خشیو «سه‌که‌من‌ئاباد» یان خستبوویه‌سه‌ر ناوچه‌ی بارگیری و وه‌کوو که‌له‌بڕ خرابوویه‌ژیر ده‌ستی مه‌نسور به‌گی مه‌حمودی. ئه‌ویش هه‌ر ده‌ستی ده‌ستی و ئه‌مرۆ و سه‌بینه‌ی پێ کرد و بۆ نه‌زهر به‌گی به‌جئنه‌هیشت. وا هات که فه‌ره‌ادپاشا سه‌رله‌نوێ فه‌رمانی به‌رزه‌نیشانی سولتانی بۆ مه‌نسور به‌گ وه‌رگرته‌وه.

وهكوو دياره ئه و پوژهي نه زه ربهگ سهري وه بهر ده رانه ي سولتان هيئا، له گه ل سنان پاشا قسه ي بپيژوه كه ده بي فهرمانی وه رگيرانه وه ي ناوچه ي سه كمه ن ئابادی بۆ وه ربگري، كه هه ر له كو نه وه باب وكالی به سهري راگه ي بوون. ئه وپيش توانيبووی گفتي خو ی وه دی بيئي و فهرمانی مؤركرای دابوويه ده ستي، بۆيه ويستی به زه بري زۆر مه نسووربهگ له سه كمه ن ئاباد ده رپه پيئي. ئاوري ئاژاوه له هه ردك لاوه هه لاييسا و دوژمنايه تي كۆن بوو ژايه وه و ژيايه وه و كار گه يشته شيروه شان و نيزه هه ژان. عيّل و عاشيره ت و لايه نگرانی دوو به ره كه ليك كووه بوون و به ره وپووی يه كتر چه قين. نه زه ربهگ و حوسين بهگي براي و هه شتا كه س له سه رناسانی دونبولی له و شه ر و تيكه هه لچوونه دا له خو يتي خو يان گه وزين.

قلیچ بهگ كوری سولتان عه لي بهگ

قلیچ بهگ دوای كوژرانی براكانی، به هیوای ليكۆلینه وه ی پروداوه كه له گه ل تا قميك له مه زنان و خزماني دونبولی له ئه رزه رۆم هاتنه خزمه ت فه رهادپاشای سه ردار و لایان وابوو چاكیان هه لده پيچ و ده سه ريانه وه ناچي. فه رهادپاشاش ناردی به شوين مه نسووربهگ و ده سته يهك له و چاونا سانه ي مه محمودی دا كه به شه داری شه ره كه ببوون و منی نووسهري ئه و پوو په رانه ش به شه داری ئه و كۆپ و كۆبوونه وه يه بووم. پاش ليكۆلینه وه ده ركه وت ماکی هه لگيرسانی شه ره كه، ئه و دوو فه رمانه سه دژاودژه بوون كه سه ردار دابوويه ده ست هه ردك لا كه خـوـيـان بـه هـق ده زانی.

كۆ به قه ناعه ت لێو به خه زده بي هه تاسه ر دلی ده و له مه ن ده بي ئه وه ي ئاره زوو له گه رنی هالی هه ژاری ده كا و پـیـوه ي ده نالی

لہ ٹاکام دا سہرداری دادہ وان، متہقی لہ خزی بری و لہ ٹلفہ وہ نہ ہاتہ بی و بہرگی چاوپوشی و لیپوردنی بری بہ بالای دادپہروہری و پیکھاتی بہ باش زانی، کہ ہیچ بہرژہ وہندیہ کی ناگاتی۔ پاش ٹہوہی سہردار ٹامانجہ کہی وہدی ہات، گوتی جا وا باشہ مہنسور بہگ دہست لہ ناوچہی سہکمہن ٹاباد ہہ لگری و بہروا و بی۔ داتہ کورہزای حاجی بہگی پیشوو۔ قلیچ بہگیش چالڈیرانی بی بہ خشرا ہہ تا ٹاوا ٹاویک بہ ٹاوری دوژمنایہ تی و دوو بہرہ کی دا بکری۔ ہوزی دونوبلی بہ ناچاری و بہ ناسہ رسہنگی بہ و گورگ ٹاشتیہہ پازی بوون و گہرانہ وہ۔^(۲۲)

بہشی دہہم^۱

باسی میرانی کہ لہور کہ بریتین لہ سی لک

ٹہوہی پاستی بی، میرانی کہ لہور بنہ چہ کہی خویان دہ بہ نہ وہ سہر «گژدہرز» ی کوری «گیو». ٹہم گیوہ لہ زہمانی پادشایانی «کہیانی» دا حوکمرانی شاری بابل بووہ کہ بہ «کووفہ» بہ ناوبانگہ. گیو کورپکی دہ بی بہ ناوی پوہام کہ لہ سہر فہرمانی بہ ہمہن [شا] ی کہیانی ہرووژمی کردژتہ بہیتولموقہ ددہس و میسر و چہندی بڑی کراوہ خاپووری کردوون و خہ لکیکی بہرچاوپیشی کوشتووہ. ٹہوہندی سہری جوولہ کان تیدا بردووہ کہ خوینیان ٹاشی پی گہراوہ. میژوونووسان لایان وایہ ٹہ و کہسہ «بوختوننہ سر» ہ. سہرہنجام بوختوننہ سر لہ سہر تہختی دہسہلات پالی داوہتہ وہ و لہ و کاتوہ حکومہ تی ٹہ و خاک و

۱- بہشی حوتہم، ہہ شتہم و نوہہم ہر سہردیزن لہ پیرستی سہرہ تادا و نووسہر نہینووسیون و ہیچ باسیکی پی تاییہت نہداون، بڑیہ دوا ی بہشی شہ شہم گہیوہتہ بہشی دہہم. و.

هه ریمه به دهست توخم و توره مهی ئه وانه وهیه و هوزه که یان به «گۆران»
ناسراوه.^١

لکی یه که م

باسی میرانی پلنگان (پاله نگان)

له به ره بابی میرانی پاله نگان چوار کهسیان له نیو خه لکدا ناوبانگیان دهنگی
داوه ته وه، که یه که میان غه یبوللابه گه.

غه یبوللابه گ

غه یبوللابه گ هه تا بلئی پیاویکی به دین و خوداناس و زانا بوو. ئه و قه لانا و
ناوچانه ی که به دهستیانه وهن بریتین له: قه لای دیو دژ، نوئی دژ، دژمان،
کواهه کووز، موور، که لاته (قه لاته)، ششور و مراوی دیمه ن. هه ره له سه ره تاوه
سه ری وه بهر شاسمایل [ی سه فه وی] هیناوه و پاش نه مانی محه مه دی کوری بۆته
جیگره وه ی.

محهممه د کوری غه یبوللابه گ

محهممه د که بۆته جینشینی باوکی، شاته هماسییش فه رمانی بۆ مۆر کردوه.
پیاویک بووه داده وان و به و یژدان و له زۆر زانستانانی زانیوه. زۆر چاک به

١- وادیاره که له هور له بنه ره تدا ناوی شوینه نهک هۆز؛ بۆ نموونه شیخ یوسفی
عه جه میسی گسورانی (م: ٧٦٨ ی ک/١٣٦٧ ی ز) خسوی گوتوو یه تی زییدی ئه و که له هور و
گه رۆکی عوسمانی میتراقی زاده ش هه روهک شوین ناساندوو یه تی (رحله مطراقی زاده، المجمع
الثقافی، ابوظبی، ٢٠٠٣، ص ٧٤. دیاره دواتر ئه و تیره و خیل و بنه مالانه ی له و شوینه نیشته جی
بوون به که له هور ناسراون. ز.س.

زانایان و مامۆستایان را گه‌یشتوووه و چااوی به سه‌ریانه‌وه بووه و مزگه‌وتی گه‌وره و فیرگه‌ی له پالهنگان ساز کردوووه. شاته‌هماسب کچیکی لی خواستوووه و بۆته خزمی. چه‌ند سالیکی به سه‌ربه‌ستی حکومته‌تی کردوووه و چوار کوری بووه: میر ئه‌سکه‌نده‌ر، میر سوله‌یمان، سولتان موزه‌فهر و جه‌مشیده‌گ. هر به زیندی‌سه‌ر هریمه‌که‌ی به سه‌ر کورانی‌دا دابه‌شیوه و میر ئه‌سکه‌نده‌ری بۆ جینشینیی خۆی دیاری کردوووه.

میر ئه‌سکه‌نده‌ر

دوای نه‌مانی باوکی، میر ئه‌سکه‌نده‌ر له قه‌زوین خۆی گه‌یاندۆته خزمته شاته‌هماسب و ئه‌ویش له‌سه‌ر پێ‌وشوینی باوکی فه‌رمانی ده‌سه‌لاتی بۆ نوێ کردۆته‌وه. زه‌مانی شاسمایل [ی دووه‌م] چۆته خزمته پادشا و ئه‌ویش گه‌لیکی ده‌ستی ریز لیناوه و فه‌رمانی حکومته‌تی پالهنگانی بۆ تازه کردۆته‌وه و به‌کاوی دلی خۆی ته‌شریفی گه‌راوته‌وه. پاش تئیه‌ربوونی بیست سال به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، بۆته نیچیری پلنگان و شیرانی گیان‌ئه‌ستین و گیانی داوته‌وه ده‌ست به‌دی‌هینی جیهان.

دلنیا مه‌به‌ له‌م ده‌ریا توورپه و به‌ژاوه‌ژاوه

هه‌روه‌ک جارانه و خواردنی مرۆی وه‌لانه‌ناوه^۱

وه‌کوو دیاره هه‌ر دوابه‌دوای نه‌مانی میر ئه‌سکه‌نده‌ر، سولاغ حوسیتی ته‌که‌للووی حوکمرانی دینه‌وه‌ر، په‌لاماری قه‌لای پالهنگانی داوه و ئه‌و قه‌لاته

۱- نیزامیی گه‌نجه‌وی، خه‌مسه، خوسره‌و و شیرین، به‌شی ۴۶؛ لیره‌دا واتای ئه‌و ده‌قه وه‌به‌رچااوی گه‌راوه که شه‌ره‌فخان هینساویه‌تی، نه‌ک ئه‌وه‌ی له ده‌قی دیسه‌دا هه‌ن و جیاوازن. و.

هه لدير و هه له موتهی گرتووه، که به له گیران نه هاتوو داندراره و بنه ی لی داک-وتاوه. سولتان حوسینی برای سولاغ که زوری لی ترساوه و هه جمینی لی هه لگیراوه، په نامه کی رایکردووه و چۆته خزمهت مهحموودپاشای کورپی شه مسی پاشا له شاره زور. چونکه دواى نهمانی شاسمایل [ی دووهه م] شیواوی و ناژاوه ولاتی گرتۆته وه و کهس خهتی کهسی نه خویندۆته وه و هر کهس به ربهی خۆی پیاویه تی و به ناواتیکه وه ژیاوه، وهلی خانی ته که للووی حوکمرانی هه مه دان سه ری سولاغ حوسینی تیدا بردووه. قۆشه نی شاره زور هه لی بۆ ره خساوه و قه لای پاله نگانی له چنگ ته که للوویان دهره تئاوه. ئەم به ره بابه میراتگری نه ماوه و ئیستا پاله نگان له دیوانی عوسمانیه وه باربووی خه لکی بیگانه ده کری و لئی ده بنه مه زن و میر.

لکی دووهه م

باسی میرانی دهره تئنگ

www.zheen.org

له رۆژگارانی پیشوودا دهره تئنگ به حولان ناسراوه. ^١ وه کوو منی نووسه ری ئەم لاپه رانه بیستومه، یه کیک له میره کانیا ن سۆه راب به گه، که به پیاویکی ئازا و به دل و دهروون ناسراوه. ناوچه و قه لاکانی بهر فه رمانی بریتی بوون له: پاوه، باسکه، ئالانی، قه لای زنجیر، دودمان (دووان)، ره وانسه ر و زه پمانیکی. پاش نهمانی سۆه راب به گ، عومه ری کورپی جیی گرتۆته وه.

١- هه روه ها له کۆتاییی سه رده می عه بیاسیه وه. ئەم ناوچه یه به دهره تئنگ ده ناسری، که پیشتر به حه لوان (حولان) ده ناسرا. ز.س.

عومره بهگ کوری سۆهراب بهگ

عومره بهگ له سهره تادا پياويكى بهد فهد و بهدگوز و خويترپژ و مهخوره وه بووه. سهره نجام خودا توفيقى داوه و به يه كجارى تۆبه ي كردووه و له هه موو كاريكى نابه جي گه راوه ته وه. ئه و دهمه ي كه سولتان سوله يمانى خه زاكهر ده ستى به سهر داروسسه لامى به غدادا گرتووه، عومهر چووه و سهرى وه بهر ده سه لاتي هيناوه و ئه ويش هه ريمى به ميراتگه راوى باربوو كردۆته وه و خويئندوو يه ته وه. له و كاته وه كه خۆى هاويشتۆته بهر ده رانه ي به رزى پادشايه تى و كه وتۆته ريزى غولامانى، كه م و زۆر له ريزى نۆكه رچاكي و به ندايه تى لاي نه داوه و هه نكاوى شل و كل نه كردووه. زۆر ژياوه و سهره نجام له زه رياى نه مان دا خنكاوه.

وه بزانه كهوت سه بهت خويئندوو ه يا كهوت هه زار سال بېت كردوو ه به لام كه مردن كراسى به رته كئ ده لئ كورتى و دريژى شه رته ١

بنكه ي ژين

www.zheen.org

قوباد بهگ كورى عومره بهگ

پاش نه مانى باوكى، قوباد بهگ جيى گرتووه و هه تا خودا كه ز كا پياويكى ئازا و دلاوا و جوانچاك و ره زاسووك و سه رتۆپ و تا قانه ي زه مانه يه. بيچگه له هه ريمى ژير ده سه لاتي باب و با پيرانى، به شه شيكى ديكه شه شي خستۆته سهر

١- هۆنراوه يه. كهوت سه بهت مه به ست «سبعة معلقات» ه كه كهوت چامه ي كهوت شاعيرى زمان پاراوى عه ره بى پيش ئيسلامن و به ده روازه ي كابه وه هه لوه سراون و خويان پيوه راناون. (بو زانبارى زياتر به روانه: وشه داني ديخودا، ب ٩، ل ٩-٨-١٣٤٠٨). و.

قه له مرهوی و له دینه وهره وه هه تا به غذا ده گ... ریت... وه. بژ ویشکه پوول و دهوله مهندي و پرجه ماوه ری و داهات و مه پ و مالات، کهس تای ناکا^١.

لکی سیهه م

باسی میرانی ماهیدهشت

ئه وهی راستی بی له جهنگه ی نووسینی ئه م دهقه شپریو و شیواوه دا، کهسیکی وام وده دست نه که وت شاره زای به سه رهاتی میرانی ماهیدهشت بی، به لام هر زمانه وزمان بیستم که له کۆنه وه «ماهیدهشت» و «تیلاوه ر»^٢ بوونه مه کۆی دهسه لاتیان. زۆریه ی هۆز و عه شیره ته کانی ره وه ند و خیله کین و مه پدار و ئاژه لدارن. له پیشوودا شاباز و مه نسوور که دوو برا بوون به هاوبه شی حکوومه تیان کردوه. سالی ١٠٠٢ی ک/١٥٩٣ی ز، مه نسوور دهستی له شابازی برای وه شانند و کوشتی و هه موو شتیکی راکیشایه ژیر چۆکی خۆی. ئیستا له وینده ری میری بی به ره له سته.

شاباز کورپیکی له پاش به جیماوه ناوی «ئه لقاس» ه. جاروباره ده گژ مامی راده چی. مه نسوور بۆی براوته وه که هه موو سالیکی نیزیکه ی چله زار سه ر ئاژه ل بدا به به غدای کوانووی دهسه لات. زۆر چاکسی خۆ له گه ل مه زنی

١- گۆیا میر قوباد، له لایهن دهسه لاتدارانی به غداهه ده گیرئ و دایکی په نا ده باته لای بابایادگار تا دوعای بۆ بکا هه تا کوره که ی له زیندان رزگار بی و باباش به دهنگیه وه ده چی و دوعای بۆ ده کا. گۆیا قوباد دوی ئازاد بوونی له زیندان و گه رانه وه ی بۆ ناوچه که، گلکۆیه کی بۆ بابایادگار ساز کردوه (خورشیدپاشا، رحلة الحدود بین الدولة العثمانیه و ایران، الترجمة العربیه، القا هه، ٢٠٠٩، ص ٢٠١-٢٠٢). ز.س.

٢- ل ٢٢٠ی بودلیان: «بیلاوه ر»؛ به لام به پیی و شه دانی دئه خودا «بیلوار» ه. بی گومان تیلاوه ره له یه. و.

سهرکرده‌کانی به‌غدا و کاربه‌دهستانی خانه‌دانی عوسمانی رېځختووه و هيچ له قسه‌يان دهرناچې. پياوړيکي چاونه‌ترس و به‌جرگه و يه‌کجار ده‌وله‌مهنده و خه‌زيتنه‌ی دارماله و له‌و هه‌رېمه‌ی ده‌وروبه‌ری هيچ‌کس شانی له شانی نادا و ده‌سکی له دوو ناکا.^۱

به‌شی یازده‌هه‌م

باسی میرانی بانه

له‌ پووی نووسینی دل‌بزوینی باوه‌رېځکراوان و تېځخرانه‌وه‌ی وشه‌ی پیرۆزه‌نیشانی نه‌زيله‌بیژانه‌وه بۆمان پوون ده‌بیته‌وه که بانه‌ ناوی هه‌رېمیکه و سه‌رۆک هۆز و سه‌رخیلانی به‌و شوپنه‌وه ناودیر کراون. ئه‌و هه‌رېمه‌ش بریتیه له دوو قه‌لا و ناوچه‌یه‌ک. يه‌کیان قه‌لای پیرۆز و ناوچه‌ی بانه‌یه و ئه‌وی دیکه‌یان قه‌لای «شیوه»‌یه. [بانه] که‌وتۆته نیوان هه‌رېمی ئه‌رده‌لان و بابان و موکریان. میره‌کانی پېیان ده‌لین «ئیختیاره‌ددین»‌ی؛ یانی هه‌ر به‌خۆشی خزیان له‌ دینی کافرانه‌یان هه‌لگه‌راونه‌وه و مسولمان بوون و نه‌که‌وتوونه شوین هیچ پسادشایه‌کی مسولمان و سه‌ریان وه‌به‌رنه‌هیتاوه. هه‌تا کوئ وایه، هه‌ر خودا ده‌زانئ.

میرزابه‌گ کوری میر محهممه‌د

وه‌کوو باسی ده‌که‌ن میرزابه‌گی کوری میر محهممه‌د یه‌که‌م که‌سی میرانی بانه‌یه که‌ ناوی که‌وتۆته سه‌ر زمانان. پاش ماوه‌یه‌ک ده‌سه‌لاتداری، کچی به‌گه‌به‌گی

۱- بۆ زانیاری زیاتر بېر: شهره‌فنامه‌ی هه‌ژار، ل ۶۰۰-۶۰۱. و.

میری ئه رده لانی هیئاوه و بۆته حوکمرانیکی ته واو سه ربه خۆ. له سه ر خواستی کچی به گه به گ له گه ل سولتان عه لی به گی غنلیج^۱ لئی بوو به شه ر و نیوان ناخۆشی. سولتان عه لی به گ، میرزابه گی له سه ر ده سه لات هه لداشت و «قانته میش به گ» ی برای خۆی له جیی دانا. میرزابه گ په نای برده به ر به گه به گی خه زووری و به یاریده ی وی قانته میش به گی ده ر په راند و چۆه سه ر دۆخی جارانی. پاش مساوه یسه ک مه رگ سه سه ری لی ده سوینی نا و پرووی له و دنیا نه میتنه وه رگیزا. پینج کوپی وه ک یادگار له پاش به جیما: بوداق به گ، سلیمان به گ، غازی خان، میر محه ممه د و ئۆغورلوو.

بوداق به گ کوپی میرزابه گ

پاش نه مانی باوکی، بوداق به گ جیی گرتنه وه و دوا ی تئیه رپیوونی چه ند سالیکی، میر محه ممه د و ئۆغورلوو که له دایکیکی دیکه بوون، لئی هه لگه رانه وه و راویان نا. بوداق به گ په نای برده به ر ده رانه ی شاته ه ماسب هه تا یاریده ی بدا و بگه رپته وه سه ر باری جارانی، به لام چیژه بره ی ژیان به پرتاو هه لیکرده سه ری و له شاری قه زوین کالای گیانی به تالان برد.

سلیمان به گ کوپی میرزابه گ

دوا ی مردنی بوداق به گی برای، سلیمان به گ له دیوانی شاته ه ماسبه وه فه رمانی ده سه لاتی بانه ی باربوو کرا. یۆل قولی به گی کوپی ئایدین ئاغای زولقه دری حوکمداری مه راغه ی ره گه ل خرا تا کوو بیبا و له بانه بیکاته میر. به پئی فه رمانی پادشا، سلیمان به گ به یاریده ی یۆل قولی به گ جله وی ده سه لاتی بانه ی به ده سه ته وه

۱- نابجی ئه م ناوه دروست بی و هیچکام له ده سنوو سه کان وایان نه نوو سیوه ساغ بیته وه. وه ک متلیج ده چی و له جیی دیکه ش هه یه «متلیج». ل ۲۲۰-۲۲۱ی ده قی بودلیان. و.

گرت. بیست سالیکی حکومت کرد و چونکه پیاویکی چاک و به‌دین بو، دهستی له کاروباری گرینگ و دژواری ده‌سه‌لات هه‌لگرت و وه‌لای نا و به‌دربه‌گی برزای له جیی خۆی دانا و کردی به زواشی و کیژیکی دایه. دوو جار سه‌ری مالی خودا و مه‌ککه و مه‌دینانی دا، خودا له گه‌وره‌یی و پیرۆزیان که م نه‌کا. جاری دوايي له ده‌وری نیژگه‌ی پیرۆز و پرشنگداری، مه‌زنی هه‌ره چاکی ئاده‌میزادان -- دروودی خودا بۆ سه‌ر خۆی و خانه‌دانی پاکی -- بنه‌ی داکوتا و له شاری مه‌دینه‌ی پرشنگدار نیشته‌جی بوو.^۱

ده‌سته‌ی سیهه‌م

باسی میرانی کوردانی ئیران^۲ که ده‌بنه چوار لک

ئه‌وانه‌ی به پینووسی گه‌وه‌رباری خۆیان که وتونه پینوشویتی به‌سه‌رهاتی میران و پووپه‌ری کاغه‌زیان نه‌خشان‌دوون، لایان وایه زۆربه‌ی کوردانی ئیران [واته‌ گۆران] ده‌بنه سی بال: سیامه‌نسور[ی]، چگنی و زه‌نگه‌نه. وه‌کوو ده‌گێرپه‌وه له راستی دا ئه‌مانه سی برا بوون که له هه‌ریمی لو‌رستان یان وه‌ک ده‌لین له گۆران و ئه‌رده‌لانه‌وه، به مه‌به‌ستی چوونه به‌ر پکیفی پادشاکانی ئیران له زی‌د و نیشتمانی خۆیان تلاسابوون. هه‌رسیک برا چاکیان گه‌شه کردووه و

۱- سالی ۱۶۸۱ په‌راویژیک سه‌باره‌ت به میرانی «گه‌لباخی» نووسراوه که له چاپه فارسیه‌که‌ی میسریدا «مه‌مه‌دعلی عه‌ونی» خستوو‌یه‌ته نیو ده‌قی شهره‌فنامه‌وه و پیشی لیتاوه که شه‌ره‌ف‌خان نه‌ینووسیوه. مامۆستا هه‌ژار له لاپه‌ره ۶۰۴-۱۱۱ و هه‌رگێرانه‌که‌ی خۆی دا هیناویه‌تی و به ده‌قیکی ناریک‌وپیکی داناوه. زیرنۆف وه‌ک په‌راویژ خستوو‌یه‌ته ده‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که و له به‌شی جیاوازییه‌کان دا هیناویه‌تی (ل ۴۹۷-۵۰۶). و.

۲- له لاپه‌ره ۸۱ بولیان دا نووسراوه کوردانی ئیران ناسراون به گۆران. و.

هەتا پلەى میرایەتى پێهەلاچوون. ئەو خەلکەى لیرو لە ویو بە دەورەیانەو کۆبۆتەو، ناوی ئەوانیان خراوەتە سەر شانى.

ئەو هۆز و خیلانەى دیکەى کوردانى ئێران کە سەریان وەبەر پادشا و مەزنانى دیوانى هیناوە بریتین لە: لەک، زەند، پروزبەهان (پروژبەیانى)، متلیج، حەسیری، شارەزوورى، وەرمزیار، کەلانى، ئەمیلوو، مەملووی، کەج، کورانی، زەکتى، کەلەگیر، پازووکى، وەهەى، چەمشکەزەک، عەرەبگیرلوو لەگەڵ چەندى دیکەش. لەوانەى باسیان کرا، پازووکى، چەمشکەزەک، وەهەى و عەرەبگیرلوو هەر لە کۆنەو مەر و میرزادەیان لێ هەلکەوتوو و دەسلالت لە نێو خۆیاندا دەگەڕى و دەستاودەستى پێ دەکری.

بەست و چوار هۆز و تیرەى کوردی دیکەش لە قەرەباغى ئێران نیشتهجین و بە «ئیکیرمى دورت» بەناوبانگن. لە سەردەمى شاتەھماسبدا ئەحمەدبەگى پورتال ئۇغلى کرا بە میرى ئەوانە. وایان بۆ دانا کە هەمیشە چ لە جێى خۆى بێ و چ لەشکرى جار دابى بۆ شەر، دەبى سى هەزار^۱ چەکداریكى ئامادەى لە ژێر پکىفیدا بى. تۆرەمەیهكى دیکەى کوردان کە وتوونە خوراسان کە پێیان دەلێن «گیل»^۲. شاتەھماسب کە سێکى بەناوى شەمسەددین بەگ بۆ کردبوونە مەزن. تیرە و تۆرەمەى بىناوبانگى کورد لە ئێران زۆرن، کە هینانە گۆریان دەبیتە درێژادەرى و

۱- بۆدلیان ل ۲۲۱: ئاینلوو. و.

۲- بۆدلیان ل ۲۲۱: کەج کورایى وەکوو خیلێک ناوی هاتوو، کەچى زیننۆف کردوو یەتە دوو. و.

۳- بەست و چوار. و.

۴- لەشکریكى ئاوا ئامادەبەدەست بەخێوکرانى بۆ میریک یەکجار دژوار بوو و ویدەچى هەلە بى، چونکە لە لایەرە ۲۲۱ دەقى بۆدلیاندا نووسراوە سى هەزار. و.

۵- گیلەکى. و.

به‌ناچار خۆی لى ده‌بووێرم. سپاس بۆ په‌روه‌ردگارى خاوه‌ن ده‌سه‌لاتى جى په‌سن و په‌رستن^۱.

لكى په‌كه‌م

باسى ميرانى سيامه‌نسور[ى]^۲

سالى ۹۶۰ى ك/۱۵۵۲-۱۵۵۳ى ز، شاته‌ه‌ماسب په‌كۆك له ميرزاده‌كانى سيامه‌نسورپياني به‌ناوى خه‌ليل‌به‌گ خوێنده‌وه و كردى به‌ خه‌ليل‌خان و داي‌نا به مه‌زنى ميرانى ته‌واوى كورده‌كانى ئيران. بيست و چوار تيره و هۆزى ديكه‌ى كورديش كه هه‌موويان خاوه‌نى مه‌زن و ميرى خۆيان بوون، جگه له سيامه‌نسور[ى]، هه‌مووى خستنه به‌ر فه‌رمانى. خه‌ليل‌خان خاك و هه‌رېمى سولتانييه، زه‌نجان، ئه‌به‌هر، زه‌رين‌كه‌مه‌ر و چه‌ند ناوچه و مه‌له‌بنديكى ديكه‌ى نۆوان ئازه‌ربايجان و عيراقى خه‌لات كرا. فه‌رمانيشى پى كرد هه‌تا نيزيكه‌ى سى‌هه‌زار

۱- زۆر به‌ى تيره و خييل و هۆزه‌كانى كرماشان، لانسى كه‌م له سه‌ره‌تاي په‌يدا بوونى ده‌سه‌لاتى عوسمانيه‌وه له ناوچه‌كانى هه‌ولير و مووسل و كه‌ركوك بلاو بوونه‌وه و نيشته‌جى بوون، به‌لام روون نيه‌ ئه‌م هۆزانه كه‌نگى و به‌ چ پاساويك ئاوديوى ئه‌م ديوى كوردستان بوون، بروانه: الأرشيف العثماني، دفتر تحرير مفضل و اجمال ولاية أربيل سنة ۹۴۹ هـ/۱۵۴۲م، ترجمة و تقديم د. خليل على مراد، الأكاديمية الكردية، أربيل، ۲۰۱۵. ز.س.

۲- سيامه‌نسور (سيامه‌نسوورى) له‌و هۆزه كوردانه‌يه كه له‌سه‌ره‌تاي سه‌رده‌مى سه‌فه‌ويه‌وه ده‌ركه‌وت و چه‌ند ميريكيان له سپاى شاعه‌بباسى سه‌فه‌وى دا خزمه‌تى ده‌كرد. بروانه: (اسكندريگ تركمان (ت ۱۰۴۳هـ/۱۶۳۳م)، تاريخ عالم آراى عباسى، موسسه انتشارات اميركبير، تهران، ۱۳۸۷ه‌ش). و دياره هه‌نديكيانيش بوونه‌ته ئه‌هلى‌هه‌ق (يارسان). بروانه: محمد بن عبدالرسول البرزنجى، نوافض الروافض (ده‌سنووس). سيامه‌نسووريش گونديكه سه‌ر به كه‌ركوك. ز.س.

سوارهی کورد له ژیر ئالای خۆی دا پیک بخا و له نیوان قهزوین و تهوڕیز دامهزری و شانی بداته بهر پاراستنی ریگاوبان و سنووران. پاش تیپه پپوونی دووسئ سالیك به سهه ئه م په وته دا، كۆمه لئیک زۆری کوردی دیوه کیی هینان و له دهوری خۆی هالاندن، به لام خه لیل خان نه یوانی به چاکی جله ویان لئ توند کا و به مه یلی دلی بیانیه ئی و بیانبا. مانه وه بیان له و شویتانه به پیچه وانهی ویست و بۆچوونی پادشا په نگه دایه وه و ریپه واران و هام وشۆکه ران و بازرگانان له چنگیان جاپز بوون و هه لسه وکه وتی ناله باری ئه و کوردانه خه لکی له و په وگانه ته کانه وه. شاته هه ماسب له سهه ئه و ئا کاره یان پووی لئ وه رسوو پاندن و دلی لئیان تیکهالا و خه لیل خانی هه لداشت بۆ ناوچه ی «خوار» ی عیراق و هه تا که وشه نی خوراسان گیری نه کرد. پاش ئه وه ی خۆشه ویستی و دل پیوه به سترانی به ره و خوار بۆوه و ئه وه نده کورده ی لئ هالابوون ده ستیان لئیک به ردا و بوونه پووشی ده م با، ته واو پووی کرده هۆزی سیامه نسوور [ی] و هه تا ژیا له ده قه ری خوراسان هه وساری حکومه تی به ده سه ته وه بوو. پاش نه مانی، ده وه له تیاری کوپی میرمندالی جیی گرته وه.

ده وه له تیاری کوپی خه لیل خان

دوای نه مانی خه لیل خان، شاسو لتان محهمه د به پیی فره مانیک ده وه له تیاری کوپی له جیی دانا و نازناوی «خان» یشی باربوو کرد. راست له و سهه روبه نده دا هه ریمی ئازه ربایجان که وته ژیر رکیفی هیزه کانی عوسمانی و ده وه له تیاری خان به مه به ستی پاراستنی سنوور و ریكخستنی بارودۆخی ئازه ربایجان پاسپێردا. ناوچه کانی کرشه ب، زه رین که مه ر، سجاس، زه نجان، سورلق، قه یدار، شه بستان، ئه نگۆران و قانچۆغه ی سه ری و خوار، له دیوانی شاسو لتان محهمه ده وه باربووی ده وه له تیاری خان کران، که سه ره له به ریان له گه رمه ی شه ر و هروژم و

هه رادا ببوونه پيخوستي هيزه كاني قزلباش و چه كداراني كورد و به سهر خاپووري دا كه وتبوون. به پيي فهرماني پادشا دهبوو بيانبووژيئيتته وه و بيانخاته وه سهر سكه ي ژيانه وه و ئاوه داني. دهوله تيارخان ئاورگي دهسه لاتي له كرشه ب دانا و قسه لاييه كسي يه كجار قايم و پته وي لي ساز كرد و شاروچكه يه كيشي لي بنيات نا. ديوي باديهه وايي له كوشكه لي كاژه لايي ميشكي دا بنه ي داكوتا و سهر ي له بازنه ي چه له مه ي پادشاهي دهركيشا. سولتان محهمه د گوتي واي ناخـوا و دهبي تيي سره ويئن. دهوله تيارخان پي زاني و ئه و جار سوورتر بوو له سهر سهرباداني و له ئه نكوران و شهستان قه لايي گه وه ي دارپستن. شاسولتان محهمه د مورشيدقولي خاني شاملووي كوڤي وه لي خه ليفه ي راسپارد هه تا شه ش هزار سواريك به ري و بيته زيئي و نه هئي بزي ده رچي و له گه رمه لاني دا بيگري.

كاتيك مورشيدقولي خان هيزي برد و گه يشته جي، له پيوه قه لايي ئابلو قه دا و دهوله تيارخان له گه ل كومه ليك مه ردازي به ناوبانگ پشتي به شوره ي قه لاوه دا و ليي دانيشت. روژيكي به مه به ستي وه شاندي زه بريكي گورچووب خوي و پوليك پياوي دهسكه ره وه كلومي دهروازه ي قه لايان ترازاند و هه ليا نكرده سهر قزلباشان. سه ره نجام مورشيدقولي خان خوي بو رانه گيرا و بوو به پيويني ريكاي ره وين. دهوله تيار كه وته په يكه رده ي و چه كداريكي زوري بوونه چيشته ي ده مي شيران و له ت و په ت كران. ته واوي تاو و خيوه ت و بارگه و بنه و پاشه كه وتي له شكري قزلباشان شه پولي بي ناماني تالان و برؤ تيكيه وه پيچا و بردي. وهك ده ليين پيره دا يكي دهوله تيار له و شه ر و بگه ره و به رده يه دا خوي هاويشتبوويه سهر پشتي ئه سپيكي رووتي بي زين و به شوين راكردوان دا تاوي ده دا و هه راي ده كرد: هه ي دي له نه قاران! هه ي دي له نه قاران! ياني بگه نه سهر ئه وانه ي نه قاره يان پينه و نه قاره چين، واته دووته پله ي شه ريان لي بستين. ته واوي دروشم و دووته پله ي حوت

میرئالایان گیران و هیئا...ایاننه وه قه لا. شکسته ی شر و شپریوی له شگری پادشا تازه له پرویان هه لئه هات بگه ریته وه خاکی عه جه مان و له ترسی شاعه بیاس عه رز وه خزی نه ده کردن. به ناچاری به ره و گیلان بازره بوون و خزیان هاویشته بن بالی خان نه حمه دی حوکمرانی ناوچه که و ئه ویش دلی دانه وه و چاکه ی له گه ل کردن. پادشا دوای چه ند رژیکی له خان نه حمه دی راسپارد هه موویان بگری و بیان ریته وه. ئه ویش فه رمانی به جی هیئا و وپرای کۆمه لیک تاوانباری دیکه له قه زوین تیکراییان کوشتن.

پاش ئه م سه رکه وتنه ده وه لئه تیارخان هه وا هه لیگرت و پرووی کرده فیل سواری و خه یالاتی نه وسانی و له خشته بردنی شه یسانی ده سه ری سه ربزیوی و سه ربادانی له سه ری هالاند و به چاوقایمی پاریزی برده سه ر هه ری می عیراق و ویستی تا سولتانییه و ئه به ره به ریته ژیر رکیزی خزی. شاعه بیاس پیی زانی و خیلی شاملووی جـاـپـ دا و مه هدی قولی سولتانی کـ.ـ وـ په زای ئوغزی وارخانی کرده سه ره کرده یان و به ته قله کوت و به غار ناردن بۆ سه ر ده وه لئه تیار. چونکه نه هاتی پرووی تیگردبوو، ته واوی عیل و عه شیره تی ئیزن دابوون و هه ر یه که ی به ره و قۆلیک چوو بوون و خزی و چه ند که سیک نه بی له وه قه لا نیوه کاره یه دا نه مابوونه وه که هیشتا مشاره ی لیواری شووره ی هه لئه چندرابوو. له شگری شاملوو مه چه که یان له به ژنی قه لا ئه نکاوت و پاشان هه والیان نارد بۆ شاعه بیاس و ئه ویش بی سی و دوو خزی هاویشته سه ر خوانی زین و به ره وه قه لا مامزه ی له که له که ی ئه سه پی کـ.ـ و تـاـ. ده ولـه تـیـسـار به په یدابوونی پادشا خمی لی شیوا و پشتی له دیواری قه لا کرده وه و هاته ده ر و چوو بۆ ئاوزه نگی رامووسانی و به چۆکدا هات و دهستی کرد به پارانه وه و لالانه وه. به پیی فه رمانی پادشا له گه ل سیسه ت که س له ئاغا یان و پیاوماقوولانی زنجیر پیچ کران و کۆت و به ندیان لی شه ته ک دان و

ژن و ژال و مال و سامان و هرچی هه‌بیوو سه‌رپاکی به تالان چون. دواى چه‌ند
پوژیک ده‌وله‌تیار له دار درا و له م دنیا پر له فیزه‌وه پوئی بژ دنیای شادمانی.^۱

لکی دووهه‌م

باسی میرانی چگنی

خیلی چگنی له نیو کوردانی ئیران‌دا، له سه‌موو خیلان نازاتره و له
ده‌سکه‌ره‌وه‌یی و بویری و جووت‌غیره‌تی‌دا تاقانه‌یه. له پاش ئه‌وه‌ی که بی
سه‌رخیل و مه‌زن و چاوسوور مانه‌وه و ته‌واوی میر و میرزاده‌کانیان له م دنیا‌یه
شوران‌وه، به هه‌ریمی عیراق و نازه‌ربایجان‌دا بلا‌بوونه‌وه و هه‌لیانکوتایه سه‌ر
مالی خه‌لک و بوونه‌ دز و چه‌ته و ریگر. هینده‌یان تین بژ بازرگان و کرپار و
فرۆشیاران هینا، هه‌موو لایه‌ک وه‌گیان هاتن و له ته‌واوی ناوچه و مه‌له‌ندانه‌وه
سکالایان هینایه ده‌ران‌ه‌ی شاته‌هماسب و هاواریان کرد بگه فریامان. شاته‌هماسب
پاش لیکۆلینه‌وه و پید‌ا‌چوونه‌وه، بژی ده‌رکه‌وتبوو که ده‌سد‌ریژی و زولم و
زۆره‌ملی گه‌یوه‌ته ئه‌وپه‌ری خۆی، بژیه ده‌ستووری دابوو له هه‌ر جینه‌کی تووشی
که‌سانی خیلی چگنی بن بیانکووژن و دایان‌پووتین. ئه‌وه‌ی مان قووله‌یان
لج بکه‌ن و پرایان‌مالن و پاله‌په‌ستۆیان ده‌ن بژ ده‌ره‌وه‌ی قه‌له‌مره‌وی پادشایه‌تی و
ده‌چنه هه‌ر جینه‌کی با‌چن. ئه‌گه‌ر دیتوو له جینه‌کی بنه‌یان داکوتاوه ده‌سه‌ریان‌ه‌وه
مه‌چن و بیانکووژن و تالانیان که‌ن. وه‌ختایه‌ک چگنی وایان زانی پیتسه‌د که‌سیک له
مه‌زن و ماقوولانیان به مه‌به‌ستی چوونه هیندوستان پرویان کرده‌ خاکی
خوراسان.

۱- بژ زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی هه‌ژار، ل ۶۱۹-۶۲۰. و.

قه زاق خانی ته که للووی حوکمرانی هرات که له زهبروزنگی شاته هماسب تۆقیبوو، ئه و چگنیانیه ی راکیشایه ژیر رکیفی خۆی و چۆن چاکه ئاوا به دهوره یان دا هات و دلّی دانه وه و خزمهتی کردن. کاتیک مه عسووم به گی سه فه وی کاری قه زاق خانی یه کلایی ک... رده وه، پاشماوه ی خیلّی چگنی پرویان کرد غورجستان و له وی کۆبوونه وه. وه ختایه ک شای ئیران باسی ئازایه تی و چاونه ترسانی ئه وانی بیسته وه و ته ماشای کرد هه موو که س تاریفیان دهکا، بانگی میرزاده یه کی کردن که له ریزی پاسه وانانی پایه به رزی شاه ی دا خزمه تی ده کرد و ناوی بداغ به گ بوو. پادشا پله ی بالای میرایه تی باربوو کرد و ناردی بۆ نئو خیلّی چگنی و ناوچه یه کی خوراسانی دایه. پاش ئه م پروداوه چاکیان گه شه کرد و بووژانه وه پرووی تی کردن.

سالی ۱۰۰۱ ی ک/ ۱۵۹۲ ی ز، کاتیک عه بدو لموئمین خانی کوپی عه و لاخانی ئوزبه ک به خۆی و سی هه زار چه کداره وه به مه بهستی گرتی قه لای قووچان هه لیکوتایه سه ر بداغ خان و دهوره ی دا، شاعه بباس گه یشته فریای. عه بدو لموئمین خان دهوری قه لای به ردا و پادشا بداغ خانی به سه ر کرده وه و به خه لاتی شاهانه ی سه ربه رزی کرد. پینچ کوپی کردنه میر و به مه زنی سه ر کرده کانی دانا و ده سه لاتی ناوچه که شی هه ر بۆ خسته وه سه ری و گه پرایه وه عیراق و ئیستا بداغ خان که وتۆته ریزه ی مه زنه میره کانی شاعه بباسه وه.^۱

لکی سیھم باسی میرانی زهنگه‌نه

ئەم خیلەش لە سەر دەمی دەسه‌لاتی شاسمایلی نەماوی سەفەوی دا دەستیان بە پلە ی بەرز ڕاگە‌یشتوو و هاوشانەکانیان ئێرەییان پێ بردوون. کاتیک تەواوی میر و مەزەکانیان تێداچوون، پۆل‌پۆل سەریان وەبەر میرانی قزلباش هیتاوه و لە عێراق و خوراسان چوونە ژێر ڕکێفیان و تاقمیکیان کەوتوونە پیزی پاسەوانانی پایەبەرزى پادشاوه.^۱

لکی چوارەم باسی میرانی پازووکی

بەپێی بۆچوونی تیکر‌ای شوینگی‌رانی باس و خواسان و لەپێی سەنگی ئەو قسە‌یەى کە لە نێو خە‌لک‌دا یە‌ک‌جار باوه، میرانی پازووکی لە تۆرە‌مە‌ی عە‌شیرە‌تی سویدین^۲. دەستە‌یە‌کیش لە‌وانە‌ی کۆن خۆیان بە‌گێر‌انە‌وه‌ی سە‌ربوردانە‌وه‌ سەر‌قال

۱- دەرکەوتنی دەسه‌لاتاریتی خیلێ زهنگه‌نه، لانی‌کەم دوو سەده بەرله دەرکەوتنی شاسمایلی سەفەوی بووه و لە سەر دەمی مە‌غۆ‌لی‌دا چە‌ند باژێر و قە‌لایە‌کیان بە‌ده‌سته‌وه بووه (مسالک‌ الابصار، ۲۶۱/۳). ز.س.

هەر‌وه‌ها بۆ زانیاری زیاتر بڕ: شەرە‌ف‌نامە‌ی هە‌ژار، ل ۶۲۴-۶۲۶. و.

۲- پازووکی، ئەم هۆزەش وە‌کوو دونه‌ولی هۆزیک‌ی بە‌رب‌لاوه و زیاتر له شوینیک‌ نیشته‌جێ بووه. شەرە‌ف‌خان لیژە‌دا بە‌ کوردی ئێ‌ران دایناون، کە‌چی له سە‌ده‌ی ۹ی ک/۱۵ی زایینی‌دا له باکووری ولاتی شام و لە‌سەر رۆ‌وباری فورات نیشته‌جێ بوون و سالی ۱۶۹ی ک/۱۴۶۵ی ز، توانیان قە‌لای کەرکەر (گەرگەر)، کە‌ قە‌لایە‌کی بلند بوو و دە‌یروانی ←

کردووه لایان وایه ئه وانه کوردی ئیرانن. هر چۆنیک بی وایاره پازووی له سهردهمی پادشایانی تورکمان و قزلباش دا، دهسه لاتداری کیفی،^۱ ئه رجیش، عادلجه واز و ئالشکورد بوون. خیلاتی پازووی زۆربه یان چاره ویندارن و دهربهستی دینیکی دیاری کرایش نین و هیندهش له چاکه و خراپه ناپرسن. میرهکانیان دوو دهسته ن و بریتین له: خالیدبه گلوو و شوکوربه گلوو. وهک زمانه و زمان هاتووه، یه که م که سی هه لکه وتووین حوسین عه لی به گه و ئه ویش دوو کوپی بوون: شاسواربه گ و شوکوربه گ.

شاسواربه گ کوپی حوسین عه لی به گ

شاسواربه گ پاش برانه وهی زنجیره ی پادشایانی ئاق قۆینلوو هاته لای شه ره ف خانی میری بدلیس و که وته ریژی هاورکیفانی. خالیدبه گی کوپیشی بوو به پیاوی شاسمایلی سه فه وی. له شه ریکدا زۆر به زانایی تیکه وت و یه کجار ئازایانه شیریی وه شاندا و ته نانه ت ده ستیکیشی له جو مگه وه په ری. شاسمایلی ده ستیکی زیتری بۆ کرده وه و بۆی و یخسته وه و ناوی نا «چولاق خالید». ^۲ له و پرۆژه وه چاکی خوینده وه و ناوچه ی «خه نس» و «مه لازگرد» و مه لبه ندی ئووچکانی مووشی دا بری و هه مووی خسته وه سه ره یه ک و وه کوو هه ری میکی میرنشین کردییه باربووی خالیدبه گ و براکانی. بی ئه وهی شووی لی هه لکیشم ده توانم بلیم به راستی پیاویکی یه کجار ئازای برق ئه ستووور بوو. له بهر په له پایه ی به رزی، وا غللوور نه ببوو و خۆشه وه بی. پرۆژیک نۆ مه زن و سه رکرده ی کوورد و تورکمان که

به سه ر پوو باری فوراتدا بگرن و به رپرسه که ی بکووژن که سه ر به ده وه ته ی مه ملووی بوو (ابن تغری بردی، حوادث الدهور فی مدی الأیام والشهور، ص ۴۶۶-۴۶۷). ز.س.

۱- ویده چی مه به ستی حه سه نکیف بی. و.

۲- خالیده گۆج. و.

چو بوبونه لای، هه مووی کوشتن. خۆی به پادشا دانا و خوتبه‌ی به‌ناوی خویندرا یه وه و سکه‌ی به‌ناوییه وه لئدرا. سه‌ره‌نجام پووی له قزلباشان وهرگێرا و سه‌ری وه‌به‌ر ده‌رانه‌ی سه‌ولتان سه‌لیم‌خان هیتا. ئه‌و کاتیش هه‌ر سالمه‌خه‌ته‌ی کرد و به‌ لاری‌ی دا پووی، بۆیه پاش گه‌رانه وه له سه‌رکه‌وتنی شه‌ری چالدیزان، به‌پیتی فه‌رمانی بی‌گه‌رانه وه له ملی درا. دوو کوپ و سئ برای له پاش به‌جیمان. وه‌یسه‌به‌گ و وه‌له‌دبه‌گ کوپ بوون و پووسته‌به‌گ، قوبادبه‌گ و محه‌مه‌دبه‌گیش برای.

کاتیگ پووسته‌به‌گی برای خالیدبه‌گ حوکمرانی مه‌له‌ندی ئووچکانی مووش بوو، تووشی شه‌ر هات له‌گه‌ل شه‌ره‌فخانی میری بدلیس و عه‌شیره‌تی پووسته‌گی و وێرای کۆمه‌لیگ چه‌کداری پازووکی له ئووچکان کوژرا. دواتر له‌ بابته‌ی به‌سه‌ره‌اتی میر شه‌ره‌فدا به‌خه‌ستی باسی ده‌کری. قوبادبه‌گی برای نێزینه‌ی لی نه‌که‌وته وه و محه‌مه‌دی براکه‌ی دیکه‌شی کوپکی تاقانه‌ی هه‌بوو، که زه‌مانی شاته‌ه‌ماسب خۆی له‌ پیزی پاسه‌وانانی پایه‌به‌رزدا دۆزیبووه.

وه‌یسه‌به‌گ کوپ خالیدبه‌گ

وه‌یسه‌به‌گ له‌ دوا‌ی کوژرانی باوکی پووی له‌ ولاتی پووم وهرگێرا و پووشته‌ و سه‌ری وه‌به‌ر شاته‌ه‌ماسب هیتا و ئه‌ویش به‌سه‌ری کرده‌وه و ناوچه‌ی عادلجه‌وازی پئ به‌خشی. پاش تێپه‌رپوونی سئ سالیگ، له‌گه‌ل مووسا سه‌ولتانی والی ته‌وریز تووشی کیشه‌هات و والی وستی بیکووژئ، ئه‌ویش به‌ره‌و خاکی پووم په‌وی و له‌ کیزی گیرسایه‌وه. کاتیگ ئه‌م هه‌واله له ئیستانبوول به‌ گوپی سه‌ولتان سوله‌یمان خانی خاوه‌ن‌شکوژ ئاشنا کرا، فه‌رمانی به‌په‌رشت و لێپراوانه‌ی بۆ ده‌رزی داود نووسی که برۆا و وه‌یسه‌به‌گ و مندالان و ده‌ست‌ویپوه‌ند و یارانی قه‌لت‌وهر کا و سه‌ریان بنێزیتته‌ ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی.

دهرزی داود خزی گه یانده کتفی و وهیسه بهگ و وهله دبهگی برای و دووان له کورانیسی کوشت که خالیدبهگ و نه لوه ندبهگ بوون. دوو کوری مندالیسی، یانی قلیچ بهگ و زولفه قاربهگ بزی دهرچوون و په نایان برده بهر نه حمه دبهگی زهرقیی حوکمرانی عیتاق. نه حمه دبهگ بالی پاراستنی به سهر کیشان و چونیه تیی باری حال وبال و چاره نووسیانی گه یانده دهرانه ی بهرزی پادشاهی تی و نه ویش مووچه و بژیویکی بزی برینه وه. پاش نه وهی هه لیان دا و پیگه یشتن و دستنی راست و چه پی خویان ناسی، له گه ل خیل و خزمانی خویان مال و کوچیان لیتا و رهوین و سهریان برده ژیر سیبه ری شاته هماسب.

قلیچ بهگ کوری وهیسه بهگ

کاتیک قلیچ بهگ گه یشته خزمت شاته هماسب، له ره ری. وه کردی به میری بازووی و ناوچه ی «زه که م» ی سهر به هه ریمی گه نجه ی ئارانی پی نه سپارد. پاش نۆ سال میرایه تی، جه نگه ی گه رانه وهی هیزه کانی پادشا له گورجستانه وه، به مردنی خزی مرد و کورپکی چکزه ی به ناوی وهیسه بهگ له پاش به جیما.

زولفه قار کوری وهیسه بهگ

دوای نه مانی کاک، به پیی فه رمانی شاته هماسب، زولفه قاربهگ بوو به جیگره وه و پیشه نگی خیلی بازووی، به لام ماوه ی ته مهنی وه کوو هه رته ی گولان هینده ی نه برد و خیرایه کی گه لای داره خورمای بهر شیرینی ژیانی به گیزه لووکه ی نه مان به سهر خاکی بی مرادی دا وهرین.

پیاوی چا ده بی به پیاو درهنگ بگاته کاوی

کاتی ته مهن ته واوه، نه بریته وه به خاوی

له‌عل دره‌نگ پی ده‌گا، بۆیه‌شه زۆر ده‌مینئ
گولاله زوو شین ده‌بی و په‌لکی زوو ده‌وه‌ریتئی

زولفه‌قار چـونکه نیرینه‌ی نه‌بوو، وه‌یسه‌به‌گی برازای بوو به‌مه‌زن و میری
پازووکیان و له‌به‌روه‌ی مندال بوو، یادگاربه‌گ کرایه‌ ویشکه‌دایه‌نی. دایکی
وه‌یسه‌به‌گ دلئ له‌یادگاربه‌گ ترسابوو که نه‌کاسه‌ری کوپئ تیدابه‌رئ، بۆیه
ده‌ستی له‌مه‌کۆی ده‌سه‌لات هه‌لگرت و وه‌یسه‌به‌گی برد و پۆیی بۆ ژیر ده‌رانه‌ی
شاته‌هماسب له‌قه‌زوین.

یادگاربه‌گ کوپئ مه‌نسوور کوپئ زه‌ینه‌ل کوپئ شوکور کوپئ حوسین‌عه‌لی‌به‌گ
پاش ئه‌وه‌ی دایکی وه‌یسه‌به‌گ کـورپه‌که‌ی خۆی له‌میرایه‌تیی پازووکیان
خست، پیاوماقوولان و مه‌زنانی پازووکی له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدار بوونی یادگاربه‌گ
رپیک که‌وتن و پادشا ده‌سه‌لاتئ ئالشکور دئ خه‌لات کرد. له‌به‌روه‌ی پیاویکی
سه‌رسۆفیلکه‌ی قه‌له‌نده‌رۆکه‌ بوو زیاتر هه‌ر له‌گه‌ل کۆمه‌لی قه‌له‌نده‌ران هه‌له‌دستا و
داده‌نیشت و هیند. ده‌ی خۆ له‌تیل و به‌ندی دین‌ومین نه‌ده‌دا، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی
خاوه‌نی پوانگه‌ [ی دینی] بوون، وه‌به‌ر دلایان نه‌ده‌کوت و چه‌په‌ریان به‌لایه‌وه
نابوو. له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ هه‌تا خودا حه‌ز کا که‌سیکی ئازا و مه‌رد و په‌ند و
دل‌کراوه‌ بوو. له‌زه‌مانی یادگاربه‌گ دا خیلئ پازووکی به‌سه‌ر داهاات و
ده‌وله‌مه‌ندی و بووژانه‌وه‌دا که‌وتن و نیزیکه‌ی دووه‌زار ماله‌ کوردیکی لاوه‌ هاتته
ژیر سیبه‌ری. ته‌واوی گوند و مه‌زرای ئالشکور دیان ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ و به‌ره‌میان
لئ هه‌لگرتن و سه‌رله‌به‌ریان خۆیان به‌پازووکی ده‌زانی. پاش تپه‌په‌بوونی پازده
سالیگ به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتئ‌دا، ته‌شریفی به‌ره‌و دنیای دیکه‌ چوو.

نیازبهگ کوری یادگاربهگ

نیازبهگ دواى نه مانى باوکی به پینی فرمانی شاته هماسب کرایه مه زن و میری بازووی و نالشکوردد. نه ویش هر له سهر ریپازی باوکی پویی و بگره نه وهندهی دیکه شی پی لی هه لیتنا. سهره نجام میران و حوکمدارانی سنووری پوم به باری شیلان و سهرکونه دا، چه ند قسه یه کی به تویکلیان راسپارده شاته هماسب و گوتیان نه گهر نه وه بی پئ وشویتی قزلباشان که بازووی و خه نسلوویی و چه مشکه زه کی ره چاویان کردووه، نه وه لاپی بوونه و کوا بژوهی ده بن پیتان بلین مسولمان؟! شاته هماسب به و تیر و تانه یه راپه نی و مه قسوودبه گی خه نسلوویی و ته وای سسه رکرده کانی سنووره که ی له سهر کار لاپردن و ته نانه ت چه ند که سیکیشی لی کوشتن.

پاشان مه قسوودبه گی خسته زیندانی قه لای نه له موت و نیازبه گیشی له سهر ده سولات هه لداشت و هه وساری ده سولاتی کرده باربووی وهیسه به گی ناسراو به قلیچ به گ. هه تا نه و ده مه ی که شاته هماسب ماپوو، نیازبه گ به بی ده سولاتی ده خولایه وه. دواى نه مسانسی شاته هماسب، شاسولتان محهمه د بازوویکیانی دابه شین و نه وه ی شوکوربه گی بوون نیازبه گی بز کردنه سهرۆک و نه ویش خوی سهری وه بهر میرخان هیتنا. پاشماوه یان که خالیدبه گی بوون، قلیچ به گی به سهرخیل دانان و تزقماقی لی کردن به گه وره یان و ناوا هه ریمی نالشکوردد دابه ش کرا. نیازبه گ له و ده قهرانه زوری نازیه تی نواند و سهرنجام نه و کاته ی که میرخان به مه به سستی شهر له گه ل له له پاشا له شکری ده نگ دا و گه یشته شیروان و له لیواری پوواری قه نع شکا، له چۆمی کوردا خنکا.

وهیسه به گ ناسراو به قلیچ به گ

وه کوو پیشتر باسی کرا دایکی وهیسه به گ له ترسی وه ی نه کا یادگاربه گ به ته مای فراندنی ده سه لاتی بازووی سهری کوره که ی تیدابه ری، پله و پایه ی بز

وه لانا و بردی بؤ خزمهت شاته هماسب له قه‌زوین. پادشا ماوهی بیست سال له پیزی پاسه وانانی جی به‌رزی خۆی دا دایمه‌زrand و له قه‌زوین به دهوری خۆی دا هات و هه‌لیدا. ئه‌وه‌ندهی سهر به لیها تووی و زمان پاروی و تیگه‌یشتووی و ئه‌م بار و بوارانه وه خه‌ریک کرد، که له نیو هاوشانه‌کانی به تا‌قانه ده‌رچوو. پاش ئه‌وهی نیاز به‌گ له‌به‌ر کاری قۆر و بی‌جی له‌سه‌ر کار لادرا، میرایه‌تی پازوکی و ئالش‌کوردی پی به‌خشرا.

قلیچ‌به‌گ زۆر چاک توانی له راپه‌راندنی ئه‌رکی خۆی دا سه‌رکه‌وتووی و هه‌ریمی پازوکی بپاریزی و تو‌ماری ته‌مه‌نی لادینی و ری‌سای رافزیانه تیگه‌وه‌پینچی که له نیو پازووکیان دا بره‌وی ئه‌ستاندبوو. شیا تا‌کوو پی‌وشوین داب و نه‌ریتی ئیسلامی دام‌ه‌زرینی. ته‌وه و چه‌ندی ده‌کری پهره‌ بدا به ری‌بازی راست و ره‌وانی سوننی و ته‌واو سه‌ر به پهره‌ی دینی پرشنگداره‌وه بی‌شینی. وه‌کوو ده‌زانین به‌لین و په‌یمانی پادشاهان جاری وایه هه‌تا سه‌ر نه‌بوون و به سه‌ر هه‌لوه‌شانه‌وه‌دا که‌وتوون، بۆیه دوا‌ی نه‌مانی شاته‌هماسب ئالش‌کورد چۆه سه‌ر دۆخی رابردووی و وێرانی بالی به سه‌ر کیشا و بوو به چۆله‌واریکی وه‌ک سه‌رزه‌مینی «لووت» و «عاد». ته‌واوی عیل و عاشیرهت و توخم و تو‌رمه‌کانی هه‌ر یه‌که‌ی به لایه‌کی دا بازره‌ بوون. «ده‌نگوت ره‌وه‌ی گۆره‌خه‌ری ره‌و‌بردوون، که له ترسی شی‌ر هه‌لاتوون.»^۱

به‌پیی ته‌گبیر و پای به‌جی میرخان میرایه‌تی پازوکی کرایه دوو به‌ش. قلیچ‌به‌گی نارده لای نه‌خجه‌وان و له‌گه‌ل تو‌قماق‌خان پیکه‌وه له چخورسه‌عد ده‌ژیان. له و ده‌قه‌ره خزمه‌تی یه‌کجار شایانی کردن و دره‌وشایه‌وه. سالی ۹۹۳ه‌ی ک/ ۱۵۸۵ه‌ی ز، که عوسمان پاشا به مه‌به‌ستی گرتی ته‌وریز له‌شکری ده‌نگ دا و

۱- «کانه‌م حمر مستنفره، فرت من قسوره»، ئایه‌ی ۵۰-۵۱ سووره‌ی موده‌س‌سیر. و.

ھیزی دنیا داگری ئیسلام ھات و له دەوری «حەرامی بلاغی» رەشمال و خیوہتی ھەلدا، شەریک قەوما. توقماق خان و عەلی قولی خانی قلیچ ئوغللی و ئەسماخانی شاملوو له گەل کۆمەلێک مەزن و سەرکردە ی قزلباشان له جیگایەک بەناوی «ئیبینە» له گەل سنان پاشای چیغال ئوغللی، که پیشەنگی قۆشەنی ھەمیشە له سەر بوو، تیکەھەلەنگووتن. چەپۆکانی شەپۆلی مەرگ و نەمان پڕیشکە ی گەیشتە پەرۆچکە ی ئاسمان و لەو زرم و کوکوت و شیروہشان و نێزە ھەژانەدا، دەریای بەلا قلیچ بەگی ھەللووشی. قۆچی بەگی کوپی شاقوللی بەگی بلیلان پنیانشی سەری قلیچ بەگی بری و بردییە بەر چاوی عوسمان پاشا و بە دەس خۆشانە ی شاھانە ی بەسەر کرایە وە. قلیچ بەگ، تەنیا ئیمام قوللی بەگی له دوا ی بەجینما و سەرەتا سەری وەبەر مەزنانی قزلباش، بەتایبەت زولفە قارخانی قەرامانلووی حوکمداری ئەر دەویڵ ھینا. سەرەنجام شاعە بباس بە چاوی ریزە وە لیلی روانی و خستی یە ریزی پاسەوانانی خۆی. کۆمەلێک پازوکی له گەل مەزنانی دونبولی له نەخجە وانە وە خۆیان ھاویشتە بەر پەساری دەرانە ی سولتان. فەرھاد پاشا مەزنایەتی ئەو جە ماوەرە ی ئەسپاردە دەست برایم بەگی ئەوقەحی ئوغللی و بەشیک له ناوچە ی ئالشکور دیش خرایە بەر فەرمانی، بەلام دوا ی دوو سال لەسەر دەسە لاتیان لا برد.

به پراویزه کانی ماموستا جه میل رۆژ به یانی

۱- من لام وایه «نزمیری» به.

۲- میژوونووسی کورد حوسین حوزنی پوخته به کی کتییی «دهوله تانی ئیسلامی» «ستینلی له ن پۆل» ی له ژماره ی ۱۷ سالی سینه می گوڤاری «دهنگی گیتی تازه»، لاپه ره ۳۵۱-۳۵۵ دا چاپ کردوو، که خلیل ئه دهه م کردوو به کوردی. نووسه ر که م تا کورتیک باسی حکومه تی کوردی مه نته شای کردوه (سالی ۷۰۰ ی ک / ۱۳۰۰ ی ز ... ۱۲۹ ی ک / ۱۴۲۵ ی ز). ئیستاش له ناوچه ی «قاریا» ی تورکیا «مه نته شایلیه تی» هر ماوه. ئه م حکومه ته ماوه به کی دریژ به سه ره خوی ژیاوه و پاشان که وتۆته ژیر رکیقی پادشایانی سه لجویی. [بۆ زانیاری زیاتر بروانته سه رچاوه ی باس کراو. و.]

۳- نیزامولمولک ئاوی ئه م به سه ره اته بۆ ئه لپ ئه سه لانی سه لجویی گنراوه ته وه و گوتوو به تی وه ک ده لئین: سوله یمان کوری عه بدولمه لیک ئه مه وی زۆر به خوی نازیوه و خوی هه لکیشاوه و رۆژیک گوتوو به تی دیوی لئ ده رکه ی چیم له سوله یمانی پیغه مبه ر کوری داود کوری ئیسرائیل که متره؟ په رده داریک نیزیکی له ولامدا گوتوو به تی گوره م وه زیریکی لیزانی وه ک «ئاسه فی به رخیا» ت ده وی! سوله یمان گوتوو به تی راست ده که ی، به لام پیای ئاوا له کوئ بدۆز مه وه؟ په رده دار گوتوو به تی جه عفه ری به رمه کی له به لخه و ئه م بنه ماله یه ساسانی کردوو یانن به وه زیر و بنه چه که یه کی قال بووی رۆژگار و ژیرن. خلیفه ناردوو به هیناویانه و پیشوازییه کی گه رمی لئ کراوه. کاتیک بردوو یانه ته دیداری، هر له ریوه ده ستووری داوه بیگرن و بیخه نه زیندان ... وه ک دیاره شه ره فخان دریژه ی به سه ره اته که ی نووسیوه.

۴- مه به ست عه بدوللا کوری مه ممه د کوری عه بدوللا کوری عه بباس کوری عه بدولموته للیبه. سالی ۱۳۲ ی ک / ۷۵۰ ی ز، به یعه تی پی کراوه و بۆته خلیفه. پیایوکی سه نگین و گران و تونده ته بیات و دلره ق و خوینرژ بووه و سالی ۱۳۶ ی ک / ۷۵۴ ی ز، مردوو.

۵- نه بووجه عفره مه نسوور، سالی ۱۳۶ی ک / ۷۵۴ی ز، چهند رږژیک پیش مردنسی براهی کراوته خلیفه. پیاویکی چاونه ترسی ژیری مند و ماقول و هه تا بلی له چهر بووه و لیره وه سهرناوی «دهوانیقی» به سهردا براوه. [دهوانیق له دانگ وهرگیراوه. شهشیه کی مسقالی زپر و زیو، ده بیته دانگیک و ده بی خلیفه نه وهنده شی له بهرچاو بووی. و.] سالی ۱۵۸ی ک / ۷۷۵ی ز، مردووه.

۶- رهشید کوری مه هدی، پینجه مین خلیفه یه عباسیه. سالی ۱۷۰ی ک / ۷۸۶ی ز، پاش هادی برای بۆته خلیفه. ده ولتی عباسیه گه یاندوته پۆپه ی هیز و ده سلات و سامان و زانست و فرهنگ و سالی ۱۹۳ی ک / ۸۰۹ی ز، کوچی دواپی کردووه.

۷- هاروونه ربهشید راسته وخو له یه حیا دهره لته بووه، به لکوو ناگری جه عفره ته وای بنه ماله کانی گرتوته وه؛ نه ویش گه راوته وه سهر چهند هویه ک که یه کیان شهیتانی و دووزمانی و تیچاندنی فهزلی کوری ربهیع و مه سرووری خزمه تکاری خلیفه بووه.

۸- خه لافه تی عباسیه به ده سستی نه بولعه عباسیه سه ففاح، سالی ۱۲۲ی ک / ۷۵۰ی ز، دوا به دواپی تیچا وونی حکومه تی نه مه وی بناغهی داندره. نه بوو موسلیمی خوراسانی ویرای دوو کومه لای نه هیتی له کوفه و خوراسان بوونه ریخوشکری نه م نال وگوره و دواتر پاله وان نه بوو موسلیم وه ک دز پاداشتی دراپه وه! حکومه تی عباسیه هه تا سالی ۶۵۶ی ک / ۱۲۵۸ی ز، دریزه ی به مانی خوی دا و نهو ساله هولا کوخان تو ماری ته مه نی تیکه وه پیچا.

۹- [مه روان (۷۲-۱۳۲ی ک / ۶۹۱-۷۵۰ی ز). و.] چارده مه مین خلیفه ی نه مه ویسه و به زوری و زورداری خه لافه تی له چنگ برایمی کوری وه لید دهره هیتاوه. له و کاته وه که بۆته خلیفه تا نهو رږژه ی کوژراوه، هه را و نازاوه ی بۆ دانه کوژراوه.

۱۰- مه ککه سالی ۸ی ک / ۶۲۹ی ز، گیراوه.

۱۱- سالی عباسیه ده بیته کوری عه لی و ئاموزای نه بولعه عباسیه سه ففاحه. عه بدولای برای سالی له نزیک زی چۆته شه ری مه روان و پاش شه ریکی خویناوی شکاندوویه تی و ربه تاندوویه تی و هه ر جاره ی په ریوه ی ولاتیک بووه و سهره نجام له میسر به ده ست سالی و نه بووه ون کوژراوه.

۱۲- مه زنانی مه روانی یازده خلیفه ی نه مه وین و ده چنه وه سهر مه روانی کوری هه که م چواره مین خلیفه یان. [مه روانی کوری هه که م (۲-۶۵ی ک / ۶۲۳-۶۸۴ی ز)، یه کیک بوو له راویژکارانی ئیمامی عوسمان. له شام بۆته خلیفه و ته نیا ۹ مانگ و ۱۸ رږژی خلیفایه تی کردووه. و.]

۱۳- محه مه ده مین زه کی به گ و سهید حوسین حوزنی نوو سبویه انه: شیخ ئیدریس.

۱۴- سید حسین حوزنی نویسیویه‌تی: سوله‌یمان بهگ هتا سالی ۹۹۸ی ک/ ۱۵۸۹ی ز، حکومته‌تی کردووه و هەر ئەو ساله‌ه‌لی بهگی کوری له جیی خۆی داناوه و سالی ۹۹۹ی ک/ ۱۵۹۰ی ز، کۆچی دوايي کردووه. چەند شوینە‌واری جوان و پەسندی ئاوه‌دانیشی له پاش به‌جیماوه؛ وهک مزگه‌وت و قوتابخانه و لانه‌واخانه و قه‌لا. بۆ نمونه مزگه‌وتیکی گهره‌ی له حەریر بنیات ناوه و قه‌لایه‌کی له نیزیک ئەشکه‌وتی «خراواتان» دروست کردووه و ئیستاتاش ئاسه‌واری هەر ماون. خانزادخانی سۆران، ناسراو به قه‌رالچهی سۆرانی خوشکی بۆته مشوورخۆر و راویژکاری و به سەر زۆربه‌ی کاروباری ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی ولات راگه‌یشتووه.

خاتوو «په‌روین مسته‌فا»ش که چیرۆکیکی سه‌بارت به‌م خانزاده نویسیوه و له کۆفاری گه‌لاویژ (سالی ۱۹۴۲، ژ ۸-۷، ل ۹۰-۹۳) دا بلاو بۆته‌وه، هەر ئەم بۆچونه‌ی هه‌یه؛ به‌لام محهممه‌ده‌مین زه‌کی بهگ بۆچوونی جیاوازه و ده‌لی خانزاد کچی حه‌سه‌ن بهگ و ژنی سوله‌یمان بهگ بووه، نهک خوشکی (مشاهیر الکرد و کردستان، ۲/ ۲۳۴).

۱۵- پیم و نییه وشه‌ی عه‌ره‌بیی «مکار» بووبیته ناسناو و له نیو کوردان دا ناوبانگی په‌یدا کردبێ؛ چونکه ناوچه‌ی موکریان پێش ئەم میژوو‌ه‌ش هەر بووه و هەر به‌م ناوه‌وه ناسراوه. رهنه‌گ له «موغ‌ری» وه داتاشرابی، که پیکه‌اتووه له «موغ + ری»؛ واته‌ ری‌ی موغان، ریگی هات‌وچۆی مووبه‌دان. زه‌رده‌شینی بۆ زیاره‌تی «به‌رزه‌»ی ئازهربايجان، که شوینی له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بووه، به‌م ریگایه‌دا هام‌وشۆیان کردووه.

۱۶- رهنه‌گ مه‌به‌ست میر عیسا‌ی کوری میر یه‌حیا بێ که به سه‌لاحه‌دینی کورد ناوبانگی رویشتووه و سه‌رده‌می خۆی سه‌ده‌زار خیزانی کوردی یه‌زیدی گواستوونه‌وه بۆ ئازهربايجان و قه‌ه‌یستان (کۆهستان). به‌پیی گێرانه‌وه‌ی محهممه‌ده‌مین زه‌کی بهگ له رووی کتیی «آثار الشيعة الامامية»، ناوه‌ندی یه‌که‌م و سه‌ره‌کی ته‌وریز بووه و ماوه‌یه‌کیش هارپونته‌رپه‌شید به وه‌زیری داناوه.

له «ریاض الخلد»ی نویسینی «عبدالرزاق بن نجف قلی دنبلی» دا، که میژووی دونبولیبه‌کانه، هاتووه: یه‌که‌م میری ناسراوی دونبولی، تاهیر کوری میر عیسا کوری میر مووسای فه‌رمانه‌روای شامه و وهک ده‌لێن مووسا کوری یه‌حیای به‌رمه‌کیی وه‌زیری هارپونته‌رپه‌شید بووه!

زۆر ویده‌چێ ئەم قسه‌یه راست بێ، چونکه مووسا کوری یه‌حیا به‌رمه‌کی له کاتی خۆی دا بێ سه‌روشوین بووه و کهس نه‌یزانیوه چی به سەر هاتووه. رهنه‌گ ئەو میر

عیسایه ش که له شه ره فنامهدا ناوی هاتوو، یه کییک له نه وه و نه تیزه کانی بی، چونکه مه و دایان زۆره.

مه ممه ده ئه مین زه کی به گ له در یژهدا نووسیویه تی: «ئهم خیله ی دونبولی گه لیک تیره یان لی بۆته وه و به ناو بانگترینیان بریتین له: دونبولی یه حیایی، واته نه وه کانی میر یه حیای؛ شه مسه کی که ده بنه به ره ی شه مسولمولک جه عفر؛ عیسابه گلو، که ده بنه تۆره مه ی میر عیسا و تیره ی به گزاده، که نه وه کانی میر فهره ی دوون و ئه ییووبخانی و هی دیکه شن، دونبولی بۆیه ئه م گشته لکه یان لی بۆته وه چونکه له رۆژگاری خه لیفه مه ئموون و ته یمووری له نگ و سولتان سه لیمه وه دوور خراونه وه بۆ ناوچه و مه لبه ندی کاشان، خوراسان، خه بووشان (قوچان)، شیروان، گه نجه، قهره جه داغ و ...».

ئیمه لی ره دا پوخته ی ژیاننامه ی چوار میری پیش میر عیسا ده خه ی نه روو که مه ممه ده ئه مین زه کی به گ باسی کردوون و بریتین له:

۱- میر مه ممه یان ئه حممه، که به پیی نووسینی «مشاهیر الکرد و کردستان» چواره م میری دونبولیه و له شام حکومه تی کردوو. له پاشان دهستی گه یاندۆته هه ری می هه کاری و چه ند قه لایه کی لسی گرتوو. قه لای به ناو بانگسی «بسای» یه کییکه له شوینه واره کانی و له زانست و هونه ریش دا چه ند به ره مه کیکی له دوا به جیمه او. سالی ۳۶۷ی ک / ۹۷۷ی ز، مردوو و له قه لای بای نیژراوه.

۲- پاش نه مانی ئه م میره، میر سوله یمانی کوری جیی گرتۆته وه و بۆته پیشه وایه کی دینی خاوه ن ده سه لات و شیخی به رمالئشین و برشتی ده سه لاتی کوردستان و ئازهر بایجان و شامی ته نیوه ته وه. گه لیک کۆشک و سه را و قه لای گه وره ی ساز کردوون و ئه وه ی هه ره به ناو بانگیان سه رای سوله یمانیه له چیای سنجار (شنگال). هه ره ها چه ندین قوتابخانه و فی رگه ی بۆ خویندنی رۆله کانی نه ته وه که ی بنیان ناوه و خو ی له سازکردنی خانه قایمان نه پاراستوو. چه ند کتیبیشی نووسیون و سالی ۴۱۰ی ک / ۱۰۱۹ی ز، کۆچی دوا یی کردوو.

۳- پاش میر سوله یمان، میر جه عفری دووه مه ی کوری بۆته جیگره وه ی. له سه رده می ئه ودا کانی زی ر له چیای شنگال دۆزرا وه ته وه و سالی ۴۱۰ی ک / ۱۰۴۹ی ز، کۆچی دوا یی کردوو. ئیمه ناوی میر جه عفری یه که ممان له ریزی میرانی دونبولی دا بۆ نه دۆزرایه وه و ته نانه ت مه ممه ده ئه مین زه کی به گیش نووسیویه تی: «ده بی جه عفری یه که م، جه عفری به ناو بانگی به ره مه کی بی.» به لام من به دووری ده زانم که وا بی، چونکه سه رده مه کانیان لیک نیزیک نین و پی م وایه جه عفری یه که م میر جه عفری کوره گه وره ی میر سه سن و یه کییک له مه زنه میرانی کورده. ئه م میر جه عفره دوو جار له مو عته سه مه ی خه لیفه ی

عه‌ببایسی راپه‌ریوه. خه‌لیفه جاری یه‌که‌م له چپای داسنی شکاندوویه‌تی و دایمرکاندووه. جاری دووه‌م له‌شکرکی گه‌وره‌ی به سه‌رکرده‌تیی ئی‌تساخ ناردۆ‌تسه سه‌ری و هی‌سز هاتووه و چوار ده‌وره‌ی گرتووه و هینده‌ی نه‌ماوه به دیل بگیری، به‌لام مردنی له ژبانی ژیر ده‌سته‌یی و داماو‌ی پی‌په‌سندتر بووه و تۆزکی ژهر خواردووه و سالی ۲۲۶ی ک/ ۱۸۴۱ی ز، پی‌مردووه. بۆ زانیاری زیاتر بر: «مشاهیر الکرد و کردستان، ۱/ ۱۵۸». به دووری نازانم ئه‌م میره که له چپای داسنی (داسنییان) بنه‌ی داکوتاوه، یه‌زیدی بووب، چونکه دونبولیه‌کانیش یه‌زیدی بوون.

۴- به‌پی‌گوتته‌ی محهمده‌ئهمین زه‌کی‌به‌گ، میر یه‌حیا سی‌ه‌زار ماله مه‌سیحی له ژیر ده‌ستی‌دا بوون و حوکمی به سه‌ردا کردوون و نیزیکه‌ی ۲۲۰۰ ته‌کیه و خانه‌قای له چپاکانی کوردستان، قه‌ه‌یستان (کۆهستان)، ئازهربايجان و شام دروست کردوون. هه‌روه‌ها چه‌ندین کاری گه‌وره‌ی دیکه‌شی ئه‌نجام داون و سه‌ره‌نجام سالی ۴۷ی ک/ ۱۰۸۴ی ز، مهرگ به‌ربینگی پی‌گرتووه و نه‌یتوانیوه ده‌رباز بی.

محهمده‌ئهمین زه‌کی‌به‌گ هه‌له‌ی له نساوی سه‌رچاوه‌که‌ی‌دا کردووه و له‌خۆوه نووسیویه‌تی شهره‌فنامه، چونکه ناوی ئه‌م یه‌حیا‌یه‌ی تیدا نییه.

۱۷- محهمده‌ئهمین زه‌کی‌به‌گ، به میر ئه‌حمه‌دخان کوری میره‌به‌گ ناوی بردووه و نووسیویه‌تی که سامانکی زۆر و ناویکی چاکی له پاش خۆی جیه‌یشتووه. ریزی داناوه بۆ زانست و وێژه و وێژه‌وانانی خۆش ویستوون. مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی، خاوه‌نی کتییی به‌ناوبانگی «مثنوی»، زۆری لی نیزیک و له لای ئه‌و بووه. له دیی «بابائه‌حمه‌د»ی چپای شنکار (شنگال) کۆچی‌دوایی کردووه.

۱۸- ئه‌م میر برایمه که دانیشتووی ته‌وریز بووه، چاکی نیوان له‌گه‌ل چه‌نگیزخان خۆش کردووه. ئاوا توانیویه‌تی هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی له په‌لاماری ویرانکه‌رانی مه‌غۆل بپاریزی و سالی ۶۹۲ی ک/ ۱۲۹۲ی ز، هه‌ر له‌و شماره‌ مردووه. محهمده‌ئهمین زه‌کی‌به‌گ ده‌لی کوریکی بووه به‌ناوی جه‌مشیدبه‌گ، که پاش مردنی باوکی بۆته جیتشینیی. ماوه‌یه‌کی دریز له چپاکانی هه‌کاری به‌ره‌نگاری له‌شکری مه‌غۆل راوه‌ستاوه. سه‌ره‌نجام غازان‌خان سالی ۷۲۵ی ک/ ۱۳۲۴ی ز، سپایه‌کی گه‌وره‌ی بسه سه‌ر وه‌رکردووه و به‌ره‌به‌رکسانی دادی نه‌داوه و له چپای «چله‌خانه» شه‌هید کراوه و له دیی «سیابای» نێژراوه.

۱۹- به‌پی‌نووسینی محهمده‌ئهمین زه‌کی‌به‌گ، شیخ بالوول کوری جه‌مشیدبه‌گه، نه‌ک شیخ ئه‌حمه‌دبه‌گ. له ته‌وریز حکوومه‌تی کردووه و سالی ۷۶۰ی ک/ ۱۳۵۹ی ز، مردووه.

۲۰- محهمه دئه مین زه کی بهگ نووسیویه تی: «دونبولییه کان له سه رده می شیخ بالوول دا به ئاره زووی خو یان بوونه پهیره وی شیخ سه فییه ددینی ئه رده ویلی. شیخ بالوول سالی ۱۲۲ هی ک / ۱۴۱۹ ای ز، سه ری وه بهر ده رگای سه رای نه مان هیناوه.» ئه وه ی راستی بی ئه م بۆچوونه له گه ل ره وتی میژوو په کتر ده گریته وه و رهنگه مه به سست ئه وه بی که له پیشه وای رووحی و معنه وی خو یان نیزیک بوونه ته وه.

۲۱- به پیی نووسینی محهمه دئه مین زه کی بهگ، مه نسوور بهگ کوری شیخ بالووله نه ک نه وه ی. سالی ۷۶۰ هی ک / ۱۳۵۹ ای ز، بۆته میر و سالی ۷۹۵ هی ک / ۱۳۹۳ ای ز، کۆچی دواپی کردوه. کوریکیشی داوه ته پالی، ناوی میر مه محموده و سولتان بایه زیدی عوسمانی خوشی ویستوه و دهستی ریژی لیناوه. شارۆچکه ی «مه محمودی سه رای» سه ر به وان ئه م میره سازی کردوه و سالی ۸۲۰ هی ک / ۱۴۱۷ ای ز، کۆچی دواپی کردوه.

۲۲- شه ره فنا مه باسی ئه م خانه دانه ی هه تا ئیره هیناوه. وه ک محهمه دئه مین زه کی بهگ نووسیویه تی، له «تاریخ جهان نما» ی تورکی دا هاتوه که ئه م میره بۆته فه رمان ره وای ته وای خاکی کوردستان، ناوچه و مه لبه نده کانی ئازهری ایجان، ئه ره منستان و هه کاری و شاری «خوی» به پایته ختی ده سه لاتی داناوه. ناسراوه به میر فه ره یدوون و سالی ۸۶۰ هی ک / ۱۴۵۶ ای ز، کۆچی دواپی کردوه. وه کوو روون و ئاشکرایه ئه م نووسینه به پیچه وانه ی قسه ی شه ره فخان و ره وتی رووداوه کانه که باسی کردوون. میژوو هه کیه ان سه ده و نیویکی نیوانه و رهنگه مه به سستی په ککی دیکه بی.

[بۆ زانیاری زیاتر سه بهاره ت به میژوو ی دونبولییه کان، بیره وانه: شه ره فنا مه ی

وه رگیزاوی هه ژار، ل ۵۸۱-۵۹۱. و.]

کتیبی چوارەم

باسی میرانی بدلیس که دەبنە باوانی نووسەری ئەم لاپەرانی و ئەویش
بریتییه لە سەر دەقیگ و چوار برگی لە گەڵ کۆتایی

سەردەق

باسی شار و قەلای بدلیس که کچی بەردی بناغەیی داناو و
کردوو یەتە ئاوەدانی

دا پـیـم بـلـی بـزـانـم، چ شـتـی هـهـوـیـنـی تـۆ یـه
کـیـیه هـهـوـیـنـگـهـری تـۆ زـمـانی گـوـفـتـوـگـۆ یـه؟
گـهـلـی نـیـگـاریـان لـه تـۆ، لـه پـووی زـهـمـانـه داوـه
کـه چـی هـه چـی دـه بـیـنـم، هـه مـو و خـه یـاـلی خـاوه
لـه کـوینـدـهـری دـه سـه کـنی، گـهـر ئـاگـری بـه تـیـنی
لـه کـامـه دـهـر دـیـیه ژـوور، تـۆ کـه خـه نـیـمی ژـیـنی
دوورەپەریزی لیمان، لـه گـۆشـه و لـه پـه سـیـوی
دئ و خـۆ دـهـنـوـیـنی، کـه چـی و ن و نـه دـیـوی
کـامـه مـهـلی خـۆشـفـهـری، کـه وـا خـۆ دـهـشـه کـیـنی
و هـک یـادگـاری تـه مـهـن، هـهـر تـۆ ی بـه جـی دـه مـیـنی^۱

با نژیاروانانی په نجه نه خشینی بیر و بۆچون له وسره وسه ری ولاتان بزانی و نه دنازیارانی چازانی شووره و قه لاتان لینیان پوون بی، نه گه رچی هموو کس به بی گری دهستی به و سه رچاوانه پاناگا که وا باسی چۆنیه تیی بارودۆخی سه یروسه مه ره ی ئاوه دان بوونه وه ی دنیا و پووداوه گوره و ده گمه نه کانی نیو به ره ی ئاده می ده که ن، که هموویان مامۆستایانی شاره زای ئه م بواره دایانرشتوون، به لام ئه وه ی راستی بی پاش پینداچوونه وه ی ئه و کتیبانه ی به دهسته ون و باوی سه رده من، وا درده که وی که بدلیس یه کیکه له شوپنه واره کانی ئه سکه نده ری پۆمی. له چه ندین ده قی تورکی و فارسی دا ناوی «بدلیس» یان به «بتلیس» یش نووسیوه که هه له یه، بۆ؟ چونکه به پینی بۆچوونی شاره زیان و قسه ی باوه رپیکراوان، بدلیس ناوی یه کیک له غولامانی ئه سکه نده ره که قه لا و شاری بدلیسی بنیات ناوه. له لایه کی دیکه شه وه نووسه ری «قاموس»^۱ له لیکدانه وه ی وشه ی بدلیس دا ده نووسی:

«شوینیک که خۆش که ش و هه وا بی پینی ده لین بدلیس.» تا قمیگ لایان وایه بدلیس که وتۆته نیو جه غزی خاکی نازه ربایجان و دهسته یه کیش پینان وایه نه خیر سه ر به ئه رمه نستانه؛ به لام به پینی بۆچوونی ته واوی زانایان سه ر به هه ری می چواره مه.^۲

۱- مه به سستی ئه و قاموسه یه که مه جده دین فیرووزئابادی (۱۳۲۹-۱۴۱۵ی ز) به زمانی عه ره بی نووسیویه تی. و.

وهک مه لا جه میل له سه ر بدلیس ئاماژه ی پی کردوه، فیرووزئابادی ته نها ده لی نزیک خه لاته.

لیره شدا ئاخافتنی حه مدوللا مسته وفی له مه ر ناساندنی «بدلیس» و «شط العرب» نییه. ز.س.

۲- له دابه شینی ویشکانی و جی ژییانی گۆی زه وی دا که کراوته حه وت به ش، هه ری می چواره م ئیران و ئیرانشار ده گریته وه. و.

به‌کورتی و پوختی ئه‌وه‌ی که زۆر بۆته جیڭای سه‌رنجی نووسه‌رانی
قه‌له‌م‌نه‌خشینی رووداوه‌کانی رابردوو، هاتنی ئه‌سکه‌نده‌ره بۆ سه‌ر یه‌کاوی عاره‌بان
(شط العرب). به‌پیی گێرانه‌وه‌ی ئه‌م نووسه‌رانه، کاتیک ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ بابل و
عیراقی عه‌ره‌به‌وه ته‌شریفی به‌ره‌و رۆم که‌وتۆته‌ پئ، توشی یه‌کاوی عاره‌بان
هاتوو و لیبراره‌وه ته‌واوی ئاوی ئه‌و چۆمانه‌ به‌تاقی بکاته‌وه که سه‌ر به‌و رووباره‌دا
ده‌که‌ن، هه‌تا به‌پیی چیژتنی پسه‌پۆران، لئی روون بیته‌وه کامه‌یان سارد و سووک و
به‌گیان خۆشن. له‌سه‌ر ئه‌م پئ وشویننه هه‌ر پێدا ده‌پۆن هه‌تا ده‌گه‌نه زارکی
رێژاوگه‌ی چۆمی بدلیس که له‌گه‌ڵ دیجله‌ لیکه‌داته‌وه. کاتیک هه‌لیده‌سه‌نگیتن و به
لاویچان چه‌ند قومیکه‌ی ده‌خۆنه‌وه، هه‌ست پئ ده‌که‌ن له‌چاو ئاوه‌کانی دیکه
سووکتر و خۆش چیژتره. له‌ویوه‌ لاده‌ده‌ن و که‌ناره‌وه‌که‌نار ده‌پۆن و رێگای گوپی
چه‌مه‌که‌ ده‌گرن هه‌تا ده‌گه‌نه جیڭایه‌کی که ئاوی چۆمی کسوور و ره‌بات قۆل
تیکده‌کێشن. پاش ئه‌وه‌ی ئاوی هه‌ردک چۆمه‌که‌ به‌تاقی ده‌که‌نه‌وه، ئاوی چۆمی
کسووریان پئ خۆشتر ده‌بن، هه‌ر بۆیه‌ به‌ لیواری چۆمه‌که‌دا هه‌لده‌کشین تاکوو
ده‌گه‌نه سه‌رچاوه‌که‌ی که قولته‌قولت هه‌لده‌قولی.

پوون وه‌کوو دلێ خه‌لوه‌نشینان	که‌ش وه‌کوو چاوی که‌لی چابینان
تا سه‌ر پشتی گا و ماسی چووئه‌ ئاو	وه‌ک چاویله‌ی ره‌ش رووی دیته‌ به‌رچاو
ئه‌و گژ و گیایه‌ی تیییدا شین بووه	گه‌ژلکی له‌بهری گه‌لا گرت...ووه
مانگی گه‌لاویژ که‌ نوقمی تاوه	به‌فرانبار په‌نای بۆ وی هینتاوه
ئه‌وه‌نده سه‌رده و سه‌ر ده‌ته‌زینئ	وینه‌ش ناویژی رووی لئ بندوینئ
گه‌ر قولیکه‌ی ره‌ش تپه‌په‌رئ له‌وئ	ده‌م‌وچاو بشوا و ئاوی ویکه‌وئ
وا داده‌شۆرئ له‌ گه‌رد و خه‌وشئ	وه‌کوو جامی جه‌م روون ده‌دره‌وشئ

ئەو سەرچاوه و كانياو و كهژ و چيا و ميڤگ و ميڤغوزاره زهمەند و زەنويڤره
 وەها جوان و دلبروين و نەخشين ديتە بەرچاوي ئەسكەندەر، كە ديدەي پڤژگار
 بەپي تپەربووني سەدان سالان جيگاي ئاواي نەديتوو و تەنانت گويي زەمانە
 لەسەر زار و زمانان گۆراني وەهاي نەبيستوو. گياوگۆلي تورت و ناسك لەسەر
 سيني سەريان پيگە وە ناو و پۆلي گولاني بە دەورەي دا لي هالاو. كيوەكاني
 وەكوو خدر سەوزەپۆشن، داروباري خەلاتي رەنگاوپەنگيان بە شاني دا دراو.

هەواي پارسەنگي گياني تيخزيوه نـمەي ئـساوي ژـيـسـاني تيچزيـ...وہ
 زەوي وزاري هەمووي شۆرا بە باران گولي نەخشيني لي شين بوو هەزاران
 دەر و دەشتي گولي لي بوونە تارا ترووسكەي دي لە پووبەندي حەشارا
 گولاني پووگولاني سەرزەمينن چريگەي بولبولي سۆزي ئەويەن
 گۆ و گياي تاكوو نيوقەد هەلکشاون دەرختسي خيوەتـسـاني پە پـبـلاون
 مەلي گەر بۆ پشوو بي لي بنيشي لە خوشيان بالە فرکەي ري دەنيشي^۱

www.zheen.org

ئەوہي راستي بي ئەسكەندەر ئاو و هەواي بدليسي پچ دەکووي و چەند پڤژيگ
 بۆ حەسانەوہ لەسەر ئەو كانيبە بنە دادەکووي و کۆپي شادي و خۆشي و
 پابواردن دەرازينيتەوہ. مەيگيراني پووز و بەلەك بەفرين كە هەنيتيان چەشني
 ئەستيرەي ناھيد دەدرەوشا بە دەوري دا هاتن و چوون و پيالەي بلوورينيان بۆ پ
 كرد و ئەويش فری هەلدا. دەنگ و ئاوازي بەزم و پەزم و چريگەي كەيف و
 شادي و شادمانبي ئەسكەندەر هەتا گومبەزي چەرخي گەردوون پڤيي.

۱- هۆنراوہي كە مەلەددين بافقي، ناسراو بە «وہحشي» (۹۳۹-۹۹۱ھ / ۱۵۳۲-۱۵۸۳ی ز)،
 بەشيگ لە مەنزومەي «فەرھاد و شيرين». خاوەني كۆمەليگ شوينتەواري بەنرخە.
 هاوچەرخي شەرەفخان بوو و بە شيعر كەوتۆتە پيداھەلداني شاتەھماسبي سەفەوي. و.

به پپی نه‌زله‌ی باوی نیو کۆمه‌لانی خه‌لک، ئه‌سکه‌نده‌ر یه‌سکیکی وه‌کوو شاخه‌گای له‌سه‌ری ر‌واوه و هه‌ر چه‌ندی پزیشکانی شاره‌زا سه‌ریان پیوه ئیشاندوووه و هه‌ولیان داوه هیچیان بۆ به‌هیچ نه‌کراوه، به‌لام دوا‌ی چه‌ند ر‌وژ مانه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و کانیاوه، په‌راندوو‌یه‌تی و عه‌له‌می له‌ی بر‌اوه. ئه‌و سه‌رچاوه‌یه هه‌ر ئیستاش جیگایه‌کی ر‌یک و گۆری لێیه که پپی ده‌لێن چاوه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر. کساتیک ئاوا ده‌بینی و ده‌زانی چۆنی ئاو و هه‌وای وی پیکه‌وتوووه، ده‌لی و چاکه‌ شار و قه‌لایه‌کی وای له‌ ساز که‌م که‌ سه‌دان سال دواتر پشتاوپشت باسی بکه‌ن. هه‌ر بۆیه بدلیسی غولامی خۆی ر‌اده‌سپیری هه‌تا قه‌لا و باژیریکی له‌و شویتنه بنیات بنی و ده‌لی ده‌بی هینده‌ قایم و پته‌و بی، ئه‌گه‌ر هات و پادشایه‌کی وه‌کوو منیش ده‌وره‌ی بدا و بیه‌وی بیگری، که‌مه‌ندی ئامانجی نه‌گاته ددانه‌ی مشاره‌ی سه‌ر لیواری شووره و کۆشک و قه‌لای.

«بدلیس» به‌پپی فه‌رمانی بی‌سی و دووی ئه‌سکه‌نده‌ر دوو فرسه‌خ له‌ولاتری سه‌رچاوه‌که، له‌ نیوان چۆمی کسوور و ر‌ه‌بات، یانی راست له‌و جیه‌ی که هه‌ر ئیستا قه‌لا و شارۆچکه‌ی بدلیسی لێیه، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا دیواری قه‌لا و شه‌وره‌ی شاری هه‌لده‌چنی.

پاش ئه‌وه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ په‌لاماردانی ئیزان ده‌گه‌رپته‌وه، دیته‌وه ئه‌و شویتنه، به‌لام بدلیس ده‌روازه‌ی قه‌لا گاله‌ دها و شانی له‌ شه‌ر و به‌ریه‌رکانی شل ده‌کا. تۆقی ده‌سه‌لاتی ئه‌سکه‌نده‌ر وه‌لا ده‌نی و ده‌لی چی دیکه‌ی سه‌ر وه‌به‌ر ناهیتم. ئه‌سکه‌نده‌ر هه‌ر چه‌ند ر‌اسپاردان ده‌نیری و به‌ په‌ند و ئامۆژگاری ده‌یلاویننه‌وه، تاکوو ده‌سه‌رداری سه‌ربادانی بی، به‌لام بدلیس هه‌ر ته‌قه‌شی له‌ سه‌ری نایه و ملی بۆ ناچه‌میننی و له‌ ته‌مای سه‌ربزێوانه‌ی خاوا ناییته‌وه. ئه‌سکه‌نده‌ریش که ئاوا ده‌بینی هینده‌ی خۆ پیوه‌ خه‌ریک نا‌کا و به‌ چاوی لێوورده‌وه لێی ده‌روانی و ده‌وره‌ی نادا و له‌شکری ده‌نگ دها و ده‌روا. قۆناخه‌رپیه‌ک پتر دوور نا‌که‌ویننه‌وه که بدلیس

به دواى دا دى و شمشير و كفن دهخاته ئهستوى و كليلى دهروازن ديتى و خوى دهگهيه نيته بهر پكيفى ئهسكهندهر. له پيوه به چوكدا دى و دهلى كورپه خه جالهت خوم، ده بى له تاوانم خوش بى، چونكه من له سهر فرمايشتى پادشاي جيهان دامه بارى لاسارى و سهر بزيوى و ئه گهر له يادت بى ئه و دهمه مى منى كويله ي ههره به ره ژيتر پاسپارد تاكوو ئه م شووره و قه لايه ساز كه م، به پراويژى گه وه ههر بارت فرموت ده بى هينده سهخت و قايم و پتو بى كه پادشايه كى وه كوو منيش بوى نه گيرى. تهنانهت فرموت نابى كه مهندي خاقانانى پايه بهرز و خونكارانى دنياگريش بگاته ددانه ي مشاره ي دهورى بانى كوشكى و مهلى ئاوهزى تيژبيني پووناك دلانى ناخ و دهروون پاليوراو نه توانن به شابالى ههست و خيال به سهرى دا بخولينه وه. له سهر ئه م پى وشويته من به گويره ي فرمانى بى بهر گيره وه ي مهزنى خوم جو لومه وه و ئاوا شووم لى هه لكيشاوه و كويته ي ئاكارى دزيوم له مه يدانى بى شهرمى دا تاو داوه. ئيستا چم لى دهكه ي و چونم سزا دهده ي گهر دنم له موو باريكتره ئه ي پادشاي جيهان په نا! ئهسكهندهر ئه و قسانه ي بدليسى وه بهر دلى كهوت و شار و قه لاکه ي به ناوى بدليسه وه ناودير كرد و گوتى با حكومته و ملكوماشى ئيره ههر به ملكايه تى خه لاتى توبى و هينده ي هه لكيشا كه گزشه كلوى پله و پايه ي له پوپه ي هه تاوى تپه پراوند.

وه كوو دياره قه لافه تى قه لاي بدليس له سهر بارى سى گزشه ساز كراوه، ههر بويه هه ميشه بارى دل خورتى و هه ژان بالى به سهر كيشاوه. به پي گيرانه وه ي باوه پينكراوان، له سهر ده مى پيشوودا مار هينده يان گهرا و هيلكه تيدا هه ليتاوه كه بۆته قه لاي ماران. مار وا وهك ههرشته كه وتوونه سهر يهك خه لگ هه راسيان لى هه لگيراوه و بارى ژيانيان وه سهر ناخوشى گه پراوه. سهره نجام بليمه تان ته ليسميكيان خستۆته سهر لاديوارى دهروازه ي قه لاکه و ئاوا مار كه متر بوونه وه و

جه ماوهر داناچله كينن. ئه و ته ليسمه ئيستاش هر ماوه و په يکهرى داتاشراوى
ئاده ميزادىکه له سهر بهرد و ماريكى به دهسته وهيه و پيى ده لئين ته ليسمى ده رگا.^(۱)
شاروچکەى بدليس که وتۆته دهره به نديكى^(۲) نيوان نازهر بايجان و ديار به کر و
په بيعة و ئهرمه نستان. ئه گهر حاجيه کانى تورکستانى و هيندوستانى به خاکی
ئيران و عيراق و خوراسان دا بچنه زياره تى مه ککه و مه دينه - خودای مه زن هر
بيخاته سهر شان و شکريان - ده بى به وى دا تتيه پرن. گهر زکاني جه دده و زهنگار و
بازرگانانى خه تا و خوته ن و پووس و سه قلاب^۱ و بولغارى و سه وداکهرانى
عه رهب و عه جه م و هام وشوکه رانى زۆربه ي دنيا ئه گهر بيانه وى به و باله دا بين,
ده بى به و قه لشته به رده ي بدليس دا تتيه پرن، دهنه هيچ ريگايه کى دیکه يان نيبه. ئه م
په هۆله به رده که وتۆته باکوورى بدليس و ته نيا فرسه خيکى ليوه دووره. گراويک
له وى هه لقوليوه و به ره به ره بۆته بهرد و وا که وتۆته سهر يه ک که بۆته گري و
کۆسپى سهر پيى هات وچۆکه ران.
خاتوونىکى خيىرخوا ئه و زه مانى مزگه وتيک و پرديکى کل گه وره ي له خودى
بدليس ساز کردووه، که به پرد و مزگه وتى خاتون به ناوبانگن. وهختايه ک به و به
که ند و کۆسپه ي گراوه که ي زانيوه، به ردبى لي وهخۆ خستوون و بوودبى پيدا
ليداوه و کونى کردووه و هر ئيستا خه لک و کاروان به بى گري ليه وه تتيه پ
ده بن. جيگايه کى مباره که و گه ليک پير و پياوچاکی خودايى به پى وقه ده مى
پيروزيان پيدا رابردوون.

۱- له سه رچاوه ئيسلاميه کان دا مه به ست له سه قلاب (صقلاب)، ميلله ته سلاقيه کانه.

(الصقالبه). ز.س.

«واقیدی»^۱ له زمان نۆفلی کورپی عهبدوللاوه دهگپیتتهوه که سالی ۲۷ی ک / ۶۴۷.. ۶۴۸ی ز، یانی له سهردهمی پیشه وایه تیبی عومهردا - خودای لی پزازی بیج - عه یاززی کورپی غه نه م ئهرکی گرتنی دیاربه کر و ئهرمه نستانی خراوته سه ر شانی. له و چاخه دا کافرئیک به ناوی «یوستینوس» به سه ر «ئه خلات» پراگه یشتووه و «سه روه ندی کورپی یوونسی به تاریقه» حوکمرانی بدلیس بووه. «سه ناسه ر» یکی کافر له مووش و ساسۆن فه رمانه وایه تیبی کردووه و مه زنی هه موویان یوستینوس ی میری ئه خلات بووه. ئه م میره «تاروون» ی کیژی خۆی به جیئشینیی دیاری کردبوو.^۲

له کتیبی «فتو و حولیلاد» دا نووسراوه: باوکی تاروون پیی خوش بوو بییدا به بوغوزی کورپی سه روه ند، که ئامۆزای و حوکمرانی بدلیس بوو.^۳ کچه ش ته واویک مه یلی چووبوو یه سه ر مووشی کورپی سه ناسه ر، که لاویکی هه تا بلئی جوانچاک و په زاسووک و جوامیر بوو. ئه و ده مه ی که میرانی کافران کورانی خۆیان نارده هانای «مریه م» ی کورپی «داراب» ی حوکمداری ئامه د، تاروونیش له لایه ن باوکییه وه ئهرکی به هاناوه چوونی که وته سه ر شانی. کاتیک له وی چاوی به دیداری مووش که وت، به جارئیکی جله وی به ده ست خۆیه وه نه ما و به دزی له گه ل مووش قسه یان کرده یه ک و له له شکرگاوه رایانکرد و چوونه خزمه ت عه یاززی

۱- ئه یووعه بدوللا محه ممه د (۱۳۰-۲۰۷ی ک / ۷۴۷-۸۲۲ی ز)، میژوونوس و زانای بواری حه دیس. واقیدی عه رب که وتۆته ژیر بالی پاراستنی یه حیا به رمه کی. هیتدیک له به ره مه کانی به داشکانه وه به لای شیعا یه تی دا ده ستاو دراونه وه. کتیبی زۆرن بۆ نمونه: فتو و حوششام، فتو و حولعیراق، مه قته لولحوسین و... (فه رهنگی ئه علامی سوخه ن). و.

۲- ئه م هه واله لای واقیدی دریزتره (فتوح الشام، ۱۶۱/۲).

یوونس راستییه که ی لای واقدی بۆلسه. ز.س.

۳- له (فتوح البلدان، ص ۱۷۸-۱۷۹) دا، به م شیوه یه نییه. ز.س.

کوپری غه‌نه م و ئیمانیان هی‌نا و مسولمان بوون و هر له و بی‌جییه تاروونیان له مووش ماره کرد. پاش ماوه‌یه‌ک تاروون به‌پنی که‌ین و به‌ینیک له‌گه‌ل یارانی عه‌یاز، هه‌لات و گه‌رایه‌وه لای باوکی و گوتی مووش به‌زوری شاده‌وئیمانی بی‌ هیتاوم و مسولمانی کردووم و ئیستا گه‌راومه‌وه سهر دینی پیشووم. پاش تییه‌پینی ماوه‌یه‌ک له هه‌لیکی ره‌خساودا تاروون باوکی خوئی کوشت و به‌بی شه‌پ و گه‌ر ئه‌خلاتی دایه ده‌ست له‌شکری ئیسلام. سه‌روه‌ندی میری بدلیسیش «بیوقه‌ننا» ی ناردده لای عه‌یازی کوپری غه‌نه م و سه‌ت هه‌زار دینار و هه‌زار توپ کووتال و پارچه‌ی ئاوریشمی نه‌خشین و پیئسه‌ت سه‌ر ئه‌سپی عه‌ره‌بی و سه‌تی خو‌مالیشی وه‌کوو دیاری بو نارد و له‌گه‌لی پیکهات. جه‌ماوه‌ری شاری بدلیس زوربه‌یان ئه‌رمه‌نین و به‌شی هه‌ره زوری ئه‌وانه‌ی مسولمانن که‌وتوونه بی‌وشویتی ئیمامی شافیعی .. خودای لی‌ رازی بی .. به‌لام به‌شیککی که‌میان له سه‌رده‌می زال‌بوونی تورکان دا چوونه سهر پچه‌ی پیشه‌وای مه‌زن ئه‌بووحه‌نیفه و بوونه حه‌نه‌فی و له‌ ری‌بازی ده‌سه‌لاتدارانی رۆژگار که‌یان روانیوه. زوربه‌ی خه‌لکی ناوچه‌که شافیعن و سه‌رله‌به‌ریان سه‌ریان بچی‌ نویژیان ناچی و له‌ رۆزوو گرتن ئازان و تامه‌زرۆی دیندارین. کۆمه‌لیکی به‌خشنده و دلاوا و میوان خو‌شه‌ویست و بی‌یواردۆست و سه‌رد و په‌ندن. له هه‌ر دئییه‌کی مسولمانان، ئه‌گه‌ر دووسه‌ی مالیکیش بی‌ مزگه‌وتیکی لی‌ ساز کراوه و مه‌لا و بانگیژی بو راکیراوه و نویژی به‌جه‌له‌ی تیدا دابه‌ستراوه و چاکیان شان وه‌به‌ر دینه‌که‌ی خو‌یان داوه.

ئه‌و شاره‌ پاکه گه‌لیک زانا و پیوای شاره‌زای لی‌ هه‌لکه‌وتوون بو وینه پیشه‌وای گه‌ه‌ره‌ی ژیه‌رانسی جیهان مه‌ولانا عه‌بدوپه‌حیم بدلیسی، که له پوخته بوونی ده‌روون و فره‌زانی دا ناوبانگی ده‌نگی داوه‌ته‌وه و په‌راویژیکی یه‌کجار دلگر و

وردبینانه ی له سهر کتییی «مه تالع»^۱ ن... ووسیوه که سه باره ته به «مه تتیق و مه عانی» و له نیو مه زنه مه لایان دا زور به ناوبانگه. یه کیکی دیکه له په روه رده بووانی بدلیس مه ولانا محه ممه دی به رقه لعییبه، که له شهره زانی و حه دیس دا بۆته تاقانه ی نیو کۆپی زانایان و که وتۆته به ردلی مامۆستایان. له بواری رێزمان دا په راویزی له سهر «خه بیسی» و «هیندی» نووسیوه و پیشکه شی کردووه به میر شهره فی حاکمی بدلیس و که وتۆته به ردلی هه موو لایه ک.^۲

هه روه ها پرووگه ی توێژه ران و به لگه ی جی متمانه ی بیروردان و پاریزه ری پئی وشوینی رییازی دین و پیشه نگی رییوارانی خوداناسین، شیخ عه ماری یاسر،^۳ که مریدی شیخ ئه بوونه جیبه ددینی سۆهره وه ردی بووه^۴ و بۆته پیری ده سنگیری شیخ نه جمه ددینی گه وره .. خودای مه زن گیانیا ن شاد کا - بدلیسییه. زانای پایه به رزی ئاویتته بووی رییازی یه زدانی، مه ولانا حیسامه ددین بدلیسیش،^۵ که بۆته

۱- مه تالع (مطالع الانوار)، قازی سیراجه ددین کوری ئه بووبه کری ورمییی نووسیویه تی و سالی ۱۲۸۹ هـ / ک/ ۱۲۹۰ ز، کۆچی دوایی کردووه. بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره فنا مه ی هه ژار، ل ۶۶۶-۶۵۵. و.

۲- «الخبیسی»، محه ممه دی کوری ئه بووبه کر (م: ۱۷۳۱ ک/ ۱۳۳۱ ی ز) خودانی کتییی (الموشح فی شرح الکافیة) و کتییی (الکافیة) ش نووسراوی زانای کورد ئیبوو حاجیبه.

دهیان نووسه ر هه ن به «هیندی» ده ناسرین و نه مازانی مه به سستی کامیانه. ز.س.

۳- یه کیکه له زانا گه وره کان و پیری به رماله و سالی ۵۸۲ هـ / ک/ ۱۱۸۶ ی ز، کۆچی دوایی کردووه. م.ج.

۴- شیخ زیانه ددین عه بدولقادر سۆهره وه ردی (سووره به ردی)، سالی ۹۰ هـ / ک/ ۱۰۹۶ ی ز، له گوندی سووره به رد له دایک بووه و سالی ۵۶۳ هـ / ک/ ۱۱۶۷ ی ز، ده سستی له داوینی ژیان به رداوه و له نیزامییی به غدا نیژراوه. بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره فنا مه ی هه ژار، ل ۶۶۵. و.

۵- حیسامه ددین عه لی له ته ریه ته سی «نووربه خشی» دا خه لیفه بسووه. سالی ۷۰۰ هـ / ک/ ۱۳۰۰-۱۳۰۱ ی ز، کۆچی دوایی کردووه. بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره فنا مه ی هه ژار، ل ۶۶۵. و.

سهرجه لهی برواداران لسه رهوتسی سؤفیگه ری دا رچهی شیخ عه ماری یاسری گرتووه و پاش چله کیشان و پالاوتتی نه فس و پینداچوونه وه به ههستی دهروونی دا گه یوه ته په رپه رۆچکه ی پیگه یشتن و کتیبیکی سه بارهت به لیكدانه وه و شی کردنه وهی رهوت و رپیازی سؤفیایه تی نووسیوه .

یه کیککی دیکه له مه زنانی بدلیسی مامۆستای فرهزان مه ولانا ئیدریسی^۱ کورپی مه ولانا حیسامه ددینه، که ماوه یه کی زۆر قه له مداری شاهانی ئاق قۆینلوو بووه و پاشان له کۆرپی ئاوده نگانی سولتان سه لیم خان دا جی ورپی بۆ دیاری کراوه و که ولی ئەم شانازییه ی خراوته سهر شانی. بدلیسی جهنگه ی په لامردان و گرتنی میسر له رکیفی پادشای هه میشه بالاده ست دا بزوتووه و له وی چه ند چامه یه کی پر کاکل و نیوه رۆکی بۆ پیندا ه لدان و تاریقاتی سولتان سه لیم خان هۆنیوه ته وه. له چامه یه کدا ئاوا پیندا هاتووه و سکالای ناخ و دهروونی خۆی ده ربپوه:

سکه ی زیپی من له سای نه زانی قه لب و چرووکه
زانایی که تۆی سه نگی محه ک بی، بی خه وش و خاله
شاری زانستم هینده ی ده نگی جۆ به هره ی بۆم نه بوو
نه زان گه وه هره ی له سه ر ده باری و به گاله گاله
بۆ چما میسر له منی به له نگاز خاکی حه رامه
نه کرئ حه لالی له داروباری بۆ من حه واله

۱- مه لا ئیدریسی بدلیسی (۱۸۵۶-۱۹۲۶ه ی ک/ [۱۴۵۲] - ۱۵۱۹ه ی ز)، ناسراو به حه کیمه ددین ئیدریس، میژوونووسیکی کورده و له بارگای پادشاهانی ئاق قۆینلوو دا کاری کردووه. پاشان چۆتسه بارگای سولتان بایه زیدی دووهه م و سولتان سه لیمی یه که م. به ره مه سی هه ره به ناوبانگی کتیبی «هه شت به هه شت» ه و سه باره ته به دیرۆکی حکوومه تی عوسمانی و له سه رده می عوسمانه وه ده ست پینده کا و هه تا سه رده می بایه زیدی دووهه م ده گریته وه ... (فه ره نگی ئەعلامی سوخن، ب ۱، ل ۳۰۲). و.

گریمان که من مافی خزمەتم له لای تۆ نه بی
 که چی له بهر تۆ ئیستیکه پشتم له مال و حاله
 له رۆم و شام و ئامەد و کورسان خزم و کەسانم
 وەک بهنده ده گرین، تیکرا ژیانیان لی تفت و تاله
 باسی چاکه ی تۆ گەر پایه بهرزان بیسن له من
 وەک په ره ی تۆمار ده پیچرینه وه یا دهنه جاله
 چون دەرگاهی تۆ ئه ی شاه ی میسر مه کزی زانینه
 چاکه کۆرپکی بگری و بیینی چون ده کم گاله
 من مه له وانی زانستی و یژه و بواری پزیشکیم
 له لام ریازی پرسسی گرانی گه مه ی مناله
 تا په ره پۆچکه ی هه موو زانستان بالم گرتوه
 کئ بلئ ئیدریس نه وی دهنیشی، خه ون و خه یاله

بنکه ی ژین

www.zheen.org

بدلیسی میژوو یه کی نووسیوه به زمانی فارسی که سه باره ته ژیان و
 به سه رهاتی هه شت که س له سولتانه کانی عوسمانی و ناوی ناوه «هه شت
 به هه شت» و نیزیکه ی هه شتا هه زار به یتیشی کردۆته نیوئاخنی (؟). دوی
 سه ره لسانی شاسمایل و بره و پیدانی ریازی رافزی، مه ولانا ئیدریس میژوی
 سه رده مه که ی به ئه بجه د هیتابۆوه: «مذهب ناحق». کاتیک شاسمایل ئه و قسه یه ی
 بیسته وه، یه کیک له هاوده نگان و هاوشینانی تایه تی خۆی، که مه ولانا که ماله ددینی
 ته بیبی شیرازی بوو، راسپارد هه تا نامه یه کی بۆ بنووسی و پرسیری لی بکا که
 داخوا دانانی ئه م میژوو ه کاری ئه وه یان بۆی هه لبه ستراوه؟ ئه ویش له رپۆه
 فرمانی شای نایه بان چاوی و نامه یه کی یه کجار جوان و له دلان خۆش و
 ورده کارانه ی بۆ نووسی و پرسیاره که شی تیدا گونجاند. کاتیک مه ولانا ئیدریس

نیوک و نیوه رۆکی نامه که ی لئ پوون بۆوه، حاشای لئ نه کرد و نووسی: به لئ من ئەم میژووهم دۆزیوه ته وه، به لام پیکهاته که عه ره بییه و گوتومه «مذهباحق»! شاسمایل ولامه که ی به دلّه وه نووسا و فرمانی پیرۆزی نووسی که وا چاکه مه ولانا بی و لیڤه هاو ده م و هاو نشینمان بی. مه ولانا خۆی پاراست و نه چوو، به لکوو به دانانی چامه یه ک داوای لیپووردنی لئ کرد و لیڤه به شیکی دهخریته بهرچاو:

غولامی خانه دانی ئیوه بوون باوانی رابردووم و خۆشم هه ره هوم میرم که باپیره ت وه کوو پێشهنگی دین بوو باوه پیره م بوو به سوڤی سه ره له پیتاوی له لای باپیری مه زنت بابی من خویندی قوتابی بوو زه مانئ رۆژگاریکی له زانستی ئه وی به ره م چنی نووری خودای وهرگرت دهروونی پاک و پاراوی منیش کۆیله و غولامی شاهی چهیده ره بووم ده رۆیشتم له سه ره رپیازی یه که رهنگی وه کوو شیر و شه کهر تیکه ل ببووین و پینگی بیرم نه ما تاوئ له سه ره خاوی خودا خۆی چاکی هیناوه و ئه گه ر ئایاتی قورئانی به وردی بیته بهرچاوت ده زانی ناوی ئیسماعیل له کوئ بی ها تووه ئیدریس و رۆنیشتۆته پال ناوی

ئه بولفه زل ئه فه ندیی کو رپیشی که پیاویکی زانا و خوینده واریکی دیار بوو، له سه رده می سولتان سوله یمان خانی به هه شتی دا کرابوو یه سه رده فته ری رۆم ئیلی و ماوه یه ک ئەم ئه رکه گرینگی راپه راند. ئه بولفه زل دوو کوپی شیایوی به جه وه هری بوو. وا هات جاریکی که به سواری که شتی له «غله ته» وه ده چوونه ئیستانبول، گیرۆده ی چاره نووسیکی چاوه روان نه کراو بوونه وه. له جه نگی ئاژوانی که شتی دا له پریک بای نا هومییدی هه لده کا و شه پۆل و چه پۆکانی ده ریای نه هامة تی، کو رانی

ئه و پیاوه به خته وهره دهژاکتیخ و لۆتکهی ته مه نی ئه و چاره پره شاننه نوقمی گه رووی گیزاوی به لا ده کا و به له می هیوای ئه و نامرادانه ناگاته به ستیتی بزگاری و که له کی ژیانیان له ده ریای نه مان دا بزر ده بی و سه ر به هه ناوی نه ههنگی مه رگدا ده کن و وا ون ده بن که تازه هه رگیز که س به سه روسؤراغیان نازانی.

که شتی هه ر که سی گژهی بای نه مان هه لگپریتته وه
وه ک په نجهی شکا و سه ولی سوو پراوی ده سوو پریتته وه

ئه بولفه زل ئه فهندی پاش ئه م کاره ساته له تاوی کوپانی، دلی به ئاگری دووری و هه لبرانی بوو به کزی زوو خال. لیزگهی دوو رو دریزی حیسباتی له په راوی ئاواته کانیه وه پچا و سه رحیسانی دیوانی [ژیانی گه یشته سه ری و وه بییری هینایه وه] که: «جگه له خودا هه رچی هه یه تیدا ده چی.»^۱ پاشان ئاوی نووسی له پسووله ی ژیان: «فه رمان هه ر فه رمانی خواجه و هه ر بۆ لای ئه ویش ده گیز در یینه وه.»^۲ فریشته ی گیان کیشانی ژماری رۆژنامه چی ته مه نی هه لکرده وه و براهه وه. مه ولانا ئه بولفه زل ئه فهندی نی یینه ی له پاش به جیته ما و دو ابراو بوو. یه کی دیکه له مه زنه پیاوانی بدلیسی «شیخ ئه بو و تا هیری کوردی» یه،^۳ که خۆری پرشن گداری دین و گه ل مه ولانا ئا و په رحمانی جامی له کتییی «نه فه حات» دا باسی کردو وه و گۆری ترووسکه داری که وتۆته شانی رۆژا وای بدلیس و له گه ره کی «کسوور» ه.

۱- «کل شی هالک الا وجهه»، به شیک له ئایه ی ۸۸ سوو په ی قه سه س. و.

۲- «له الحکم والیه ترجعون»، به شیک له ئایه ی ۷۰ سوو په ی قه سه س. و.

۳- جامی نالی «ابوطاهر الکردی» خه لکی بدلیسه و زۆر به کورتی باسی کردو وه. ز. س.

«شوکری» ی^۱ شاعیر که ماوه‌یه ک له بـسارگای میرانی تورکمان دا خزمه‌تی ده‌کرد و سهرده‌میک لای شهره‌فخانی بدلیس بوو، هر خه‌لکی بدلیسه که دواتر له پیزی ئاوده‌نگانی کۆری پیاوماقوولانی سولتان سه‌لیم‌خان دا خۆی دۆزیوه‌ته‌وه. شوکری رووداوه‌کانی زه‌مانی سولتان سه‌لیم‌خان کردوونه شیعر و به‌راستی چاکیشی دارشتوون و ناوی ناوه «سه‌لیم‌نامه»، له تیفیی پۆمی ناوی ئه‌م شاعیره‌ی له کتیبی «ژیان و به‌سهره‌اتی شاعیرانی تورک» دا تۆمار کردووه. مه‌به‌ستم له هینانه گۆری ئه‌م ناوانه ئه‌وه‌یه که بلیم بدلیس هه‌میشه مه‌کۆی مه‌زنه‌مه‌لایان و زانایان و بنکه‌ی بیرتیژان و خوینده‌واران بووه. مامۆستای هیژای چازان مه‌ولانا موسا که ئیستا فیرگه‌ی «شوکریه‌ی» له ژیر ده‌ستی‌دایه و له‌وی خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه‌یه، له زمان مه‌ولانا شاحوسینی باپیرییه‌وه که زۆر ژیاوه و ۱۲۰ به‌هاری به‌سهر ته‌مه‌نی‌دا تته‌پیه‌وه، گه‌لیک نه‌قل و نه‌زیله‌ی بۆ منی نووسه‌ری ئه‌م رووپه‌رانه گنڤاوه‌ته‌وه و جاریکیان ده‌یگوت: «ئه‌و ده‌مه‌ی شاسمایل، بارام‌به‌گی زولقه‌دری کردبوویه ده‌مراست و بریکاری خۆی هه‌تا به‌سهر عادلجه‌واز و ئه‌رجیش و بارگیری رابگا، له‌گه‌ل پیاوه‌کانی شهره‌فخان له لای ئه‌خلات و ده‌وروبه‌ری لپی ده‌بی به‌شه‌ر. شهره‌فخان، شیخه‌میری بلباسی راده‌سپێژی تا بگاته‌سه‌ری و بیته‌زینسی. ئه‌ویش له‌شکری ده‌نگ ده‌دا و نیزیکه‌ی پیتسه‌ده‌مه‌لای زانا و فه‌قیی بدلیسی به‌ته‌مای چوونه‌خه‌زا ده‌ست ده‌ده‌نه‌تیروکه‌وان و وی‌پای شیخه‌میر ده‌چنه‌ئه‌رجیش.

خۆ وه‌کوو دیاره و هه‌موو لایه‌ک وه‌بالی له‌سهر ده‌کیشن، ئاو و هه‌وای بدلیس به‌زمان په‌سنی نادرئ و بساغ و باغات‌ی گه‌ش و خۆش و سه‌رسه‌وزی له‌گه‌ل

۱- شوکری‌به‌گ له میرانی ناوداری کورد و له‌گه‌وره‌سه‌رکرده‌کانی سولتان سوله‌یمانی قانونییه و کتیبکی به‌تورکی به‌ناونیشانی (الفتوحات السلیمیه) نووسیوه. حاجی خه‌لیفه‌ش نه‌یزانیوه که‌نگی مردووه (کشف‌الظنون، ۲۸۴/۱، ۲/۱۲۳۷). ز.س.

خانوبه ره و کۆشکه ل و نژیاره کانی له تاریخ نایه ن. شیخولئیسلامی سه رتژیی ناده میزادان مه ولانا عه بدولخه للاقی کوپی شیخ هسه نی خیزانی، که خه لیفه ی شیخ عه بدوللای به ده خشانیه و گلکۆی پر له نووری که وتۆته نیزیه .ک «گۆکمه یدان» و شوینی گیرابوونی نزا و پارانه وهیه و به پچه ی سؤفیایه تی دا ده گه رپته وه سه ر شیخ روکنه ددین عه لا ئوده وه له ی سمنانی^۱ . خودای گه وره گۆره که ی پر کا له نوور- ئەم چهند شیعی سهاره ت که ش وه وه ای به گیان خۆشی بدلیس نووسیوه که دوپ و گه وه هری لی ده باری:

ئاوی خدر و پشووی عیسا، له بهر ئاو و هه وای بدلیس به خۆیان دا شکانه وه و جی هه شاریان بو مایه وه ئیره کوپیه که وا له سای هه ناسه ی پاک و بیگه ردی باغی به هه شت له سه ر زه وی، چرای عومری کوژایه وه ئیره شوینیکی وا خۆشه، کاتی مامز بیستی ناوی ویستی خوته ن به جی بیلی و بی لی ره بیته کایه وه وتی ده چم و له وی جارئ، پزووی نیوکم ده ترازیتم که چی شهنه ی به ره بیانی، هه سسی خه یالی دایه وه گپرایه وه که میسکی چین، بوته خاکی ئە و مه لبه نده نه که ی بچی که عه تری تو، نرخنی توژه و بپرایه وه ئەم خاکه بی خه وش و خاله، بلپی کوئ بی که چهن ساله سروه بای باغی به هه شتی، خۆی ده نوینی به لایه وه

۱- عه لا ئوده وه له سمنانی (۱۲۶۱-۱۳۳۶ ی ز)، ئەحمه دی کوری محممه د، یه کیکه له گه وره رپه رانی سؤفیگه ری و خاوه ندی ده یان کتیبه، له وان هه ش (الصلاح لاهل الفلاح). ز.س.

دہیہہ وی تـۆزئ ہلگـری و بیبا لہ وی بیتہ کیئـئ
تا بلئ کہ پرچی حـۆری، بہ و تۆزہ بوو گہ شایہ وہ
بہ لام ہرچی سروہ گہرا، شل و فل بوو چی بۆ نہ کرا
لہم ولاتہ بیـیگہردہ وہ، دہسـتی بہ تـال گہرایہ وہ

ئہ گہرچی و ہرزی زستان بہ فریکی زۆری لئ دہبارئ و سہرما بالئ بہ سہر
دہ کیئشئ و تہ پومژ دایدہ گری و خہلک تووشی سہ خلتی دہبن، بہ لام دیسانیش
نایکاتہ ویشکہ بہند و کہرہ سہرما یہ کی وا چزوویان لئ دابگری و بیانیئشیتئ.
ہہ ژار و دہولہ مہند و غہوارہ و شارہیی ئاوردوویان دارہ و باری یہ ستریک ئیزنگ
بایی درہ میکی زیوہ کہ دہکاتہ دوازده ئاقچہی عوسمانی. سووتہ مہری
گہرماوہ کانیشی ہر ویشکہ ل و موورہ داری قہ لاش کراوہ. جاری وایہ زستانان
ہیندہ بہ فر دہبارئ کہ پئی ہات وچۆ دہگری و دہیتہ پئیہندان. ہر لہ کۆنہ وہ
سولتانانی دادہوان و خونکارانی بہ شان و شکۆ، چونکہ مسولمان و کافری شارہ کہ
پیکہ وہ بوونہ پاریزہری ریگاوبانان، باج و پیتاک و سہرانہ یان لہ سہر
ہلگـرتوون و بہ پئی پئوشویتی شہرعی فہرمانیان نووسیون و زۆر بہ توندی
لہ سہری کرژ بوون و ئہ و کہ سانہ یان بہ لہ عنہت کردوون کہ لہ و داب و ریسیاہ
لابدہن.

میرانی بدلیس خۆیان بہ کاری خیرہ وہ سہرقال کردووه و گہ لیک مزگہوت و
فیرگہ و نہ زرگہ و خانہ قا و پرد و گہرماویان ساز کردوون. بۆ نمونہ شارہ کہ
بیست ویہ ک پردہ بہر دینہی تیدا ہلہبہ ستراوہ و خہلک ہاموشۆی پئیدا دہکن.
شارہ کہ بریتییہ لہ شازدہ تاخ، کہ چوار مزگہوتی گہورہ و ہہشت گہرماوی
تیدایہ. یہ کیئک لہ و مزگہوتانہ لہ پیشوودا کلیسای ئہرمہ نییان بووہ و پاش
سہرکہ وتنی سپای ئیسلام کراوہتہ مزگہوت و پئی دہلئین قزل مہسجید (مزگہوتی

سوورا). مزگہ و تیکی دیکہ سہ لجوی ساریان کردووه و میژووی دروست کرانه که ی به خه تی کووفی نووسراوه و به مزگه وتی کژن ناسراوه. یه کیکی دیکه یان میر شه مسه ددین بناغه ی داناوه و جی سانه وه ی بژ به له نگازان و دهرویشانیس پیوه ساز کردووه و له ته نیشث «گۆک مه یدان» ه و پیی ده لئین «شه مسییه». مزگه وتی چوارهم که به شه ره فییه به ناوبانگه، باپیری منی هه ژار سازی کردووه و فیرگه و خانه په نای قه له نده رانیسی به پالییه وه داناوه و که وتوته تاخی ماردین. ئە م مزگه وتانه مه لا و بانگیژیان هیه و مووچه ی چاکیشیان بژ براوه ته وه. ویناچی له وه تی ئیسلام لیژه ئاسۆگی داوه، هه تا ئیستا ته نانه ت جاریکیش نوژی هه ینی و نوژی به قه تاره ی لی فه وتا بی.

منی به له نگاز پینچ فیرگه م لی بنیات ناوه که بریتین له: خه تیبیه، حاجی به گییه، شوکرییه، ئیدریسییه و ئیخلاسییه. هه موویان لای خانه په نای شه مسییه ن و سالی ۹۹۹ ی ک / ۱۵۹۰ ی ز، ته واوم کردوون و دامپوشیون و ئیستا که پرن له فه قی. مامۆستای هه ره چاک و خوینده واری زانا له و فیرگانه خه ریکی په روه راندن و راهینانی فه قینیانن. بژ وینه مه لا خدری به بی له فیرگه ی شه ره فییه مامۆستایه، که له زانینی شه ریه تی ئیسلامی دا به پیی ری و شویتی ئیمامی شافعی که س تای ناکا و له زانستی لیكدانه وه ی قورئان و هه دیس دا بی وینه یه. وهک ده لئین هه ر که س له لای مه لا خدر دهرسیکی خویندبی تاکوو چله پۆپه پیهه لاچووه. به ریز شه مسه ددین مه ولانا محه ممه د شه رانشی کراوه ته مامۆستای فیرگه ی «شه ره فییه» که له نیو زانیانی کوردستان دا به پیاوکی پاکسرت و به رزه جی به ناوبانگه و له زانستی لیكدانه وه ی قورئان و ئه ستیره ناسی و مه نتیق و که لام دا یه کجار شاره زایه. وانه وتنه وه ی فیرگه ی حاجی به گییه خراوه ته سه ر شانی مه ولانا محه ممه دی زه رقی سۆفی که بژ باش مه لایی و دینداری و پاکی و راستی و دروستی هاوتای که مه. فیرگه ی ئیدریسییه ئه سپارده ی دهستی مه ولانا عه بدوللا کراوه که پیی ده لئین مه لای

پهش و به چه‌شنیک توانیویه‌تی له ده‌رانه‌ی سولتانه‌وه فه‌رمانی به سه‌رپاگه‌یشتتی
 ئه‌م شوینه‌وه‌ر بگری. ئه‌ویش له زانسته‌کانی زه‌مان‌دا پیاویکی هه‌لکه‌وته‌یه و
 سه‌ری دیاره له نیو سه‌ران‌دا.

کۆمه‌لیک سه‌نعه‌تکاری په‌نجه‌نه‌خشین و پیشه‌وه‌ری کارزان له شاری بدلیس
 نیشه‌جین و هه‌شتسه‌د دووکانیکیان هه‌یه و بینجه له‌وانه‌گه‌لیک جیگای دیکه‌ش
 هه‌ن که خیریان به هه‌موو لایه‌ک راده‌گا. بۆ نمونه‌ بناغه‌داپژی داده‌وانی و
 سه‌رکاروانی خیره‌مندی و سه‌رچاوه‌ی چاکه‌کاری و به‌خشنده‌یی، په‌نای میرانی
 خاوه‌نی ته‌پل و ئالا و نوای ریپوارانی زانست و زانایی، باوه‌رپیکراوی ده‌سه‌لاتی
 سولتانی و جیه‌متمانه‌ی خونکاری خاوه‌ن‌شکۆ، خوسره‌وپاشای مه‌زنی
 سه‌رکرده‌کانی وان .. خودا بیخاته ژیر دالده‌ی لیپووردنی خۆی - چه‌ند
 شوینه‌واریکی وه‌ک یادگار له پاش به‌جیماوه. بۆ وینده‌ دوو گه‌رماوی
 به‌رده‌مه‌په‌ر و دوو کاروانسه‌را و نیزیکه‌ی سه‌ت دووکانیکی دووبه‌ر و دوو
 ده‌باغخانه و چی و چی دیکه‌شی ساز کردوون و داهاتی چاکی ته‌واویانی خسته‌ته
 سه‌ر هه‌ژارخانه‌ی «په‌هوا» و سه‌رله‌به‌ریان شاره‌که‌یان جوان رازاندۆته‌وه.
 مامۆستای چازان و خۆش‌پاویژ و پوخته‌ده‌روون محهمه‌دجان ئه‌فه‌ندی که به
 په‌گه‌ز قازی‌زاده‌یه و یه‌کیکه له مه‌زنه‌وه‌جاخان و باب‌وباپیرانی پشتاوپشت هه‌تا
 په‌له‌ی به‌رز پیه‌ه‌لاچوون و ئه‌رکی راپه‌راندنی کاروباری گرینگیان خراوه‌ته سه‌ر
 شانی، بۆ میژووی ئه‌م کارانه‌ی خوسره‌وپاشا، ده‌سته‌واژه‌ی «بنای خسروانه‌ی
 هیناوه‌ته‌وه»^۱.

سه‌ره‌پای سازکردنی ئه‌و جیگا به‌خیره‌وبیترانه شانی دایه‌ به‌ر دوو گه‌لاله‌ی
 گرینگی دیکه‌ش و هینده‌ی پینه‌چوو که ته‌واوی کردن و که‌وتنه‌ به‌ردلی گه‌وره و

۱- بینای خوسره‌وانه (بنای خسروانه)، به‌حیسابی ئه‌بجهد ده‌بیته ۹۸۵ی ک/ ۱۵۷۷ی ز. و.

بچو وکی کۆمهال و دهسخرشانهی لئ کرا. یهکیان ئاواکردنی «پره هوا»، که کهوتۆته نیوان گوندی «تاتوان» و شاری بدلیس و بریتیه له دوو دهسته کاروانسه رای گه وره و خانه په نای پهبواران و لایقه و ماوان و گه رماویکی دلگر و مزگه و تیکی گیانپه روه و ده دووکانی هه مه پهنکی پیشه وهران. له مه وداي ۱۲ هه زار گه زی پرا ئاوی کانیاویکی بۆ راکیشاوه و کردوو یه ته ئاوه دانی و سی ماله کافر و مسولمانیشی لئ نیشته جئ کردوون. ئه و زه وی وزاره ی که سولتان مرادخانی خودابه خشیو وه کوو که له بر بۆی بریبۆوه و به ملکایه تی باربووی خوسره و پاشای کردب...و، ده قه به لی په هوای کردووه. هه رچی به ره م و داهاتی ئه و زه وی وزارانه یه به ختی خه رج کیشانی هام وشۆکه ران ده کړی و چیشته و نان و ئاگری ئاگردانی پئ دابین ده بی.

له میر و مه زن و به گله رانی تورک و تاجیک و عه ره ب و عه جه م، یان کۆیله و ئازادی شاره کی و ریبواری غه ریب و لاپۆره، هه ر که سینک شه وانه لایدا، به پئی خواروژووری پله و پایه ی پئی راده گهن. که رچی له نیوان شار و تاتوان دا چه ندین گوند و گه لیک کاروانسه را هه ن، به لام چونکه ناوچه که یه کجار کویتانه و به فریکی زۆری لئ ده بارئ و سارد و سه رما قووله ده کا، هه موو سالی چه ند بازارگان و هات و چۆکه ریگ سه ریان تیدا چوو و که سیره بوون. پیاوماقوولانی بدلیسی زستانیکی که چه ند جاریک به فر به سه ریه کدا باریوه و پیاوویانه، بارستایی هه موو نواکانی گه یوه ته شیست بستان. پادشاهان و میرانی مه زن، به تاییه ت باوک و باپیرانی پایه به رزی منی داماو، چه ند جاریک جئ و شویتی حاوانه وه یان له مه وداي ئه و پئ و بانه دا ساز کردووه، که هه ر ئیستاش کاول و هه ره سه کانیان ماوه و سه ریان له بالاپیاویک تیده په پئ، به لام شیوان و ئال و گۆری زه مان هه مووی تیکجماندوون. وه ک ده لین که س نازانی کئ به ختی چاکي دیتی و به سه ری دا ده پڑئ.

هر ئیستا ماوهی پتر له بیست سالا که له سایهی کاروباری به خیرویی پاشای خوالی خۆشبۆوه، هیچ گیانله به ریک له ره هوا سه رما ره قی نه کردوه. پۆلی حاجی و زیاره تکه ر و بازرگان و هام وشۆکه ران به بی دل خورتی به خۆشی و سلامه تی به و شوینه دا تیده په رن.

دووهم کاری دیاری خوسره وپاشا، ساز کردنی مزگه وتیکی گه وره ی به رز و فیرگه یه ک و نیژگه یه ک و قه له نده رخانه یه کی جوان و له دلان خۆشه له باژیری وان. قورئان خوینی ده نگخۆش و وتاریژ و بانگده ر و سه لاکه ری به دین و خۆش پاریژ و مجیوری ره وشت جوانی سه روپو و خۆشی له و مزگه وته پراگرتوون و هه ر کام به پپی ئه رکی خۆی مووچه ی بۆ برپونه وه. دوا ی هه ر پیچ فه رزه ی نوژیان، بۆ شاد بوونی گیانی گه ش و پووناکی فاتیحایه کی بۆنخۆش داده دن و بۆی ده نیرن. شه وان ی هه یینی و دووشه ممۆ خه تمی که لامی قه دیمی لی ده کرئ و بی گومان خیره که ی ده گاته گیانی پاکی ئه و مه زنه پیاوه.

سیهه م کاری^۱ هه ره گه وره ی خوسره وپاشا، به سه رکردنه وه ی من و به شیکی به رچاوی خیلی رۆژه کی بوو. منی نووسه ری ئه م لاپه رانه، وپرای کۆمه لیک ی زۆر و زه وه ندی رۆژه کی ماوه یه ک به سه رگه ردانی له بیابانی ویشک و قاقری گومرایی دا ده سووراینه وه و به سینهی ده ریای په ژیوانی دا رۆچووبووین و چل و چوار سال له چنگ به دکار پوومان له زید و ماک و ماش و یاران وه رگنرپابوو. له و ماوه یه دا په ره وازه ی هه نده ران و خاکی قزلباشان ببووین و له داوی بیستنی قسه ی پووچه ل بیژانی سووک و چرووک دا تاسابووین، به لام خوسره وپاشا پاش هه ول و هه ل سوورپانیکی بی وچان توانی له درکه لانی غه واران ده ربازمان بکا و بمانگنرپته وه

۱- سه ره تا نووسیویه تی دوو کاری گرینگ، به لام سیی بژاردوون. و.

چاره گولی بی په له درووی ئیسلام و نیشتمانی خۆشه ویست و خانه و لانی به ناوبانگی باب و باپیرانی هیژای منی به له نگاز.

به کورتی و پوختی ئه و ده مهی که پادشای خودالی خۆشبوو ناردییه شویتیم له نه خجه وان هه تا بگه ریمه وه نیو قه له مره وی مسولمانان و به لیتنی پیدام که بمخاته وه سه ر ته ختی ده سه لاتی خانه دانی خۆم، ئه وه خوسره و پاشا بوو هیته دی سه ر پیوه ئیشاندیم که هه ر باسی ناکرئ. نیزیکه ی هه زار که س ژن و پیاو و زورهان و لای که سالها به تاسه باری له بهر خودای به رزه ناو ده پارانه وه دروویه کی گه رانه وه یان بو و لاتی مسولمانان به رووی دا بکاته وه، له گه ل منی ده سکورت به ئاواتی خۆیان گه یشتن و چاویان به و هه ل و هاته مه زنه روون بووه و شه پۆلی به خته وه ری رووی تیگردن و سه ریان به رز بوویه وه؛ جا هه ر بۆیه خۆم به شوکرانه بژی ری خودا ده زانم.

بنگه ژین

www.zheen.org

یه کیک له ناوچه خۆشه کانی ده ورو به ری شاری بدلیس، ئه خلاته و خودی شاره که یه کجار کۆنه سازه و جاری وایه پادشایانی ئه رمنی کردوویانه ته پایته ختی خۆیان. له سه رده می «نۆشیروان» دا «جاماسب» ی مامی لئی بۆته میره ریم. که ش و هه وای ئه خلات هه تا بلئی خۆش و فینکه و دارستان و باغاتی زۆره و گه لیک میوه ی به تام و پراوی لی به ره ه م دئ، به تاییه ت قه یسی و شه کره سیوی هه ر به لیوان ده خورین. سیوی ئه خلاتی هیته ده گه وره ده بی که کیشی له سه ت دره می ش تیده په ری و له هه ری می ئه رمن و ئازهر بایجان به ناوبانگه. بیجگه له چه ند جۆره سیویک، هه رمیشی هه یه.

ئه خلات پره له شوینه واری به خیروین، بو نمونه مزگه وت و فیرگه و ته کیه و خانه قای زۆرن و هه میسه زانا و پیر و شیخی لی هه لگه وتوون. یه ک له وانه سه ید

حوسینی ئه خلاتیبه که سهردهمی خۆی له زانستی دینی و دهر وونی دا کهس تای نه کردووه. بۆ «جه فری جامع»^۱ ناوبانگی دهنگی داوه تهوه و له جهنگه ی ههرا و ئاژاوه ی هرووژمی له شکری چه نگیزخان دا بۆ سهر ئیران و تووران، له پووی زانستی جه فره وه زانیویه تی ئه گهر له جیی خۆیان نه بزوون نه هامة تی بالیان به سهر ده کیشی، بۆیه و پرای دوا زده هه زار ماله مرید و خزم و کهس و دۆست و بر واداران، دهستی له نیشتمانی خۆی هه لگرتووه و هه موویانی به ره و میسر بردووه. ئه م مه زنه به سایه و سییه ره هه تاکوو ماوه هه ره له وئ ژیاوه و مه رقه دی پرشن گداریشی له و پیه. ئیستاش له میسر گه ره کیک هه یه که پئی ده لئین گه ره کی «ئه خلاتیان».

یه کی دیکه له زانسانانی و پندهرئ مه ولانا محیدینی ئه خلاتیبه که له زانستی ئه ژمیر و پدوان و ئه ستیره ناسی دا به هه ردک بالان فریوه. کاتیک نه سیره ددین محه ممه دی تووسی به پئی فره مانی هۆلاکۆخان له مه راغه ی سهر به ته ورپز بنکه ی ئه ستیره ناسینی دامه زران دووه و نامیلکه ی هاتن و چوونی بۆ پرکخستون و خشته ی بۆ داناون، مه ولانای له ئه خلاته وه بردۆته لای خۆی و له گه ل موئه ییه ده ددینی عه رووزی و نه جمه ددینی ده بیرانی قه زویتی، پیکه وه ئه رکه که یان راپه راندووه.

شاری ئه خلات له سهردهمی ئیسلامه تی دا گیزه لووکه ی شه ر و ئاژاوه تیی هالاوه و کاول بووه. جاریکیان سالی ۶۲۶ ی ک / ۱۲۲۹ ی ز، سولتان جه لاله ددینی خاره زم شا په لاماری داوه و به زه بری زۆر له چنگ سه لجووقیبه کانی ده ره ئناوه و جه ماوه ریکی زۆری له کوشتووه. پاشا شان سپای مه غۆلان له شه کریان بردۆته سه ری و چۆن بلئی خرابه ئاویان تیک و پیک داوه. سالی ۶۴۴ ی

۱- زانستیکی کۆن که به پئی وی ده یانزانی له داها توودا چ ده قه ومی. زانستی پیتان. و.

ک/۱۲۴۶ ی ز، بوومه له رزه یه کی به گوږ نه خلای ته خلای ته کاندووه و داری له سهر به ردی نه هیشتووه. سالی ۹۵۵ ی ک/۱۵۴۸ ی ز، شاته هماسب له چله ی زستان دا ده وره ی قه لای ته خلای داوه و له چنگ کار به ده ستانی سولتان سوله یمان خانی ده ره یناوه و فه رمانی خاپوور کرانی داوه و پاش سه عاتیک (۱۴) ته ختیان کردووه. دوی ته م ږووداوه سولتان سوله یمان خانی خه زاکر دهستی له قه لا و کونه شاره که هه لگرتووه و هاتووه شووره و قه لایه کی له لیواری زریپاره که ی په نای ساز کردووه. له بهر ته م شه ږوشو و ږانه کونه شاره که کاول و هره سی به سهریه کدا ته پیوه و به جاریک و یران بووه و شاری تازه ش وهک بلئی ئاوه دان نه بۆته وه.

جیهان کۆخیکی خاپووره له سهر ریپازی سیلاوی
بزانه گهر به تۆزی قور له ناکاو ئاوه دان ناوی

ئیستاش ته گهر زه وییه کانی شاری و یرانی ته خلای ده دهنه وه، شویتنه واری کۆشکه ل و خانوویه ره و کاروانسرا و گهر ماوی لئ وه دهر ده که وئ که دیواریان به به ردی مه ږمه ږی تاشراو هه لچندراوه.

ناوچه یه کی دیکه ی سهر به بدلیس، «مووش» ه و شاریکی زور له میژینه یه و شویتنه واری شووره و قه لای کۆنی چاک وه بهرچاو دئ. ته و دهمه ی باب و کالی منی به له نگازی داماو لیږه خاوه ن ده سلات بوون، قه لای مووش مه و دای فرسه خیک دوور له بالی باکووری شاره که به شانی که ژیکه وه خوی نواندووه و ماوه یه کی زوری ش ئاوه دان بووه. پاشان سولتانی خه زاکر ته و قه لایه ی کاولاندووه و کونه قه لایه کی نیوه سازی سهر گردیکی لای خورنشینی شاره که ی ته و او کردووه و

قه لادار و تۆپچی و په نجا چه کداریکی بۆ داناوه و چی پیوستیش بی بۆی دهسته بهر کردوون. ئه ره مه نه بی به ته م و تومان و مژ ده لئین «مووش». مژ ده ک... وی ره یه کی وای به سهر ده کشی که داری بهری چاکی گه شه لی ناکهن و هه لئاده ن، به لام له ده ورو بهری شاره که ره ز سهر یان پیکه وه ناوه. ره زیان له سهر باسک و که له که ی کیوان ناشتوون و ئه گهر له نه و بیان بن بهر ناگرن و قۆره و ترییان پیوه نابئ.

ده غل و دانیکی زۆر و خرمانه هه رز نیکی بی ته ندازه ی لی هه لده گیری. پیده شتی بژوین و له وه ره گه ی زه مه ند و زه نویری به ربلاون. خه لکی جووتیار و ئازه لداری، کاوگۆل و که ل و گامیش و مه پ و بز نیکی زۆر به خێو ده که ن. له وی له بری جووته گایه ک بۆ کیلان که پیی ده لئین کۆتان، بیست و چوار سهر که ل و گا تیگده خه ن. تورکان به ده شتی مووش ده لئین «مووش ئاواسی». ئه م ده شته ته خت و ریکه ده دوا زده فرسه خیک درێژ و چوار پیتج فرسه خیک به رینه و هه میشه شینه و به تان و پۆی گۆل و ریحانه چنדרاوه.

پیده شتی مووش کیو و چیای سه وزه لان و لی ره وار و کویتانی به فرگر ده وره یان داوه و کانیاوی سارد و چه میکی یه کجار زۆر رووی تی ده که ن. سهر چاوه ی ئاوی رووباری فورات له بالی باکووری ئه و ده شته وه دی و پاش تیپه ربوون به سی یه کی ئه و خاکه دا، به ره و باشوور ری داده گری. چۆمی به ناو بانگی قه ره سوو له قۆلی پۆژه له لاتی چیای نمرود ده وه دیته خوار و به جه رگه ی ده شتی مووش دا لووزه و ده به ستی و خۆ به ئامیزی رووباری فورات دا ده کا. راوی مه ل و ماسی له و ده شت و چۆماوی وه ک به هه شته دا بال ده نگیوی و بازه وانان له کویتانه کانی ده چنه راوی بازی بی وینه ی سبی و ده یانگرن.

بۆته به ههشتیک به داروباری
 بۆن و بهرامه ئوخزنی دهروون
 پر گول و گه لای تهپ و تازهیه
 بۆته جئ چینهی مه لانی ولات
 زهوی به زیـراو ئاوی دراوه
 ئاوی کهوسه ره دئ له بناری
 لیرهیه پاکی چاو پیی ده بی پروون
 چـی پی بژیـوه، بی نهـ...دازهیه
 شیریی مامرت بوئ، ده لئین هات
 ده لئیی زه عـفـهـران لئیی داچناوه

دیهاتی ئهرمه نییه کان نیزیکه ی سهت سه ر خیزانیکیان لئ نیشته جین و له و سه وزه لانه دا پـاـلیـان به پالی یه کتره وه داوه. ^۱ گوندی مسولمانانیش که وتوونه بنه بنه و بهرپالی کیوان و جووتیان لیک ده گه پیته وه. به پیی نووسینی همدوللا مسته وفی، له سه رده می ده سه لاتی پادشایانی مه غولدا، باج و پیتاکی مووش سه ری گه یوه ته ۶۹۵۰۰ دینار. له رۆژگاری حکومه تی سولتان سوله یمانی خه زاکه ردا کاتیک که وتنه پیداچوونه وه و پروونوس کردنه وه ی داها تی ناوچه ی بدلیس، جگه له به ره می دیهاتی وه قفکراو و زهوی وزاران، له گه ل بری سه رانه و لادینانه ی چواره زار کافر، که به پیی دابی کۆن هه رکام حه فتا ئاچه ی لئ وه رگیراوه، بۆته ۱۵۳۳۳۲۴ ئاچه ی عوسمانی و هه ر به دوازه ئاچانیش ده بیته مسقالیک زیوی بی خه وش. ^۲

۱- به پیی ده قی ل ۲۴۰ بولیان ئاوایه: «گه لیک گوندی ئهرمه نی نشین که وتوونه ده ور به ری.» بۆم پروون نه بۆته وه داخوا هه ر دییه ی سهت سه ر خیزانی لئ بووه یان هه موویان سهت سه ر خیزان بوون؛ به لام لام وایه ده بی مه به سته ریژره ی سهت سه ر خیزان بی له هه ر گوندیکدا. و.

۲- نووسیویه تی هه زار و پینسه ت هه زار و سی و سه هه زار و سیسه ت و بیسه ت و چوار؛ به لام لام وایه ده بی هه زار هه زار و پینسه ت هه زار و... بس؛ که هه زار هه زاری ده کاته ملیۆنیک. و.

وهڪ دهگيڙنه وه پيش پهيدا بونى ئيسلام و له پڙڙگارى حڪومه تي ميرانى
ٿهرمه ني دا، پڙڙيڪ حوڪم پائينكى موش له شكري خڙى راناوه و شه شسه ت ٿه سڀي
رهنگا ورهنگي به رپڪيڻي وه به رچاوى هاتون؛ به لام هيشتاش ناخي هه لڪيشاوه و
دهستي خڙى شكاندڙته وه و گوتو ويه تي به داخه وه موش ميرپيكي به مشور
به سهرى راناگا!

خه نس ناوچه يهكى به ناوبانگي ديكيه بدليسه كه هتا بلئي جي هه واري زوره.
بڙ نمونه كوستانى سووشه هري، بين گول و شه ره فهددين يه كجار به ناوبانگن. له
سه رده مي دهسه لاتي خانه داني رهشكهره وهى ٿه م روپه رانه دا گه ليڪ كوستانچي
دههاتنه ٿه و هه وارگانه و هه وارانه و قازانجي چاكيان له گهل خويان ديئا. دوو كاني
له خه نس هه ن كه يه كيان خويي سڀي هه لدهدا و ٿه وي ديكيه يان خويي سوور و
هه موو سالي بڙي داها تيان سهرى دهگاته چواره زار ٿاچه ي عوسمانى. بڙ دراني
باج و پيتاكي ديواني هاوتاي مووشه، ٿه گه رچي پاله و جوتيار و رهنجبهري
ٿهرمه نيش كه م بوونه وه. زوره به ديها ت و ملڪ و ماشه كاني به كه له بڙ دراونه
دهست كڙمه له كه سيڪ يان كوڙخا و سهركار يان بڙ دياري كراوه و هه ر ٿيستا
نيزيكيه ي چوارسه ت كه له برداري ليني. به ره مي زه وي وزارى ناوچه ي خه نس ته نيا
دهغل و دانه و ٿه سڀي كه حيلي عه ره بيشي لي به خيو ده كڙي.
جيگايه كي زور به ديمه ن سهيري ليني، ٿه ويش ده رپاچه ي بولانقه،^۱ كه لام وايه
گه رانگه پي فرسه خيڪ ده بي. ٿاوي ٿه م جييه هه. هه ميشه شلوييه و قوراپيكي

مهيله وسووره و ئه گهرچی چۆماویکی له بهر دهرپوا، به لام ههر چه نديکيش بر دهکا ههر پوون نابیتته وه.

دهریاچهیه کی دیکه ش ههیه که که وتۆته نیوان ئه خلات و بولانق و پینی دهلین دهریاچهی نازک و ئاوهکهی وهک چاری قرژال پوونه و بۆ خواردنه وهش سارد و سووکه. زستانان وای ده بهستی که چوار مانگان کاروان به سه ری دا دی و دهچی. به ره به ری مانگی خاکه لیوه که سه هۆله که ی پوو دهکاته خاوبوونه وه، قرچ و هۆرپی شهق به ستنی سن فرسه خیک دهرپوا. پاش ئه وهی سه هۆل دهتویته وه، هه وایه کی خۆش و فینک پهیدا ده بی و ماسییه کی زۆر له و گۆله وه پوو ده که نه ئه و چۆماوانه ی لافاوی به هار ده یانبا. خه لکی ناوچه که ماوه ی مانگیک به پینی پیوستی خۆیان له و قورپاوانه ماسی ده گرن، بۆ نموونه که سیک به تاقی ته نیا له شه و ورژیک دا ئه گهر مه یلی لی ده بی ده توانی بی ئه وه ی زۆریش خۆی زه حمه ت بدا چه ند باره که ریک ماسی بگری. گۆشتی ئه و ماسییه یه کجار خۆش و به تامه و یه کی نیوباسک پتر دریژن. خۆش ئه وه یه ئه و گه رایه ی که له نیو زگی دایه ئه گهر مرۆف یان بوونه وه ری دیکه بیخوا وه گوو ژار وایه. چه ند که سیک له لای منی به سته زمان یه کی که میکیان خوارد، به لام شه و ورژیک بی سه روزمان بوون؛ پاشان دهرمانیان به ده می دا کردن و رشانه وه و ئه وی خواردبوویان هینایانه وه و پینی نه مردن و چاک بوونه وه. ژماره یه ک باج ئه ستنی حکومه تی لیبرابوون به پاره یه ک پاوانی ئه و ماسییه یه بۆ وان بی و له سه رده می منی هه ژاردا وایان کرد، به لام خودا و پرستان له و چه ند سه له دا ماسی سه ری وه دهرنه نا و نه یانتوانی هیچ داها تیک بچننه وه.

شوینیکی دیکه ی خه نس که پیوسته بخریته به رباس به رزه چپای نمرودی نیوان مووش و ئه خلاته له باکووری بدلیس. وه کوو خه لک ده گپنه وه و

پشتاوپشت هاتووه و باسی ده‌کهن، نمرود زستانه‌ه‌واری بردۆته رۆحا^۱ و هاوینه‌ه‌واری هیناوه‌ته. ئه‌م چیاوه و کۆشک و قه‌لا و باله‌خانه‌ی پادشایانه‌ی له‌سه‌ر ترۆپکی ساز کردووه و زۆربه‌ی کات و ساتی ژیاانی له‌وی رابواردووه. کاتی‌ک نمرود وه‌به‌ر غه‌زه‌بی خودا که‌وتووه، سه‌ری چیاکه‌ه‌ره‌سی بردووه و وه‌ها له‌شوینی خۆی رۆچوووه، که‌ له‌ جیی کۆشک و قه‌لا و باله‌خانه‌که‌ ئاو هه‌لقولیوه. وه‌کوو دیاره‌ له‌ ته‌ختی زه‌وی‌را هه‌تا‌پۆه‌ی چیا‌ی نمرود ۲۰۰۰ که‌زیک ده‌بی و ئه‌و شانه‌ی پچراوه‌ و هه‌ره‌سی بردووه ۱۵۰۰ که‌زیک داکشاوه‌ و گۆلاویکی هینده‌ گه‌وره‌ی به‌دی هیناوه‌ که‌ جه‌غزی له‌ ۵۰۰۰ که‌ز تیده‌په‌ری.^۲ ئه‌وه‌نده‌ جیگایه‌کی ته‌قته‌قان و به‌رده‌لان و چر و لیره‌واره، که‌ ته‌نیا خه‌لک به‌ دووسی رۆ دا نه‌بی ده‌ستیان پیی راناگا و ره‌وگه‌ی و لاخی به‌رزه‌ و باره‌به‌رانیس له‌ دووان پتر نین. ئاوی ئه‌م گۆله‌ یه‌کجار سارد و پوونه‌ و که‌رانه‌ری زۆربه‌ی تمتمانه‌ و گلی که‌م لئ په‌یدا ده‌بی و ئه‌گه‌ر هه‌لکه‌وی جیگایه‌کی بدریته‌وه‌ و هه‌لکه‌ندری ده‌گاته‌ ئاوی گه‌رم. ئه‌و به‌رده‌ روزه‌ ره‌ش و کون‌کونانه‌ی که‌ وه‌ک شانه‌ه‌نگوین دابیژدابیژن و تورکان پیی ده‌لین «ده‌وه‌گۆزی»^۳ و پالیان به‌ پالی یه‌کتره‌وه‌ داوه‌ و به‌ ده‌وری گۆله‌که‌دا لینه‌لاون، له‌ جی جییان کونه‌کانیان پر بوونه‌وه‌ و پته‌و ده‌نوینن، به‌لام به‌شیکیان وه‌کوو به‌رده‌په‌ سووکه‌لن. له‌ بالی باکووره‌وه‌ که‌ ده‌بیته‌ پشتی چیا‌ی نمرود، ئاویکی ره‌ش و بیس هه‌لده‌قولئ وه‌کوو گووپاسنی کووره‌ی ئاسنگه‌ران و بۆ سه‌ختی و قورسی ئاسنیش تایی ناکا. ئه‌و ره‌شاوه‌ی که‌ بلسۆق هه‌لده‌دا و به‌ره‌به‌ره‌ به‌ره‌و داوین داده‌شۆرئ، به‌ بروای

۱- له‌ ده‌قی زیرنۆفدا به‌هه‌له‌ نووسراوه «ئوجا». به‌لام به‌پیی لاپه‌ره‌ ۲۴۲ی بودلیان رۆحا دروسته‌. و.

۲- ل- ۲۴۲ی بودلیان: سئ فرسه‌خی شه‌رعی ده‌بی. و.

۳- ده‌وه‌گۆزی ده‌بیته‌ چاوه‌وشر. و.

منی به لهنگاز سال به سال زیاد دهکا و چین چین دهکه ویتته سهر یه کتر. ئه وهی دیتوومه بارستایی له سی گهز تپه پریوه و له چهند جینان نیزیکه ی ۵۰۰ تا ۶۰۰ گهز دریز بۆته وه. ئه گهر که سیک بیهه وئ چهند کوته بهردیکی یه ک منی له و شاخه داببرئ، ههتا دهیشکینئ چاکی پیوه شهکته دهبع. به راستی هه موو دهسه لاتیگ هه ر له لای خودای مهزنه.

برگه ی یه گهم

باسی ژیان و بهسهرهاتی خیلئ رۆژهکی و چۆنیهتی ناودیرکرانیان

بلا شهنگه سوارانی دیار و دره و شاوهی مهیدانی خۆش پراویژی و قسه زانی و شاسوارانی زمان پاراوی بهستینی راستی و رهوانی لیان پرون بی که رۆژهکی دروسته، به لام به «رۆچهکی» و «رۆشهکی» ش نووسراوه. له راستی دا رۆژهکی بریتیه له رۆژیک و ئه و «کی» یه که خراوته پاشکزی نیشانه یه کیه تیه، وهکوو خواجهکی و پهردهکی [کوفتهکی و زیندهکی] ^۱ و هتد. ^۲ دهسته یه که له ویژه وانانی شارهزا لایان وایه «ک» و «ی» له فارسی دا نیشانه ی بچووک کردنه وهن و هیئانی «جیم» یش دهگه رپته وه سهر رپسای زوان زانانی عه رب که له هه ر شوینیک تووشی دهنگی «ژ» بن له زمانی «دهری» دا دهیکه نه «ج». کوردیش

۱- ل ۲۴۲ ی بودلیان. و.

۲- لیکدانه وهیهکی هه له یه، چونکه ئه م کافه لیره دا نیوگره و هیچ دهوریکسی رپه زمانی نابینی و یایه که نیشانه ی دانه پاله. یانی له راستی دا «رۆژهی» یه و بۆ خۆش ده ربین کاف هاتۆته نیوان. وهک شه وهکی: شه وهی، ئه و جهنگه یه یه که هیشتا شه و ماوه و ته واو رۆژ نه بۆته وه. به یانه یه کی یه کجار زوو. به مانای خودی به یانیش هاتوو. و.

به‌پیی تایبه‌تمه‌ندیی دهر‌برپینیان جاری وایه «ژ» ده‌کن به «ش»، یانی ده‌بیته
پۆشه‌کی.

به‌کورتی و پوختی، به‌پیی قسه‌ی باوه‌رپیکراوان و ده‌قی نووسینی ئه‌وانه‌ی که‌وا
پشتیان پی ده‌به‌ستری، گۆیا رۆژیک له رۆژان بیست و چوار تیره‌ی کوردان له
مه‌لبه‌ندی «تاب» ی سهر به ناوچه‌ی «خویت» کۆبوونه‌وه و بوونه دوو به‌ش.
دوازده‌یان ناویان بوو به بلباسی و دوازده‌که‌ی دیکه‌شان به قه‌والیسی ناودیز
کران. قه‌والیسی و بلباسی (دوو گوندن سهر به ههریمی هه‌کاری و تاقمیکیش
پینیان وایه نه‌خیر ناوی دوو خیلێ بابانه‌کانن.

به‌کورتی پاش گردبوونه‌وه‌یان له «تاب» زه‌وییه‌کانی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌یان له نێوان
خۆیان دا دابه‌شیوه و چونکه هاودهنگ و هاوزمان و هاوبیر بوون میریکیشیان بۆ
خۆیان داناوه و به‌ره‌به‌ره ههریمه‌که‌یان داگیر کردووه. وا باوه و ده‌لێن ههر که‌س
له زه‌وی و زاری تاب به‌شی نه‌بی زه‌ر رۆژه‌کیه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی تیکرا سهریان وه‌به‌ر
میر و مه‌زنی خۆیان هیناوه، ناوچه و ههریمی دهوروبه‌ریان وه‌به‌رداون و ده‌ستیان
به سهردا گرتوون. وه‌ک ده‌لێن فه‌رمانه‌ره‌وایه‌کی گورجستانی به‌ناوی تاویت له
بدلیس و چه‌زۆ حکوومه‌تی کردووه و رۆژه‌کی به‌زه‌بری زۆر له‌وییان
دهرپه‌راندووه. به‌گویره‌ی بـ...چوونیکێ دیکه بدلیس له چنگ خیلێ گردکی
دهرهاتووه و چه‌زۆ له ده‌ست گورجی. ده‌سته‌یه‌کی دیکه وای بۆ ده‌چن بدلیس له
چنگ خیلێ زووقه‌یسی دهرکیشراوه. ته‌واوی ئه‌م قسانه وه‌بال به ئه‌ستۆی ئه‌و
که‌سانه‌ی وا ده‌لێن.^۱

۱- یه‌که‌م میری ناسراوی رۆژه‌کی شه‌ره‌فه‌دین ئه‌بووبه‌کره که له کۆتاییی سهرده‌می
مه‌غۆلی دا به‌خواه‌ندی بدلیس ناوبراوه (صبح‌العشی، ۳۰۲/۷-۳۰۳). ز.س.

پاش گیرانی بدلیس و چه زۆ و تیپه پوونی چهند سالیگ، سهرکزمالی پۆزهکی به وه جاج کویری سهری ناو هته وه و بی سهره و به رهیی پووی تیکردوون و کەس خه تی که سی نه خویندۆته وه و پیکوه ربوون. لیره دا کاکلی ئەم شیعره ی مه ولانا هاتفی وه دی هات که ده لئ:

هۆپهۆپ بگری بۆ ولاتی یه کسه ر ده بی
 که چاوسوور و فریا په سی دیاری نه بی
 ده ر شیتته وه له کابه دا قه حبیبکی مه ست
 گهر حاکمی رانه وه ستی کوته ک به ده ست

دوای تیپه پینی ماوه یه کی ئاوا به شله ژاوی، سهرزکانی تیره و عیلان پیکه وه دانیشتوون و که وتوونه باس و راویژان و پاش پیندا چوونه وه یه ک به بارودۆخی خۆیان دا، لیبراون چاره سهریک بۆ ئەو کیشه یه بدۆزنه وه. پاش سهر هیتان و بردن به و ئاکامه گه یشتوون و ا باشه بچنه لای دوو برا به ناوی عزیزه ددین و زیائه ددین له شاری ئەخلات که به ره سه ن ده چوونه وه سهر کیسراکان. وایان داناوه بانگیان بکه نه نیو عیل و عه شیره تی خۆیان و هه رکامه یان شیواوی مه زنا یه تی بوو، به سهرۆکی خۆیانی دابنن و جلّه وی کاروبارانی بده نه ده ستی، هه تا گه شه و نه شه بداته ناوچه و مه له بده ندی ژیانیان و تیره ش له سهر بزیوان توند کا و چورته یان لئ ببری. گه وره و بچووکی پۆزهکی ویکرا به م ته گبیره پازی بوون و گوتوویانه هیچمان به قه درایه سهری موویه ک له و کاره و ئاکامه که ی لانا ده یین. چهند پیاو ما قوولیک هه ستاون و چوونه شاری ئەخلات و ته داره کیان بۆ ئەو شازادانه گرتووه و هیتاویانن بۆ بدلیس. کۆمه لیک عزیزه ددینیان له بدلیس کردۆته میر و تا قمیگیش زیائه ددینیان له چه زۆ به حوکمران داناوه. خه لک زۆر چاکیان سهر

وه‌بهر هیټان و راپه‌پاندنی ته‌واوی کاروباری گرینگی خاک و مال و سامانی خوټیان داونه دهستی لیوه‌شاوهی ئه‌م دوو برابیه و به‌مه‌زنی بی‌به‌رگیزه‌وه‌یان داناون. ئه‌وهی راستی بی‌میر عزیزه‌ددین چون چاکه ئاوا له‌کلی سهرکردایه‌تی ده‌رچووه و هیټنده جوان به‌کاروباران راگه‌یشتووه و وای دلخوټشی داونه‌وه که هه‌موو لایه‌ک پیی گه‌شاونه‌وه.

وه‌کوو دیاره‌ خیلای رۆژه‌کی له‌نیو ته‌واوی هۆز و تیره و عیلاتی کورده‌واری دا بۆ دل‌اوایی و ئاسازی و جوامیری و به‌نامووسی و پوو‌راستی و ده‌ست و داوین پاکی و دینداری به‌ناوبانگن. ئه‌گه‌ر مه‌زن و میره‌کانیان تووشی کیشه و هه‌را و نه‌هامه‌تی بووبن، هه‌ر پشوویه‌ک چیه‌ له‌خزمه‌ت و سینگ‌دانه‌ پیش و گیان‌بازی رانه‌وه‌ستاون. هه‌ر جاریکی بیگانه‌ هه‌ریمی بدلیسی له‌چنگ ده‌ره‌یتابن و مه‌زن و میری له‌سه‌ر کار لادابن، رۆویان کردۆته‌ ته‌گیرو‌رپایان و مشووری کاری خوټیان خواردووه و به‌پشتیوانیی خودا و به‌بی‌یاریده‌ی بیگانان سهرله‌نوئ چوونه‌وه سهر دۆخی پیشوویان. له‌نیو کوردان دا‌وا باوه و ده‌لین به‌ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی ته‌وه‌واوی ئه‌وه‌ و به‌سه‌ردانه‌ی که‌ره‌گی دیواری قه‌لای بدلیسیان بی‌هه‌لچندراوه، سهری رۆژه‌کیان تیداچووه. ئه‌گه‌ر پادشایانی خاوه‌ن‌شکو‌ر بیانیه‌وه‌ی کوردستان بگرن، ده‌بی‌سه‌ره‌تا له‌گه‌ل مه‌زن و سهرۆکانی بدلیس و خیلای رۆژه‌کی بکه‌ونه شه‌ر و تیگه‌ه‌لچوون و هه‌تا رۆژه‌کی پیم‌له‌بن، هیچ هۆز و عه‌شیره‌تیکی کوردستان مل‌نادا و سهری بۆ نیری ده‌سه‌لاتداران نه‌وی ناکا.

کاتیکی سولتان [سوله‌یمان‌خانی] خه‌زاکه‌ر هه‌ریمی بدلیسی گرت و شه‌مه‌سه‌ددین‌خانی له‌وه‌ی ده‌ره‌په‌پاند و ئه‌ویش له‌ترسان په‌وی و پووی کرده‌ خاکی عه‌جه‌مان، خیلای بیه‌کی و مۆده‌کی و بلباسی، ماوه‌ی سه‌ سالان سهریان وه‌بهر فه‌رمانی کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی نه‌هینا. ته‌نانه‌ت ته‌واوی میر و سهرکرده‌کانی کوردان به‌پیی فه‌رمانی سوله‌یمانی، وه‌کوو دیوه‌کانی کتوی قاف

هروژمیان کرده سهریان، به لام نه یانتوانی به چۆکیان دا بیتن و دهسته مؤیان کهن. سولتان سوله یمان خانی جیگره وهی سوله یمان [پینگه مبه ر] وهختایه ک بۆی پوون بـۆوه کـه به زهبروزهنگ چی بۆ ناکری، به هائه ددین به گی میری چه زۆی پاسپارد و ئه ویش به زمانی خۆش چه ماوه ری دۆلی کیفه ندۆر و تیره و تایفه کانی بایه کیانی بۆ که وی کرد و هیئانییه بهر بار. له لایه کی دیکه شه وه خودی سولتان که وته لاواندنه وه و دلدانه وهی برایم بهگ و قاسم بهگی کورانی شیخه میری بلباسی و ئاوا دهسه لاتی به سهر بدلیس دا شکایه وه و به زهبری زۆر چی بۆ نه کرا.

ئه وهی راستی بی زۆر جار ان کورانی مه زن و میرانی کوردستان دینه بدلیس بۆ که شت و سهیران و مانه وه و که ران، به لام میرزاده و کورپه ئاغا کانی پۆژه کی ناچنه مالی میرانی دیکه ی کوردستان. عیلی پۆژه کی له دهر به ده ری و ولاتی غه ربیایه تی دان به خۆداگرن و شانیان بۆ دهر د و مهینه ت نه وی ناکه ن و رهند و مه ند و مهردانه راده وهستن و به تابشتن و ههتا پله ی هه ره بالا تیه له دچن. به م هه لس و که وت و ئاکاره یان که وتوونه سهرووی تیکرای هۆز و خیالاتی کوردستان.^۱

۱- بـروانه دهقی شه ره فنا مه ی محه م مه ده بیاسی، ل ۴۷۱- ۴۷۴. ئه م چه ند لاپه ره یه نه له دهقی زی پـنـۆف و نه له دهقی بودلیان دا نین؛ به لام مامۆستا هه ژار لاپه ره ۶۷۷- ۶۷۹ ی پی تاییه ت دا ون. به کور تی و پوختی له م لاپه رانه دا باسی دهرویش مهحموودی که له چیری کراوه وه کوو مه زن و که یخو دای پۆژه کی، که به زمانی تورکی و فارسی شیعی ری زۆر چاکی دانا ون و له قورئان خوینی دا هیئده ی دهن گ خۆش بووه که پیی گوتراوه ئیدریسی دووه م. دهرویش مهحموود له گه ل سولتان سوله یمان خان خۆی چاک ریکه ستووه و بۆته باوه پیکرا و خۆشه ویستی.

ههروه ها باسی چهیده رئاغای برارای چاونه ترسی دهرویش مهحموود کراوه و برایم به گی کورپی قه له نده رئاغاش وه دوا نه دراوه، که له چه یفی خزم و کهسانی که وتۆته سیستان و بۆته پیاوی محه ممه دخانی تورکمانی، که حوکمرانی ئه وه هه ریمه بووه. له بهر ئازایه تی نار دوویانه ته شه ری بلووچان و شکاندوونی و سه ری پی چه ماندوون. پاشان له سه ر ژبانی به سستام ئاغا رۆیش تووه، که بۆته هاوده می سولتان حوسین میرزا و له قه نده هار خزمه تی پی کردووه. ئه و جار باسی قاسم به گی کورپی شاحوسین ئاغای مۆردار ←

ئەم خەيلە دابەش بوو بە سەر بیست و چوار تیرەدا و پینجیان که بریتین له قەیسانی، بایه‌کی، مۆده‌کی، زوو قەیسسی و زهیدانی، له تۆرمه و پەسه‌نی کۆنی خودی بدلیسن و پازده‌ی دیکه‌یان «بلباسی» و «قەوالیسی» ن. بلباسی بریتین له: که‌له‌چیری، خەربیلی، باله‌کی،^۱ خە یارتی،^۲ کۆری، بریشی، سه‌کری،^۳ کارسی،^۴ بیدووری^۵ و بلاکوردی.^۶ قەوالیسی ده‌بنه: زه‌پ‌دۆزی، ئەنداکی، پرتافی،^۷ گردکی، سۆهره‌وه‌دی،^۹ کاشاخی،^{۱۰} خالیدی و ئەستورکی^{۱۱} و عەزیزان.^{۱۲}

هاتۆته ئارا، که پیاویکی رووراستی خۆراگر بووه و بلیند تیراچوووه و گەیه‌وته پله‌ی یوووزباشی، به‌لام کوردانی عیراق که که‌وتوونه شوین کۆنه‌قینی خۆیان له‌گه‌ل رۆژه‌کییان، بۆیان تیچاندوووه و لێخراوه و زه‌مانیکی زۆری پی چوووه هه‌تا چۆته‌وه سه‌ر دۆخی جارانی و زانیویه‌تی «پشوودریژی کلیلی ده‌رگایه».

نوسه‌ر له درێژده‌ نووسییویه‌تی ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، قاسم‌به‌گی رۆژه‌کی له‌سه‌ر کاری پێشوویه‌تی و به‌راستی لاییکی هه‌تا بلینی شاره‌زا و ئازا و دلاوا و رهند و مه‌نده. و.

۱- سه‌رچاوه‌ی پێشوو: مالکی. و.

۲- ل ۲۴۵ی بولدیان: خه‌یارته. و.

۳- به‌پیی لاپه‌ره ۲۴۵ی بولدیان، دوا‌ی کارسی سه‌رله‌نووی بلباسی دووپات بۆته‌وه. و.

۴- سه‌رچاوه‌ی پێشوو: کارسی (گاری). و.

۵- ل ۲۴۵ی بولدیان: بیدووزی. و.

۶- به‌لاگه‌ردی یان بلاگه‌ردی (؟). و.

۷- سه‌رچاوه‌ی پێشوو: پیرتافی (؟). و.

۸- قەوالیسی دووپات بۆته‌وه. و.

۹- سه‌رچاوه‌ی پێشوو: سۆهره‌وی. و.

۱۰- سه‌رچاوه‌ی پێشوو: کاشاخی. و.

۱۱- ئەستودکی. و.

۱۲- سه‌رچاوه‌ی پێشوو: عەزیزانی. و.

پرگهی دووههم

باسی بنه و بنهچه که می میرانی بدلیس، که دهچنه وه سهر کی

به پپی گپانه وهی زمانه و زمان پروون بۆته وه و له چند ده قیکی دیرۆکیش دا نووسراوه، که میرانی بدلیس دهچنه وه سهر تۆرهمه می کيسراکان. خه لک پپیان وایه له توخمه می نۆشیروانن؛ به لام وه کوو ئاشکرایه له سهرده می نۆشیروان دا، «جاماسب» ی کورپی «فیرووز» که پینجه مین (۱) پادشای ساسانییه، قوبادی [برای] به سهر خاکی ئهرمه ن و شیروان راگه یشتوه. دوا می نه مانی، «نهرسی» و «سورخاب» و «به هوات» ی (۲) له پاش به جیماون و نهرسی بۆته جیگیره وهی. نۆشیروانیش چاکی بال به سهر کیشا و رۆزبه رۆز گه شه می کرد و دهسه لاتی وای پهره ئه ستاند که هیزشی برده سهر گیلان و به هیزی چهک داگیری کرد. له وئ کچه میریکی خواست و کوریکی لئی بوو که باوکی ناوی نا جیلان شا (۱). (۲) میرانی رۆسته مدار له پشتی ئه و پهیدا بوون. سورخاب حکومه تی شیروانی به دهسته وه گرت و زنجیره می میرانی شیروان له و به ره بابهن. به هوات له ئه خلالت بنه می داکوتا و به بره داهاتیک قنیاتی هیتا و به پینچه وانه می باپیرانی پهره می نه دا به جه غزی دهسه لاتی و میرانی بدلیس له ته و خمه می ئه ون و له گه ل میرانی رۆسته مدار و شیروان ئاموزان.

۱- پینجه مین پادشای ساسانی بارامی دووههمه و سالی ۲۷۵ تا ۲۸۲ می ز، پادشایه تی کردوه. زینرۆف بۆیه به هه له می زانیوه و نیشانه می پرسیری بۆ داناوه. قوبادی به کهم (۴۸۷-۵۳۱ می ز) بیسته م پادشای ساسانی کورپی فیرووز و برای جاماسبه که نه بۆته شا. و.

۲- رهنه به هرام بی. و.

۳- گیلان شا؛ ئه م نیشانه می پرسیره زینرۆف دایناوه. و.

به‌گویره‌ی گِیْرانه‌وه‌یه‌کی راست و بی‌گری، هه‌تا ئیستا که کلکه‌ی مانگی قوربانی سالی ۱۰۰۵ ی ک / ۱۵۹۷ ی زاینیه، ماوه‌ی ۷۶۰ ساله‌ حوکمرانی بدلیس و ناوچه و مه‌لَبه‌نده‌کانی ده‌وروبه‌رین. له‌ ماوه‌ی باس‌کراودا ۱۱۰ سالیک هه‌وساری ده‌سه‌لاتیان له‌ ده‌ست ده‌رچووه و که‌وتۆته‌ چنگ بیگانان و بریتین له‌ چوار زنجیره‌ی پادشایان، که له‌مه‌ودوا به‌ نۆره‌ی خۆیان ده‌خریته‌ به‌ریاس و لیدوان. به‌کورتی و پوختی هه‌روه‌ک پیشتر ئه‌م پینووسه‌ خه‌مه‌په‌ویته‌ بۆی گِیْرانه‌وه، عیزه‌ددین له‌ بدلیس و زیئه‌ددین له‌ هه‌زۆ کرانه‌ مه‌زنی عه‌شیره‌تی رۆژه‌کی. پاش تیپه‌پینی رۆژگارێک، خه‌لکی بدلیس رۆژه‌پۆژ پتر مه‌یلیان به‌ لای زیئه‌ددین‌دا ده‌شکایه‌وه و دلّیان له‌ عیزه‌ددین سارد ده‌بوویه‌وه. کاتیک زیئه‌ددین هه‌ستی به‌و گۆرانه‌ کرد و زانی خه‌لک چه‌ندیان خۆش ده‌وئ، رۆژیک به‌ مه‌به‌ستی دیدنه‌یی براکه‌ی له‌ هه‌زۆوه‌ گه‌یشته‌ بدلیس. پاش ئه‌وه‌ی چاویان به‌ دیداری یه‌کتر پوون بۆوه، کۆپی به‌زم و شادی و خۆشی و رابواردن رازایه‌وه. زیئه‌ددین کاتیک ته‌ماشای کرد به‌ جارێک ئاو و هه‌وای بدلیسی پئ ده‌که‌وئ و خواروژووری کۆمه‌لگاش دلّیان بۆی ده‌کورکیتی، که‌لکه‌له‌ی حکومه‌تی بدلیس له‌ میشکی‌دا گه‌رای دانا. له‌سه‌ر ئه‌م پئ وشوینه‌ به‌دزی که‌وته‌ کینه‌وبه‌ینه‌ له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ری قه‌لا و گه‌لاله‌ی بۆ دارشتن و گوتی ئه‌و ده‌مه‌ی ده‌پۆمه‌وه‌ عیزه‌ددینی برام بۆ به‌پئ کردنم له‌ قه‌لا وه‌ده‌رده‌که‌وئ، به‌لام من به‌ بیانویه‌ک ده‌گه‌رپمه‌وه‌ ئه‌و دیوی هه‌ساری قه‌لا. پاش چه‌ند رۆژیک زیئه‌ددین به‌ مه‌به‌ستی گه‌رانه‌وه‌ هه‌زۆ مال‌اوایی له‌ برای خواست و عیزه‌ددینیش بۆ به‌پئ کردنی خۆی و پۆلی یاران له‌ ده‌روازه‌ی قه‌لا ترازان. هیشتا مه‌ودایه‌کی وا له‌ شار دوور نه‌که‌وتبوونه‌وه‌ که‌ زیئه‌ددین پووی کرده‌ عیزه‌ددینی برای و گوتی ئه‌نگوستیله‌که‌م له‌ قه‌لا لی به‌جیماوه‌ و بۆخۆم نه‌بی که‌س نازانی له‌ کوییه، بۆیه‌ ئیوه‌ تۆزیک لیزه‌ راوه‌ستن و به‌په‌له‌ ده‌چم و ده‌یه‌پتم و ده‌گه‌رپمه‌وه‌ و ده‌شزانم که‌ خۆ برا دلی له‌ برا ناگۆرئ. عیزه‌ددین هه‌ر له‌ وشوینه

مايه وه و خۆی به ږاویوه خافلانډ. زیائهددین هه له که ی قۆزته وه و هه تا ئه و دیوی شووره ی دهووری بدلیس گیر نه بوو. دوا ی ئه وه ی ږکیفی به تال کرد، دهروازه ی قه لای گاله دا و چۆن چا که ئاوا دایه ست و له برای ږاسپارد و گوته برای چا بی و پیاو هتیم له گه ل بکا و چه ند ږوژیک بچیتته چه زۆ، چونکه منی به له نگاز که ش و هه وای بدلیسم پی کسه وتووه. عیززه ددین هاته ږووکاری دهروازه ی بدلیس و چه ند جاریک سه ری له گه ل برای ناچوامیږی هیتاوبرد، به لام با به ده ست مايه وه. به ناچاری ږپی چه زۆ و ساسۆنی گرتته بهر و له و هه ریمه بوو به ده سه لاتدار و میرانی چه زۆ له پشتی وی که وتوونه وه و به عه ززان ناسراون. میرانی بدلیس نه وه و نه تیژه ی زیائهددین و به دیدین به ناوبا نگن.^۱

ناوی میرانی بدلیس که له کۆمه لیک سه رچاوه ی میژووی دا وه بهرچاوی منی هه ژار هاتوون هه ژده که سن و پتر له ۴۵۰ سالی بی نیوږر له و هه ریمه حکومه تیان کردووه. بۆم ږوون نه بوته وه کامه میره یانه که ئه تابه ک عیماده ددین کوږی ئه تابه ک ئاق سونقور،^(۴) بدلیسی له ده ست ده رهیتاوه و له جهنگه ی ږهش کردنه وه ی ئه م لاپه رانه دا، سه رچاوه کانی بهر ده ستم ئامانجیان وه دی نه هیتام. به پیی راستی ږووداوه کان قزل ئه رسه لان ئه و ده مه ی توانیویه تی ئازهر باجیان و ئه رمه نستان بگری، بدلیسی شی گرتووه. دوا ی سه لجو و قییه کان و له بنه بانی ده سه لاتی خاره زمییه کان دا که سولتان جه لاله ددین کوږی سولتان محه مده دی خاره زم شا گه یوه ته بدلیس، مه لیک ئه شرف حوکمږانی بووه. پاش وی مه لیک مه جده ددینی برای حکومه تی کردووه. دوا یه ئه م میرانه به ږیز له سه ر ته ختی ده سه لات پالیان داوه ته: عیززه ددین، میر ئه بووبه کر، میر شیخ شه رف و میر زیائهددین، که هاوچه رخی ئه میر ته یمووری گوورکان بووه و پیکه وه دیداریشیان کردووه. له و

۱- ناوچه ی دیدین که وتوته باکووری ږوژه لاتی گۆلی وان و له ناوی «زیائهددین» ده وه که وتوته وه. ع. ی.

دهمه‌وه تاكوو ئیستا كه منی نووسه‌ری ئەم لاپه‌رانه به‌پیی دابی به‌میراتگه‌رانی ده‌سه‌لات بوومه میری بدلیس، به‌سه‌رهاتی حوكم‌رانی دیار و پیک‌وپیکه و له شوینی خۆی‌دا به‌خهستی باسی ره‌وتی ڤوداو‌ه‌کانی ماوه‌ی حکومه‌تیان ده‌کری. ده‌سته‌یه‌ک له میرانی بدلیس که‌وتوونه به‌ر شه‌پۆلی نیگای خه‌نیکه‌ری پادشایانی جوامیری به‌خته‌وه‌ری خاوه‌ن‌شکۆ و پله و پایه‌ی ده‌سه‌لاتیان هه‌تا چله‌په‌په‌ی خۆی تیه‌له‌چووه و تا‌قمیکیش په‌شه‌بای ئاگرینی توورپه‌یی تیان هالاوه و گری ده‌ره‌له‌بوونی فه‌رمان‌ڤه‌وایانی گه‌وره‌ی به‌ده‌سه‌لات سووتاندوونی و کوانووی بنه‌ماله‌یان دووکه‌ل و بۆسۆی بی‌دابی لئ هه‌ستاوه. جا ئی‌مه به‌پشتیوانی یه‌زدانی میری مه‌زن که‌م‌وزۆر هیچیان وه‌دوا ناده‌ین و ده‌یانخه‌ینه به‌رچاو.

به‌پیی ره‌وتی ڤوداو‌ان یه‌که‌م توخم و تۆرهمه‌ی که‌ بوونه که‌ند و کۆسپی سه‌ر پیی میرانی کوردستان، پادشایانی سه‌لجوقی ئازهربايجان بوون. ئەوه‌ی راستی بی له سه‌رده‌می سوولتان مه‌حمودی کورپی سوولتان مه‌مه‌دی کورپی مه‌لیک‌شای سه‌لجوقی‌دا، عیماده‌ددین ئە‌تابه‌کی کورپی ئاق‌سونقور کرابووه مه‌زن و میری به‌شیک له خاکی عیراقی عه‌ره‌ب و ئە‌تابه‌ک ئیلدگز که‌ باپیری (۴) ^۱ قزل‌ئهرسه‌لانه، ده‌سه‌لاتی ئازهربايجان و ئه‌رمه‌نستانی پی سپیزابوو. هه‌ردک سه‌رکرده‌ چۆن چاکه‌ ئاوا بالیان به‌ سه‌ر هه‌ریمی ده‌سه‌لاتیان کیشا و خۆیان له‌ پاراستنی خۆش کرد. سالی ۵۱۱ه‌ی ک/۱۱۱۷ی ز، ^۲ پاش مردنی حوكم‌رانی مووسل، ئە‌ویش هه‌ر خرایه سه‌ر قه‌له‌مه‌ره‌وی ده‌سه‌لاتی عیماده‌ددین زه‌نگی و ڤۆڤبه‌ڤۆڤ ئه‌ستیره‌ی ده‌سه‌لاتی به‌رز دره‌وشایه‌وه و وای لی‌هات که‌ هیرشی برده سه‌ر شام و حه‌له‌ب و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م‌دا گرتی. سالی ۵۳۴ه‌ی ک/۱۱۳۹ی ز، له‌شکری به‌ره‌و کوردستان و

۱- زین‌نۆڤ ئە‌م نیشانه‌ی پرسپاره‌ی داناوه. و.

۲- زین‌نۆڤ پیی وایه ۵۱۱ه‌له‌یه و نیشانه‌ی پرسپاری له‌سه‌ر یازده‌که داناوه. به‌پیی په‌راویزی ل ۶۸۵ه‌ی شهره‌فنامه‌ی وه‌رگیزاوی هه‌ژار، ۵۲۱ه‌ی/۱۱۲۷ی ز، دروسته. و.

دياربه‌کر دهنگ دا و بدليس، جزيره، ئاشووت،^۱ ئاکري و ته‌واوی ناوچه‌کانی گرتن و قه‌لای ئاشوب (ئاشیب) ی خاپوور کرد و له جیی وی قه‌لایه‌کی به‌ناوی خۆی لئ بنیات نا و بوو به عیمادییه (ئامیدی) که هر ئیستا ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی ئه و هریمه‌یه.

ئوه‌ی راستی بی بۆ ماوه‌ی پتر له چل سال کوردستان و به‌تایه‌ت شار و قه‌لای بدليس که وتبویه ژیر ده‌سه‌لاتی فه‌مانه‌ه‌وایانی سه‌لجوقی، به‌لام وه‌ختایه‌ک سالی ۵۷۶ه‌ی ک/ ۱۱۸۰ی ز، سولتان سالحه‌دین کورپی نووره‌دین کورپی (؟)^۲ سه‌یفه‌دین غازی ئه‌تابه‌کی، له شه‌ری میسریه‌کان دا شکا و ه‌لات، نیشانه‌ی گیرانی خۆر و مانگی ده‌سه‌لاتیان ته‌واو خۆی نواند. له و کاته‌دا عه‌شیره‌تی پۆزه‌کی که چهند سالیک بوو له ژیر ه‌وری په‌ژاره‌دا ژاکابوون و چه‌شنی بوونه‌ه‌رانی کۆی له چیا و لیزه‌واران گوینقولاغ و چاوه‌پیی ده‌رفه‌ت بوون و بی‌برانه‌وه له ه‌لیکی وا ده‌گه‌ران، وه‌کوو به‌وری به‌شان‌پیل و شیریی ه‌اروژاوا له بلیندانه‌وه به‌ره‌و دامیتان گورمیان به‌ست و ه‌لیانکوتایه‌ سه‌ر پاشماوه‌ی ئه‌تابه‌کان. هیژی پۆزه‌کی پووبه‌ری ده‌شت و چیا ی به‌ترووسکه‌ی شیریی جه‌وه‌ردار له تۆز و خۆلی خه‌نیمان پاک کرده‌وه.

ئو که‌سه‌ی سه‌لجوقی کردبوویانه حوکمرانی بدليس، گه‌لیک شوینته‌واری به‌خیروبیری له پاش به‌جیماوه و بریتین له مزگه‌وت و کاروانسه‌را و پرد و نه‌ک ه‌ر بدليس، به‌لکوو ئه‌خلاتیشی به‌و ئاسه‌واره ئاوه‌دان کردۆته‌وه.^۳

۱- ده‌بی ئاشوب یان ه‌مان ئاشیب بی. و.

۲- خودی زینرۆف نیشانه‌ی پرسیری داناه. و.

۳- له لاپه‌ره ۲۴۸ی بودلیان‌دا نووسراوه: زۆر چاک به‌لاپه‌ری سه‌رچاوه‌کانی میژوویی‌دا گه‌رام، به‌لام ناوی میران و ئه‌تابه‌کانی حوکمرانی بدليس بۆ نه‌دۆزرانه‌وه؛ که‌چی ده‌زانم گه‌لیک شوینته‌واری پر به‌هه‌ریان له پاش به‌جیماوه. و.

وه‌کوو ده‌لین، شاری بدلیس له ژیر ده‌سه‌لاتی قزل ئه‌رسه‌لان‌دا بووه. هر چۆنیک بئ میژووی مه‌زنایه‌تی ئاق‌سونقور^(۳) له عیراقی عه‌ره‌ب و میرایه‌تی ئیلدگ‌ز له هه‌ریمی نازه‌ربایجان یه‌کتر ده‌گرنه‌وه و ئەم دووانه پیکه‌وه هاوچه‌رخ بوون. کۆمه‌لی سه‌راجیه‌کان که له هه‌ریمی بدلیسن پاشه‌واری سه‌لجوقیه‌کانن و هه‌له‌ی زمانی ئەم ئال و گۆڤه‌ی به‌دی هیناوه. ^۱ به‌هه‌بابی تاج ئەحمه‌د و قه‌راکۆته و قولی ئوزه‌به‌کان و چه‌ندی دیکه‌ش هه‌ر له‌و تۆره‌مه‌یه‌ن.

برگه‌ی سیهه‌م

باسی هه‌لس‌وکه‌وتی جوان و ریزدارانه‌ی پادشایانی پیشوو له‌گه‌ل
میرانی بدلیس، که بریتیه‌ی له‌ چوار به‌ش

به‌شی یه‌که‌م

بنکه‌ی ژین

www.zheen.org

باسی مه‌لیک ئه‌شرف

ئەم مه‌به‌سته له ئاوینه‌ی سرشتی هینده‌ی ئاسمان به‌رزی خۆش‌پاویژانی شیرین‌وتار و ده‌روونی چه‌شنی خۆره‌تاو پرشنگداری نووسه‌رانی زمان پاراودا خۆی ده‌نوینێ، که سه‌ره‌تا مه‌لیک ئه‌شرف له لایه‌ن سولتانه‌کانی میسر و شامه‌وه کراوه‌ته میره‌هه‌ریمی بدلیس و هاوسه‌رده‌می مه‌لیک ئه‌شرف [ی ئه‌ییووبی ۵۷۸- ۶۳۵ ی / ک / ۱۱۸۲-۱۲۳۷ ی ز] بووه. سولتانه‌کانی [ئه‌ییووبی] زۆر چاکیان خویندۆته‌وه و بالیان به‌ سه‌ر کیشاوه.

سالی ۱۲۲۵ ک/۱۲۲۷-۱۲۲۸ ی ز، سولتان جه لاله ددين كوپرى سولتان محه ممه دى خارهم شا، خوى له بهر لافاوى هروژمى چه نگيزخان بؤرانه گيرا و دهستى له تهختى دهسه لاتی ئيران هه لگرت و بهره و هيند بازره بوو. کاتیک له خاکی هيند و وستان هه والی مردنی چه نگيزخانی به گویى ئاشنا کرا، له پيوه به پيگای کيج و مه کران دا، به مه بهستى گرته وهی ئيران پرووی کرده وه ئيسفه هانی پایتهخت. که مال ئيسماعیلی ئيسفه هانی، [شاعیری] به ديهیتی وتهی پر کاکل و جوان دهلی:

کراسسى ئاوه دانی بـسـرا به به ژنسى زهوى
 له سایه ی سهرى تـۆـوه که پادشای جيهانی
 ئاده ميزاد و حه یوان هه ر ئه وه ندهی که ماون
 پيرۆزبایی ليک ده که ن به شادی و شادمانی
 بووژانه وهی مرؤف و ژيانه وهی کشت و کاله
 له پاشی زه برونه ننگ و په لاماری نه مانی
 بۆوهی غولامی تۆ بئ و ببئ به ده رکه و انت
 ئاده ميزاد زه ووزیسی چۆوه دۆخی چه لانسی
 له چاری تۆ بنوسری یاره بی عومری نووخی
 تۆ بووی له پاشی تۆفان هه وینى ئاوه دانی
 دره وشایه وه ئيسلام نه ما ده وری خاچ و سماچ
 زه نگی کلیسا هه مـوـو فریـدران له بـانی
 پروخساری دین و ئیمان پروبه ندیان له پرو نه ما
 عه باى زولمت دادپى له بالای داده وانسی

به‌راستی و به‌بن گومانی پیوه‌نان و مه‌رای، ده‌توانم بلیم له ماوه‌یه‌کی یه‌کجار که‌م‌دا ولاته‌که‌ی له‌و کافره‌ گلاوانه‌ پاک کرده‌وه، به‌لام پاش دوو سالان، وه‌ختایه‌ک نۆکتای قاتان به‌ پووداوه‌کانی ئیرانی زانی، هیژیکی سی‌هزار که‌سه‌ی مه‌غولی خوینرپیژی خسته‌ ژیر پکیفی سووتای به‌هادور و جورماغوون نۆیان و بۆ لیدانی سولتان جه‌لاله‌ددین به‌ره‌و ئیرانی گال دان. سولتان خۆی بۆ رانه‌گیرا و پووی کرده‌ هه‌ریمی ئاران و ئه‌رمه‌نستان و تفلیسی گرت. که‌مال ئیسماعیلی ئیسفه‌هانی ده‌لی:

له‌ نۆو شاهانی دنیا‌دا به‌غیری تۆ نه‌بوو رابی
له‌ تفلیس و له‌ عوممان یه‌کسمی ئالیک و ئاو دابی

نوو‌سه‌ری میژووی «په‌وزه‌توسسه‌فا» ده‌لی: ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ سولتان سه‌ره‌تا له‌ عیراقه‌وه‌ پووی کرده‌ ئه‌خلات، مه‌لیک ئه‌شرف حوکه‌مرا‌نی بدلیس بوو. مه‌لیک مه‌جده‌ددینی برای له‌بری وی به‌ سه‌ر ئه‌خلات راده‌گه‌یشت. میشکی ئه‌و جه‌ماوه‌ره‌ وا به‌ هه‌لمه‌دووکی چلک‌وچه‌په‌ر گه‌نده‌ل بیوو که‌ هه‌ر لاشیان له‌ سولتان نه‌کرده‌وه. له‌به‌ر شووره‌ی پته‌وی قه‌لا و پاشه‌که‌وت و هیژی به‌رچاوی چه‌کداریان وا غللوور ببوون، که‌ لپی وه‌خۆکه‌وتن و به‌ قسه‌ی سووک و جنیوان تییان راخوپی. کاتییک سولتان وای زانی هیزه‌کانی کۆکرده‌وه‌ و ده‌وره‌ی قه‌لای ته‌نی و له‌ هه‌ردک بالانه‌وه‌ ئاگری شه‌ر و خوینرپشتن بالی ئه‌نگاوت. پاش تپه‌پوونی ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ر قۆناخی گه‌مارۆدا، جه‌ماوه‌ری شار له‌ برسان هیژیان له‌ به‌ردانه‌ما و چه‌کداریانی سولتان به‌ سه‌ریان‌دا زال بوون و ئه‌خلاتیان گرت. مه‌لیک مه‌جده‌ددین خۆی هاویشه‌ جه‌رگه‌قه‌لای شار که‌ عیززه‌ددینی غولامی مه‌لیک ئه‌شرف قه‌لاداری بوو، به‌لام چونکه‌ به‌راستی خه‌لک ته‌واو ته‌نگیان پی هه‌لچندرابوو، مه‌لیک

مه جده ددين هر ئه و پرژه ملي بژ ناشتی و پیکهاتن پاكيشا و بزی پروون بژوه که هیچ کهس تا قه تی به ره نگار بو و نه وهی نه ماوه و پرووی کرده لای سولتان. ئه ویش به خیری هینا و چاوی له تاوانه کانی پۆشی و چۆن چاکه ئاوا لاواندیییه وه. پاش ئه م سه ره بزکرانه ی له کۆری سولتان دا هه ستایه سه ر پئ و تکای کرد له خویتی عیززه ددینی قه لادار خۆش بی. سولتان له ولام دا فرمووی که سینک خزی به شا بزانی، نابی ببیته پاسپارده ی غولامی خزی! عیززه ددینیش دوا ی دوو پرژی دیکه به ناوی پیمل بو و نه وه له گه ل پۆلیک له یارانی هاتنه دهر و هه موویان له ژیر خه فتانه وه به رگه زرییان پۆشی و لیبران ئه گه ر له کۆری سولتان وه ژور که وتن په لاماری بدهن و به زه بری شیر و خه نجه ران ههستی لی بېرن. یاران و نیزیکانی سولتان به و کهینه و بهینه یان زانی و به بی چهک بردیانه لای سولتان و ئه ویش هر له ریوه فرمووی بیگرن و مه لیک مه جده ددینیشی پژه گیرا.

له جهنگه ی گه مارۆدرانی ئه خلالات دا، مه لیک ئه شره ف نامه و پیاوی نار دبوویه لای حوکمرانی شام هه تا بگاته هانای و له و دهمه دا هیزی میسر و شام خویان گه یانده یاریده ی. ئه ویش و پرای هیزی کوردستان که له ژیر فرمانی خزی دا بو، چوو به پیریانه وه و له دهشتی مووش یه کتریان گرتیه وه و پیکه وه به مه بهستی به ره نگار بو و نه وه ی سولتان جه لاله ددین بزوتن. خودا وراستان سولتان له و دهمه دا نه خۆش که وت و به سواری که ژاوه به دهوری له شکره که ی دا هات و ریک و پیکه کردن. له دهشتی مووش هیزه کان پیکه اها تن و سی شه و پرژه شه ریکی قورسی بی برانه وه قه وما و سه ره نجام هیزه کانی سولتان به زین و ته ق و ره ویان تیکه وت، به لام هینده پیاویکی به سام و ئازا بو، که خویان له په یکه رده ی پاراست و گه رانه وه و به شوینی دا نه چوونه لای ئه خلالات. وا هات که راست له و پرژه دا

هه‌والی هروژمی له‌شکری مه‌غۆل بۆ سه‌ر ئه‌رمه‌نستان^۱ ده‌نگی دایه‌وه و بلا‌وبۆوه که له‌ بالی ته‌وریزیشه‌وه سووتای به‌هادر و جورماغوون نۆیان به‌پۆه‌ن. سولتانی خاوه‌ن‌شکۆ به‌بیستنی ئەم هه‌واله‌ تال و مه‌ینه‌تبارانه زۆر شله‌ژا و مه‌لیک مه‌جده‌دین و عیززه‌ددینی له‌ زیندان ئازاد کردن و له‌گه‌ل مه‌لیک مه‌جده‌دین پیکهات و که‌وته دارشتنی گه‌لاله‌ی دۆستایه‌تی و یه‌کیه‌تی و خوازینیی کچی مه‌لیکی کرد و ماره‌ی بری. سولتان بلا‌وه‌ی به‌ له‌شکری کرد و خۆی له‌ بدلیس ماته‌ی هه‌لگرت و ماوه‌یه‌ک به‌م شیوه‌یه‌ پاییوارد و دایه‌ لانی که‌یف و نه‌هه‌نگ و باده‌نژی و شادمانی. هه‌ر چه‌ند رۆژ جارێک مه‌لیک ئه‌شرف به‌ باری ئامۆژگاری‌دا به‌ خزمه‌ت سولتانی راده‌گه‌یاند که‌ مه‌زنیکی وه‌کوو تۆ نابێ وایێ و مانه‌وه‌ی ئاوا له‌ بدلیس له‌گه‌ل شان و شکۆی تۆ نایه‌ته‌وه؛ وا چاکه‌ برۆی بۆ جیگایه‌کی دیکه‌، نه‌کا مه‌غۆل پێ بزانی و بینه‌ ئیره‌ و تۆی نازه‌نین و خۆشه‌ویست تووشی به‌لایه‌ک بی و ئیمه‌ی خزمه‌تکاریشته‌ خاک و ده‌سه‌لاتمان پینخوستی سمی ئه‌سپیان بی. مه‌لیک ئه‌شرف هینده‌ی ئه‌و قسانه‌ ده‌کردن و به‌ گوێی هه‌له‌خویند که‌ سولتان پاشه‌مله‌ ده‌یگوت، بابه‌ مه‌لیک له‌ خه‌رج‌وبه‌رجی ئیمه‌ وه‌زاله‌ هاتووه‌ و ده‌یه‌ه‌وی به‌ شیوه‌یه‌ک لیره‌ ده‌رمانه‌په‌رینی. پاش تپه‌په‌بوونی ماوه‌یه‌ک، شه‌ویک له‌شکری مه‌غۆل به‌ سه‌رکردایه‌تی ئیماس به‌هادر به‌ مه‌به‌ستی ده‌ره‌ده‌ست کردنی سولتان خۆی گه‌یاند ده‌روازه‌ی بدلیس. ئه‌و شه‌وه‌ش سولتان وه‌ک هه‌موو شه‌وان مه‌ست و که‌له‌لا بۆی خه‌وتبوو. چوونه‌ سه‌ری و هه‌ر چه‌ندی راییانژاند و هاواریان لی کرد، هه‌ر وه‌خه‌به‌ر نه‌هات. له‌ تاوان مه‌سینه‌یه‌ک ئاوی ساردیان وه‌سه‌ر گێرا، ئه‌نجا هیندی‌ک وه‌خۆ هاته‌وه‌ و تییان گه‌یاند که‌ له‌شکری مه‌غۆلی گه‌یوه‌ته‌ سه‌ری! چه‌ند ئه‌سپیکیان زین کردن و له‌ و کاته‌دا سولتان به‌ کچی مه‌لیکی گوت، هه‌ر

چه ندى باوكت په ندى دادام، پيم و ابوو پيمه وه وهرهزه و دهيهه وي ليره نه ميمم! جا ئيستا له گه لم دى يان نا؟! كيڅى مه ليك له قولايى دلوه پريشتنى هه لبارد و له سيبارى شه ودا پرويان له شارى بدليس وهرگيږا و بوى دهرچوون. ميژوونوسان ليره وه بهرهدوا به چاره نووسى سولتان نازانن و ليان روون نيهه كه ژيانى چون داکووژاوه، به لام شينځ روکنه ددين علائوددهولهى سمنانى - گوره كهى پري له نور .. له «پيسالهى ئيقباليه» دا، له زمان «شينځ نورهددين عهبدوپرهمان كه سرهفى» ي پيرى خوى را ده گيرپته وه كه سولتان چوته نيورپزى پياوانى خوداوه و ماوهيهك له ديهه كى نيزيك به غدا بوته پينه چى و سهره نجام سهرى وه بهر دلوانى پهره رديگار هيناوه و نه ماوه.

به پيى گيرانه وهى نووسه رى «تاريخى گوزيده»، رويكى كوردىكى براكوژراو له شه ره كهى نه خلات دا توشى سولتان ده بى و به تولهى خويناى براكهى دهيكوژپته وه. نووسه رى «ته زكه رهى دهوله تشا» ده لى كوردان چاويان پيى ده كه وي و له بهر نه سپ و جل و بهرگى بهرى دهيكوژن و بى سهروشويى ده كه ن! هه ر خودا ده زانن چونه!

پاشان مه ليك نه شريف بى نه وهى سهر وه بهر هيچ سولتانيك بيتى، ماوهيه كى زور حكومته تى كردوه و له جهنگهى خوى دا بارگهى بهره و دنيای هه رمان تيکه وه پيچاوه. وه كوو پيشتر باسى كرا، دواى نه مانى مه ليك مه جده دديني براى جى گرتوته وه و له سهر ته ختى دهسه لات پالى داوه ته وه. له دواى ويش كوږ و نه وه و نه تيژه يان به مه زنايه تى هاتوون و هه تا سهرده مى دهسه لاتی جيهانوانى خونكارى خاوهن شكز نه مير ته يمورى گوركانى - خودا لى خوش بى - كه س خوى تينه گه ياندوون و كيشه ي تينه هالاندوون.

به‌شی دووهه‌م

باسی حاجی شهره‌ف کوری زیائنه‌ددین

زانایانی ده‌روون‌پاکی به‌پیت و به‌هره که ترووسکه‌ی پرشنگذاری زانستیان هه‌موو لایه‌کی داگرتووه، له‌پووی ده‌قی میژوونووسانه‌وه - خودای مه‌زن لینیان رازی بی - بزیان ده‌رکه‌وتووه که سالی ۷۹۶ی ک/۱۳۹۳-۱۳۹۴ی ز، هاوکات له‌گه‌ل «ئیت ئیل»^۱ و مانگی خاکه‌لیووه‌ی جه‌لالی، له‌شکری خاقانی به‌ختیار ئه‌میر ته‌یمووری گوورکان به‌ره‌و ئه‌م هه‌ریمه‌ بزوتووه. سولتانی زه‌مان پاش گرتنی به‌غدا، جزیره، مووسل، تکریت، ماردین و ئامه‌د، به‌ریگای «سیواس» دا‌پووی کردۆته کوئیستانی «ئاله‌تاق» و پۆژی شه‌ممۆ ۱۵ی مانگی ره‌جه‌بی ئه‌و سالا له ده‌شتی مووش پ‌کیفی شکۆداری به‌تال کردووه. نووسه‌ری میژووی «زه‌فه‌رنامه» ده‌لی: حاجی شهره‌ف که بۆ پوو‌راستی و پیاوچاکی هیچ‌که‌س له‌سه‌رانسه‌ری کوردستان دا‌تای نه‌ده‌کرد و ئه‌وه‌نده‌ی بلینی به‌جوانی له‌گه‌ل پیاوه‌کانی میری به‌خته‌وه‌ر ده‌جوو‌لایه‌وه و سه‌ری وه‌به‌ر فه‌رمانی دیتان و گریی وه‌به‌ر نه‌دیتان، ده‌سته‌کلیلی قه‌لای بدلیس و ئه‌خلات و مووش و ته‌واوی قه‌لاکانی قه‌له‌م‌ره‌وی خۆی هه‌لگرتن و پۆیی بۆ خزمه‌ت خاوه‌ن‌شکۆ. له‌و به‌پیره‌وه‌چوونه‌دا گه‌لێک دیاریی هه‌ره چاک و چه‌ند سه‌ر ئه‌سپی عه‌ره‌بی و یه‌ستری خۆشاژۆی «به‌رده‌عی»^۲ ی بۆ برد و به‌پامووسانی سه‌ره‌په‌نجه‌ی، بازی به‌ختی له‌سه‌ر شانی نیشته‌ی. یه‌کیک له‌و دیارییانه ئه‌سپیکی کویتی دامین تاریک بوو که ده‌تگوت مامزی خۆش‌په‌وت و کارمامزی ناسکی جوانه‌دیمه‌نه. چاوی وه‌کوو ئه‌ستیره‌ی گه‌لاویژ ده‌ده‌وشان و چه‌شنی گه‌ردوون شکۆی لی ده‌باری و ته‌وی‌لی له‌گوین مانگ تریفه‌ی ده‌دا. یال‌وبژی

۱- سالی سه‌گ: ناوی یازده‌هه‌مین سال له‌خولی دوازه‌ه‌ سالا‌ی سالژمی‌ری تورکان. و.

۲- به‌رده‌ع شاریکه له‌ئازهر بایجان. و.

ئەستىرەى موشتەرىى دىنايە وە ياد و چەشنى ھەسارەى بارامى تۆلەئەستىتە وە خۆى دەنواند. بۆ وريايى دەتگوت ھەسارەى زاوہى و لە تىژبەزى دا ھەيڤى سىنەى ئاسمانە. چەشنى خۆرە تاو دەگەشايە وە ئەستىرەى بەياني بوو دەشنايە وە. سمى دەتگوت ياقىقە و کلکى ئاوريشمى خاوە و ددانى گەوھەرە و باھۆى سندانى ئاسنگەرانە.

لە و پەرە و پەرانە وە گەلک سەردار و گەردنكەشى دىكەش ھاتبوون و ئەسپى بەناوبانگيان بە ديارى ھىتابوون. لە دەشتى موش ھەموويان تاو دان و ھىچيان تۆزيان نەشكاند و بەرسىنگەى لى بىرینە وە.

ئەسپىكى بەلەك بەبى ئەوستان وەك چەرخى گەردوون
 ھەزاران پىنەى رەشى شەوگارى لە پۆژى دروون
 كلكى بەندۆكى باقەى كلۆشى رەوتى پۆژگار
 لە شىوہى سمى مانگ دەشكايە وە، بە نەخش و نىگار
 ئەگەر كوو نالى لە گەرمە غارار پەرىبىايە سەر
 وەكوو ماھى نە و لە ئاسمانا خۆى دەخستە دەر
 گەر مەياني با بەينى خۆرەلات ھەتا خۆرنشپىن
 وەكوو برووسكە بە تاقە بازى نىوانى دەبىرپىن
 كە شان و پىلى تىنى تىدەزا بە گورمى تاوى
 تۆزى نەدەشكاند باى بەتەوژم و دەكەوتە خاوى

خونكارى بەختە وەرى جىھانگىر، حاجى شەرەفى بە سىلەنىگاي شاھانەى بەسەر
 كرده وە و بارانى چاكەى لى باراند و كەولى شانازى خستە سەر شانى و لە نىو

پری نامپاکانی‌دا به تاقانه‌ی دانا. بیجگه له هریمی پیشووی ژیر دهسه‌لاتی، ناوچه‌ی پاسین و ئونیک و مه‌لازگردیشی کرده باربووی و فرمانی پیرۆزی بۆ نووسی و له‌عنه‌نامه‌شی تیهاویشت [تاکوو هیچ‌کس هه‌قی نه‌بی فرمانی هه‌له‌شینیتته‌وه].

شازاده‌یه‌کی ئوزبه‌ک به‌ناوی ئیق‌سۆفی، که پیاوانی خاوه‌ن‌شکۆی ده‌زاندن و ده‌یهه‌ویست په‌ندیان به‌سه‌ر بیئتی، به‌فرمانی ئه‌میر ته‌یموور گه‌را و ئه‌سپارده‌ی ده‌ستی حاجی شه‌ره‌ف کرا هه‌تا له‌قه‌لای بدلیس بیخاته‌سیاچاله‌وه.^(۵) ئه‌م فرمانه‌ هه‌ژایه‌هه‌تا سالی ۹۴۰ی ک/ ۱۵۳۳ی ز، هه‌یشتا به‌ده‌ست ئه‌م خانه‌دانه‌وه‌مابوو. پاش نه‌مانی شه‌ره‌ف‌خان و ئاواره‌بوونی شه‌مه‌سه‌ددین‌خانی کورپی له‌گه‌ل مه‌زنانی پۆژه‌کی بۆ ولاتی عه‌جه‌مستان، فرمانی ته‌یمووری و فرمانی تیکرای پادشاکانی دیکه‌ش تیداچوون. به‌کورتی دوا‌ی نه‌مانی حاجی شه‌ره‌ف، میر شه‌مه‌سه‌ددینی ئاکارجوانی کورپی ناسراو به‌«وه‌لی» جیی گرت‌ه‌وه‌ و کاروباری گرینگی هه‌ریمه‌که‌ی که‌وته‌سه‌ر شانی.^(۶)

به‌شی سیهه‌م

باسی میر شه‌مه‌سه‌ددین کورپی میر حاجی شه‌ره‌ف

له‌گه‌ل دلۆپه‌بارانی هه‌وری پیتووس و بارینی گه‌وه‌ر له‌سه‌ره‌په‌نجی نه‌خشینی زانایانی په‌ره‌په‌ده‌ری زانست و زانیاری پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌ ئه‌و ده‌مه‌ی وا قه‌رایووسفی کورپی قه‌رامحه‌مه‌دی تورکمان له‌سامی هه‌ژه‌زه‌بروه‌شینته‌کانی ئه‌میر ته‌یموور په‌نای برده‌بوویه‌ به‌ر ئیلدروم بایه‌زیدخانی فرمانه‌ره‌وای پۆم، ئه‌میر

تیمور پیاوی ناردۆته لای ههتا قهرايوسفی به دهسته وه بدا و له نامه یه کیش دا
 ئەم چەند شیعرا نهی بۆ نووسیوه:

دلم نایه وی که ئارامی پۆم پووی کاته شیوان
 به ههنگاوی من به یانهی پوونی لی بیته شیوان
 بیده به دهستی غولامانی من کلیکی کوماخ
 به خۆ تهنگ مه که جیهانی به رین به سه دئاخ و داخ
 قهرايوسفی چه تهی ریگری لاکه لاین و کهل
 که پئی ته نیوه به ره و مائی خوا له پئی حاجی کهل
 ئەهۆنیی بری له پئی هات و چۆ له بهر به ده فەپری
 په نای هیناوه بۆ ژیر سیبهرت، به خۆی و که پری
 بۆیه وه چاکه زه بری شیریی تیژ پئی نه مانی بی
 ئەوهندهی به سه و وا باشه بیخوا و گزپری گیانی بی

کاتیك پاسپاردهی خاقانی خاوهن شکۆ گه یشته پۆم و ئامانجی هاتنی بۆ
 سولتانی پازینه وهی جیهان پوون بۆوه، ولامی نامه کهی نووسییه وه و قهرايوسفی
 تین دا ههتا له و ئارامانه نه مینئ و برپا و سه ر وه بن بالی سولتان «فه رخ» ی^۱
 فه رمانپه وای میسر بیئئ. قهرايوسف پۆیی، به لام چونکه فه رمانپه وای میسر له و

۱- به پئی بۆچوونی محمه دهعلی عه ونی و جه میل پۆژبه یانی، ده بی مه به ستی سولتان
 «فه رخ» ی کورپی به رقووق بی که دووه م پادشای کۆیله چرکه سه کانی میسر و سالی
 ۸۰۱ هـ ک/ ۱۳۹۸ ز، بۆته پادشا و له سووریا ده گژ تهیمووری له نگ پاجووه و پئی
 نه وه ستاوه و له گه لسی پیکه اتووه. سالی ۸۰۸ هـ ک/ ۱۴۰۵ ز، له پریک ون بووه و کهس
 نه یزانیسه چسی به سه ره اتووه. (شه ره فنا مه ی وه رگیسراوی هه ژار، په راویسی
 ل ۶۹۸-۶۹۹). و.

کاتهدا خۆی به دۆستی خاوهن شکۆی بهخته وهر دهزانی، له گهڵ سولتان ئهحمدهی جه لایری حوکمرانی به غدا، که ئه ویش سهری وئ هیتابوو، گرتی و ههردووکیانی له قه لاقوو چه یه کی میسر دا زیندانی کرد. پاش بلا بوونه وهی نه مانی ئه میر تهیموور ئازادی کردن و بۆی دانان که هه رکام یه کی ۵۰۰ نۆکه ر رابگرن و خه زنه خانه ی میسر مووچه و بژیویان دابین بکا و بکه ونه پیزی مه زن و ماقوولان و شانیان له راپه راندنی ئه رک و راسپارده ی پادشا شل بکه ن و بۆ هیچ شتیکی وه کوو ئه سپ و چه ک دانه میندن. له و هه ل و هه ات و کاته دا ته نیا لاته و پاته و شاگردپیشه و کۆنه که رداری به غدایی له سولتان ئه حمده هالان، به لام ئه وانهی چوونه به ر پکیفی قه رایووسف کۆمه لیک پیاوی به کاری تورکمانی قه ره قۆینلوو بوون، که له و ولاته گیرسابوونه وه. میسری له و زۆر و زه وه ندیبه ی تورکمانان تۆقین و به خزمه ت سولتان «فه ره ج» یان^۱ راگه یاند و گو تیان ئه گه ر قه ره قۆینلوو ئاوا به ریان به ره لالا بی و قه رایووسف پینشی پی نه گیرئ، په نا به خودا هیچ دوور نییه ئازاوه یه ک بنینه وه و پیلانیک بگینن. پاش باس و راویژیکی تیر و ته سه ل وایان دانا که له رۆژی کایه ی گۆیه ن دا، سولتان فه ره ج به قه رایووسف بفه رمووی تا و پرای ده ست و پیوه نده کانی پکیف به تال کا و هه موویان ورکه به ردی مه یدانه که کۆ که نه وه، جا له و کاته دا چه کدارانی میسری هه لکه نه سه ریان و به شیر ی تیژی ده م نه پاریز ئه و بی تاوانانه له خوین گه وزینن و گیانیان لی بستینن. قه رایووسف به و فیله ی زانی و پیاوه کانی خۆی به ساز و ته یاری برده مه یدان. کاتیک سولتان به پیی ته مای پینشو و فه رمووی تا قه رایووسف و پیاوه کانی دابه زن و چی به ردو و که یه کۆی که نه وه، قه رایووسف له سه ر خوانی زینی چورته ی نه کرد و هاته به ره و پرووی سولتان و گو تی ئه ی سولتانی جیهان هه تا ئیستا که ئیمه ی غولامی

۱- نووسراوه «فرخ»، که هه له یه و راست کراوه ته وه. و.

خوت خویندو ته وه، چوڼ چاکه ئاوامان خزمهت کـردووی، به لام وهختایه ک قین له زگ و شهیتان و شوفار وایان تیچاندووه تا خوینمان بریژی، تازه مانه وهمان لیږه بی فایده یه و ده‌رژین. هر له سهر پشته ئه سپه وه ئیکلامی پادشای کیشا و مامزه ی گه یانده که له که ی ئه سپی و قه مچی لی وه شانند و له نۆکه رانی خوږی و له و ته له ی شه‌ره ده‌رباز بوو. وهک ده‌لین هه‌تا گه یوه‌ته دیار به‌کر ۱۸۰ جاریان به‌ره‌گه لی ته نیوه و هه‌موو جاریک به زه‌بری شان و باهژی دږی پیداون و مشووری خه‌نیمانی خواردووه و به ده‌ست و بردی پیاوانه به‌زاندوونی. پاشان له دیار به‌کره وه ږووی کردو ته بدلیس و په‌نای بردو ته به‌ر مه‌لیک شه‌مه‌ددین. له وی کچی خو ی داوه به مه‌لیک و ئه‌ویش ناوچه ی پاسین و قه‌لای ئونیک ی باربوو کردووه و «قه‌رایووسف» یش بنه ی لی داکوتاوه.

هاوینی سالی ۸۰۹ ی ک/ ۱۴۰۶ ی ز، به یاریده ی مه‌لیک شه‌مه‌ددین له مه‌ل به‌ندی چخورسه‌عد، له‌گه‌ل میرزا ئه‌بووبه‌کری کوږی میرزا میران‌شای کوږی ئه‌میر ته‌یموور تیکه‌هه‌لچوووه و شکسانه‌دوو یه‌تی و ږوی ناوه. پاشان چخورسه‌عد، مه‌ره‌ند، نه‌خجه‌وان، سه‌روور^۱ و ماکو ی گرتووه و زستانه‌هه‌واری بردو ته مه‌ره‌ند. سالی ۸۱۰ ی ک/ ۱۴۰۷ ی ز، میرزا ئه‌بووبه‌کر له‌گه‌ل میرزا میران‌شای باوکی به مه‌به‌ستی تیکشکاندنی قه‌رایووسفی تورکمان، له‌شکریکی گه‌وره و گرانی له عیراق و خوراسانه وه هی‌نایه سهر ئازهر بایجان. له «شه‌نبی‌غازان» ی ته‌وریز هی‌زه‌کان تیکه‌هه‌له‌نگووتن و پیکداهاتن و له‌شکری چوغتای ته‌ق‌وږه‌وی تیکه‌وت و میرزا میران‌شا کوژرا و سه‌ره‌له‌به‌ری ئازهر بایجان که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی قه‌رایووسف. ږوژبه‌ږوژ ئه‌ستیره ی به‌ختی قه‌رایووسف به‌رز دره‌وشایه وه و دۆستایه‌تی و یه‌کیه‌تیشی له‌گه‌ل مه‌لیک شه‌مه‌ددین هه‌روا دريژهی کیشا و که

۱- ویده‌چی «سه‌ردورو» یان هه‌مان «سه‌رده‌رؤ» بی. و.

دهیدواند پئی ده‌گوت کوږم! کاتیک بوو به پادشا، بدلیس و ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌وروبه‌ریشی به ملکا‌یه‌تی پئی به‌خشی و ئه و فه‌رمانه‌ی که سه‌بارته به میر شه‌مسه‌ددین به‌بئی ده‌ستپوه‌ردان ږایده‌گویم:

«ئهی ږۆله خوښه‌ویسته‌کانم، هیوادارم خودای مه‌زن له متنان نه‌ستپئی. ئهی سه‌رخیلان و سه‌ره‌یزان و سه‌رلکان و سه‌رپه‌لان^۱ و سه‌رداران و ئه‌میران و بریکاران و ئاغایان و مه‌زنان و ماقوولان و که‌یخودایان و مه‌لیکانی کوردستان! ئهی پیاوانی به‌ناوبانگ و چاوناس و ږیشه‌دار و ئاپوره‌ی دانیشتونانی بدلیس و ئه‌خلات و مووش و خه‌نوس^۲ و ده‌وروبه‌ریان [ږووی قسه‌م له ئیوه‌یه!] هه‌مووتان ده‌بئی بزنان چونکه لی‌مان ږوون بۆته‌وه ږۆله‌ی خوښه‌ویستی پایه‌به‌رزی داده‌وانی ئاوه‌زمه‌ندی هیڙا، گه‌وره‌ی سپاسالارانی عه‌جه‌م، میر شه‌مسه‌ددینی نم‌وونه‌ی مه‌زنایه‌تی، به‌گیان و دل و ږووراستی و دل‌سۆزی و سه‌ر له‌پیتاوی له‌گه‌لمان تی‌که‌وتوو، هیوادارین یه‌زدانی بالادست ږوژگاری ده‌سه‌لاتی بۆ دريژ کاته‌وه و هه‌تاه‌تایه‌هر سه‌ر به‌رز و سه‌رکه‌وته و به‌خته‌وه‌ر بی. هیتده‌مان ږوا پئی هی‌ناوه‌که به‌ئهرکی مسۆگه‌ری شاهانه‌ی خو‌مانی ده‌زانین ناوبراو به‌پئی دابی پیشوو به‌سه‌ر بکړیته‌وه و شابه‌شانه‌ی بۆ وه‌به‌رچاو بگیری و له‌نیو هاوشانه‌کانی دا‌تاق و تا‌قانه‌بی. هه‌ر بۆیه شوینه‌واری خیروبیږ و چاکه‌ی پادشایانه له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی ژیا‌نی دپته‌نه‌خشاندن. جارئ وه‌کوو ده‌م‌شیرنانه حکوومه‌ت و ده‌سه‌لاتی بدلیس و ئه‌خلات و مووش و خه‌نوس و ته‌واوی قه‌لاکانی دیکه و ده‌وروبه‌ریانی به‌ده‌ستووری ږا‌بردوو پئی ده‌به‌خشینه‌وه و ده‌بئی ته‌واوی

۱- نووسه‌ر ده‌لی میری ده‌هزار چه‌کدار (میرتومان)، میری هه‌زار چه‌کدار و سه‌رکرده‌ی سه‌ت چه‌کدار. دیاره ئه‌مه شیوه‌یه‌ک دابه‌شینی له‌شکر بووه و سه‌ره‌یز و سه‌رلک و سه‌رپه‌لم له‌جی دانان. و.

۲- خه‌نس. و.

باج و پیتاک و داهاتی هه موویان بۆخۆی بی و نابئی هیچ کهس بییتته شه ریکه ده سه لاتی. ئاواته سه خه وازم خه ودا له هه موو بالانه وه بای بالی بدا. بۆیه ئه م فه رمانه نووسرا و بلاو کرایه وه هه تا هیچ مه زن و میریک چاوی به سه ر ناوچه و مه لبه ند و زه وی وزار و خاکی پاوانی پیشوویه وه نه بی و سه ریشه ی بۆ ساز نه کا و کۆمه لانی خه لک و ده ست و پێوه نده کانی به ر فه رمانی به سه ر دلنیکه رانی و کیشه ی لابه لادا نه خا. هه ر کهس له و فه رمانه ده رچه له رپوه ده که ویتته به ر شه پۆلی پرسیاران و هه لده پێچری و سزای توندی بۆ وه به رچا و ده گیرئ. ئه رکی سه ر شانی سه رکرده و سه ردار و مه زن و ماقولان و دانیشتووان و ئاپۆره ی بدلیس و ئه خللات و مووش و خه نووس و شویتته کانی دیکه یه. هه تا له گه ل قه لاداران و قه لانشینان له قسه ی پیاوه کانی میری پایه داری کورم ده رنه چن و به گه وره ی خۆیانیان بزائن و سه ریان له حاند ئامۆژگاری و په ندیان با نه دن و له گه لیان نه که ونه ملانه و که له وه کیشه ی. هه ر کاریکی گرینگی هه یانه و تووشی هه ر پو وداویکی دژوار بوون، ده بی هانا به رن بۆ کار به ده ستانی میری ناوبراو و هه ر چاره سه ریکی ئه و پئی باش بی، نابئی لئی لاده ن. له هه موو لایه که وه ده بی ئه م په وته په چا و بکریئ. هه ر ده قنیک به مۆری به نرخی ئه م پایه بلنده بنه خشی و به رازیتته وه، ده بی جیی باوه ر و متمانه بی.

پۆژی ۱۰ ی مانگی مه ولوودی ۸۲۰ ی ک/ ۱۴۱۷ ی ز، نووسرا. « به پئی ده قی کتیبی «مه تله عوسسه عه دین»، چل پۆژ پاش نه مانی قه رایووسف، میر شه مسه ددین پۆژی ۱۸ ی مانگی قوربانی سالی ۸۲۳ ی ک/ ۱۴۲۰ ی ز، به نۆکه ریکی باوه رپیکراوی خۆی دا نامه یه کی گه رم وگور ده نیئ بۆ شاروخ میرزا له قه ره باغی ئاران و خۆی به ده وه له تخوای داده نی. له جه نگه ی خا که لیوه ی به هاردا که شاروخ میرزا له زستانه هه واری قه ره باغه وه به مه به ستی شه ر له گه ل کورانی قه رایووسفی تورکمان ته شریفی برده ناوچه ی ئه رزه نجان، سه ره تای مانگی

جه مادی یه که می سالی ۸۲۴ی ک/۱۴۲۱ی ز، له «که تمه» غیاسی قازی محهمه د له لایه ن میر شه مسه ددینی حوکمرانی بدلیسه وه گه لیک دیاری هره چاکی گه یانده خزمه تی و ئیزن درا هه تا له دیوانی پیروزی پوئیشی و پاشان ته شریفی به کامره وایی بگه پیتته وه.

کاتیک میرگ و میرغوزاری زهنویزی «مه رکوو»ی^۱ دهوروبه ری ئه خلالت بوو به خپوه تگه ی هیزه بالاده سته کانی شاپوخ میرزا، میر شه مسه ددین له گه ل چه ند میریکی دیکه ی کوردستان چوونه پیشوازی رکئی پیروزی. له سه ره تای مانگی جه مادی دووه می ئه و ساله دا، شانازی راموسانی سه ره نه جی ده هنده ی پادشای پی برآ و به خه لاتی مه زنانه تی به سه ر کرایه وه و به لالی کرانه وه ی خونکارانه گه شه و نه شه ی پی به خشرا و فرمانی میرایه تی بدلیسی بو نوئ کرایه وه. پروزی شازده ی ئه و مانگه ئیزنی خواست و گه رایه وه هه ری می ده سه لاتی.

ئه وه ی راستی بی ناکه ومه سه ر باری له بله بانی و زمان لووسی و پینداه لانی، به لام ئه وه نده ی ده زانم که میر شه مسه ددین پیاویکی یه کجار تا قانه په رست و زانا و له به پروه بردنی کاروباری حکومه تی دا به برشت و شاره زابووه. خه لکی هه ری مه که زوریان باوه پ پی هیناوه و ئیستاش هه ر باوه رپان پینه تی. وه ک ده لئین هوت پله ی سو فیانه ی پیواوه و له و تیکه لاوبوونه ی له گه ل په روه ردار پشکیکی پی برآوه. له چه ندین نامیلکه ی سو فیانه دا نووسراوه و زمانه و زمان له نیو خه لکدا ئه م نه زیله یه گه رآوه که بوونه وه ر و مه لی کیوی ده سه تمزی بوون و له جه نگه ی هه لگرتی ده سنویژدا ئوی دهستی موباره کیان خوار دوتته وه. زور که شف و که پاماتی دیکه

له و پسا په بهرزه دهگيرنه وه و بژ وهی به باریکي دیکه ی دا لیک نه دهنه وه خو له گيرانه وه یان ده پاريزم .

کاتی به فيرژ نه داوه و هميشه له کزړی زانایانی بهرزه جی و ماموستایانی خوینده وار و کومه لی جی بلندی سؤفيیان دا پړونیشتووه و له گفت ولفتی ئم بهخته وهرانه تیر نه بووه . له نیو خه لکدا به میر شه مسه ددینی گوره ناسراوه و بی برانه وه خه لکی هریمه که هانا ده به نه بهر گیانی پاکي و ده پارینه وه پشت و په نیان بی . له سه رده می هرا و نژاوهی تورکمانان دا سکه و خوتپه ی به ناوییه وه لی دراوه و خویندراوه ته وه . ئیستاش له کوردستان دراوی زیوی یه ک مسقالی هه یه که پیی ده لاین «شه مسه ددینی» و کوردان بژ متفه رک هه لیده گرن و منی به له نگازیش دیتوومه . سی چه شنه سکه ی دیکه شم وه بهرچاوی هاتووه که سی میری بدلیس لییان داوه و بریتین له : محه مده کورپی شهره ف، شهره ف کورپی محه مده و شه مسه ددین کورپی زیاته ددین .

میر شه مسه ددین سالی ١١٠هـ ک/١٤٠٧هـ ز، خانه قا، نه خوشخانه، میوانخانه و مزگه وتی له ده وری گوکمه یان ساز کردوون که بییان ده لاین شه مسیه . گوندی «ترمیت» ی لای مووش و «که فووی» سه ر به ناوچه ی گورجیکان و بی «کازوخ» ی نیوان ئه رجیش و عادلجه واز، له گه ل چوار مه زرا و هوت دووکان و کاروانسه رایه ک و بیست ده ست خانووبه ره ی ئه رمه نی نشین له خودی بدلیس و ده وروبه ری له مه قوفه کانی ئه و به پیزه هر ماون و زوری دیکه شی هه بوون که به پیی خواره که و پیچه که ی پړژگار نه ماون . خانه قاکه هه روک جاران ئاوه دانه و نان و پیخوژ و شیوی هه ژار و به له نگازان دابین ده کا . بی کازووخیش له سه ر خواروژووری کومل وه قف کراوه و چیش و نانی ریپواران و هام وشوکه رانی لی ده درئ .

سهره نجام میر شه مسه ددین به دهست میرزا ئه سکه ندهری کورپی قه رایوسفی تورکمان، که هر چه ندی بلئی پیاویکی نه زان بوو، له شاری ئه خلات پلهی به رزی شه هید بوونی له چاره ی نووسراوه. هیتدیک لایان وایه تهرمی ئه و گوره پیاوه یان له ئه خلاته وه هیناوه ته وه بدلیس و له بالی پوژه لاتی گۆکمه یدان و به ره پرووی خانه قاکه ی خوی ناشتوویانه و دهسته یه کیش ده لاین هر له ئه خلات نیژراوه و ناکۆکی هه یه له سهر جی نیژرانی.

وهک ده گپنه وه له سهر لیدانی ژنه که ی خوی کوژراوه که خوشکی ئه سکه ندهر بووه. ئه م کیژه تورکمانه که پهروه رده ی داب و نه ریتیکی جیاواز بووه، زۆری مه یل له غار و پمبازی و تیره ندازی و قاشوبازی بووه و یستوویه تی جاروباره له بدلیس باداته وه سهر دابی مالی باوانی، به لام میری گه وره هه موو جارئ گوتوویه تی ناکرئ و نابج و ئیمه کوردین و ئه وه ی تۆ ده یکه ی له گه ل داب و نه ریتی ئیمه نایه ته وه و باوی تورکمانان له بهر چاوی ئیمه جوان نییه و به دلله وه نسان... ووسسئ و ده بسئ دهست هه لگری، به لام گوئی به و قسانه نه بزوتوووه و شاعیر گوته نی:

به نهرمی و خوشی نه پۆی له رپیه

کوتهک ده زانسی قوناغ له کوپیه

پوژیک له پوژان میر شه مسه ددین که ده بیئئ خاتوونی خیزانی دهست هه لئاگری له چه له حانی و خهریکه ددانی لئی سپی ده بیته وه و زمانی هیتده ی گه زیک لئ ده رکیشاوه، رقی هه لده ستئ و مستیکی له ده می ده دا و ددانیکی ده شکینئ. ئه ویش سئ و دووی لئ ناکا و ددانه ی له کاغه زیکه وه ده پپچی و له گه ل نامه یه ک ده ینیئری بۆ برای له ئه رجیش و گله و گازنده و سکالای پی راده گه یه نی.

ئەو زالمەي کە پييان دەنگوت ئەسكەندەرەشیتە و سلەي لە هيچ كاريك نەدەكرد، كاتيک مير شه مسەددين بە مەبەستی سەردانی چووبوويه ئەخالات، لەسەر خوشکي گەپي تیهالاند و کوشتی؛ بەلام بە بۆچوونی منی نووسەری ئەم دیزانە، ئەم نەزىلەيە دوور دەنوینى و ویناچى وابى و لام وایە نیوان خۆشبوونی لەگەڵ شاپوخمیرزا مەرگی لە چارهي میری گەورە نووسی.

بە کورتی، پاش شه هید بوونی ئەو میرە مەزنە، میر شهرفی کوپی وەکوو جیگرە وەيەکی باش هاتە شوینى و هەوساری دەسلاتی بەدەستەوە گرت. میر شهرف کەسیک بوو کە جەزبەي خودایی لە دەروونی دا دەفی دەدا و دەهارووژا. شهوانە دەپۆی و لە توونی گەرماوان دەنوست و بە پۆژ لەو قەفەزە ئاسنەدا لـ...نگـ...ەری دەگـ...رت کە سازی کردبوو؛ ئەوسا لەبەر خۆیەو دەیورتاند و دەيگوت قەفەز جیي نیرە کەو! جا بۆیە لەسەر ئەم حال و بالەرا سەردەمی ژيانی وەکوو خونچەي پشکووتوو هیندەي خۆ رانەگرت و هيچ شوینە واریکی لەسەر لاپەرهی پۆژگار لی بە جیتە ما.

بنکەي ژين
www.zheen.org

ئەگەر شادی یا خەمینی لەم دیزە پشتت بەم جیهانە کە و نە مەسپیرە کاتی دەبی هەر لی دەرچی بەناچار شاد و گەش بە، نە ک خەمبار و لیوبەبار

بە پيی گێرانە وەي باوەر پیکراون شاهم خاتوونی خیزانی میر شهرف، کە مەلیک زاده يەکی حەسەنکیفی بوو، هەر بە زیندی سەری میزدەکەي و لەسەر پرس و فتوای مامۆستایان مارەي خۆي هەلۆه شانده وە و شووی کرد بە میر سەیدی ئەحمەد ناسرەددین. دواي ئەو هی میر شهرف بە شەنگە شەنگ پۆی بەرەو باغی بە هەشت، تاقانە يەکی لە پاش بە جیما بەناوی شه مسەددین، بەلام چونکە زۆر مندال بوو خۆ نەیدەتوانی بە کاروباری دەسلالات بچاری، هەر بۆیە جلهوی تیکرایی

دهسه‌لات كه‌وته بهر دهستی شیاوی میر سهیدی ئه‌حمده و شاهم‌خاتون. ئاغاوتهی پۆژه‌کی به‌و په‌وتی پرو‌داوانه پسه‌رۆش بوون و دایانه لانی دوژمنایه‌تی و سه‌ره‌پۆیی و هه‌ر كه‌س ناوچه‌یه‌کی بدلیسی وه‌به‌ر خزی دا و دایبیری. بۆ وینه میر محهمه‌دی ناسره‌ددینی له ئه‌خلات و ئاو‌په‌حمان‌ئاغای قه‌والیسی له چغور و مووش دهسه‌لاتی میر سهیدی ئه‌حمده و شاهم‌خاتونیان به هیچ داننا و بوو به‌تیکه‌ولیکه و هه‌ر كه‌س له گۆشه‌یه‌که‌وه خزی به میر دهزانی و پۆژه‌کی تووشی چه‌ندبه‌ره‌کی بوون.

بی‌توو و لاتیک مه‌زنی نه‌میته کوێخادی وه‌کوو سولتان ده‌نووته

چه‌ند سالیک هه‌ریمی بدلیس ئاوا بی‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یی داییلۆسی، هه‌تا وا هات پۆژیکی میر شه‌مه‌سه‌ددینی کو‌پی میر شه‌ره‌ف به‌مه‌به‌ستی چوونه‌راو له بدلیس وه‌ده‌رکه‌وت و له‌سه‌ر پر‌دی «عه‌ره‌ب» تووشی عومه‌ر یادگارانی بایه‌کی هات که چه‌ند باره‌داریکی له «کیفه‌ندۆر» هوه بۆ فرۆشتن ده‌برده‌شار. عومه‌ر بی‌ئه‌وه‌ی پیزیکی بۆ دانئ و گویدریژه‌کانی له‌سه‌ر رێیه‌ کلا کا، هه‌چه‌ی لئ کردن و په‌له‌داریک ئه‌ژنۆی میر شه‌مه‌سه‌ددینی ئه‌نگاوت و ئیثی بی‌گه‌یاند. میرزاده لئی وه‌جواب هات و گوتی که‌ره‌گیله‌ چاوت نابینئ و نافامی لایان ده‌ی هه‌تا خه‌لک ده‌رچئ؟ عومه‌ریش چاوی قووچاند و ده‌می کرده‌وه و گوتی ئه‌و که‌سه‌ کو‌پژه‌که‌ عه‌یبی خزی نابینئ! میر شه‌مه‌سه‌ددین زۆری بی‌توو‌په‌بوو، ویستی دایبیتئ و تیی هه‌لدا، به‌لام به‌زه‌ییی پیییدا هات و پشووی برده‌وه به‌ر خزی و چاوی لئ پۆشی و پۆیی.

بیټوو گهر نه بی بیجکلدانه

به رزه پیلاوت، له سهر سه رانه

پاش ئه وهی ددانی به جه رگی دا گرت و ورده ورده خاو بۆوه، بۆخوی به خۆی
 گوت هه یاران! نه کا ته وس و پلاری ئه و کابرا لاپۆره به بی سو نه بی و بچیته وه
 سهر پوو داویکی پووش به سه رکراو؟ دوا ی ئه وهی ته شریفی له پاو گه رایه وه،
 تووشی عومه ر یادگار ان بۆوه و ته ماشای کرد باره داره کانی فرۆشتوون و به ره و
 مال ده بیته وه. بانگی کرد و گوتی هه ی کوردی نه فام ئه و قسه قۆر و بی تامه چ بوو
 له پاراسه نگی منت نا و ئساوا بی چا و پوو له پووم وه رگه پای؟ عومه ر که وته
 لالانه وه و پارانه وه و ته وازی و گوتی: ئه ی مه زن زاده ی په سه ن و ئه ی سو مای
 خۆشه ویستی چا و انم، خۆ له ری یازی پۆن نه ترازاوم، به لکوو چونکه خۆم به
 خیرخوا و دلسۆزی خانه دانی ئیوه ده زانم، به پوو پاستی و به پوو یژی کوردانه
 قسه یه کم به گو ی دادای و ئه گه ر مه یلت لی بی و لیم تو وره نه بی، دیم و به دزی
 هه موو شتیکت له نووکه وه بۆ ده گیزمه وه. میر، عومه ری بانگه یشته سووچیک و
 ئه ویش هه رچی له بنی دیزه دا بوو ئه سکوی تیوهردا و بۆی ده ره ینا و گوتی چۆن
 دایکی ئه و په نده ی به باوکی داوه و به زیندی سه ر وه لای ناوه و له سه ر ده نگی
 مه لایان ته لاق دراوه و میردی به میر سه یدی ئه حمه د کردۆته وه و چلۆن هه وساری
 ده سه لات له چنگ بنه ماله ی ئه وان ترازاوه.

کاتیک میر شه سه ددین به رچاوی پوون بۆوه و بۆی ده رکه وت عومه ر پیاویکی
 نیازپاکه و چاکه ی خانه دانی ده وئ، ئافه ریمی لسی کرد و پرس ی باشه ئه م
 شووره یی و شه رمه چۆن ده شۆریتته وه و ئه م که مایه سیبه چۆن چاره سه ر
 ده کری و ده بی چ بکه م؟

عومەر ناوی چەند لاویکی ئازا و بەکاری پۆژەکیانی بۆ هەلدا و گوتی یەکیەک بانگیان کە لای خۆت و بیاندوینە و بە بەلین و مەلین دلایان خۆش کە و بیانکە هاودەنگی خۆت، جا ئەو دەمی نۆکەری خۆت پێت دەلێ چ بەکی. میر شەمسەددین لەسەر ئەو پێش و شوینە دەستی پێکرد و هەموو پۆژی چاوی بە یەکدوو لاوان دەکەوت و گفتی پشتیوانی لێ دەستاندن. لەو ماوەیدا میر سەیدی ئەحمەد بەو کار و گەلەلەیی زانی و بوو بە رێبواری رێی راکردن و پەنای برده بەر میر ئەبدالی بۆتانی. ئەو دەندی بۆلێ یەکدوو میر شەمسەددین دایکی خۆی کوشت و بە پرتا و کەوتە شوینە میر سەیدی ئەحمەد و بەرەو بۆتان ئەسپی لینگ دا. کاتیک میر ئەبدالی بۆتانی پێسی زانسی، لەشکری خۆی هێتا و هاتە کەنار پرووباری زەلم^۱ و بەرەگەیی لێ تەنی. کاتیک هێزەکان لیک نزیکی بوونەو، میر شەمسەددین راسپاردەییەکی نارده لای میر ئەبدال و داوای کرد میر سەیدی ئەحمەدی بە دەستەو بەدا. میر ئەبدال لە ولامدا فەرمووی ئیستا جەنگەیی سەودایە و دەکرێ پیک بیین. میر حەسەنی شیرۆیی دەستی بە خوینی شازادەییەکی بۆتانی سوورە و پەنای بۆ ئیو هیناوە، ئەگەر رازی بن میر سەیدی و میر حەسەن پیکەو دەگۆرینەو. بە کورتی پاش چەند جاریک گۆرینەو هەی نامە و هاتن و چوونی کە یخودا و راسپاردان، وا پیکهاتن کە میر شەمسەددین چەند ئاغاگیەکی پۆژەکی لەبری میر حەسەنی شیرۆیی بنیریتە لای میر ئەبدال و ئەویش میر سەیدی بە دەستەو بەدا و دواتر میر شەمسەددینیش میر حەسەن بگری و بینیریتە لای میری بۆتان و کە ئەو کرا ئاغاکانی پۆژەکی بگەریتەو. لەسەر ئەم رێ و شوینە میر شەمسەددین چەند پیاویکی چوست و چالاکي مەلەوانی ئازای هەلبژاردن و

۱- لە لاپەرە ۲۵۹ی بودلیاندا نسووسراو «پرووباری خرکوم». بئ-گومان ئەمەیان دروستە و پرووباری زەلم هەلەیی و لە شارەزوورە، ئەک لە نیوان خساکي بۆتان و بلیس. و.

پایه سپاردن ده بی له لای لیواری پووبار بنه دابکوتن و نه گهر له شکر ی ئیمه کردی به گرمه و ههرا و قریوه قریو، بزانت نه وه نیشانه ی شه و گورزه و ده بی ده ست له چه ک و چۆل و نه سپان هه لگرن و خۆتان پووت که نه وه و به مه له له پووبار بیه رنه وه و بیته وه لای خۆمان، چونکه دنیا و عالم سهر لیک دا، میر حه سه ن ناده مه وه ده ست میری بۆتان.

ئاغایانی پۆژه کی به پیی فه رمان پۆیشتن و چوونه لای میر نه بدال و نه ویش به هیوای نه وه ی له بری میر سهیدی نه حمه د، میر حه سه نی به ده سه ته وه ده در ی، په نابه ره ی نارده وه تا کوو ئاوا کیشه ی نیوانیان بی ریته وه. کاتیک سولتانی هه یوانی چوارهم کلای زی پینی له سه ری داگرت و شه و جلکی ره شی عه بیاسییانی پۆشی و ئاسمانی بی خۆر چای چاره پروانی به پی شه نگای خۆر هه لیتا، میر شه مسه ددین به شمشیری تۆله ده ماری ژیا نی میر سهیدی نه حمه دی سپله ی نانخۆری ناندین ده ی هه لبری و به مه به ستی زه بر وه شان دن پیاوانی به جه رگی نار دنه قه راخ پووباری زه لم.^۱ قه ره وله کانی له شکر ی بۆتانی به وه په لاماره ی هیزه کانی پۆژه کی شله ژان و قووله و هه رایان که وته نیوان. ئاغایانی گو یقولاغی پۆژه کی به پووداوه که یان زانی و خۆیان به دم ئاودا دا و به مه له په پینه وه و که یشتنه وه نیو هیزه کانی خۆیان. به ری به یانی، راست نه و ده مه ی که پاشای خۆر هه لات به مه به ستی گه رانه وه سهر خولگی خۆی سه ری وه ده رنا و کشه ی له سپای نه ستیران کرد و له داوینی ده ریای خۆر نشینه وه نه دیوی کردن و په رده ی شه وی ره شی دادری و بوو به پی شه نگ ی پوونا کایی، هه ردک هیز به مه به ستی تیکه له چوون به ئازیی به ره و شه رگه بزووتن و له که ناری پووبار به ره و پرووی یه کتر چه قین. میر شه مسه ددین رک یفی له که له که ی نه سه پی کوتا و هاته به ره وه و گو تی، نه ی میر

ئه‌بدال من ئه و نۆکه‌ره‌ی خۆم کوشت که دابوویه لانی خه‌یانه‌ت و دوژمنایه‌تی. لێره به‌و لاره‌ی من و تو هیچ کێشه‌یه‌کمان له‌ نێواندا نه‌ماوه و ئه‌گه‌ریش سه‌رت له‌ شه‌ر ده‌خوری هازا گۆ و هازا مه‌یدان! کاتیک بۆتانی ئه‌و قسانه‌یان بیست، میر ئه‌بدالیش ئه‌سپی خۆی ده‌نگ دا و هاته‌ پێش و گوتی ئه‌ی میر شه‌مه‌سه‌ددین باب‌وباپیری مه‌زنی ئیوه‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ که‌یخودا و ڕه‌ی‌سپیی باب‌وکالی ئیمه‌ بوون و هه‌میشه‌ ده‌رگای دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی له‌ نێوانیاندا که‌وتۆته‌ سه‌ر ره‌قی پشت و پێکه‌وه‌ ڕوو‌راست و بێ‌غهل‌و‌غه‌ش بوون، خودای نه‌کرده‌ کاریکی واناکه‌م به‌پێچه‌وانه‌ی داب و نه‌ریتی ڕا‌بردوو‌بێ و خودا و خه‌لکی خودا پێیان ناخۆش بێ و به‌ناحه‌زی بزائن و ببه‌ ڕوو‌زه‌ردی دنیا و قیامه‌ت. وه‌ختایه‌ک یه‌کیکی وه‌کوو میر سه‌یدی ئه‌حمه‌د شووی لێ هه‌لکێشاوه‌ و پێی له‌ به‌ره‌ی خۆی زیاتر ڕاکێشاوه‌، تو‌له‌ی ئه‌و خۆ له‌ بیر چوونه‌وه‌ی لێ کراوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ وابه‌ ڕه‌یگه‌ی دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی بگه‌ڕیته‌ به‌ر و کێشه‌ و هه‌را‌داکووژی. کاتیک میر شه‌مه‌سه‌ددین دیتی میر ئه‌بدال به‌ یاری لێ‌بووردن و به‌رژه‌وه‌ندی‌دا قسه‌ ده‌کا و پێداگره‌ له‌سه‌ر په‌ره‌پێدانی هاو‌په‌شتی و دۆستایه‌تی، سه‌ری ڕکێفی وه‌رسوو‌راند و گه‌راپه‌وه‌ و له‌و ڕۆژه‌وه‌ ناویان نا میر شه‌مه‌سه‌ددینی دژوار!

میر شه‌مه‌سه‌ددین پێنج کو‌پی بوو: سو‌لتان ئه‌حمه‌د، سو‌لتان مه‌حموود، زیائه‌ددین، میر شه‌ره‌ف و میر برایم. سه‌...الی ۸۳۵ی ک/ ۱۴۳۱ی ز، سو‌لتان ئه‌حمه‌د و سو‌لتان مه‌حموود و زیائه‌ددین تا‌عوون لێ‌دان و پێی مردن. میر شه‌ره‌فیش له‌ هه‌ره‌تی گه‌نجی و سه‌ره‌تای به‌هاری ژبانی‌دا گێژه‌لووکه‌ی نه‌مان هه‌لپه‌رووکاند و ڕووی له‌ دنیا‌ی ڕوو‌خه‌ک وه‌رگێرا. دوا‌ی نه‌مانی باوکی، میر برایم جێی گرت‌ه‌وه‌ و ماوه‌یه‌کی حکومه‌ت کرد و پاشان ڕووی کرده‌ دنیا‌ی هه‌رمان. میر حاجی مه‌مه‌دی کو‌پی به‌وه‌جی بوو به‌ جێنشین‌ی باوکی و سا‌لی ۸۴۷ی

ک/۱۴۴۳ ی ز، له جهرگه‌ی شاری بدلیس و له‌سه‌ر لیواری پروباری په‌بات بناغی فیرگه و مزگه‌وتیکی دانا و له ماوه‌ی سالی‌کدا ته‌واو بوون و داپوشران. سالی ۸۶۵ ی ک/۱۴۶۰ ی ز، پرووی کرده‌ بهر دلوانی خودی و له تهنیشت مزگه‌وته‌که‌ی نیژرا. دوو کوپی به‌ختیاری به‌ناوی میر برایم و میر شه‌مه‌ددین له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی پوژگار له پاش به‌جیمان. به‌پیی وه‌سیتی باوکی، میر برایم بوو به‌جیگره‌وه‌ی و ژیان و به‌سه‌ره‌اتی به‌ته‌سه‌لی ده‌خریته به‌رچاو.

به‌شی چوارهم

باسی میر برایم کوپی میر حاجی محهمه‌د

له پیشتردا پینووسی پاراو نه و باسه‌ی له‌سه‌ر لاپه‌ران خسته به‌رچاوان که هه‌میشه میرانی بدلیس و قه‌رایووسفی قه‌ره‌قوینلوو وه‌کوو باوک و فرزند و خزمی نیزیک له یه‌کترین ده‌روانی. کاتیک ئووزوون حه‌سه‌نی ئاق‌قوینلوو، له‌سه‌ر دوژمنایه‌تیی له‌میژینه‌ی نیوانیان، خویتی جیهان‌شای کوپی قه‌رایووسفی رشت و توانی سوار بی به‌سه‌ر تیگرای هه‌ریمی دیاربه‌کر و ئه‌رمه‌نستان و ئازهر‌بایجان‌دا، ته‌واو خوئی له‌تووب‌کردن و سرپینه‌وه‌ی بنه‌ماله‌ی قه‌ره‌قوینلوو هه‌لکرد و لیبرا هه‌تا که‌س و کار و دوستانیشیان نه‌هیئن. بو‌جی‌به‌جی بوونی ئه‌م مه‌به‌سته هه‌ر له‌سه‌ره‌تادا له‌شکریکی بی‌ژماری به‌سه‌ر کردایه‌تیی سوله‌یمان‌به‌گی بیژن ئوغلی نارده‌سه‌ر بدلیس هه‌تا بیگری و میره‌کانی بو‌قوله‌بست بکا. سوله‌یمان‌به‌گ له‌گه‌ل لیشاوی بی‌برانه‌وه‌ی هیزی به‌ر فرمانی پرووی کرده‌ کوردستان. کاتیک له‌شکری ئاق‌قوینلوو داوه‌رین و له‌ پروکاری قه‌لای بدلیس خپوته و ده‌واریان هه‌لدا، میر برایمی کوپی حاجی محهمه‌د که له‌و سه‌ه‌رده‌مه‌دا حوکمران بوو، قه‌لای

دابهست و دهر وازهی لی داخستن و سهری وه بهر شوروی شاره که هیتا. سوله یمان بهگ له پیره دهوری قه لای تهنی و نامرزی قه لاگرتی تیکبهستن و دایبهستن و سی سالان هر به ته ما بوو بیگری. هه موو سالی که خوره تاوی پوونکه ره وهی جیهان ده که وته جه نگه ی شه و گه رانه وهی پاییزی و جه مشیدی ناسمان له ترسی شه خته و سهرما سهری وه بن بالی سمورهی هه وران دیتا و میزگ و چیمه ن و سه وزه لانی زهرده لده گه ران و گولچار گه شه و نه شه ی گول و گولو و کیان بنه ی ده هات و داروبار گه لایان هه لده وهراند و بهریان پیوه نه ده ما و داده پووتان و جل و بهرگی زهرده و سووریان با ده بیرد، سوله یمان بهگ ده یزانی نابجی چی دیکه له دهورهی قه لای بدلیس بمیخته وه. هه موو جاریک دیوی رک و کینی دنیا ده کرده وه بی ونه بی کول نادا و دهیگری و بهو هیوایه زستانه هه واری ده برده مار دین و به شیری و سهرله نوئی نه ورژی و هختایه ک شنه ی ده می پوژگه رانه وهی به هاری باغ و باغاتی دنیا ی به گیا و گولان دهراننده وه و وای ده خه ملاند که میرغوزاری ناسمانان خوزگه یان بو ده خواست و له بهر ئیره یی چاوایان پیی هه لده ده هات، بیژهن ئوغلی له بنه بانی چالوی ره شی پی لی گوم بوونه وه به مه بهستی شه پ له گه ل میرخاسان و پاله وانانی هاوشانی پوژسته م به ره و بدلیس ده هاته وه و شانی له گرتی شل ده کرد. سهرله نوئی دهوری قه لای ده گرته وه و له هه موو بالانه وه به مه نه نیقان ده که وته ناگبارانی و له سهررا و له بهررا زرمه ی بهرد و هاژه ی تیر ده نگیان ده دایه وه و میثکی پیاوانی به جهرگ ده پژان و گیانی قاره مانان له شه قه ی بالیان ده دا.

وه کوو مژولی جوانان شه پکه ران و یکرچا چه قیبوون له خوار و سه ران
کاتی که به ردی ده کرایه جاله گای زهوی وه ک شیر ده یکرده گاله
ئه گه رکوو تیریگ بو بالا ده چوو ده فیری و به سینهی ناسمانا ده چوو

چه رخی بلیندیش بۆ تۆله سههندن ده یگوت مه ه و خۆر بۆ من که مهندن
 ده سپرێژی تفهنگ وه کوو خویترپێژان جه رگی جی په نای ته نای دابیژان
 به خوینی میران بورجانی هه سار بوونه گولاله و په لکی گول هه نار

پاش ئه وهی که مارۆ زۆری درێژه کیشا، برسیایهتی و توونیایهتی و نه خۆشی
 به رۆکی خه لکیان گرت و تهنگیان پهی هه لچنین. وای لیهات که زۆر به یان به
 چاوقولکه و تاعوون تیداچوون و ته نیا میر برایم و ههوت کهس به زیندوویی
 ده رچوون. له م جهنگه یه دا مه حموود ئۆغلیی شاعیر که ببوو به چاوهشی
 سوله یمان بهگ و پیی هه لده گوت، له غه زه لیکی تورکی دا که بۆ هه سه ن به گی
 نار دووه، ئاوا ده لئ:

ئهی سولتانی من کوردانی بدلیس بۆ سوله یمانیش سه ر نه وی ناکهن
 تۆرهمه ی خۆیان چا ده پارێژن له وه تی هه ن و له سه ر ئه م خاکه ن^۱

www.zheen.org

به کورت و کرمانجی پاش ئه وهی هه ردک لا هه تا بلنی خه ساربار و گیرۆدهی
 کویره وه ری و مهینهت و ئازار بوون، وشه ی پیکهاتن و لیکبوونه وه یان به زمانی دا
 هات. ریش چه رمووگ و که یخودایان که وتنه نیوان و وایان دانا سوله یمان بهگ
 هه لئه کوتیته سه ر میر برایم و ئه ویش ده ست له قه لا و ده سه لاتی هه لگرئ و برؤا.
 هه ردک لا به م پێشنیاره رازی بوون و چۆنیه تیی پیکهاتنه که یان به خزمهت
 هه سه ن بهگ راگه یاند و ئه ویش ئه نگوستیله ی به نیشانه ی پارێزانی گیانی میر
 برایم نار د و په یمانی ئاشتی به سترا و سویتدی شه ره فی له سه ر خورا. میر برایم

۱- ئه م به یته له ده قی زێرنۆقددا هه ر لینگیککی نووسراوه ته وه و بۆی ساغ نه بۆته وه، له
 رووی ل ۲۶۲ی بودلیان ساغ کرایه وه. و.

بنکه ی ژین

www.zheen.org

لـه قه‌لا وه‌دهرکه‌وت و پړیسی بۆ خزمه‌ت حه‌سه‌ن‌به‌گ له ته‌وریز و سوله‌یمان‌به‌گیش ده‌ستی به‌سه‌ر قه‌لاکان و هه‌ریمی بدلیس‌دا گرت. وه‌ک ده‌گیږنه‌وه میر برایم له‌گه‌ل دوازه‌مالی خیللی پړژه‌کی به‌پړی کراوه بۆ لای ئازهر‌بایجان، که‌یه‌کیان شه‌مسی عاقلان بووه به‌خاوخیزانه‌وه. پاش‌ئه‌وه‌ی میر‌گه‌یوه‌ته ته‌وریز حه‌سه‌ن‌به‌گ مووچه‌یه‌کی بۆ بپروه‌ته‌وه له شاری قوم و ناردوویه‌ته هه‌ریمی عیراق. حه‌سه‌ن‌به‌گ هه‌تا پړژه‌یه‌کی که‌ماوه زۆر چاکی ئاگای لیلی بووه و چاوه‌دیږی کردووه. کاتی‌ک جه‌نگه‌ی هاتووه و حه‌سه‌ن‌به‌گ شه‌رابی مه‌رگی له ده‌ست مه‌یگیږی نه‌مان وه‌رگرتووه و هه‌وساری کاروباری ده‌سه‌لات که‌وتۆته ده‌ستی لی‌وه‌شاوه‌ی یاقووب‌به‌گی کـ.و‌پ‌ی، به‌تاوانی سه‌ربزیوی و نه‌حه‌جمینی خیللی پړژه‌کی و هه‌لایسانی گیږه و کیشه له هه‌ریمی بدلیس، فه‌رمانی کوژرانی میر برایمی داوه و له شاری قوم کوژراوه. میر برایم له‌بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ناوبانگی قومی زه‌عیفه‌یه‌کی خواستبوو، که‌سی کوری له داویتی به‌رببۆوه: حه‌سه‌ن‌عه‌لی، حوسین‌عه‌لی و شامحه‌مه‌د.

ماوه‌ی ۲۹ ساڵ هه‌ریمی بدلیس له ژیر چۆکی ئاق‌قۆینلوودا مایه‌وه و خیللی پړژه‌کی به‌سه‌ر په‌ریشانی و بئ‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یی‌دا که‌وت. که‌سانی دیار و به‌رچاویان هه‌ر‌یه‌که‌ی به‌لایه‌کی‌دا پښتن و له‌گۆشه‌یه‌ک سه‌ریان وه‌بن‌بالی خۆیان هی‌نا و به‌پشوودریژی و له‌سه‌ره‌خۆیی‌داسه‌کنین و ده‌رگای هات‌وچۆیان پێوه‌دا. محه‌مه‌دئاغای که‌له‌هۆکی، بژارده و ده‌مراستی جیی ته‌گیروپرای خانه‌دانی زیائهددین که‌یه‌کیک بوو له‌تیره و به‌ره‌ناسراوه‌کانی پړژه‌کی، به‌ناچاری ببوو به‌پیاوی میرانی تورکه‌مانی ئاق‌قۆینلوو له‌عیراق. زۆرجاران به‌مه‌به‌ستی دیدار و سه‌ردانی مه‌زن‌زاده‌کانی پووی ده‌کرده شاری قوم و خۆی به‌خزمه‌تکاریان ده‌زانسی و ئه‌هرکی سه‌ر له‌پیتاوانه‌ی به‌جی دیتا و ئه‌وه‌نده‌ی بۆی ده‌کرا به‌گه‌رم‌وگورپی و بئ‌خه‌ته‌وخالی له‌گه‌لیان تیده‌که‌وت. جا چونکه‌پیاویکی دنیا‌دیده و

به نه زمون و سارد و گهرم چيشتوو بوو، جارچاره به گويی هه لدیتان و به ره به ره
 بوی پوون ده کردنه وه که پوژه کی خیلکی گه وره ی خاوهن میژوویه و بنه مالیه یان
 هیئده وهیئده به مه زنی ژیاوه و له نیو گه وره مالانی کوردستان دا ده ستیان له
 هه مووان نه ستاندوو. که ده هاته سهر باسی کهش و هه وای خزش و فیتک و
 سازگاری کویتستان و باغ و میشه و دارستانی بدلیس چزن چاکه ئاوا جوان پیدا
 ده پویی. بی برانه وهی وای ده گویی ده سره واندن کسه گیرانه وهی قه لات و
 ناوچه کانی و ده ره پراندنی خه نیمان وهک ئاو خواردنه وه وایه. نه رنهرم قسه و
 بوچوونه کانی خوی ده ربپی و گوتی نه گهر یه کیک له میرزاده کان تامه زرویی
 چوونه وه خاکی کوردستان بی، هه ر نه وهنده بگاته وه سنووری ده قهره که،
 جه ماوه ریکی وای تیره و توره مه و عیلاتی کوردان تی ده هالین، که به پشتیوانی
 خودای مه زن، گرته وهی قه لاکان گری و گرفتیان له بهر نامیتی و ژیاوه و
 بوژانه وهی ئاورگی خانه دانی له میژین زور چاک تینی تیده زیتته وه. پاش نه وهی
 ئاوا ی بنه وانی کاران شیلا، رووی کرده خرمهت دایکیان و سرده قی قسانی جوان
 بو دامه زراند و په ره ی پیدا و ئامانجه که ی درکاند و گوتی نه گهر یه کیک له
 کوپه کانت بخه یه گه ل نه م بهنده ی خیرخوای خانه دانه به ره و کوردستان، ده توانم
 عیلی پوژه کیی له ده وری کۆ که مه وه و به زهبری چهک تیکرای قه لا و ناوچه و
 مه لبه نده کانی بدلیس له چنگ کاربه ده ستان و پیاوانی تورکمانی ئاق قوینلوو
 ده رکیشرینه وه؛ ئاوا چی ماف و هه قه ده گه پیتته وه سهر شوینی خوی و
 سه ره لسه به ره ی تیره و تایفه و خیلی په ران په ران و ئاواره ی پوژه کی دیتته وه سهر
 خاک و نیشتمانی دل به ندیان و سه ریان وه بهر چه له مه ی ده سه لاتی دیتن. به کورتی
 هیئده ی تام و خوی دا به قسه کانی و به لگه ی پته وی خسته بهر چاوی خاتون، که
 دایکی بیچاره چاره ی نه ما و دلی له کورانی هه لکه ند و گوتی محه مه دئاغا نه وه با
 حه سه ن عه لی و حوسین عه لی نه سپارده ی ده ستی تو بن. نه ویش جووته میرزاده ی

له‌گه‌ل خۆی هیئان و هه‌تا هه‌ریمی هه‌کاری به‌ند نه‌بوو. له‌وی پووی کرده نیو تیره‌ی ئاسۆری که ناسراون به‌سه‌وه‌چنان و میرزاده‌کانی دانه ده‌ست باوه‌پینکراوان و گوئی ئه‌وانه کوری منن و ده‌بی وه‌کوو گلاره‌ی چاو ئاگاتان لێیان بی و بیانپاریژن. ئه‌وسا خۆی یه‌کسه‌ر پۆیی بۆ هه‌ریمی بدلیس هه‌تا لایه‌نگران و هاوپشتان و هۆگرانی بنه‌ماله‌ی زیائه‌ددین له‌هاتنه‌وه‌ی مه‌زنزاده‌کانی خۆیان ئاگادار بکاته‌وه و دنه‌یان بدا و بۆ گرتنه‌وه‌ی خاکی خۆیان بیانهارووژیتێ. راست له‌و سه‌روبه‌نده‌دا، ئاسۆری له‌گه‌ل عیززه‌ددین شیروی میری خۆیان لێیان بوو به‌هه‌را و لیتی هه‌لگه‌رانه‌وه و ده‌ستیان کرد به‌سه‌ربزیوی و له‌شارپیی پێمل بوون و خزمه‌تکاری لایان دا و ئه‌ویش به‌مه‌به‌ستی هه‌سدانه‌وه‌یان هیژی چه‌کداری هیئانه سه‌ری.

له‌جه‌نگه‌ی شه‌راکه‌ر نه‌میته‌ی چار ده‌س ده‌گرێ ده‌می شمشیری

بنکه‌ی ژین

له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشووته‌ی ئاسۆریی ناچسن خۆیان بۆ تیکه‌ه‌لچوون و به‌ربه‌ره‌کانی ئاماده‌کرد و یه‌کجار ئازایانه و پیاوانه و ده‌ده‌ست هاتن، به‌لام له‌وه‌هه‌رایه‌دا هه‌سه‌ن‌عه‌لی و حوسین‌عه‌لیش تێداچوون.

مه‌مه‌ده‌ئاغا که‌توانیبوو یه‌ مزگینیی گه‌رانه‌وه‌ی میرزاده‌کان ئاوپه‌ریشکینیی ده‌روونی رۆژه‌کییان بکا و دلایان بداته‌وه و ئاسۆی پوونیان بخاته‌به‌ر چاوی و له‌گه‌ل میر و مه‌زنانی پایه‌به‌رزی کوردستان ریی وه‌دی هاتنی ئامانجه‌که‌ی خۆش کردبوو، به‌بیستنی هه‌والی ئه‌م کاره‌ساته‌ جه‌رگه‌ر و مه‌ینه‌تباره‌ی نه‌مانی میرزاده به‌خت‌وه‌رگه‌راوه‌ سیابه‌خته‌کان، دووکه‌لی داماوی له‌ ئاورگی میشکی هه‌موو لایه‌ک هه‌ستا و شین و شه‌پۆری ئه‌م خێله‌ په‌ریشانه‌ گه‌یشه‌ گومبه‌زی ئاسمان. سیلاوی

خویناوی چاویان لووزهوی بهست و خویمان له خۆل گه‌وزاند و کویتیان کرده ملیان و بزگوپی ره‌شیان به شانی دا دا و له‌بری به‌رۆکی کراس و که‌وایان، پی‌سیری روو‌حیان داد‌پی.

به‌م کاره‌ساته چاوی نه‌ماوه خوین لی‌ی نه‌باری
دل‌ی نه‌ماوه ژانی تی‌نه‌زی و نه‌کا هاواری

به‌لی‌ی به‌راستی ناک‌ری له که‌له‌پزی به‌خت و هاته‌وه ئه‌ستیره‌یه‌ک هه‌لی‌ی و دواتر ئاوا نه‌بی و ناب‌ی کۆشکی‌کی شکۆمه‌ندی ده‌سه‌لات سه‌ری که‌بیته‌ په‌رپه‌رۆچکه‌ی ئاسمان و بووله‌رزهی خاپوورکران هه‌لی‌نه‌ته‌کاند‌بی.

ئه‌م گول‌زاری جیهانه‌ نه‌بوو داریکی بی‌نی
ده‌می ته‌ور نه‌بی‌ری و قه‌دی پی نه‌چه‌مین‌ی
له‌م باغه‌ ره‌نگینه‌دا که‌ وه‌ک په‌ری ته‌زه‌روه
گول‌ دینه‌ هه‌له‌ورین‌ی و نه‌میت‌ه‌هرچی سه‌روه

پاش قه‌ومانی ئه‌م کاره‌ساته، محهمه‌دئاغای چاره‌په‌ش که‌وته نیو ده‌ریای پر شه‌پۆلی په‌ژاره و په‌شه‌با و تۆفانی مه‌ینه‌ت گیزی پیندا و ئاراوقارای لی هه‌لگیرا و دل‌ی ژانی تیزا و لۆتکه‌ی دان‌به‌خۆداگرتن و نه‌خه‌جلانی له‌ گیزی‌وی ئازار و به‌لادا بوو به‌ پاروویه‌ک و به‌ گه‌رووی نه‌هه‌نگی نه‌مان‌دا رۆچوو. خه‌م هیت‌ده‌ی تین بۆ هیت‌ابوو که‌ چارۆکه‌ی باده‌وانی ئه‌م خه‌ساره‌ی دادایه‌وه و گوتی داخ و مخابن بۆ ئه‌و دوو خونچه‌یه‌ی گولستانی حکوومه‌ت که‌ له‌ جار‌ه‌گولی میرایه‌تی روابوون، به‌لام هیت‌اشنه‌ی بۆنخۆشی نیشتمانی خویمان هه‌لنه‌مژی‌بوو و هه‌لاوی گه‌رمه‌بای

پیده‌شت و بیرونی قافر سیسی هه‌لگیران. حه‌یف بۆ ئه‌و دوو داره‌سه‌روهه‌ ئازاد و بی‌گره‌یه‌ی وا له‌ لیواری جۆگه‌ و جۆباری شایه‌تی تی‌هه‌لچوو‌بوون و هه‌یشتا چۆراویکیان له‌ چۆماوی ولات نه‌خواردبۆوه‌ که‌ بلیسه‌ی ئاگری نه‌هامه‌تی به‌ لای‌دا هه‌ینان.

له‌ گه‌رمه‌ساتی ئه‌م ڕووداوه‌ سامناکه‌دا دۆستیکه‌ی سه‌ری لێ هه‌لێنا و گوتی محه‌مه‌دئاغا، خۆ میر شه‌مه‌ددینی برای میر برایم له‌ ناوچه‌ی ئارۆخه‌! ئه‌و ده‌مه‌ی سوله‌یمان به‌گی بیژهن ئۆغلی له‌ قه‌لای بدلیس ده‌وره‌ی میر برایمی دابوو، براکه‌ی به‌ فیلیک خۆی ده‌رباز کردووه‌ و گه‌یوه‌ته‌ نیو عیلی بۆتانی و کچی میر محه‌مه‌دی ئارۆخی خواستوووه‌ و کورپیکه‌ی لێی هه‌یه‌ و ناوی شه‌ره‌فبه‌گه‌ و هه‌ر ئیستا هه‌ردووکیان له‌وین. به‌ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌ ئۆخزنی که‌وته‌ ده‌روونی و شنه‌ی شادی به‌سه‌ری کرده‌وه‌ و له‌ ڕۆوه‌ به‌ره‌و بۆتان خوشی. کاتیک هاتی هه‌ینای و چاوی به‌ دیداری میر شه‌مه‌ددین ڕوون بۆوه‌، هه‌ر به‌ دیمه‌نی‌را زانی که‌ مه‌زنایه‌تی له‌ چاره‌ی نووسراوه‌ و گه‌سه‌نکی ژیر و وریابه‌ و ئاکاری جوان و له‌ به‌ر دلانی بی‌ری تیژی محه‌مه‌دئاغای به‌ لای خۆی‌دا ڕاکێشا. محه‌مه‌دئاغا له‌ نووکه‌وه‌ پێدا هات و به‌ چه‌شنیک به‌سه‌رهاتی مه‌ینه‌تباری خۆی بۆ گه‌یراه‌وه‌، که‌ میر شه‌مه‌ددین کولی گریانی هه‌ستا و دلی ویکهات و لێی پرسی باشه‌ ئیستا ده‌لێی چی و چت ده‌وئ؟ عه‌ززی کرد قوربان منی غولام له‌ به‌رت ده‌پارێمه‌وه‌ لکی داوینی ئازایه‌تی به‌ لادا بکه‌ی و پێی به‌هات‌وبات بنبییه‌ ڕکیقی پاله‌وانی و خۆ له‌ گرتنی هه‌ریمی بدلیس خۆش که‌ی. میر شه‌مه‌ددین تکا و پارانه‌وه‌که‌ی لێ سه‌لماند و پیکه‌وه‌ به‌ره‌و هه‌ریمی بدلیس جمین و هه‌ر گه‌یشتنه‌جی ده‌سته‌وبه‌جی نی‌زیکه‌ی ۱۵۰۰ پیاوی ده‌سکه‌ره‌وه‌ی ڕۆژه‌کی له‌ ده‌وری هالان و یه‌که‌پشوو مه‌چه‌که‌یان له‌ ده‌وری قه‌لای بدلیس نه‌نگاوت. له‌و کاته‌دا عیلی محه‌مه‌د شالۆی تورکمان کرابوو. و یه‌ ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌ی بارگیری و نه‌رجیش و عادلجه‌واز. به‌

بیستنی هه والی هاتنی میر شه مسه ددین بۆ ده وره ی قه لای بدلیس، میری تورکمان هیژیککی زۆر و زه وهندی هینا و میر شه مسه ددینیش پژی و به ره گه ی لئ گرت. له مسه لبه ندی په هوا هیژه کانیان تیکبه زین و شه ره له نیوانیان دا قه وماو کوردانی پاله وان چاک له شه رگه چه قین و زۆریان خۆ هینا و برد و ئازایانه تیراچون، به لام هیچیان بۆ به هیچ نه کرا.

به زۆری نابئ گه ر پیره گه ردوون چاکی نه هیئتی
هه زار که مه ندیش باوئیه به ختی سه ر نانه وئیتی

سه ره نجام له شکری پۆژه کی شکستیان به سه ر شانیا دا هات و میر شه مسه ددین به ره له وه ی جله وی ده سه لات به ده سه ته وه بگری، راسپارده ی گیان ئه ستین ناوی له سه ر لاپه ره ی ژیان کویر کرده وه. میر هیشتا گوئیکی له گولزاری ده سه لات نه چنیبوو که زریانی نه مان په له درکی هیوا بپانی له جه رگی هه لچه قاند.

مه ممه دئاغا به هه زار چه ره سه ری و کویره وه ری له وه گه رداوی مه رگه ده رباز بوو. به جاریکی دلئ له م گیان و له م جیهانه داشۆری و ده ستی له ئه ژنۆی وه ریتنا و سه ری برده وه به ر خۆی و گوئی:

نه هاتی شانیا گرتووم ئه ی خودایه که ئاواتم په ری به رده ستی بایه

راست له وه ده مه دا که ئاوا سه ری به ردا بوو یه وه سه ر به رۆکی دامان و پامانی و وه ک گزمو وله یه ک له په ساری ئه ژنۆی بی هیوایی دا تاسابوو، له ناکاو ده نگیکی غه بیی و سه روو دیکی دلنیا یی ده ری ئاسمانی گۆشی هۆشی زرینگانده وه و گوئی:

ده ههسته رابه، ورهت نه ژاکی و برۆ ببینه
دهرمانی رینگا، ههنگاوی خیرا و تیژ تپه پینه
دهنک له ژیر خاک بویه دهگوری و خۆراده هیتی
هه تاکوو شین بی و له بهندی تاریک چی دی نه میتی
تـ...وخمی کاره بـ...ا وا دارژاوه کـ...ا رابکیشـ...ی
بی ئه وهی دهستی په پی کا بگری و بیبته پیشی
باسی کاره بیا و جـ...وولانه وهی کا بویه بزانی
هیمه تهی بهرز له بنه دیتی کیو، به ئه رخه یانی

حه مه داغا ههسته و مامزه ی نازایه تی له که له که ی ئه سپی لیپران و ئاوات
بکوته و به ره و عیراق باژوی و برۆ میر شامحه ممه دی کوپی میر برابیم به گ له
قومه وه بیتنه وه نیو خیلێ پۆژه کی، چونکه وای له چاره ی نووسراوه. محه ممه داغا
به هیـ...وای ئه م مزگینیه که هیچ گومانی ریایی بازی و درۆی لی نه ده کرا و
به خشل و گه وه ره ی نیازپاکی و بیگه ردی بازبۆوه، به ره و عیراق پینگای کوتا.
پاش ئه وه ی گه یشته جی، پووی کرده خزمهت دایکی میرزادان و به سه رهاتی تال و
مهینه تباری حه سه ن و حوسینی گپرایه وه، که له راستی دا پروودای که به لای
دینایه وه یاد. پاشان چۆنیه تی کوژرانی میر شه مسه ددینیشی بۆ پروون کرده وه و
تی گه یاند که چۆن پۆژه کی له سه ر ئاسۆی چاوه پوانی داماون. دایکه ی کلۆل و
داما و دایه قولپی گریان و شینگیران و هر چهندی بروییانوی هیتایه وه و گوتی
تازه کـ...و پم نانیرم و ناگری و نابی، بی فایده بوو. ویستی تازه ی محه ممه داغا
خورپه ی خسته دلێ و هیتده ی پی وه گیان هات هه تا به سه ری دا قیژاند و کۆلیک
قسه ی سارد و سووکی نایه پارسه نگی، به لام ئه و به نه بیستوی دانا و له سه ر

داواى خۆى پړۍسى و دهستى هه‌لنه‌گرت و به زمانىكى خۆش كه‌وته دل‌دانه‌وهى. له گه‌رمه‌ى قسان دا ده‌یفه‌رموو پړژه‌كى به چۆكدا هاتوون و دهستى نزاىان به‌ره‌و ئاسمان هه‌لئناوه و له به‌ر يه‌زدانى ده‌هنده‌ى دل‌زوانى پايه‌به‌رزى به‌سه‌ر كه‌ره‌وه‌ى هه‌موو لايه‌ك ده‌پاړينه‌وه تاكوو ديه‌ى توپ له‌سه‌ر نيشتوو‌يان به‌تۆزى به‌ر پ‌كئى مير شامحه‌ممه‌د پ‌وون بيته‌وه و ترووسكه‌ى تيزيته‌وه. دايكه‌ى بيچاره به‌ناچارى ملى دا تاقه كورپه‌ى به‌ندى جه‌رگ و هه‌ناوى ئه‌سپارده‌ى محه‌مه‌دئاغا بكا و بينيريه‌وه كوردستان. هيندديكيش ده‌لئين بيته‌وه‌ى دايكى پ‌ازى بي، كورپه‌ى هه‌لفريواندوه و فرائدوو‌يه‌تى و هيتاويه‌ته‌وه بدليس. هه‌ر چۆنيك بووي ئه‌وه‌نده راپسته كه مير شامحه‌ممه‌د سالى ۹۰۰ى ك/۱۶۹۴-۱۶۹۵ى ز، خاكي بدليسى به پي‌وقه‌ده‌مى پيرۆزى به‌سه‌ر كردۆته‌وه. كۆمه‌لئى به‌رچاو له ده‌ورى كۆ بوونه‌وه و لئيان داوه له ته‌پلى شادمانى و سه‌رله‌به‌رى خيلى پړژه‌كى شوكرانه‌ى په‌روه‌ردگارى به‌رزه‌ناويان بژاردوه و خير و خيرانيان له نيوئه‌وه كه‌سانه‌دا به‌خشيوه‌ته‌وه كه خيريان پي شياوه. پاش ئه‌م كارانه هه‌ر له‌پيوه سه‌باره‌ت به‌قه‌له‌شتنه‌وه‌ى ده‌روازه‌ى قه‌لاى بدليس و گرتنى هه‌رئمه‌كه كۆرپك گيراوه و له‌سه‌ر پي‌وشويى ئه‌م ئايه‌ته‌ه هيندزايه‌ پړيشتون كه باسى ته‌گيير و راپويز ده‌كا له كاران‌دا. ۱ له ئه‌نجام دا كۆرپى راپويزكه‌ران به‌و ئاكامه گه‌يشتون چونكه چه‌ند جاريك به‌ئاشكرا هه‌ليانكو‌تاوه‌ته سه‌ر قه‌لاى بدليس و هيچيان بۆ نه‌كراوه و ته‌نانه‌ت مير شه‌مسه‌ددين و پۆليك كورپه ئاغاي پړژه‌كيش كوژراون، ئيستئا وا چاكه بارى په‌لاماره‌كه بگۆرپي. ده‌بي پاش نويزى خه‌وتنان كه ولات ته‌واو جلى تازيه‌دارى ده‌پۆشى و بارامى خويناخۆره‌وه به‌مه‌به‌ستى گرتنى قه‌لاتى كه‌وه‌په‌نگى گه‌ردوون

۱- «وشاورهم فى‌الامر»، به‌شيك له ئايه‌ى ۱۵۹ى سوورپه‌ى ئالى عيمران. «له كاران‌دا ته‌گييريان پي بكه.» و.

که مه‌ند داوڤته مشاره‌ی ئەم شینه‌شوریه، رازه‌وان و ماهه‌وانان به دیواری قه‌لا هه‌ل‌وووسکین و ئالقه‌ی که مه‌ندی ئامانجیان له قۆنگران بترینجیتن و ئەمه‌ته‌نیا رینگای سه‌رکه‌وتنه. ئەگەر خودا مه‌یلی لی بوو که سیک به‌خته‌وهر بی، چی پپووسته له په‌سیوی کولانه‌ی غه‌یبه‌وه بۆی ده‌باریتن و دار و ته‌خته‌ی کاروباری بۆ ریک دینن. له‌سه‌ر ئەم پئ‌وشوین و بریاره‌ بۆ راپه‌راندنی کاریکی وه‌ها قورس چه‌ند رازه‌وانیکی بایه‌کی و مۆده‌کییان دۆزین...ه‌وه و هینایانن بۆ خزمه‌ت میر شامحه‌مه‌د و ئەویش به‌گفتی خه‌لات و ده‌سخۆشانه‌ی چاک دلی خۆش کردن و ئەوانیش گو‌تیان به‌لین بی‌یان که مه‌ندی ئاوات داویننه‌ مشاره‌ی لیواری شووره‌ی قه‌لا و هه‌تا ئەو شویننه‌ به‌ند نابین که قه‌راره‌ ئامانجی لی وه‌دی بی‌یان گیانی شیرینی خۆمان ده‌سه‌پین...رینه‌ چینگ پاسه‌وانانی به‌ده‌یه‌تی دهرد و ژان و با سه‌گه‌ل و قه‌ل و دال بمانخۆن. پاش ئەم قسانه‌ که‌وتنه‌ سه‌ر بی‌ری لی‌کبه‌ستنی نه‌ردیوان و هۆنینه‌وه‌ی که مه‌ندان و کۆ کردنه‌وه‌ی دار و گوریس. خودا‌وراستان به‌کراغای بایه‌کی که پیاویکی دنیا‌دیده و به‌ئه‌زم...وونی دهر و ون‌پساک و ئاویننه‌سرشت و تی‌بین بوو بۆ دوا‌پۆژ، به‌ خزمه‌ت میر شامحه‌مه‌دی راگه‌یاند، له‌وه‌تی بدلیس که‌وتته‌ ژیر رکیفی تورکمانان، من هه‌ر نه‌ردیوانم به‌ دار و په‌تکان ساز کردوون و له‌ شاکوو‌پانم ئاخنیون و له‌ ژیر گل‌دا‌ه‌شارم داون و چاوه‌پوانی پۆژیکی وا بووم که میرانگری ولاته‌که‌ په‌یدا بی و منیش خزمه‌تی خۆم به‌جی بیتم. ئیستاش چه‌ندی ده‌تانه‌وه‌ی هه‌مووی ئاماده‌یه و خۆم به‌ شوکرانه‌بۆیری خودا ده‌زانم که نزا و پارانه‌وه‌ی به‌نده‌کانی ولام داوه‌ته‌وه و خه‌ریکه‌ ئاواتیان وه‌دی بی.

شو‌کۆر بۆ خودا که هه‌رچی ویستم له‌ دهرگای خودا

زۆر چاکی هینا و پنی کامه‌وا بووم، نه‌بوو که نه‌یدا

دهسته و به جی به کراغا نهر دیوانه کانی هیئان و کاتیک میر شامحه ممه د بژی ده رکه وت به راستی پیاویکی دلپاک و بسئ خسه وش و خاله و به دله وه له گه لی تیکه وتوو و به پرو راستی هه لده سوو پی، به سه ری کرده وه و گوندی «خه زونگین» ی سه ر به «تاتوان» و دیی «ئیکسور» ی کرده خه لاتی. به کورتی و پوختی پاش دابین بوونی نامرزی پیویست، رازه وانان له شه وره شیکی نه نگوسته چاودا که خۆر و مانگ نه یانده توانی خۆی پیدا بکن و له ره و گه یان هه تله ببوون و ئاسمان به هزاران دیده وه چاری به مؤله ق وه ستابوو، وه کوو شنه با له بورجی ره شی بالی باکووری قه لاه سه رکه وتن و سه ری گوریسی په یژه کانیان له ده ربیجه ی دیی واری ژووریکسی چۆل شه ته ک دا و گه رانه وه خوار.

هه ژدیهای که مه ند سه ری هه لئنا به ره و ئاسمان
تا کۆئه ستیره ی شیر بترسینئ و لیی بدا زیان
پاله وان هه موو مه تالیان هیئا به ری مه ی دانئ
شه ر ده ستی پی کرد به نیزه و شیر و تیروکه وانئ
له بری نهر دیوان، به شان و پیلی یه کتردا ده چون
بۆ شووره ی قه لا تینه ده مان و پی هه لاده چون

به م شیوه یه کوردانی جه نگرانی و دلیرانی به زه بروه نگ گیانی خۆیان نایه به ری ده ستیان و وه سه رکه وتن و په نجه یان له م په ته نه پسته قایم کرد که فه رموویه تی: «له کارسازیی خوداش نا هومید مه بن.»^١ له و کاتدا که کیشکی

١- «ولا تیسوا من روح الله»؛ به شیک له ئایه ی ٨٧ ی سووره ی یوسف. و.

له‌جی و بانی خافلاوی دا خه و تبولون و قه‌لاپاریزان له نوین و بانی و چان و پشودانی خو‌یان دا خه و به لای دا بریو و نه‌وه، به سه‌ریان و هر بولون و ده‌سته‌یه‌کیان هر به خه و الوویی له و به‌رزه‌وه به‌ره و خوار هه‌لداشتن و ده‌رگای تا‌قمی‌کیان له ده‌ره‌وه‌را داخستن و وه‌ک تیری سارده‌که‌وان به‌ره و مالی میری قه‌لا فرین و لئی و ه‌ژور که‌وتن و ده‌ریان‌کی‌شا. ئه‌وسا به مالانه‌وه گه‌ران و ئه‌وانه‌ی ده‌ست و پی‌نوه‌ندی میر بولون هه‌موویان گرتن و پاله‌په‌ستویان دان و په‌تیا‌ن خسته‌ده‌ست و ملیان و سه‌زای سه‌ه‌رگیان له چاره‌ی نووسین و مال و من‌داله‌کانیان له قه‌لا و خاکی هه‌ریمه‌که‌وه‌ده‌رنان. ئاوا گولستانی نیشتمان درک‌ودالی بیگانه‌ی تیدا‌نه‌ما و بیستانی ژیان له پی‌کوله‌ی ده‌رد و ژان پاک کرایه‌وه.

میر شامحه‌مه‌د له‌سه‌ر پی‌وشویتی باب و با‌پیرانی به‌رزه‌جیی کراوته‌میر و ده‌رگای داده‌وانی و دلاوایی و دل‌ژوانیی خسته‌ته‌سه‌ر گازه‌رای پشت و له‌پیر و گه‌نجه‌وه‌که‌سی و ه‌دوانه‌داوه، به‌لام ده‌ورانی به‌خت و هاتی و ه‌کوو تافی لاوی زوو تیپه‌ریوه و ر‌ژ‌گاری ده‌سه‌لاتی چه‌شنی هه‌ره‌تی پشکووتنی گولی لیو‌به‌خنده‌هینده‌ی نه‌برد‌وو. پاش تیپه‌رینی سی‌سال به‌سه‌ر پالدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات، ر‌ووی کرد‌وته‌دنیا‌ی پاشین.

به‌راستی میر شامحه‌مه‌د هه‌تا بلئی لاویکی به‌دل و ده‌روون و ئازا و به‌جهرگ و پاله‌وانی‌کی سه‌رناس بو‌وه. سه‌الی ۹۰۳ی ک/ ۱۴۹۴ی ز، چ‌وته‌به‌ر دل‌ژوانیی به‌زدان و له‌گۆک‌مه‌یدان و له‌ته‌نیش‌ت گۆری پرشنگداری میر شه‌مه‌د دینی وه‌لی - خودا لئی خ‌وش بی -- نیژ‌راوه. کو‌ریکی تاقانه‌ی ته‌من کال و مندالی به‌ناوی میر برام له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی ر‌ژ‌گار له‌پاش به‌جیما.

بەرگەى چوارەم

باسى ھۆكاری پووخانى حكومەتى بدلیس و برانەوہى دەسلەلاتى
میرانى، كە بریتیبە لە چوار سەردیڤ

سەردیڤى یەكەم

باسى میر برایم و كیشەى لەگەل میر شەرەفى خودالى خۆشبوو^۱

ئەگەر خودا بە نوورى خۆى كەسى بەسەر بکاتەوہ
شۆق و شەبەنگى گەرەبى لە ناخى رەنگ دەداتەوہ
بە بیری ژیر دەگاتە جى، دەزانى كاری بىگىرى
بلىمەتان كە نایگەنى، پوونە چىيان بۆ ناکرى
بە عەقل و ھۆشى كاملى كەلین و كون دەپشكنى
شنىنەوہى سەرکەوتنى، وەك شىنەبايە و دەشنى
خەنىمى كویڤ و كەر دەبى، لە پىيە دى دەبى كلا
نەيارى دوورەفامى وى، لە ئەسپى ئاوەزى گلا
لە شەرگەدا تلاوتلى خەنىمى خۆى دەكا بەدى
كە كەوتە چالى سەرکەشى و چ بالى بەرزى خۆى نەدى

ئەوہى تازەبووكانى میرگۆلان دەپرازینتتەوہ و تاسولوووسیان دەدا و بۆتە
چاکەدەلالى ئەم بەسەغى گولانە، ئاوا بە دەورى گىڤانەوہى وتەى نەدرکاودا
دى و دەچى و ئەم بەسەرھاتە كۆنە بە خىل و گەوہەر دەپرازینتتەوہ و دەلى: كاتىك

۱- لە سەرەتادا ئاواى نووسىوہ: باسى كیشەى نیوان میر شەرەف و میر برایم. و.

میر برایم بـه کالسی و منالی بوو به جیگره وهی باوکی و قورسه باری دهسه لاتی پی ئه سپیردرا، راپه پاندنی کاروباری گرینگ و گرانی ملک و مالی که وته بهر دهستی لیـ. وه شاهوهی ئاوره حمان ئاغای قه والیسی و چهند ئاغایه کی دیکه ی پوژره کی. میر شهره فه ددینیش که سهرده می دهسه لاتی میر شامحه ممه دله «ئاروخ» ی ههریمی بو تانه وه هینابوویانه وه و به پیی ویست و پی باش بوونی پیما و ماقوولانی پوژره کی وهک بریکاری میر به سهر مووش راده گه یشت، پاش ماوهیه ک کیشهی بو ساز بوو. شیخه میری بلباسی و پرای خیل و خزمانی وهک رقه به رایه تی له گه ل ئاوره حمان ئاغا و تیره ی قه والیسی پوژی بو خزمه ت میر شهره ف. شهیتان و شوفار و تیچین و دووزمانان، ئاوری ناکوکی و دووبه ره کییان له نیوان ئاموزایان دا هه لگیرساند. میر برایم و ئاوره حمان ئاغا ته میان گرت تاکوو میر شهره ف له مووشه وه راکیشنه بدلیس و که هات کویری که ن و نه هیلن تازه چاوی به دنیای پوون هه لیتی. سهیدی ئاغای خه زینه داری قه والیسی که ناسرابوو به سهیدی خه زینه دار، به و که تن و پیلانه ی زانی و وهک بای شه مال فری و خوی گه یانده لای میر شهره ف و ئاگاداری کرده وه. میر برایم نامه یه کی گهرم و گوپی نووسی و به هه وینی یه ک بوون و یه کییه تی ده ستاوی دایه وه و به یه کیک له نوکه رانی باوه پپیکراوی خوی دا ناردی بو میر شهره ف له مووش و گوتی منی به سته زمان زورم تاسه ی دیداری خه مره وینی تو کرده وه و چاوه پروانم چهند پوژیک بیی بو بدلیس و به خوشی و شادی راببویرین و چی گری و گوولی رابردوویه و به ره به ره که وتوته سهر یه ک، له سایه ی پیتی گفت و لفتی خوش و به ری و جی بره وین. میر شهره ف چونکه به و فیل و فرته ی ده زانی، خوی گنخاند و چوونه که ی به قوون دا خست و بروییانووی هیتایه وه. پاش ئه وهی چهند نامه یه کی په یتا په یتا له نیوانیان دا ئال و گوپ کرا و راپوژی دستانه یان که وته سهر باری هه ره شه و گوپه شه و تیر و توانج، میر برایم له شکری دنگ دا و له گه ل چهند

مهزن و میریکی دیکه‌ی کوردستان هیرشی برده سه‌ر میر شهره‌ف و یه‌کلاکرانه‌وه‌ی نیوانی گرژ و تالیان نه‌سپارده‌ی ده‌می تیژی شمشیر کرا. میر شهره‌فیش لسه و لاوه وه‌خۆ کهوت و کۆمه‌لی لایه‌نگرانی هیتانه ژیر ئالای. پیاویکی وه‌کوو سواره‌به‌گی پازووی، که له و ده‌مه‌دا له‌له‌ی میر شهره‌ف بوو، له‌گه‌ل شیخه‌میری بلباسی و چه‌کدارانی، سه‌یدی عه‌لی‌ئاغای پرتافی، شیخی‌ئاغای جیله‌کی، سه‌یدی خسه‌زینده‌دار و جه‌لال‌ئاغای برای و جه‌ماوه‌ریکی دیکه‌شی له ده‌وری خۆی هالاندن و قه‌لای مووشی دابه‌ست و پئی به‌ره‌نگاری و به‌رخۆدانی هه‌لبژارد. هه‌ردک لا وه‌کوو کۆو به‌ره‌وه‌پووی یه‌کتر چه‌قین.

ده‌ستیان دابوویه شیرانی هیندی به‌رگی پۆلاپۆش
 دوو ده‌ریای ئاسن پراوپر نه‌هه‌نگ هاتبوونه جۆش
 تیپی پاله‌وان که‌مه‌ربه‌ندی سوور له خۆ شه‌ته‌ک داو
 تیکرا ده‌هاژان بۆ پشنتی خوین گه‌یبوونه جی‌پاو
 ده‌هۆلی شه‌رئ قریوه‌ی مه‌رگی هینایه مه‌یدان
 زریکه‌ی زورنا زریکه‌ی ده‌کرد به‌ په‌وتی ژیان
 تیری به‌ر که‌وان بۆ تالانی گیان ویزه‌یان ده‌هات
 شیر و نیزه‌ بوون ئاژاوه‌گیرى پئی هات‌ونه‌هات
 مه‌ردانی ئازا به‌ شیدوبیید و به‌سه‌ده‌هنگ‌وونگ
 یه‌کتریان دایه‌ به‌ر په‌لاماریان وه‌ک شیر و پلنگ

ئه‌وه‌ی راستی بی چونکه‌ سپای میر برابم یه‌کجار زۆر و زه‌وه‌ند و چه‌کدارانی
 میر شهره‌ف هینده‌ نه‌بوون، پۆژی یه‌که‌م شنه‌ی سه‌رکه‌وتن ئالای میر برابمی
 شه‌کانده‌وه، به‌لام له‌به‌روه‌ی زۆربه‌ی مه‌زن و ماقوولانی پۆژه‌کی به‌دل له‌گه‌ل میر

شهره ف بوون، به دزی چهند کاغزیکیان ناردن بۆ قه‌لا و هه‌ستی بی خلته‌وخالی ده‌روونی خۆیان پی‌راگه‌یاند. خالیده‌گۆجی کوپی سواره‌به‌گی پازووی به‌پیچه‌وانه‌ی باوکی سه‌ری وه‌به‌ر رکیقی میر برایم هیتابوو. پۆژیکی شیخه‌میری خالی و سواره‌به‌گی باوکی لیبیان راسپارد و گوتیان خۆ هه‌ر ئیمه‌ له‌گه‌ل میر شهره ف نین، به‌لکوو زۆربه‌ی پیاوه‌گه‌وره‌کانی پۆژه‌کیش به‌ لای ئه‌ودا شکاونه‌وه؛ که‌وایه‌ تۆ له‌خۆوه‌ له‌وئ سه‌ر دینی و ده‌به‌ی و هه‌له‌سه‌ووپی. ئه‌رکی باوک و کوپایه‌تی وایه‌ واز له‌ میر برایم بیی و بیی و وه‌ک ئیمه‌ که‌ولی سه‌ر له‌پیتا و بوونی میر شهره ف بخه‌یه‌ سه‌ر شان و سه‌ر بۆ فه‌رمانی دانه‌ویتی و له‌ قسه‌ی ده‌رنه‌چی. خالیده‌گیش په‌نده‌که‌یانی سه‌لماند و راسپارده‌یه‌کی ناره‌وه‌ له‌ خالی و بابی و پی‌راگه‌یاندن که‌ سبه‌ینئ سپای میر برایم په‌لاماری قه‌لا ده‌دا، بۆیه‌ ده‌بی ده‌روازه‌م به‌ پرودا بکه‌نه‌وه‌ هه‌تا خۆم و پیاوه‌کانم لوور بینه‌ ژووری. بۆ به‌یانی کاتیک پادشای هه‌ساران شمشیری دنیا ئه‌ستینی هه‌لکیشا و هاته‌ سه‌ر ئه‌م شینه‌قه‌لایه‌ و ئالای سه‌رکه‌وتنی لی هه‌لدا و به‌ تیشکه‌ و ترووسکه‌ی شیرانی به‌ردقه‌لیشه‌وه‌ی له‌شکری بی‌ژماری ئه‌ستیرانی په‌خش و په‌ریشان کرد، میر برایم شان‌به‌شانی کوردانی خوینخۆره‌وه‌ی خه‌نجه‌روه‌شین ه‌رووژمی برده‌ سه‌ر قه‌لا. له‌ گه‌رمه‌ی تیکه‌ه‌لچوون‌دا خالیده‌گ له‌سه‌ر به‌لینیی پینشووی پووی له‌ میر برایم وه‌رگێرا و دایه‌ پال هیزی میر شهره ف. کساتیک میر برایم به‌و پروداوه‌ی زانی هه‌تا بلنی تۆقی و سامی پینیشت و ده‌ستی له‌ شه‌ر هه‌لگرت و گه‌مارۆی شکاند و به‌ره‌و بدلیس گه‌رایه‌وه‌.

میر شهره ف له‌گه‌ل له‌شکری یاران و هاوده‌نگانی که‌وته‌ په‌یکه‌رده‌ی و ده‌وره‌ی قه‌لای بدلیسی دا. پۆژه‌پۆژ ئاگیانی پۆژه‌کی ده‌سته‌ده‌سته و پۆل‌پۆل له‌ میر برایم داده‌بران و ده‌هاتنه‌ خزمه‌تی. ده‌م‌به‌ده‌م نیشانه‌ی سستی و لاوازی و داماووی له‌ ئاسۆی ژیان و ئاواتی په‌نانشینانی قه‌لادا به‌پروونی خۆی ده‌رده‌خست. سه‌ره‌نجام

وای لیہات کہ میر برایم و ئاورہ حمان ئاغا چہند کہ یخودایہ کی شہر داکوژی تیان بؤ نیو بژیوانی پاسپاردن و گوتیان لہ کردہی خۆمان پہ شیمانین و با ہراکہ داکوژی. و ہکوو دیارہ ئم ہریمہ بہ پئی بہ میراتگہ پانی بہ شی ئاموزایانہ و بدلیس کہ جیی ئہ نگووتنی خۆری بہ ختہ و ہری و کوانووی دہسہ لاتی ئم خانہ دانہیہ، لہ گہل ئہ خلات بؤ میر شہرہ ف بی و مووش و خہنووس (خہنس) میر برایم بہ سہری رابگا و بہ ہاوبہ شی دہسہ لاتی ہریمہ کہ بہ پئوہ بہرن. ئم پیئج و دوو پڑوہی تہ مہن ہیندہی ناہیتی ہتا یہ کتری بؤ بکوژی ن و لہ پیبازی ئاوہز و تیگہ ہیشتن لادہین. میر شہرہ ف و پیوانی بہر فہرمانی بہ و فیلہ بازیہ پازی بوون و بہ دہسکہ و تیکی گہ ورہیان دانا و قسہی کہ یخوداکانیان سہلماند. و ایان دانا میر برایم خۆی بؤ میوانداری و ری و شوینی جی۔ ژنی ئاشت بوونہ و ہ بانگہ ہیشتنی میر شہرہ ف ئامادہ بکا و ئاموزا لہ دوری یہ کتر کڑ ببنہ و ہ سویندی پتہ و بخۆن بؤ ہاوپشتی و ہاوپہیمانی و بہ لین بدن ہتا کوو ماون ہرکام بہ بہ شی خۆیان پازی بن و ہلنہ کوتنہ سہر خاکی یہ کتر.

میر برایم لہ پئوہ چی پیویستہ بؤ میوانداری ہمووی پیکہیتا و ناردی بہ شوین میر شہرہ ف دا و ئہ ویش لہ گہل پؤلہ پیاویکی تاییبہت و یارانہ یہ کدل و گہرم و گوپی پووی کردہ ژووری قہ لای بدلیس. ئاموزا باوہشیان پیکدا کرد و چاویان بہ دیداری یہ کتر پوون بؤوہ و خۆشی و شادی و پیکہنین بالی بہ سہر کیشان و کڑپی بہ زم و رابواردن رازایہ و ہ. مہیگپانی بہ لہ ک بہ فرینی سپی و سؤلی چاوبہ لہ ک کہ ہہنیہ یان و ہکوو ئہ ستیرہی بہ یان دہدرہ و شا، دہنگوت دہنکی مروارین و بہ جل و بہرگی رہنگین دین و دہچن و پیالہ لہ سہر قامکان دہگپن. [دیمہ نہ کہ راست ئم ئایہ تانہی ہیتایہ بہرچاوا:] «لہ و کانی و سہرچاوانہ و ہی کہ دین و تیدہ پہ پن، کاسہ یان پیدا دہگپن؛ بادہیہ کی سپی رہنگ و بہ گیان خۆشہ بؤ

ئەوانەى فېرى دەكەن.»^۱ گۆرانىيېژانى دەنگخۆش و چاوەشانی چازانى پەنجەنەخشىن گالەيان ھات و بە دابى كورد و عەرەب و فارس و توركان كۆرەكەيان نەخشاند و بە ھەواى گشت و دلبزوين پىداپۆيشتن و چرىكە و دەنگدانەوھى دەنگيان ھەتا خولگەى كەيوان پۆيى.

ش.....ەرابى ئ.....الى گەش.....ى لالەپەن.....گ
كە ھ.....اتە ك.....ۆرى، داھ.....اتەوھ چەن.....گ
ل.....ى دانىش.....تبوون س.....ەفى ھونەرمەن.....د
ش.....ادى بە دەنگيان ھ.....اتە بەر كەمەن.....د
ئەوھى كە دەيگوت نە ھەر دەنگى خۆش
بە غەمزە دەيپرد دل و عەقل و ھۆش
بەژن زراوان دەھ.....اتن و دەچ.....وون
بب.....وونە پۆل.....ووى ئى.....و دل و دەروون

كاتىك لە و جیژنە دلبزوينەدا ھەر تاسەبارىك توانى دەست لە بەژنى ئامانجەكانى وەرېينى و لە پەردووى خەيالات و دەروونى پياوانى گەورە و بەرەژىردا، زاواى تامەزرۆى بووكى ئاوات بە مرازی دلى خۆى گەيشت، ميرزادەكان فەرموويان با ئاغايانى پۆژەكى ھەستن و ھەر كەس لەگەل يارى خۆى سەرى بەرى بۆ گۆشە و كەنارى و لە نوين و بانى وچان و ھەسانەوھدا رازى. پاش ئەوھى ھەموو دەورەيان چۆل كردن و تەنيا خۆيان و چەند خزمەتكارىك لە

۱- «يطاف عليهم بكاس من معين. بيضا لذة للشاربين.» ئايەھى ۴۵-۴۶ى سسورپەى ساففات. و.

ژووره وه مانه وه، شیخه میری بلباسی له گه ل پوله چه کداریکی وه گیان هاتوو
وه ژوور کهوت و میر برایمی له سه ر ته ختی هیئنايه خوار و گوتی:

کوا به فر و فیشال دهبی به سولتان، دهبی به خونکار
زوری پی دهوی تا کوو بشیلی بناوانی کار

پاشان دهستی میر شه ر ه فی گرت و بردی له سه ر ته ختی دهسه لاتی دانا و
گوتی:

پالدانه وهی میرانه، چه ن کاریکی به جییه
هه تا هه ر کهس بزانی، جی دانیشتنی کوئیه

نووسه رانی دیوان فه رمانی حکوومه تیان به ناوی ئەم به خته وه ره نووسی و
غولامانی بارگا تۆماری دهسه لاتی ئە و لیقه و ماوه یان تیکه وه پیچا و گوتیان: [ئهی
خودایه] «هه ر کهس بوخۆت مه یلت لی بی دهسه لاتی خه لات ده که ی و کیش
بخوازی دهسه لاتی پی ناهیلی.»^١ ئە و سا ئە رکدارانی سزادان چوونه سه ری و
دهست و پیمان به قورسه باری زنجیران شه ته ک دا و خستییا نه سیاچالی
به ندیخانه وه.

١- «توتی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء»، به شیک له ئایه ی ٢٦ سووره ی ئالی
عیمران. و.

مه‌زنايه‌تی و فیز و دهمار، هم‌موو هر شایانی خویاه
ملک و مالی بی‌ژماره و خوی قه‌دیمه و بی‌کوتایه
کیی به‌دل بی‌ ده‌یداتییه و پیی ده‌به‌خشی تاجی به‌ختی
له هر کهس هه‌لگه‌پیتته‌وه، ده‌دا تلژیکی به‌ته‌ختی

هیشتا چرکه‌چرکی شیران و پمبه‌پمبی پمبان ده‌ستی پینه‌کردبوو که
ئاوپره‌حمان‌ئاغای قه‌والیسی و کۆمه‌لی لایه‌نگرانی دیکه‌ی میر برایم، که وه‌کوو
ئه‌ستیره‌ی کۆ لی‌ک‌ه‌الا‌بوون، چه‌شنی‌ه‌ه‌وبرالان ده‌ستیان لی‌ک‌به‌ردا و په‌ران‌په‌ران
بوون. میر برایم حه‌وت سالی ره‌به‌ق‌له‌ به‌ندیخانه‌دا مایه‌وه، به‌لام کاتیک هه‌والی
گیرانی میر شه‌ره‌ف له‌ کوردستان ده‌نگی دایه‌وه و دواتر ده‌چمه‌سه‌ر چۆنیه‌تی
هه‌وراز چوون و نه‌وی بوونی ده‌سه‌لات و ئالای شان و شکۆی، پۆژه‌کی خویان
گه‌یاند ه‌زیدان و میر برایمیان ده‌رکیشا و بردیانه‌وه سه‌ر دۆخی جارانی و
کردیانه‌وه حوکمران. مال و سامان و خه‌زینه‌ی میر شه‌ره‌ف پاک له‌ پاک‌ی تالان
کرا. میر برایم به‌ته‌ما بوو هه‌تا میر شه‌مه‌سه‌ددینی کورپی دوو سالی بکووژی که
له‌ داوینی کچی عه‌لی‌به‌گی ساسۆنی که‌وتبۆوه. عیما‌دئاغای بایه‌کی پیی زانی و لی‌پرا
تا‌کوو به‌ بیانوویه‌ک پچ له‌ و کاره‌ بگ‌ری و کوژرانی زیندین‌ئاغای مامی خوی
تیه‌ینا و داوای له‌ میر برایم کرد، چونکه‌ میر شه‌ره‌ف به‌ناه‌ق و به‌پپچه‌وانه‌ی
شه‌ریعه‌تی پیروژ خوینی رشتووه، کورپی بده‌به‌ده‌ست من هه‌تا هه‌ستی لی‌ بپم،
به‌ و هیوایه‌ی ئاوا پاشه‌واره‌ ورده‌کانی تۆله‌ی خوینی باوکیان پچ بگاته‌وه. عیما‌دئاغا
به‌ه‌ و فی‌ل و بیانووه‌ میر شه‌مه‌سه‌ددینی له‌ چنگ میر برایم رزگار کرد و له‌گه‌ل
دایک و قه‌ره‌واش و غولامانی بردی بۆ قه‌لای کیفه‌ندۆر و چۆن چاکه‌ ئه‌وتۆ بالی
پاراستنی به‌سه‌ر کیشان.

به کورتی و پوختی ده بیج بلیم پاش ئه وهی میر شهرهف له ته وریز خرایه بهنده وه، چاپان سولتانی ئوستاجلوو^١ له سهر فرمانی شاسمایلی سهفهوی ئه رکی گرتنی هه ریمی بدلیسی خرایه سهر شانی و دهوری قه لای لی گرت، دوو سالی بی نیو بر میر برایم له گه لی که وته به ربه رکهانی، به لام سه رنه جام چی دیکه ی خۆ له بهر شالاوی قزلباشان پی رانه گیرا و سی به رده ی بۆ بووکی ده سه لات له لاپانکی ره شماله وه پینچا و ماره و ته لاقی به سه ریبه وه نه ما و به ره و ئه سعرد (سیرت) کۆچ وباری لیئا و له وئ رایه خ و پیخه فی نه مانی راکواست بۆ دنیای هه رمان. کورپکی له پاش به جیما به ناوی سولتان مراد که له ماوه ی گیرانی دا له داویتی که نیزیکی به رببۆوه. کاتیک میر شهرهف له سهر تهختی ده سه لات پالی دایه وه، سولتان مراد سه ری وه بهر هیئا، به لام گرتی و له زیندانی قه لای بدلیسی په ستاوت و پاشماوه ی ژیانلی له وئ تیپه ر کرد و سه رنه جام به مردنی خۆی مرد و دهستی له دنیای نه مین هه لته کاند. عیلی پرۆژه کی دوا ی راکردنی میر برایم، شه ش مانگی دیکه شیان خۆ راکرت و کاتیک له گه رانه وه ی میر شهرهف نه اهومید بوون، سالی ٩١٣ه ی ک/ ١٥٠٧ه ی ز، به ناچاری قه لا و هه ریمه که یان دایه چنگ چاپان سولتان^٢ و ئه ویش کوردبه گی شه ره فلووی ئوستاجلووی به میر قه لای بدلیس دانا و گه رایه وه ته وریز.

١- ل ٢٧٥ ی بودلیان: «جایان سولتان». و.

٢- ل ٢٧٦ ی بودلیان: «جایان سولتان»؛ له گه لییک دهقی دیکه دا به «چایان» ناوی هاتوه. و.

سهر دپړی دووهه م

باسی پالډانه وهی میر شهره ف له سهر ته ختی دهسه لاتی بدلیس
له جیی میر برایم

ئوانه ی بیر و هزریان ئاکاری جوان به دی دیتی و چه شنی خوره تاو پرشنگ
داوی و شه پزلی خه یالی بنگه ردیان هینده ی ئاسمان هه وراز ده چی و تیکه لوی
زانستن و خاوه نی پوانگه ی خویانن، وهک پوژ لییان پوونه کسه هه ر
بسه خته وه ریک بسه دل و دهر وونی پاکه وه دهستی نیاز بولا ی که ریمی کارساز دریژ
بکا ده یلاوینیتته وه و به سه ری ده کاته وه. ئه وان ده زانن «خودا هه ر که سیکی مه یلی
لی بی، پینگای راستی وه بهر دهنی.» ئاگادارن که به تینی تیشکه ی لالی
کردنه وه ی یه زدانی نه مامی هیوای له دارستانی پر گولی بهخت و هاتی چه تری
سیبه ری هه لده دا و خونچه ی ئاواتی له میترگ و چیمه نی مرادی دا به شنه ی
سه ربه رزی ده پشکوئی. ئه و که سانه لییان سووره که هه ر خاوه ن شان و شکزیه ک
به مال و سامانی بنازی و غللوور بی و سهر وه بهر نیری دهسه لاتی په روه ردگار
نه هینن، هینده ی پین ناچی که ره شه بای چاره رشی توماری مه زنایه تی خانه دانی
تیکه وه ده پپچی و دوا برای دهکا و باغی دهسه لاتی ده بیته قاقرستانیکی
که سه نه کیل و به رده ره ق.

به رزی کسه اته وه گه ر یه کسه چی خسه ودا
که سه نسه اتوانن تلسه ی پسه چی بسه ودا
گه ر تسه ووره یی خسه واکه سه یکی بگه ری
چسه ی بسه و ساکری، پپشه ی داگه ری

پیـی فیـل و بیـالی میـروو له تـۆوهن
 میـرووله ورد و فـیلن بهـخـۆوهن
 دلـی پوون دهـکـه ی وهـکوو چـرای مال
 دلـی رهش دهـکـه ی به چهـشـنی زووخـال

مه بهست له گیزانه وه و تیکخستنه وهی ئه م قسه و باسانه، هیتانه گزپی ژیان و بهسه رهاتی میر شهرفی ئاخرخیره، بۆ؟ چونکه میر شهرف کورپکی مندالۆکهی ههتیو بوو که هه لدیرابوو یه نیو عه شیرهتی بۆتانی و له ئارۆخ ده ژیا. ههروهک پیشتر به پیی پهنگدانه وهی تیشکهی پینووس و نممه ی نووسینه وهی چروپپی پووداوه کان پوون بۆوه، میر شامحه ممه له ویوه هیتایه وه و شانی له پهروه راندنی شل کرد و به دهوری دا هات. پاش ئه وهی میر شامحه ممه پووی برده ژیز پووبه ندی خاکه وه و نه ما، ماوه یه ک وهکوو بریکاری میر برایم به سه ر چه ند ناوچه یه کی بدلیس پراگه یشت و دواتر به پشتیوانی و یاریده ی خیلی پۆزه کی بوو به میری بدلیس. پاش تیپه پ بوونی سه رده میک به سه ر دهسه لاتی دا، شاسمایلی سه فه وی به مه بهستی گرتنی مه رعه ش له شکر ی دهنگ دا و عه لاثوودده وهی زولقه دری حوکمرانی، خۆی له به ره نگار بوونه وهی خۆش کرد، به لام به رگه ی نه گرت و شکا. دوا ی شکانی تیره ی زولقه در، سه ری پکیفی به ره و دیار به کر وه رسو و پاند و ئه میرخانی مووسلووی باوکی دایکی منی نووسه ری ئه م پوو پـهـرانه، که حوکمرانی وی بوو، پۆیی به پیشوازییه وه و سه ری وه بهر هیتا و گه لیك دیاریی هه ره چاک و جوانی برده خزمه تی. بۆ وینه پارچه له علیکی «بوگیژه ک» ی^۱ وه ک گورچيله مه ری پیشکش کرد که له خه زینه ی سولتانه کانی

۱- بوگیژه ک به تورکی ده بیته گورچيله و ئه وی هه ره چاکی پیی ده لین جگه رگۆشه ی هه تاو یان گواره ی لالی گه ش. و.

پیشینه‌وه گه‌یبوویه نیو خه‌زنه‌خانه‌ی پادشاکانی بایوندوری و له‌وانیشه‌وه که‌وتبوویه دهستی‌ئو له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی عه‌بباسییه‌کانه‌وه که‌چپای «خه‌تلان» به‌بووله‌رزیه‌ک قه‌لشتی برد و ماوه‌یه‌کی درپژخایه‌ن له‌جه‌رگه‌ی جه‌رگی خۆی‌دا به‌هانی هه‌ناسه‌ی له‌علی په‌روه‌راند، هیچ دورپناس و گه‌وه‌ره‌رفروشیکی زه‌مانه‌ پارچه‌ له‌علیکیان به‌وسه‌نگ و په‌نگه‌گه‌ش و جوانه‌وه نه‌دیوو. شاسمایل له‌و دیداره‌دا به‌سه‌ری کرده‌وه و پاشناوی خانی خسته‌سه‌ر ناوی و کردی به‌مژداری خۆی و له‌له‌ی شازاده‌ته‌ه‌ماسب و هه‌ریمی هه‌رات و خوراسانیسی پی به‌خشی و ئه‌وه‌نده‌ی بلئی پله‌ی هه‌وراز برد و کام‌جیگه‌ به‌رز و پته‌وه‌ له‌ویی دانا. دارایی و ده‌سه‌لاتی دیاربه‌کریش باربووی محهمه‌دخانی ئوستاجلووی کوپی میرزابه‌گ کرا. جه‌ماوه‌ریکی تیره‌ی زولقه‌در له‌و دیوی شووره‌ی قه‌لای خه‌ربرت^۱ چه‌قیوون و سه‌ریان وه‌به‌ر نه‌دیتا. شاسمایل لئیان وه‌خۆ که‌وت و له‌ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک‌دا به‌زه‌بری زۆر گرتی. پاشان له‌ویوه‌سه‌ری جله‌وی به‌ره‌و ئه‌خلات وه‌رگنرا و کاتیک گه‌یشته‌جی و پروکاری شاره‌که‌بوو به‌خیوه‌تگه‌ی له‌شکری، میر شه‌ره‌ف وه‌کوو خانه‌خوئی شانازی میوانداری پادشای پی‌بها و شانی له‌ه‌پازاندنه‌وه‌ی کۆری جیژن و خوانی میرانه‌شل کرد. گه‌لیک تاوول و خیوه‌تی په‌نگین و سه‌یوانی نه‌خشینی وای هه‌لدان که‌مله‌یان ده‌کرد له‌گه‌ل ئاسمان و به‌پستی ئاوریشم وه‌کوو گه‌واله‌ه‌وری مانگی خاکه‌لیوه‌پیز بوون و تیکبه‌زین و پستاوپست که‌وتن و بوونه‌گه‌وه‌ه‌ردانی پرگه‌وه‌هر و جی‌له‌نگه‌ری ئه‌ستیران. ئه‌وسا مه‌یگنرانی به‌له‌ک زیوینی زهند و مه‌چه‌ک بلوورینی هه‌نیه‌وه‌ک ئه‌ستیره‌ی به‌یانی له‌گه‌ل غولامانی زه‌رپیووشی پوو‌خۆشی مه‌ند و مه‌تینی به‌داب‌وده‌ستوو، باده‌ی بی‌گری و خلته‌ی وه‌ک ئاوی پوونیان له‌سه‌ر ده‌ستان

۱- ده‌بی قه‌لای خه‌رپووت (خارپووت) بی. و.

گېژان و ميوانيان فەرموو کردن بۆ رابواردن و ناره‌ناری دەنگی بە گيانوو خۆش دەنگی دایه‌وه.

گۆرانیبیژان و چاوه‌شانی دەنگخۆش و بەزمگێ، جارێک بە هه‌وای نەرم و هه‌لیک بە چریکه‌ی تیژیان دلی ئه‌ویندارانیان دەبرد بە تالان و بە ناله‌ و زریکه‌ی عوود و چه‌نگ هۆش و عه‌قلیان له‌ سه‌ری گه‌وره‌ و گچکه‌ راده‌رفاند.

ساقی که‌ خۆیان با دەدا، بە چاوی نیوه‌مه‌سته‌وه
 ده‌تگوت په‌لی گولی سوورن، پیاله‌ی مه‌یان به‌ده‌سته‌وه
 پۆشیبووین جلی زیپین، هه‌موو به‌ چه‌شنی خۆره‌تاو
 بۆ عه‌قل و هۆش په‌تایه‌ک بوون، ببوونه ئاگری هه‌ناو
 غه‌زاله‌ی عاره‌بی‌زمان، به‌ سۆزه‌ی گه‌رمی گۆرانی
 شه‌کریان ده‌باری له‌ لیوان، وه‌کوو خوناوکه‌ی بارانی
 شه‌ه‌نگه‌بتانی چینگێسی،^۱ ئاهه‌نگی تورکانیسان چه‌ری
 به‌ ده‌نگی ئارامیده‌ریان، تۆزی خه‌میان له‌ دل سه‌ری
 وه‌ک پرچی په‌ری پوخساران، داوداوه‌کانی سازی چه‌نگ
 بوونه ریگری ئاشقان، به‌ سرته‌ و به‌ ترپه‌ی ئاهه‌نگ

میرخوانان هه‌رچی خوارده‌مه‌نی و شیبوی خۆش و په‌نگینه‌ و به‌ خه‌یال‌دا دی،
 هینایان و ده‌زگیان پێ رازاندنه‌وه. پاش ده‌ست کێشانه‌وه‌ی میوانان و
 کۆکرانه‌وه‌ی خوان، نۆره‌ گه‌یشه‌ دیاری و په‌وه‌ی ئه‌سپ و یه‌ستر و قه‌تاره‌ی
 وشتر و گاران و پێشکه‌ش کردنی میگه‌لان. له‌ چاکه‌ی ئه‌م کارانه‌ی میر، پادشاه

۱- چینگیل ناوچه‌یه‌که‌ له‌ ئاسیای نیوه‌راست. ژنان و کچانی کۆیله‌ی جوانچاکسی ئه‌و شوینته‌ به‌ناوبانگ بوون. و.

به ده‌ریای بی‌سنووری به‌سهرکردنه‌وهی خویندیییه‌وه و فەرمانی حکومەتی بدلیس و کۆلیک خەلاتی به‌قیمەت‌گرانی باربوو کرد و که‌ولی شانازی خسته‌سەر شانی.

جاری دووهم وه‌ختایه‌ک شاسماییل زستانه‌ه‌واری برده «خۆی» و له‌وێ ب‌نه‌ی داکوتا، میر‌شهره‌ف له‌گه‌ڵ یازده‌که‌س له‌مه‌زن و میرانی کوردستان، به‌تایبه‌ت مه‌لیک خه‌لیلی میری هه‌سه‌نکیف و شاعه‌لی‌به‌گی بۆتانی والیی جزیره و میر داودی خیزانی و عه‌لی‌به‌گی ساسۆنی به‌مه‌به‌ستی راموسانی ژێرده‌رانه‌ی پادشا چوونه «خۆی». پاش ئه‌وه‌ی پێیان درا و شانازی ماچ کردنی بن‌پرسیه‌یان پێ ب‌را، سه‌ره‌تا زۆریان ریز لێنان و به‌گه‌رمی به‌خێریان هێتان، به‌لام که‌ وه‌ختی خۆی میرانی کورد ده‌ردیان دا‌بوو به‌مه‌مه‌دخانی حوکمرانی دیاربه‌کر، راست لـه‌وه‌هـه‌له‌دا سکالای لێ کردن. بۆ نمونه ده‌لێن کاتیک مه‌مه‌دخان به‌ره‌و دیاربه‌کر که‌ه‌وتـۆتـه‌ه‌ی، له‌گوددی «پانشین» ی سەر به‌بدلیس لای داوه. شێخه‌میری بلباسی که‌ ده‌مراسنی میر‌شهره‌ف بووه‌ چۆته‌ دیداری و له‌ج‌ه‌نگه‌ی هه‌ستان دا چەند جارێک گۆپالی ده‌ستی له‌و قالیچه‌یه‌ کوتاوه‌ که‌ مه‌مه‌دخانی له‌سه‌ر دانیشتووه‌ و به‌توندی تی‌راخو‌پ‌یوه‌ و گوتوویه‌تی مه‌مه‌دبه‌گ سه‌لا‌ه‌و‌ پۆژه‌ی که‌ خۆت و چه‌کاره‌کانت له‌ج‌ه‌نگه‌ی تی‌ه‌پ‌ین به‌هه‌ریمی بدلیس دا به‌زه‌بری زۆر کاریه‌یه‌ک له‌خیلی پۆژه‌کی بستین! هه‌روه‌ها شاقولی سولتانی ئوستاجلوی چاووشلوو که‌ دواتر ببوو به‌والیی هه‌رات، بۆ منی نووسه‌ری ئه‌م دێزانه‌ی گێزپایه‌وه‌ و گوتی باوکم نۆکه‌ری مه‌مه‌دخان بووه‌ و له‌گه‌لی چۆته‌ دیاربه‌کر. له‌مه‌ودای رێگادا، به‌تایبه‌تی له‌هه‌ریمی بدلیس وا به‌سه‌ر بی‌بژیوی و برسیه‌تی‌دا که‌وتوون که‌هه‌ر که‌س چه‌ک‌و‌چۆل و ئه‌سه‌پی خۆی فرۆشتوو و داویه‌تی به‌نان و پێخۆر. باوکم له‌دۆلی کیفه‌ندۆر ئه‌سه‌په‌که‌ی خۆی داوه‌ به‌چار نانی هه‌رزن و ئه‌وه‌نده‌یان له‌خۆیان رانه‌دیوه‌ که‌ ربه‌جۆیه‌ک و کوته‌نانیک به‌بی‌کرین له‌

جووتیاران بستینن. میرانی کورد زور پهندی دیکه ی ئاوا ناخوشیان به سهر هینابوو، که بۆ وهی نه بیته دریزدادپی خۆی لی ده بویرم.

وه کوو باسی کرا محهمه دخان له دیار به کره وه کاغه زی له شا نووسی و رایگه یاند نه گهر فه رمانی بی به رگیزه وه سه بارهت به گیرانی میرانی کوردستان ده رچی، به لاین بی زور بهی خاکی کوردستان به برۆ هه لته کاندنکی شاهانه ده گرم و ده زانم له میژ سا له نه چۆته بهر که مهندی خونکارانی رابردووش. کاتیک پادشا نامه که ی خوینده وه، له سهر قسه ی ئه و کافره ناده روهسته، جگه له میر شامحه ممه دی شیرۆبی و عه لی به کی ساسۆنی، ئه وانی دیکه ی هه موو گرتن و زنجیر پیچی کردن و هه ر یه که ی دانی به چنگ یه کیک له سه رکرده کانی قزلباشه وه و میر شه رهی ئه سپارده ده ست ئه میرخانی مووسلوو. پاشان چاپان سولتانی^١ گال دا هه تا برۆا و هه ریمی بدلیس بگری و دیوسولتانی رۆملوو گیرانی هه ریمی هه کاری خرایه سه ر شانی و قۆرچی باشی ته که لوو ئه رکی گرتی خاکی جزیره ی پی سپیردرا و هه ر کام به له شکری زور و زه وهندی وه ک ده نکی بی ژماری بارانه وه وه پئی که وتن. به هیوای خودا له جیی خۆی دا باسی میره کان و رزگار بوونی چه نه ند که سه سیکیان ده خریتته به رباس.

به سه کورتی پاش تیپه ر بوونی ماوه یه ک به سه ر گیرانی میره کانی کوردستان دا، له نا کاو بلاو بۆوه که شیهه ک خانی ئوزبه ک به له شکریکی وه ک خیز و خۆل له رۆوباری جه یحوون په رپوه ته وه و ده یهه وی خوراسان بگری. به بیستنی ئه م هه واله شاسمایل له کرده ی خۆی و گرتنی میرانی کوردستان په شیمان بۆوه و چه ند که سه سیکیان ئازاد کرد و لئی پرسین کی پیشهنگ و پیشه واتانه؟ ئه وانیش

یه‌کده‌نگ گوتیان میر شهره‌ف و مه‌لیک خه‌لیل اشا که وای زانی هم‌مووی به‌ردان و ته‌نیا ئه‌م دووانه‌ی هیشتنه‌وه و به‌ده‌ست‌به‌سه‌ری له‌گه‌ل خۆی بردنی بۆ خوراسان. دیسان محهمه‌دئاغای^۱ که له‌هۆکی، که به‌بۆچوونی منی نووسه‌ره‌وه‌ی ئه‌م لاپه‌رانه، نه‌ک هه‌سه‌ر پۆژه‌کی به‌لکوو ته‌واوی کوردستانیش پیاویکی ئه‌وه‌نده به‌په‌ی‌وجی و دلسۆز و چاکی به‌خۆیه‌وه نه‌دیوه، به‌که‌سه‌نه‌ناسی له‌گه‌ل قۆشه‌نی پادشا ده‌چی بۆ عێراق. هه‌ر به‌نیوان چه‌ند پۆژان هیتدیک خواردن و میوه له‌گه‌ل خۆی ده‌با و سه‌ر به‌تاوڵ و خێوه‌تی تورکمانان دا ده‌کا و وه‌داوی سه‌روسۆراغی میر شهره‌ف ده‌که‌وی و به‌پرسیاران ده‌یدۆزیتته‌وه و ئینجا پینکه‌وه قسه له‌راکردن ده‌که‌ن و گه‌لاله‌ی بۆ داده‌پێژن. کاتیک هیزی پادشا له «چالی گۆلی»ی سه‌ر به‌هه‌ریمی «پاز» بانه‌ داده‌کوئی و خه‌ریکی و چان ده‌بی، محهمه‌دئاغا هه‌له‌که ده‌قۆزیتته‌وه و چه‌ند سه‌ر ئه‌سه‌پ به‌ره‌خت و زینه‌وه دا‌بین ده‌کا و له‌قه‌راخ له‌شکرگا رایانده‌گرئ و محهمه‌دی میرئاخوپی پرتافی که له‌جلکی قه‌له‌نده‌ران دا خزمه‌تی میر شهره‌فی ده‌کرد، له‌جی‌وبانی وی‌دا راده‌زیتی و میر شهره‌ف له‌خێوه‌تی ده‌سه‌به‌سه‌ر بوونی ده‌رده‌کیشی و ده‌یخاته سه‌ر خوانی زین و له‌گه‌ل پۆله سواریکی ئازای به‌ده‌ست و برد به‌ره‌و کوردستانی دیتته‌وه. بۆ سه‌ببێنی لای نیوه‌رۆ تورکمان به‌و پووداوه ده‌زانن و له‌بری وه‌ی محهمه‌دی میرئاخوپی سزا‌بدن، له‌به‌ر چاونه‌ترسانی ئافه‌رینی لی ده‌که‌ن و ده‌بیه‌خشن.

۱- پێشتر هه‌ر به‌ محهمه‌دئاغا ناوی هیناوه و دواتریش هه‌روا‌تر و لی‌رده‌دا وشه‌ی «یار»ی به‌هه‌له‌ خراوه‌ته‌سه‌ری و بو‌ته «یار محهمه‌دئاغا»، به‌لام به‌پێشی لاپه‌ره ۲۷۹ی ده‌قی بولدیان وشه‌که «باز»ه و نایبته به‌شیک له‌م ناوه. «باز» له‌ده‌قه‌که‌دا به‌واتسای «دیسان» و «هه‌میسان»ه، چونکه پێشتر باسی ئاکاری پیاوانه‌ی محهمه‌دئاغا کراوه. هه‌له‌ی ل ۱۲ی ده‌قی زیرنۆف راست کرایه‌وه. و.

محهمه دئاغا و مير شهره ف سهره تا دهگه نه ههريمي ههكاري و له دنیهك لاده دن كسه شېخه ميری بلباسی له بهر ههرا و ته شقه لهی قزلباشان په په وازهی بووه و له وئ بنهی داناوه و خزی مه لاس داوه و ملی له كشت و كال ناوه و هه رزنی كرد ووه. كاتيك محهمه دئاغا و دهرويش مه حمودی كه له چیری به سواری ده چنه دیداری و موژدهی هاتنه وهی مير شهره فی دهه نئییه، سه رقالی ئاوداشتن و پاراو ده بی و قسه كه یان لی ناسه لمیتی و ده لی چۆن شتیکی وا ده لین كه نه ده كری و نه ده بی. ئه وانیش ده لین یه زدانی كه و ره هه لی په خساندوو و له به ندمان پزگار كرد ووه. شېخه مير له ریوه سوژدهی شوكرانه دهبا و پیمه پهی دهستی حه وا ده دا و راده كا بۆ په ل و پئ پامووسانی مه زن و میری خۆی. شېخه مير كه وهكوو یاقووب له خه مخانهی دووری و دابران دا «له سوئیانی تۆر و تانه په ریویوه سهر چاوانی»^١ به خاکی پای وی دیدهی پوون بوونه وه و تینیان تیزایه وه و فرمیسی شادیی هه لوه راند و كری به شاباشی پئ وقه ده می پیرۆزی و ئۆخزنی له دهروونی گه را و شوكرانهی خودای بژارد و گوئی:

شوكر بۆ خوا كه بوو به یارم تیپه پری پۆزی تالی ئازارم
به یانهی داهات شهوی ژیانم مه لی خه م فری له لانهی گیانم

پاش تیپه پ کردنی پۆز و شهویك له وئ، بهری به یانی ئه و ده مهی كه وا سولتانی هه یوانی چوارهم به هه زار هنگ و ونگ و شكۆزه له ترۆپکی چیاوه سه ری كیشا، پینیان نایه ركیف و خۆیان گه یانده نیو عه شیره تی ئه سپایرد. مير شهره فی ئه سپایردی زۆری به خیر هینان و به گه رمی به ده و ره یان دا هه لسوورا و بۆ

١- «وابيض عيناه من الحزن»، به شیک ئایه ی ٤٤ سوورپه ی یوسف. له تاوانی چاوه كانی تۆر و تانه یان به سهر كشا. و.

پشودان چەند پوژیک لەوئ مانەوہ. شیخەمیر لەگەڵ پۆلەسواریک پوژی بۆ خاکی بدلیس و دلی پوژەکیانی دایەوہ و پۆلووی ئاورگی دەروونی گەشاندنەوہ و هەتا گەیشتنەوہی میر شەرەف کۆمەلیکی لە خۆی هالاندن. لەگەڵ گەیشتنەوہی میر جەماوەریکی زۆری لئ کۆ بوونەوہ و خۆیان بۆ گرتنی قەلای بدلیس ئامادە کرد. کاتیک کوردبەگی شەرەفلووی سەرکردەیی پاسبیراوی شاسمالیل بۆ پاراستنی بدلیس و عادلجەواز و ئەرچیش بە هاتنەوہی شیخەمیری زانی، کە بە خۆی و دووہزار چەکارەوہ دەورەیی قەلای بدلیسی داوہ، وێرایی کۆمەلیک لە فەرماندە قزلباشەکانی نیشتەجیی بارگیری و ئەرچیش هەلیکردە سەری. ئەویش بە خۆی و هیژی بەر فەرمانی لە گۆک مەیدان بەرەگەیی لئ تەنی و هاتە پینشی. هیئەدەیی نەمابوو کە شەنبای سەرکەوتن لە شکری نەبەزی پوژەکی بەسەر بکاتەوہ کە پەوتەکە پیچەوانە بوویەوہ. محەممەدبەکی پازوکی فیل و فرتی تێپینا و هەوالی نارد کە لە قزلباشان هەلگەراومەوہ و لەبەر خزمایەتیم دیمە یاریدەیی شیخەمیر و ئەویش بە قسەکانی لە خشتە چوو. لەو جەنگەییەدا کە گری ئاگری شەرپ و کوشتار سەری گ...یب...ووی...گومبەزی گەردوون، بە پین «ئەسکەندەریبولاغی» دا وێرایی پینسەد چەکاریکی پازوکی هات و پشتی لە هیژی پوژەکی ئەستاند و شیریی پووتی لئ هەلیکیشان و ئەوانەیی کە وەک ئەستیرەیی کۆلیکھالابوون، چەشنی حەوبرالان دەستی پین لیک بەردان. ئەستیرەیی بەختی کوردبەگ وەکوو ئەستیرەیی پوژیی ئەنگووت و ئەسپی خۆشەبەزی ک... چەشنی مانگ تیدەکش، بەرەو پوژەکیانی تاو دا. شیخەمیری بلباسی بە مەردی و پەندی لە جینی خۆی چەقی و پووی لە مەیدانی شەرپی پیرۆز و بەرخۆدان وەرنەگێرا و دەستی نەدا و لەگەڵ عەلی ئاغای کوپی خۆشاوی گەشمەرگیان نۆشی. قزلباشان کە شیخەمیریان ناوناوو قەراییەزید، تەرمی خۆی و کورەکیان لە گۆک مەیدان ئاور تێبەردا. پاش پوودانی ئەم ک...ارەساتە، ئەرکی قورسی میر شەرەف چەند پوژیک کۆسپی

وه به رها ت و وه دوا كه وت و پوخساری ئاوات و ئامانجی كه وته ژیر په رده ی
ناهومیدی و به بی یاریده ی ئه و وینه گه رهی كه «دیمه ن و پوخساری فره جوان
ده نه خشیینی»^۱ نه ی توانی پووی خوی بنویتی.

سه ردی پی سیهم

باسی پزگار کردنی بدلیس له چنگ قزلباشان
به ده ست میر شه ره ف^۲

ئه و جیهانگیره ی له نووچکه دا بی به ختی به کاری
مه زنه میریکه به بی نه وه ستان له پیشه کاری
دی له پکیفی دا خو ده له نگینی شنه ی سه رکه وتن
بی وچان ده پوا تاوی که ژاوه ی له که ل سه رکه وتن
بیتوو که برپا بو هر ولاتی به شادمانی
گه شه ی پی ده دا ترووسکه ی پوونی هه نگاوه کانی

میر شه ره ف که له وه مساوه یه دا نه ی توانی بدلیس بگریته وه و قزلباشانی
له ده ره پینتی، هه لویستی سولتان سه لیم خانی جیهانگیری بو پوون بزه که
لیبرپاوه ده ست به سه ر ناوچه و مه له بنده کانی ئیران دا بگری و ئاوا ده روویه کی
تازه ی به پووی دا کرایه وه. جا هر بویه به پی ته گیرپای شاسواری مه ی دانی
وردبینی و سه رکاروانی پی سه رکه وه وتن و دارپژهری پی وشویتی یاسای

۱- ئاماژه به ئایه ی ۴ای سووره ی غافیر: «... وصورکم فاحسن صورکم...» و.

۲- له پیسته که دا نووسیویه تی قه لای بدلیس. و.

سهره‌کی و ناسهره‌کی و کۆکه‌ره‌وه و رپیکه‌ره‌وه‌ی کۆمه‌لیک سهرچاوه‌ی ده‌ماوده‌م و ئاو‌ه‌زمه‌ندانه و مامۆستای قوتابخانه‌ی پاکی و دووره‌لادان و تۆرمه‌می خوداناسانی بدلیس یانی ئیدریسی فره‌زان، سهری وه‌بر ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی عوسمانی هیئا و له‌و رپیازده‌دا سهرتۆپی دلسۆزی بنه‌ماله‌ی پایه‌به‌ری زیائه‌ددین، واته‌ محهمه‌دئاغای که‌لهۆکیش په‌ندی دادا و هه‌ر ئه‌و رپیگایه‌ی وه‌برنا. بۆ پته‌و بوونی ئه‌م مه‌به‌سته‌ بیست که‌س له‌ مه‌زن و میرانی کوردستانی له‌گه‌ل خۆی کرده‌ هاوده‌نگ و هاوه‌نگاو و نامه‌ی به‌ندایه‌تییان نووسی و به‌ مه‌ولانا ئیدریس و محهمه‌دئاغای که‌لهۆکی‌دا به‌رپیان کرد بۆ ده‌رانه‌ی هیئانه‌ی به‌هات‌وباتی سولتانی. سولتانی دۆست لاوینه‌وه‌ی دوژمن‌تاوینته‌وه، له‌سه‌ر تکا و داوای میرانی کوردستان به‌ ئامانجی گرتنی خاکی عه‌جه‌مستان پووی کرده‌ ئه‌رمه‌نستان و ئازهر‌بایجان و له‌ ده‌شتی چال‌دیران به‌ره‌نگاری شاسمایل بۆوه و به‌زاندی. میر شه‌ره‌ف و تاقمیک له‌ میرانی کوردستان به‌شداری ئه‌م سهرکه‌وتنه‌ بوون و له‌ رکیفی هه‌میشه‌ له‌ سهری‌دا ده‌بزووتن. پاش ئه‌وه‌ی له‌و شه‌ره‌دا خان‌محهمه‌دی حوکمداری دیاربه‌کر تالابی نه‌مانی نۆشی، قه‌راخانی برای جینی گرته‌وه و دوو برای دیکه‌شی که‌ بریتی بوون له‌ عه‌ویزه‌گ و ئولاش‌به‌گ هه‌رکام له‌ بدلیس و جزیره‌ بوونه‌ ده‌سه‌لاتدار. دوا‌ی ئه‌م پووداوانه‌ کاتیکی کۆمه‌له‌ی سوارانی رکیقداری سولتانی له‌ ته‌وریزه‌وه‌ به‌ره‌و پۆم جله‌ویان وه‌رسوو‌پاند، ئیدریسی بلیمه‌ت به‌ خزمه‌تی سولتانی خاوه‌ن‌شکۆی راکه‌یاند که‌ مه‌زن و میرانی کوردستان چاویان له‌ سیله‌نیگای به‌خیزوویی شای جیهانه‌ هه‌تا هه‌ر که‌س بگه‌رپه‌ته‌وه‌ سهر قه‌له‌مه‌وه‌ی به‌میراتگه‌پراوی باب‌وباپیرانی و ده‌سه‌لاتیان بۆ بکری به‌ خه‌لات و هه‌روه‌ها یه‌کیکیش له‌ نیویان‌دا به‌ گه‌وره‌ و به‌گه‌ربه‌گ دابندری تاکوو هیژش به‌رنه‌ سهر قه‌راخان و له‌ دیاربه‌کر ده‌رپه‌رپین. سولتانی دنیاگر له‌ ولامی‌دا فه‌رمووی هه‌رکام له‌و مه‌زن و میرانه‌ی کوردستان که‌ لیوه‌شاویه‌ تاکوو بکریته‌ مه‌زنی سهرکردان با دیاری بکری و میرانی دیکه‌ی

کوردیش سهری وه بهر فهرمانی بینن و قزلباشان له و شوینانه دهرپه پرتن. ئیدریسی فرهزان و لامی داوه و گوتی ئه وانه یه کجار دهمارزلن و هیچیان سهر بۆ هیچیان نه وی ناکهن و ئه گهر بریار وایه قزلباشان ته ق و په ویان تیکه وی و نه توانن له و ههریمه داوودامه زراو بن، وا چاکه نۆکه ریکی ئه م بارگایه که دنیا په نای بۆ دینئ، ئه و ئه رکه گرینگه ی بخریته سهر شانی و ئاوا هه موو میرانی کورد ده چنه بهر فهرمانی و ئامانجه که وه دی دئ و کاره که ش ده برپته وه. له پاش ئه و باس و پراویژه، محهمه دئاغای چاوش باشی که ناسرابوو به بیغلوو محهمه د، کرایه مه زنی سهر کرده کانی دیار به کر و سپاسالاری هیزه کانی کوردستان و به مه بهستی گرتنی ههریمی ژیر دهستی قزلباشان گال درا. دوو له شکره که وه کوو هه وره برووسکه ی به شریخ وه ژر و دوو دهریای پر شه پۆل له «قۆچحه سار» ی ده و رانپشتی نه سیببن به ره و پرووی یه کتر جه لله بوون. له م تیکه ه لچوونه دا پۆژه کی یه که م دهسته بوون که ئاگری شهریان هه لگیرساند و هه لیان کرده سهر دوژمن. هیژی پۆژه کی دهست و بردیکی وایان ئواند که تاج ئه حمه د، قاسم ئه نداکی، میر شاحوسی ن کیسانی، میر سه یفه ددین و عومه ر جاندار، واته پۆلیک له مه ردا زایانی پۆژگار و پاله وانانی سهرده م له و پۆژه دا خو شاووی شه هید بوونیان فر هه لدا. زۆربه ی ئاغا کانی پۆژه کی، به تایبهت میر محهمه د ناسره ددینی، قه رایادگار، سه یید سه لمانی^١ قه والیسی و ژماره یه کی دیکه ش برینیان هیتا و له و گیزاوی مه رگه دا هه تا بلئی دلیرانه شیریان وه شانده و پشتیان له خه نیم نه کرده وه. قه راخان کوژرا و له شکر ی قزلباش شکستی به سهر شانی دا هات و کۆمه لئکی بهرچاویان به دیل گیران.

١- له دهقی زپرنۆفدا به هه له نووسراوه «سه لمانان». ل ٢٨٢ ی بسودلیان دروستی نووسیوه و هه له که م بۆ راست کرده وه. و.

له ساي سيڤهري بهختي سولتاني دوژمن دهرپه‌پي له خانه و لاني به شيري مووکار نه‌ياران به‌زين خاشه‌يان برآ و تاسان و ته‌زين

دواي برانه‌وهي شهر، هر کام له ميره کورده‌کان به مهبهستي گرته‌وهي هه‌ريمي خوځيان هيڙيان دهنگ دا. مير شهره‌فیش به‌رهو بدليس گه‌رايه‌وه و داوي گه‌ماروي چه‌قاند. محه‌ممه‌دبه‌گي چه‌زوي، مير داودي خيزاني، مير شامحه‌ممه‌دي شيرويي و ميراني موكس و نه‌سپايرد له و کاته‌دا بوونه پشتيواني مير شهره‌ف. پاش تيپه‌رېبوني چه‌ند رېژيک، گه‌مارو دروان تينيان بؤ هات و هاواريان لئ هه‌ستا. قزلباش رايانته‌سپارد به سه‌ره‌جيک قه‌لا به‌دهسته‌وه دده‌ن که محه‌ممه‌دبه‌گي عه‌زاني و مير شامحه‌ممه‌دي شيرويي ده‌سته‌بهری پاراستتي خوځيتي خوځيان و مال و منداډ و سامانيان بن. ئەم دوو کهسه که‌وتنه نيوان و قه‌لا و هه‌ريمه‌که‌يان به ويستي دلي خوځيان دايه‌وه ده‌ست ميرانگري راسته‌قينهي. مير شهره‌ف کومه‌لي قزلباشاني دانه ده‌ست محه‌ممه‌دبه‌گي عه‌زاني و مير شامحه‌ممه‌دي شيرويي و نه‌وانيش هه‌تا سنووري نه‌رجيش وان به‌رييان کردن و گه‌رانه‌وه مه‌وته‌ني خوځيان. به‌پيي فه‌رماني ديواني عوسماني و دواتریش له لايه‌ن سولتان سوله‌يمان‌خانه‌وه بؤ ماوه‌يه‌کي زور چاوه‌ديري و پير‌اگه‌يشتن و پاراستتي سنووره‌کان خرايه‌ سه‌ر شاني مير شهره‌ف و چون باشه‌ ئاواي ئه‌رکي خوي راپه‌راند و دلي هه‌موو لايه‌کي راگرت.

پاش تيپه‌رېبوني چه‌ند ساليک، وا هات که له رېژگاري ده‌سه‌لاتي شاته‌ه‌ماسب‌دا ئۆلمه‌ي ته‌که‌للوو کرابوويه سپاسالاري نازه‌ربايجان و زوربه‌ي کات و ساتان له وان و وستان رايده‌بوارد و پاراستتي که‌وشه‌ناني خرابوويه نه‌ستوي. له لايه‌کي ديکه‌شه‌وه چوو هاسولتاني ته‌که‌للوو راپه‌راندني کاروباري حکوومه‌تي شاته‌ه‌ماسبي که‌وتبوويه نيو ده‌ست‌ومستي به‌هيڙي. کاتيک

حوسین خانى شاملوو له كویستانى «گه نمان» ی ئیسفه هان، له گه ل چه ند سه ركرده یه كى ديكه ی قزلباش چوو هاسولتانی كوشت، مه زن و سه ركرده كانی ته كه لלוو وه ك تۆوى هه رزنیان لیهات و ئۆلمه له ته ورپۆز ملی نا له سه ربزیوی و ئالای دژایه تی و وه رچه رخانى هه لدا و دارایی و خه زنه خانه ی شاته هماسیبى تالان كرد و ده وله مه ندانى داڤووتان دن و به زۆره ملی كه ل و په ل و سامانیكى فره ی كۆ كرده وه و به ره و وان بزووت. له وئى نامه ی به ندایه تیى نووسى بۆ سولتان سوله یمان خان و راپه راندنى كۆمه لیک به لیتى و ئه ركى خسته سه ر شانى خۆى و به پیاویكى جى متمانه ی دا ناردى بۆ بارگا. وه ختایه ك ئه م هه والانه به گوئى خونكارى خاوه ن شكۆ ئاشنا کران، به پپى فه رمانى بئى به رگێڤه وه ی خۆى میر شه ره فى راسپارد هه تا به ره و وان بپوا و ئۆلمه سولتان و مال و مندال و ده ست و پپوه نده كانی به رپى بكاته باره گای سولتان. له سه ر فه رمانى سولتان، میر شه ره ف به قۆشه نیکه وه ڤووی كرده وان و ئۆلمه ش و پراى دووسه كه س له ئاغا یان و پیاوماقوولانى ته كه للوو هه تا سه ر چۆمى خرکوم چوو به ره و پیری و له وئى چاویان به یه كتر كه وت. ئۆلمه ڤووی لیتا كه چه ند ڤۆژیک له قه لای وان میوانى بئى هه تا ئه ویش خۆى كۆكاته وه و پاشان ڤرۆن بۆ بدلیس. له و جه نگیه دا چه ند كه سیكى وانى و وستانى به گوئى میر شه ره فیان هه لیتا چونكه ژنى ئۆلمه دایه نى شاته هماسب بووه له گه ل برایه كى خۆى ناردوویه ته بارگای پادشا هه تا رپى پیکهاتنه وه یان خۆش بكا و ئاوا كیشه ی نیوانیان بپیتته وه. ئۆلمه پیاویكى فیله بازه و ده بئى وریا بى نه كا له گه ل ئاغا یان بتانباته ژوورى قه لا و داویك بنیتته وه و كه تتیک بگپړئ و ئاوا هه نگا و هه لیبیتته وه بۆ قه ره بووی كاره كانی رابردووی و خۆى له شا نیزیک بكاته وه. میر شه ره ف به بیستنى ئه م قسه مه ترسیدارانه تۆقى و سامى رپنیشت و هه ر چه ندی ئۆلمه سه ری هیتا و برد و پپى لئى داگرت له گه لئى نه چوو بۆ وان و داواى لیڤووردنى كرد و گوئى لیڤه نابزووم. كاتیک ئۆلمه دیتى قسه كانی بۆ

ناچیته سه‌ر، له‌گه‌ل میر شهره‌ف له گوندی خرکوم مایه‌وه و میره‌به‌گی مه‌حموودی و چند ئاغایه‌کی ماقوولی چوونه قه‌لای وان هه‌تا ژن و مندال و بار و بارخانه و ده‌ست و پی‌وه‌ند و ئا‌غاکانی دیکه‌ی له‌گه‌ل خزیان بیتن و پیکه‌وه به‌ره‌و بدلیس بکه‌ونه‌پړی. کاتی‌ک میره‌به‌گ و ئا‌غاکان ده‌می شه‌و گیشته وان، برایه‌کی ئۆلمه له‌گه‌ل چند ئاغایه‌کی دیکه ملیان له سه‌ربزیوی نا و ده‌روازه‌کانی قه‌لایان قایم کردن و نه‌یان‌ه‌یشت راسپارده‌کان وه‌ژوور که‌ون و کزچ‌وبار تیکه‌وه‌پینچن و له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ره‌که برۆن. کاتی‌ک میر شهره‌ف ئه‌م رووداوه‌ی لئ پوون بۆه، زانی چوونه سه‌ر قه‌لا و که‌مارۆدانی بی‌فایده‌یه و ره‌نگه سه‌رکرده‌کانی قزلباشان له ده‌ورو به‌رانه‌وه کۆ ببنه‌وه و کیشه‌یه‌ک بنیته‌وه و ئۆلمه‌ش له چنگ ده‌رچی؛ بۆیه به‌ناچار و پړای ئۆلمه و دووسه‌د که‌سه‌ی چووبوونه پینشوازی، به‌ره‌و بدلیس بزوت. ئه‌و کۆمه‌له ده‌ستیان له مال و سامان و ژن و مندالی خزیان هه‌لگرت و هه‌ر به‌جل و به‌رگی به‌ریان و ده‌سه‌ری سه‌ریانه‌وه، سواری ئه‌سپی پووت و بی‌زین و په‌خت بوون و به‌و پاییزه فرمیسیان هه‌لوهراند و بۆسۆیان له هه‌ناوی هه‌ستا و رویشتن. منی ره‌شکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م لاپه‌رانه له محمه‌د شه‌حنه‌مانی قه‌والیسی له‌له‌ی خۆم بیستووه که ده‌یکوت ئه‌و ده‌مه‌ی میر شهره‌ف و ئۆلمه له ناوچه‌ی گورجیکان رکیفیان به‌تال فه‌رموو بوو، منی به‌له‌نگاز له‌گه‌ل چند که‌سیکی «چقور» ی‌ پاسه‌وانی میر شهره‌ف بووین. له جه‌نگه‌ی نیوه‌شه‌ودا بریکاری ئۆلمه و دووسی که‌س له ئاغایانی ماقوولی هاتنه‌ ده‌رگای تاوولی میر و گوتیان ده‌بی چاومان پنی بکه‌وی و ئۆلمه‌سولتان چند راسپارده‌یه‌کی به‌په‌له و پیوستی هه‌یه ده‌بی به‌خزمه‌تی رابگه‌یه‌نین. کاتی‌ک میر شه‌ره‌فیان وه‌خه‌به‌ر هیتا و مه‌به‌سته‌که‌یان تیگه‌یاند، گوتی با بیته ژوور و که وه‌ژوور که‌وتن میر لئی پرسین

ٺولمه ده لئ چي؟ عهريان کرد قوربان ٺولمه سولتان سلاوي ده گه ياندي و ده يگوت چونکه خزم و کهس و براكانم ٺاوا له گه ل مني کهساس جو ولاونه وه و پشتيان تيکردووم و هه لگه پاونه وه و ده ستيان به سهر ٺن و مندال و مال و ساماني هه موومان داگرتووه، ناکري ٺيمه ي خاکه پرا و به پروت و قوتی بچينه ده رگای سولتان و حالمان شره و شياوي حکوومه تي ٺيوه نين؛ جا بويه يان سهری هه موومان بېرن و بياننيرن بژ ٺير ده رانه ي خونکاري مه زن، يان ٺيزن بفرموون به ره و وان بينه وه و ٺه و سهر بزيوانه ده مکوت بکين و پاش ده ريزان کردني خاوخيزان و مسال و سامان، به دلنبايي و خاترجه مي به ره و ده رانه ي سولتان بزووين تا خواروژوورمان شان و شکزيان پاريزراو بي. مير شه ريف دواي ماويه ک پامان و بير کردنه و هيه کي چاک، فرموي و باشه له سهر پي وشوي تي فرماني پيغه مبه ر (د.خ) که مه زنتريني ٺينه و ه رانه بر ٺين و نيوه ر ٺي ٺه م ٺايه ته هي ٺايه وه به رچاو بگرين که باسي پراويژ ده کا له کاران دا. ٺيمه ش پرس و ته گير ده که ين به که يخودايان و پياوماقوولان و چون چاکه ٺاوا و لام ده نيرينه وه خزمه ت ٺولمه سولتان. پياوه کان گه رانه وه و مير شه ريف هر له و شه و دا چهند ٺاغايه کي باوه پيکراوي خوي کړ کردنه وه و هر کهس له م باره وه بژچووني ده ربري. له ٺاخري دا مير شه ريف فرموي ٺه وه ي راستي بي ٺه گه ر ٺه م کابرايه ٺاوا به شروپي بنيرينه ده رانه ي سولتان، ده يکه ينه خه نيمي خومان، بويه و باشه له پيش دا سيسته ت پياو و لاوي چالاک و شه پرکهر و به ٺه زمون بنيرينه سهر پي و که ٺيزني گه رانه وه ي درا و ر ٺيي و مه و دايه ک دوور که و ته وه، بيکه نه قاو ٺه ها ٺولمه پرايکردووه! ٺه نجا پوله چه کداريکي بخه ينه شوي تي هه تا له گه ل چهند پياويکي سهرناسي هاوپي بيکووژن و به هه والي تال و ناخوشه وه سهری بنيرين بژ به ر

دهران‌هی به‌رزی سولتانی و ئاوا گهر و گیچه‌لی ئهم ئاژاوه‌گیرانه له کۆل دنیا بکه‌ینه‌وه. به‌پاستی ئه‌گهر ئۆلمه ئاوا بنزیرینه بارگای سولتان، ئاکامی چاکی لئ ناکه‌ویته‌وه و تووشی کرده‌په‌شیمانی ده‌بین. چهند که‌سیکیان به‌و ته‌گیبره‌ رازی بوون و هیندی‌یکیش نه‌یانسه‌لماند و گوتیان ئیمه‌ خه‌لکی بیگانه و پیایوی بارگامان له‌ ریزی له‌شکری‌دایه و په‌نگه‌ سبه‌ی‌پوژ رازمان ئاشکرا بی، ئه‌و ده‌می ده‌مانه‌پینن و ده‌مانه‌بن و سزای قورسمان به‌ سه‌ردا ده‌سه‌پینن و بنیشتمان لئ پووچه‌ل ده‌بی و پاکانه‌مان بۆ ناکری. به‌کورتی نه‌ ویستی ئۆلمه و نه‌ پیشنیری میر شه‌ره‌ف هیچیان جی‌به‌جی نه‌بوون. ئۆلمه‌یان ئاوا به‌سووکی و هه‌ناسه‌ساردی برده‌ بدلیس و چی پی‌ویستی سه‌سه‌ره‌ری بوو بۆیان پیکه‌یتا و ته‌داره‌کیان بۆ گرت و به‌ریزه‌وه ناردیانه‌ ده‌ران‌هی سولتانی خه‌زاکه‌ر. کاتیک ئۆلمه له‌ کونه‌به‌ردینه‌ی بدلیس تیپه‌پی،^۱ بوو به‌هه‌ژدیهایه‌کی له‌ ئه‌شکه‌وته‌وه‌ ده‌رچوو یان دیوی که له‌ نیو شووشه‌وه‌ په‌وی بی و چاکی بق له‌ میر شه‌ره‌ف هه‌لگرت. هه‌ر له‌ یه‌که‌م پوژه‌وه که به‌ختی رامووسانی ژیه‌رده‌ران‌هی سولتانی بی برا، که‌وته‌ گله و گازنده له‌ میر شه‌ره‌ف و گوتی له‌به‌ر دلی قزلباشان زۆری سووکایه‌تی بی کردووم و بۆ پیخۆش بوونی شاته‌هماسب ویستوو یه‌تی بمکووژی؛ جا بۆیه‌ چاوم بری‌وه‌ته به‌سه‌رکه‌ردنه‌وه‌ی بی‌سنووری شاهانه و تکا ده‌که‌م میر شه‌ره‌ف له‌سه‌ر کار لابه‌ری و وه‌ک خه‌لات هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی به‌ نۆکه‌ری خۆت بسپی‌ری. خودا پشتیوان بی چۆن چاکه‌ ئاوا عه‌جه‌مستان و خاکی ئازه‌ربایجان ده‌گیری و ده‌که‌ویته‌ ژیر ده‌سه‌لاتی کساربه‌ده‌ستانی خانه‌دانی عوسمانی و چۆنیه‌تی کاره‌که به‌ شیوه‌یه‌کی شیاو راده‌په‌رینم. ئۆلمه له‌ درێژه‌ی قسه‌کانی دا گوتی ئه‌گهر ئیستا بنی‌رن به‌ دوا‌ی میر شه‌ره‌ف دا هه‌تا بیته‌ ده‌ران‌هی سولتان، عه‌قل نایی‌ری بی. راست له‌و

۱- مه‌به‌ستی ئه‌و په‌هۆله‌یه‌ که‌ کاتسی خۆی خاتونیک به‌ نیو به‌رده‌گراوانی به‌دلیس‌دا لئ داوه و کردوو یه‌ته‌ ریگا. و.

دهمه دا عه لی سهیدانی قه والیسی، که له گه ل ئۆلمه نۆردرابوو به بارگای دهسه لات، له وئ بوو. ناردیان به شوینی دا و بردیانه دیوان و لیان پرسی ئه گهر له بارگای سولتانه وه بنیرون به دواى میره که تان دا، دئ یان نایه؟ ئه و کورده ساکار و بی فروقیلّه له ولام دا گوتی باوه ر ناکه م له و جهنگه یه دا بی بۆ بارگای بهرز و خۆی ده بویری. وه زیـران و پایه بهـرزان گوتیان جا به و قسه یه پرا دیاره ئۆلمه راست دهکا و له لای سولتانی خاوه ن شکۆ چون خراپه ئاویان بۆ تیچاند و پیندا پزیشن که وا دیاره ملی ناوه له سه ربزیوی و لانی قزلباشان دهگری. له سه ر ئه م بۆچوون و لیكدانه وه یه، هه ر ئه و پزوه حکومه تی بدلیس باربووی ئۆلمه کرا و کۆمه لیکى بهرچا و چه کداری یه گیچه ری (یهنگیچه ری = یه نیچه ری) له گه ل هیزی تازه پشو و به مه به سستی گرتنی بدلیس دیاری کران. فیل یاقووب پاشای مه زنی سه رکرده کانی دیاره به کر کرایه سه رکرده ی له شکریکی سی هه زار که سی هه تا له دیاره به کر و مه رعه ش و حه له ب و کوردستانه وه هیز کۆ بکاته وه و بپوا و بدلیس بگری. کاتیک میر شه ره ف به و هه واله ی زانی ئاراقارای لی هه لگیرا و له پتوه دیاریی زۆر چاکی ناردن بۆ ده رانه ی به رزی سولتان و پوو راستی و سه ر له پینا و بوونی خۆی پراگه یاند، به لام چی لی شین نه بوو. کاتی خۆی له تالانی خیلێ پازو وکی دا، میر شه ره ف ئه سپیکى چاکی وه چنگ که وتبوو که مه زنه وه زیر دلی پیوه ی نووسا بوو. چه ند جاریک داواى کردبوو بۆ بنیری، به لام وه پشت گویی دابوو، ههروهک ئه وه ی نه بیستین، جا هه ر بزیه رقی پزشت و داواى لیوووردنی لی نه سه لماند و گویی بۆ قسه و پاسپارده کانی شل نه کرد.

کاتیک میر شه ره ف هیچ هیوا یه کی نه ما، به ناچارى که وته دابه ستنی قه لاکانی هه ری می بدلیس و لاوانی به جه رگ و مه ردانی بویری له چه کان دا ره ش هه لگیران و چی پیویستی قه لادارییه له گه ل پاشه که وت و بزیوی قوناخه که هه مووی دابین کردن. پاراستنی قه لای بدلیسی خسته ئه ستۆی برایم ئاغای بلباسی و میر

محهمه‌دی ناسره‌ددینی و سیسه‌ت پیاوی به‌ناو‌وده‌نگی پوژده‌کیانی نانه‌به‌ر ده‌ستی. مال و خیزانی له‌گه‌ل میر‌شه‌مه‌ددینی کو‌ری به‌پیکرده‌قه‌لای نه‌خته‌مار. هه‌روه‌ها قه‌لای مووش، نه‌خلات، کیفه‌ندۆر، ئامووره‌ک، که‌له‌هۆک، فیرووز، سه‌لم، گولخار،^۱ تاتیک^۲ و سوئ^۳ که‌ئه‌و ده‌می ئاوه‌دان بوو، نه‌سپارده‌ی گه‌وره‌ئاغایانی پوژده‌کیانی کردن. ئاقلمه‌ندان له‌کۆنه‌وه‌گوتووینه: پیاو نه‌گه‌ر ناچار بوو، خو به‌ ئاو و ئاوریش‌دا ده‌دا؛ هه‌ر بۆیه‌چهند که‌سیکی له‌گه‌ل خو‌ی هه‌لگرت و په‌نای برده‌ده‌رگای شاته‌هماسب، که‌ئه‌و کاته‌له‌ته‌وریژ بوو، هه‌تا یاریده‌ی بدا. شاته‌هماسب زۆر به‌گه‌رمی به‌خیری هیئا و ده‌ستی ریژی لیئا و له‌ریوه‌بالی به‌سه‌ر کیشا. فیلیاقووب و ئۆلمه‌سالی ۹۳۸ی ک/۱۵۳۱-۱۵۳۲ی ز، به‌هیژیکی قورس و گرانه‌وه‌له‌پووکاری بدلیس له‌شکره‌زیان کرد و له‌ریوه‌ئابلۆقه‌یان دا و پپیشکی گری ئاگری شه‌ر و تیکه‌له‌چوون و بلێسه‌ی کوشتار گه‌یشته‌په‌رپه‌رچکه‌ی ئاسمان. پاله‌وانانی بویر و شیرمه‌ردانی شه‌رگه‌ی ئازایه‌تی، هه‌موو پوژیک که‌پادشای له‌شکری نه‌ستیران به‌مه‌به‌ستی گرتی قه‌لای هه‌یوانی چواره‌م که‌مه‌ندی زه‌رد و زیپینی داویشته‌مشاره‌ی ئه‌م شینه‌شووریه، له‌هه‌موو بالانه‌وه‌ئوری پۆمرکاو‌ی تیکه‌له‌چوون ده‌بووژایه‌وه. ئه‌و ده‌مه‌ش که‌مانگی گه‌پۆک بۆ پاسه‌وانی پۆپه‌ی قه‌لای لاژوه‌ردیی ئاسمان سه‌ری له‌که‌له‌پۆی خۆر‌ه‌لاته‌وه‌ده‌سوینه‌ده‌نا، دلیرانی شه‌رانی و پلینگانی چاونه‌ترس، ده‌ستیان له‌شه‌ر و په‌لامار هه‌لده‌گرت و ده‌که‌وتنه‌سه‌ر پچکه‌و ریازی هاویشتنی هه‌نگاوی به‌پاریژ. پاش تیه‌په‌بوونی سی مانگ به‌سه‌ر ماوه‌ی به‌ره‌ره‌کانی و گه‌مارۆدا، به‌زه‌بری تۆپی قه‌لاپمین و مه‌نجه‌نیقی ئاورپژین، کلاوقوچه‌و مشاره‌ی شووریه‌ی ده‌وری بدلیس وا به‌

۱- له‌لاپه‌ره‌ ۲۸۷ی بودلیان‌دا پاش گولخار نووسراوه: گورجیکان. و.

۲- له‌لاپه‌ره‌ ۲۸۷ی بودلیان‌دا دوا‌ی تاتیک نووسراوه: ته‌سووک. و.

۳- له‌لاپه‌ره‌ ۲۸۷ی بودلیان‌دا له‌بری «سوئ» نووسراوه سویدی. و.

سہریہ کدا پو وخابوون و ہرہسیان بردبوو، ہیندہی نہ مابوو قہ لا بگریئ۔ لہ و دمہ دا شاتہ ہماسب لہ بہر دلئ میر شہرف لہ تہ وریزی پایتہ ختہ وہ لہ شگری برد بہرہ و بدلیس۔ کاتیک ہہ والئ ہاتنی پادشا لہ ئہ خلات و عادلجہ واز بلاو بڑوہ و فیل یا قووب و ئولمہ بیستیانہ وہ، دستیان لہ گہ مارؤ ہہ لگرت و بوونہ ریواری پئی پاکردن و وایان سہر لئ شیوا و کہ و تنہ پہ لہ پو ووزئ کہ زور بہی بارگہ و بنہ و قورسہ بار و خپوہ تی خویان بہ جیہیشتن۔ بڑ نمونہ دوو توپی گہ ورہیان بڑ نہ چوو کہ لہ شانئ پڑھ لات و بہرہ و پووی دہروازہی تہ لیسم دایان بہ ستبوون و تہ نانت ہر لہ وئ دایان رشتبوون و بہ زہبری ئو توپانہ دیواری قہ لایان ہینا بوویہ ریکی عہرز و تیکیا تہ پاندبوو۔ وہک دہ گپنہ وہ قہ رایدگار کہ دو اتہر ب۔۔۔ دورہک نہا و دیر کرا، بہ سواری ئہ سپ لہ قہ لاوہ شوڑ بڑوہ و خوی گہ یاندہ ئہ خلات و ہہ والئ شادی ہینی پاکردنی سپای دوژمنی گہ یاندہ بسارگ۔ انشینانسی پادشا و لہ پڑوہ خلات کرا و بہ سیلہ چاوی شاہانہ بہ سہر کرایہ وہ و لہ شانئ ہاوشانہ گانی تیپہ پئی۔

میر شہرف پینجیہ کی دہسکہ وت و ناہاتی مہر و مالاتی کافر و مسولمانانی تیرہ و خیلاتی خاک و ہہریمی بدلیسی کردہ دیاری بڑ پادشا و خلات بڑ مہزنہ پیاوانی بارگای۔ کڑمہ لیک باج ئہ ستینی بہ زہبروزہنگی راسپاردن ہتا پیدابین و خیرا بہ لیتہ کہی راپہرینن و بہ سئ پڑژان مال و سامانیکی زوریان کڑ کردہ وہ۔ بہ بڑنہی ئہ م سہر کہ و تنہ لہ ئہ خلات خوانیکی شاہانہی رازاندہ وہ و بہ داب و دہستووری خونکاران جیژنیککی ہیندہ بی ویتہی بہرپا کرد کہ ئاوازہی گہ یشتہ گوئی بیسہرانی جیہانی بانی سہر و لہ و سہرہ و سہری دنیاوی ئاودان دہنگی دایہ وہ۔ مانگی گہریدہی گہردوون کہ سہر بہ ہہ موو سووچیکدا دہکا و کہ لاو کہ لان ہہ لڈہ بوپریئ و ہر جارہی لہ جینہک لہ نگہر دہگری، لئی دا لہ تہ پلی شادمانی و لہ کہ شکہ لانی ئاسمان جاری کیشا و ہہ والئ ئہ م میوانداریہی بلاو

كرده. ئەستىرەى زاوہ كە مىرزاي تۆماركەرى زانستانە و بىوشوینى ئەستىرەناسى دەخاتە بەرچاوان، زۆر بەوردى دەزانى خۆر چۆن مەودای نیوان خۆرھەلات و خۆرنشین دەپۆی، بۆیە كاتىكى بەھاتى ھەلبۇارد ھەتا بەخت و دەسەلات ئاویتەى یەكتر بن. ئەستىرەى بەیان كە گۆرانىیىزى ئاسمانە، ورینگەى چەنگى گەیان دە كۆئەستىرەى قرژال و سۆزەى عووودى ھەتا ئەوپەرى بەختیاری برد. ھەتاوى پوونكەرەوى دنیا وەكوو ھەورى مانگى خاكەلیوہ دور و گەوھەرى باراند و لقی خەزەلوہرین دراوى درەمى كرده شاباش و كۆكۆ یاقیق و داوین داوین یاقووتى ھینا. لەعلى لە جەرگى بەردى مەپمەر دەرکیشا و مروارى لە دەریاوہ كرده پایەندان. بارام كە سپاسالارى ئەستىرەانە و مەزنى ھەرىمى پیتجەمە، دەورى غولام و خزمەتكارانى گىرا و ریزاوپىزى راست و چەپى پازاندەوہ و موشتەرى لە بان مینبەرى شەش پىچكەوہ بۆ بەرپەرچدانەوہى چاووزار «ان یكاد» گەیان دە گۆشى ھۆشى پەردەنشینانى جیھانى نادىوہ. كەیوانى پىرى ژىرى دىرنشینى قەسەلای ئاسمانان عوودىكى قومارەى خستە نیو ئاگردانى خۆر و تەلیسمى بەخت و دەسەلاتى بە سەر لاپەرەى مانگدا كیشا. رەشمال و دەوارى سەت ئەستوندەكى و ھەشتایى و خىوہتى رەنگاوپرەنگى سىقەلاتى و سەیوانى رستە ھاوریشم سەریان گەیبووہ تەشقى ئاسمان. تەختى زىر و زىو و گەوھەربەند ریزاوپىز رازابوونەوہ. بۆنى عوود و عەنبەر تۆمار بە تۆمارى لە كۆرى بەزم و شادى گەرا. مەگىرانی پووز و بەلەك سەپ و سۆل كە نیوچاوانیان چەشنى ئەستىرەى بەیان دەترووسكایەوہ، پىالەى زىریان لەسەر قامكى وەكوو بلووریان دەگىرا و بە دەورى میوانان دا دەھاتن و دەچوون و بە دەم و لیوى شەكرفرۆشى سوور و ئسالەوہ دەشنینەوہ و دەیانگوت دەمى كەیف و خۆشى و رابواردنە. گۆرانىیىزى دەنگخۆش لەگەل پوود و سروود تىیان دەچرىكاند و دەنگیان ھەتا شینەگومبەزى ئاسمان تىھەلدەچوو. ئەو ژەنیارانەى لە كارى خۆیان دا شیوہى

ئەستیرەى ئینوسیان دەدا، بە ورینگە و زایەلەى چەنگ و عوود، هۆش و ئاوهزى
دل و میکشيان راده پفاندن.

چلـۆن مـیـوانیـهـک جـیـبـهـزـمـى شـایـان
هه زار خۆراکی خۆش و جوان و شایان
ئەوهند خۆشاوی پروونی لى چنابوو
مه كزی نوور بوو له جهرگی شه و چه قابوو
بلووری پیاله هات و چوون به که یلی
گـولـاو بـۆنـخۆشـى كـردن بـۆنى مه یلی
زهوی فه پشی هه تاو به و زی پـهـخـوانه
به کاسه ی زیو که لوی ئه ستیره کانه
ئەوہی دل بـیـهـوی زۆر و زه وهندە
له ماسی تاکوو مسامر لیـره به نـدە
له بـۆ هـلـوا وه ریـانگرتن له جوانان
له شـهـکری لیـو و بـسـادامی ددانان
به هـلـوای ته خته ته خته ی پیک و په نگین
دەنە خشا کۆشکی پوخساری چ شیرین
هه زاران خشتی پـالـیـوراوی قه نـدی
کـرـانـه پایـه نـازی خـوانی مە نـدی
ئەوهند میوه ی ته پ و تازه له وی بوو
که ده تگوت باغه وان هه ر ئاوی پی بوو
نه یانـدـیوه که سـانی ورد و وشـیار
که وا قه رتـالـه ئاوی لى کـری بـار

تابلوی پازده هم: کۆری شهرفخانی باپیری شهرفخانی میژوونوس

تابلی شازده هم: شاته هماسبی سه فوی له شاری نه خلات

پاش تپه رېوونی سې رۆزی ئاوا به سهر كۆرى جیژن و میوانی دا، هیچ كس نه ما خه لاتی هیژای به بالای نه بړی و به ئاواتی دلی نه گا و تاسهی نه شكیئی. میر شهره ف كۆمه لیک دیاریی وای بردنه خزمهت پادشا كه له وهتی دنیا به دنیا به نه چاوی رۆزگار شتی وای دیوون و نه گوئی زه مانه زمانه و زمان نارهناری باس و خواسی نه وتوی بیستبوون. پۆل پۆل مه لی راکه ری وهك باز و شه هین و كه حیلی زین زیپین ریز کران. كه وله وه شه گی به له ك، پارچه ی ئاوریشمی نه خشین، قوماشی زیچنی حه وره نگ و مه خمه ری فه ره نگ له سهر یه ك هه لچنران. شاته هماسب به سوژی شاهانه ی به سهری كرده وه و به چاكهی بی سهر و بی خویندییه وه و كه مه ره شیر ی كه وه ره بند و خه فتانی ئاودامیتی به زیپ كولدوژی كراوی به خه لات دایه و ناودیری كرد به شهره ف خان. له سپادا پله ی جی به جی كه ری فه رمانی پادشای باربوو كرا و به مه زنی سهر كرده كانی كوردستان داندرا و فه رمانی هیژای بۆ نووسرا و لیژهدا ده قه كه ی ده خریتته به رچاؤ: «چونكه خونكارانی خاوه ن شكۆ و خاقانه كامره و اكان ده زانن به رپی به سهر كرده وه ی جه ماوه ری بژارده ی خوینان دا هه ورازان ده بړن و هه تا لووتكه ی بړشت و ده سه لات سهر ده كه ون، هه موو هه نگاویکی چاكیان له بهر چاوه. هه ول و تیكۆشانی ئه وانهی له شه ر و هه رادا به دلّه وه تیكه وتوون و هاوشانه كانیان تۆزیان نه شكاندوون و بۆ خزمه تكاری له مه زنانی خوینان تپه راندوه و ئالای سهر له پیناؤ بوونیان هه لداوه و گیانی خوینان له سهر به ری ده ستیان داناوه و كردوو یانه ته پایه ندازی ده رگای هینده ی ئاسمان به رزی پادشایه تی كه دنیا سهری وه بهر دیتی، جیی خوئیته تی بخویندرینه وه. له م بواره دا خاوه ن ده سه لاتی به رزه گومبه زی به داب و ده ستووری داده وان، مه زنی میرانی به رزه جی، سه رگول و هه لژارده ی میرانی كه و ره، پیاوی لیها تووی حكومهت و ده سه لاتداری و به ختیار ی به ستیتی دنیا و دین، شهره ف خان بی هیچ روهی بی و گریبه ك و به خو شه ویستی و بړاوه

سەری وەبەر خانەدانی ماکە ی مەزناپەتیی ئیمە هیئاو و پرووی لە خەنیمان وەرگێراو و لییان تەکیوەتەو و دەستەوداویتی چاکە و دلسۆزیمانە و ئاوامان بە گوئی دا دەخوینی و بیر و بۆچوونی دەنوینی:

ئیمە لەبۆ پلە و پایە، نەهاتووینە ئەم دەرگایە
لەبەر کارەساتی تالە، ئیرەمان پی جی پەنایە

[شەرەف خان] لەسەر ئەم پی وشوینە شانازی بەشداربوونی کۆری جی بەرزی ئیمە پی بر او و سەرەنجام پیاویتی و چاکە ی بی سنووری پادشایەتی پیزی پی بەخشیو و هیزی وەبەرناو و بەپی نیوەرۆکی قسە ی زمان پاراوان:

هەر کەس لە ترسی گیان و لە سامی هەلدیانی
پەنایە بینسی بۆ من، کە بێمە پشتیوانی
ئەگەر سەرشم بچێ لە پیناوی کاری وی
دەبی کۆتایی بێنم، بە دەرد و ئازاری وی

جا لە و پییە ئیمە سیبەری خۆمان بە سەرئەو خاوەن دەسەلاتە کیشاو و خستوو مانەتە ژیر بالی پاراستی خۆمان و بە پلە ی خانی بەسەرمان کردۆتەو و ناومان ناوە شەرەف خان و بە گەورە ی جی بە جی کە رانی فەرمانی دیوانی بەرزیشمان داناو و لە پیزی مەزنان و خانانی خودان شانی دەرگای بلیندی شاهی دا جیمان بۆ کردۆتەو. دامانناو بە مەزنی سەرکردهکان و گەورە ی تەواوی میرانی کوردستان. ناوچە ی بدلیس، ئەخلات، مووش، خەنوووس و تیکرای ئەو شوپنانه ی دیکەش کە لە ژیر دەسەلاتی ناوبراودا بوون و ئیمە ی خاوەن شکر بە

خاکی نیو قه‌له‌م‌ره‌وی خۆمانی ده‌زانین، پیویسته هه‌موو لایه‌ک ئاگادار بن که کردمانه‌وه باربووی ئه‌و حوکمرانه. هه‌روه‌ها جله‌وی چاره‌سه‌ری ته‌واوی کاروباری دارایی و هه‌ریمه‌که‌مان دایه‌ده‌ستی به‌هیزی هه‌تا نیوه‌رۆکی [ئه‌م په‌نده] وه‌به‌رچاو بگری که ده‌لی: مرۆف ده‌بیته‌کۆیله‌ی چاکه.^۱ ده‌بی ئه‌ویش له‌شارپی خزمه‌تکاری و فیداکاری لانه‌دا و له‌بواری ئه‌مه‌گداری و ده‌وله‌تخوازی‌دا قسه‌ی خۆی نه‌خواته‌وه. پیویسته هه‌میشه به‌چه‌شنیک هه‌ولی پته‌و بوونی باری دلسۆزی و نۆکه‌رچاکی بدا تا ته‌واوی میر و مه‌زنانی ئیروئه‌وی وینه‌ی لی هه‌لگرنه‌وه و پۆژبه‌پۆژ سه‌نگ و بایه‌خی زیاتر به‌ره‌وژوور هه‌لکش. ده‌بی که‌وره‌پیاوان و مه‌زن و میرانی به‌ریتی کوردستان ئه‌م خانه‌له‌ نیو خۆیان‌دا به‌مه‌زنی سه‌رکردان بزنان و به‌گویی بکه‌ن و سه‌ری وه‌به‌ر بیتن و بۆ پشوو‌یه‌کیش له‌گه‌لی نه‌که‌ونه‌ناته‌بایی و ئه‌گه‌ر جاری کیشا و بانگیه‌یشتن خزی لی نه‌دزنده‌وه و پشتیان له‌ده‌سه‌لاتی په‌ره‌گر هه‌لنه‌که‌ن و له‌پچه‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی تالاسا نه‌بن. ئاغاوه‌ت و پیاوماقوول و که‌یخودا و جووتیار و مه‌ردار و ره‌شایی و سه‌رله‌به‌ری جه‌ماوه‌ری هه‌ریمی [بدلیس] له‌گه‌ل سه‌رخیلی ته‌واوی تیره و خیلات ده‌بی ئه‌و ده‌سه‌لاتداره‌به‌مه‌زن و خاوه‌نی پاوانه‌میری وی بزنان و پیملی فه‌رمانه‌کانی بن و له‌قسه‌ی ده‌رنه‌چن و چی به‌به‌رژه‌وه‌ند زانی ره‌چاوی بکه‌ن. ئه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ش له‌سه‌ر شانیه‌تی که‌له‌گه‌ل ئاپۆره و دانیشتوانی مه‌لبه‌نده‌که‌وا بجوولیته‌وه که هیزدار نه‌توانی بی هیز بچه‌وسینیتته‌وه و هه‌موو لایه‌ک به‌م پریازهدا برۆن و له‌ده‌ور و پشتیان ببنه‌چاولیکه‌ری.

کاتیکی ئه‌م فه‌رمانه‌به‌مۆر و واژۆی به‌رز و بلیندی هیژمان نه‌خشیتندرا و پازایه‌وه، ده‌بی به‌شوینی‌دا برۆن و لی لانه‌ده‌ن. پۆژی بیستی مانگی سه‌فه‌ری

۱- الانسان عبیدالاحسان. مرۆف خۆی به‌کۆیله‌ی ئه‌و چاکه‌یه‌ ده‌زانسی که له‌گه‌لی ده‌کری. مرۆف چاکه‌ی له‌چاوی‌دا ده‌میتنی. و.

سهره و خیر و سهرکه و تنی سالی ۹۳۹ [ی کۆچی]،^۱ به فه‌رمانی پادشای مه‌زن نووسرا و خودای گه‌وره پهره‌ی پتر بدا به ده‌سه‌لاتی و هه‌تاهه‌تایه درێژه بدا به ژيانی و که‌س له فه‌رمانی به‌رزی کلا نه‌بی.

پاش ئه‌وه‌ی ئاوی ڤوون و شیرن و به‌گیان خۆشی کانیاوی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پادشایه‌تی، ئۆخژنی خسته دل و ده‌روونی شه‌ره‌ف‌خان، میر شه‌مه‌سه‌ددینی جگه‌رگۆشه‌ی خۆی له قه‌لای «ئه‌خته‌مار» هه‌ه‌ینایه‌وه و نارديه نیوریزی ڤکێف‌دارانی پادشای به‌رزه‌جی. ئالای جه‌ماوه‌ری هاوړکێفانی پادشایه‌تی به‌ره‌و ئازه‌ربایجان شه‌کایه‌وه و گه‌یشه‌ته‌وه [ته‌وریزی] پایته‌خت. له‌و جه‌نگه‌یه‌دا هه‌والیان هینا بۆ پادشا که عوبه‌یدخانی ئوزبه‌ک هه‌ریمی خوراسانی گرتوه و سالیکیش ده‌بی له شاری هه‌رات ده‌وره‌ی بارام‌میرزای داوه و ته‌نانه‌ت چه‌کدارانی هینده که‌وتوونه ته‌نگه‌تاوی و تیره‌یان لی توند کراوه که ماوه‌یه‌ک به‌خواردنی چه‌رمی کولێو خۆیان ڤاگرتوه. شاته‌ه‌ماسب به‌بیستی ئه‌م هه‌واله‌ تال و سامناکه میر شه‌مه‌سه‌ددینی نارده‌وه و کاغه‌زی ڤڤ له دل‌دانه‌وه‌ی بۆ شه‌ره‌ف‌خان نووسی و ڤاڤه‌ڤاندنی ته‌واوی کاروباری گرینگی ئازه‌ربایجانی خسته‌سه‌ر شانی. پاشان چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌کی قزلباشانی ڤاسپاردن تا ببنه‌پشتیوان و یاریده‌ری و هه‌رکاتیک ڤیویستی ڤینان بوو خیرایه‌کی بگه‌نه‌لای. ئه‌م سه‌رکردانه‌ بریتی بوون له: هه‌له‌هل‌سولتانی عه‌ره‌بگیرلوو، وه‌یسه‌سولتانی ڤازوکی، ئه‌جه‌لسولتانی قاجار، میره‌به‌گی مه‌حموودی و مووساسولتانی حوکمداری ته‌وریز.

دوای ئه‌م کارانه‌خودی شاته‌ه‌ماسب به‌مه‌به‌ستی برینه‌وه‌ی هه‌رای عوبه‌یدخان ڤی‌ی نایه ڤکێف و ڤۆیی به‌ره‌و خوراسان. منی هه‌ژار له باوکی خۆم بیستوه که ده‌یفه‌رموو ئه‌و ده‌مه‌ی شاته‌ه‌ماسب ئیزنی گه‌رانه‌وه‌ی دام بۆ بدلیس، فه‌رمووی به

باوکت بلئی هه‌تاکوو له خوراسان ده‌گه‌ریمه‌وه ده‌بج به‌نهرمی له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتی عوسمانی هه‌ستی و دانیشی و گۆمه‌که نه‌شله‌قتیی، چونکه ئۆلمه بۆته دوژمنی و ده‌زانم له سه‌رتاسه‌ری دنیا‌دا هیچ‌کس بۆ شه‌یتانی و شۆفاری و گیچهل‌نانه‌وه تایی ناکا. لیم سووره هه‌دا نادا و ناهیلی عوسمانی هه‌روا بیده‌نگ دانیشن و ئه‌وه‌نده‌ی بۆی بکری گه‌ر و ئاژاوه ده‌نیتته‌وه، به‌لام شه‌ره‌فخان گوینی بۆ ئامۆژگاریه‌کانی پادشا شل نه‌کرد. هینده‌ی پینه‌چوو لئیرا تۆله له‌و میره کوردانه‌ی ده‌رودراوسیی بکاته‌وه که له جه‌نگه‌ی گه‌مارۆدرانی قه‌لای بدلیس‌دا چووبوونه یاریده‌ی ئۆلمه و فیلیاقووب‌پاشا. له پیش‌دا هیرشی برده سه‌ر میر داودی خیزانی و به‌شیک له ناوچه‌کانی به‌ر فه‌رمانی تالان کرد و دایرووتاند و ماوه‌ی سی شه‌وورپوژیش له قه‌لای خیزان ده‌وره‌ی میر داودی‌دا. ^۱ دوا‌ی کوژران و بریندار بوونی چه‌ند که‌سیک له‌وبه‌ره‌وبه‌ران، ده‌نگۆی بزووتنی ئۆلمه به‌ره‌و بدلیس بلاو بۆوه و شه‌ره‌فخانیش له‌رپوه گه‌رایه‌وه و ده‌ستی له‌گه‌مارۆ هه‌لگرت. ئه‌وه‌نده‌ی بلئی یه‌ک‌ودوو میرانی خه‌یانه‌تکار له شه‌ره‌فخان بیژران و لئی هه‌لگه‌رانه‌وه و دایانه بال ئۆلمه. هه‌روه‌ها کۆمه‌لیکی خیلی رۆژه‌کیش لئی زویر بوون و سه‌ریان وه‌به‌ر ئۆلمه هینا که بریتی بوون له: میر بوداقی کیسانی، برایم‌ئاغای بلباسی کورپی شیخه‌میر [ی بلباسی]، قه‌له‌نده‌رئاغای کورپی محهممه‌دئاغای که‌له‌هۆکی و ده‌رویش مه‌حموودی که‌له‌چیری.

به‌کورتی ئۆلمه سه‌رله‌نوێ ده‌هه‌زار ^۲ چه‌کداری سواره و پیاده‌ی نێزه‌وه‌شین و تفه‌نگچی و که‌وانداری به‌ یاریده‌ی فیلیاقووب و به‌ دنه‌ی به‌رپێزان! گال دا و پاییزی ۹۴۰ ی ک/ ۱۵۳۳ ی ز، له‌رپیی خیزانه‌وه‌ پرویان کرده‌ تاتیک. له‌و کاته‌دا نه‌یتوانیوو

۱- به‌پێی نووسینی خودی شه‌ره‌فخان له‌ باسی میرانی خیزان (هیزان) دا ده‌بج سولتان ئه‌حمه‌دی کورپی میر داود دروست بی. ع.ی.

۲- ل ۲۹۴ ی بودلیان: پازده‌هه‌زار. و.

پتر له پینچ هزار چه کدار له دهوری ئالای خوی کۆ بکاته وه، به لام پاسپاردهی شاته هماسبی هات. وه بیرى و ویستی به ره و ئاله تاق و ئالشکورد بیزوی و پیاو بنیرى به شوین مووساسولتان و سهرکردهکانى دیکه دا له ته وریز ههتا هیزیان بنیرنه هانای و بهرپه رچی هیرشى ئۆلمه بدهنه وه. ئاغا یانی پۆژه کی به م کاره رازی نه بوون، به تایبته سهیدی عهلی ئاغای پرتافی که له وه ده مه دا ده مپاست و هه مه کاره ی شه ره فخان و ریش سپی و پیشهنگی پۆژه کییان بوو دژایه تیى نه وانند و له به ره فره که وجی و نه زانین و نه فامینی، به ره و پرووی خان و له دیوه خانى دا گو تی ئه که ر خیل ی پۆژه کی خوی له شه ر و به گژدا چوونه وه ی ئۆلمه لا بدا و بکه و یته سه ر بارى خاوه خاو، من کافران و ئه رمه نیسه کانی هه ریتمی بدلیس له دهوری خۆم کۆ ده که مه وه و لووتی ده شکینم و ده یبه زینم. ئه که رچی شه ره فخان زۆر چاکى له زانستی فال هاو یشتن و ئه ستیزه که ری ده زانی و گو تی به پیتی پوانینم له په په ی ره مل، ئه م جار ه یان ئه ستیزه ی به ختی ئۆلمه له وه په رپی به رزی دا خوی ده نوینى و ئیمه نه هاتی به رۆ کمان ده گری و به ره و پروو بوونی کار یکی هه له و بئ جییه، به لام خوی له حاند قسه ی زل و فر و فیشالی کوردان بۆ پانه گیرا و به و هیزه که مه وه شانی له شه ری له شکری بئ ئامانی ئۆلمه شل کرد. کاتیک ئۆلمه له سنووری تاتیکی سه ر به بدلیس ئاسۆگی دا، به ره و پیش پۆی و به ره که ی لئ ته نی و له شانی باشووری قه لای تاتیک شه ریان له نیوانی دا قه وما. ئۆلمه پشتی له شکری خوی دابوو به که ژ و کۆوه و به ره وه ی که هه رزنه جاپ بوو، شه و کرد بوو یه قور و زه له قیکی سه یر و ئاوی وه سه ر گیزابوو. پاشان توانی بووی پیزا و پیز چه کدارانی تیکبه زینى و جه رگه و باله و بالی له شکری یه نگی چه ری و که واندارى لئ دامه زینى. له و لاشه وه شه ره فخان قۆشه نی خوی به ره و پرووی خه نیم پانا و خیل ی پۆژه کی له به ر بادیهه وایى و خۆ به زل زانی هه ر بیریشیان له لیشاوی له شکری دوژمن و ناله بار بوونی شه رکه نه کرده وه و ملیان له هیرش و

په لامار نا و له وپه په وپه پان لاوانی شهرانی و شاسوارانی پلینگانی چه شنی شیرانی
سه رمه ست و پاله وانانی ته پرده ست تیکه له چوون و گورد و تزی چرپان چرپان و
فرکان فرکانی سواران و گری ناگری پیکدادان سه ریان گه یشته ناسمان.

پکیف سی پاله وانان ه ساته راژان
به ده ست و برد شه پوئی بوون ده هاژان
بریس که ی دا س می ته سپی بو ویران
زه وی خووسا به خوین ساوی دلیران
مه تال و شیریه ده ستی شیریه پیاوان
ه یلال و خوریان هین سایه نساوان
که وان چه شنی نه ه ننگ و هه ژدیها بوو
زهمان شیوا، زه مینیش بی هدا بوو
له ه سا لوی تفهنگ سی ته م ده باران
ترووسکه ی شیر، برووسکه ی هه وری باران
که هه وری په ش به گژ ده ریایه دا چوو
خون او که ی گولله باری هات وا چوو

له گه رمه ی ته م شه پرده که شالوی بلنسه ی ناوری تیکه له چوون و کوژران و
له خوین گه وزین سه ری گه یبوویه که شکه لان، میره به گی مه حمودی که قوئی
راستی له شگری شه ره ف خانی پی سپیرابوو، له گه ل هاوړکینانی په پزشینیه ی
بی ته مگی له نیوچاوانی بی چاوووی هالاند و دایه پال نولمه .

ئەى دىل ويشكە مەلەى چىتە، بە شوين وه فادا دەگەپى
جوامىرى باوى نەماو، لە نيو هاورپيان نەگەپى!

خودا وراستان لىه و دەمەدا گوللەيەك هات و شانى خانى دىواودەر برى و لە
هەيەتەن جەلەوى ئەسپەكەى بە دەستەو نەما. كاتىك چەكدارانى واين بينى، پشتى
يەكتريان چۆل كرد و كەوتنە هەلات هەلات. ئەو پۆزە نيزىكەى هەوسەت لاوى
خەنجەرەشىنى ئازاى دوژمن بەزىن تىداچوون كە پىتسەد كەسيان كۆرە مەزن و
مىر و ئاغاوتى پۆزەكى بوون و لەگەل سەيدى عەلى ئاغاى بريكارى خان كۆژران.
سەكربەگى كۆرى سەيدى عەلى ئاغا و چەند كەسىكى دىكەش بە دىل گىران. پاش
ئەم پروداو، ئۆلمەسە سەرى رىكىنى بەرەو وان و وستان وەرگىرا و پىنى نەنايە
ناوچەى بدلىس. خواروژوورى خىلى پۆزەكى دواى قەومانى ئەم كارەساتە
جەرگبەرە دۇعايان لە سەيدى عەلى ئاغا كرد و گوتيان رەبى لە قەبرىشدا
نەهەسىيەو و لىرەش تۆبىراو بى. نزا و پارانەوئەى خەلك گرتى و هەموويان
تىداچوون و جووقە واريان لى برا.

تەمەنى موبارەكى شەرەفخان لە جەنگەى شەهيد بوونىدا لە چل تىپەپىبوو،
پالى وە نيزىك پەنجا دابوو. پتر لە سى سالى حكومەت كرد و كەس نەبوو بە
شەرىكە دەسەلاتى. تەنيا مىر شەمسەددىنى تاقانەى لە پاش بەجىما كە لە دامىتى
كچى عەلى بەگى ساسۆنى كەوتبۆو و كىژى محەممەدبەگى حەزرى خواستبوو بۆ
ئەم كۆرە تاقانەيەى. مساوئەى حەشەو شەو و حەورپۆز لە گۆك مەيدان خوانى
پازاندەو و بەزمى زەماوئەندى بۆ گىرا، بەلام نەبەشت لۆتى و چاوش و هەرچى
پىچەوانەى دىنە خۆيان بنوئىن و چەشنى مۆرەى نەردىن گشتيان تىكەو پىچىران.
لەسەر رى وشوئىنى شەرىعەتى هىژا رۆبى و بەپى دىنى پىغەمبەرى خودا مارەى
ئەم كىژە پاكەى لە تاقانەى بەندى دلى برى. كۆرى شادى و زەماوئەندى وا

نه‌خشاند که گهردوونی له‌گهر به هزاران چاوی به مؤله‌قوه‌ستاو لئی پروانی و کۆمه‌لێک ئه‌ستیره‌ی ترووسکه‌داری کردنه شاباش که له‌میژ سال بوو وه‌ک گه‌وه‌هر له باغه‌ل و داوینی خۆی دا په‌روه‌راندبوونی. پاش ئه‌وه‌ی نیو تاو‌ل و خێوته‌تان به به‌زم و په‌زمی شادی هین و که‌یف‌بزوین په‌نگان، میرانی به‌شان و شکۆی کوردستان، بۆ وینه‌یه‌کی وه‌کوو سه‌ید محه‌مه‌دی هه‌کاری، شاعه‌لی‌به‌گی بۆتانی، مه‌لیک خه‌لیلی ئه‌ییووبی و حه‌سه‌ن‌به‌گی پالووه‌ی به‌شداری ئه‌م خۆشی و شادمانیه‌ی بوون و دلایان پێی کرایه‌وه. له‌و چه‌ند رۆژه‌دا لاوانی کوردستان به‌بێ و چان خه‌ریکی گۆیه‌ن و قه‌په‌قین بوون و به‌یالته‌به‌قان پوول و زیریان ده‌کرده پایه‌نداز و ده‌یان‌به‌خشییه‌وه. دوا‌ی ته‌واو بوونی داوه‌ته‌که، مه‌زن و میرانی هیژا و پایه‌به‌رز هه‌رکام دیاری و خه‌لاتی زۆر چاک و شیایان به‌سه‌ردا به‌ش کرا و ئیزنی گه‌رانه‌وه‌یان خواست.

هه‌ر تیره و تایفه و خێلێک به‌ناحه‌زی له‌گه‌ل باب‌وکالی به‌رزه‌جیی جوولابوونه‌وه، تۆله‌ی لێ کردنه‌وه و قینی خۆی پێ رشتن و نه‌یهیشت له‌سه‌ر دلی گری بێ. بۆ وینه‌زه‌بری له‌عه‌شیره‌تی پازوکی وه‌شانده‌که شاسمایلی [سه‌فه‌وی] به‌هه‌لکه‌وتیک خالیده‌گۆجی لێ کردبوونه‌مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی کوردستان. خالیده‌گۆج ناوچه‌ی «ئووچکان» ی سه‌ر به‌مووشی خستبوویه سه‌ر مه‌له‌بندی خه‌نووس و دابووی به‌رۆسته‌م‌به‌گی برای و ئه‌ویش چه‌ندی بۆی کرابوو رۆژه‌کیانی چه‌وساندبووه و ئی‌شان‌دبوونی و ئه‌وی کردبوو به‌زستانه‌هه‌واری خۆی. چله‌ی زستانی ساڵی ۹۲۲ ی ک/ ۱۵۱۶ ی ز، له‌جه‌نگه‌ی به‌فر و سه‌رماوس‌لێکی وادا که‌ ناوچه‌ی مووش له‌به‌ر ویشکه‌به‌ند و سه‌هۆله‌ندان بیوو به‌ده‌ریایه‌کی لیپاویلی گیان‌ئه‌ستین و هه‌یج مه‌ل و بالنده‌یه‌ک نه‌یده‌توانی لئی هه‌لفه‌رێ و به‌سه‌ری‌دا بسوورپه‌ته‌وه، شه‌ره‌ف‌خان له‌گه‌ل ۱۵۰۰ لاویکی «لاکان» له‌پێی رۆژه‌کی هه‌لیکرده سه‌ر رۆسته‌م‌به‌گ و خۆی و دوو کوپی و چوارسه‌ت گه‌نجی

به کارى پازووکیشى کوشتن. به شیرى دهمنه پاریز شه قوپه قى کردن و نیر و می و گه وره و گچکەى وه بهر خۆى دان. کۆمه لیکیان له وه هرایه دەرچوون و خۆیان گه یانده ئه شکه وتیک له نیزیک قه لای ئووچکان و لئی بنه گر بوون، به لام شوینیان هه لگرتن و بهر ی دەرگایان لئ گرتن و به دووکهل قانگیان دان و قریان تیخستن. منى نووسه رى ئه م لاپه رانه له چه ند خۆشه ویستیکم بیستوو له و گرگاشه یه دا که ره شه باى «عاد» ی دینایه وه یاد، ته نیا پیریژنیک دەرچوو ه و ئه ویش هه مبانیه کی به سه ر خۆى کیشاوه. میر ئاوا تۆله ی کارى ناله بارى لئ کردنه وه و به ره ی خۆى بـۆى پیوانه وه و ژن و مندالی به یه خسیر بردن و گه لیک خـه نیمه ته سی هینسا و به سلامه تی گه راپه وه.

سالى ٣٩ [٩] ی ک/١٥٣٢ ی ز،^١ به مه به ستى گرتنى قه لای ئه خته مارى نیوان گزلی وان و ئه رجیش، که هه ر له کۆنه وه که تبوویه بازنه ی قه له مره وى رۆژه کیان ه وه و دواتر میرانى شه نبۆ وه بهر خۆیان دابوو، پۆلیک لۆتکه ی دابین کردن و به زه برى زۆر گرتی. رۆسته م به گی کورپی مه لیک به گی هه کارى که میر قه لا بوو، له و هه رایه دا وه بهر تفه نگ هات و کوژرا. ناوچه ی ئه سعرد که میرى بۆتان به زۆره ملی دایبریبوو، لئی ئه ستانده وه و دایه وه ده ست مه لیک خه لیلی حوکمرانى حه سه نکیف. ههروهک پیشتەر له جه نگه ی گێرانه وه ی کۆمه لیک به سه ره اتی دوابه دواى یه ک دا باسى کرا، ناوچه ی ئه رزه نى له چنگ مه لیک خه لیل دره یئاوه و داویه ته ده ست محه ممه دبه گی ساسۆنى. ئه و ده مه ش که خیلى مه حمودى به پشتیوانی قزلباشان توانیبوو یان به شیک له هه ری می هه کارى بۆ خۆیان دایبرن، شیخه میرى بلباسی نارده یاریده ی عیززه ددین شیرى هه کارى و خه نیم هه ی دئی لئ کرا و له کۆل

١- له مه ده قه ی ئیمه دا نووسراوه سالى ٣٩ که دیاره هه له یه. به پیسی ده قى لاپه ره ٢٩٦ ی بودلیان ٩٣٩ ی کۆچی دروسته. و.

بۆوه. وه‌کۆو پێشتر باسی کرا، ئورکه‌مز سولتانی قزلباش ده‌ستی گه‌یانده‌بوویه عه‌ویزه‌گی مه‌حموودی و گرتبووی و له‌ زیندانی قه‌لای وانی په‌ستاوتبوو، به‌لام خان تینی بـۆ هـینـا و پـیـی ئازاد کرد.

شهره‌فخان له‌ کاری خێر پانه‌وه‌ستاوه و مزگه‌وتیکی زۆر چاک و قوتابخانه‌یه‌کی به‌پێ‌وجێ و خانه‌قایه‌کی خۆش و دلگری له‌ خودی بدلیس ساز کردوون و ناوی ناو «شهره‌فییه». قه‌یسه‌ری و کاروانسه‌رایه‌کی دوو نهۆمی گه‌وره‌ی بنیاد ناو. چه‌ند گوندیکی باش و زه‌وی‌وزاری به‌داهات و کۆمه‌لێک دووکان و ناشی به‌پمێن و ئاوه‌دانی کردوونه‌وه‌قف و هه‌تا وه‌چه‌ی ده‌برپه‌ته‌وه‌ نیرینه‌ی پشتاوپشتی بنه‌ماله‌ی به‌ سه‌رپه‌رستی داناو. له‌ ته‌نیشته‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شهره‌فییه، جێ‌گۆری بۆ خۆی دیاری کردووه. شابه‌گه‌یخاتوونی خێزانی، که‌ ده‌بیته‌ کچی عه‌لی‌به‌گی ساسۆنی، گومبه‌زیکه‌ی له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی چێ کردووه. مووچه‌یه‌کیان له‌ داهاتی وه‌قفان بۆ ئه‌و قورپان له‌ سینگانه‌ وه‌به‌رچاو گرتووه‌که‌ هه‌موو به‌یانه‌ و ئیواران له‌سه‌ر مه‌رقه‌دی مباره‌کی قورپان ده‌خوینن.

سه‌ردی‌ری چواره‌م

باسی ژیان و به‌سه‌رهاتی میر شه‌مه‌د دینی کۆری شهره‌فخان^۱

ئه‌وانه‌ی شاره‌زای زانست و خاوه‌نی بیرن و ده‌زانن یه‌زدان چۆنی ئه‌م جیهانه‌ پۆناوه و ته‌وه‌ره و بسته‌ی هه‌لسوورانی بۆ داناوه، وه‌کۆو پۆژ لێیان پوونه‌ ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگاری ده‌سه‌لاتداری توانای شکۆمه‌ندی هێژا بیه‌ه‌وی ده‌سته‌ی به‌خته‌وه‌ریک بگه‌ی و هه‌ورازی به‌ری و بیباته‌ سه‌ری، تاجی ترووسکه‌داری

۱- له‌ پێرسته‌که‌دا نووسیه‌یه‌تی میر شه‌ره‌ف. و.

حکومەتی باربوو دەکا و هیژدهی هه‌لده‌کیشی هه‌تا تۆقی سه‌ری له‌ئەستیره‌ی دووبرالان بسوێ. له‌هه‌په‌تی تاریک و پوونی به‌ره‌به‌یانی به‌خت و هاتی‌دا به‌سیله‌نیگای پر پیت و به‌هره‌ی ده‌خوینتته‌وه و ده‌په‌روه‌ریتی، هه‌تا ئه‌و به‌ختیاره‌ بیته‌ خاوه‌نی شکۆ و جوانی، به‌خته‌وه‌ری و بارگۆران، به‌خشین و تۆله‌، له‌سه‌ره‌خۆیی و زه‌بروزه‌نگ، به‌زه‌بی و توو‌په‌یی، له‌ز و سه‌ه‌وتن. جا لیژهدایه‌ که‌ تیشکه‌ی پووناکیده‌ری «له‌ ماوه‌ی چل پۆژدا قوپی ئاده‌م به‌ده‌ستی خۆم شیلاوه‌»^١ له‌ ئاسۆی دنیا ده‌دره‌وشیتته‌وه. له‌ دوا‌ی شکۆی ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌م وته‌یه‌ که‌ ده‌لی: «ئیمه‌ هه‌ر بۆیه‌ تۆمان نارد، هه‌تا بیی به‌مایه‌ی خێر و خۆشی بۆ ته‌واوی خه‌لکی دنیا»،^٢ ئه‌م وریاکردنه‌وه‌یه‌ش ده‌خریتته‌پوو که‌ فه‌رموویه: «له‌و کاره‌دا هه‌چ شتی‌ک به‌ده‌ستی تۆ نییه‌». ^٣ تریفه‌ی مانگی چاره‌ه‌ که‌ ده‌بیته‌ پوونکه‌ره‌وه‌ی دنیا، «به‌در» ی ته‌واوه‌ و کاره‌ساتی داته‌زیتی «ئو‌خود» ی به‌ شوین‌دا دی. ^٤ ته‌ختی به‌سه‌ره‌ز و شکۆ. مهن‌دی ده‌سه‌لات که‌ چوارپنچکه‌ی سه‌قامگیر بوونی ده‌چه‌قی و سیبه‌ری به‌ختیاری و شانازی به‌ سه‌ری ده‌کشی و پێ‌وشوینی پیک‌وپیک بوونی بۆ دیاری ده‌کرێ، خۆی له‌ ئاست بارگۆرانی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ بۆ راناگیری و هه‌چی

١- «خمرت طینه‌ آدم بیدی اربعین صباحا»؛ ئه‌گه‌ر نووسه‌ر مه‌به‌ستی فه‌رمووده‌ی خودا بی، قورئان قسه‌ی ئوا‌ی تیدا نییه‌؛ ئاگام له‌ هه‌چ ده‌قیکی دیکه‌ی ئاسمانیش نییه‌، قسه‌یه‌کی ئه‌وتۆی تیدا‌بی. و.

٢- «وما ارسلناک الا رحمة‌ للعالمین»، سووره‌ی ئه‌نبیا، ئایه‌ی ١٠٧. و.

٣- «لیس لک من الامر شی»، به‌شیک له‌ ئایه‌ی ١٢٨ ی سووره‌ی ئالی عیمران. و.

٤- نووسه‌ر ویستوویه‌تی به‌ هیتسانی ئیهام، هه‌م به‌در که‌ مانگی ته‌واوه‌ له‌گه‌ل خه‌زای «به‌در» که‌ مسوولمانان تیدا سه‌رکه‌وتن و نیشانه‌ی دره‌وشانه‌وه‌ بوو بینیتته‌وه‌ یاد و هه‌م خه‌زای ئو‌خود که‌ له‌ چپای ئو‌خود کرا و مسوولمانان پاش سه‌رکه‌وتن تووشی شکست بوون. وه‌بیر بینیتته‌وه‌. به‌ «ئو‌خود» ده‌په‌ه‌وی «ئه‌هه‌د» یش تیبینی که‌ لیژهدا ده‌بیته‌ مانگی یه‌ک‌شه‌وه‌. مانگ له‌ چاره‌وه‌ که‌م ده‌کا و دیته‌وه‌ سه‌ر یه‌ک‌شه‌وه‌. جیناسی نیوان به‌در و به‌در و ئو‌خود و ئه‌ه‌دیش وه‌به‌رچاو گیراوه‌. و.

پی نامینی. جا لی‌ره‌دا مه‌به‌ست هیئانه گۆری کۆمه‌لیک به‌لگه‌ی ڤوون و ئاشکرایه له‌سه‌ر ژیان و به‌سه‌ره‌اتی شه‌مه‌دین‌خان، که چۆنی سه‌روخوار کرد. وه‌کوو دیاره سه‌ره‌تا جیی باوکی گرت‌ه‌وه و له‌سه‌ر کورسی ده‌سه‌لاتی بدلیس پالی دایه‌وه، به‌لام پاشان له‌به‌روه‌ی سولتانی خه‌زاکه‌ر به‌سه‌رساردی له‌گه‌لی تیکه‌وت و به‌ختیشی چاکی نه‌هینا، ده‌ستی هه‌لگرت له‌نیشتمانی و کۆچ‌وباری لینا و ئیستا ده‌که‌وینه سه‌ر گنڤانه‌وه‌ی.

دوای ئه‌وه‌ی میر شه‌ره‌ف له‌تاتیک خۆشاوی شه‌هیدبوونی نۆشی، خیلی ڤۆژه‌کی چوونه شوینی و له‌قه‌لای ئه‌خته‌ماره‌وه هیئایانه بدلیس و نایانه بان ته‌ختی ده‌سه‌لات و سه‌ریان وه‌به‌ر فه‌رمانی هینا و ڤاڤه‌ڤاندنی کاروبار و بینه‌به‌ره‌ی هه‌ریمه‌که‌شیان نایه نیو ده‌ست‌ومستی لیوه‌شاوه‌ی حاجی شه‌ره‌فی کورپی محه‌مه‌دئاغای که‌له‌ۆکی. پاش تپه‌ڤوونی سال و نیویک به‌سه‌ر ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی‌دا، سالی ۱۹۴۱ی ک/ ۱۵۳۴ی ز، سولتان سوله‌یمان‌خان به‌فیتی ئۆلمه، برایم‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیری کرده سه‌رکرده‌ی له‌شکری کۆلته‌ده‌ر و ناردی بۆ ئازه‌ربایجان. کاتیک ئالای له‌شکری دوژمن‌به‌زین له‌ڤووکاری دیاربه‌کر شه‌کانه‌وه، شه‌مه‌دین‌به‌گ که‌لیک دیاریی ج...وان و چاکی بردن و ڤویی بۆ پیشوازیی برایم‌پاشا و کاتیک که‌یشته نیو له‌شکری نه‌به‌زی [عوسمانی]، مه‌زنه‌وه‌زیر ده‌ستی ڤیزی لینا و له‌بری سولتان فه‌رمانی حکومه‌تی بدلیسی باربوو کرد و ئه‌ویش ویڤای قۆشه‌نی دووره‌تیشکان ڤووی کرده ته‌وریز. وه‌ختایه‌ک شاته‌هماسب هاتنی له‌شکری سولتانی به‌گوپی ئاشنا‌کرا، ده‌ستی له‌ڤاڤه‌ڤاندنی کاروباری خوراسان هه‌لگرت و ڤووی کرده ئازه‌ربایجان. له‌ته‌وریزیشه‌وه که برایم‌پاشا هه‌والی گه‌ڤانه‌وه‌ی شاته‌هماسبی زانی، خیزایه‌کی نامه‌به‌ریکی خۆشاژۆی به‌ره‌و ده‌رانه‌ی فریشته‌لانی سولتانی گال‌دا، که وه‌ک بای شه‌مال و زریان ده‌ڤری و ڤایگه‌یاند ئه‌وه شاته‌هماسب به‌ره‌و ئازه‌ربایجان به‌ڤیوه‌یه و تکایه له‌م عه‌جه‌مستانه

به رزه چه تری ئاسمان ئه نگیوی خۆتمان له سهر هه لده. سولتانی خه زا کهر
 پیداو یستییه کانی له شکر کیشانی دابین کرد و هیزی چهند هیئده ی ئه ستیرانی خسته
 ژیر پکیفی، که ئاو هز سهری له ژماردنی سوپ ده ما و به دهسته وستانی تیده ما.
 ئه وسا له قوسته نته نییه ی ئه هوه نخانه ی پایته خته وه هاته دهر و ته شریفی به ره و
 ته وریز بزووت. وا هات که هه ردک پادشا له ماوه ی مانگی کدا گه یشتنه
 نازه ربایجان. سولتانی خه زا کهر به پینی داب و ده ستووری عوسمانی ئاوازه ی
 په لاماردانی عیراقی له بازنه ی گه ردوونی چه میده تیپه پاند و قرمه قرم و
 توورته تووری ته پل و زورنای جاری شه ر و کوشتاری گوئی گه وره و بچووی
 زرینگ. زانده وه. سولتان بۆچوونی سهر کرده گه وره کانی به هیئد دانا و ئه و که سانه ی
 کردن به پیشه نگی له شکر ی هه میشه سهر که وتووی که زۆرجاران ببوونه پاله وانی
 ئازای مه ییدانی ده ست و برد و چاونه ترسان و دوژمن شکیتی و له شه پزانی، هه تا
 به هیزی شان و باهۆی کامره وایی و به زهبری شیر ی وهک هه وره برووسکه یان
 نه یاران ببه زینن و ئه و باله و بال و جه رگه ی سپا وهک شووره و دیواری
 ئه سکه نده ر تیگبته نن. شاته هه ماسبیش هه تا سولتانییه بۆی هاته به ره وه، به لام
 چونکه له وه ده مه دا گیره و کیشه و هه رای نئوخۆی قۆشه نی قزلباشان گه ببوو یه
 په ری ئه و په پی و نه ی توانیبوو پتر له هه شت هه زار چه کدار له ژیر ئالای دا کۆ
 بکاته وه، خۆی له ئاست شه پۆلی له شکر ی هیئده ی ده ریای سوله یمانی رانه گرت و
 پووی کرده بالی ده ره گه زین و هه مه دان. ئه گه رچی کۆئه ستیره ی ته رازوو تازه
 شازده رۆژیک بوو له ناوچه ی که لووه کان پوون دره و شابزووه و [مانگی ره به ز و
 سه ره تای پاییز] بوو، به لام سپای به فر و سه رما هروژی هیتا و هه ریم و
 ناوچه کانی عیراقی داگرت و کرپوه و باکوت وایان هه لگرد که هیزه کۆلنه ده ره کانی
 عوسمانی ریگای هات و چۆیان لی گیرا و چورته یان لی برآ. چه کدار یکی زۆری
 پۆمی و ئه سپ و بارگین و یه ستر و وشتریکی زه وه ندی قۆشه نی خۆشفه پی

سولتانی رَهق هه لاتن و کهسیره بوون و نهمانی بژیو و تفاق قری تیختن و به پپی
 ئەم ڕووداوه وا دیاره که سپای ئیسلام چا ووزار ئەنگاوتی. سولتان که وای زانی
 چ...ه کدارانی یهنگیچه ری و قورسه باری له ته وریژ ئەسپاردهی دهستی ئۆلمه
 کـردن و به ره و داروسسه لامي به غدا وهری کهوت. محهمه دخانی شهره فهددین
 ئۆغلیی ته که لלוوی حوکمرانی به غدا، هه ر که بیستی سوله یمان و ڕکیفدارانی به ره و
 ئە و شاره ده بزوون، وه کوو ورده میرووی بی دهسه لات سه ری لی شینوا و دهستی
 ژن و مندال و کهس و کاری خزی گرتن و سواری گه میانی کردن و به ره و
 شووشته ر و دزفول تی ته قاند و ره وی. به بی هیچ شه ر و تیکه ه لچوونیک
 سولتانی خه زا که ر به غدا ی گرت و زستانه که ی له وی تته پراند. شه مسه ددین به گ که
 بۆ چوونه به غداش هه ر له ڕکیفی خه نیم به زینی دا بوو، ئیزی لی خواست و
 گه ڕایه وه بدلیس.

کاتیک سه ره تای به هار سولتانی خه زا که ر به ڕنی ئالتون کۆپری دا ڕووی
 کرده وه ئازهر بایجان و دهنگ و باسی گه ڕانه وه ی به ره و بنکه ی شکۆداری له
 کاسه گومبه زی نه خشینی ئاسمان دا دهنگی دایه وه، ڕوکاری ئەخلاتی کرده
 جی وچانی و خپوته و سه راپه رده ی سه ریان گه یشته تا قی گه ردوون و له شانی
 مانگ و خۆر ویستان. له و ده مه دا گه وره وه زیران به دنه ی ئۆلمه ی ئاخرشه ر
 شه مسه ددین به گیان هینایه دیوانی شکۆمهندی سوله یمانی و پینان گوت پادشا پپی
 خۆشه دهست له بدلیس هه لگری و له جیاتیان مه لاتییه و مه رعه ش به ملکایه تی
 وه رگری. شه مسه ددین به گ وه جواب هات و گوتی سه رومال و ملک و ماشی ئیمه
 هه مووی ئی پادشایه. مه حموودی عیمانان یه کیک له ئاغایانی گه وره و تاقانه ی
 ڕۆژه کی که به شداری ئەم کۆپه بوو، ڕووی تیکرد و به کوردی دواندی و گوتی
 ئەگه ر خاکی به میراتگه ڕاوی باب و با پیران و زیدی ڕۆژه کی له دهستان ده رچن،
 ژیا نی ئیمه به کاری چ دی؟ میرم هه ر چاوم لی هه لته کیتی هه لده که مه سه ر

برایم پاشای مەزنە وەزیر و دەیدەمە بەر گۆمەلی خەنجەر و دەیئەنجەم. ئەو پڕۆسەت و پەنجا پیاوی عیلى پڕۆزەکی هاتوونە دیوانی! با هەموومان لە پیتاوی نیشتمانی خۆمان دا بکوژریین و ناومان لە لاپەرەیی پڕۆزگاردا بدرەوشیتەو. شەمسەددین بەگ لە ولام دا فەرمووی پادشا و وەزیر لە گەل ئیمە بی لوتف نین، هەمووی فیتی ئۆلمەیه.

بەختی بەکاری دوژمن، ئەویش بۆخۆی بەلایە
دەنا کاری فەرهادی، وانه دەچوو بەزایە

بەکر بەگی پڕۆزبەیانێ گەرە وەرە غولامانی ئامەد، کە لەو دەمەدا مەزنایەتی عادلی جوازیشی درابوو یە دەستی، زانی پڕۆزەکی دەلێن چی، بۆیە وەدەنگ هات و بە زمانی کوردی گوتی نەکە ی بە گویی کەسانی نەزانی کورد بکە، چونکە ئەگەر چەند پڕۆزیکیش هەریمی بدلیست بە دەستەو نەمینی، هەر ئەوێ کە بۆخۆت دەمینی، دەتوانی سەرلەنوێ وەچنکی بیتییه وە. کاتیک قسە ی شەمسەددین بەگ بە خزمەت سولتان پراگە یەندرا، بە خەلاتی شاهانە بەسەری کردەو و ئەسپیکێ بە زین و لغاو و زریزە و قەلپووزی زیڕەو وە دایە و فەرمانی حکومەتی مەلاتییەشی خستە سەری. ئۆلمەش فەرمانی بۆ نووسرا و دەسەلاتی حکومەتی بدلیسی باربوو کرا. شەمسەددین بەگ قەلاتی هەریمی بدلیسی چۆل کردن و داننیه دەست پاسباردەکانی سولتان. پازدە کەسیکی پیاوماقوولی پڕۆزەکیانی ناردن هەتا بڕۆن و هەوساری سەرۆکایەتی مەلاتییە وەر بگرن. پاش ئەوێ سولتان لە گەل کاروانی خۆش فەری پکیفدارانی بارگە و بنە ی تیکە وەپێچا و پڕۆی، شەمسەددین بەگ و پرای خاوخیزانی بە مەبەستی چوونە مەلاتییە پئی ملی ساسۆنی گرت. لەو پڕۆزگارەدا سولەیمان بەگی عەززانێ کە میری ساسۆن بوو، لە پڕۆیە تووشی هات و گوتی

مه چۆ بۆ مه لاتیییه، چونکه له بنه‌ماله‌ی ئیوه‌دا هه‌ر تۆ ماوی چاوسوور و میراتگر بی. پۆمی هه‌ر پشتیان پێ نابه‌ستری و ئه‌گه‌ر سه‌رت به‌ گۆم‌دا که‌ن، تۆره‌مه‌ی میرانی بدلیس ده‌برێته‌وه. به‌ بیستنی ئه‌م قسانه‌ ترسیکی زۆری رێنیشته‌ و بۆ چوون و نه‌چوون که‌وته‌ دوودلی. وا بوو که‌ راست له‌ و ده‌مه‌دا شاته‌هماسب له‌ ئه‌رجیش له‌نگه‌ری گرتبوو. پادشا به‌ مه‌به‌ستی تالان و داڕووتاندنی ناوچه‌ی ئه‌خلات و مووش، مونته‌شاسولتان و عه‌ولاخان و به‌درخانی ئوستاجلووی نارده‌بوون و له‌وه‌ی تۆقیبوو که‌ له‌شکری قزلباشان ده‌ست له‌ جه‌ماوه‌ری پۆژه‌کی بوه‌شێنن و خه‌سارباریان که‌ن. به‌ناچار په‌کی چوونی خسته‌ بۆ مه‌لاتیییه و سه‌ری جله‌وی ئه‌سپی خۆشاژۆی به‌ره‌و قزلباشان وه‌رگێرا و سه‌ری وه‌بن بالی پادشا هیتنا و به‌ مال و کۆچه‌وه‌ پووی کرده‌ ته‌وریز. شه‌ش که‌س له‌ ئاغا‌یانی پۆژه‌کی هه‌لیان بۆ ره‌خسا له‌گه‌لی برۆن و بینه‌ هاوده‌نگی. پاش ئه‌م رووداوه‌، ئۆلمه‌ش تۆقی و بدلیسی چۆل کرد و بـه‌ شه‌وین سولتانی خه‌زاکه‌ردا به‌ره‌و دیاربه‌کر بزووت و ئاوا ماوه‌یه‌ک دژی بدلیس بی میر و دژدار مایه‌وه. هیتده‌ی پیتته‌چوو که‌ له‌سه‌ر داوا و تکای ئۆلمه‌ مه‌له‌ندی ئاموره‌ک، خویت، پوغناد و کرنج له‌ بدلیس دا‌بپان و کرانه‌ ناوچه‌یه‌ک و به‌خشرانه‌ برایم‌به‌گی کوری شیخه‌میری بلباسی. برایم‌به‌گ قه‌لای ئاموره‌ک و که‌له‌ۆک و پوغنادی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتن، به‌لام وه‌ک چاوه‌پوان ده‌کرا نه‌یتوانی دلی قه‌له‌نده‌رئاغا رابگری و ئه‌ویش ویپای ده‌ده‌به‌گی قه‌والیسی و میر محه‌مه‌دی ناسره‌ددینی و چوارسه‌ت پیاوی دیار و سه‌رناسی پۆژه‌کی له‌ میرئالای بدلیس هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و به‌ مال و منداله‌وه‌ له‌ نیشتمانی خۆیان ترازان و پوویان کرده‌ ئازهر‌بایجان. پاش چوونی ئه‌ و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌ش، شاته‌هماسب که‌وته‌ به‌سه‌رکرده‌وه‌ و دل‌دانه‌وه‌ی شه‌مه‌ددین و سه‌رناوی خانیه‌

پن به خشی و خستییه پیزی مه زن و ماقوولانه وه. ناوچهی سهراب و چهند مه لبه ندیکی دیکه ی دایه و نیوه نیوه ش ناوچهی مه راغه، ده ماوند، دارولمه رز، که ره پروود، جه هر پروود و فراهانی عیراقی باربوو کرد. شه مسه ددین خان زوربه ی کات و ساتی ته مهنی له خزمهت شادا راده بوارد که به گهرمین و کویستانانه وه ده گه را. نیزیکه ی ۱۵۰ کهس له پیاوانی ناوداری پوژه کی خراغه پیزی پاسه وانان و ئیشکگرانی پایه به رزی پادشا. بۆ وینه شیخه میری بلباسی و ده ده به گی قه والیسی پله ی بالای «یووزباشیگه ری» یان^۲ پن به خشرا و به سهر کرانه وه.

پاش ئه وه ی ده ده به گ و میر محه ممد و قه له ندهرئاغا په ره وازه ی هه ندهران بوون، خوسره وپاشای مه زنی سهرکرده کانی ئامد که وه دله خورتی سه به ارت به برایم به گ و پیاوی نارد به شوینی دا هه تا سهریک له دیار به کر هه لیتی، به لام ترسی به دهروونی دا گه را و چوونی به پشت دا خست و خۆی دایه لانی دابه ستی قه لاکانی. کاتیک چۆنیه تی ئه م هه واله به پینچی ته ختی کانگای به ختی سولتان راگه یه ندرا، فه رمانی بی به رگیزه وه ی ئووسی بۆ مه زن و میرانی کوردستان تا پیکه وه بچنه سهر برایم به گ و له لانی دا بیگرن و ئه وانیش بۆ راپه راندنی فه رمانه که بزوتن و له قه لای که له پوک گه مارۆی برایم به گیان دا. ئابلۆقه دراون دهره تانیان لسی بپرا و ته نه گیان پن هه لچندرا و به ناچار برایم به گ له دهرگای ناشتی و پیکه اتنی دا و قاسم ئاغای برای نارد له لای خوسره وپاشا هه تا له تاوانه کانی ببووری. پاشا گوتی باشه، به لام به مه رجیک رازیم و ده بیبه خشم که خودی برایم به گ بی، که چی دلێ خه ته ره ی کرد و نه چوو. برایم به گ، شیخه میری برایه کی دیکه ی خۆی نارد له لای ئه و مه زن و میرانه ی که له دهوری قه لای هالابوون و تکای لی کردن تا کوو شیخه میر بنیره له لای پاشا و دهره تی لی بخوازن بۆ پاش چهند

۱- ناوچه ی گیلان و مازندهران و ئه سته راباد. ناوچه ی گیلان به تاییه تی. و.

۲- یووزباشی وشه یه کی تورکییه به واتای سهرگه وره ی سه ت که سان. سهرلک. و.

پژوی دیکه هه‌تا دواى ئه‌وهى ئه‌وان ده‌ورى قه‌لایان به‌ردا، ئه‌ویش بچیتته خزمه‌تى و داواى لیبووردنى لئ بکا. کاتیک میران ئه‌م داوا و تکایه‌ی برایم به‌گیان به‌ گوئی پاشا ناشنا کرد، ملی نه‌دا و له‌پیره‌ قورسترین سزای به‌ سهر شانی قاسم‌ئاغای برای دا سه‌پاند و له‌ ئامه‌د کوشتی. پاشان فه‌رمانی نارد بۆ میرانی ده‌وره‌ی قه‌لای که‌له‌ۆک هه‌تا شیخه‌میری براشی بکوژن و هه‌ستی لئ بپرن و چاکتر تیره‌ی که‌مارۆی لئ توند کن. چه‌ند دۆستیکی شیخه‌میر ئه‌م بپارهیان به‌ گوئی دا چرپاند و ئه‌ویش له‌ جه‌نگه‌ی نوژی شیوان دا به‌ بیانوی هه‌لگرتی ده‌سنویژ له‌ نیو کۆپی میران وه‌ده‌رکه‌وت و پووی کرده‌ نیو میشه و لیره‌وار و په‌وی و خۆی که‌یاند ه‌ نیو عه‌شیره‌تی هه‌کاری و له‌ویشه‌وه‌ پووی کرده‌ به‌ره‌ی قزلباشان.

کاتیک برایم به‌گ به‌ کوژرانی قاسم‌ئاغای برای و راگردنی شیخه‌میری زانی، په‌نای برده‌ به‌ر قه‌لای ئامووره‌ک و له‌ویش تۆته‌که‌ی نه‌گرت و ئه‌سپی به‌ره‌و قزلباشان تاو دا. که‌مارۆ دراوانی قه‌لا هاواریان لئ هه‌ستا و خۆیان هاویشه‌ته‌ لای میران هه‌تا ژیان و مانیان پارێزراو بی. له‌سه‌ر ده‌نگی میران، به‌هائه‌ددین به‌گی حوکمرانی چه‌زۆ بوو به‌ تکاکاریان و به‌ خشران و به‌ سلامه‌تی ده‌رباز کران و هه‌رسیک قه‌لاش کاولیندران.

شاته‌ه‌ماسب و شه‌مه‌سه‌ددین خان بالیان به‌ سهر برایم به‌گ نه‌کیشا و خۆیان تینه‌که‌یاند، بزیه‌ دواى دوو سال گه‌پایه‌وه‌ پۆم و شمشیر و کفنی خسته‌ ئه‌ستۆی و پووی کرده‌ ده‌رانه‌ی به‌رزی سولتانی خه‌زاکه‌ر سوله‌یمانی دووه‌م.^۱ به‌ تیشه‌که‌ی به‌ودمی به‌سه‌ر کرده‌وه‌ی سولتانی راست و چه‌پ به‌ سهر تاوانه‌کانی دا کیشران و له‌ هه‌ریمی پۆم ئیلی ناوچه‌یه‌کی باربوو کرا و هه‌تا ژیا هه‌ر له‌وی بوو، به‌لام

۱- مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ که‌ دواى سوله‌یمان پیغه‌مه‌بر، ئه‌و دووه‌مه‌ینه. و.

سهره نجام به دهست کزیله غولامانی خۆی کوژرا. وه کوو پیشتر باسی کرا شیخه میر له پیش دا پادشا زۆری چاکه له گه‌ل کرد و داینا به سهرلکی چه کدارانی کوردی بهر فرمانی، که چی هینده‌ی تریاک کیشا وه ک باوی پیشووی نه‌ما و له بهر چاوی پادشا و خیل و خزمان و قۆشه‌نچییان کهوت و له کنیان سووک و چرووک بوو. سهره نجام سالی ٩٦٥ی ک/١٥٥٧ی ز، که کرابوویه بریکاری منی هه‌ژار له شیروان مرد. ده‌ده‌به‌گیش که به سهرلکی سهربازانی تاران داندرا بوو، له سهر کار لادرا و له گه‌ل چل کهس له چه کدارانی رۆژه‌کی کرایه پاسه‌وانی باوکی سهره‌رم و سالی ٩٥٦ی ک/١٥٤٩ی ز، له گورجستان خۆشاوی شه‌هید بوونی به سهره‌وه نا. پاش تیپه‌رپوونی چه‌ند سالی‌ک شه‌مه‌سه‌ددین خان به جاریک وه‌رهن بوو له هاو‌رکیزی پادشا و دووره‌په‌ریزی هه‌لبژارد و دا‌بره‌ا. له داها‌تی شاری ئیسفه‌هان بری سه‌ت تمه‌نی مووچه‌ی به‌رپه‌چوون بۆ برایه‌وه که ده‌بیته دووسه‌ت هه‌زار ئاقچه‌ی عوسمانی. فرمانی ته‌رخانیسی بۆ وه‌به‌رچاو گه‌را و چوونه شه‌رپومه‌پیشی له کۆل بۆوه و ئه‌زن درا هه‌تا نیشه‌جی ئه‌م شاره‌ بی. پاش تیپه‌رپوونی ده‌ سالیکی ئاوا، شاسمایلی دووه‌م له قه‌لای قه‌هقه‌هه وه‌ده‌رکه‌وت و له قه‌زوین دانیشه‌ سهر ته‌ختی پادشایه‌تی. بیاوی نارد به شوین باوکی به‌ریزم دا و بردی بۆ لای خۆی، به‌لام چونکه ماوه‌ی ٦٧ سال تیپه‌رپوو به سهر هه‌واره‌وه‌ه‌واری ته‌مه‌نی دا و زۆربه‌ی کات و ساتی موباره‌کی هه‌رپیشی خواردبۆوه و له ژان و په‌ژاره‌دا تلابۆوه، وه‌رهن ببوو. له وه‌ش بترازی هینده‌ی تریاک و شيله‌وميله‌ی نه‌شه‌بزوین کیشابوو، که میشکی پووچابۆوه و نه‌یده‌توانی وێرای خونکاران هه‌ستئ و دانیشه‌ی و پێی خۆش نه‌بوو له‌گه‌ل کهس تیکه‌لاو بی و ببوویه ده‌سته‌ملانی ته‌نیا‌یی.

ئەوانەى ئەوینداری تۆن، بۆ یادی خەلکی خامۆشن
تا پرشنگی یادی تۆ بی، کۆمەل ھەموو فەرمامۆشن

لە و ماوەیەدا لیکدا برانی لەگەڵ کورپان و کچانی و سەرلەبەری عیلى پۆژەکی،
ئەو ئەندەى دیکەشى تووشی مەرەد کردبوو. بەھەلکەوت راست لە و دەمەدا کە
تەشریفی ھینایە قەزوین، تەواوی مەدالەکانی و پیاوماقوولانی خواروژووری
پۆژەکی لەوئ بوون و چاوی پێیان پوون بۆو و دلی پێیان گەشایەو. ھەر لەو
سەرۆبەندەشدا حالی موبارەکی شیوا و نەخۆشی تینی بۆ ھیتا و پەکی کەوت و
بەرگەى نەگرت و بەدڵەوہ گوئی بۆ ئەم بانگەوازە شل کرد کە دەیکوت:
«بە دلخۆشی بچۆوہ لای پەرورەدگارت، چونکە ئەوت لە خۆت پازی کرد.»^۱
پاشان کە بیستی «تازە تووشی ژیانئیکی خۆش بوو و گەيوەتە بەھەشتیکی
بەرز»،^۲ دلی پشکووت و پۆی بۆ بەز دلۆوانیی خودا.

ئەو پۆیش...ت و ئی...پەپی لەم پۆگ...ایە
تێ...نەپەپئ ک...وا ھەیە لەم جۆگ...ایە
پۆگەى نەمان ھەموو کەس دەیداتە بەر
ش...یری تێ...ژی مردن...ی دەگ...اتە س...ەر
ج...پۆگەى ی...ادی بەھەشتی تاهەت...ایی
گیانی بفرپئ بۆ س...یبەری خ...ودایی

۱- «ارجعی الی ربک راضیة مرضیة»، ئایەى ۲۸ی سوورەى بەلەد. و.

۲- «فہو فی عیشة راضیة، فی جنۃ عالیة»، ئایەى ۲۱-۲۲ی سوورەى حاققە. و.

شهمسه ددین خان دوو کوپی له پاش به جیما؛ یه کیان شهره ف که ئه م لاپه رانه
 رهش ده کاته وه و ئه وی دیکه شیان خه له ف به گ که ماوه یه ک که وتبوویه ریزی
 پاسه وانانی شاته هماسب و چند سالی کیش کرابوویه «یووزباشی». سهره نجام له
 سهرده می شاسولتان محهمه ددا گه یشته پله می میرایه تی و یه کیک بوو له یاران و
 نیزیکانی همزه میرزا. دوا ی کوژرانی همزه میرزا، سهری وه بهر ده رانه می به رزی
 پادشای خودالی خۆشبوو سولتان مرادخان هیتا و شانازی میرایه تی ناوچه می
 نالشکورد و مه لازگردی پی برا.

کوئایمی

باسی ژیان و سهر بورده می منی کلۆلی شکسته بالی به له نگان،
 هر له پوژی له دایک بوونه وه هه تا ئیستا که
 سالی ۱۰۰۵ ای کوچییه

له نیو مهیدانی گۆیه ن دا، وه کوو گۆ بووم به مانگ و سال
 شه قۆنی کاشوی چاره نووس، له منی تیکدا بوو حال و بال
 ماوه یه ک پشتاوه ژوو بووم، له نیو جه غزی ژیانم دا
 ههروهک چۆن منالی ساوا، بی دهسته لاته و کرچ و کال
 بی وه می گونا هیکم هه بی، وه کوو دهسته می سهر بزیاوان
 له بی شکده دا شه ته ک درام، به ده سرازه به ستیانم بال
 نه گه بی بوومه داره داره و چه چه می نه رم و شلم بی هیز
 نه مده کرد مؤزهی زهواد و زمانم وهک زمانی لال

مژولم خوینی جگهرمی ده‌پرژاند و لیلی ده‌باری شیرری به‌تام و بی‌گری، له زارم‌دا وه‌ک ژه‌کی تال هیشتی هه‌راش نه‌بووم جاری، پوخته نه‌بوو عه‌قلم بویه نه‌مده‌زانی راست و چه‌پم، ده‌که‌ونه کام لا و کامه بال دایکم به‌نامیزی گهرمی، گه‌وره‌ی کردم پوژ و شه‌وان له پاشان باوکی دلسوزم، له‌سه‌ر سه‌رم بوو به‌شابل ماموس‌ستایه‌کی بو‌گرتم، هه‌تسا‌کوو چاکم رابیننی ئه‌ویش به‌رکه‌مندی کردم، به‌فامین و داوی خه‌یال پاشان گیانی منی هینا و وه‌کوو زه‌میننی به‌پیزه‌و توخمی واژه‌ی پری لی چاند، له‌زانی و عیلم و که‌مال پروناکی کرد به‌رچاوی من، هه‌تا‌کوو ره‌نگ بداته‌وه دیمه‌نی نه‌خش و نیگاران، وه‌ک بووکانی خوش‌خه‌ت‌وخال ده‌م‌و‌پلی وا راهینام، که‌هیچ گریم له‌به‌ر نه‌ما شیوه‌ی وشه و ده‌بریننی، چاکم پی‌کردن گاله‌گال وانه‌ی که‌لامی فی‌ر کردم، تیپه‌پیم له‌حینه‌جه‌ومینه‌جه وه‌ک چۆن که‌سی پیبه‌ندی بی و ری داگری و بروا به‌حال کاتی به‌ندی سه‌ر زمانم، هیچی نه‌مان و هه‌لپسان فریم بو‌شوینی مه‌به‌ستم، تیژ هه‌روه‌کوو شنه‌ی شه‌مال له‌بی بیسمیللاوه‌یه‌کسه‌ر، گیر نه‌بووم تا سینی یاسین ماموستا چا پیی ده‌خویندم، ده‌رسی پی ده‌کوتم دال‌به‌دال له‌م وار و بواره‌ش تیپه‌پیم، به‌شوین زانستی تازه‌دا به‌جیم هیشتن ئه‌وانه‌ی وا، تازه‌ده‌یانکرد گروگال

له زانایانی ریژمان، فیڤر بـووم زمسانی عساره‌بی
 واژه‌ناسان پییان گوتم، شیوهی ئیعلالی خال‌به‌خال
 به‌پیی زانستی شه‌ریعت، به‌باشی بۆم ږوون بوویه‌وه
 چ شتیکه به‌لگهی داوهری، بۆ هر هر حرام و هر حال
 ږیی پیغه‌مبهر و یاران و ږه‌وشتیان هاته به‌رچاوم
 به‌پیی ده‌قی حدیس‌گه‌لی، که زاناکه‌ل تییا بوون قال
 کاتی به‌ زانستی ږووتی، ده‌روونم بۆ نه‌بوو پاراو
 لیبرام زانستان بیدم، بی‌انبه‌م بۆ نیو قالمه‌قال
 له شیوان هه‌تا به‌یانی، چ‌وومه نزا و پارانه‌وه
 له به‌ر به‌یان هه‌تا شیوان، فکرم دایه به‌ر م‌شت و مال
 له سایه‌ی بیر و زکره‌وه، سه‌رم برده دیمه‌نگایه‌ک
 که هیچ په‌رده‌م له به‌ر نه‌ما، فری درا س‌ر‌وسپال
 پرشنگی په‌روه‌دگارم، به‌ږوونی هاته به‌رچاوی
 هه‌روه‌ک چۆن نسئ و ږووناکي، خۆ ده‌نوین بی‌خلت و خال
 ږواله‌تی فره‌ چه‌ش‌نم، له ناخ‌م‌دا تا‌قانه‌ بوو
 وه‌ک چۆن ږولووی ئاورگه‌ردین، که سوورا ده‌بیته یه‌ک خال^١

ئه‌گه‌رچی هه‌موو مرۆیه‌کی خوینده‌واری شاره‌زای فره‌زانی پیتۆلی بواری زانایی
 لئی ږوونه که مه‌به‌ستم له نووسینی ئه‌م پیشه‌کیه‌ گه‌رانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی خۆمی
 هه‌ژاری بالشکاوه، به‌لام چۆنیه‌تی ژیا‌نی ئاخ‌رخیرم به‌ سه‌رگول‌خوری ږاده‌نیم و له
 نووکه‌وه پیدایه‌ ږوم و هه‌تا ئیستا ده‌ینوینم. پاش ئه‌وه‌ی که باوکی پایه‌به‌رزی منی
 کلۆل چاره‌نووس خته‌ی داوه و به‌ناچاری له زید و نیشتمانی دل‌بندی هه‌ل‌چ‌ږاوه و

که وتۆته عه‌جه‌مستان و تهرکه‌وه‌ته‌ن بووه، دایکی منی دامای خواستوو که ده‌بیته کچی ئەمیرخانی مووسلوو.^۱ ئەمیرخانی باپیرم کورپی گولای‌به‌گ کورپی میره‌به‌گه که ناسراوه به تۆقاتی بایوندوری و له سه‌رده‌می پادشایه‌تی حه‌سه‌ن‌به‌گی بایوندوری دا یه‌کیک بووه له مه‌زنه‌میرانی ئەو خانه‌دانه. ئەو ده‌مه‌ی حه‌سه‌ن‌به‌گ له‌گه‌ل سولتان ئەبووسه‌عیدی گوورکان له قه‌ره‌باغ تووشی شه‌ر هاتوو و له ده‌شتی بایبۆرت له‌گه‌ل سولتان محه‌ممه‌دخانی غازی تیکه‌ه‌لچوو، ئەمیرخان ئەوه‌نده‌ی بلّی ئازایه‌تی نواندوو و له‌و کاته‌دا میری ئەرزهنجان و ده‌ورو به‌ری بووه. هه‌ر ئیستاش گه‌لیک شویته‌واری به‌خیروییزی وه‌ک مزگه‌وت و فیژگه‌ی له شارۆچکه‌ی ئەرزهنجان ماون.

به‌کورتی و پوختی ده‌بج بلّیم که دوا‌ی تیپه‌ر بوونی حه‌وت سال به‌ سه‌ر په‌ره‌وازه بوونی باوک‌دا، منی هه‌ژاری خاکه‌ساری ناچیزه‌ی بچ‌په‌روپۆ، رۆژی بیستی مانگی نیوجیژنانی سالی ۹۶۹ی کۆچی،^۲ که سالی که‌رویشک بووه، له شارۆکه‌ی «که‌ره‌روود»ی سه‌ر به «قوم»ی عیراق له دایک بووم. منی کلۆل له مالی قازییه‌کانی که‌ره‌روود پیم ناو‌ته‌جه‌غزی ژیان، که به‌ ره‌سه‌ن ده‌چنه‌وه سه‌ر قازی «شوره‌یح»ی کووفی و له‌وه‌تی ده‌ربه‌ده‌ر بوون هه‌میشه‌ پیاوی زانا و پایه‌به‌رز و خوینده‌واری مه‌زنیان لی هه‌لکه‌وتوو. من لام وایه له ودمی دۆعی به‌خیری ئەوانه‌وه‌یه که‌وا له تافی مندالیمه‌وه هه‌تا ئیستا که ته‌مه‌نم له په‌نجا تیپه‌ریوه و به‌ره‌و شه‌ست هه‌لکشاهه، هه‌میشه له‌گه‌ل خوینده‌وارانی زانا و په‌ره‌پیده‌رانی زانست هه‌ستاوم و دانیشتووم و هه‌رگیز بۆ تاویکیش له‌و پایه‌به‌رزانه هه‌لنه‌ب‌راوم.

۱- محه‌ممه‌ده‌مین زه‌کی‌به‌گ له لایه‌ره ۱۷۷ی ده‌قی عه‌ره‌بیی «تاریخ الکرد و کردستان»دا

نووسیویه‌تی، خیلّی مووسلوو کوردن. ع.ی.

۲- ۲۵ی فینورییه‌ی ۱۵۴۳ی زایینی. و.

له پرزه و پالی له ش جامی، خو داشوره، پاکه وه به
 ببه خاکی بهر پیی پاکان، به شوین قافلای چاکه وه به
 به لکوو له خاکی نه و پییه، تو بگه یته تۆز و گهردی
 قه لاش بهری به تۆزیک و پی بگهی، بیی به مهردی^١

وه کوو دیاره پادشای خودالی خوشبوو شاته هماسب دایکی داهیتابوو که
 وه چهی مهزن و میر و پیاماقوولانی حکوومهتی له تمه نی کالی و مندالی را
 ده بردنه نه دهر وونی تایبهتی خوی و ده یخستنه ریزی سازادان و بو
 چاوتروو کانیک چیه چاوی له راهیتان و پهروه راندنی خافل نه دهرکردن و
 ده یته سپاردنه ده ست مامۆستایانی هیژا و پیی ده خویندن. هه میسه هانی ده دان که
 فییری قورئان و شهر یعت و پساکی و پباریزگاری بن و له گه ل مروی به دین و
 نه مین ههستن و دانیشن و خویان له کهسانی چه پهل و شهرانی و چه وته بیر و
 به دسرشتی لادین بپاریزن و له پینازی چوونه خزمهت زانایان و مامۆستایانی
 هه ره خو وینده وار لا نه دن. پاش نه وهی هه راشیش ده بوون و چاکه و خراپه یان
 لیک ده کرده وه، له سه ر پی و شوینی سه ربازی و تیره ندازی و گۆیه ن و غار و
 رمبازی و یاسا و پیسای نازایه تی و مرؤقیه تی رایدیتان و ده شیگوت جار و باره
 خه ریکی هونه ری وینه گه ری و نیگار کیشانه وه بن، چونکه گرپی سه ر پیی سه لیه
 لاده با و لیک ولووسی ده کا.

هه ر که س که به ختسی چساکی هیند...اوه
 دلیکسی رۆش...ن رپسی نیش...ان داوه

١- ههوت نه ورهنگ، ئاوپره منانی جامی. و.

هەر س.....یله چاویک له پرووی س.....ه‌فایه
م.....ز دهک.....اته زی.....ر، وهک کیمی.....ایه
هیممه.....سی پاک.....ان که بی.....ته گ.....ۆپئی
دپوو دئ به گ.....ول رهنگ.....سی دهگ.....ۆپئی

به‌پیی ئه‌و دابه‌ باوه‌ی سه‌رده‌م، سالی ۹۵۸ی ک/ ۱۵۵۱ی ز، کاتیک منی به‌سته‌زمان پیم نایه‌ ته‌م‌نی نو سالی، بردیانم بو ئه‌نده‌روون و جیی تاییه‌تم بو دابین کرا. ماوه‌ی سئ سال له نیو رایه‌له و زنجیره‌ی ئه‌و پادشا کرده‌پاکه و له ریزی خزمه‌تکارانی ئه‌و سولتانه ئاکار جواته‌دا رابوارد. سالی ۹۶۱ی ک/ ۱۵۵۳ی ز، که باوکی پایه‌به‌رزم ده‌ستی له هاورکیفی و خزمه‌تی پادشا هه‌لگرت و دووره‌په‌ریزی هه‌لبژارد، سه‌رپاکی خیلی رۆژه‌کی تکایان کرد تا کو وشاته‌هماسب منی کلۆلی له جیی دابنی. پادشا له‌سه‌ر تکا و داوای ئه‌وان منی به‌سته‌زمانی له ته‌م‌نی دوازه سالی دا به‌سه‌ر کرده‌وه و داینام به‌ میر و ناوچه‌ی «سالیان» و «مه‌حمووداوا» ی سه‌ر به‌ شیروانی پئی به‌خشیم. پاش تپیه‌پوونی سئ سال به سه‌ر ماوه‌ی ده‌سه‌لاتم دا له‌و شوینته، شیخه‌میری بلباسی که له‌ه و ده‌مراستی منی کلۆل بوو مرد و ناوچه‌ی «سالیان» یان لئ گۆریم. منی هه‌ژار له ه‌اوینه‌ه‌واری «هه‌رقان»^۱ چومه‌ خزمه‌ت پادشا و ئه‌سپاره‌ی ده‌ستی مه‌مه‌دبه‌گی خالی خۆمی کردم که حوکمرانی هه‌مه‌دان بوو. به‌په‌ریزشیان منی سه‌رگه‌ردانی خسته‌نیو ریزی من. داله‌کسانی و کیژی خوشی لئ ماره‌ کردم. شاته‌هماسب بری به‌په‌چوونی ئه‌م هه‌ژاره و بژیوی رۆژه‌کیانی خسته‌سه‌ر داهاتی ده‌وربه‌ری هه‌مه‌دان. ماوه‌ی سئ سالی دیکه‌م له هه‌مه‌دان رابوارد. کاتیک هه‌رای سولتان بایه‌زید قه‌وما و په‌نای

۱- بولدیان ل ۳۰۵: «جرمان» [یان جه‌رمان]. و.

بۆ پادشا هیئا و پاش هات و چۆی راسپاردان له رۆمهوه گیرا،^١ پادشا ناردی به شوین باوکی خودالی خۆشبوومدا و له قهزوین کهوته دلدانهوهی و سههرلهنوئ به مهزنی رۆژهکیانی دانایهوه و ناوچهی کههرهروودی سههر به «قوم»ی پی بهخشی و بهرهو ئهه و بالهی بهرئ کرد. دواي چهند سال دیسان باوکی خودالی خۆشبووم، بیینهوبهری نابههلی دهسهلاتی له پیش چاوی کهوتهوه و شای بهههشتهلان سههرلهنوئ مهزنايهتی رۆژهکیانی ئهسپاردهوه دهستی منی ههژاری مهراش. بری مووچه و بزوی بهرچوونی پیاوهکانمی خسته سهرداهاتی ئیسفههان و منی کهساس ماوهی دوو سالی بی نیوبر له قهزوین وهکوو هاوئشینی مامهوه. پاش ئهه دوو ساله خودای مهزن وای هیئا که خانئهمهدی گیلانی، والی بیهپیش لیئ قهوما و پادشای خوابهخشیو لیئرا ههیمی ژیر دهسهلاتی بگری و منی ههژاری لهگهه چهند سههرکردهیهکی قزلباشان راسپارد ههتا پی رابگهین و بیپاریزین. سههرکردهکانی قزلباشان وا به کاران نهچاران که پادشای خودالی خۆشبوو پی رازی بی و بلئ ئوخی، بهلکوو شانیان له ئازار و ئیشاندنی

١- سولتان بایهزید کوری سولتان سولهیمانی عوسمانیهه. چهند جاریک لهگهه سولتان سههلیمی برا کههری تووشی شههر و ملانه هاتوه و به پیلانی برا و براژن و دهستوپیهندهکانیان له پیش چاوی باوکی رهش کراوه. سالی ٩٦٦ی ک/١٥٥٨ی ز، باوکی حکومتهی کووتاهیهی لی ئهستاندۆتهوه و ئهویش چۆته جهستهی سولتان سههلیمی برای. سولتان سولهیمان که وای زانیوه، لهشکری کردۆته سههری و شکاندوویهتی. بایهزید سنووری ئهرمهستانی ههلبواردوه و نامهی نووسیهو بۆ شاتههماسب ههتا پهناي بدا. شا رازی بووه، بهلام سولتان سههلیم هیندهی زیر و بهرتیل بۆ ناردوه، که شاتههماسب بیانوی دهرشتهی پیلانی پی گرتوه و مانگی شابانی ٩٦٧ی کۆچی له زیندانی پهستاوتوه. راسپاردهی سولتان سولهیمان گهیشتونه سههری و سولتان بایهزید و چوار کوری رۆزی ههینی ٢٢ی مانگی نیوجیزنانی ٩٦٩ی کۆچی له مهیدانههسپی قهزوین بهچنگ ئهه نیردراوانه خنکیندراون و تهرمهکانیان بردوونهوه خاکی عوسمانی (وشههانی دیهخودا). و.

جه ماوهر و چهوساندنه‌وهیان داخست و زیقه‌یان پی کردن، به‌لام منی کلژل که پیم خۆش بوو خه‌لک و خودام لی رازی بی، چۆن چاکه ئاوا له‌گه‌ل دانیشتوان و مسکینان هه‌ستام و دانیشتم و ویستم ئاواتی دلی پادشا وه‌دی بی.

که‌سانی ورد و وریا ده‌بنه هاوده‌می شایان
ده‌که‌ونه به‌ر دلی کئی؟ دلی جیهان‌په‌نایان
هه‌م وه‌کوو نه‌شته‌ر ده‌چن به‌ جه‌رگی زالمانا
هه‌م بۆ برینی مه‌زلووم ده‌بنه مه‌ره‌می شایان

له‌سه‌ر ئه‌م ریی‌وشوینه‌ی که په‌چاوم کردبوو، پادشای مه‌زن چه‌ند جارێک فه‌رمانی پیروزی بۆ ناردم و فه‌رمووی ئه‌وه‌په‌ری داده‌وانی و ئازایه‌تی و جوامیری تۆ له‌ بیری پرشنگداری ئیمه‌ی پایه‌به‌رزی خۆشفه‌ردا ره‌نگی داوه‌ته‌وه و ده‌زانین چۆن به‌چاکی له‌گه‌ل رعیتان هه‌ستای و دانیشتووی، یاخوارووسووری دنیا و قیامه‌ت بی. به‌کورتی ده‌بی بلیم که له‌ پیت و به‌ره‌که‌تی دۆعای به‌خیری ئه‌و پادشا دادپه‌روه‌روه‌ ده‌سه‌لاتم وای گه‌شه‌ کرد که به‌ خۆم و ۴۵۰ که‌سی سواره و پیاده‌وه‌ توانیم به‌ره‌نگاری که‌سیک روه‌ستم به‌ناوی سولتان هاشم له‌ تۆره‌می فه‌رمانپه‌وایانی گیلانی که خه‌لک کردبوویانه مه‌زنی خۆیان و به‌هه‌ژده‌هزار سواره و پیاده‌وه‌ هاتبوووه‌ سه‌رم. پاش قه‌ومانی شه‌ر، یه‌زدانی مه‌زن بوو به‌ پشتیوانم و سپای ئه‌و نه‌گه‌تیه‌م شکاند و نیزیکه‌ی ۱۸۰۰ گیلانی له‌وه‌رایه‌دا کوژران و سق قه‌لاقووچکه‌یان له‌ که‌له‌سه‌ریان هه‌لچندرا. جگه‌ له‌م سه‌رکه‌وتنه‌، چه‌ند جاریکی دیکه‌ش یاری ده‌دانی بی‌گومانی^۱ غه‌یبی خۆی نواند و

۱- مه‌به‌ست له‌ به‌لینی «لاریب» بیه که چه‌ند جار له‌ قورئاندا باسی کراوه. و.

دهسکه وتسی لئ که وته وه و گه شه و بره وی دا به رۆژگاری دهسه لاتی منی که ساسی داشکاو. کاتیک که ش و هه وای ناخۆش و به چلک و کیمی گیلان تینی هینا و نه خۆشیی به ره به ره و دریزخایه ن گه لیک پیای به دهست و بردی رۆژه کیانی تیدا بردن، دلم لئی هه لکه ندرا و بیزارام و منی هه ژار ویستم چی دیکه له وی نه میتم. رۆوی راسته قینه ی مه به سه که م گه یانده خزمهت پادشای هیژا و ئه ویش دوی حه وت سال مانه وه م له وی ئیزنی دهرچوونی دام و گه رامه وه قه زوین و لیپرا هه تا منی کلۆل له رکیفی خۆشفه ری دا بم.

کاتیک قزلباش له یسه کتر راسان، بارودۆخه که گۆرا و دووبه ره کی بالی ئه نگاوت و شاته هماسیبش له بهر پیری هیچی بۆ له گه ل نه کران و زۆر ویده چوو هینده ی پینه چی ده گزیه کتر راجن و ئاوری ئاژاویه کی گه وره بته نیته وه. منی هه ژار مانه وه م به به رژه وه ند نه زانی و تکام لئ کرد هه تا بمنیزئ بۆ یه کیک له ناوچه و هه ریمه کانی نیو قه له مره وی دهسه لاتی. شاته هماسب به شیک له ناوچه ی شیروانی به خشی به منی هه ژار و دابین بوونی بژیو و تفاقی خیلی رۆژه کیانی خسته سه ر به شه داهاتی تایبه تی شاهی له چه ند مه لبه ندیکی شیروان که بریتی بوون له ته راکمات (تورکمانات)، ئه ره ش، ئاق داش، قه باله، باکز و که ناراب. به پینی فرمان منی به سه ته زمان چومه شیروان و هه شت مانگ له وی مامه وه که هه والی نه مانی شای خودالی خۆشبوو له گه ل قه ومانی کیشه و هه رای قه زوین و کوژرانی سولتان حه یده ر میرزا و دهر باز بوونی سمایل میرزا و کشانی به ره و قه زوینی پایته خت، بلا و بۆ وه.^۱ له م کاته دا فرمانی پیروزی گه یشته دهستم و له شیروانه وه

۱- سمایل میرزا واته شاسه مایلی دووهه م (۹۴۲-۹۸۵ی ک/ ۱۵۳۵-۱۵۷۷ی ز)، کسوری شاته هماسب و سینه م پادشای سه فه وی، که باوکی لئی تۆقیوو، بۆیه پاش ئه وه ی له سه ر حکومه تی هه راتی لابرده، خستیه زیندانی قه لای قه هقه هه. په ری خاتوونی خوشکی دوی نه مانی باوکی له و به نده ی بزگار کرد و سالی ۹۸۴ی ک/ ۱۵۷۶ی ز، بوو به شا. ←

چوومه خزمه‌تی و که‌ولی شانازی خسته سهر شانم و داینام به‌گه‌وره‌ی میرانی کورد و فهرمووی به‌رده‌وام له‌پکیفی هه‌میشه به‌ختیاری‌دا‌بم و ههر کاتیک مه‌زن و میرانی کوردستان، لورستان، گوزان و تیکرای هوز و خیالاتی دیکه‌ی کوردیش کاریان هه‌بوو له‌بارگای پادشا، ده‌بی سهرله‌به‌ریان بیته لای منی کلؤل هه‌تا ته‌واوی کاروباریان راپه‌پینم و چاره‌سهری گه‌روگرفتیان بدوزمه‌وه. نه‌وه‌نده‌ی ده‌ستی پیز لینام که هه‌اوشانه‌کانم چاویان چووه پشته‌ی سهریان و ته‌نانه‌ت مه‌زنانی قزلباشیش ئیره‌یی‌یان پی‌بردم. سهره‌نجام پیلانگنیران هه‌دایان نه‌دا و له‌بنه‌وه به‌خزمه‌تیان راکه‌یاند که منی به‌سته‌زمان و چه‌ند میریکی قزلباش به‌ته‌ماین هه‌تا سولتان حوسین‌میرزای برازای له‌بری وی بکه‌ینه‌شا. له‌راستی‌دا، شا‌خۆی که‌سیکی فی‌فی و ههر جاره‌ی له‌سهر هه‌وایه‌ک بوو. نه‌و ماوه‌یه‌ی له‌قه‌لادا مابوو‌یه‌وه، هینده‌ی تریاک کیشابوو به‌جاریکی وا‌گوزابوو که قه‌ت مانگیکی نه‌یده‌توانی له‌گه‌ل که‌س هه‌لکا. له‌سهر نه‌م بار و هه‌وایه‌ تپچاندنی دروزنان و به‌رچاوته‌نگان و گریمان‌ه له‌دلان به‌لای منی به‌سته‌زمانیش‌دا خوار بژوه و لئی وه‌دل گرتم. به‌شیک له‌و قزلباشه [تۆمه‌تبار کراوانه‌ی] سزادان و چوارمیخه‌ی کیشان و ده‌سته‌یه‌کی له‌سهر کار لایردن و له‌به‌ندیخانه‌ی په‌ستاوتن. به‌بیانوی نه‌وه‌ی که ده‌مکاته‌ حوکمرانی نه‌خجه‌وان منیشی له‌جیی خۆم هه‌لداشت و فهرمانیکی دامه‌ده‌ستی و ناردمی بژ‌ئازهر بایجان. ههر نه‌م پروداوه‌ خۆی مزگینی و نیشانه‌ی بارانی به‌خیزوییری به‌سهرکردنه‌وه‌ی یه‌زدانی و گه‌رانه‌وه‌م بوو بژ‌نیشتمان و خانه‌ولانی دل‌پیوه‌به‌ستووی به‌رزه‌ناوم. پاش تپه‌ر بوونی سالیک و

مه‌زه‌بی شیعه‌ی وه‌لانا و چۆوه سهر‌پییازی سوننی. به‌زه‌یی به‌که‌س‌دا نه‌ده‌هات و له‌کی دووشک بوویا ده‌یکوشت. هیندیک ده‌لین خوشکیکی دیکه‌ی ده‌رماندای کردووه و ده‌سته‌یه‌کیش لایان وایه‌ رۆژی ۱۳ی رهمه‌زانی سالی ۹۸۵ چه‌کدارانی خۆی کوشتوو‌یانه. (وشه‌دانی دپه‌خودا و فهره‌نگی نه‌علامی سوخه‌ن). و.

چوار مانگ به سهر ماوهی دهسه لاتم دا له نه خجه وان، خوسره وپاشای مه زنی سهر کرده کانی وان و زهینه ل به گی میری هه کاری و حه سه ن به گی مه محمودی، له ده رانه ی سولتان مرادخانه وه^١ مزگینیی حکومه تی بدلیسیان بۆ هیتام. سولتانی به هه شته لان که ده پارپمه وه خوالیی خوش بی و بارانی په حمه تی خۆی به سهر دا برپژئی، بۆ شان و شکۆ فه ره ی دوون و بۆ داده وان ی نۆشیروان و بۆ ده سه لاتداری جه م و بۆ تینه مان نه سه که ندهر به وو. نه م خه و نکاره به رزه شان به چاکه ی بی سنوور و به سیله نیگای دوور نه نگیزی به سه ری کردبوومه وه و کوانووی ده سه لاتی خانه دانی دابوومه وه و فه رمو بوووی بی دوودلی و به هیواداری بگه رپته وه نیشتمانی سه ره کی خۆی. منیش به پپی نه و قسه یه ی که ده لی: «هه موو شتی که ده گه رپته وه سه ر ماکی خۆی»، سیهه م رۆژی مانگی شه شه کانی ٩٨٦ ی ک/١٥٧٨ ی ز، وپرای چوارسه ت که سی هاو رپیم که دو سه تیان رۆژه کی بوون، له نه خجه وانه وه بزووتین و به یاریده ی له شکری وان و سه رۆک و سه ر کرده کانی کوردستان گه یشتینه وان و چاوم به خوسره وپاشا که وت و نه ویش هه تا بلئی رپزی گرتم و به گه رمی پیشوازی لی کردم و بردمییه نیو شاره وه. پاشان هه والی هینانه وه ی منی به پیچکی ته ختی به رزی سولتان راگه یاند.

سولتان به فه رمانیک ده سه لاتی خانه دانی به زو زیندوو کرده وه و خه لاتی شاهانه و شیریکی زیپی بۆ ناردم، که له خه زنه خانه ی سولتان قه دوانی^٢ چرکه سی والیی میسه ره وه گه یبوویه خه زینه ی ده وه له مه ند و پراوپری. هه روه ها نامه ی

١- سولتان مرادی سیهه م (٩٣٥-١٠٠٣ ی ک/١٥٤٦-١٥٨٥ ی ز)، دوازه هه مین سولتانی عوسمانییه و سالی ٩٨٢ تا ١٠٠٣ ی ک/١٥٧٤-١٥٨٥ ی ز، حکومه تی کردووه. سالی ٩٨٦ ی ک/١٥٧٨ ی ز، کاتیک شه ره فخان به ره و بدلیس و کوانووی خانه دانی گه راوه ته وه، ٣٧ سالی به سه ر ته مه نی دا تیپه ریوه. و.

٢- غه ردان (؟) و.

پیرۆزبایی و وزیره گوره‌کان، به‌تایبته محهمه‌دپاشای مه‌زنه‌وه‌زیریشم بۆ هات و هه‌موویان مسته‌فا چاوش هینابوونی که راسپارده‌ی سولتان بوو. له‌لایه‌کی دیکه‌وه مسته‌فاپاشای سپاسالاری سپای کۆلنه‌ده‌ری [عوسمانی] به‌جوئ خه‌لاتی زۆر چاک و شمشیری زیڤی بۆ ناردم و منی هه‌زار له‌ نیو هوشانه‌کانمدا شانازی و سه‌ربه‌رزیم پی برا و توانیم به‌شادی و کامه‌رانی بگه‌ریمه‌وه ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی ئه‌ژدادی پایه‌به‌رزی هیژام.

شوکور بۆ خودا که هه‌رچی ویستم له‌ ده‌رگای خودا

زۆر چاکی هینا و پی کامه‌ه‌وا بووم، نه‌بوو که نه‌یدا

ئه‌وه‌ی ئاشکرایه له‌ و پۆژه‌وه که پادشای هوشانی جه‌م، له‌شکری نه‌به‌زی هینده‌ی ئه‌ستیرانی نارد بۆ گرتنی خاکی شیروان و گورجستان و نازه‌ربایجان، ماوه‌ی ده‌ سالی بی‌پسانه‌وه به‌شدارێ زۆربه‌ی شه‌ر و په‌لاماره‌کانی قۆشه‌نی هه‌میشه‌ بالاده‌ست بووم و چونکه به‌ ختم چاکی دیتا و سه‌رکه‌وتنم به‌ده‌سته‌وه ده‌هات، بۆ چاو‌ترووکانیکیش کاتم به‌ فیڤۆ نه‌ده‌دا و خۆم له‌ خزمه‌تکاری و سه‌رله‌پیناوی کلا نه‌ده‌کرد. له‌سه‌ر ئه‌م کار و هه‌لوێستانه‌م پادشای به‌هه‌شته‌لان به‌ پینووسی گه‌وه‌ر بار و مرواری وه‌شانی و به‌ خه‌تی مباره‌کی خۆی چوار جار کاغه‌زی له‌ منی هه‌زار نووسیوه و گازی کردووم: «دۆستی به‌رپاستیم شه‌ره‌ف‌خان!» هه‌روه‌ها نووسیووین: «ئه‌وه‌په‌ری بی‌خه‌وشی و روپاستی و یه‌کدلی و کار و هه‌نگاوی باشی تۆ له‌به‌ر چاوی بی‌ری پرشنگداری خۆشفه‌ری ئیمه‌ وه‌کوو پۆژ دره‌وشاوه‌ته‌وه و په‌نگی داوه‌ته‌وه؛ ده‌بی چاوه‌روانی ئه‌وه‌په‌ری چاکه‌ه و به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شاهانه‌ بی.»

سالی ٩٩١ ی ک/٥٨٣ ی ز، پاش ئه وهی فهادپاشای سهردار ئیره وانی گرت و قه لایه کی لی ساز کرد، پادشا منی کلؤلی له گه ل حه سه ن پاشای مه زنی سه ر کرده کانی شام ناره تفلیس و گورجستان هه تا بارخانه ی پاشه که وت و خه زینه به رین. له و سه فهدا منی هه ژار چه ند خزمه تیکم له چنگ هات و له چاکه ی ئه و کارانه سولتان ناوچه ی مووش^١ و چه ند گوندیکی ملکی تاییه تی خوی بؤ خسته سه ر بدلیس و دووسه ت هه زار ئاچه شی له داهاتم زیاد کرد و ئاوا

١- له په راویزی لاپه ره ٣٠٨ ی بودلیان دا نووسراوه: «خۆم له که سانی بساوه ریپکراوم بیستوه و لیم سوور بؤته وه که شه ره فخان له پینا و وه رگرتنی «مووش» دا تکانامه یه کی نووسیوه. ئه م پیاهه بی هاوتایه به دور و گه وه ری تا قانه ده قی نووسیینه که ی خوی پازاندؤته وه و ئه م چوارینه شی تیدا گونجاندوه:

بدلیس همین مسیر سنگ است مرا بی مووش چو جای موش تنگ است مرا
موشی و هزار گربه چشمان در پی با شیردلان همیشه جنگ است مرا

بی مووش جیم وه کوو جیی مووشان ته نگه
بدلیس ریگساکه ی ته ق ته ق و سه نه نگه
مووش یکه و هه زار پیشیله ی له دوو
له گه ل شیردلان کساری مسن چه نه گه

چونکه مووش ئیهامی تیدایه و هه م ناوی شاری «مووش» ه و هه م له زمانی فارسی دا به مشک ده لین «مووش»، شاعیر توانیویه تی ورده کارییه کی جوان بخولقیینی. کاتیگ ده لی «مووش» یکه و هه زار پیشیله چاوی له دوو ده گین، له ده قه فارسییه که دا ماناکه پوونه، به لام له کوردییه که دا رهنگه چاک و جوان رهنگ نه داته وه. مه به ست له ره و گه به ردینه، ئه و په هه ند و بوودره یه که وه ختی خوی خاتوونیکی خیرخوا به جه رگی به رده گراوانی نیزیک بدلیس دا لی داوه و کراوه ته ریگای هات و چۆ. و.

سهرجه می مووچه‌ی تایبه‌تی منی هه‌ژار گه‌یشته چوارسه‌د و ده بار هه‌زار
ئاقچه‌ی عوسمانی.^۱

له سهرده‌می ده‌سه‌لاتی خونکاران و خاقانانی خاوه‌ن‌شکۆی عوسمانی‌دا، هیچ
میر و مه‌زنیکی پایه‌به‌رز هیتده‌ی من چاکه‌ی له‌گه‌ل نه‌کراوه. وا ئیستا که دوارپۆزی
مانگی قوربانی سالی ۱۰۰۵ ی ک/ چوارشه‌ممۆ ۱۳ ی ئوتی ۱۵۹۷ ی زاینیه، له
ودمی ده‌سه‌لاتی خاقانی به‌رزه‌شان، «ئه‌بولموزه‌فهر» سولتان محهمه‌دخانوه
.. خودای مه‌زن له‌ دهر د و به‌لا بیپاریزی .. منی هه‌ژار جله‌وی ده‌سه‌لاتی
به‌میراتکه‌پراوی خانه‌دانم به‌ده‌سته‌وه‌یه، به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بی‌به‌دلی خۆم ئه‌م
کاره‌ گرینگه‌م وه‌لا ناوه و ئه‌بولمه‌عالی شه‌مه‌ددین‌به‌گی کوربه‌گه‌وره‌ی هیژای
کار جوانم له‌ جیم داناوه، که هیوادارم خودای مه‌زن ته‌مه‌ن‌دریزی کا و په‌ره‌ بدا به
شکۆی هیژ و ده‌سه‌لاتی. لی‌ره‌دا به‌پیی سۆز و دلزوانی باوکانه، هه‌روه‌ک دابی
نووسه‌رانه به‌مه‌به‌ستی ئه‌سامۆژگاریی پۆله‌ی خۆم چه‌ند هۆنراوه‌یه‌کی
«ئاوه‌زنامه» ی^۲ مه‌ولانا جامی .. خودای لی‌ رازی بی .. ده‌نووسمه‌وه:

ئه‌ی جگه‌رگۆشه‌م، پۆله‌ی من بی‌ره گوی بۆ گه‌وه‌ه‌ری په‌ندم بدیره
هه‌روه‌کوو سه‌ده‌ف دانیشه‌خامۆش گه‌وه‌ه‌رباری‌ندم، گوی بدیره‌خۆش
په‌ندم ببیسه‌ه و هه‌لیسه‌ه‌نگینه که تیی‌گه‌یشتی به‌کاری بی‌نه
مه‌زنان که وانه‌ی دینیان داداوه له‌گه‌ل فامیدان وایان هی‌ناوه:
ئه‌ی ئه‌وه‌ی وه‌ک خۆر ده‌روونت پاکه له‌ سپیده‌ فی‌ر بی مشت و مال چاکه

۱- به‌پیی لایه‌ره ۳۰۸ ی بودلیان، بیست و چوار بار سه‌ده‌ه‌زار دروسته، که ده‌بیته‌ دوو
میلیۆن و چوارسه‌ده‌ه‌زار ئاقچه. ئه‌م رسته‌یه‌ی ئیره‌گرفتی تیدایه و ره‌نگه‌مه‌به‌ستی ده‌ بار
سه‌ده‌ه‌زار و چوارسه‌ده‌ه‌زار بی، که ده‌بیته‌ میلیۆنیک و چوارسه‌ده‌ه‌زار و .

۲- به‌شیکه‌ له‌ حه‌وت ئه‌وره‌نگی جسامی و به‌ ئاوه‌زنامه‌ی ئه‌سه‌که‌نده‌ری (خردنامه‌ی
اسکندری) ناودیر کراوه. و.

بۆ ھەر کاری چووی راس تیکۆشه
 پرزگاری ئەگەر کارت بە وی بی
 لە کاروبارت دوژمن ھەراسان
 گەر بە غەیری خوا بسپیڤری کارت
 خدەئ نالەبار گەر بگري دەروون
 نەرمی دەشکینئ شووشەئ ئەنگرین
 شەقی ھەلمەدە لە بەختی جوانت
 یەکی بەخت کە بۆ خویندنی خۆ
 دووھم چ فیڤر بووی، بیھیتە بەرکار
 سەر بەرە بۆ نیو پەراوی ژیران
 بە ئەسپی شاھئ چۆن چوونە میدان
 مەبە بە ھاوڤی مرۆقی بەدفعە
 نامینئ چاکەت بە کاری دزیو
 جووتیاری ساکار قسەئ بەجیبە
 لەگەل ھەموو کەس مەبە ئاشنا
 پتەر ئاشنا تۆ دەتەزینئ
 لەم ئاشە کۆنە ھەرچی بەلایە
 جوانیان فەرموو ھاوھنی کەمال
 لە جەنگەئ سزا و کۆڤی میوانی
 نەکا بەو بەزمە سەری گەرم بی
 ئەگەر کاری تۆ گریئ وەبەر ھات
 کاری پەر گریئ کە بیئتە پینشی
 چاکە بە بەدفعە قەت مەکە، لادە
 بەد لە جیئ بەرز نابئ بی پەھا
 رەعیئئ ژیردەس پەنیان پی مەدە
 چون خودا راستە و راستی پیخۆشە
 چپای دژواری بۆ تۆ نەوی بی
 ھەموو کاریکت بۆ دەبی ھاسان
 ھەر تیری بەلا دەبیئتە چسارت
 خووی باشە تەنیا پیبازی دەرچوون
 بشۆ نەزانین بە ئاوی زانین
 بیکە بە سئ بەش پۆژ و شەوانت
 وانەکەئ دەبی بەدناو و بۆسۆ
 سیھەم زانایان تۆ بگرە بە یار
 بزانی چپیان کردوو ھەسار
 لەم شەترەنجەدا قوتار بوو سەریان!
 لییان فیڤر دەبی گەلی شەڤ و گەڤ
 ھەستی پی ناکەئ دادەڤزی لە نیو
 رەنگ دەگریئتەو تریئ لە تریئە
 نە ھەر ئاشنا، بیئتە پۆشنا
 بیئو ھەئ بزانی تۆ دەبەزینئ
 ھەمووی خەلاتی دەس ئاشنا
 ھەرگیز بیگانە نابن بە ھاومال
 نەکەئ لە چاوی ھەریف بپروانی
 قسەت پی بلئ و بیئ شەرم بی
 پەلەئ لی مەکە یان ھەلات ھەلات
 چارە ھەر دەبی و زۆری دەکیشئ
 بەدەسئ ھیندوو، مەیدەئ بەدە
 ھەر مار دەبیئتە پۆژئ ھەژدیھا
 ئەو ھەئ خودا دای بەشیان لی بدە

به شهرم وشکۆ بیره گوفت وگۆ تا گویدیری تۆ، بی حه‌یا به‌خۆ
 به‌نرمسی دووان له چـازانییه هه‌را نیشـانـه‌ی چـازانییه
 مرۆقی زانـا بنـی بـانی سـه‌ر پیزی به‌ زانین له تۆ ده‌چته‌ سه‌ر
 هه‌تا کوو ماوی دلپاک و چا به به‌ پارسه‌نگ له‌گه‌ل به‌نده‌ی خودا به
 زمانـی سـوا قه‌له‌م هینـد گه‌را په‌نگی لاپه‌ره‌ وه‌ پووی په‌ش گه‌را
 چهن جوانه‌ وته‌ی زانایه‌، ده‌رسه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌سه‌ حه‌رفیکی به‌سه
 پئی به‌رین باشه‌ بۆ ناخی دلان کورتی که‌ینه‌وه‌ پئی دووری زمان

وه‌کوو دیاره‌ یه‌زدان بوو به‌ پالپشت و هاریکاری پیتووسی قوژبن‌پشکن و
 گه‌وه‌ری به‌سه‌ره‌ات و پووداوی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی مه‌زن و میرانی کوردستانی
 کۆ کرده‌وه‌ و هه‌تا ئه‌م پوژگار هه‌تای و لیزگه‌ی هه‌ودای نووسینی
 پئی هۆنده‌وه‌، وا چاکه‌ لیره‌ به‌ و لاوه‌، بۆ راپه‌راندنی ئه‌و به‌لینه‌ی که‌ له‌ پیشه‌کی‌دا
 باسی کراوه‌، سه‌ری جله‌وی قه‌له‌می خۆشه‌ه‌وتی شیوه‌ «واسیتی» م^۱ وه‌رسووی و
 به‌ پوویژی خۆش و به‌تامی بکه‌ویته‌ گیرانه‌وه‌ی پووداوه‌کانی پوژگاری ده‌سه‌لاتی
 بی‌برانه‌وه‌ی سولتانه‌کانی عوسمانی و پادشایانی ئیران و تووران.

۱- وه‌کوو دیاره‌ مامۆستا «عه‌بدوپه‌قیب یووسف» یش لای وایه‌ مه‌به‌ستی له‌ «یحیی
 واسطی» وینه‌گه‌ری عه‌ره‌به‌. بۆ زانیاری زیاتر برواننه‌: تابلۆکانی شهره‌فنامه، ل ۷۶-۷۵،
 نووسینی عه‌بدوپه‌قیب یووسف، چاپی سه‌یه‌م، بنکه‌ی ژین، چاپخانه‌ی شفقان، سلیمانی
 ۲۰۰۵. [یه‌حیا کوری مه‌حموودی واسیتی، وینه‌گه‌ر و خه‌تخۆشی عه‌ره‌بی سه‌ده‌ی
 هه‌وته‌می کۆچی، که‌ به‌ یه‌کیک له‌ وینه‌گه‌رانی قوتابخانه‌ی عه‌بباسی داده‌ندری. واسیتی
 کتییی مه‌قاماتی حه‌ریبی نه‌خشانده‌وه‌]. و.

شوکور بۆ خوا که ئاواتم وه کوو گول هاته گول دانئ
قه له م ره شنوووسی زانستی منی هینایه مهیدانی
بنه ی هات باسی سه رپورده ی هه موو میرانی کوردستان
له دووی ناچم برۆ ئاو بینه یه کجاری بشۆ دهستان^١

١- بۆ زانیاریی زیاتر بر: شه ره فنا مه ی وهر گێراوی هه ژار، ل ٧٨٧-٧٨٩. و.

پهراویزه کانی ماموستا جه میل رۆژ به یانی

۱- بی گومان ئەم بۆچوونه دەریدهخا که کوردیش مار و ههژدیهای له بهرچاو گه وره بووه؛ وهک چۆن هه موو گه لانی کۆنی سه ره تایی هیز و دیارده سروشتیه کانیان په رستوه. ئەم باوه ره ئیستاش له نیو ئایینی په زیدی دا باوه و له چه ندین ئەفسانهی ئیسراییلی دا باسی مار هاتۆته ئارا و تیهه لکیشی چه ند کتیبکی ئیسلامیش کراوه. ته نانه ت ناشاره زایانی هه په مهی مسولمانان پینان وایه شهیتان که توانی ئادهم -- سلای خودای له سه ر بی -- له خسته به ری، له ژیر زمانی ماردا خوی حه شار داوه بۆ چوونه نیو به هه شت.

کۆمه لیک خه لک خویان له کوشتنی ماری بن میچی مالان ده پاریزن و لایان وایه مایه ی ئاوه دانیه. مار وینه په کی له بهر گیراوه ی چنۆکه یه و نه قس و نه زیله ی ئاوا زۆرن و هه چی شیان راست نین.

۲- رهنگه مه به سستی ئەمه بی که له ده ره به ندی کدایه، چونکه به پیی نووسینی گه رۆکی فه رانسوی میسیۆ تافیرنی دوو چپای سهخت و هه له مووت ده وره یان داوه. قه لای بدلیس که وتۆته نیوان و له سه ر لووتکه ی کیویکی شیوه قووچه کی دروست کراوه. له ریگایه که وه نه بی که س ناتوانی ریی تیه به ری و لئی سه ره که وئ. قه لاکه بریتییه له سی شووره، که دوویان به رینن و په کیان به رته سه که و کۆشکی میری تیدایه. ئەم ده ره و دۆله ش جینگایه کی بی وینه یه له دنیا دا، چونکه ده پیوا له وئ ده توانن به ری په لاماری هه زار که س بگرن و نه هیلن پیی تی بنین.

۳- زینرۆف ئەم نیشانه ی پرسپاره ی داناوه و مه به سستی ئەوه یه که سه رده می ئیلدگ و ئاق سونقور په کتر ناگرته وه. دوو ئاق سونقور هه بوون؛ په کیان قه سیمودده وله ئەبوو سه عید حاجب، که سالی ۱۷۸۷ی ک / ۱۰۸۵ی ز، به سه ر شام و حه له ب راگه یشتوه و سالی ۱۷۸۷ی ک / ۱۰۹۴ی ز، دوا به دوا ی شو رشی ئه لسیپ ئه رسسه لان کسو ژراوه. ئەوه ی دیکه یان قه سیمودده وله سه یفه ددین ئەبوو سه عیدی ناسراو به ئاق سونقوری بوو. سالی ۱۷۹۸ی ک /

١١٠٤ ای ز، کراوته والیی به غدا و سالی ٥٠٧ هی ک/ ١١١٣ ای ز، بۆته حوکمرانی مووسل و شام و سالی ٥٢٠ هی ک/ ١١٢٦ ای ز، بدهست که سیکی توندروهی باتنی کوژراوه. ئیلدگز سالی ٥٥٥ هی ک/ ١١٦٠ ای ز، تا ٥٦٨ هی ک/ ١١٧٢ ای ز، حوکومه تی کردوه.

٤- ته تابهک سونقور ناوی دوو که سی سه لجووقین و بریتین له:

١- قه سیموددهوله ئه بووسه عید حاجب (ئاق سونقور)، که سه ره تا یه کییک بسوه له مه ملوکسانی میر ئه حمده دی حاکمی مه راغه. پاشان چسۆته لای سولتان محموود سه بوکته گین و سه رهنجام لای سولتان ئه لپ ئه رسه لانی سه لجووقی گیرساوه ته وه. کاتییک ئه م سولتانه زانیویه تی پیاویکی لیوه شاوه ی هه لکه وته یه، دایه نی کورپکی خۆی لی ماره کردوه. وهختایه ک تاجوددهوله توتۆشی کورپی روه ی کردۆته رۆم و شام و هه له ب داگیری کردوون، سالی ٤٧٨ هی ک/ ١٠٨٥ ای ز، ئاق سونقوری له سه ر داناون. هه تا سالی ٨٧٤ هی ک/ ١٠٩٤ ای ز، له و پله و پایه ی دا ساوه ته وه، به لام ئه لپ ئه رسه لان هه لیکوتاهه ته سه ری و کوشتوویه تی.

٢- قه سیموددهوله سه یفه ددین ئه بووسه عید (ئاق سونقور)، که سالی ٤٩٨ هی ک/ ١١٠٤ ای ز، سولتان محمه مده دی کورپی مه لیکشا کردوویه تی به مه زنی به غدا. پاشان سالی ٥٠٧ هی ک/ ١١١٣ ای ز، داندراوه به والیی مووسل و شام و سه رهنجام سالی ٥٢٠ هی ک/ ١١٢٦ ای ز، که سیکی به رچاوته نگی باتنی کوشتوویه تی.

سه یه حوسین حوزنی موکریانی پینی وایه ئه و ئاق سونقوره ی که ئازه ربایجان و ناوچه و هه ریمه کانی دیکه ی کوردستانی داونه ده ست سه لجووقیه کانی به غدا، کورپی میر ئه حمه دیه لی کورپی ئیبراهیم کورپی وه هسودانی ره وادیی [کورد. و.] که سالی ٥١٠ هی ک/ ١١١٦ ای ز، پاش کوژرانی باوکی بدهست که سیکی ده مارگرژی باتنی بۆته فه رمانه و. [به پینی لاپه ره ٤١١ هی «مجله التواریخ والقصص»، ئه حمه دیه ل سالی ٥٠٨ هی ک/ ١١١٤ ای ز، کوژراوه. و.] سالی ٥١٦ هی ک/ ١١٢٢ ای ز، بسۆیه که م جار چسۆته دیداری سولتان محموودی سه لجووقی. دواتر لینی نیزیک بۆته وه و سالی ٥٢٢ هی ک/ ١١٢٨ ای ز، له جینی ده بیسی کورپی سه ده قه، که رایکردبوو، دایناوه به مه زن و میری طله. دوا ی مردنی سولتانی نساوبراو، بۆته لایه نگری داود. ره مه زانی سالی ٥٢٦ هی ک/ ١٣٣٢ ای ز، دژی توغرۆل به گی برای سولتان محموود شه ری کردوه. سالی ٥٢٧ هی ک/ ١١٣٣ ای ز، به مه به سنی دامرکانندی ئاگری چه ند سه ره له دانیک، ویرای سولتان مه سه عوود چۆته مه راغه و هه لیکوتاهه ته سه ر قه ره سونقور و له ئه رده ویل گه مارۆی داوه. سه ره نجام به فیتی خودی سولتان محموود له خیوه تگه ی هه مه دان به چنگ که سیکی به رچاوته نگی باتنی کوژراوه.

٥- محه‌مه‌ده‌ئە‌مە‌ن زە‌کە‌ی بە‌گ، لە‌ هە‌ردوو کتێ‌به‌ می‌ژوو‌یی‌یه‌کە‌ی‌دا بە‌پێ‌چه‌وانە‌ی ئێ‌ره‌ی نووس‌یوه‌. لە‌ «تاریخ‌ الدول‌ والامارات‌ الکر‌دیة‌، ٢/٣٦٨»‌دا هات‌وه‌: بە‌لام ئه‌م مه‌زنایه‌تی‌یه‌ی حاجی‌ شه‌ره‌ف زۆری‌ درێ‌ژه‌ نه‌کێ‌شاوه‌، چونکه‌ رۆ‌ژگار لێ‌ی بو‌ته‌ دوژ‌من و فه‌رمان‌ دراوه‌ به‌ ئیق‌سۆ‌فی‌ی بریکاری‌ ته‌یمووری‌ له‌نگ و حوکمرانی‌ ئه‌و ناوچه‌ و هه‌رێ‌مانه‌، هه‌تا بی‌گری‌ و بی‌خاته‌ زیندانی‌ بدلیس‌ و پاشان‌ سه‌ری‌ تێ‌دا‌به‌ری‌.

٦- محه‌مه‌ده‌ئە‌مە‌ن زە‌کە‌ی‌به‌گ له‌ کتێ‌بی‌ «مشاهیر‌ الکر‌د و کر‌دستان، ١/٢٥٦»‌دا نووس‌یوه‌تی‌:

ئه‌میر‌ ته‌یموور‌ ناسناوی‌ «وه‌لی‌»‌ی‌ پێ‌ به‌خشیوه‌... . ئه‌وه‌ی‌ راستی‌ بێ‌ من‌ لام‌ وایه‌ ده‌بی‌ به‌ هه‌له‌ له‌م‌ واژه‌یه‌ حالی‌ بووبی‌، چونکه‌ «وه‌لی‌»‌ واژه‌یه‌کی‌ دینی‌یه‌ و مسوول‌مانان‌ به‌ که‌سی‌که‌ی‌ ده‌لێ‌ن‌ له‌ خواپه‌رستی‌دا هه‌تا پله‌یه‌ک‌ به‌رز‌ بووبی‌ته‌وه‌، که‌ خوای‌ مه‌زن‌ ئه‌م‌ پله‌یه‌ی‌ پێ‌ به‌خشی‌ بێ‌. ئه‌م‌ جووره‌ ناسناوانه‌ پادشایان‌ نه‌یان‌به‌خشیون‌، هه‌تا ئه‌میر‌ ته‌یمووری‌ گوورکان‌ به‌خشی‌ی‌تی‌. له‌مه‌ش‌ بترازی‌، خو ئه‌میر‌ ته‌یموور‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا کۆ‌چی‌دوایی‌ کرد‌وه‌.

بنکه ی ژین

www.zheen.org